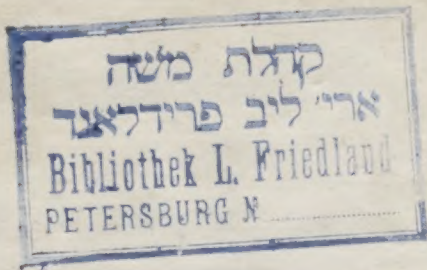

2

9242 9241

אלהי אבותינו ברוך ה' משה ואלהי ישראל ברוך ה' משה ואלהי ישראל ברוך ה' משה ואלהי ישראל ברוך ה' משה

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing in the lower right quadrant of the page. The text is written in a cursive or semi-cursive script and is difficult to decipher due to fading and bleed-through. It appears to contain the word "Lorenzo" or similar.

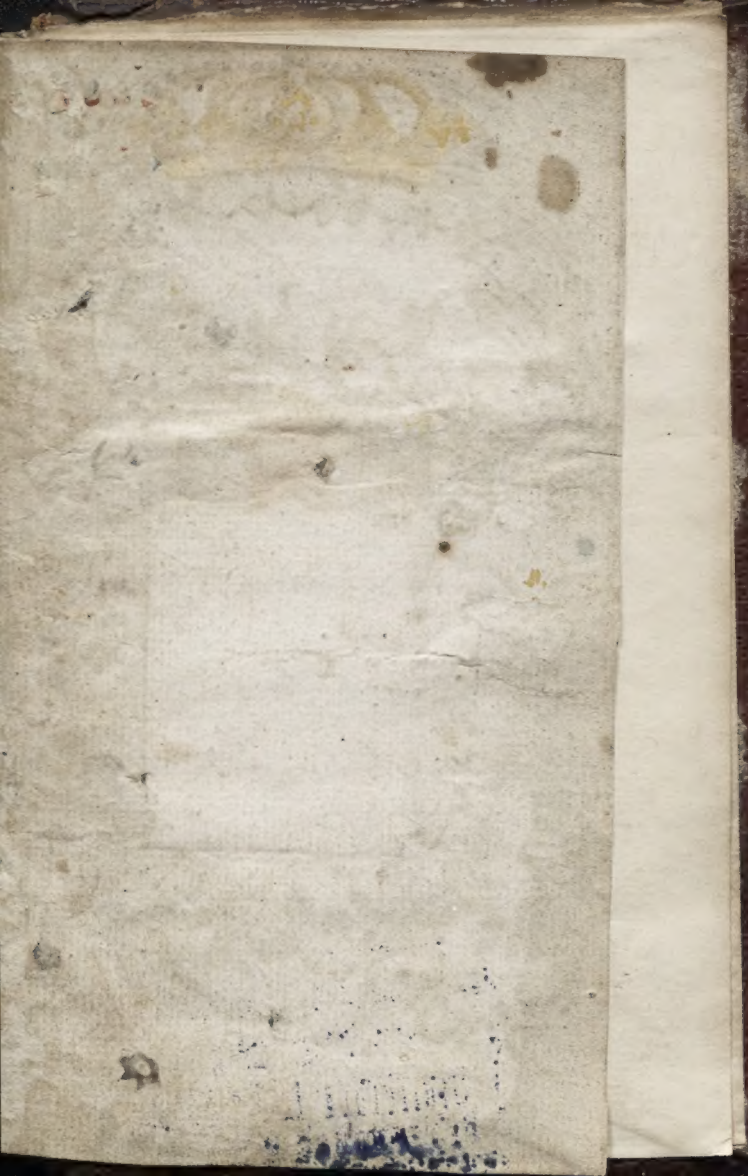
שנת ה'תקצ"ב

פ"ב

כל השנה כמנהג

קהלות הספרדים והאשכנזים
דכסו ומקדש וכונה כרוך סעיון
והסקידה ציתר טאת ויתר עו מכל
אשר לפכינו
במצות הגביר כ"ר שמואל כרוך
רוח יצו ה' אתו את הברכה
על יד המרפס ווד די קאשטרו
תאמתם גם כרוך יהיה
פה אמשטירדאם רבתי יעם

יבנה ש
עפס ינת תפאס

עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ *

שמים להגם וארץ לעמק ורוחב רוי חורה אין חקר * מה דכו
 חקרי לב נכון סוכב הולך רוח נכון * לחרשימי בכורי
 ערבות משפטיה תתום רבת * ומה גדלו עשתונותיו להרים משולות
 מספרות הגיונו * זה הים גדול ורחב ידים יגללו הסוניו כל עמוק
 ועל רוממות עין הרעם יסתך * ההשיעו רעיונו סתרי התורה רחבה
 מני ים * היוכלו מלחי שכלו לחתור אל היבשה עמוקה מארץ מרת
 ערכה * יפרוש כנפיו חקר קדוש לשוף על השדפים בדעתו לדעת
 צבונם * ועל חוג שמים יתהלך לארכו ולרובו כעל פני כל הארץ
 ילך ושם לרדך פעמיו * פי צדיק ילקוט פרי מדיו עין היים * כי
 הארם עין הרעם נחמד להשכיל * ויבין תאות העינים עיני תבונתו ובה
 שי קצו * נהיה כי יוציא ידו מחיק ההתכוננות לכלכל בדעתו תעלומות
 התורה * לא יוכל להשיכה אל פיה שחחה בחכמה * כי יסוכו רבי
 רעיונו אל בתי משכיות החמורה בה * ילאו למצא פתח מקום ספיר
 במום עמה המיומרה * חתום באוצרותיה המשררה ואין קצה לתבונה *
 לולו ה' צבאור הותיר מעט מהרבה בשכל אנוש להכיר ערכה * ויצא
 חומר מגזע שכלו לפאר אחריה * ולא לו יהיה זרע מוכתן * נחקו מודשי
 לבבו לרשת משכנות כמסתרים לא יראו * כעיני פקחים הוכו בסגורים
 כי יבישו אל נצוצי השמש יוצא בגבורתו להאיר על הארץ :

שמים נטפו מפני אלהים להקים רכרו על אורות מאירו עינים מצות
 כרות * להשביע נפש שוקקה להשיב רוח האדם א האלים אשר
 נתנה * עיר פרא אדם יולד עירום ממחשבות ערומים * חול להקת
 חכמים * נעדר מתבורת חמימים * מחוסר כפורים * ער היורה שכלן
 הולך ואור ער * נכון טעמו * זרח בחשך תבונתו אור התורה כתובה
 מאצבע אלהים * האותיות מחכימות והולך וחזק גדול מיומות * דורש
 ישומות * חוקר סתומות * ומגלה אוני אנשים כעלי מעשים * ועינו
 הכמים לנוכח יכירו לדעת גדולות המצוה נפלאו רקדוקיה * להבין
 נפלאות התורה נשגבו טעמיה * אף על זה נפקחו עיניהם להיורו
 חפצת אלהים האותיות לאותות * ונתיבות כתיבת התיבות * ומספר
 פלינות

* א * I I

קהלת פרידלנד
 Friedland
 Beiderbühl

פרשיות הספר תמימות תהינה • תחן כיר אנשי חיל אנשי יד ושם •
לחתום נקורות ולכתוב טעמים בהם ירוץ קורא בו • היש דמותו בכל
גלילור הארץ • הנגלו כספר מן השמים הזה • כל אשר כארץ נראו •
מסורת שמש ער מכואו אין תמורה בו • ונמצא בין כל העמים כשורה
קריתים לאמור אין זה כי אם מעשה אלהים חזרת ה' אלהי כל
הארץ :

שמים

יגילו ותשמח הארץ כפרה שושן יסד כחצללה • יקד
מפנינים ציץ נור קדשו • זה ספר כהוב ביושר וברית
האמת אתו באותיות מנויור • וכל חקותיו וכל צורותיו כנתינתו
פסינו • אל יתן לבוט רגלי הנקורות מתחרת אותיותיהם • ויהיו הטעמים
הואמים מלמטה • ולהודות כלב חכם לב ואמיץ כח תמימתו • טעמו
וראו הטעמים במקומם ורנקורות בין שורותם יוהידי ושעורם נסמן
אין פרץ ואין יוצאת מדחבורה גבולם • וכהניע תור שתאמר אין לי
חפץ כזה כי זר בעיני • החזק מגן העיון יענך הזרות וצינת השקיה ישקיט
דמיון • וקשר גבורים נכרו בחיל הזה חרים בוקרוס בהם יחתו
דיביך יותאמר שיהיה מתכונתו שלמה • גם להשלמתו בהחלתו נחכנו
טעמי הטעמים על נכון אשר חכתי • לחרש בו דבר יהיה לך לתועלת
ממושכה לקריאת כל ספרי הקרשי אשרי העם שככה לו ספר מקום ספיר
וכלו מחמרים • אשרי יושבי בית השקיה לשקור על ולחות תקוננו
יום יום • אשרי האיש אשר שם לבו לזאת המלאכה כחפצו בכסף
מלא • וגם ניסו המרפסו יאמרו עליו אשרי שלא מנע ממנו יגיע כפד
לאכול פרו • ואולי זכור אחיו מסייעתו נחמד ונעים הלא הוא כרבי
בני עמו כחור בארזים יצחק די קאסטרו תרשם וצל קדוש יאמר לו
אשר מטר נפשו ונשרף חי לאהבת האל ועלה כלכת אש למעלה לרקיע
על יחור קרושת האל • וקדש שם שמים כארץ :

שמים

אעורה ערות נאמנה לתפארת המלאכה מלאכת שמים •
ועל הארץ אביע אומר אשירה נא אחר נוגנים • והאומר
עשירית • מוקק שבעתים ככסף צרוף בעליל לארץ :

תראה

תִּרְאֶה בְּשׁוֹשְׁנָה וְהִיא פּוֹרַחַת
נִצָּה וּפְרַחָה עֲלֶתָה צוֹמַחַת
תִּלְקוֹט בְּיָדְךָ זֹאת אֲשֶׁר רָאִית
יָפָה וּמְרֵאִיָּה לְךָ אֹיִת
מִכָּל מְגֵרִים מַעֲשֵׂה רֹקַחַת

כִּכָּה בְּסֵפֶר זֶה אֲשֶׁר חֲזִית
כָּלוּ חֲמוּדִים מֵעֵלָה מִתַּחַת
תָּבוֹא וְתִפְתַּח יָדְךָ שׁוֹלַחַת
לְאַחֲזוֹ קְרוֹשְׁתּוֹ וּבֹו הַגִּית
יוֹם יוֹם וְלִישׁוּעֶתְךָ קִוִּית׃

תם

טעמי האשעמים

תכן עמודי טעמי תורתנו הקדושה ודרך שמוש קבורם בטוב טעם
ודעת • ועל הטעמים אשר לספרי איז ת יספס טכני
קדורס ונותן טעם לשבס :

אמר שלמה רי אוליוורה יציו

י אלהינו רכר אלינו ונתן לנו את חורתו על יד משה נביאן
אשר כתב את ספר התורה עם האותיות העבריות
דואור עינינו כלי נקודות וטעמים נראים • וכאמת הודיע לכני ישרא
אופן קריאתם וחנתתם וננונם בעל פה • אבל לא הצודות המורות
תנועתם כמו האותיות זה כין לצד הנקודות בין מן הטעמים • ואניא
ראה לכל הטעמים מטעם הנקודות • שכשם שאי אפשר לקרא
המלות והתיבות ולהניע האותיות כלי הנקודות (עד שכל שונות אחרים
הם כלולים בכלל האותיות) כן נאמר שהיו להם הטעמים אף על פי
שלא נכתבו להורות הכנת הענין והיכן יפסוק חרימור ומקום העמורת
הקריאה ומתי נקשר עם הגמשך ויטמן מהתמרה (כמו שיש לזה סמניות
בלשונות אחרים ולא תחסר לשוננו מלשונם) ולפיכך נקראו טעמים
שמטעמיים חרימור הענין בטוב טעם ודעת • וגם הטעמים המנגנים
מורים על האות הנה • נוסף עליהם דרך הנגון והזמרה כדי לעורר
רוח הקודא בו • ולהעיר נפש השומע להיורה להם לזכור • וכאמרם
ז"ל במנלה סוף פ"ד כל הקודא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו
הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים • ואולי היה גם
כן הרצון ללמדם דרך נועם הנגון ואופן זמר השירה כדי שיתעסקו בה
בקדושה וכשהרה • ולפיכך מנוצעים היהודים בעת קריאתם שהיא
שאלת המלך בוזר לחבר (מאמר ב' סי' עט) מפני שהיו מיסידים דרכי
הזמרה בהוראות חזוניות להסיר ולגות השירים בלם כאחר ולפילם
מעגל השירים (כמו שהוא המנהג עתה אחר הנגון ורמיוות
המומרים שהאחר מעלה ומודיר ירי חרוע למטה ומה המטודרים כנשאן
כבו) וכן בדרך זאת הייתה תנועות הנקודות בקודא התורה אחר אשר יורום
הטעמים המנגנים כשמיעת האון • עד אשר תראה מארה אנשים
קוראים כאיש אחר ופוסקים ומחברים כאחר כמאמר החכר סי' עב'
אך הוא שנה את טעמו והלך בדרך אחרת • ועוד מפני שלא היו
רשוכות

רשומות צורותם כהתלר והיו סמוכה בלכס י שמו אותם אותות
 בתנועות הגוף ותנועה כואת וכואת אורח היא למעס זה או לזה
 כפי רמיותם והרגלים י ונשאך רושם המנהג ער היום אף אחר שגכתבו
 צורותם י אם אחר התיבת הגמרא על די כעלי הכסורה והם אנשי
 טכריא או קודם התחלת המשנה כימי עורא ראש אנשי כנסת הגדולה י
 ועל זה יפורט אמרם ל כריש פ' א דטעירא מאי דתיב ויקראו
 בספר קורה האלהים מפורש ושם שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא
 אלה כישוק טעמים ע"כ:

ואחר אשר ידענו כח מעלתם וחמקף השיבותם אסדר לך סדר הנעבו'
 המטעמיים והמנגנים שהם כ"ח ואמן שכושם וחכום:
המרקדקים חלקו הטעמים לשני חלקים והם מלכים ומשרחים
 ויאני אפיר כל חלק לשנים למען יהיו בלם נמרום
 ונהלקים במהפרס כמשפטם וכפי עבודתם על סדר זה באותותם:

משמשים	מישרתים	שרים	מלכים
ירח בן זכו	קרני פרה		
תלשא	כד גדול	תרסא	
אזלא	גריש	רביע	
	שלשלת	שני גרישין	
	פסקי	זקף גדול	
	הביר		
דרגא	תרי טעמי	זרקא	סגולתא
מקף	שופר מהופך	קדמא ת ק	
		יתב	זקף קטון
			אתנה
שופר הולך			
געיא	מאריך	מרחא	סוף פסוק

זֶה הוא כלל כל חברי הטעמים ושימוש אלה עם אלה בין המטעמים
 שהם מסגולותיהם עד הסוף הכאים כפסוקים הקטנים • בין
 המנגנים שהם הנשארים מן הראש הנצרכים לפסוקים הנרולים • וסדר
 זה הוא הדרך קדושה בזמין ההשתמשות שביניהם ואם יטרד שועט
 של הפרט יצא מן הכלל • ואופן תנועותיהם ונגוניהם אין הפרה
 יכולה לרבר אל איש זולתי כשמיעה אוזן ועריכת ספתים או על ידי
 אותות הנגון לידועים אתו : והנה עמיות המלכים היא הפסקה
 גדולה • ושל השדים קטנה ממנה בין המנגנים בין המטעמים •
 וחמסרתים הם רצים אחר שריהם • והמשמשים סוככים על כלם
 ונשענים בתיבם • ואין להם סדר נכון שהם יכנסו בתוך המשרתים
 והשדים ובינם והמלכים • ויכואו יותר על אחד סמוכים זה לזה וזה
 לא תמצא על האחרים כי אם כעט לפעמים • וגם לפעמים יכואו
 שני טעמים משונים בתיבה אחת כדי להאריך תנועת התיבה • ויש
 ביניהם דומים בצורותם וכאן אלה באמצע התיבה ואלה בקצוות להפרש •
 ויש שוים בתנועותם ונגונם וההפרט שביניהם שאלה מאוחרים מעט מאלה
 ועמידתם יותר נחת כאשר קול הקורא בשמע אחז יכחזי וזהו בכלל סדר
 השימוש ודרך החבור וקרא כגרון ספר פתוח לרוח'הי' לפניך להבין נושא :
שמוש א אתנח וסוף פסוק מלכים שרם טרחא ומשרתו מאריך •
 ויכואו בלא שר ומשרת • וגם בלא משרת לכדי ולא יכא
 בכל פסוק כי אם אתנח אחר ולפעמים איננו • ויש מאריך
 אהר הטרחא קורם סוף פסוק אבל לא שופר הולך
 שכל קורם אחנת : ונמצא גם כן מאריך אחר אולא • וגם
 יכא קורם קרמא וקורם חביר במקום משרתיהם •

הברכות האלה והשיגוך : יברכך יהוה
 וישמרך : ויסעו ויהי חתת אלהים : כאשר
 בתחלה ואיקין : לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ויקרב משה את משפטן לפני
 יהוה : ואת ראשם לא תשא בתוך בני
 ישראל : כאשר יעריך אותו : שבת היא
 ליהוה : בארבעה עשר :

שמוש

שמוש ב זקף קטון מלך • שריו קרמא תרי קרמין או יתיב • ונמצאן
 רצופים • ויש יתיב קורס הקרמא • ומשרר לקרמא שופר
 מהופך ולפעמים יחסר הזקף קטון • ויבא נכס כן כלי שר
 ומשרת כי אם כשופר הולך הקורס לו • או עם אולא ומכף •
 ואם היא מלה זעירא יבואו שניהם כנמשבת • וכאו כמלה
 אחת • ונמצא לפעמים סאריך ככקום שופר מהופך • ויש
 אולא לפניהם • ויבאו שתי פעמים קימא כמו שיש בעמים
 אחרים כמולים בשתי חיכות • וגם נמצא אולא אחר
 הקרמא ואחריו שופר מהופך קרמא:

בְּקִדְשֵׁימֵי לֹא יֵאָכַל : אֶת־לֶחֶם־אֱלֹהִים : יְמֵי
 שִׁבְעַת־שַׁבָּתוֹת שְׁנָיִם : אֵת־סִיְהוֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמוֹרִי : כִּי־אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עֵשָׂו : אֵילִים שְׁנָיִם
 עֶשֶׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שֵׁנָה : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ : וּתְתַן
 לָנוּ : מִן־הַשְּׂדֵה : וּבְרַכְךָ וְקִדְשָׁתוּ : אִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל : אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם : וּבְאַחֲיֵכֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו : בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עַל־
 פְּנֵי מוֹאָב : אֶל־הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה :

שמוש ג מגולה כלך והשר זקמא לעולם • והאחרים פעמים
 יש זרים כיניהם • אך הכימשיים יבואו עניהם
 כנשארם • ויש קורס להם פסגשני נרישין :

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה : אֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־
 הַקֶּרֶב : וַיָּבֹא אֱלֹהִים וְאֶל־בִּלְעָם לִילָה :
 וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּתֵי הַזֹּהַב וּקְצִין פְּתִילִים :

שׁוֹשֵׁר

רביע מלך וקורם לו לפעמים פסק או גדיש • ומסרת
הגדיש אולא • ויבואו כמלה אחת ופעמים יחסר • וקורם
לדם שלשלת או תלשא • ונמצא רביע קורם אולא גדיש
ואחרים מאריך תכיר • ויש תכיר אחר רביע • גם יש
אחר אולא מאריך • וגם שופר מהופך קרמא • וגם יבא
אחריו דגא תכיר • ונמצא פסק עם מאריך אם הוא אחר
אולא • או כסוף פסיק • ועם שופר מהופך אם ימושך
קרמא • ועם אולא גדיש • וכמעט בכל מקום שופר הולך
עמו :

ויקח את כל החלב • והקריב על זבח
התורה • ויתן עליו את הכתונת • ונשא
את יריעות כל חלב שור וכשב • ויתמהמה
ויחזיקו האנשים בידו וביראשתו • ויהי
בהוציאם אותם החוצה • למחנה יהודה
כאת אלף ושמונים אלף • וכיפתה איש
בתולה • ויאמרו אליו בני ישראל • ויאמר
קצמו צאו מן המקום הזה • העיר הזאת
קרובה • ויעבור יהוה על פניו • וישב
ממנו שבי • ישא יהוה פניו אלך • בין
לם ילדם • אל תשת אתה • ובניך אתך :

שמושה

חיסא מלך שרו פור גרול וקרני פרה • ומסרת לקרני
פרה ירח קיומו • ועל הרוכ יבא בלא שר ומסרת •
ונמצא פור גרול בלי מלך • אך לתלשא יקרמו הדגה
פעמים • וימשיך כשאין נגח קורם לו אולא גדיש רביע
כשר ומלך אחריו מפני שהוא משדת • ואחר התוסא
על הרוכ יבואו זקף קטון ומסרתיו :

ויקח

ויקח עשו את נשיו : את פאת קרמה
 אלפים באמה ואת פאת נגב : אולי
 יחסרון : ויפסול שני להות אבנים : וישכם
 אברהם : בבקר ויקח לחם והמרת מים •
 ויתן אל הגר שם על שכמה : למען אשר
 לא יקרב איש זר • אשר לא מזרע אהרן
 הוא :

שמו שן
 שני גרישין ויקח גדול מלכים ואין להם שרים או כשרחים
 קורם • וכא אחר שני גרישין ובה קטון • ואחר ובה גדול
 אתנה ושוק פסוק • ונמצא אחר זה וזה אולא גריש רביעי •
 וגם יבא חביר • ומשרת החביר ותרי טעמי דרגא •
 ולפעמים יחסר בחביר • וגם יבא קורם לו מאריך • ויש
 דרגא בלא חביר ובמקומו רביעי • ודרגא עם פסק :

ומן הדם יתן : ותכל כל עבודת משכן :
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם :
 ועשיתם ביום הניפכם את העומר : תשובו
 איש אל אחוזתו : ויפשט משה את אהרן
 את בגדיו : צו את בני ישראל ויקחו אליך
 שמן זית זך : ועל הכהנים : ויקרא לה :
 כי אם בתולה : שחת לו : דרך המלך נלך :
 יאר יהוה פניו :

שבו שן מה שומר הולך געיא משמשים ובאים בלא סדר בחיך
 כלם • ונמצאו שלש מלות סמוכות במקף • וארכעה שופר
 חולך

חולך סמוכים בארבע מלות • ויש תרין געזא כמלק אחת •
וכא השופר הולך קודם וקה קטון רביע ותוסא בלי סר
ומשרת • וגם קודם סוף פסוק בספרי אמת :

את כל־הרברים האלה : עסזו גאלת :
והאלהים יעננו בקול : על־כל־דבר־פֿשע
על־שור־על־חמור : וימת נרב ואביהוא לפני
ה' בהקריבם : בכל־מו־שבותיכם לרדותיכם :
לא את־אבותינו : " אלהינו כרת : כל־פֿטר
רָחם : כִּי לעולם חסרו :

ותרע שכמו שהנקודות שוים כל בני ישראל ככל מוסבותם להיות
להם צורותם • אך משנים בקריאת שמותם • וגם יש מעט
הפרש באופן חנועותם • כן הוא בטעמים שיש בין קצת קהלות קדושות
הפרש מעט כחנועת קולם • ולקריאת שמותם החליפו כח • אך צורותם
כלם כאחד שמרו חקם ולא יעבור מתוך זרעם :

ע הנה משפטי הטעמים בספרי הקדש א"ך את שנתותי מי • ואלה
חבוריהם וסודי נגוניהם בספרי אמ"ת הפצת :

רע שיש חלוף והפרש וכח אחר בין טעמי השלשה ספרי הקדש
לטעמי כ"א ספרים הנשארים • שהרי יש שופר הולך ושופר
כהופך לסעלה מן התיכה מה שלא תמצא בספרים האחרים • ויבואו
הטעמים כהם כפולים ומכפולים כתיבה אחת מפני שהם פסוקי שירה •
ויהיו אלה לסדר הקריאה ואלה לסדר הזמרה היו להם לאותות נגונם •
וכמו שיש טעמים משונים כעשרת הדברות אלה לקריאת הפסוקים ואלה
לקריאת הרבות • מקצתן כוללים פסוקים יחד ומקצתם נכללים בפסוק
אחד • ולפי שהפסוקים של אמ"ת קצרים לפיכך אינם צריכים כל הטעמים
ולא באו קצתם בספרים האלה • ויש הפרש הרבה בסדרם ונגונם על
הפסוקים הארוכים • ונזכרים המסוררים והנה ערוכים :

משמש

משמש

משרת

שר

מלך

ירח בן יומו   זרקא מנוגן   שופר שלה ויורד

רביע קטון

שופר עלוי   פסקי מנוגן   רביע נזול

זרקא בלי נגון   פסק ו בלי נגון

פור גדול בלי נגון   פור גדול כנוגן

שלטלח בלי נגון   שלטלח ו מנוגן

אולא

רביע

מאריך

רביע וגריש

שופר מהופך   שרחא מפסיק   אתחא

מקף

נרחא בלתי מפסיק

שופר הולך

סוף פסוק :

נעיא

וזה

הוא הסרור ואופן ספרי אמ"ת ואלה שמות הנעמים אשר לא באו בהם והם י"ב • קרני פרהי חלשא • תרסאי שני גרויטיין זקה גדול • דנא • חכיר • חרי טעמי • סגולתא • קדמא • יתיב זקה קטון : הצנתיס לפניך למען חנצל מפח מעיות ותצלוח את הרכיך : ואצינה לפניך הניכרס כספרי אמ"ת כסדר א"ך ספרים למען יהיו כלם כרוך אחר • שיש הגרש ושנוי כנוגנס וחכורס אלה עם אלה • ומהם יש שאין כל חדש להם וסדר אחר לכלם • והו דרך החכור והנגון ושנוי המשתנים כשמוס שאר ספרי הקרס :

שנוי א' שופר עולה ויורד נקרא ההפרש שיש שם שופר מהופך למעל'

מהתיכה ומאריך תחתיה בתנועה הנמשכת ושם מנוחתה וזה כגולה אחת • או בשתי מלות אם השניה כלה ועירא או מלעיל ובה המאריך • והמשרת קורם אלה ירח בן יומו • ונמצאו שלשתם בתיבת אחת • וגם השנים הראשונים ולפעמים

ולפעמים מלה אחת בנתיים ויש שם מעט נגון וכחו הסגולתא
בשאר ספרים ומפסיק כמלכים והשר קודם כלם זקא מנוגן
וגם בא לשרור רביע המורגל ונקרא קטון ואז אין אחריו ירח
בן יומי *

אדני כמה תראה: ברצונך העמדת להררי-
עז: מה בצע ברמי ברדתי אל שחת: יפלו
ממועצותיהם: הפכת מספרי למחול לי:
פצני והצילני מיד בני נכר: שגיון לרוד:

שנוי ב' שופר עליו נקרא ההפרש של שופר הולך למעלה מהתיבה
וישרת לרביע שהוא מלך ונקרא גדול כבא שרו קודם לו
והוא פסוק מנוגן * וגם יבא לפניו * ונמצא אחריו בלי המלך *
וגם ישרת קודם שלשלת מנוגן * וגם אהר פור גדול * וגם יבא
כשופר הולך בלי שר ומלך * ואולי הוא להרים קול יותר
בקריאה וכננינה *

יינחני בצדקתך: תערוך לפניי שלחן: לכל
החוסים בו: לך דומיה תהלה: בני איש ער-
מה: למנצח על הגיתית לאסף:

שנוי ג' זקא מנוגן הוא הבא במקומו ובלא טעם אחר במלתו וינגן
כמשפטו ויש לו כחו כשאר ספרים ואחריו יבא למלך לו שופר
עולה ויורד ונהוספ ישרת ירח בן יומי * וגם יש אחריו רביע
ושופר עולה ויורד בלי ירח בן יומי ולפעמים קודם להם פסק
מנוגן והם שרים למלכיהם: ונמצא זקא ופסק מנוגנים
ורביע עמהם לשרים * וגם יבא בלי מלכו וקודם סוף פסוק *
וזקא בלי נגון הוא אם יש טעם אחר עמו שהוא שופר מהופך
על הרוב ולא ינוגן ואינו מפסיק ולא יבא אחריו מלכו * ואז
יבא גם בראש מלה וישמש כמו נעיא:

"בשמים כסאו: במים נשפכתי והתפררו
 כל עצמותי: כספוי לאנתן בנשך ויטוחר
 עלנקי לא לקח: אשרי האיש אשר לא
 הלך בעצת רשעים: יצילהו כי תפין בו:
 יחילו דרכיו בכלעת:

שנוי ד'
 פסק מנגנון הוא הבא עם אולא או שופר מרופך ושלשלת
 ויש לו נגון כקין שלשלת עמו. ואחריו יבא רביע גדול
 למלך וכאמצע ישרח שופר עליו או שופר הולך או גם שופר
 כחופף וגם יזקדם לו כשהוא כאולא. וגם יבא בלי כלבו
 ואחריו טרחא ואהנהי ויש רביע אחריו עם עולה ויורדי וגם
 אחריו ורקא כנגון ועולה ויורד כדרכו. ולפעמים אחר
 הורקא רביע ושופר עולה ויורד והם מלכים לשריהם.
 ונמצא גם כן הפסק מנגון קודם פור גדול וגם יש שנים יחד
 ואין אחריהם מלך כח: ופסק בלי נגון הוא אם יבא כוולת
 אלה הנזכרים ואז אין לו נגון וכן אם פור גדול עמו. אף אם
 יש עמו ורקא. ומשמע במקף אך מפסק לעולם ושמו
 מעיד עליו:

בחלותם. לבושי שק: אלהים. באוננו
 שמענו. בקראי ענני. אלהי צדקי: בפרש
 שרי מלכים בה: נשאו נהרותי: ברוך
 "אלהים אלהי ישראל: יי סלעי ומצודתי
 ומפלט: אסתחנה עלי. מתנה לא ירא
 לבי: ואניו בחסרך בטחתי יגל לבי
 בישועתך: יתמו חטאים. מן הארץ: לדור
 "

י' אורי וישעי ממי אירא: ערמת רשעים
י: יתעבוי: אתה תברך צדיקי:

שנויה' שלשלת מנוגן הוא הבא עם פסק ויש לו נגון וכחו כשאר
ספרים וכא גם קודם אתנח וסוף פסוק * ושלשלת בלי נגון
הוא לכוז בלי פסק ומשרת ואינו כפסיק ולא ינוגן: והפור
גדול הוא להפך כשהוא עם רעהו לא ינוגן והוא פור גדול
בלי נגון וכשהוא לכוז בלי פסק הוא פור גדול מנוגן ויפסיק
וינוגן כמנהגו ואם יוקדם לו ירח בן יומו כמו שבא בספרים
הקרימינים המדוקדקים * ובספרים האחרונים שנו את טעם
לשופר מדופך שלא כראוי * ואחריו יבא רביע * וגם
נמצא אחריו טרחא מפסיק * יש פור גדול בלי ירח בן
יומו לפניו:

ישאו הרים: שלום לעם: וכבודי לעפר
ישכן סלה: חונה מלאך יי סביב ליריאי:
ראיתה, כי אתה ועמל וכעס' תביט: יררוף
אויב נפשי וישג: וישמחו כל חוסי בך לעולם
ירננו: שם בנימין, צעיר רודם:

שנויה' רביע כנדיש הוא הבא עם הנדיש כנולה אחת ומשכב הנדיש
כראש המלה ושם לא יוטעם אלא ינוגן באות אשר שם הרביע
כפולה הנגינה כהרגלו וטבעו של נדיש * וכאז קודם הסוף
פסוק: ואם הוא כהחלתו יבוא לכוז הרביע ככחו * ויבוא
שנים גם יחד: ואם הוא שר קודם שופר עולה ויורד יהיה רביע
קטון * וגם יבא קודם טרחא מפסיק ואחריו אתנח וגם אחריו
סוף פסוק אם אין טעם מפסיק בו: וכאשר הוא רביע
גדול במקום מלך השר הוא פסק מנוגן ומשרת השופר עלוי
שם * או יהיה שרו פור גדול מנוגן:

אף יי' ישכון לנצח : לאמר לך אתן את ארץ
 כנען : אספרה אל חק : ואני ברוב הסוד
 אבא ביתך : למנצח על הגיתית מזמור
 לדוד : לשלמה ואלהים : יאכלו ענוים
 וישבעו : אשתחוו אל היכל קדשך
 ואודה את שמך :

שנוי ז' טרחא מפסיק הוא הבא כהלת המלה ואז יש לו כחו להפסיק
 כמו בשאר ספרים ובא קורס האתנח * וגם יש קורס לו פוג
 גרול רביע ופסק של נגון : ואם הוא תחת התיבה כמושכרה
 אינו מפסיק ומטעים כמאריך וימסך לו הסוף פסוק ועם שופר
 והולך כאמצע מה שלא תמצא בכ"א ספרי הקרש * אך אם
 יש שם רביע ולא טרחא אז על הרוב יבא אצלו מאריך * וגם
 הנעיא בכל מקום מנוחתו והמקה כמשפט :

ישא ברכה מאת יי' : ואני כזית רענן בבית
 אלהים : זכרו נפלאותיו אשר עשה : על
 מי מנוחות ינהלני : רשנת בשמן ראשי כוסי
 רויה : ינחני במעגלי צדק :

אלה הכללים אשר הוריתך רים לך להבין אופן שמוש וחבור כל
 הטעמים * עוד תרע בכלל סדר קריאת כל התורה הקרושה ודרך
 תנועת מלות הטעמים והטה אונך לאמרתי :

במקום מושב הטעם שם תנועת התיבה וישוכה זולתי זרקא סגולחא
 חלשא תרסא אף כי באו כראש ובסוף התיבה תנועה כמנהגה
 וכמשפט * גם הקדמא כן להפדש האולא שבא בתנועה ויכבר נהגו חרי קדמין
 במלה מלעיל להכיר התנועה * והנקרנים הקדמונים היו עושין כן לארכעה
 הנוכרי * גם היתב בא לעול' כחל' התיבה וזה ההפדש בינו לשופר מחופ' *

אך זה לא יבא כי אם כמלה ועירא אומלעילא ולפניך לעילא מא
בהנחתו ובמלה ועירא מא מורס הנקוד והשומר מהוכך אחר
הנקוד (כמנהג כל הטעמים) וכמו שיש געיא קודם ואחר השוא להכרש
הנועתו גם הפסק לא יבא דבר כי אם על הרוב בשומר הולך במקום
עמומה גם המוקף פסקו אם הוא שני הנקודים בלבו יבא הנעיא להויע
הנועה התיבה גם כאן ת יבא האותנה כראש מרה כמו היתוב והנועה
התיבה כהנלה גם שם הנריש כראש מלה לא יתנועע כי אם הדמע
אשר עמו גם יש שם ודקא כראש המורה ואו כחו כמו געיא ויש פסק
כמו מקף גם עור יש הך אחרת למקף בכל ספרי הקיש אם יבא
קודם מלה ועירא או מלעיל תנועה היתבו לעילא התנועה אחרונה ואם
יש שם במקום תנועתה שוא או המקף היתה התנועה לעילא מלעילא ישפנו
הסימנצוא הפין למשל עור תראה כמורא בכל מקום אשר תמשוך לחיבה
אחת מלה ועירא או מלעיל בטעם מפסיק ובה איננו הנמר היא הקורבת
ותקרא מלעילי משל לשניהם ויצא פרח ויצץ ציץ תושלב ע ונימו"ע

רשום בכתב ראשי כרדי חורה ישמע חכם יוסף לקח אורה :

בְּרֵאשִׁית כְּנוּחַתִּי הִלַּכְתִּי רֵאשִׁיתִי חַיִּי וְחִלּוּחִי
בְּצֵאתִי מִשׁוּלַח מֵהֵי שׁוּב קִצִּי נִגַּשׁ לְהַחְיוֹת
הַיָּשִׁים נִרְאָה בְּבֹא שְׁלוּחוֹ בִּיטֵר מִשְׁפָּטִים
וְדָמוֹ מִצֹּתָיו לְשֵׂאת קְהֵילַת הַנִּפְקָדִים
נִקְרָא מִצֹּרָה בִּשְׂמִנֵי רִזְרוּעַ כְּמִצֹּרֵעַ
אַחַר יִתְקַדֵּשׁ יִתְאַמֵּר בְּהַרֵּי הַחֲקוֹת
בְּמַדְבַּר הַנְּשִׂאוֹת יִתְעַלֶּה הַמִּשְׁלַח קֶרֶחַ
הַמְּהוּקֵק הַמְּבֹלֵק וְכִפְנֵהֶם בְּמִטּוֹת מִסְעוֹ
בְּרִבְרִים אֶתְחַנֵּן עֵקֶב אֶרְאֶה הַשׁוֹפֵט יוֹצֵא
וְכֹא וְאֵצֶב בְּלִבִּי לְהַאֲזִין בְּרַכְּהָ
ת ו ש ל ב ע

שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט

ירעתי בני ידעתי כי כל האנשים הרואים את עושר כבוד ספר
 התורה הזה ואת יקר תפארת גדולתו קצת סובדים תרצה
 עליהם לקרוב אל היילאכה לעשות אותה כיומיה • לכן לזכות בני
 את הדברים ולבעבור תהיה לי לעדה עדות יי כאינה על התורה ואל
 השירה ארית על בני לבנה במדה בישקל ובמטרה כי קנה מוצי
 הדכום מהשתרע בתקומה • תכרתי את הבאר הזאת באר היםב :
 וזאת היא דרך השירה הישרה שיכור לו הסוכר הותיק לא יכור
 וימכה כפי כירוש רבינו תם והר מנס ז' ל ולכל סוכרי סכרד :

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם ער אחי ובני ישראל הלכו
 בניכטה בתוך הים ורמים לדם המרה מימינם ומשמאלם ויושג
 יהיה ביום ההוא את ישראל עיר מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים וירא ישראל את היר הגולה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמטרה עבדו

פ

אז ישיר מטרה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאבד אשירה ליהוה כי גאה נאה סוס
 ורכבו רמה בים עני וזכורת ירה ויהי לי
 ליסועה זה אלוי ואגדו אלהי
 אבני וארמנותו יהוה איש מלחמה יהוה
 שבו מרכבת פרעה והילו ידה בים ומכחד
 שלשיו טבעו בים סוף תהמה יכסימו ירדו במצולת כמו
 אבן ימינך יהוה נאדרי כח ימינך
 יהוה הרעין ארוב וכרב נאתך דהרודם
 קמיד השלח חונך יאכלמו בקט וברוח
 אשך נערמן מים נצבו כמו נר
 גולים קפאו ההמת בלב ים אמר
 ארוב ארף אשני אהלך שלל תמלאמו
 נפשי ארין חרמי תודישמו ידו נשפת

שירת הים

<p>צלו כעופרת במים מי נורא ההלל עשרה נחית נהלל בעוף אל נורה חיל או נברלו אלופי נמנו תפל עליהם אימחה עד ש יעבר עם זו מכון מקדש אדני כוננו מי וישב יהוח עליהם את מי הים</p>	<p>פרוחך ככנו ים מי כמכרה באלים יהורה כמכה נאמר בקדש נשית ימונך חלעמו ארץ שמעו עמים ידווח אילו מואב יאחזמו רעד אילי כנען בגדל זרועך ירמו כאבן ש יעבר עמך יהורה תבאמו ותטעמו כרהר נהלהך יהורה ימלך לעלם ועד וכננו וכפרשיו בים וכני ישראל הלכו ביבשה בתוך</p>
---	---

פ

ותקח מרים הנביאה אחורא אהרן את החף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת ותען להם פרים שירו ליהוה כי נאה נאה
סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מוכר שור וילכו שלשת ימים במוכר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשחת מים כמרה כי מרים הם על בן קרא

וצורת שירת האזינו היא כתובה על הספר כהלכתה. אך
צריך לדעת כי בין כל שיטה ושיטתיה יש באזנעה
ריוח אחד כצורת הכרשה הכתובה וכוונת כל שיטה חלוקה לשתיים :
ובשירת הים גם כן בשיטה החלוקה לשתיים יכין באזנעה שיעור
כצורת הכרשה הסתווה ובשיטה שיש בה שני איירים חולק שיעור
דריוח בין שניהם כאשר כתב יהודי"ק בשם הרי"ב בש' בתשובתו הרמותה
ביוני רפ"ו והר' יונס ז"ל בהלכות ספר תורה :

ולמען

ולמען לא יחכר כל טוב ראיתי לכתוב ששת השיטות הבאים למעלה
משירת האזינו ולמעט ימונה כאשר יהיו כתובים על כפר התורה
הזה :

נאעידה גם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הועתה
באחיות הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו כמעשה ידכם וידבר משה באוני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס

פ

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני
העם הוצה ורושע מן גון וכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהים שיפן
לבנכם לכל הדברים אשר אנכי מעיר בכם היום
אשר הצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוצה חייכם

ובכן

אבוא אל המלך הקדוש ברוך הוא ואשאל שרו מקדש וימנע
חסעוני עד אשר יערה עלינו רוח מפורס ותרבה הרעת :

לכי לחוקקי ישראל צעיר המניהים והכופרים

אליהו בן לא"א הסופר הכופלג כהריר
מיבאל יהודה ליאון ולה"ה :

ותהי ראשית מלאכתו מלאכת הקדש כאמונה כיום א' • אדבעה ימים
לחדש תשרי בשנת וסדר אף חכב עמים כל קרשיו בדרך והם תכו
לרגלך ישא מוכרחיך לפרט קטן :

העיר ה' את רוח הנביר הנעלה כמ' ר שמואל ברוך רוזא יצ'ן

ולא חסה עינו על כספו והתכו לקנייה לו מגיהים אחר מגיהים אשר תקנו את כל מעוותי השעיות אשר בקורמים והכל כמתון וכי ישוב גורל שלא ברוך שאר המרפסים שמרירות מלאכתם היא גרמא בנוקי השעיות ולא זו בלכז אלא אחרי הדפסת כל כונטרס וקנטרס שלהו לכית דמדרס ליד הבחורים לחקרו ולדרשו ועל כל טעות שימצאו בו נתן להם שכר קצוב ואחרי כן צוה לתקן כיר נאמנים ובקיאים במלאכה זו כל העוות הנמצא בו הן באותיות הן בטעמים ונקורות והוציא כזה הוצאה רכה מה שלא נשמע ולא היה כמותו למיזם הוסר מלאכת הדפוס וער עתה * זאת ועוד הרבים עמו אגרת טעמי הסעמים אשר חיבר על ידי אחר מבני עלייה נכון וחכם כהר"ר שלמה די אוליווירה נר"ו ושאר חיושים כאשר עיני הקורא החזונה מיטרים וזה שמו אשר יקראו **תקון סופרים** הוא נאה לשמו ושמו נאה לו כל זה ראינו **יששכ** לבנו זכא לנלות און בני עמנו כעונותנו זאת עדות נמונה למען ייקר הספר הזה בעיניהם והגו בו יוספס ולילך נאם החוהמים פה אמטטרס מתא הדיסמ'ה למט'מונים שנת עש **נושע** כה' לש"ק :

יצחק אבואב * משה רפאל די אגילאר *

אנחנו חתומי כטה מוריינים נאכנה כי אחרי אשר נרפסו החמשה

רוזא יצ'ן להגיה לו את החימשים האלה כטוב טעם ודעת כי חפץ

להוציא לאור מקרא מנוקה מכל סיג כזוקק שבעתים וקבל עליו שלא יצא כתחת ידו מקרא בלתי כחוקן וישב הדבר בעינינו ונהלין חושים ונעשה את המלאכה בעיזן גורל וכורחות נפלא בהנהת ספר תורה לא היה טעם ונקורה אשר לא שמנו עינינו עליו לתקן את המעוות (לא כאשר עלה בדעתנו הלילה לנו כרשע) רק על פי ספרים מרוקים ועל פי רר"ק ובקל מכלל יופי ואחרון אחרון חכים כעל ספר שתי ידות אשר און וחקר וברק עד מקום שיר החריצות סגעת והגכיר הנזכר הוסיכ אנשים יודעים לגרור ולכתוב באימון ידים פון יכולע למלאכה ויעשו ככל אשר הוראו לא נעשה כן לכל מלאכות אשר יצאו מתחת יד הדפוס ער היו' הנה כראי לסמוך עליו להנהת ספר תורה ולכן כל איש אשר נרבה רוחו אותו ימהר יחוישה לקנותו ויהנהג בו מידי יום כיומו ומרי שבת בשבתו ויאמנו דבריו ועל'ה' תכא כרכת טוב:

יוסף די פארו * עמנואל אבן עתר *

יהושעדה סילוה * שמואל פינטו *

אברהם שניאור קורונא * אליהו די ליאון *

סדר

פרשיות והפטרות
כל השנה

וכימני פרשיות והפטרות המועדים כציונים כהלכה

עם לוח מסופו מורה במקום כושכם מאשר יחנו ומאשר ישינו
הכל בתוקן כראי יעל כל אשר יצא לאור
הדפוס עד היום :

QUINQUE LIBRI MOSIS

Magno labore, & industria,
accuratissime correcti præ om-
nibus qui hucusque thypis
fuere mandati.

Ex officina David de Castro Tartaz.

AMSTELODAMI.

Anno a mundo Creato, 5426.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
 P. I. הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך
 על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
 המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:
 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
 אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים
 לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד:

פ

ויאמר אלהים יהי רקיע ברוך המים ויהי
 סבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את
 הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
 ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא
 אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר
 יום שני:

פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
 אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים

קרא   1 2   ב *א*

ספר בראשית

קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר
אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזרע זר
עין פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו ע
הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עש
מזרע זרע למיניהו ועין עשה פרי אשר זר
בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ע
ויהי בקר יום שלישי: פ

ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמי
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת
ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאור
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
ועש אלהים את שני המארות הגדלים א
המאור הגדל לממשלת היום ואת המ
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכב
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ו
ערב ויהי בקר יום רביעי: פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
וע

ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:
 ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת
 כל נפש החיה הרמשת אשר ערצו המים
 למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
 אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר
 פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף
 ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום
 חמישי:

פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן:
 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת
 הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
 למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים
 נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו ברגת
 רהים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
 ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא
 אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
 ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך
 אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו

ומלאו

1 3

א* ג

ספר בראשית

ומלאו את הארץ ובכשה וררו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על
הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
כל עשבי זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם
יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ אשר
נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
כיום וירא אלהים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: פ

ב ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויברך
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקרא
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות: פ

אלה תולדות השמים והארץ כי בראם ביום
שני ^{ה' וערב}
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכלו שמי
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם

טרם יצמח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־
 הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לְעִבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד
 עָלָה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה׃ וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עַפְרָיִם
 מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי
 הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים בְּגֶן־
 בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשַׁם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יִצַר׃
 וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ
 נְחֹמֵד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֹאכֹל וְעֵץ הַחַיִּים
 בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע׃ וְנָהָר יִצַּח
 מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה
 לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא
 הַסֹּבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ הַחֹיִל הַאֲשֶׁר־שָׁם
 הַזֶּהֱבִי׃ וְזֶהֱבִי הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּרִלַח
 וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא׃
 הַסּוֹבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם־הַנְּהָר
 הַשְּׁלִישִׁי חֻדְקֵל הוּא הַהֵלֶךְ קְדָמַת אֲשׁוּר
 וְהַנְּהָר הַרְבִּיעִי הוּא פָּרַת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת־הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֶן־עֵדֶן לְעַבְדָּהּ

ולשמרה

1 4

א ד

ספר בראשית

ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לא
מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב
ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לאדם
היורת האדם לברו אעשה לך עזר כנגדו
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל החיה
הטרה ואת כל עוף השמים ויבא אל האד
מ לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא
האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האד
מ שומר לכל הבהמה ולעוף השמים ולכ
חית הטרה ולאדם לאמצא עזר כנגדו: ויפ
יהוה אלהים יתרדמה על האדם וישן ויק
אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: וי
יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מ
האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמ
האדם זאת הפעם עצם כעצמי ובשר מבשר
לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ורבו
באשתו והיו לבשר אחד: * ויהיו שניה
ערומים

ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש
 היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
 אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר
 האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
 לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון
 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון
 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע
 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
 ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
 ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
 עירמם הם ויתפרו עלה תאנרה ויעשו להם
 חגרת וישמעו את קול יהוה אלהים
 מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן
 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו

ספר בראשית

אִיכָה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְקֵל שִׁמְעֵתִי בְּנִן וְאִירָא
כִּי־עֵרַם אֲנִכִי וְאַחְבָּא׃ וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ
כִּי עֵרַם אָתָּה הַמֶּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לִבְלֹתִי אֲכַל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה לִי מִן־
הָעֵץ וָאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה
מַה־זֹּאת עָשִׂית וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הִנְחֵל
הַשִּׂימָנִי וָאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־
הַנָּחֹשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת אַרְוֹר אֶתָּה מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיֵּי הַשָּׂדֶה עַל־גִּחְנֹךָ תֵּלֵךְ
וְעַבְדָּה תֵּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאִיכָה אִשָּׁה
בְּיָנֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זְרַעֲךָ וּבֵין זְרַעֲךָ הוּא
יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב׃ ׀

אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבָּר
עֲצֻמוֹנָךְ וְהִרְנֶךָ בְּעֵצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־
אִישֶׁךָ תִּשׁוּקֶתְךָ וְהוּא יִמְשַׁלְּךָ׃

׀ וְלָאָדָם אָמַר כִּי שִׁמְעֵתָ
לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְתֹאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֹא־תֹאכַל מִמֶּנּוּ אַרְוֹרָה הָאָדָמָה
בְּעִבּוּרָךְ

בַּעֲבוּרְךָ בְּעֵצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ :
 וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה : בּוֹעֵת אַפֶּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַר
 שׁוֹבֵךְ אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחַתְּ כִּי־
 עִפְרָה אֶתְּהָ וְאֶל־עִפְרָה תָשׁוּב : וַיִּקְרָא הָאָדָם
 שֵׁם אִשְׁתּוֹ חוּהַ כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת
 עוֹר וַיְלַבֵּשֵׁם :

פ

וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהִים הֲנֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִבְּנֵי
 מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וְרַע וְעַתְהָוּ פָּקַדְשָׁלַח יָדוֹ
 וּלְקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעֹלָם :
 וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִן־עֵדֶן לְעַבְדֵּךְ אֶת־
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשֵּׁם : וַיַּגִּדְשָׁאֶת־הָאָדָם
 וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכַּרְבִּים וְאֶת־
 לְהַטְחָרֵב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ
 הַחַיִּים : וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה ר
 אִשְׁתּוֹ וַתְּרַהֵר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
 אִישׁ אֶת־יְהוָה : וַתִּסְפָּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
 הָבֶל וַיְהִי־הֵבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד
 הָאֲדָמָה :

ספר בראשית

אָדַמְרָה׃ זֶה מִקֵּץ יָמִים וַיֵּבֵא קַיִן מִפֶּתַח
הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהַבֵּל הֵבִיא גַם הוּא
מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֻלְבֵּהוּ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל הַבֵּל
וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְלוּ פָנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וּלְמָּה נִפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא
אִם־תֵּיטִיב שְׂאתָ וְאִם־לֹא תֵיטִיב לַפְּרֹתָיִךְ
חַטָּאת רִבִּינָה וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשַׁל
בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הַבֵּל אַחִיו וַיְהִי בֵּהוֹתָם
בְּשָׂדֵה וַיִּקֶּם קַיִן אֶל־הַבֵּל אַחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הַבֵּל אַחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא
יָדַעְתִּי הֵשְׁמַר אַחִי אֲנִי׃ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ
קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃
וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה
אֶת־פִּיהָ לִקְחַת אֶת־דְּמֵי אַחִיךָ מִיָּדְךָ׃ כִּי
תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תִסְפָּק לָךְ וְהָאֲדָמָה
נֹעַ וְנָגַד תְּהִיָּה בְּאָרְצְךָ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה
גְּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ הִן גֵּרַשְׁתָּ אֶת־יְהוָה מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֶיךָ אֶסְתַּר וְהָיִיתִי נֹעַ וְנָגַד
בְּאָרְצְךָ

בארץ

בַּאֲרֶץ וְהָיָה כָּל־מִצְאֵי הַרְגָנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
 יְהוָה לִכְן כָּל־הַרְגָּן קִין שִׁבְעַתִּים יִקַּם וַיִּשָּׂם
 יְהוָה לְקִין אוֹרֹת לַבְּלֹתַי הַכּוֹרֹת אֹתוֹ כָּל־
 מִצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קִין מִלְּפָנָי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
 נֹדד קַדְמַת עֵדֶן׃ וַיִּדַע קִין אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר
 וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי בְנֵה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
 הָעֵיר כֶּשֶׂם בְּנֵי חֲנוּךְ׃ וַיֹּלֶד לְחֲנוּךְ אֶת־
 עֵירָד וְעֵירָד יָלַד אֶת־מַחֲוִיאל וּמַחֲוִיאל יָלַד
 אֶת־מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לֶמֶךְ *׃

וַיִּקַּח לוֹ לְמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה חמישי
 שֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יִבְל
 הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אֵהֶל וּמִקְנֵה׃ וְשֵׁם
 אָחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָּל־תַּפֵּשׁ כְּנֹזֶר
 וְעוֹגֵב׃ וְצִלָּה גַם־הוּא יָלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קִין
 לַיֵּשׁ כָּל־חַרְשׁ נְחָשֶׁת וּכְרוֹל וְאָחוֹת תּוֹבֵל־
 קִין נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לְמֶךְ לְנָשָׁיו עֵדָה וְצִלָּה
 שָׁמַעַן קוֹלִי נָשִׁי לְמֶךְ הָאֲזֹנָה אִמְרַתִּי כִּי אִישׁ
 הַרְגָתִי לִפְצָעִי וַיֹּלֶד לְחִבְרַתִּי׃ כִּי שִׁבְעַתִּים
 יִקַּם־קִין וְלְמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיִּדַע אָדָם

ספר בראשית

עוד את אשתו והולד בן ותקרא את
שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תהר
הכל כי הרגו קין: ולשרת נס הוא ילד
בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחר
ה לקרא בשם יהוה: ס

ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו: זכר ונקבר
בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם: ויהי אדם שלשים ומאד
שנה וילד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו
שרת: ויהיו ימי אדם אחריו הולידו ארבע
שת שמנה מאת שנה וילד בנים ובנות
ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת: ס

ויהי שת חמש שנים ומאת שנה
וילד את אנוש: ויהי שת אחריו הוליד
את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות: ויהיו כל ימי שרת
שתים עשרה שנה ורשע מאות שנה
וימת:

וימת : ס ויחי אנוש תשעים שנה
 ויולד את קינן : ויחי אנוש אחר הולידו
 את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי אנוש
 חמש שנים ותשע מאות שנה וימת :

ס ויחי קינן שבעים שנה ויולד את
 מהללאל : ויחי קינן אחר הולידו את
 מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי קינן
 עשר שנים ותשע מאות שנה וימת :

ס ויחי מהללאל חמש שנים וששים
 שנה ויולד את ירד : ויחי מהללאל אחר
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 מהללאל חמשים שנה ושמונה מאות
 שנה וימת : ס ויחי ירד שתים

וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך :
 ויחי ירד אחר הולידו את חנוך שמונה
 מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי

ספר בראשית

יָרַד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת: ׀ וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים
 שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת־מֶתוּשֶׁלַח: וַיְתַהַלֵּךְ חֲנוּךְ
 אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוּשֶׁלַח
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְחִי
 כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְשִׁלְשֵׁ
 מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְתַהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
 שְׁבַע־וָאֵינָנוּ כִּי־לָקַח אֶת־וְאֵלֹהִים: ׀ וַיְחִי
 מֶתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת
 שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת־לָמֶךְ: וַיְחִי מֶתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וְשִׁשִּׁים
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי
 מֶתוּשֶׁלַח תִּשְׁעַ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעַ מֵאוֹ
 שָׁנָה וַיָּמָת: ׀ וַיְחִי לָמֶךְ שְׁתַּיִם
 וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בֶּן: וַיְקַח
 אֶת־שֵׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יַנְחֵמֵנוּ מִמַּעַשְׁתֵּי
 וּמַעַצְבוֹן יִדְּיֵנוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָה יְהוָה
 וַיְחִי לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ
 וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּנִים
 וּבָנוֹת

הקורא ישעים
 הגויש קורם
 התרגא

זבנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
 ושבע מאות שנה וימת: ס ויהי
 נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם
 את חס ואת יפת: * ויהי כי החל האדם
 לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: ויראו
 בני האלהים את בנות האדם כי טבת
 הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו:
 ויאמר יהוה לא ירון רוחי באדם לעלם
 בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים
 שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם
 אחר יכן אשר יבאו בני האלהים אל
 בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר
 מעולם אנשי השם: פ

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל
 יצר מחשבת לבו רקרע כל היום: וינחם
 יהוה כי עשה את האדם בארץ וירעעזב
 אל לבו: ויאמר יהוה אכחה את האדם
 אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם
 עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי
 נחמתי

נְהַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתֶם: וְנָח מִצֶּאֱחָז בְּעֵינַי יְהוָה

פ פ פ

P.2, אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה

בְּדֹרֹתָיו אֵת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ: וַיּוֹלְדוּ

נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת שָׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת

וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא

הָאָרֶץ חָמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה

נִשְׁחַתָּה כִּי הִשְׁחִית כָּל־בֶּשֶׁר אֶת־דַּרְכֹּ

עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לִנְ

קִי כָל־בֶּשֶׁר בְּאֶלְפֵי כִי־מְלֵאָה הָאָרֶץ חָמָס

מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּנִי מִשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשׂוּ

לְךָ תֵּבֶת עֲצֵי גִפְרִית קַנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּב

וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֶּפֶר: וּזְרֹ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אַמָּה אֶרֶץ

הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רְחֹבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה

קוֹמָתָהּ: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אִמֹּר

תְּכַלְנָה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ

תְּשִׂים תְּחָתַיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה

וְאִנִּי

וַאֲנִי הֲנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיַּם עַל-הָאָרֶץ
 לְשַׁחַת כָּל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ יָגוּעַ: וְהִקְמַרְתִּי
 אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתִי אֶל-הַתֵּבָה אִתָּךְ
 וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי-בְנֶיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל-הַחַי
 מִכָּל-בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֶל-הַתֵּבָה
 לְהַחֲיִיתָ אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיוּ: מִהַעֲוֹף
 לַמִּינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לַמִּינֵהּ מִכָּל רֶמֶשׂ
 הָאָרֶמֶה לַמִּינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
 לְחַיּוֹת: וְאִתָּה קַח-לְךָ מִכָּל-מֵאֵכֶל אֲשֶׁר
 יֵאָכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְרִחִיב לְךָ וּלְהֵם
 לְאֹכְלָהּ: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
 אֱלֹהִים בְּכֵן עָשָׂה: * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בְּאֵן
 אִתָּה וְכָל-בֵּיתְךָ אֶל-הַתֵּבָה כִּי-אִתְּךָ רֵאִיתִי שְׁנֵי
 צְדִיקִים לִפְנֵי בְּרֹר הַזֶּה: מִכָּל הַבְּרֵהמָה
 הַטְּהוֹרָה תִּקַּח-לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ
 וְאִשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הִוא
 שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
 שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זָרַע עַל-פְּנֵי-כָל-
 הָאָרֶץ

ספר בראשית

הָאָרֶץ: כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אֲנֹכִי מֵמַטְוֵי
עַל־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה
וּמַחֲתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַ
פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה: וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהִמְבּוּל
הָיָה מַיִם עַל־הָאָרֶץ: וַיְבֹאֵנָה וּבְנֵיו וְאִשְׁתּוֹ
וְנָשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמַּבּוּל
מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וּכְלֵי אֲשֶׁר רָמַשׂ עַל
הָאָרֶץ: שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶיךָ אֶל־הַתֵּבָה
זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ
וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל
הָאָרֶץ: בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיֵּינוּ
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּיּוֹם
הַזֶּה נִבְקְעוּ כָל־מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּע
הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ: וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ
אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה: בַּעֲצָם הָיוּ
הַזֶּה בָּאֵנָח וּשְׁסוּזָחַם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ נָח
וַשְׁלֶשֶׁת נָשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה: הַמֶּד
וְכָל

בל-החיה למינה וכל-הבהמה למינה וכל-
 הרמש הרמש על-הארץ למינהו וכל-העוף
 למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל-נח אל-
 התבה שנים שנים מכל-הבשר אשר-בו רוח
 חיים: והבאים זכר ונקבה מכל-בשר באו
 באשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: *
 וירי המבול ארבעים יום על-הארץ וירבו שלישי
 המים וישאו את-התבה והתם מעל הארץ:
 ויגברו המים וירבו מאד על-הארץ והלף
 התבה על-פני המים: והמים גברו מאד
 מאד על-הארץ ויכסו כל-ההרים הגבהים
 אשר-תחת כל-השמים: חמש עשרה אמה
 מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגונו
 כל-בשר הרמש על-הארץ בעוף ובבהמה
 ובחיה ובכל-השרץ השרץ על-הארץ וכל
 האדם: כל אשר נשמת-רוח חיים באפיו
 מכל אשר בארבה מתו: וימח את-כל
 היקום אשרו על-פני האדמה מאדם עד-
 בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים וימחו מן-
 הארץ:

ספר בראשית

הארץ וישאר ארצה ואשר אתו בתבה
ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום
ח* ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעם
אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ויסכו
מענת תהום וארבת השמים ויכלא הגש
מן השמים: וישבו המים מעל הארץ הלך
ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת
יום: ותנח התבה בחדש השביעי בשבע
עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים
הלכו וחסרו עד החדש העשירי בעשירי
באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מק
ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה
אשר עשה: וישלח את הערב ויצא יצוא
ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח
את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל
פני הארמה: ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מי
על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא
אתה

אתה אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת
 מים אחרים ויסף שלח את היונה מן
 התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה
 על הזית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
 מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים
 ישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:
 והי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד
 לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את
 מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה:
 בחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש

בשה הארץ: וידבר אלהים רביעי

אל נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך
 בנך ונשי בנך אתך: כל החיה אשר
 בארץ מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל
 הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו
 הארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח
 בניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל
 הרמש וכל העוף כל רמש על הארץ
 למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח

מזבח

ספר בראשית

מזבח ליהוה ויקח מכלי הבהמה הטהור
ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח
וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה א
לבו לא אסף לקלל עוד את הארמה בע
האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ו
אסף עוד להכות את כל חי כאשר עש
עד בל ימי הארץ ורעוק צירוקר וחם ו
וחרף ויוס ולילה לא ישבתו: *ויברך את
אתנח ואת בניו ויאמר להם פרו ו
ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם י
על כל חית הארץ ועל כל עוף השמ
בכל אשר תרמש הארמה ובכל דגי
בירכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי ל
יהיה לאכלה בירק עשב נתתי לכם א
כל: אך בשר בנפש שורמו לא תאכלו: ו
את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו א
את נפש האדם: שפך דם האדם בא
דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
האדם

אדם ; ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
 ויאמר אלהים אל נח ואלי חמישי
 ואתו לאמר : ואני הנני מקים את בריתי
 תכם ואת זרעכם אחריכם : ואת כל
 ש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
 כל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה
 כל חית הארץ : והקמתי את בריתי
 תכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול
 איהיה עוד מבול לשחת הארץ :
 אמר אלהים זאת אות הברית אשר אני
 עני בני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר
 תכם לדרת עולם : את קשתי נתתי
 ענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ :
 זרה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת
 ענן : וזכרתי את בריתי אשר ביני
 יניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא
 יה עוד המים למבול לשחת כל בשר :
 יתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
 לס בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל

ב א 1 2 בשר

ספר בראשית

בְּשֵׁר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַח זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִי בֵּינִי
כָּל־בְּשֵׁר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ : פ
שִׁי וַיְהִי בְנֵי־נֹחַ הַיְצֵאִים מִן־הַתֵּבָה שְׁנַיִם
וַיִּפֹּת וְהֵם הוּא אָבִי כְנַעַן : שְׁלֹשָׁה אֲדָמָה
נֹחַ וּמִי־לָה נִפְעָה כָּל־הָאָרֶץ : וַיַּחַל נֹחַ
הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כַּרְמֵס : וַיִּשֶׁת מִן־הַיַּיִן וַיִּפֹּת
וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֱהֵלָה : וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנַעַן
עֶרְוַת אָבִיו וַיִּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בְּחֹזֶק : וַיִּכְרַח
וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׂמוּ עַל־שִׁכְמָם שְׁנֵי
וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי־נֹחַ וַיִּכְכּוּ אֶת־עֶרְוַת אָבִיו
וּפְנֵיהֶם אַחֲרֵי־נֹחַ וַעֲרֹת אֲבִיהֶם לֹא־יָדָעוּ
וַיִּקְרָן נֹחַ כִּי־יָנוּ וַיִּדַע אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה לָּהֶם
הַקָּטָן : וַיֹּאמֶר אַרְוֹר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים־יִבְנֶה
לִּי־הֵוָה : וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׂם
כְּנַעַן עֶבֶד לְמוֹ : יִפֹּת אֱלֹהִים לִי־פִרְתֵּי וַיִּהְיֶה
בְּאֱהֵלֵי שָׂם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לְמוֹ : וַיִּהְיֶה
אַחֲרֵי־הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מְאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשָּׁן
שָׁנָה : וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מְאוֹת וְחָמֵשׁ

וְחָמֵשׁ

אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו
 הם בני אחר המכול : בני יפת גמר ומגוג
 גדי ויון ותבל ומשך ותירס : ובני גמר
 שכנז וריפרת ותגרמה : ובני יון אלישה
 גרשיש כתיס ורדנים : מאלה נפרדו אי
 נונים בארצתם איש ללשנו למשפחתם
 ויהם : ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען :
 בני כוש סבא וחילה וסבתה ורעמה
 וכתכא ובני רעמה שבא ורדן : וכוש ילד
 תנמרד הוא החל להיורת גבר בארץ :
 יא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
 למרד גבור ציד לפני יהוה : ותהי ראשית
 מלכתו בכר וארץ ואכר וכלנה בארץ
 ער : מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את
 והוא את רחבת עיר ואת כלח : ואת דסן
 ונינה ובין כלח הוא העיר הגדלה :
 צרים ילד ארת לודים ואת ענמים ואת
 זבים ואת נפתחים : ואת פתרסים ואת

ב ב 2 2 כסלתיים

ספר בראשית

בְּסֵל הַיָּם אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְעַמֵּי
כְּפֹתָיִם: ס וּכְנַעַן יֶלֶד אֶרֶץ כְּנָעַן
בְּכָרוֹ וְאֶת־חֵת: וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִית
וְאֶת־הַגְּרִגִּישִׁי: וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הָעֵרֶקִי וְאֶת־הַכִּיטִי
הַסִּינִי: וְאֶת־הָאֲרֹדִי וְאֶת־הַצְּמֵרִי וְאֶת־הַכַּנְעֲנִי
הַחֲמָתִי וְאֶחָד נִפְצוּ מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנַעֲנִים וְאֶת־מִנְיָהֶם
גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֵן בְּאֵכָה גְרָרָה עַד־
בְּאֵכָה סְרָמָה וְעַמְרָה וְאֲדָמָה וְצִבְיִים וְעַד־
לְשֵׁעַ: אֵלֶּה בְּנֵי־חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָה
בְּאֶרְצֹתֶם בְּגוֹיֵהֶם: ס וְלִשְׁנַת־
גִּם הוּא אֲבִי כָל־בְּנֵי־עֵבֶר אַחִי־יִפְתַּח הַגֹּב
בְּנֵי שָׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאֵת־
וּבְנֵי אֲרָם עוּזַן וְחוּל וְגִתִּי וְרֹמֶשׁ: וְאַרְפַּכְשָׁד
יָלַד אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר: וְלִשְׁנַת־
יָלַד שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי־נִגְזַר
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשָׁם אַחִיו־קַטָּן: וְיִקְטָן
אֶת־אֶלְמוֹדָד וְאֶת־שֵׁלֶף וְאֶת־חֲצֵרְתָּהּ
וְאֶת־יֶרֶחַ: וְאֶת־הַרְדּוֹם וְאֶת־אוּזַל וְאֶת־
הַקֶּלְהָ: וְאֶת־עוֹבֵל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שֵׁן

נצחיים ק

זאת אופר ואת חוילה ואת יובב
 לאלה בני קטן : ויהי מושבם ממשא
 אכה ספרה הר הקדם : אלה בני שם
 משפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם :
 לה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
 מאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול :

פ

הי כל הארץ שפה אחת ודברים אחרים : ויא
 הי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שביעי
 ויגדלו וישבו שם : ויאמרו איש אל רעהו
 בבה נל בנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי
 הם הלבנה לאבן והחמר יהיה להם
 חמר : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
 אשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפויץ על
 נ כל הארץ : וירד יהוה לראת את העיר
 את המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר
 יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה
 וחלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
 אשר יזמו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם

ב 1 2 3 שפתם

ספר בראשית

שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו
ויפין יהוה אתם משם על פני כל ר
ויחדלו לבנות העיר : על כן קרא שמה
כישם כלל יהוה שפת כל הארץ ו
הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ
אלה תולדות שם שם בין מאת שנה
את ארפכשד שנהים אחר הכבול :
שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש
שנה ויולד בנים ובנות : ס וארפ
נח חמש ושלשים שנה ויולד את שלח
ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים וב
ס ושלח חי שלשים שנה ויולד
עבר : וחי שלח אחרי הולידו את
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
ובנות : ס וחי עבר ארבע ושל
שנה ויולד את פלג : וחי עבר אחרי ה
את פלג שלשים שנה וארבע מאות
ויולד בנים ובנות : ס וחי
של

ושלשים שנה ויולד את דָעוּ: ויחי פְּלֹג אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת דָעוּ תֵשַׁע שָׁנִים וּמֵאֵתִים שָׁנָה
 ויולד בְּנִים וּבָנוֹת: ׀ ויחי רֵעוּ יְשָׁתִים
 שלשים שנה ויולד אֶת שָׁרוֹג: ויחי רֵעוּ
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שָׁרוֹג שִׁבְעַת שָׁנִים וּמֵאֵתִים
 שָׁנָה ויולד בְּנִים וּבָנוֹת: ׀ ויחי שָׁרוֹג
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה ויולד אֶת נַחֲוֹר: ויחי שָׁרוֹג
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נַחֲוֹר מֵאֵתִים שָׁנָה ויולד
 בְּנִים וּבָנוֹת: ׀ ויחי נַחֲוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה ויולד אֶת תְּרַח: ויחי נַחֲוֹר אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת תְּרַח תֵּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאֵת
 שָׁנָה ויולד בְּנִים וּבָנוֹת: ׀ ויחי תְּרַח
 שִׁבְעִים שָׁנָה ויולד אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר
 אֶת הָרָן: וַאֲלֵה תוֹלְדַת תְּרַח הוֹלִיד
 אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר וְאֶת הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד
 אֶת לוֹט: וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו
 בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ בְּאוּר כַּשְׁדִּים: וַיִּקַּח אַבְרָם
 נַחֲוֹר לְהֵם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם
 אִשְׁת־נַחֲוֹר מִלְכָּה בִתְּהָרָן אֵבֶי־מִלְכָּה

ב ד 4 2 ואבי

ספר כראשית

ואבי סכה : ותהי שרי עקרה אין להו
ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן
בן בנו ואת שרי כלהו אשר אברם
ויצאו אתם כאור כשדים ללכת אר
כנען ויבאו ער-חרן וישבו שם : ויהיו
תרח חמש שנים ומאתים שנה וי
תרח בחרן :

פ פ פ

יבוי אמר יהוה אל אברם לך לך כאו
וממול דתך ומבית אביך אל הא
אשר אראך : ואיעשך לגוי גדול ואבנת
ואגדלה שמך והיה ברכה : ואבת
מברכה ומקלך אאר ונברכו בך מ
משכחת האדמה : וילך אברם כאשר
אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם פן
שנים ושבעים שנה ביצאתו מחרן : ו
אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנו

אשו

וְשָׂרְעֵשׂוּ בַחֲרֹן וַיֵּצְאוּ לִלְכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן
 בָּאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד
 קוּם שָׂכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אִז
 בְּאֶרֶץ וַיִּרְאֵיהוּהָ אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזִרְעֲךָ
 אֲתָן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׂם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 הַנִּרְאָה אֵלָיו וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַהֲרָה מִקְדָּם
 בֵּית־אֵל וַיֵּשֶׁב אֵהְלֵה בֵּית־אֵל מִיִּם וְהָעִי
 מִקְדָּם וַיִּבֶן שָׂם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
 הַהָרִי וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וַנְּסוּעַ הַנְּגִבָה :

פ

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לַגּוֹר
 שָׂם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ וַיְהִי כִּי־אֵשֶׁר
 הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרַי
 אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יִדְעֵתִי כִי־אִשָּׁה יִפְתַּח מִרְאֵה
 אֶת : וְהָיָה כִּי־יֵרְאוּ אֶתְךָ הַמִּצְרַיִם וַאֲמְרוּ
 אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאֶתְךָ יַחֲיוּ : אָמַר־
 נָא אֵהְתִּי אֶת לַמַּעַן יֵשֵׁב לִי בְעַבְדְּךָ וְחַיְתָה
 נַפְשִׁי כַגְּלָל : *וַיְהִי כִּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִם שְׁנֵי

ב ה 5 2 מאר

ספר בראשית

מֵאָדָּר׃ וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעְה וַיְהִי לָלוֹ
אֶל פְּרַעְה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרַעְה
וּלְאַבְרָם הַיָּטִיב בְּעַבְרָה וַיְהִי לוֹ צִאֲוֹן
וְחִמְרִים וְעַבְדִּים וּשְׂפָחַת וְאִתְּנָת וְגַמְלָה
וַיִּגְעֵי הוֹרֵי אֶת פְּרַעְה נְגַעִים גְּדֹלִים וְאִתְּ
בֵּיתוֹ עַל דְּבַר שְׂרֵי אִשְׁתְּ אַבְרָם׃ וַיִּקַּח
פְּרַעְה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר כִּי הִזְזִאת עֲשֵׂי
לְמַח לֹא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הוּא׃
אָמְרַת אֲחִתִּי הוּא וְאִקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה
וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קָח וְלִךְ׃ וַיֵּצֵא עָלָיו פַּנֵּי
אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת
וְגַם אֲשֶׁר לוֹ׃ * וַיַּעַל אַבְרָם כְּמִצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹ לֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָה׃ וַאֲשֶׁר
כָּבֵד מֵאָדָּר בְּמִקְנֵה בַכְּסָף וּבִזְהָב׃
לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד בֵּית אֵל עַד הַיַּרְדֵּן
אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֱהֱלֹהִים בְּתַחֲלֵהּ בֵּין בֵּית
וּבֵין הָעַי׃ אֶל מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּרֵאשִׁית וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה
שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה לָלוֹט הַהֵלֶךְ אֶת אַבְרָם הָיָה צִאֲוֹן
וְאֵהְלֵךְ׃

אֱהָלִים וְלֹא־נִשְׂא אֶתֶם הָאָרֶץ לְשֶׁבֶת יְחִידוֹ
וְהָיָה רְכוּשׁ רַב וְלֹא יִכְלֹ לְשֶׁבֶת יְחִידוֹ׃
וְהָיָה רֵיב בֵּין רֵעֵי מִקְנֵה אֲבָרָם וּבֵין רֵעֵי
מִקְנֵה לֹוֹט וְהִכְנַעְנִי וְהִפְרִיז אִזְיָ שֶׁב בְּאֶרֶץ׃
וְאָמַר אֲבָרָם אֶל־לֹוֹט אֵל־נָא תְּהִי מְרִיבָה
בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רֵעֵי וּבֵין רֵעֵךְ כִּי־אֲנִישֵׁי־אֱהָלִים
אֲנַחְנוּ׃ הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לִפְנֵיךָ הִפְרִד נָא
מֵעַל־י אֱ־הֵשְׁמָאֵל וְאִימְנָה וְאִם־הֵימִן
אֲשַׁמְאִלָּה׃ וַיֵּשֶׂא לֹוֹט אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־
לִכְכַּר הַיְרֵדָן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי עֶשְׂתַּת
הָיָה אֶת־סָדֶם וְאֶת־עַמֹּרָה כְּגֹן־יְהוָה בְּאֶרֶץ
אֲצִרִים בְּאֶכָה צֶעַר׃ וַיִּבְחַר לֹוֹט אֶת־כָּל־
כְּכַר הַיְרֵדָן וַיִּסְעֶלֹוֹט מִקְדָם וַיִּפְרִדוּ אִישׁ
מֵעַל אַחִיו׃ אֲבָרָם יָשֵׁב בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן וּלֹוֹט
שָׁב בְּעָרֵי הַכְּכַר וַיֵּאֱהָל עַד־סָדֶם׃ וְאֲנִשֵׁי
סָדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לִיהוָה מְאֹד׃ וַיְהוֶה אֹמַר
אֶל־אֲבָרָם אַחֲרֵי־הִפְרִד לֹוֹט מֵעַמּוֹ שְׂאֵנָא
עֵינֶיךָ וְרֵאֵה מִן־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אֲתָה שָׁם
בְּפָנָה וְנִגְבָה וְקָרְמָה וַיְמַה׃ כִּי אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ

ספר בראשית

הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולו
עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הא
אשר יאס יוכל איש למנות את עפר הא
גם זרעך ימנה: קוסהתה לך בארץ לאר
ולרחבה כילך אתננה: ויאהל אברם ו
וישב באלני מכרא אשר בחברון ויבן
מזבח ליהוה: פ

ויהי כימי אמרפל מלך שנער אריוך
אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל
גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סר
ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אר
ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צי
כל אלה חברו אל עמק השדים הוא
המלח: שתיים עשרה שנה עבדו א
כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו
ובארבע עשרה שנה בא כדרל
והמלכים אשר אתו ויכו את דרפא
בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם וא
האימים בשוה קריתים: ואת החרי בהר
שער

יד
רביעי

כנים ק

זעיר עד איל פארן אשר על המדבר :
 ישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו
 והתכל שרה העמלקי וגם את האמרי
 הישב בחצון תמר : ויצא מלך סדס ומלך
 צמרה ומלך אדמה ומלך צב"ם ומלך
 לעה הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
 השדים : את כדרל עמר מלך עילם ותרעל
 מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך
 אלסר ארבעה מלכים את החמשה : ועמק
 השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדס
 עמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו :
 וקחו את כל דבש סדס ועמרה ואת כל
 אכלם וילכו : ויקחו את לוט ואת רכשו
 בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדס : ויבא
 הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכנ
 באלני מכרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
 אהם בעלי ברית אברם : וישמע אברם כי
 שבה אחיו וירק ארת חניכו וילדי ביתו
 שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד הן :
 ויחלק

צבויסק

ספר בראשית

וַיִּחַלֶּק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּרְדְּפֶם עַד-חֹבֶה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֵׁק וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל-הָרֶכָשׁ וְגַם אֶת לֹטֵם אֲרָצוֹ וַרְכָשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-הַעֲבָדִים וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֶם לִקְרֹאתוֹ אֶת-הָרִי עֵינֵי מַהְכּוֹת אֶת-כַּדְרֵלְעָמֶר וְאֶת-הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל-עַמְקֵי שׁוּה הוּא עַמְקֵי הַכְּלָף וְכִרְיָת צֶדֶק מֶלֶךְ-עַלְם הוֹצִיא לֶחֶם וַיִּזְן וְהוּא אֵל לֹא עֲלִיּוֹן וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אֱלֹהֵי לֹא עֲלִיּוֹן קִנְיַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכִרְיָת עֲלִיּוֹן אֵל עֶרְמֹן צֶדֶק מִגֵּן צֶדֶק בִּידֶךָ וַיִּתְּנֵלוּ כִּי־מִכָּל חֲמִישֵׁי מִכֶּל * וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-סֹדֶם אֶל-אַבְרָם הִנֵּפֶשׁוּ וְהִרְכַּשׁ קַח-לָךְ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ-סֹדֶם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל-הוֹה אֶל עַל קִנְיַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ אִם-מַהוּט וְעַד שְׁתוּךְ זָעַל וְאִם-אֶקַּח מִכָּל-אֲשֶׁר-לָךְ וְלֹא תֵאָדָר אֲנִי הַעֲשֵׂרְתִּי אֶת-אַבְרָם בְּלַעֲרֵי רַק אֲנִי אֲכַלּוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי עֲנֹד אֲשַׁכַּל וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ חֵלְקָם

ס אחר הדברים האלה היה דבר
 הוה אל-אברם במחזה לאמר אל-תירא
 אברם אנכי מגן לך שכרך הדברה מאד :
 ואמר אברם אדני יהוה מה-תתן לי ואנכי
 הולך עירי ובן-משק ביתי הוא דמשק
 אליעזר : ויאמר אברם הן לי לאנתתה זרע
 הנה בן-בית יורש אתי : והנה דבר יהוה
 אליו לאמר לא ירשך זה כי-אם אשר יצא
 ממעיך הוא ירשך : ויוצא אתו החוצה
 ואמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים
 אם-תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה
 זרעך : והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה : *
 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור ששי
 בשדים לתת לך את-הארץ הזאת
 לרשתה : ויאמר אדני יהוה במה אדע-כי
 אירשנה : ויאמר אליו קחה לי עגלה
 משלשת ועז משלשת ואיל משלשות
 וגזל : ויקח לו את-כל-אלה ויביתר אתם
 בתוך ויתן איש-בתרו לקראת רעהו ואת-

הצפר

ספר בראשית

הַצֶּפֶר לֹא בָתָר׃ וַיִּרְדֵּה עֵיט עַל הַפֶּגֶר
וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבָרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבָרֶךְ
וְתַרְדֵּמָה נִפְלָה עַל אֲבָרָם וְהִנֵּה אִישׁ
חֹשֶׁכֶה גִדְלָה נִפְלְתָה עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר לֹא
יִרְעַתְרַע כִּי גֵרִי יִהְיֶה זֶרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא
וְעִבְדוּם וְעֲנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
אֶרֶץ הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָי
יִצְאוּ בְּרַכְּשָׁגְדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲנִי
בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה׃ וְדוֹר
יִשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא שָׁלֵם עֵינַי הָאֵמֶרִי עֲרִידָה
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ וְעֹלְטָה הָיְתָה וְהַנְּהַר
עָשָׂן וְלִפְיֹד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת אֲבָרָם
בְּרִית לֵאמֹר לִזְרַעְךָ נָתַתִּי אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת
מִנְהַר מִצְרַיִם עַד הַנְּהַר הַגְּדֹל נְהַר פְּרָת
אֶת הַקִּינִי וְאֶת הַקְּנִזִּי וְאֶת הַקְּדִמֹנִי׃
וְהַחֲתִי וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הַרְפָּאִים׃
וְהָאֵמֶרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגְּרִגְשִׁי
וְהַיְבוּסִי׃ ס וְיִשְׂרָאֵל אֶשֶׁת אֲבָרָם
יָלְדָה

לָרָה לֹו וְלֵה שְׁפַחַה מִצְרִית וְשָׁמָּה הִגֵּר :
 וְאָמַר שְׂרִי אֶל אֲבִרָם הִנֵּה נָא עֲצַרְנִי יְהוָה
 לָרָת בְּאֵלֵי אֶל־שְׁפַחְתִּי אוֹלֵי אֲבִנָּה
 מִנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבִרָם לְקוֹל שְׂרִי : וַתִּקַּח שְׂרִי
 שֵׁת אֲבִרָם אֶת־הַגֵּר הַמִּצְרִית שְׁפַחְתָּהּ
 קִיץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אֲבִרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 תָּתֵן אֶתְּהָ לְאֲבִרָם אִישָׁה לֹו לְאִשָּׁה : וַיָּבֹא
 לְהַגֵּר וַתְּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּל
 בְּרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ : וַתֹּאמֶר שְׂרִי אֶל אֲבִרָם
 מִסִּי עֲלֶיךָ אֲנֹכִי נָחֲרָתִי שְׁפַחְתִּי בְּחִיקְךָ
 תֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה
 יָנִי וּבִינֶיךָ : וַיֹּאמֶר אֲבִרָם אֶל־שְׂרִי הִנֵּה
 אֶפְחַתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 תַעֲנֶה שְׂרִי וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ : וַיִּמְצָאָהּ מְלֹאךְ
 הוּא עַל־עֵין הַמַּיִם בְּמִדְבָר עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ
 הַיָּם : וַיֹּאמֶר הַגֵּר שְׁפַחְתִּי שְׂרִי אִי־מָזָה בָּאת
 אֵנָּה תִלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שְׂרִי גִבְרָתִי אֲנֹכִי
 רָחַת : וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֹאךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־
 בְּרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַחַרַת יָדֶיהָ : וַיֹּאמֶר לָהּ
 מְלֹאךְ

נקור על י

ספר בראשית

מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך
יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה
הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל
שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא
ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישמע
ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה
ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחריו
על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה
קדש ובין ברר: ותלד הגר לאברם בן
אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלד
הגר את ישמעאל לאברם: ס
אברם בן תשעים שנה ותשע שנים
יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל
התהלך לפניו והיה תמים: ואתנה
בני ובניך וארבה אותך במאד מאד: ו
אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר
אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון
ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה
אבר

אברהם כי אב־המוֹן גוֹיִם נִתְּתִיךָ: וְהַפְּדֵתִי
אֶתְךָ בְּמֵאד מֵאֵד וְנִרְתַּתִּיךָ לְגוֹיִם וּמַלְכִים
מִמֶּךָ יֵצְאוּ: *וְהַקְּמֵתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ שְׁבִיעִי
וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם
לְהִיּוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ: וְנִתְּתִי
לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲתָּה
כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחִזַּת עוֹלְמוֹהִי יְתִי לָהֶם
לֵאלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה
אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמַר אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתֶם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לְכֶם כָּל־
זָכָר: וְנִמְלַתֶם אֶת־בֶּשֶׂר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה
לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן־שָׁמְנָה
יָמִים יְמוֹל לְכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בֵּית
יִמְקַנַּת כֶּסֶף מְכַל בֵּין־זָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרְעֶךָ
הוּא: הַמּוֹל יְמוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמְקַנַּת כֶּסֶף
וְהָיְתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרֹכֶם לְבְרִית עוֹלָם:
וְעָרַל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יְמוֹל אֶת־בֶּשֶׂר עַרְלָתוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיה אֶת־בְּרִיתִי

ספר בראשית

הַפֶּרֶס׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָם
שְׂרֵי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרָה
שְׂרָה שְׁמָהּ׃ וּבִרְכַתִּי אֹתָהּ וּגַם נָתַתִּי לָךְ
לְךָ בֶן וּבִרְכַתִּיהוּ הִיְתִיחָה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַם
מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלֹבֵן מֵאֵה־שָׁנָה יוֹלֵד וְיִשְׁמַעְאֵל
שְׂרָה הִבְתַּת־שְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יִתֵּן
לִפְנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שְׂרָה אִשְׁתִּי
יֵלֶדְתְּ לָךְ בֶּן וְקִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהָיָה
אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרְעוֹ אֲהַבְתִּי
וְלִישְׁמַעְאֵל שָׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה יְבִרְכַתִּי
וְהַפְרִיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאָד
שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלֵד וְנָתַתִּיו לְגוֹי גָדוֹל
וְאֶת־בְּרִיתִי אֶקִּים אִתְּךָ יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד
שְׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאֲחֵרֶת׃
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַד אַבְרָהָם׃
אַבְרָהָם אָרַח יִשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת־כָּל־
בֵּיתוֹ וְאֶת־כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאֶרֶץ
בְּ

ית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
 יום הזה כאשר דבר אתו אלהים :
 אברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו
 שר ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש
 שנה שנה בהמלו את בשר ערלתו :
 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
 וכל אנשי ביתו לילד ביתו ומקנת כסף
 את בן בכר נמלו אתו :

פ פ פ

בא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב יח
 תחת האהל כחם היום : וישא עיניו וירא P.4
 הנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירין
 קראתם מפתח האהל וישתחו ארצה :
 אמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אל
 א תעבור מעל עבדך : יקחנא מעט מים
 ויחצו רגליכם והשיענו תחת העין : ואקחה
 ת לחם וסעדו לבכם אחר תיזבחו כי על
 עבדתם על עבדכם ויאמרו בן תעשה
 כאשר

ספר בראשית

כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱהֱלֵהוּ
שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֵשׁ סָאִים קִמַּח סִטִּי
לוֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲנֹת : וְאֵל הַבָּקָר רִין אֲנִי
וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רֶךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּזֶר וַיִּבֶן
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֹכֵן הֵנִי
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וְהוּא עֹמֵד עֲנֵה
תַּחַת הָעֵינַן וַיֹּאכְלוּ : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיֶּה
אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהֶל : וַיֹּאמֶר
אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כִּיעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֶּן לִשְׂרָה
אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהֶל וְרָא
אֲחֵרָיו : וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זִקְנִים בָּנִים
בְּיָמַי חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֲרוּחַ בְּנֵי שָׂרָה
וְהִצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בֵּן
הִיִּתְהַלֵּי עֲרֵנָה וְאֲדֹנָי זִקֵּן : וַיֹּאמֶר יְהוָה
אַבְרָהָם לֵמָּה זֶה צִחַקְךָ שָׂרָה לֵאמֹר רָא
אֲמֹנִים אֵלַי וְאֲנִי זִקְנָתִי : הִיפְלֵא מִי הוֹדֵה
לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כִּיעֵת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן
וְתִבְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי יִיָּדַע
וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי צִחַקְתָּ : וַיִּקְמוּ מִשֵּׁם הָאֵל
וַיִּשְׁקֹךְ

מקור על איו

וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
 לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
 אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי
 גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: כי
 ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
 אחרייו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
 משפט למען הביא יהוה על אברהם את
 אשר דבר עליו: ויאמר יהוה וצקרת סדם
 עמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
 ארדה נא ואראה הפצקתה הבאה אלי
 גשנו בלה ואם לא אדעה: ויפנו משם
 האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד
 פני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף
 זספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים
 דיקים בתוך העיר האף תכפה ולא תשא
 למקום למען חמשים הצדיקים אשר
 קרבה: הללו לך מעשתך בדבר הזה
 המית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע
 ללה לך השפט כל הארץ לא יעשה

משפט

ספר בראשית

מִשְׁפָּט: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶם-אִמְצָא בְּ
 חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאתִי לֹא
 הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרָם: וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
 נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי וְאֲנֹכִי
 וְאֶפְרַי: אוֹלֵי יַחְסְרוּן חַמְשִׁים הַצְּדִיקִים הַזֶּה
 הַתְּשַׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר
 אֲשַׁחִית אֶם-אִמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשִׁים
 וַיִּסַּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלֵי יִמְצָאוּ
 שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּכֵן
 הָאַרְבָּעִים: וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַד לְךָ
 וְאַבְרָהָה אוֹלֵי יִמְצָאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר
 אֶעֱשֶׂה אֶם-אִמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר
 נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי אוֹלֵי יִמְצָאוּ
 שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּכֵן
 הָעֶשְׂרִים: וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַד לְאֲדֹנָי וְאֶתְּ
 אֶת-הַפֶּעַם אוֹלֵי יִמְצָאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וְאֶתְּ
 לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים: וַיִּלֶּךְ
 בְּאֶשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם וְאֵת
 עֵיב לְמִקְמוֹ: *וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים בְּרֵי

וַיִּשְׁלַח
 שְׁלִישִׁי

רב ולוט ישב בישער סדם וירא לוט ויקם
 דאתכו וישתחו אפים ארצה: ויאמר
 הנה אנני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ^{חול}
 חצו רגליכם והשכמתם והלכתם
 רככם ויאמרו לאכי ברחוב נלין: ויפצרו
 מאר ויסרו אליו ויבאו אל בירתו ויעש
 ס משתה ומצות אפהו ויאלכו: טרם ישכבו
 נשי העיר אנשי סדם נסכו על הבית מנער
 רזקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
 אמרו לו איה האנשים אשר באו אליך
 ילה הוציאם אלינו ונרעה אתם: ויצא
 הם לוט הפתחה והדלת סגר אחרי:
 אמר אלנא אחי תרעו: הנה נניא לי שתי
 ות אשר לא ידעו איש אוציא הנה אתה
 יכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים
 אל אל תעשו דבר כי על כן באו ביצל
 תי: ויאמרו ונשרה לאה ויאמרו האחד
 לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
 צרו באיש בלוט מאר ויגשו לשבר הדלת:

ספר בראשית

וישלחו האנשים את ידם ויביאו את
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: וא
האנשים אשר פתח הבית הכו בם
מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתחו:
האנשים אל לוט עד מילך פה חתן
ובנתיה וכל אשר לך בעיר הוציא מן העיר
כי משחתים אנחנו את המקום הזה
גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחו
לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתן
לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן העיר
הזו כי משחית יהוה את העיר
במצחק בעיני חתניו: וכמו השחר
ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח
אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות
תספדה בעון העיר: ויתמהמהו
האנשים בירו ובירדאשתו וביר שתי
בהמלרת יהוה עליו ויצאהו וינחהו
לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה
המלט על נפשך אל תביט אחריך

מִדְּבַר כָּל־הַכֹּכָבִים הַהֵרֶה הַמִּלֵּט פֶּךָ
 וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֵל־נָא אֲרֵנִי הִנֵּה־קֹדֶשׁ
 מִצֵּא עֲבֹדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חֲסִדְךָ
 שֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי
 אֹכֵל לְהַמְלֵט הַהֵרֶה פֶּן־תִּדְבַקְנִי הָרְעָה
 תִּי הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה לְנוֹס
 מִזֶּה וְהוּא מִצְעָר אִמְלִטָה נָא שְׂמֵהּ הַלֵּא
 עַר הוּא וְתַחֲיֵנִפְשִׁי * וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה רִבִיעִי
 אֲתִי פָנֶיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבַלְתִּי הַפְּכִי
 וְהָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : מֵהַר הַמִּלֵּט שְׂמֵהּ
 לֵאמֹר אֹכֵל לַעֲשׂוֹת דְּבַר עַד כִּאֲךָ שְׂמֵהּ
 כֵּן קָרָא שֵׁם הָעִיר צוּעַר : הַשֶּׁשֶׁשׁ יָצְאָה
 הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צְעָרָה : וַיְהוֶה הַמָּטָר
 לִסְדֵם וְעַל־עֲכָרָה גִפְרִית וְאֵשׁ מֵאֶרֶץ
 הַמֶּן־הַשָּׁמַיִם : וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה
 תְּכֵלֶם הַכֹּכָבִים וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְחַת
 אֲרָמָה : וַתִּבְטַ אֲשֶׁתוֹ מֵאַחֲרָיו וְתֵהִי נִצִּיב
 ח : וַיִּשָּׁכֶם אַבְרָהָם בְּבֵקֶר אֶל־הַמְּקוֹם
 שֶׁר־עָמַד שֵׁם אֶת־פְּנֵי־יְהוָה : וַיִּשְׁקֹף עַל־

פני *ג ב 2 3

ספר בראשית

פְּנֵי סוּרֹם וְעַמּוּדָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֲרֶזְוָה
וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶזְוָה מִן
הַכִּבְשָׁן: וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עֲרֹוֹ
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אֲבֵרָהּם וַיִּשְׁלַח אֶת־מַלְאָכָה
מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה בַּהֶפֶךְ אֶת־הָעֵרִים: וַיֵּשֶׁב
בְּהֶן לֹט: וַיַּעַל לֹט מִצּוּעַר וַיִּשְׁבֹּג
וַשְׁתִּי בִנְתִיו עִמּוֹ כִּי־רָא לִשְׁבַת בְּצוּעַר
בְּמַעְרָה הוּא וַשְׁתִּי בִנְתִיו: וַתֹּאמֶר הַשֵּׁנִי
אֶל־הַצְעִירָה אֲבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ־אֵין לָנוּ
לְבוֹא עֲלֵינוּ כְּדָרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ: לָכֵן אֲנִי
אֶת־אֲבִינוּ יִין וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנַחֲרֶה
זָרַע: וַתִּשְׁקֵן אֶת־אֲבִיהֶן יִין כְּלֵי־חַיִּים
וַתְּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אֲבִיהָ וַיִּזְרַם
בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֵּרָא
הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה הֵן־שָׁכַבְתִּי אִתְּךָ
אֲבִי נִשְׁקָנוּ יִין גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שִׁנְעַת
וְנַחֲרֶה מֵאֲבִינוּ זָרַע: וַתִּשְׁקֵן גַּם־הַצְעִירָה
הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יִין וַתִּקַּם הַצְעִירָה וַתֵּרָא
עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ:

נקוד על ר

תִּי בְנוֹת לֹוט מֵאֲבִיהֶן : וְתֵלֵד הַבְּכִירָה בֵּן
 קָרָא שְׁמוֹ מוֹאֵב הוּא אֲבִי מוֹאֵב עַד
 וְהַצְעִירָה גַם הוּא יֵלֵד בֵּן וְהִקְרָא
 מִן בְּנֵי עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי עַמּוֹן עַד הַיּוֹם :

וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה כ

גַּב וַיֵּשֶׁב בֵּין קֵדְשׁ וּבֵין שׁוּר וַיַּגֵּר בְּגֵרָר :
 אָמַר אַבְרָהָם אֶל שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחְתִּי הוּא
 שְׂרָה אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שְׂרָה :
 וַאֲלֹהִים אֶל אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הִלִּילָהּ
 אָמַר לוֹ הִנֵּךְ מֵת עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ
 וְאֵבֶלְתָּ בְעַל : וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
 אָמַר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַם צָדִיק תִּהְיֶה : הֲלֹא הוּא
 מֵרְלִי אַחְתִּי הוּא וְהִיא גַם הוּא אָמְרָה
 וְחִי הוּא בְּתַסֵּל בְּבִי וּבְנִקְוֹן כִּפִּי עֲשִׂיתִי
 ת : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַאֲלֹהִים בְּהִלַּס גַּם אֲנֹכִי
 עָשִׂיתִי כִּי בְּתַסֵּל לְבַבְךָ עֲשִׂיתָ זֹאת וְאַחֲשֶׁךְ
 אֲנֹכִי אוֹתְךָ מִחֲטוּלִי עַל־כֵּן לֹא נִתְתִּיךְ
 וַעֲלִיָּה : וְעַתָּה הֵשֶׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ כִּי
 יֵאָהוּ וַיִּתְּפֵלֶל בְּעַדְךָ וַחִיָּה וְאִם אֵינְךָ

ג ג 3 3 משיב

ספר בראשית

יָשֵׁב דַּעֲפֵי מוֹת תָּמוֹת אֶתְהוּ וְכָל
לֶךְ: וַיִּשְׁכֶם אַבְיִמֶלֶךְ בְּבֶקֶר וַיִּקְרָא
עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים
בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּרְאוּהוּ אַנְשֵׁים מְאֹד:
אַבְיִמֶלֶךְ לֹא אִבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מַה
לָנוּ וּמַה חָטָאתִי לָךְ כִּי הֵבֵאתָ עָלַי
כְּמַלְכְּתִי הִטָּאה גְדֹלָה מֵעֲשִׂים אֲנִי
יַעֲשׂוּ עֲשֵׂית עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ
אִבְרָהָם מַה רָאִיתָ כִּי עֲשֵׂית אֵת
הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אִבְרָהָם כִּי אֶמְרַתִּי
יֵרָאֵת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי
אֲשֵׁתִי: וְגַם אָמְנָה אַחֲתִי בֵּת אַבְיִמֶלֶךְ
לֹא בֵּת אִמִּי וְתֵהִי לִי לְאִשָּׁה: וַיְהִי
כִּי הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַיֹּאמֶר
חֲסֹדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֵׂי עִמָּדִי אֵל כָּל
אֲשֶׁר נָבֹוא שָׁמָּה אֶמְרֵ לִי אַחִי הוּא
אַבְיִמֶלֶךְ צָאן וּבֶקֶר וְעַבְדִּים וְשִׁפְחָת
לְאִבְרָהָם וַיִּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה
וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ

וַיֵּיךְ עֵיב : וּלְשֵׁרָה אָמַר הֲנִי נָתַתִּי אֵלֶיךָ
 לְאֶחִיךָ הַנֶּהָה הוּא אֵלֶיךָ כְּסוּרַת עֵינַיִם
 כֹּל אֲשֶׁר אָתָּךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת :
 וְכָל אֲבֹהֵם אֵל־הָאֱלֹהִים
 וְכָל אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
 כִּי־עָזַר עָזַר
 וְהָבֵשׂ כָּל־רַחֵם לְבַיִת אֲבִימֶלֶךְ עַל־
 בֵּר שֵׁרָה אֲשֶׁר־אֲבֹהֵם :

ויהוהפקד את שרה כאשר כא

פרשת יום א
של רה

מִרְוֵעַ שִׁי הוּהָ לְשֵׁרָה כְּאֲשֶׁר דָּבַר : וְתַהֲרֹ
 גִלְדָּ שֵׁרָה לְאֲבֹהֵם בֶּן לִזְקֵנִי לְמוֹעֵד
 שֶׁר־דָּבַר אֶת־אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא אֲבֹהֵם
 תְּשֻׁם־בְּנֵו הַנּוֹלָד לֹו אֲשֶׁר־יֵלֵדָה לֹו שֵׁרָה
 יִצְחָק : וַיִּמַּל אֲבֹהֵם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־
 מִנְתִּימִים כְּאֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֱלֹהִים : *
 אֲבֹהֵם בֶּן־מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לֹו אֶת יִצְחָק חֲמִישִׁי
 נֹו : וְתֹאמַר שֵׁרָה צִחָק עֲשֵׂה לִי אֱלֹהִים
 לְ־הַשְׁמַעִי צִחָק־לִי : וְתֹאמַר מִי מִלֵּל
 אֲבֹהֵם הִינִיקָה בָנִים שֵׁרָה כִּי־יֵלֵדָתִי בֶן

ג ד 3 4 לזקניו

ספר בראשית

לזקננו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אמן
משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ו
שרה את בן הגר המצרית אשר
לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם
האמה הזאת ואת בנה כי לא יר
האמה הזאת עם בני עם יצחק: וירע
מאד בעיני אברהם על אודת בנו:
אלהים אל אברהם אל ירע בעיני
הנער ועל אשתך כל אשר תאמר
שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך
וגם את בן האמה לגוי ישימונו כי
הוא: וישבם אברהם בבקר ויקח
וחמרת מים ויתן אל הגר שם על
ואר הילד וישלחה ותלק ותתע
באר שבע: ויכלו המים מן החמת ות
את הילד תחת אחר השיחם: ותלק
לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי א
אל אראה במות הילד ותשב מנגד ות
את קלה ותבך: וישמע אלהים ארת

וַיִּקְרָא מְלֶאכֶּךָ אֱלֹהִים וְאֶל־הַגֵּר מִן־
 שָׁמַיִם וַיֹּאמֶר לֵהֱמֶה לְךָ הַגֵּר אֶל־תִּירְאֵי
 שְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנְּעֹר בְּאֲשֶׁר הוּא־
 עִם: קוֹמִי שְׂאִי אֶת־הַנְּעֹר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדָךְ
 וְכִי־לִגְוֵי גְדוֹל אֲשִׁימְנֹו: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים
 תְּעִינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא
 תְּהַחֲמֶת מַיִם וַתִּשְׁק אֶת־הַנְּעֹר: וַיְהִי
 לַהִים אֶת־הַנְּעֹר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר וַיְהִי
 בְּהַקְשֵׁת: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן וַתִּקַּח־לוֹ
 מִן אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

פ

וַיִּבְעַת הָהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שֹׂר־^{שש}
 בָּאוּ אֶל־אֲבֵרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל
 שֹׂר־אֲתָה עֹשֶׂה: וְעַתָּה הֲשִׁבְעָה לִי
 אֱלֹהִים הֲנֵה אִסְתִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדִי
 חֶסֶד אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
 אֶרֶץ אֲשֶׁר־גֵּרְתָה בָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם
 וַנְּכִי אֲשַׁבֵּעַ: וְהוֹכַח אֲבֵרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ
 ל־אֲדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גִּזַּל וְעַבְדֵי
 וּבִמְלֶכֶךָ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא־דַעְתִּי מִי

ג ה 3 5 עשה

ספר בראשית

עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
 ליוגם אנכי לא שמעתי בלתי היום
 אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויש
 שניהם ברית : ויצב אברהם את
 כבשת הצאן לבדהן : ויאמר אבימלך
 אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
 הצבת לבדנה : ויאמר כי את שבע
 תקח מדי בעבור תהיה לי לעדה כיה
 את הבאר הזאת : על כן קראת
 ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבי
 ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פל
 וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם
 יהוה אל עולם : ויגר אברהם בא
 פל שתיים ימים רבים : פ
 כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
 את אברהם ויאמר אליו אברהם
 הנני : ויאמר קח נא את בנד את
 ארץ אלהים את יצחק ולך לך אל
 המד

כב
 שביעי
 פרשת וסב
 של ר"ה

המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
 אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר
 חבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו
 את יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
 אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום
 השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
 המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו
 שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
 לכה ער כה ונשתחוה ונשובה אליכם:
 ויקח אברהם את עצי העלה והישם על-
 יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
 המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
 אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
 בני ויאמר הנרה האש והעצים ויהי השם
 לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו
 השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו
 אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
 אברהם את המזבח ויערך את העצים
 ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
 מבעל

ספר בראשית

ממעל לעצים : וישלח אברהם
ויקח את המאכלת לשהטאת בני
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם ואברהם ויאמר הנני : ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעל
לו מאומה כי יעתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנה את יחיד מי
וישא אברהם את עינו וירא והנה
אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : ויאמר
אברהם שם המקום ההוא יהוה ויהוה
אשר יאמר היום בהרי יהוה יראה : ויאמר
מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמי
ויאמר כי נשבעתי נאס יהוה כי יען
עשית את הדבר הזה ולא חשכת
בנה את יחידך : כי ברך אברכה והוה
ארבה את זרעך כפוכבי השמים וכה
אשר על שפת היס וירש זרעך את
אבינו : והתברכו בזרעך כל גוי הארץ

חיי שרה לא

אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל-
ערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע:

פ

יהי אחרי הדברים האלה ויגר לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך: את עוץ בכרו ואת בנו אחיו
את קמו אל אבי ארם: ואת כשר ואת חזו
את פלדשו ואת ידלף ואת בתואל:
בתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה
אומה ותלד גם הוא את טבח ואת גהם
את החשו ואת מעקה:

פ פ פ

יהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה כג
שבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה P.5
בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספר לשרה ולביתה: ויקם כ' ועירא
אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת
לאמר

ספר בראשית

לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו
אחות קבר עמכם ואקברה מתי כל
ויענו בני חת את אברהם לאמר
שמענו! ארני נשיא אלהים אתה בן
במבחר קברינו קבר את מחך איש
את קברו לא יכלה ממך מקבר מרה
ויום אברהם וישתחו לעס הארץ
חת: וידבר אתם לאמר אם יש את נפש
לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגע
בעפרון בן צחר: ויתן לי את מ
המקלה אשר לו אשר בקצה שדהו
מלא יתננה לי בתוככם לאחזרת קבר
ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון
את אברהם באזני בני חת לכל באי
עירו לאמר: לא ארני שמעני השרה
לך והמקרה אשר בו לך נתתיה לעיני
עמי נתתיה לך קבר מחך: וישתחו אב
לפני עס הארץ: וידבר אל עפרון
עס הארץ לאמר אך אם אתה לו

נת

נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את
 מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר
 לו: אדני שמעני ירץ ארבע מאת שקל
 כסף ביני ובינה מה הוא ואת מתן קבר:
 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם
 לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת
 ארבע מאות שקל כסף עבר לפחור: *ויקם ^{שני}
 שרה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
 ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ
 אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב:
 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי
 שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את
 שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
 פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם
 השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות
 קבר מאת בני חת: ס ואברהם ^{בר}
 זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
 בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו
 המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת

ספר בראשית

יִרְכִּי! וְאִשְׁבִּיעַךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֵת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִנְּבִי
הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: כִּי
אֶרְצִי וְאֶל־מִוְלַדְתִּי תִלְדֶּךָ וְלִקְחָתְךָ אֶת
לְבַנִּי לִיצְחָק: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲעֵבֶד אֶת־
לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הַ
הַזֹּאת הֲהֵשִׁיב אֲשִׁיב אֶת־בְּנֶךָ אֶלְדָּתָהּ
אֲשֶׁר־יִצְאָת מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִי
הַשָּׂמֶר לְךָ פָּתֵשׁ אֶת־שִׁיב אֶת־בְּנֵי שָׂמָה:
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אָבִי וְנָטַח
מִוְלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבַּר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּח
לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶתֶּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
יִשְׁלַח מֶלֶךְ אֲכֹל לִפְנֵיךָ וְלִקְחָת אִשָּׁה לְךָ
מִשָּׁם: וְאִם־לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְךָ
אַחֲרַי וְנִקְיַת מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת־
לֹא תֵשֵׁב שָׂמָה: וַיִּשַׁם הָעֶבֶד אֶת־יְדוֹתָיו
יָרַךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הַ
שְׁלִישִׁי הַזֶּה: וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרֵה גַמְלִים מִן־
אֲדֹנָיו וַיִּלְךָ וְכָל־טוֹב אֲדֹנָיו בִּידוֹ וַיִּקַּם

ארס נהרים אל עיר נחור: ויברך
 מלכים מחוץ לעיר אל באר המים לער
 ב לעת צאת השאבת: ויאמר יהוה
 להי אדני אברהם הקרה נא לפני היום
 עשה חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי
 עב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת
 שאב מים: והיה הנער אשר אמר

הנערה ק'

ליה הטי נא כרך ואשתה ואמרה שתה
 גם מליך אשקה אתה הכחת לעבדך
 יצחק ובה ארע כפי עשית חסד עם אדני:
 הי הווא טרם פלה לרבר והנה רבקה
 צאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת
 חור אחי אברהם וכדה על שבמה:
 הנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא

הנערה ק'

עה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
 רץ העבד לקראתה ויאמר הגמי איני נא
 מעט מים מכרך: ותאמר שתה אדני
 תמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו:
 תכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב

ספר בראשית

עַד אִם כָּלוּ לְשֵׁתָת׃ וְתַמְהָר וְתַעַר
 אֶל־הַשֶּׁקֶת וְתַרִּין עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לֵאמֹר
 וְתִשָּׂאב לְכָל־גַּמְלֵיו׃ וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲזָה
 מִחֵרִישׁ לִדְעוּת הַהֲצִלִיחַ יְהוָה דְּרַכּוּ
 לֹא׃ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לִשְׁמֵרָה
 וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹזֵם זֶהָב בַּקַּע מִשְׁקָלוֹ
 צְמִידִים עַל־יְרֵיָה עֶשְׂרֵה זָהָב מִשְׁקָלוֹ
 וַיֹּאמֶר בְּתַמִּי אֶת־הַגִּידִי נָא לִי הֵיטֵב
 אֲבִיךָ מָקוֹם לָנוּ לָלֶיךָ׃ וְתֹאמְרֵי
 בְּתַבְתּוֹאֵל אֲנִכִּי בְּמַלְכָּה אֲשֶׁר יֵהְיֶה
 לְנַחֲוֹר׃ וְתֹאמְרֵי אֵלָיו גַּם־תִּבְנֶן גַּם־מִסְפָּנוֹ
 עִמָּנוּ גַם־מִקוֹס לָלוֹן׃ וַיִּקַּר הָאִישׁ וַיִּשָּׂא
 רַב־עֵי לִיהוָה׃ * וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עֲזַב חֲסֵדוֹ וְאִמְתּוֹ
 אֲדֹנָי אֲנִכִּי בְּדֶרֶךְ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אַחֵי
 וְתַרִּין הַנַּעַר וְתַגֵּר לְבֵית אִמָּה כְּדֹנֵי
 הָאֱלֹהִים׃ וְלִרְבֵּקָה אַחֻשְׁמוֹ לִבְנֵי וַיִּרְוֶן
 אֶל־הָאִישׁ חֲחוּצָה אֶל־הָעֵינַן׃ וַיְהִי כִּי
 אָרַב הַנֹּזֵם וְאֶת־הַצְּמִידִים עַל־יְרֵי אֲדָמָה
 וְכַעֲשָׂה

רביעי
 הנערה ק

ושמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כזה
 בר אלי האיש ויבא אליה ויהנה עמו
 על הגמלים על העין : ויאמר בוא ברוך
 הוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
 מקום לגמלים : ויבא האיש הביתה ויפתח
 וגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים
 ורחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו :
 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם ^{וישם ק}
 ברת דברי ויאמר דבר : ויאמר עבד
 אברהם אנכי : ויהוה ברוך את אדני מאד
 ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
 ושפחת וגמלים וחמרים : ותלד שרה אשת
 אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו אות
 כל אשר לו : וישבעני אדני לאמר
 לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
 אנכי ישב בארצו : גם לא אל בית אבי
 תלך ואל משפחת ולקחת אשה לבני :
 ויאמר אל אדני אלהי לא תלך
 האשה אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר
 התהלכתי

ספר בראשית

הַתְּהַלַּכְתִּי לִפְנֵי יִשְׁלַח מַלְאָכָיו
וְהִצַּלְתִּיח דְרַכְּךָ וְלִקְחַת אִשָּׁה
מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי : אִזְתַּנַּקָה מֵאִשָּׁה
כִּי תָבוֹא אֵלַי מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם לֹא יִתְּנוּ
וְהִיִּית נָקִי מֵאֵלֵתִי : וְאָבֵא הַיּוֹם אֵלַי
וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרְכֶם אִם יִעֲשֶׂה
מִצְלִיח דְרַכִּי אֲשֶׁר אֲנִכִי רֵלֶךְ עַל יְדֵי
הַנָּה אֲנִכִי נִצַּב עַל־עֵינֵי הַמַּיִם וְהִיָּה הַעֵינִי
הַיְצָאֵת לִשְׂאֵב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי
מֵעֵטְמִים מִכַּדָּךְ : וְאָמַרָה אֵלַי גַּם
שְׁתֵּה וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשֶׁאֲבִיחָהּ הַאִשָּׁה
הַכִּיָּחִי הוּהָ לְכַן־אֲדָנִי : אֲנִי טָרַם אֵלַי
לְדַבֵּר אֵל־לְבִי וְהִנֵּה דְבַקְרָה יִצְאָתִי
עַל־שִׁכְמָהּ וְתוֹרַד הַעֵינָהּ וְתִשְׁאֵב
אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא : וְתִמְהַר וְתוֹרַד כִּדְהַכִּיָּחִי
וְתִאמַר שְׁתֵּה וְגַם־גַּמְלִיךָ אֲשֶׁקֶה וְאִשָּׁה
הַגַּמְלִים הַשְׁקַתְהָ : וְאֲשָׁאֵל אֶתְהָ וְאָמַרָה
מִי אַתְּ וְתִאמַר בְּתִבְתּוֹ אֵל בְּךָ נַחֲוֹר
יִלְדֶה לּוֹ מֶלֶכָה וְאֲשֶׁכּ הַנְּזִים עַל־אֵתְהָ

וְהַצְמִיר

הצמידים על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה
 אֲבִירָךְ אֶת־הוֹה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִירָהֶם
 אֲשֶׁר הִנַּחֲנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לִקְחַת אֶת־בֵּת־
 אֲחֵי אֲדֹנָי לְבָנָו: וְעַתָּה אִם־יִשְׁכַּם עֵשִׂים
 זָסֵד וְאִמַּת אֶת־אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא
 הַגִּידוּ לִי וְאִפְנֵה עַל־מִין אוֹ עַל־שִׁמְאֵל: וַיַּעַן
 בֶּן־וְבִתּוֹ אֵל וַיֹּאמְרוּ מִי־הוּא יֵצֵא הַדָּבָר לֹא
 יִכַּל דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב: הִנֵּה דְבַקָּה
 לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתֵהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ
 אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה: וַיְהִי כַאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד
 אֲבִירָהֶם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה
 לַיהוָה: * וַיֵּצֵא הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב
 בְּגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבֵּקָה וּמַגְדָּנָתָן לְאֲחֵיהֶן
 לְאִמָּה: וַיֹּאכְלוּ וַיִּישְׁתּוּ הוּא וְהָאִנְשִׁים
 אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּלְּנוּ וַיִּקְוּ כּוֹבֵבִיקָר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי
 אֲדֹנָי: וַיֹּאמֶר אֲחֵיהֶן וְאִמָּהֶן שֵׁב הַנֶּעֱרָה
 אֲתָנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֶךְ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־תֹּאחֲרוּ אִתִּי וַיְהוֹה הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי
 אֱלֹהֵינוּ וְאִלְכָה לְאֲדֹנָי: וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא
 לְנֶעֱרָה

חמישי

הנערה ק'

ספר בראשית

לנערה ק' לנער ונשאלה את פיה: ויקראו לדני
ויאמרו אליה התלכי עמי האישה זהות
אלך: וישלחו את רבקה אחתם וא
מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנש
ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו
היא לאלפי רבבה וירש זרעך את
שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכ
על הגמלים ותלכנה אחרי האישה
העבד את רבקה וילך: ויצחק בא
באר לחי ראיה והוא יושב בארץ הנגב:
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
וירא והנה גמלים באים: ותשא רב
את עיניה ותרא את יצחק ותפל
הגמל: ותאמר אל העבד מי האישה
ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
אדני ותקח הצעף ותתכס: ויספר
ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויש
יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רב
ותהילו לאשה ויאהבה וינחם

וְאֵת אֲבֵרָהָם וַיִּקַּח אִשְׁרָה וְשָׂמָה קְטוּרָה : כֹּה
 לָדָל לֹאֲתֵּזְמֵרֵן וְאֲתֵּיִקְשֵׁן וְאֲתֵּזְמֵרֵן שִׁשִּׁי
 וְאֲתֵּזְמֵרֵן וְאֲתֵּיִשְׁבַּק וְאֲתֵּיִשׁוּחַ : וַיִּקְשֵׁן יֵלֵד
 וְשָׂבָא וְאֲתֵּדְרֵן וּבְנֵי דְרֵן רֵיוֹ אִשׁוּרִים
 מִשְׁשָׁם וְלֵאמִים : וּבְנֵי מֵדִין עֵיפָרָה וְעֵפְרָה
 נָךְ וְאֲבִירָעוֹ וְאֵלֶּיָּהּ כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה :
 וְזֵן אֲבֵרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק :
 בְּנֵי הַפִּילֵגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבֵרָהָם נָתַן
 בָּרָהָם מִתְּנֵת וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ
 טַרְנוֹ חַי קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קַדְסָם : וְאֵלֶּה
 יְשִׁיבֵי חַיֵּי אֲבֵרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שְׁנָה
 וּבַעֲיָם שְׁנָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִים : וַיְגַע וַיִּמָּוֶת
 בָּרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשִׁבְעֵי וַאֲסָף אֶל־
 יָוִי : וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַע אֶל בְּנָיו אֶל־
 עֵרָת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שָׂרָה עֵפְרָן בֶּן־צַחֲלָה
 זָתִי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִמְרָא : הַשָּׂרָה אֲשֶׁר־
 הָאֲבֵרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חַת שָׂמָה קָבֵר
 בָּרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיְהִי אַחֲרָי

ספר בראשית

מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַיִּל וַיֵּרָא
שְׁנֵי וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם
יְלֵדָה הַגֵּר הַמִּצְרַיִת שִׁפְחַת שְׂרָה לְאֵבֶר
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל כְּשֵׁן
לְתוֹלְדָתָם בְּכַר יִשְׁמָעֵאל נְבִיֹתָן
וְאֲדָבָאֵל וּמְבַשֵּׁם וּמְשַׁמְעוֹרְמָה וּמְסִי
חַרְדוֹתִימָא יִטוֹר נְפִישׁ וְקַדְמָה וְאֵלֶּה
בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחֵן
וּבְטִירְתָם שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִים לְאֵמֶן
וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאֵת שְׁנֵה וְיָמֵה
שְׁנֵה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים וַיְגֹעַ וַיָּמָת וַיֵּאכַל
עֲמִיו וַיִּשְׁכְּנוּ מִחַוִּילָה עַד שׁוּר אֵשֶׁת
כְּנִי מִצְרַיִם בְּאֵבֶה אֲשׁוּרָה עַל פְּנֵי
אֲחִיו נָפַל :

פ פ פ

P.6. וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אֲנִי
הוֹלִיד אֶת יִצְחָק וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אֵשֶׁת

וּבְקָחְתוּ אֶת רַבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי
 בֶּן אָרָם אֲחֹת לְבֶן הָאֲרָמִי לֹא אִשָּׁה :
 וְיָצַק לִיהוּהָ לְגַבְחָ אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה
 וַיַּעֲתֶר לוֹ יְהוּהָ וַתֵּהֶר רַבְקָה אִשְׁתּוֹ :
 וַיִּצְּוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אֲסִיכֶן
 הַזֶּה אֲנִי וְתִלְךְ לְדַרְשׁ אֶת יְהוּהָ :
 וַתֹּאמֶר יְהוּהָ לֵה שְׁנֵי גִי'ם בְּבִטְנָךְ וּשְׁנֵי
 מִיָּם מִמֵּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹא אִם מִלֵּאִם יֵאֱמָר
 יַעֲבֹד צִעִיר : וַיִּמַּלְאוּ יְמֵיהָ לְלִדְתָהּ
 וַהֲרִתוּמָם בְּבִטְנָהּ : וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
 רִמּוֹנִי כֹלֹ כַּאֲדָרֶת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ
 אֶלְ : וְאַחֲרָיֶכֶן יֵצֵא אַחִיו וַיִּדּוּ אַחֲוֹת
 קָב עֲשׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחַק בֶּן
 יָמִים שְׁנָה בְּלִדְתָהּ אֹתָם : וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
 וַיַּעֲשׂוּ אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שָׂדֶה וַיַּעֲקֹב אִישׁ
 יֹשֵׁב אֲהֲלִים : וַיֵּאֱהָב יִצְחָק אֶת עֲשׂו כִּי
 בְּפִי וּרְבִקָּה אֲהַבְתָּ אֶת יַעֲקֹב : וַיִּזְד
 וַיִּבֹא עֲשׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיף :
 מִר עֲשׂו אֶל יַעֲקֹב הֲלַעֲטִינָא מִן הָאָדָם

גויסק

ספר בראשית

הארס הזה כי עיף אנכי ערבן הוא
אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום
בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי
למות ולמה זה לי בכירה: ויאמר
השבעה לי כיום ושבע לו וימכר
בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו
ונזיר ערשים ויאכל וישת ויקסו וילך
את הבכרה: פ

כו ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
היה בימי אברהם וילך יצחק אל
מלך פלשתים גררה: וירא את
ויאמר אל הרד מצריכה שכן בארץ
אמר אליה: גור בארץ הזאת ואני
ואברכה כילך ולזרעך ארתן את
הארצת האל והקמת את השביל
נשבעתי לאברהם אביך: והרפתי
זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך
כל הארצת האל והתברכו בזרעך
הארץ: יעקב אשר שמע אברהם

שמר משמרתתי מצותי חקותי ותורתיו וישב שני
 זחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו
 ואמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
 דיהרגני אנשי המקום על דבקה כי טובת
 זראה הוא: ויהי כי ארכזלו שם הימים
 שקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
 ראוהנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:
 קרא אבימלך ליצחק ויאמר אף הנה
 שתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר
 לו יצחק כי אמרתי פן אצור עליה:
 אמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
 כב אחר העם את אשתך והבאת עלינו
 שם: ויצו אבימלך את כל העם לאמר
 זנגע באישה הזו ובאשתו מורת יומרת:
 רע יצחק בארץ הרוא וימצא בשנה
 זוא מאה שערים ויברכהו יהוה: *ויגדל
 איש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד:
 זילו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
 זגאו אתו פלשתים: וכל הבארת אשר

שלישי

ספר בראשית

חִפְרוּ עֲבָדֵי אֲבֹי בִימֵי אֲבֹתָם אָבִיו מֵרַע
כָּל שְׁתֵּי סוּיְמֵלְאוֹם עֶפְרָיִם וַיֹּאמֶר אֲבִי
אֵל יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עֲצַמַת מִמֶּנּוּ כָּאֵל
וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיְחַן בְּנַחֲל־גֵרָר
שָׁם וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר וַיִּתְּבַּאֲרֶת
אֲשֶׁר חִפְרוּ בִימֵי אֲבֹתָם אֲבֹי וַיִּסְתֹּר
כָּל שְׁתֵּי מֵאֲחֵרֵי מוֹת אֲבֹתָם וַיִּקְרָא
שְׁמוֹת כְּשֵׁמֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אֲבֹי וַיִּחַן
עֲבָדֵי יִצְחָק בְּנַחֲל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר
חַיִּים וַיִּרְבוּ רֵעֵי גֵרָר עִסְדֵּי יִצְחָק
לָנוּ הַחַיִּים וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵץ
הַתְּעִשְׁקוּ עִמּוֹ וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרָת
גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שְׁטֵנָה וַיִּעְתָּב
וַיַּחְכֵּר בְּאֵר אַחֲרָת וּלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּתֵּן
שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עֵתָה הִרְחִיב
לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ * וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר
וַיִּרְא אֱלֹהֵי יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲבִיךָ אֵל תִּירָא כִּי
אֲבִיךָ וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְכִּיתִי אֶת דְּרָעְךָ
אֲבִי

וַבְּרַחֵם עַבְדֵי : וַיִּבֶן שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם
 הוּא וַיִּטֵּ שֵׁם אֱהֲלֹו וַיִּכְרוּ שֵׁם עַבְדֵי צִחַק
 אֵר : וְאֲבִי מֶלֶךְ הַלֵּךְ אֵלָיו סָגְרָר וְאַחֲזֵר
 וַרְעָהוּ וּפִיכַל שֶׁר־צָבָאוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 צִחַק מְדוּעַ בְּאַתֶּם אֵלַי וְאַתֶּם שָׂנֵאתֶם אֶתִי
 וְשַׁלְּחוּנִי מֵאַתְכֶם : וַיֹּאמְרוּ רָאוּ רֵאִינוּ
 הִיָּה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵה
 נֹתִינוּ בִּינֵנוּ וּבִינְךָ וְנִכְרַתְהָ בְרִית עִמָּךְ :
 סִתְעַשֶׂה עִמָּנוּ רְעָה כְּאִשֶׁר לֹא נִגְעֵנוּךְ
 אִשֶׁר עֲשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ

שְׁלוֹם אֶתְהָ עִתָּה בְרוּךְ יְהוָה : * וַיַּעַשׂ לָהֶם חֲמִיּוֹ

שְׁתָּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂרְתוּ : וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר
 וַיָּבִעוּ אִישׁ לְאִהוּוֹ וַיִּשְׁלַחֶם יְצִחַק וְלִמְ
 אֲתוּ בְשָׁלוֹם : וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבִאוּ
 דְבֵי יְצִחַק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲדוֹת הַבָּאָר אִשֶׁר
 גָּדְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצָּאֵנוּ צִיִּים : וַיִּקְרָא אֶתְהָ
 עֵה עַל־בֶּן שֵׁם הָעִיר בָּאָר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה : ס וַיְהִי עֲשׂוּ בֶן־אַרְבַּעִים שָׁנָה
 חֲמִישֶׁה אֶת־יְהוּדִית בְּרַת־בָּאָרִי הַחֲתָנִי

* ד' 1 3 4 ואת

ספר בראשית

וְאֵת בְּשֵׁמֶת בֵּת-אֵילָן הַחֵתִי : וְהָיָה
כִּזְכוּת רֹחַ לִצְחָק וּלְרִבְקָה : ס

כִּי זָקֵן יָצָה וְתַכְהִי' עֵינָיו מֵרְאֵת וַיֹּאמֶר
אֶת-עֵשָׂו בְּנֹו הַגִּדְלָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנֵי
אֵלֹהֵי הַגִּנִּי : וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא זָקֵנְתִי
יְדַעְתִּי יוֹסֵם מוֹתִי : וְעַתָּה שֵׂא-נָא כְלִיךָ

וְקָשְׁתְּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצֹדָה לִי צִידָה : וְהָיָה
לִי מְטַעְמִים כִּי-אֲשֶׁר אֶרְבֹּתִי וְהֵבֵאתָ

וְאָכַלְתָּ בִּינְבוֹר תְּבָרַכְתָּ נַפְשִׁי בְּטָרְסָא
וּרְבִיקָה שִׁבְעֵת בְּדָבָר יִצְחָק אֵל-עֵשָׂו
וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לְצֹד צִיד לְהֵבִיא : וַיֹּאמֶר

אֵלֶיךָ אֵל-יַעֲקֹב בְּנֵה לִי אֵמֶר הִנֵּה-נָא
אֶת-אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֵל-עֵשָׂו אֵיךְ לֵאמֹר
הֵבֵאתָ לִי צִיד וַיַּעֲשֶׂה-לִּי מְטַעְמִים

וְאִבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי כוֹתִי : וַיֹּאמֶר
בְּנֵי שָׁמַע בְּקוֹלִי לֵאמֹר אֲנִי מְצוּה אֶתְּךָ
נָא אֵל-הַצֹּאֵן וְקַח-לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גִדִּים

טָבִים וְאָעֲשֶׂה אִתְּם מְטַעְמִים לְאֲבִיךָ
אָהֵב : וְהֵבֵאתָ לְאֲבִיךָ וְאָכַל בְּעִבְרָתְךָ

בְּרַכָּךָ לְפָנַי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רַבְקָה
 אִמּוֹ הֵן עָשׂוּ אֹחֵי אִישׁ שִׁעָר וְאֲנֹכִי אִישׁ
 לֶלֶךְ: אֹרְלִי יִמְשְׁנִי אֲבִי־הָיִיתִי בְּעֵינָיו
 בְּמַתְעַתְעוֹהָבֵאתִי עָלַי קָלְלָהּ וְלֹא בְרַכָּה:
 תֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קָלְלָתָהּ בְּנֵי־אָדָם שָׁמַע
 גְּקִלְוֹלֶךָ קַח־לִי: וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ
 תַעֲשֵׂה אִמּוֹ מִטַּעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַב אֲבִיו:
 וַתִּקַּח רַבְקָה אֶת־בְּנֵי־עֵשָׂו בְּנֵהּ הַגִּדְלִים
 וְחַמְדֹת אֲשֶׁר אָתָּה כִּבִּית וְתִלְבַּשׁ אֶת־יַעֲקֹב
 גִּנְיָהּ הַקַּמָּן: וְאֵת עֶרְת־גִּדֵי־הָעֵינִים הַלְבִּיטָהּ
 לְ־יָדָיו וְעַל חֶלְקֵת צְוֹאֲרֵיו: וַתִּתֵּן אֶת־
 הַמִּטַּעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עִשְׂתָּה בְּיַד
 יַעֲקֹב בְּנֵהּ: וַיָּבֵא אֶל־אֲבִיו וַיֹּאמֶר אֲבִי
 אָמַר הַנְּנִי מִי אָתָּה בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
 אֲבִיו אֲנֹכִי עָשׂוּ בְכֹרֶךָ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 אֵלַי קוֹס־נָא שֵׁבָה וְאֶכְלֶה מִצִּידֵי־בִיעֵבוֹר
 גְּבֻרָתִי נִפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מֶה־
 הַמַּהְרֵת לְמַצֹּא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה
 אֵלַיִךְ לְפָנַי: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׂרָה

כפד בראשית

צא ואמשך בני האתה זה בני עשו אמן
ויגש יעקב אל יצחק אביו ומשהו
הקל קול יעקב והידים ידי עשו: ולא
כיהו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברך
ויאמר אתה זה בני עשו ואמר אני:
הגשה לי ואכלה מציד בני למען
נפשי ויגשלו ויאכל ויבא לו ויגש
ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ויש
בני: ויגשו ישק לו וירח את רגלו
ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח
שש אשר ברכו יחיה: ויתן לך האלהים
השמים ומשמני הארץ ורב דגן וחי
יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים ה
לאחיק וישתחו לך בני אמך אררי
ומברך כיד ברוך: ויהי כאשר כלו
לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא
מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
ועש גם הוא מטעמים ויבא לאביו
לאביו יקם אבי ויאכל מציד בני
תנו

וישתחו לך

ברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי
 תהו ויאמר אני בנגד בכרך עשו: ויחרר
 יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא
 הוא הערציד ויבא לי ואכל מכל בטרם
 לבוא ואברכה וגם ברוך יהיה: כשמע
 ששן את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
 זרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני
 אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
 רכתיך: ויאמר הוכי קרא שמו יעקב
 עקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה
 תה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
 רכה: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר
 זמתיו לקח ואת כל אחיו נתתי לו לעברים
 וגו' ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה
 נ: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
 ואלך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו
 לו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו
 זפה משמני הארץ יהיה מושבך וממל
 שמים מעל: ועל הרבה תהיה ואת אחיך

ספר בראשית

העֵבֶר וְהָיָה כְּאִשֶׁר תִּרְדּוּ וּפְרַקְתָּ עֲלוֹ
צוֹאֲרֶךְ : וַיִּשְׁטַם עֵשָׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרִית
אֲשֶׁר בֵּרַכּוּ אֲבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרָא
אֶבְל אֲבִי וְאֶהְרַגָה אֶת־יַעֲקֹב אֲחִי
לְרִבְקָה אֶת־דְּבַר־יְעֵשָׂו בִּנְוֵה הַגִּדְלוֹת
וּתְקַרְאָ לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וּתֹאמֶר
הִנֵּה עֵשָׂו אֲחִיךָ מֵת־חַס לְךָ לְהַרְגוֹתְךָ
בְּנֵי שְׂמֵעַבְקֶלְי וְקוֹם בְּרַח־לְךָ אֶל־לְבָנוֹת
חַרְנָה : וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחֲרָיִם עַד
תָּשׁוּב חֲמַת אֲחִיךָ : עַד־שׁוּב אֶף־אֵל
מִמֶּךָ וּשְׂבַח אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לּוֹ וְשִׁיר
וּלְקַחְתִּיךָ מִיָּמַי לְמַרְאֵשׁ כְּלָגִם־שֵׁשׁ
יָוֵם אֶחָד : וּתֹאמֶר רִבְקָה אֶל־
קִיָּתִי כִּהְיִי מִפְּנֵי כְּנוֹת חַתָּאִם לְקַח
אִשָּׁה מִכְּנוֹת חַת כְּאֵלֶּה כְּכִנּוֹת הָאָרֶץ
כַּח לִי הַיּוֹם : * וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיִּבְרַךְ
וַיִּצְוֶהוּ וַיֹּאמֶר לּוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה כִּי
כָנְעָנִים יִקּוּם לְךָ פְּדוּתָה אֶרֶם בֵּיתָה כִּי
אֲבִי אִמְרָ וְקַח־לְךָ מִיָּמַי אִשָּׁה כְּכִנּוֹת

וְאֵל שְׁדֵי יְבָרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ
 וַיְרַבְּהוּ יֵת לְקַהֲלֵ עַמִּים׃ וַיִּתֶּן לְךָ אֶת־
 בְּרַכְתּוֹ אֲבֵרָהֶם לְךָ וּלְזֵרְעֶךָ אֶתְךָ לְרֵשֶׁתְךָ
 אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיד אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
 לְאֲבֵרָהֶם׃ * וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ שְׁבִיעֵי
 פְדֻנָה אֲרָם אֶל־לְבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי אֲחִי
 רַבְקָה אִם־יַעֲקֹב וְעִשָׂו׃ וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי־בָרַךְ
 יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַשְׁלַח אֹתוֹ פְדֻנָה אֲרָם
 לְקַחְתָּ לּוֹ מִשֵּׁם אֲשֶׁרָּה בְּבָרְכּוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא
 עָלָיו לְאֹמֶר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃
 וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְדֻנָה
 אֲרָם׃ וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָיו
 יִצְחָק אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל
 וַיִּקַּח אֶת־מַחְלַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אֲבֵרָהֶם
 אַחֲזֵרֶת נְבוֹת עַל־נָשָׂיו לּוֹ לְאִשָּׁה׃

ס ס ס

P. 7. : וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה
 יִפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָאָה שְׁמֵשׁ וַיִּקַּח
 מֵאֲבִי

ספר בראשית

מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מְרֹאֲשֵׁרָיו
בַּמָּקוֹם הַהוּא : וַיַּחֲלֵם וְהָנָה סֹלֶם
אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ מִנִּיעַ הַשְּׁמַיִמָה וְהָנָה מִיָּמֵי
אֱלֹהִים עֲלֵים וַיִּרְדִּים בּוֹ : וְהִנֵּה יְהוָה
עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שׂוֹכֵן
לָךְ אֶתְנַנָּה וְלִזְרַעְךָ : וְהָיָה זֶרַעְךָ
הָאָרֶץ וּפְרֻצֹת יָמָה וּקְרָמָה וְצִפְנָה
וְנִבְרָכוּבְךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וְכוּ
וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְשָׁמַרְתִּיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר
וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא־אֶפְסֶה
עִדְּךָ אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ
וַיִּקְץ יַעֲקֹב מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲבָן יֵשֵׁן
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא־יָדַעְתִּי : וַיִּרְאֵהוּ
מַה־נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זָרָה כִּי אִם־
אֱלֹהִים וְהָיָה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם : וַיִּשְׁכֵם
בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֲבָן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאֵהוּ
וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצַק שֶׁמֶן עַל־הָאֲבָן
וַיִּקְרָא אֹתָהּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־
אֱלֹהִים

אולם לזו שם העיר לראשונה: וידר יעקב
 דר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
 אכל ובגר ללבש: ושכתי בשלום אל בית
 בני ורעה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
 אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: * וישא כט
 יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: וירא שני
 הנה באר בשדה והנה שם שלשה עררי
 אן רבצים עליה כי מן הבאר הוא ישקו
 העררים והאבן גדלה על פי הבאר:
 אספר שמה כל העררים וגללו את האבן
 על פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו
 ת האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר
 הם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
 נחנו: ויאמר להם הירעתם את לבן בקך
 זור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו
 אמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
 צאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא ערת
 האכף

ספר בראשית

האסף המקנה השקו הצאן ולכו
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספנו
העדרים וגללו את האבן מעל פי
והשקינו הצאן: עורנו מדבר עמנו
באה עס הצאן אשר לאביה כי רעה
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק
לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל ויש
קלו ויבך: ויגד יעקב לרחל פי אחי
הוא וכי בן רבקה הוא ותרין ותגד
ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן
וירין לקראתו ויחבק לו וינשק לו
אל ביתו ויספר ללבן את כל דברי
האלה: ויאמר לו לבן אך עזבתי
אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר
ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנני
לימה משכרתך: וללבן שתי בנות
הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ויש

רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה* :
 ויאהב יעקב את רחל ויאמר איעברך שבע שלישי
 שנים ברחל בתך הקטנה : ויאמר לבן טוב
 תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה
 עמדי : ויעבר יעקב ברחל שבע שנים ויהי
 עינו כמים אחרים באהבתו אתה :
 אמר יעקב אל לבן הבה ארת אשתי כי
 לאוימי ואבואה אליה : ויאסף לבן את
 לאנשי המקום ויעש משתה : ויהי בערב
 קח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
 ליה : ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
 תו שפחה : ויהי בבקר והנה הוא לאה
 אמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא
 רחל עברתי עמך ולמה רמיתני : ויאמר
 לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה
 גני הבכירה : מלא שבע ואת ונתנה לך
 ואת זאת בעברה אשר העבר עמדי
 שבע שנים אחרות : ויעש יעקב כן
 לא שבע ואת ויתן לו את רחל בתו לו
 לאשה

ספר בראשית

לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבֶן לְרַחֵל בָּתּוּ אֶת־כִּסֵּי
שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיָּבֵא גַם אֶת־
זֵי־אָהֶב גַּם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמָּן
שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת: וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שָׂא
לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ וּרְחֵל עֲקָרָה:
לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי־
כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵינָי כִּי־עָתָה יֵאָהֶבְנִיא
וַתֵּהָר עוד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׂמַעַי
בְּיִשְׁנוֹאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן לִי גַם־אֶת־זֶה וְהוּא
שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן: וַתֵּהָר עוד וַתֵּלֶד בֶּן וְהוּא
עָתָה הַפֶּעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֵנִי
שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי:
עוד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפֶּעַם אֹרְדָה אֵלַי
עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד כִּסֵּי
לְוִי וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לִּי עֵקֶב וַתִּקְנֶה
בְּאַחֲתָהּ וַתֹּאמֶר אֵלַי עֵקֶב הִבְהִילֵנִי
זֹאת אֵין מִתָּה אֲנִכִּי: וַיַּחַר אַף יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר הִתְהַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר כִּנְיִנִּי
גַר־בְּטָן: וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בְלִיָּה

אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי
 מנה : ותתן לו את בלהה שפחתה
 אשה ויבא אליה יעקב : ותהר בלהה
 תלד ליעקב בן : ותאמר רחל דגני אלהים
 גם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
 שמו דן : ותהר עוד ותלד בלהה שפחת
 חל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתולי
 להים : נפתלתי עם אחרתי גם יכלתי
 תקרא שמו נפתלי : ותרא לאה כי עמדה
 לדרת ותקח את זלפה שפחתה ותתן
 תה ליעקב לאשה : ותלד זלפה שפחת
 אה ליעקב בן : ותאמר לאה בגד ותקרא ^{כא גר ק}
 ת שמו גר : ותלד זלפה שפחת לאה בן
 ני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי
 שרוני בנות ותקרא את שמו אשר : *וילך רביעי
 אובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
 טדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר
 חל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך :
 נאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת

ספר בראשית

גַּם אֶת־דּוֹדָאִי בְנֵי־וְתֹאמַר רַחֵל לְבִן
עַמְךָ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוֹדָאִי בְנֵךְ : וַיֵּבֵא
מִן־הַשֶּׁדֶה בְּעָרֵב וַתֵּצֵא לֵאמֹר לְךָ
וְתֹאמַר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שְׂנֵי
בְדוֹדָאִי בְנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַהוּא
אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְרַחֵל
חַמִּישִׁי : וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים
אֵשֶׁר־נָתַתִּי שְׂפָחַתִּי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא
יֵשׁשׁכָר : וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן
לְיַעֲקֹב : וַתֹּאמֶר לֵאָה זָבַדְנִי אֱלֹהִים
זָבַד טוֹב הַפֶּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יֵלֵד
עֵשָׂה בְנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זָבֻלוֹן :
יָלְדָה בֵּרַת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה :
אֱלֹהִים אֶת־רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
וַיַּפְתַּח אֶת־רַחֵמָהּ : וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
אֶסָף אֱלֹהִים אֶת־חַרְפְּתִי : וַתִּקְרָא
יִזְכָּר לְאָמֹד יֶסֶף יְהוּרָה לִבְנֵי אָרָם
כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רַחֵל אֶת־יֹסֵף וַיֹּאמֶר
אֵל לְבִן שְׁלֹחֲנִי וְאֶלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וְ

ה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך
 הן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 דרתיך: ויאמר אליו לבן אס-נא מצאתי
 בעיניך נהשתי ויברכני יהוה בגלגלך: *

אמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר חכיש

ליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
 שר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה
 לפני ויפרין לרבו ויברך יהוה אתך לרגלי
 נתי אתי אי עשה גם אנכי לביתי: ויאמר
 ה אתן לך ויאמר יעקב לא רתתן לי
 אוכה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה
 דעה צאנך אשכר: אעבר בכל צאנך
 זם הכר משם כל שהו נקר וטלוא וכל
 החוס בכשבים וטלוא ונקר בעזים והיה
 כרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי
 בוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקר
 ולוא בעזים וחוס בכשבים גנוב הוא אתי:
 אמר לבן הן לוי יהי כדברך: ויסר ביום
 הוא את התישים העקדים והטלאים ואת
 כל

ספר בראשית

כָּל הָעֵינִים הַנִּקְדוֹת וְהַטְּלָאֵת כָּל אֵשֶׁת
בְּוֹכֵל חוֹם בְּכַשְׂבִּים וַיִּתֵּן בִּיד בְּנָיו
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲבֹר
אֶת צֵאן לִבְנֵי הַנּוֹתָרִת׃ וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב
לְבָנָה לֶחַ וְלוֹז וְעַד מוֹן וַיַּפְצֵל בְּהֵן
לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלֶּבֶן אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלָה
וַיַּצַּג אֶת הַמִּקְלֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּיָד
בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֵּאן לְ
לִנְכַח הַצֵּאן וַיַּחֲמֵנָה בְּבֹאֵן לַשְּׁתוֹת׃
הַצֵּאן אֶל הַמִּקְלֹת וְתִלְדֵן הַצֵּאן
נִקְדִּים וְטְלָאִים׃ וְהַכְּשָׂבִים הַפְּרוֹיִם
וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֵּאן אֶל עֵקֶד וְכֹל הוֹסֵם בְּנֵי
וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוּ וְלֹא שֶׁתֵּם עֵי
לִבָּן׃ וְהָיָה בְּכָל יָחַם הַצֵּאן הַמִּקְשָׁרִים
יַעֲקֹב אֶת הַמִּקְלֹת לְעֵינָיו הַצֵּאן בְּיָד
לְיַחֲמֵנָה בַּמִּקְלֹת׃ וּבְהַעֲטִיף הַצֵּאן
יָשִׁים וְהָיָה הָעֵטְפִים לְלִבָּן וְהַקְּשָׁרִים
וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי לוֹ צֵאן
לֹא וַיִּשְׁפְּחוּת וַעֲבָדִים וּגְמָלִים וְחֹמְרִים׃

וידברו בני לבן לאמר לקח יעקב את
 אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את
 הכבוד הזה: וירא יעקב את פני לבן
 ונה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר
 ה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
 מולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב
 רעי לרחל וללאה השדה אל צאנו:
 מר להן ראה אנכי את פני אביכן כי
 ננו אלי כתמול שלשום ואלהי אבי היה
 די: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי
 אביכן: ואביכן התל בי והחלף את
 זכרתי עשרת מנים ולא נתנו אליהם
 דע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה
 רך וילרו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
 דים יהיה שכרך וילרו כל הצאן עקדים:
 אלהים את מקנה אביכם ויתן לי:
 בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא
 וסוהנרה העתרים העלים על הצאן
 דים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
 האלהים

ספר בראשית

האלהים בחלום ייקב ואמר הנני
שאנא עיניך וראיה כל העתדים
על הצאן עקדים נקדים וברדים
את כל אשר לבן עשה לך: אנכי הא
אל אשר מעהת שם מצבה אשר
שם נדר עתה קום צא מן הארץ
ושוב אל ארץ מולדתך: ותעורר
ותאמרנה לו העוד לנו חלק ויחרי
אבינו: הלא נכריות נחשבנו לך
ויאכל גם אכול את כספנו: כי כל
אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך
שש * ויקב וישא את בניו ואת
הגמלים: וינהג את כל מקנהו
רכשו אשר רכש מקנה קנינו
בפרץ ארם לבוא אל יצחק אב
כנען: ולבן הלך לגוז ארם
רחל את התרפים אשר לאביה
יעקב את לב לבן הארמי על כלי

בְּרַח הוּא : וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
 עִם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנְּהַר וַיֵּשֶׁם יֵרֵת פְּנֵי הַר
 אֶעֱד : וַיִּגַּד לִלְבָן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בְרַח
 ב : וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיְרַדְף אַחֲרָיו
 ד שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹק אֹתוֹ כַּהֵר הַגֹּלְעָד :
 א אֱלֹהִים אֶל־לִבְן הָאָרֶם בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה
 מֵר לֹו הוֹשִׁיעַ לֶךָ פֶּן־תִּדְבַר עִם־יַעֲקֹב
 וּבְעַד־רַע : וַיִּשַׁג לִבְן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב
 ע אֶת־אָחִיו בְּרַח וּלְבָן תִּקַּע אֶת־אָחִיו
 ד הַגֹּלְעָד : וַיֹּאמֶר לְבָן לִי־יַעֲקֹב מַה עֲשִׂיתָ
 גַּב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׂבִיּוֹת
 ב : לְמַה נִּחַכְתָּ אֶת־לְבָרְחָה וַתַּעֲבֹב אֹתִי וְלֹא־
 דַּת לִי וְאֶשְׁלַחךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂרִים בְּרַחֲפֵי
 גִּזְרוֹר : וְלֹא־נִשְׁתַּנֵּי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבְנֹתַי
 ה הַסְּכַלְתָּ עֵשָׂו : יֵשׁ־לֹאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת
 כִּם רַע וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם אֲמִישׁ אֹמֵר אֵלַי
 אֹמֵר הוֹשִׁיעַ לֶךָ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִמּוֹב
 דַּע : וְעַתָּה הֲלֹךְ הַלַּכְתָּ כִּי־נִכְכַּף
 טַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לְמַה גִּנַּבְתָּ אֶת־

אלהי

ספר בראשית

אלהי : ויעניעקב ויאמר ללבן פי י
אמרתי פן תגזול את בנותיך מעמי
אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע
כי רחל גנבתם : ויבא לבן באהל
ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
ורחל לקחה ארז התרפים ותשכב
הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את
האהל ולא מצא : ותאמר אל אנה
יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקוב
כי דרך נשים ליוחפש ולא מצא
התרפים : ויחר ליעקב וירב ב
יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה
כי דלקת אחרי : כי מששת את
מה מצאת מכל כלי ביתך שים כהן
ואחיד ויוכיחו בין שנינו : זה עשר
אנכי עמך רחליך ועיך לא שכי
צאנך לא אכלתי : טרפה לא

לַיְדֵךְ אֲנֹכִי אַחַטְנָה מִיָּדִי תִּבְקַשְׁנָה גִּבְתִּי
 וּגְנַבְתִּי לַיְלָה׃ הֵייתִי בַיּוֹם אֹכְלֵנִי חֹרֵב
 וְרַח בַּלַּיְלָה וְתָדַד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי׃ זֶה לִּי
 שְׂרִים שְׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עָשָׂר
 שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְנֹרְתִיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ
 תַּחְרֹף אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשַׂר־תֵּשֶׁבֶת מִנִּים׃ לֹא־לִי
 לֵהִי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וּפְחַד יִצְחָק הִיָּה לִּי
 עֲתָה רִיקֶם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֵינַי וְאֶת־יָדַי
 פִּי רָאָה אֱלֹהִים וַיֹּכַח אִמְשׁ׃ וַיַּעַן לְבֹן
 אֲמַר אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבְּנִים בְּנֵי
 צֹאֲן צֹאֲנִי וְכָל אֲשֶׁר־אַתָּה רָאָה לִי־הוּא
 בְּנֹתַי מִה־אֲעֲשֶׂה לְאֱלֹהֵי הַיּוֹם אוֹ לְבָנֵיהֶן
 שֶׁר יִלְדוּ׃ וְעַתָּה לֵכָה גְבַרְתָּה בְרִית אֲנִי
 וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיִּקַּח יַעֲקֹב
 בָּן וַיְרִימָה מִצְבָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו
 קָטְו אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גֹל וַיֹּאכְלוּ
 עַל־הַגֹּל׃ וַיִּקְרָא־לוֹ לְבֹן־יָגֵר שְׁהָדוֹתָא
 יַעֲקֹב קָרָא לוֹ גֵלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לְבֹן־הַגֹּל הַזֶּה
 בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גֵלְעָד׃
 ה א 5 והמצפה

שביעי

ספר בראשית

והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביני
נסתר איש מרעהו: אסתענה אתכם
ואסתקח נשים על-בנותי אין איש
ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר
ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
יריתי ביני ובינך: עד הגל הזה
המצבה אם אני לא אעבר אליך את
הזה ואם אתה לא תעבר אלי את
הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי
חול ואלהי נחור ישפטו בינינו אל ה
וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:
יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל
לב ויאכלו לחם וילינו בהר: * וישכנו
בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
וילך וישב לבן למקמו: ויעקב
לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים:
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
שם המקום ההוא מתעם:

פ פ פ

P.8. שֶׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֱלֹהֵי אָחִיו
 זֶה שֶׁעִיר שָׂדֵה אָדָם : וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר
 הַתְּאַמְרוּן לְאָדֹנָי לַעֲשׂוּ כִּי אָמַר עַבְדְּךָ
 קָבַע עִם לִבִּי וְאַחַר עַד עָתָה : וַיְהִי לִי
 יָד וְחִמּוֹר צָאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלַחְהָ
 וְיָצִיר לְאָדֹנָי לְמַעַן אֲחֹן בְּעֵינֶיךָ : וַיֵּשְׁבוּ
 מַלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאוּ אֶל־אָחִיךָ
 לַעֲשׂוֹ וְגַם הֵלֶךְ לְקִרְאֲתְךָ וְאַרְבַּע מְאוֹת
 שָׁעָמוּ : וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיְחִין
 זֶה עַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֵת הַצֹּאן וְאֵת הַבְּקָר
 מְלִים לִשְׁנֵי מַחֲנֹת : וַיֹּאמֶר אֶסְבּוּ
 אֵלַי הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהַכֹּהֵן וְהָיָה
 הַחֲנֹה הַנּוֹשֵׂא לְפָלִיטָה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 הִי אֲבִי אֲבִרְהָם וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְרוּחֵה
 אֲמַר אֵלַי שׁוּב לְאֶרְצְךָ וְלִמּוֹלַדְתְּךָ
 טִיבָה עִמָּךְ : קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים
 אֲלֵהֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אִתִּי עַבְדְּךָ כִּי
 ה ב 2 5 בַּמִּקְלֵי

ספר בראשית

במקלי עברתי את הירדן הזרה ועתה
לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי
כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכניא את
בנים: ואתה אמרת היטב איש
ושמתי את זרעך כחול הים איש
יפפר מרב: *וילן שם פלילה ההוא
הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עושה
ותישים עשרים רחלים מאתם
עשרים: גמלים מיניקות ובניהם ששה
פרות ארבעים ופרים עשרה אתנה
וערס עשרה: ויתן ביד עבריו
לברו ויאמר אל עבריו עברו ל
תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את
לאמר כי יבגשך עשו אחי ושא
למי אתה ואנה תלך ולמי אלה
ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא
לאדני לעשו והנה גם הוא אחרוני
גם את השני גם את השלישי גם
ההלכים אחרי העדרים לאמר כה

בָּרוּן אֶל-עֵשׂוֹ בְּמִצְאֵכֶם אֹתוֹ: וְאָמַרְתֶּם
 הִנֵּה עֲבַדְךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר
 פָּרַח פָּנָיו בְּמִנְחָה הִלַּכְתָּ לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-
 אֲרָאָה פָּנָיו אוֹרֵי שַׂפְּתָיו: וְתַעֲבֹר
 מִנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לֹא בְלִילָה הוּא
 מִנְחָה: וַיִּקְסוּ בְלִילָה הוּא וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי
 זָוִו וְאֶת-שְׁתֵּי שַׁפְּחָתָיו וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר
 יָו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק: וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבֹרֶם
 מִן-הַנְּחָל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ: וַיּוֹתֵר
 זָב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
 הַחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יִכַּל לוֹ וַיִּנְעַבְכָּף יָרְכוּ
 קַע כַּף-רֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוּ עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר
 חֲנִי כִּי עָלָה הַשַּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ
 אִם-בְּרַכְתָּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׂמֶךְ וַיֹּאמֶר
 נָב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶךְ כִּי
 יִשְׂרָאֵל כִּי-שְׂרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים
 כָּל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׂמֶךְ
 מִדָּלְמָה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם:
 יִקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנֵי אֵל כִּי-רָאִיתִי שְׁלִישִׁי

ספר בראשית

אלהים פנים אל פנים ותנצל
 ויזרח לו השמש כאשר עבר
 פנואל והוא זלע על ירכו: על
 יאכלו בני ישראל את גיד הנשר
 על כף הירך עד היום הזה
 בכף ירך יעקב בגיד הנשר: *
 יעקב עינו וירא והנה עשו בא
 ארבע מאות איש ויחץ את הילד
 לאה ועל רחל ועל שתי השפחות:
 את השפחות ואת ילדיהן ראשונים
 לאה וילדיה אחרנים ואת רחל וא
 אחרנים: והוא עבר לפניהם
 ארצה שבע פעמים עד גשתו עד
 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל ע
 וישקו ויבכו: וישא את עינו ויר
 הנשים ואת הילדים ויאמר מי א
 ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את
 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשר
 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ווא

לג

צואריו ק'

נקור על
וישקו

רביעי *

וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה׃ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־
 אֲחִנֹּה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְרָאֵחַן
 בְּנֵי אֲדָנָי׃ וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יִשְׁלִי רֵב אַחִי יְהִי
 אֲשֶׁר־לְךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵלֶּנָּה אִם־נָא
 אֲתִיחַן בְּעֵינֶיךָ וּלְקַחַת מִנְחָתִי מִיָּדַי כִּי
 לִבְנֵי רֵאִיתִי פָּנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים
 רָצִנִי׃ קַח־נָא אֶת־בְּרַכְתֵּי אֲשֶׁר הִבֵּאת
 בְּיַחַנֵּנִי אֱלֹהִים וְכִי־יִשְׁלִי־כָל וַיִּפְצַר־בו
 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְאִלְכָה לַגְּדֹךְ׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָי יָדַע כִּי־הִילָרִים רַבִּים
 צֵאן וְהַבִּקֵר עֲלוֹת עָלַי וּדְפֻקוֹס יוֹם אַחַר
 תּוֹכַל־הַצֵּאן׃ יַעֲבֹר־נָא אֲדָנָי לִפְנֵי עַבְדּוֹ
 גִּי אֶתְנַהֲלָה לְאִשִּׁי לְרֵגַל הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר־
 גִּי וּלְרֵגַל הִילָרִים עַד אֲשֶׁר־אָבֵא אֶל־אֲדָנָי
 גִּירָה׃ וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגְהֶנָּה עִמָּךְ מִן־
 סָּם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לְמַה־זֶּה אֲמַצְאֲחֶן
 בְּנֵי אֲדָנָי׃ וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ
 גִּירָה׃ וַיַּעֲקֹב נִסַּע סִכְתָּה וַיְבִין לוֹ בַּיִת
 וַיִּקְנֶהוּ עֲשָׂה סִכְתָּה עַל־בֶּן קָרְיָא שֵׁם־

ספר בראשית

המקום סכות : ס ויבא

שָׁלֹם עִיר שְׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

מִכְּרָן אֲרָם וַיְחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר : וַיִּבְנֶה

חֵלְקָת הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר נָטַח שָׁם אֲרָם

בְּנֵי חָמוֹר אָבִי שְׁכֵם כַּמֶּאֱהָ קִשְׁיָה

שֵׁם מִזְבַּח וַיִּקְרָא לָהּ אֵל אֱלֹהֵי שְׁכֵם

וַתֵּצֵא דִינָה בִת לֵאָהָ אִשְׁתּוֹ

לד

הכיש

לִיעֶקֶב לִרְאוֹת בְּבָנוֹת הָאֶרֶץ : וַיִּרְאֵהוּ

שְׁכֵם בֶּן חָמוֹר הַחֹי נָשִׂיא הָאֶרֶץ וַיִּחַן

וַיִּשְׁכַּב אֵתָהּ גִּזְעָהּ : וַתִּרְבֶּק נַפְשׁוֹ

בְּתִיעֶקֶב וַיֵּאָהֵב אֶת הַנְּעִר וַיִּדְבַּר

הנערה ק

הַנְּעִר : וַיֹּאמֶר שְׁכֵם אֶל חָמוֹר אָבִיו

הנערה ק

קַח לִי אֶת הַיְלִידָה הַזֹּאת לְאֵשְׁדָה :

שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת דִּינָה בְּתוֹ וּבְנֵי

מִקְנֵהוּ בְּשָׂרָה וְהַהֲרִישׁ יַעֲקֹב עַד בְּאֵן

חָמוֹר אָבִי שְׁכֵם אֶל יַעֲקֹב לְדַבֵּר אֵת

יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשְּׂדֵה כְּשִׁמְעֵם וַיִּחַן

הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֵר לָהֶם מֵאֵר כִּי נִבְלָה

בְּיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת בִּת יַעֲקֹב

שָׁה: וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אֵתְּךָ לֵאמֹר שָׁכַם בְּנֵי
 שָׁקָה נִפְשׁוּ בְּבִתְכֶם תָּנוּ נָא אֶתְּךָ לָנוּ
 שָׁה: וְהִתְחַתְּנוּ אִתְּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ
 תִּבְנֵי אִתְּנוּ תִקְחוּ לָכֶם: וְאִתְּנוּ תִשְׁבוּ
 אֶרֶץ הַהִיָּה לִפְנֵיכֶם שָׁבוּ וּסְחָרוּ וְהָאֲחִיזוּ
 וַיֹּאמֶר שָׁכַם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֵהִיהָ
 וַעֲבָדוּן בְּעֵינֵיכֶם וְאֵשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן:
 בְּנֵי עָלִי מֵאֵד מֵהָר וּמִתָּן וְאֲתַנְּהָ כִּי־אֲשֶׁר
 אֲמַרוּ אֵלַי וְתַנְּנֵה לִי אֶת־הַנְּעִר לְאִשָּׁה: ^{הַנְּעִרָה ק'}
 וְנֵנוּ בְּנֵי־עַקֵּב אֶת־שָׁכַם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו
 וְרַמְהָ וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְאָה אֶת־דִּינָה
 זֹאת: וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא־נֹכַח לַעֲשׂוֹת
 כִּי־זֶה הָיָה לְתַת־אֶת־אֲחֵתְנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־
 עָרְלָה כִּי־חָרְפָה הוּא לָנוּ: אַךְ־בְּזֹאת
 זֹאת לָכֶם אִם תְּהִיוּ כִּמְנוּ לְהַמְלִל לָכֶם כָּל־
 יִשְׂרָאֵל: וְנִתְּנוּ אֶת־בְּנֵיכֶם לָכֶם וְאֶת־כְּנֵיכֶם
 חָלְנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אֶתְכֶם וְהִיָּינוּ לְעַם אֶחָד:
 כִּי־לֹא־תִשְׁמָעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־
 בְּנֵינוּ וְהִלְכְנוּ: וַיִּשְׁבוּ דְבַר־הֵם בְּעֵינֵי חֲמוֹר
 ה ה * * * וּבְעֵינֵי

ספר בראשית

ובעיני שכם בן חמור : ולא אהרן
לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
נכבד מכל בית אביו : ויבא חמור
בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
לאמר : האנשים האלה שלמים
וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ
רחבת ידים לפניהם את בנתם נ
לנשים ואת בנותינו נתן להם : א
יאתו לנו האנשים לשבת אתנו לה
אחד בהמור לנו כל זכר פא
גמלים : מקנהם וקנינם וכל נ
הלוא לנו הם אך נאיתה להם וישבו
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
שער עירו וימלו כל זכר כר
שער עירו : ויהי ביום השלישי
כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ו
דינה איש חרבו ויבאו על העיר בט
כל זכר : ואת חמור ואת שכם בנו
לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם

נַי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיִּבְזוּ הָעֵדֹת אֲשֶׁר
 מֵאוֹת אַחֻתָּם : אֶת צֹאֲנֵם וְאֶת בְּקָרְכֶם
 אֶת חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר בְּעֵדֹת וְאֶת אֲשֶׁר
 שָׂרָה לָקָחוּ : וְאֶת כָּל חֵלְסֵם וְאֶת כָּל
 אֲפֶסֶם וְאֶת נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְזוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
 בֵּית : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שְׂמַעוֹן וְאֶל לֵוִי
 כְּרַתֶּם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישֶׁב הָאָרֶץ
 בְּנַעֲנִי וּבְפָרְזִי וְאֲנִי מֵתִי מִסָּפֵר וְנִאֲסַפּוּ עָלַי
 הַבֹּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי : וַיֹּאמְרוּ הַכְּזוּנָה
 נְשָׂה אֶת אַחֻתָּנוּ :

פ

אָמַר אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית אֱלֹהִים
 שֶׁב־שֵׁם וַעֲשֵׂה שֵׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנִּרְאָה
 יָלִיד בְּבִרְחֶךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לִבֵּיתוֹ וְאֵל כָּל אֲשֶׁר עָמְדוּ הִכְרוּ אֶת
 לַהֲוֵי הַנִּכְבָּר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהַטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ
 מִלְּתֵיכֶם : וְנִקְוֵמָה וְנַעֲלֵה בֵּית אֱלֹהִים
 אַעֲשֵׂה שֵׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אִתִּי בַיּוֹם
 הַזֶּה וַיְהִי עֲמֹדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתִּי : וַיִּתְּנוּ
 לַיַּעֲקֹב אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנִּכְבָּר אֲשֶׁר בְּיָדָם
 וְאֶת

ספר בראשית

ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמאו
 יעקב תחת האלה אשר עם שכם :
 והיו חתת אלהים על הערוב
 סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב
 ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוזהר
 אל הוא וכל העם אשר עמו : וינתן
 מזבח ויקרא למקום אל בית אל
 נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיזר
 דברה מעיקת רבקה ותקבר מתחתם
 אל תחת האלון ויקרא שמו אלון נפת

קדש

פ

וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו
 ארס ויברך אתו : ויאמר לו אלהים
 יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי
 ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פדהו
 וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצו
 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם
 לה אתננה ולזרעה אחרך אתן

על מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ששי
צב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
צבת אבן וסד עליה נסד ויצק עליה שמן:
קרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל
היעור כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלד
רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה
לדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי
סחה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה
תקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
גמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית
חס: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא
צבת קברת דחל ער היום: ויסע ישראל
ט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי
שכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
ששב את בלהה פלגש אביו וישמע
ישראל

פ

מסקא
כאמצע
מסוק

היו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור
ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבלון

ספר בראשית

וּבְלוֹן: בְּנֵי רַחֵל יוֹסֵף וּבְנֵימֵן: וּבְנֵימֵן
שִׁפְחַת רַחֵל הָיוּ נִפְתָּלִי: וּבְנֵימֵן לֵפֶה
לֵאָה גֵר וְאֵשֶׁר אֱלֹהֵי בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר
לוֹ בְּפָרֶן אֲדָם: וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק
מִמְרָא קְרִית הָאֲרָבֶעַ הוּא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר
שֵׁם אֲבֵרָהָם וַיִּצְחָק: וַיְהִי יְמֵי יִצְחָק
שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: וַיָּגֹעַ יִצְחָק וַיִּמָּוֶת
אֶל-עַמּוּזֶקֶן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
וַיַּעֲקֹב בָּנָיו:
פ

לו

וְאֵלֶּה תְּלָדוֹת עֵשָׂו הוּא אֲדָם:
אֶת-נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת-עֵדָה בַּת
הַחִתִּי וְאֶת-אֵהֳלִיבָמָה בַּת-עֵנָה בַּת
הַחִיִּי: וְאֶת-בְּשֵׁמֶת בַּת-יִשְׁמַעֵאל
בְּנוֹת: וְתֹלַד עֵדָה לַעֲשָׂו אֶת-עֵדִי
וּבְשֵׁמֶת יֹלְדָה אֶת-רְעוּאֵל: וְאֵהֳלִיבָמָה
יֹלְדָה אֶת-יַעֲשָׂו אֶת-יֵעֹבֵל אֶת-יֵעֹבֵד
בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יָלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
עֲשָׂו אֶת-נָשָׁיו וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-בָּנֹתָיו
נִפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת-מְקֹנָהוּ וְאֶת-כָּל-

עש"פ

את כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 אל ארץ מפני יעקב אחיו : כִּי הִיָּה רְכוּשָׁם
 בַּמִּשְׁבֶּת יַחְדָּו וְלֹא יִכְלֶה אֲדָרָן מִגֹּדְרֵיהֶם
 שֵׁאת אֲתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם : וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו
 הַר שְׁעִיר עֵשָׂו הוּא אֲדוּם : וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת
 עֵשָׂו אֲבִי אֲדוּם בְּהַר שְׁעִיר : אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
 עֵשָׂו אֲלֵיפּוֹ בֶן עֵדָה אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן
 שִׁמְרֵת אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו : וַיְהִיו בְּנֵי אֲלֵיפּוֹ תִימָן
 וּמֵר צָפוֹ וְגַעְתָּם וְקִנְזוֹ : וְתַמְנֵעוֹ הִיִּתְהָ
 יִלְגָּשׁ לְאֵלֵיפּוֹ בֶן עֵשָׂו וְתִלְדַּר לְאֵלֵיפּוֹ אֶת
 מֶלֶךְ אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו : וְאֵלֶּה בְּנֵי
 עֲוֵאֵל גַּחַת וְזֶרַח שִׁמְהָ וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
 שִׁמְרֵת אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו : וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
 זְהֹלִיבְמָה בֶּת עֵנָה בֶּת צִבְעוֹן אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 יִלְדוּ לְעֵשָׂו אֶת יַעִישׁוּאֵת יַעֲלֹסוּאֵת קָרְחַת : יעוש ק'
 זֶה אֲלוֹפֵי בְּנֵי עֵשָׂו בְּנֵי אֲלֵיפּוֹ בְּכוֹר עֵשָׂו
 זְלוֹף תִּימָן אֲלוֹף אוֹמֵר אֲלוֹף צָפוֹ אֲלוֹף
 זֶה אֲלוֹף קָרַח אֲלוֹף גַּעְתָּם אֲלוֹף עֲמֶלֶךְ
 זֶה אֲלוֹפֵי אֲלֵיפּוֹ בְּאֲרָץ אֲדוּם אֵלֶּה בְּנֵי
 עֵדָה

ספר בראשית

עדה : ואלה בני רעואל בן עשו אלו
אלוף זרח אלוף שמרה אלוף מזה
אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני
אשת עשו : ואלה בני אחליבמה
עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
אלה אלופי אחליבמה בת ענה אשת
אלה בני עשו ואלה אלופי הם הוא
אלה בני שעיר החרי

שביעי

הארץ לוטן ושובל וצבעון ועגרה
ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני
בארץ אדום : ויהיו בני לוטן חרי
ואחות לוטן תמנע : ואלה בני שובל
ומנחת ועיבל שפן ואונם : ואלה
צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר כנען
הימם במדבר ברעתו את החמרים
אביו : ואלה בני ענה דישן ואחליבמה
ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשב
וכדן : אלה בני אצר בלהן וזעון
אלה בני דישן עין וארן : אלה

ד.

חרי אלוף לומן אלוף שובל אלוף צבעון
 אלוף ענה : אלוף דשן אלוף אצר אלוף
 שן אלה אלוף החרי לא לפיהם בארץ
 עיר :

פ

לה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
 פני מלך מלך לבני ישראל : ומלך
 אדום בלעבן בעור ושם עירו דנהבה :
 מרת בלע ומלך תחתיו יובב בן זרח
 בצרה : וימת יובב ומלך תחתיו חשם
 ארין התימני : וימת חשם ומלך תחתיו
 דר בן ברד המכה את מדין בשדה מואב
 עם עירו עויר : וימת הדר ומלך
 תתיו שמלה ממשרקה : וימת שמלה
 מלך תחתיו שאול מרתבות הנהר : וימת
 אור ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבור :
 מרת בעל חנן בן עכבור ומלך תחתיו הדר
 עם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת
 הדר בת מיזחב : ואלה שמות אלוף עשו
 משפחתם למקמתם בשמרתם אלוף

תמנע

ספר בראשית

תִּמְנַע אֱלֹהִים עֲלֵיךָ אֱלֹהִים יִתֵּן
אֶהְיֶיבָמָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים פִּתְּךָ
קִנְיֵי אֱלֹהִים תִּימֵן אֱלֹהִים מִבְּעַר
מִגְדֵי אֱלֹהִים עִירֵם אֱלֹהִים אֱלֹהִים
לְמִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲחֵיכֶם הוּא
אָבִי אָדָם:

פ פ פ

לו P.9.

לו וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ
אֱלֵהוּ תְלָדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעָה
שָׁנָה הָיָה רֹעֵה אֶת־אֲחָיו בְּצֹאן וְהוּא
אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זְלֶפְחָה נִשְׁבְּעוּ
וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַר־רֹעֵה אֶל־אָבִיו
וַיִּשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֶת־יֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו
זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתוּבַת פְּסִים
אֲחָיו כִּי־אֵתוּ אֶת־אָבִיהֶם מִכָּל־דָּבָר
וַיִּשְׁנֹאוּ אֶת־וֹלָאֵי כָּל־דְּבָרָם לְשֵׁלֶם
יוֹסֵף חֵלוֹם וַיִּגְדַּל אֲחָיו וַיֹּסְפוּ עוֹד שְׁנֵי
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְנָא הַחֵלוֹם הוּא

ה

מתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים
גוף השירה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
נה תסבינה אלמתיכם ותשתחויק
למתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
ינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד
אאתו על הלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד
ום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה
מתי חלום עוד והנה השמש והירח והאחר
ר כוכבים משתחויים לי: ויספר אל-
יואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה
לום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני
קך ואחיק להשתחות לך ארצה: ויקנאר
אחיו ואביו שמר את הדבר: *וילכו אחיו שני
עות את צאן אביהם בשכם: ויאמר
אל אל יזכף הלוא אחיק רעים בשכם
הוא שלחך אליהם ויאמר לו הנני:
מר לו לך נא ראה ארת שלום אחיק
ת שלום רוצאן והשבני דבר וישלחהו
מק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש
והנה

שני
נקוד על את

ספר בראשית

והנדה תעה בשרה וישאלהו האיש
מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי
הגידה נא לי איפה הם רעים: ויאמר
נסעו מזרה כי שמעתי אמרים נלכד
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם ברות
אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
אתו להמיתו: ויאמרו איש אל
בעל החלמות הלזה בא: ועתה
ונרהרגהו ונשליכהו באחד הברות
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר
נפש: ויאמר אלהם ראובן אל
דם השליכו אתו אל הבור הזר
במדבר ויר אל תשחרבו למען
שלישי מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר
יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
כתנתו את כתנת הפסים אשר
ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור
מים: וישבו לאכל לחם וישאו

או והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
מליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
וזריר מצרימה: ויאמר יהודה אל אחיו
הבצע כי נהרג את אחינו וכסנו את
זו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
הרבו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו:
גברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו
ת יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
שמעאלים בעשרים כסף וביאו את יוסף
צרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין
סף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל
חיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
קחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
גבלו את הכתנת בדם: וישלחו את
תנת הפסים וביאו אל אביהם ויאמרו
ת מצאנוה כרנא הכתנת כנך הוא אם
א: ויבירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
בלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב
גלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו
ימים

ספר בראשית

ימים רבים: ויקמו כל בניו וכל
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כיד
בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: ו
מכרו אתו אל מצרים לפוטי פרעה
שד הטבחים: פ

לח
רביע

ויהי בעת ההוא ירד יהודה מאת
ער איש עד למי ושמו חירא: ויה
יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא
ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא
שמו אונן: ותכף עוד ותלד בן
את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה
ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמו
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהו
יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל
אחיך ויבס אתה והקס זרע לאחיך
אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אס
אשת אהיו ושחת ארצה לבלתי
לאהיו: ורע בעיני יהוה אשר עש

אתו : ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי
 מנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי
 ר פן ימות גם הוא כאחיוות לך תמר
 ישב בית אביה : וירבו הימים ותמת בת
 ע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו
 אנו הוא וחירה רעהו הערלמי תמנתה :
 לתמר לאמר הנה חמיר עליה תמנתה
 גזאנו : ותסר בגרי אלמנורתה מעליה
 כס בצעף ותתעלף ותשב בפתח עינים
 על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
 יהוה ולא נתנה לו לאשה : ויראה
 דה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה : ויט
 יה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
 לך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר
 היתן לי כי תבוא אלי : ויאמר
 כי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם
 תתן ערבון ער של חך : ויאמר מה
 ערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
 הילך ומטה אשר בידך ויתן לה ויבא
 אליה

ספר בראשית

אליהוֹתֶהָר לֹו: וְתִקַּס וְתִלְדֶּךָ וְתִסְמַן
מֵעַלֶיךָ וְתִלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוֹתָהּ:
יְהוּדָה אֶת־גִּדֵי הָעֵינִים בִּיד רַעְיוֹן
לְקַחַת הָעֶרְבוֹן מִיַּד הָאֵשֶׁה וְלֹא
וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מִקְמָה לֵאמֹר
הַקְּדִשָׁה הוּא בְעֵינַיִם עַל־הַדְּרָךְ וַיֹּאמֶר
הִיתָה בְּזֵה קְדִשָׁה: וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוּדָה
לֹא מִצְאָתִי הוּגָם אֲנִשֵׁי הַמְּקוֹם אֵל
הִיתָה בְּזֵה קְדִשָׁה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
כִּן נָהִיָה לְבֹוֹ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגֵּרִי הוּרָה
לֹא מִצְאָתָהּ: וַיְהִי כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָיִם
לְיְהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תִמְר כְּלַתְּךָ
הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
וְתִשְׁרַף: הוּא מוֹצֵאתָ וְהִיא שְׁלֵמָה
חַמִּיָה לֵאמֹר לֹא־יֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹוֹאֵה
וְתֹאמֶר הַכֹּרֵן לֹא לְמִי הַחֲתָמַת וְהוּרָה
וְהַמְטָה הָאֱלֹהָ: וַיִּכְרַר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
מִמֶּנִּי כִי־עַל־כֵּן לֹא נָתַתִּיָה לְשִׁלְהָה
יִסַּף עוֹר לְדַעְקָהּ: וַיְהִי בַעֲת לְדַעְקָהּ

וּמִים בְּבִטְנָהּ : וַיְהִי בְלִדְתָהּ וַיִּתֶן יָד
 הַיְמָנִית וְהַיְמָנִית וְהַיְמָנִית וְהַיְמָנִית
 וְהַיְמָנִית וְהַיְמָנִית : וַיְהִי וּבְמַשִּׁיבֵי יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא
 יָדוֹ וְהִיא מֵהַפְּרִצִת עֲלֶיךָ פְּרִיץ וַיִּקְרָא
 פְּרִיץ : וְאַחַר יֵצֵא אֶחָיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ
 שְׁנֵי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זֶרַח : ס וַיִּזְכֹּף לֵט
 דָּד מִצְרִימָה וַיִּקְנְהוּ פּוֹטִיפָר כָּרִים
 עַל שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרֵי מִדְּ
 וּמַעֲאֲלִים אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שָׂמָּה : וַיְהִי
 הָאֵת וַיִּזְכֹּף וַיְהִי אִישׁ מִצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית
 יוֹמֵצְרֵי : וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוּדָה אֶתוֹ
 אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוּדָה מִצְלִיחַ בִּידוֹ :
 וַיִּזְכֹּף חָן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂרַת אֶתוֹ וַיִּפְקְדוּהוּ
 בֵּיתוֹ וּכְלֵי יִשְׁלֹו נְהַן בִּידוֹ : וַיְהִי מֵאִז
 יָד אֶתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו
 יָד יְהוּדָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרֵי בְּגִלְלֵי יוֹסֵף
 בְּרַבְרַת יְהוּדָה בְּכָל־אֲשֶׁר־שָׁלוּ בְּבֵית
 יְהוּדָה : וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא
 אֶתוֹ מֵאוֹמֶה כִּי אִם הִלְחַס אֲשֶׁר הוּא

לט
 חמישי

ספר בראשית

אוכל ויהי יוסף יפה תאר
שש ויהי אהר הדברים האלה
ארנו את עיניה אל יוסף
עמי: וימאן ויאמר אל
ארני לא ידע אתי מה בבית
לונתן בדי: איננו גדול
ולא חשך ממני מאומה
באשר את אשתו ואיך
הגדלה הזאת וחטאתי
כדברה אל יוסף יוסו יוסו
לשכב אצלה להיות עמה
הזהו בא הביתה לעשות
איש מאנשי הבית שם בבית
בבגדו לאמר שכבה עמי
וינס ויצא החוצה: ויהי כר
בגדו בידה וינס החוצה: ויהי
ביתה ותאמר להם לאמר
איש עברי לצחק בנו בא
ואקרא בקול גדול: ויהי כש

וואקרא ויעזב בגרו אצלי וינס ויצא
 ויצה: ותנח בגרו אצלה עד בוא אדניו
 ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה
 מר בא אלי העבד העברי אשר הבאת
 לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא
 בגרו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע
 דניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
 מר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר
 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
 הר מקום אשר אסורי המלך אסורים ^{אסירי ק}
 שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף
 אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית
 הר: וירגן שר בית הסהר ביד יוסף את
 האסירים אשר בבית הסהר ואת כל
 רעשים שם הוא היה עשה: אין שר
 הסהר ראה את כל מאומה ביהו
 שר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה

פ

אחר הדברים האלה חטאו משקה ^מ
 שביעי ^מ * ו * ב 2 6 מלך

ספר בראשית

מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְהֶאֱפָרָה לְאֲדֹנֶיהֶם
מִצְרַיִם: וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סֹדְרֵי
שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים: וַיֹּאמֶר
בְּמִשְׁמַר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֵל בְּיָמֵי
מָקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסּוֹר שָׁם: וַיֹּאמֶר
הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף אֶתְּמוּ וַיִּשְׁרַת אֵת
יָמָיו בְּמִשְׁמַר: וַיַּחְלְמוּ חֵלֹם שְׁנֵי
חֵלְמוֹ בַּלַּיְלָה אַחַד אִישׁ כִּפְתָר
הַמִּשְׁקָה וְהָאֵפָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֶסּוֹרִים בְּבֵית הַסֵּהַר: וַיָּבֵא אֵת
בְּבִקְרוּרָא אֶתְּמוּ וְהֵנֵם זַעֲפִים: וַיֹּאמֶר
סֹדְרֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אֶתְּמוּ בְּמִשְׁמַר
לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רַעִים הַיּוֹם:
אֵלֵינוּ חֵלֹם חֵלְמוֹ וּפְתָר אֵין אֵין
אֱלֹהִים יוֹסֵף הַלֵּוֹא לֵאלֹהִים פְּתָרְנוּ
נָא לִי: וַיִּסְפֹּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֵלְמוֹי וְהִנֵּה-גִמְלוֹתֵי
וּבְגִפְּן שְׁלֹשָׁה שָׂרְיָנִים וְהוּא כִּפְתָר
גִּזְהָהּ הִבְשִׁילוּ אֶשְׁכַּלְתִּיהָ עֵבְדִים: וְכִי

ויאקח את הענבים ואשחט אתם אל
 ספרעה ואתן את הכוס על כף פרעה :
 מר לו יוסף זה פתרנו שלשת השננים
 שלשת ימים הם : בעודו שלשת ימים ישא
 עה את ראשך והשיבך על כנך ונתת
 ספרעה בידו כמשפט הראשון אשר
 תמשקו : כי אם זכרתני אתך כאשר
 בלך ועשיתני עמדי חסד והזכרתני
 לפרעה זהו צאתני מן הבית הזה : כי
 גנבתי מארץ העברים וגם פה לא
 יתי מאומה כי שמו אתי בכבוד : וירא
 האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף
 אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על
 שני : ובסל העליון מכל מאכל פרעה
 שה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל
 שני : ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת
 שלים שלשת ימים הם : בעודו שלשת
 ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה
 יך על עין ואכל העוף את בשרך
 מעליך

ספר בראשית

מעליך: ויהי ביום השלישי יום הולדת
פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויש
ראשו שר המשקים ואת ראש שר
בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים
משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ויש
האפים תלה כאשר פתר להם יוסף
זכר שר המשקים את יוסף וישכח

פ פ פ

מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
עמר על היאר: והנה מן היאר יצאו
P. 10. פרות יפות מראה ובריאת בשר
באחו: והנה שבע פרות אהובות
אחריהן מן היאר רעות מראה ורעות
ותעמדנה אצל הפרות על שפת
ותאכלנה הפרות רעות הכרא
הבשר את שבע הפרות יפות
והבריאת ויקץ פרעה: וישן ויהי
והנה שבע שבלים עלות בקר

יאות ושבות : והנה שבע שבלי דקות
 דופת קדים צמחות אחריהן : ותבלענה
 שבלי הדקות את שבע השבלי
 בראות והמלאות ויקץ פרעה והנה
 לוס ויהי בבקר ותפעס רוחו וישלח ויקרא
 את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
 ופר פרעה להם את חלמו ואין פותר
 תם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
 אמר את חטאי אני מזכיר היום : פרעה
 גף על עבדיו ויהן אתי במשמר בית שר
 שבחים אתי ואת שר האפים : ונחלמה
 לוס בלילה אחר אני והוא איש כפתרון
 למו חלמנו : ושם אתנו נער עברי עבד
 שר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את
 למתינו איש כחלמו פתר : ויהי כאשר
 גר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו
 לה : וישלח פרעה ויקרא את יוסף
 ויצהו מן הכור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא
 לפרעה : ויאמר פרעה אל יוסף חלום

ספר בראשית

חֲלַמְתִּי וּפְתַר אֵין אֹתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי
לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֵלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ
אֶת־פְּרֻעָה לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יִעֲנֶנּוּ
שְׁנוֹן שְׁלוֹם פְּרֻעָה: וַיִּדְבֹר פְּרֻעָה אֶל־יוֹסֵף
הַנְּנִי עֹמֵד עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: וְהִנֵּה כֹה
עֲלֹת שֶׁבַע פְּרוֹת בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפְתֹּחַ
וַתִּרְעֶנָּה בְּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פְּרוֹת
עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרַעוֹת תֵּאֱמָר
וְדַקּוֹת בֶּשֶׂר לֹא־רֵאִיתִי כִּהְנָה בְּכֹהֵן
מִצְרַיִם לָרַע: וַתֹּאכְלֵנָה הַפְּרוֹת
וְהַרְעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפְּרוֹת רַחֲמֵי
הַבְּרִיאֹת: וַתִּבְאֵנָה אֶל־קַרְבְּנָהּ
כִּי־בָאוּ אֶל־קַרְבְּנָהּ וּמְרֵאִיהֶן רַע
בְּתַחֲלָה וְאִיקֵץ: וְאִרְאֶב תַּחֲלֵמוֹת
שְׁבָלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אַחַר מְלֵאֹת
וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׁבָלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת
קָדִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וַתִּבְלַעַן
הַדַּקָּת אֵת שֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹר
אֶל־הַחֲרָטְמִים וְאֵין מִנִּיד לִי: וַיֹּאמֶר

פְּרַעֲהַ חֲלוֹם פְּרַעֲהַ אַחֲרָהּ הוּא אֵת אֲשֶׁר
 לַאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לַפְּרַעֲהַ: שִׁבְעַת פְּרֻת
 בַּת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
 בַּת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה חֲלוֹם אַחֲרָהּ הוּא:
 בַּעַד הַפְּרוּת הַרְקוּרָה וְהַרְעַת הָעֵלֶת
 אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
 יָקוּת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב:
 אֲהַדְבֵר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר
 אֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָהוּ אֶת פְּרַעֲהַ: הִנֵּה
 בַּעַד שָׁנִים בְּאוֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב אַחֲרֵיהֶן
 שִׁבְעַת כָּל־הַשְּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְלֵה
 יָעַב אֶת־הָאֶרֶץ: וְלֹא־יִזְדַּעַת שִׁבְעַת בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הָרָעַב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא
 אֵל: וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל פְּרַעֲהַ פְּעָמִים
 נִכְוֵן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהֱרָ
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ: וְעַתָּה יִרְאֵה פְּרַעֲהַ אִישׁ
 וְזָכַר כִּסּוּיֵי שִׁיתָהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: יַעֲשֶׂה
 עַתָּה וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחָמַשׁ אֶת־

ספר בראשית

אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע:
אֶת כָּל אֹכֵל הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הִבְאִיתִי
וַיִּצְבְּרוּ בָר תַּחֲתֵי יַד פְּרֹעָה אֹכְלֵי
וַשְׁמְרוּ: וְהָיָה הָאֹכֵל לִפְקֻדוֹן לְאֶרֶץ
שְׁנֵי הָרַעֲב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
תִּכְבְּרַת הָאֶרֶץ בְּרַעֲב: וַיִּטֵּב הַדָּבָר
פְּרֹעָה וּבְעֵינַי כָּל עַבְדָּיו: וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה
עַבְדָּיו הִנְמַצָּא כֹּה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ
שְׁלִישִׁי בּוֹ: וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל יוֹסֵף אֲהִי
אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת כָּל זֹאת אֵין נִבְרָא
כְּמוֹךָ: אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל
כָּל עַמִּי רַק הַבָּסָא אֲגַדֵּל כְּמִן
פְּרֹעָה אֶל יוֹכֵף רֵאֵה נָתַתִּי אֶתְךָ
אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּסַּר פְּרֹעָה אֶת טַבַּח
יְדוּ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׂ אֹתָהּ
שְׁשׁוּיִשִּׁים רַבֵּר הַזָּהָב עַל צוּאָרָיו:
אֵתוּ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לֹדֵי
לִפְנֵי אֲבִירָךְ וְנָתַן אֵתוּ עַל
מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל יוֹסֵף אֲהִי
וְנִבְרָא

בלעדיך לאילים איש אתידו ואת דגלו
 כל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם
 צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת
 וטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ
 מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני
 פרעה כלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 עבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ
 שבע שני השבע לקמצים: ויקבץ את כל
 כלי שבע שנים אשר היו בארץ מצרים
 תן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
 יביתה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר
 זול הים הרבה מאד עד כי חרל לספר כי
 זין מספר: וליוסף ילך שני בנים בטרם
 הוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
 טי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם
 בןוד מנשה כידנשני אלהים את כל עמלי
 ת כל בית אבי: ואת שם השני קרא
 גרים כיהפרני אלהים בארץ עני: *
 ונה שבע שני השבע אשר היה בארץ רביעי
 מצרים

ספר בראשית

מצרים: ותחלינה שבע שני הרעב
באשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץ
זבכל ארץ מצרים היה לחם: ונתן
ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
ויאמר פרעה לכל מצרים לכו ארצות
אשר אמר לכם תעשו: והרעב חזק
כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
מצרים: וכל הארץ באו מצרים
מב אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ
יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
ל בניו למה תתראו: ויאמר הנה
כי יש שבר במצרים רדו שמה ועשו
משם ונחיה ולא נמות: וירדו ארבע
עשרה לשבר בר מצרים: ואת
אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו
פן יקראנו אסון: ויבאו בני ישראל
בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
ויוסף הוא השליט על הארץ הוא

בלעם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו
 פים ארצה: וירא יוסף את אחיו ויפרם
 תנבר אליהם זידבר אתם קשות ויאמר
 אלהם מאין בארתם ויאמרו מארץ כנען
 שבר אכל: ויבר יוסף את אחיו והם לא
 זכרו: ויזכר יוסף את החלמות אשר
 לם לרהם ויאמר אלהם מרגלים אתם
 ראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו
 ליו לא ארני ועבדיך באו לשבר אכל:
 לנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו
 בדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כיערות
 ארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר
 בדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
 נען והנה הקטן את אבינו היום והאחד
 יננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי
 לכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תכחננו
 פרעה אם תצאו מזה כי אם בכונ
 חכם הקטן הנה: שלחו מבם אחד ויקח
 ת אחיכם ואתם האסרו ויכחננו דבריכם

ספר בראשית

הֵאֵמַת אֶתְכֶם וְאִם לֹא תִּירָא פֶּרַעַח כִּי מִיָּד
אֵתְּךָ: וַיֹּאסֶף אֶתְּךָ אֶל מִשְׁמַר שְׁמֵר
יָמִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
חֲמִישִׁי עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יֵרָא: * אֲמַר
אֲתָם אַחֵיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מִצְרַיִם
וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בְּתֵיבֹתַי
וְאֶת אַחֵיכֶם הִקְטַן תִּבְיִיאוּ אֵלַי
דְּבַר יְכֶם וְלֹא תִמְוֹרְתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן:
אִישׁ אֶל אַחֵיו אָבֵל אֲשָׁמִים: אֲמַר
אֲחֵינוּ אִשָּׁר רֵאֵנוּ צָרָת נַפְשׁוֹ בְּהַ
אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עֲלֵינוּ כִּי בָאָה אֵלֵינוּ
הַזֹּאת: וַיַּעַן רָאוּבֵן אֶתְּךָ לֵאמֹר
אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל תַּחֲטְאוּ
וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ:
יָדַעְתִּי כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּיתְךָ
מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיִּדְבַּר
וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת שְׁמֵעוֹן וַיֹּאמֶר
לְעֵינֵיהֶם: וַיִּצְוּ יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת כָּל
זֵלֶה שֵׁיב בְּסִפְיָהֶם אִישׁ אֶל שִׁקּוֹ וְלִתְּ

ויהי לדרך ויעש להם כן: וישאו את־
 זבנם על־חמריהם וילכו משם: ויפתח
 אחד את־שקו לתת מספוא לחמרו במלון
 ורא את־כספו והנה הוא כפי אמתחתו:
 אמר אל־אחיו הושב כספי וגם הנדה
 אמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל־אחיו
 אמר מהזאת עשה אלהים לנו: ויבאו
 ליעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את
 להקרת אתם לאמר: דבר האיש אדני
 הארץ אתנו קשורת ויתן אתנו כמרגלים
 ת הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא
 יינו כמרגלים: שנים עשר אנחנו אחים בני
 בינו האחד איננו והקטן היום את־אבינו
 ארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדני
 הארץ בזאת ארעבי כנים אתם אחיכם
 אחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו
 כו והביאו את אחיכם הקטן אלי וארעה
 לא מרגלים אתם כי כנים אתם ארת
 זיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: והי

ספר בראשית

הם מריקים שקיהם ויחנה איש צורו
בשקו וידאו את צרורות כספיהם
ואביהם ויראו: ויאמר אלהים יעקב א
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
בנימן תקחו עלי היו כלנה: ויאמר
אל אביו לאמר את שני בני תמית א
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני
אליך: ויאמר ל אירד בני עמכם
מת והוא לבדו נשאר וקר אהו אסו
אשר תלכו בה והודרתם את שכיב
שאלה: והרעב כבר בארץ: והיו
כלו לאכל אתה שבר אשר הביאו
ויאמר אליהם אביהם שבו שבתו
אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר ה
בנו האיש ל אמר לא תראו פ
אחיקם אתכם: אס ישך משת
אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל
אינך משלח לא נרד כי האיש אכ
לא תראו פני בלתי אחיקם אתכם

מן

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְמֶלֶךְ הָרַעַתָּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעֵד
 בְּכֶסֶם אַח: וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל שְׂאֵל הָאִישׁ לָנוּ
 מִוְלַדְתָּנוּ לְאֹמֵר הָעוֹד אֲבִיכֶם חַי הִישׁ
 כֶּסֶם אַח וְנִגְדֵל לָנוּ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 יִדְוֶעַ נִדְוֶעַ כִּי יֹאמֵר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחֵיכֶם:
 אֹמֵר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַחְהֵם הַנֶּעַר
 הַזֶּה וְנִקְוֶה וְנִלְכֶה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת גַּם־
 נַחְנוּ גַם אֶתְהֶם טַפְנוּ: אֲנֹכִי אֶעַרְבְנוּ מִיָּד
 בְּקִשְׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאתִיו אֵלֶיךָ וְהַצַּגְתִּיו
 כְּפִיךָ וְחַטָּאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִים: כִּי לֹלֵא
 תִמְהַמְהֵנוּ כִּי־עַתָּה שְׁבֵנוּ זֶה פְעָמִים:
 אֹמֵר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אִפּוֹא
 אֶת עֲשׂוֹ קָחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכַלִּיכֶם
 הוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעַט צְרִי וּמֵעַט דְּבַשׁ
 בָּאת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָרִים: וּכְסָף מִשְׁנֵה
 חֹו בִּידְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי
 הַמְתַּחֲתִיכֶם תִּשְׁיבוּ בִּידְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֵה
 אֵ: וְאֶת־אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־
 אִישׁ: וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רְחֻמִּים לִפְנֵי
 הָאִישׁ

ספר בראשית

הָאִישׁ וְשָׁלַח לָכֶם אֶת־אָחִיכֶם אַחֲרַי
בְּנִימִן וְאֵנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכַלְתִּי שָׁכַלְתִּי
הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵי
לִקְחוּ בִידָם וְאֶת־בְּנֵימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ
וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֶתְּ
שֵׁשׁ
וַיֹּאמֶר לָאִשׁר עַל־בֵּיתוֹ הֲבֵא אֶת־הָאֵלֶּ
הַבֵּיתָה וּסְבַח טְבַח וְהִכֵּן כִּי אֶתֵּ
הָאֲנָשִׁים בְּצַהֲרִים וַיַּעַשׂ הָאִישׁ
אָמַר יוֹסֵף וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים
יוֹסֵף וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּיתוֹ
וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבַע בְּאֵמֶן
בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוֹבָאִים לַהֲתַגְלִל
וְלַהֲתַנְפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים
חֲמֵרֵינוּ וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר
יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פְּתַח הַבַּיִת׃ וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי יִרְדוּ יִרְדוּ בַּתְּחִלָּה לְשֹׁבַר אֶבְרָם
כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וְנִפְתַּחֲתָהּ
אֲמַתְחֵתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֵלֶּ
כֶּסֶפְנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וְנִשָּׁב אֶתְּוֹ בִידָנוּ

אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו
 שם כספנו באמת חתינו: ויאמר שלום
 גם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן
 כם מטמון באמת חתיכם כספכם בא אלי
 ויצא אלהם את שמעון: ויבא האיש את
 האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
 גליהם ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו
 תהמנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו
 שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתח
 ביאולו אתהמנחה אשר בידם הביתה
 שתתורלו ארצה: וישאל להם לשלום
 אמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם
 עורנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
 ורנו חי ויקרו וישתחו: וישא עיניו וירא
 את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
 קטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
 חנן בני: * ויטהר יוסף כי נכמרו רחמיו שביעי
 לאחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר

שימו

ספר בראשית

שִׁמוֹ לַחֵם׃ וַיִּשְׁמוּ לוֹ לְבָדוּ וְלֵהֶם
וְלַמְצָרִים הָאֹכְלִים אֹתוֹ לְבָדִם כִּי לֹא
הַמְצָרִים לֹאכְלֹת אֶת־הָעֵבְרִים לְחַיֵּיהֶם
תּוֹעֵבָה הוּא לַמְצָרִים׃ וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי
כְּבֹרְתוֹ הַצֶּעִיר כְּצִעְרָתוֹ וַיִּתְמָהוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ׃ וַיֵּשֶׂא מִשְׁאֵת מֵאֵת
אֱלֹהִים וַתֵּרֶב מִשְׁאֵת בְּנִימָן מִמִּשְׁאֵת
מִדָּר׃ חֲמִשִּׁירוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ׃ וַיִּשְׁתְּ
אֱשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אֲתֹנֹתַי
הָאֲנָשִׁים אֲכַל כֹּאֲשֶׁר יוֹכְלוֹן שִׂאת
כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אִמְתַּחַתוֹ׃ וְאֶת־גִּבְיֹת
הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּפִי אִמְתַּחַת הַקֶּטָן וְאֵי
שְׁכַרְוּ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר׃
אֹר וְהָאֲנָשִׁים שִׁלְחוּ הֵמָּה וְחִמְרֵיהֶם
יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיִּשְׁבוּ
לְאֶשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוֹם רֹדֵף אַחֲרֵיהֶם
זֶה שֵׁנִיתָסוּ אָמְרָת אֱלֹהִים לְמַה שִׁלַּחְתָּ
תַּחַת טוֹכָה׃ הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתְּ
בּוֹ וְהוּא נַחֲשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הֲרַעַתְכָּם

וישגם וידבר אלהם את הדברים
 אלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני
 ברים האלה תלילה לעבדיך מעשורת
 ברהזה: הן כסף אשר מצאנו בפי
 מתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך
 נבמבית אדניך כסף אוזהב: אשר ימצא
 מן מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני
 עבדים: ויאמר גם עתה כדברכם כן
 א אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
 היו נקים: וימהרו ויורדו איש את
 מתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו:
 ופש בנדול החל ובקטן כלה וימצא
 ביעבאמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם
 מם איש על חמרו וישבו העירה: ויבא
 דר ואחיו ביתה יוסף והוא עורנו שם
 לו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה
 יעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם
 נחש ינחש איש אשר כמני: ויאמר
 דר מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
 נצטרק

ספר בראשית

נְעֻטְדֵק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־עֵוֹן עֲבָדֶיךָ
עֲבָדִים לְאֲדֹנָי גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲשֶׁר־
הִגְבִיעֵבִידוֹ: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי מִעֲשֵׂי
הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הִגְבִיעֵבִידוֹ הוּא
עֲבָד וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם

ס ס ס

וַיֵּשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר
יִדְבַר־נָא עִבְדְּךָ דְבַר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי
אִפְךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כִמּוֹךָ כִּפְרָעָה: אֵל
אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הִישׁ־לְכֶם אֲבִי
וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנָי יֵשׁ־לָנוּ אֵב זָקֵן וְיֵה
קִטְן וְאֲחִיו מֵת וְיֹתֵר הוּא לְבָדוּלָא
אֲהָבוּ: וְתֹאמַר אֶל־עִבְדְּךָ הוֹדָה
וְאִשְׁמָה עֵינֵי עָלָיו: וְנֹאמַר אֶל־
זִכְרָא הַנְּעָר לְעֹזֵב אֶת־אֲבִיו וְעֹזֵב
וְמֵת: וְתֹאמַר אֶל־עִבְדְּךָ אֵב
אֲחִיכֶם הִקְטַן אֶתְכֶם לֹא הִסְפִּיק
פְּנֵי: וַיְהִי כִּי עָלְנוּ אֶל־עִבְדְּךָ אֲבִי

P. 111.

דברי אדני : ויאמר אבינו שבו שברוך
 מעט אכל : ונאמר לא נוכל לרדת
 יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא
 כל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו
 גנו : ויאמר עבדך אבי אלנו אתם
 גתם כי שנים ילדה לי אשתי : ויצא
 אחר מאתי ואמר אך טרף וטרף ולא
 יתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם
 וקרהו אסון והורדתם את שובתי ברעה
 גלה : ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער
 גנו אתנו ונפשו קטורה בנפשו : * והיה שני
 אותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך
 שבת עבדך אבינו ביגון שאלה : כי
 כך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם
 אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים :
 ה ישב נא עבדך תחרת הנער עבד
 נני והנער יעל עם אחיו : כי איך אעלה
 אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
 ימצא את אבי : * ולא יוכל יוסף מה
 להתאפק

ספר בראשית

לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצַבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא
כָּל־אִישׁ מֵעָלָיו וּלְאֶעֱמַד אִישׁ אֶתוֹ
וַיֹּסֵף אֶל־אָחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־קְלוֹ בְּבִכּוֹ
מִצָּרִים וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרָעָה׃ וַיֹּאמְרוּ
אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא־יָבִי
לְעֹנֹת אֶתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנָיו׃ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־אָחָיו גִּשׁוֹנָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ
אָחֵיכֶם אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי כִּי
וַעֲתָה יֵאלֹהֵי הַתַּעֲצָבוּ וְאֵל־יָחַד בְּעֵינֵי
מִכְרַתֶּם אֹתִי הֲנֵה כִּי לְמַחִיָּה שְׁלַחְנִי
לְפָנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנַת־שָׁנָיִם הִרְעַב בְּמִצְרָיִם
וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ
וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לְטוֹם לִבְרִית
בְּאֶרֶץ וּלְהַחְיֹת לָכֶם לְפָלִיטָה
שְׁלִישִׁי וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי
הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁיִמְנִי לְאָב לְפְרָעָה וְלֹא־חָתַם
בֵּיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כִּתְּבוּ
אֶל־אָבִי וְאִמְרַתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר
שְׁמַנִּי אֱלֹהִים לְאֶדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם

וישבת בארץ נשן והיית קרוב
 לי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
 לאשר לך: וכלכלתי אתך שם כיעוד
 לשנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל-
 שר לך: והנה עיניכם ראור ועיני אחי
 ימק כירפי המדבר אליכם: והגדתם
 אבי את כל כבודי במצרים ואת כל-
 שר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי
 נח: ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
 ימן בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו
 ד עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו:
 קל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי
 ק ויטיב בעיני פרעה ובעני עבדיו: ויאמר
 עה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
 נו את בעידיכם ולכו באו ארצה כנען:
 זו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי
 תנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו
 חלב הארץ: * ואתה צויתה זאת עשו רביני
 ר לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם

*ז א I 7 ולנשיכם

ספר בראשית

וּלְנִשְׁיֵיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וְנָתַתְּ
וְעֵינֵיכֶם אֶל־הַחֶסֶד עַל־כְּלִיכֶם כִּי־
אֶרֶץ מִצְרַיִם לֶכֶם הוּא׃ וַיַּעֲשֶׂה
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עֲרֻסוֹ
וַיִּתֵּן לָהֶם צֶדֶה לַדֶּרֶךְ׃ לְכָל־מִסְכָּה
חֲלָפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבָנִימָן נָתַן שֵׁשׁ
כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת׃ וְלֹא־
כִּזְזָתָה עֲשֶׂרֶה חֲמֹרִים נְשֵׂאִים מִנִּי
וַיַּעֲשֶׂה אֶת־נִשְׂאֹת בְּרוּלֹחַסוֹ וְנָתַתְּ
לַדֶּרֶךְ׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיִּלְמְדוּ
אֱלֹהִים אֶל־תְּרַגְזוֹ בַּדֶּרֶךְ׃ וַיַּעֲלוּ
וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא׃
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לְבֹו כִּי־לֹא־הָאֵלֶּיךָ
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבַר יוֹסֵף
אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־
לִשְׂאֹת אֹתוֹ וַתַּחֲי רִנַּח יַעֲקֹב אֲבִי
חַיִּישׁ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי
מִן וְאֵרָאנוּ בְּמַרְס אֲמוֹת׃ * וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל

וַיֵּבֵא בְּאֵרָה שֶׁבַע וַיִּזְכַּח זִבְחִים
 אֱלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 שְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב
 אָמַר הַנְּנִי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אֲבִיךָ
 הַתִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה כִּי לִגְוֵי גְדוֹל
 שְׂמֵךְ שָׁם׃ אָנֹכִי אָרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה
 נָכִי אֶעֱלֶךָ גַּם-עֲלֶה וַיֹּסֶף יֵשִׁית יְדוֹ עַל-
 יָדָיו׃ וַיִּקַּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בָנָיו
 רֵאשִׁית אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-
 זֵיתָהֶם בַּעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח פָּרְעֹה לְשִׂאת
 הַיָּוֹן וַיִּקְחוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם וְאֶת-רְכוּשָׁם
 שֶׁרֶכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב
 לְזַרְעוֹ אֹתוֹ׃ בָּנָיו וּבָנֵי בָנָיו אֹתוֹ בָּנָתָיו
 גִּזְוֹת בָּנָיו וְכָל-זַרְעוֹ הֵבִיֵּא אֹתוֹ מִצְרִימָה׃

וַיֵּלֶךְ יַעֲקֹב וַיִּשְׂכַּח בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכָר יַעֲקֹב
 רָאוּבֵן׃ וּבְנֵי רָאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֲצֹרֶן
 רְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱרָן וַיְבִין
 זָר וְשָׂאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן

ספר בראשית

קֹהַת וּמֵרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עַד וְאוֹנָן
וּפְרִץ וְזָרַח וַיָּמָת עַד וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
בְּנֵי פְרִץ חֲזֵרֹן וְחִמּוֹל׃ וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר
וּפּוּה וְיֹזֵב וְשֹׁמֶרֶן׃ וּבְנֵי זְבֻלֹן
וַיְחִלְאֵל׃ אֱלֹהֵי בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר
לִיעֶקֶב בְּפָדֵן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בְתוּלַת
בְּנֵי וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי
וַחֲגִי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עֲרִי וְאַרְזִירִי וְאַרְאֵלִי
אֲשֶׁר יִמְנָה וַיְשׁוּרָה וַיְשׁוּי וּבְרִיעֵה
אֲחִתָּם וּבְנֵי בְרִיעֵה חֶבֶר וּמִלְכִיאֵל
בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בְתוּלַת
אֵת אֱלֹהֵי לִיעֶקֶב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשֵׁי
רַחֵל אֲשֶׁר יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנֵימִן׃
לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִלְדֶה לָּהּ
בְּרַת פּוֹטִי פְרַע כְּהֵן אֵן אֵת מְנַשֶּׁה
אֶפְרַיִם׃ וּבְנֵי בְנִימֵן בְּלֵעַ וּבְכֹרֵי
גְרָא וְנֵעִמָן אֲחֵי וְרֵאֵשׁ מִפִּיִם וְחַפְצִים
אֱלֹהֵי בְנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יִלְדֶה לִיעֶקֶב
אַרְבַּעַה עֶשֶׂר׃ וּבְנֵי רֵן חֲשִׁים׃ וְ

ואל וגוני ויצד ושלם : אלה בני בלהה
 ונתן לבן לרחל בתו ולר את אלה
 נקב כל נפש שבעה : כל הנפש הבאה
 נקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני
 וב כל נפש ששים ושש : ובני יוסף אשר
 לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית
 בהבאה מצרימה שבעים : ס

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להודות
 שיש וישנה ובאו ארצה גשן : ויאמר יוסף
 בבתו ויעל לקראת ישראל אביו וישנה
 אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו
 ויאמר ישראל אל יוסף אמרתה
 עם אחרי ראותי את פניך כי עזרתי חי :
 ויוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
 דה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
 בארץ כנען באו אלי : והאנשים רעי
 כראנשי מקנה היו וצאנס ובקרים וכל
 להם הביאו והיה כי יקרא להם פרעה
 מה מעשיכם : ואמרתם אנשי מקנה

ספר בראשית

היו עבדיך מנעורינו וערעתה גם את
אבותינו בעבור השבו בארץ גשן
מצרים כל רעה צאן * ויבא
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנכם
וכל אשר להם באו מארץ כנען
בארץ גשן ומקצה אחיו לקח
אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר
אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל
רעה צאן עבדיך גם אנהנו גם את
ויאמרו אל פרעה לגור בארץ כנען
מרעה לצאן אשר לעבדיך כי
בארץ כנען ועתה ישבונא עבדי
גשן ויאמר פרעה אל יוסף ויאמר
ואחיו באו אליך ארץ מצרים
במיטב הארץ הושב את אביך
ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויעש
חיל ושמתם שרי מקנה על אשר
יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
ויברך יעקב את פרעה ויאמר

מז

קָבַב כַּמָּה יָמִי שְׁנֵי הַיָּדָיִם : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
 עֵשָׂא יָמִי שְׁנֵי מְגֹרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנֵי
 שְׁוֹרְעִים הָיוּ יָמִי שְׁנֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁיָגוּ אֶת־
 יָמִי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתִי בְיָמֵי מְגֹרֵיהֶם : וַיְבָרֶךְ
 קָבַב אֶת־פְּרֻעָה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְּרֻעָה : *
 שָׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וַיֵּלֶךְ לֵהֶם שְׁנֵי־
 חֹזֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִטְבַּב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ
 עַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פְּרֻעָה : וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף
 תְּאֵבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם
 פִּי־הַטֶּף : וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד
 רָעַב מְאֹד וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן
 פָּנֵי הָרָעֵב : וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
 גִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֶׁבֶר
 שָׂרֵהֶם שְׁבָרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
 תֵּה פְּרֻעָה : וַיֵּתֶם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף
 לֵאמֹר הִבֵּה לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדָךְ כִּי־
 עָסַבְנוּ כֶּסֶף : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם
 תִּגְדְּלוּ לָכֵן בְּמִקְנֵיכֶם אֶם־אִפְסָ כֶּסֶף :

ספר בראשית

וַיְבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם
לֶחֶם בַּסּוֹסִים וּבַמִּקְנֵה הַצֹּאן וּבַמִּקְנֵה
וּבַחֲכָרִים וַיִּנְהַלֵּם בְּלֶחֶם בְּכָל־יְמֵי
בְּשֵׁנָה הַהוּא׃ וְתַתֵּם הַשְּׂנֵה הַהוּא
אֵלָיו בְּשֵׁנָה הַשְּׂנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ
מֵאֲדָנִי כִּי אִסַּתֵּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הָאָרֶץ
אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי כִּי
גִוִיתֵנו וְאֲדַמְתֵּנו׃ לָמָּה נִמּוֹת לְךָ
אֲנַחְנוּ גַם אֲדַמְתֵּנוּ קְנֵה אֶתְנוּ וְאֶת־הָאָרֶץ
בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ
לְפָרְעָה וְתִן־זֶרְעוֹנַחְיָה וְלֹא נִמּוֹת
לְאִתְשָׁם׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲרֻמֵּי
לְפָרְעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ אֶת־עַדְתּוֹ
עֲלֵהֶם הָרַעַב וְתִהְיֶה הָאָרֶץ לְפָרְעָה׃
הָעַם הָעִבְרִי אָתוּ לְעָרִים מִקְצֵת
מִצְרַיִם וְעַד־קֶזֶהוּ׃ רַק אֲדַבַּת הַבְּרִיאָה
קָנָה כִּי חָק לְכַהֲנִים מֵאֵת פְּרַעְיָה וְאֵת
חֶקֶס אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרַעְיָה עַל־כִּנּוּיָם
אֶת־אֲדַמְתָּם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעַם׃

תכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא-
 כם זרע וזרעתם את האדמה: והיה
 תבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
 ידות יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
 לאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו
 החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
 לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עד-
 יום הזה על אדמת מצרים לפרעה
 חמש רך אדמת הכהנים לבדם לא היתה
 לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים
 ארץ גושן ויאחזבה ויפרו וירבו מאד:

אין כאן מסקא
 כלל כי אם
 ריח אוח אחת

P. 12.

ח' יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
 הי ימי יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים
 זאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות
 קראו לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא
 מצאתי חן בעיניך שים נא ירך תחת ירכי
 עשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
 במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני

ממצרים 7 5 ה *ז

ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
אעשה כדברך: ויאמר השבעה
לו וישתחו ישראל על ראש

פ

מח ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר

הנה אביך הלה ויקח את שני בניו
מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב

הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
וישב על המטה: ויאמר יעקב

אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען
אתי: ויאמר אלי הנני מפרך

ונתתיך לקהל עמים ונתתי אותי
הזאת לזרעה אחריך אחות עולם:

שני בנך הנולדים לך בארץ מצרים
באי אליך מצרימה ליהם אפרים

בראובן ושמשון יהיו לי: ומולדת
הולדת אחריהם לך יהיו על שם

יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפרך
עלי רחל בארץ פנען בדרך כעור

ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
 אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את
 בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל
 אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה
 יאמר קחם נחא אלי ואברכם: * ועיני שני
 ישראל כבדו מוקן לא יוכל לראות ויש
 אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר
 ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי
 הנה הראה אתי אלהים גם את זרעך:
 וצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
 ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים
 מימנו משמאל ישראל ואת מנשה
 בשמאלו מימין ישראל וישלח
 ישראל את מימנו וישת על ראש אפרים
 הוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה
 וכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את
 אסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי
 לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
 ועודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי

מכל

ספר בראשית

מכל רוע יברך את הנערים ויקרא
שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וית
עלישי בקרב הארץ: * וירא יוסף כי עשיו
יד מינו על ראש אפרים וירע בעניו
יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים
ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו
בן אבי כי זה הבכור שים ימין על
וימאן אביו ויאמר ירעת בני ירעת
יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחי
יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים:
ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל
ישמר אלהים כאפרים וכמנשה ויש
אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל
הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם
אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני
שכם אחר על אחי אשר לקחתי
האמרי בחרבי ובקשתי:
מש ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו
לכם את אשר יקרא אתכם בני

מלאו

דמים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו
 אלי ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה
 בחיוראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פתו
 במים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז
 חללת יצועי עלה: פ

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם:
 בסרס אל תבא נפשי בקהלם אל תחר
 בברי כי באפס הרגו איש וברצנם עקרר
 שור: ארור אפס כי עז ועברתם כי קשתה
 אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: פ

בראש עמוד
 ביה שמיר
 סימן

הודה אתה יורוק אחיך ידך בערף אביך
 שתחוו לך בני אביך: גור אריה הודה
 מטרף בני עלית פר ערבין כאריה הוכלביא
 ייקימנו: לאיסור שבט מיהודה ומחקק
 בין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהר
 מים: אכרי לגפן ערה ולשרקה בני אתנו
 בסמין לבשו וברס ענבים סותה: חכלילי
 ינים מין ולבן שנים מחלב: פ

ול לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנגרת
 נרכתו

ספר בראשית

פ וירכתו על צידן :

יששכר חמר גרם רבין בין המושפות

מנחה כי טוב ואת הארץ כי נענה

שכמו לסכל ויהי למס עבד :

ידין עמו כאחד שבטי ישראל :

עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך על

נפל רכבו אהור : לישועתך קויתי

גר גרוד יגודנו והוא

מאשר שמנה לחמות

מעדני מלך :

הנתן אמרי שפר :

כרת עלי עין בנות צערה על עוה

זרבו וישטמהו בעלי חצים :

קשתו ויפזו זרע ידיו מדי אביר

רעה אבן ישראל : מאל אביר ויע

שדיו וברכך ברכת שמים מעל ברכ

רבצת תחת ברכת שמים ורחם :

אביר גברו על ברכת הורי עד תא

עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד

חמישי

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

ס

גימין זאבי יטרף בבקר יאכל עד ולערב ששי
 חלק שלל : כל אלה שבטי ישראל שנים
 שר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
 אותם איש אשר כברכתו ברך אתם : ויצו
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי
 קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר
 שדה עפרון החתי : במערה אשר בשדה
 המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען
 אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן
 החתי לאחות קבר : שמרו קברו את
 ברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את
 חק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את
 אה : מקנה השדה והמערה אשר בו
 את בני חת : ויכל יעקב לצות את בניו
 אסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
 מיו : * ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו נ
 שקלו : ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
 חנט את אביו ויהנטו הרפאים את
 ישראל

ספר בראשית

ישראל: וימלאו לו ארבעים יום
וימלאו ימי החנטים ויבכו אותו
שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר
אל בית פרעה לאמר אס נא מצא
בעיניכם דבר נא באוני פרעה לאמר
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקבר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברו
ואעלה נא ואקברה את אבי ואני
נאמר פרעה עלה וקבר את אבי
השביעך: ויעל יוסף לקבר את אבי
אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל
ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו
אביו רק טפס וצאנם ובקרום עמו
נשן: ויעל עמו גם רכב גם פרסה
המחנה כבוד מאד: ויבאו עד ים
אשר בעבר הירדן ויספרו שמעון
וכבר מאד ויעש לאביו אבל שבער
וירא יושב הארץ הכנעני את הארץ
האטד ויאמרו אבל כבוד זה למנו

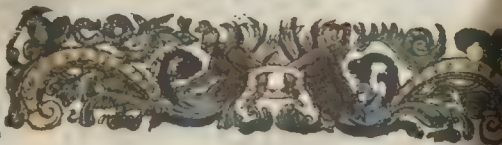
קראת שמה אבל מצרים אשר בעבר
 ירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו
 מו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
 שדה המכפלה אשר קנה אברהם את
 שדה לאחות קבר מאת עפרון החתי
 על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא
 אחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
 אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי
 מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
 שוב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו:
 צונו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
 אמר: כהתאמרו לי יוסף אנא שאנא
 ששע אחיך וחסאתם כירעה גמלוק ועתה
 אנא לפשע עברי אלהי אביך ובך יוסף
 דברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
 אמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהים
 סף אל תיראו כי התחת אלהים אני:
 אתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
 טבה למען עשה כיום הזה להחית עם

ספר בראשית

רבי * ועתה אל תיראו אנכי א
שביעי אתכם ואת טפכם וינחם אותם ויד
לכם: וישב יוסף במצרים הוא ו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ו
לאפרים בני שלשים גם בני מכיר ב
ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף א
אנכי מרת ואלהים פקד פקד א
והעלה אתכם מן הארץ הזאת א
אשר נשבע לאברהם ליצחק ור
וישבע יוסף את בני ישראל לא
פקד אלהים אתכם והעלתם
עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה
שנים ויחנטו אותו וישם בארון

חזק

ספר פסוקי חסד כראשית אלף וחמש מאות ושלשים
ל' סימן: וחציו ועל חרבך תהיה ופרשיותו יב
סימן: וסדרו מג' ירדיה סימן: ופרקו נ
סימן: כנין הפתוחות שלשה וארבעים
שמנה וארבעים הכל תשעים ואחת
זא אחה וכל העם אשר ברנליך סימן:

יניח ר' שישי
פנויות ויתחיל
מחלת שיטה

חמישית

אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון
לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: הן
נפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי רך
יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים:
ימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני
שראל פרו ושרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם: פ

יקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני
שראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה
לו פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה
נוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
ען הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען
גברו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
את פתם ואת דרעמסס: וכה אשר יענו אתו

כן

ספר שמות

בְּיָרְבֵהוּ וּכְנִיפֵרָץ וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְרְדוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בְּעַבְדֵּיהֶם קִשְׁתָּה
וּבַלְבָּנִים וּבְכֹל־עַבְדָּה בְּשָׂדֵה אֲדָמָה
עַבְדַתְּם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בְּהֵם בַּפֶּרֶךְ
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִלְדַת הָעֵבְרִית
הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׂנִיית פּוּעָה
בִּילְדָכֵן אֶת־הָעֵבְרִיּוֹת וּרְאִיתָן עַל־
אִם־בֶּן הוּא וְהִמַּתָּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הוּא
וְתִירָאֵן הַמִּלְדַת אֶת־הָאֱלֹהִים
כֹּאֲשֶׁר דָּבַר אֵלֶיךָ מֶלֶךְ מִצְרַיִם
שְׁנֵי הַיְלָדִים * וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וַיֹּאמֶר לֵהֵן טְהוֹעַ עֲשִׂיתָן דַּדְּבַר הַזֶּה
אֶת־הַיְלָדִים וְתֹאמְרֵן הַמִּלְדַת אֲדָמָה
כִּי לֹא כַנְשִׁים הַמִּצְרִית הָעֵבְרִית כִּי
הִנֵּה בְטָרִם תְּבֹוא אֱלֹהֵן הַמִּלְדַת
וַיִּטֵּב אֱלֹהִים לְמִלְדַת וִירַב הָעֵבֶר
מְאֹד וַיְהִי כִּי־רָאוּ הַמִּלְדַת אֶת־
וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים וַיִּצְוּ פְרַעֲהוֹן

אמר כל-הבן הילוד היארה תשליכהו
 לַהֲבַת תַּחֲיוֹן :

פ

לְךָ אִישׁ מִבֵּית לֹוי וַיִּקַּח אֶת-בֵּת-לֹוי : ב
 נהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב
 אותצפנהו שלשה ירחים : ולא יכלה
 ר' הצפנינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה
 זמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
 זוף על-שפת היאר : ותתצב אחתו
 יחק לרעה מהיעשה לו : ותרד ברת
 עה לרחץ על-היאר ונערתייה הלכת על-
 היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף
 שלח ארת-אמתה ותקחה : ותפתח
 ראהו את-הילד והנה גער בכה ותחמל
 ו ותאמר מילדי העברים זה : ותאמר
 חתו אל-ברת פרעה האלך וקראתי לך
 יה מינקת מן העברית ותינק לך את-
 ר : ותאמר לה ברת פרעה לכי ותלך
 למה ותקרא את-אם הילד : ותאמר
 ה ברת פרעה היליכי ארת-הילד הזה
 והינקתו

ספר שמות

והינקהו ליואני אתן את שכוך
האשה הילד ותניקהו: ויגדר
ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לכו
שמו משה ותאמר כי מן המים משה
ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
שלישי וירא בסבלתפ וירא איש מצרי מנ
עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי
ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ו
השני והנה שני אנשים עברים נצ
לרשע למה תכה רעך: ויאמר
לאיש שר ושפט עלינו הלהרגנו
באשר הרגת את המצרי וירא מ
אכן נודע הדבר: וישמע פרעה
הזה ויבקש לל הרג את משה ו
מפני פרעה וישב בארץ מצר
הבאר: ולכהן מדין שבע בנוה
ותרלנה ותמלאנה את הרהט
צאן אביהן: ויבאו הרעים
ויקם משה וישען וישק את

בְּאֵנָה אֶל־דְּעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר כְּדוּע
 וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָאִישׁ מִצְרַיִם
 לָנוּ מִיַּד הָרַעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק
 תִּהְיֶה זֶאֱמָן וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי וַאֲיוֹ לְמַה זֶה
 בָּתֵּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם :
 אֶל מַעֲשֵׂה לְשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־
 בָּרָה בְּתוֹ לְמַשָּׁה וְתֵלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־
 מוֹגְרַשִׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה :

פ

זוֹ בֵּיטוּם הַרְבִּים הָהֵם וַיִּמַּת כָּל־כְּדוּע מִצְרַיִם
 וַנְּחֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הַעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל
 יַעֲקֹב אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הַעֲבֹדָה וַיִּשְׁמַע
 ה' אֶת־נַאֲקַתָּם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 יִתְּו אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :
 וַאֲלֹהִים אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים :

ס ומַעֲשֵׂה הָיָה רַעָה אֶת־זֶאֱמָן יִתְּרוֹ ג

זָנוּ כִּהְיוּ כְדוּע וַיִּנְהַג אֶת־הַזֶּאֱמָן אַחֲרֵי רַבִּי
 וְדָבָר וַיָּבֵא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים הַרְבֵּה :
 א מִלֶּאֱךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּלִבְרַת־אִישׁ מִתְּנוּךְ
 הַסְּנָה

ספר שמות

הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בְּעַר בְּאֵשׁ
אֵינֶנּוּ אֶכְלִי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִסְרֵה נְאֻמָּה
אֶת־הַמֵּרְאָה הַגִּדְלֹל הַזֶּה מִדֹּעַי
הַסֵּנֶה וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הַנְּנִי וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב
נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
עֹמֵד עָלָיו אֲדַמֵּת קֹדֶשׁ הוּא וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא
אֶל־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יְהוָה רֵא
אֶת־עֵינַי עִמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־
שְׁמֵעוֹתִי מִפְּנֵי נְגִשׁוֹי כִּי יֵדַעְתִּי אֶת־
וְאֵרַד לְהַצִּילֹו מִיַּד מִצְרַיִם וְלָרֶם
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְהָרַח
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ אֶל־מִקְוֵי
וְהַחֲתִי וְהִיא מְרֵי וְהַפְּרֹזִי וְהַחֲתִי
וְעַתָּה הִנֵּה צִעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנִי
רְאִיתִי אֶת־הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם

ותם: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
 ויציא את עמי בני ישראל ממצרים:
 אמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך
 אל פרעה וכי אציא את בני ישראל
 מצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך
 אות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם
 מצרים תעבדון את האלהים על הרר
 זה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי
 אל בני ישראל ואמרת להם אלהי
 בותיכם שלחני אליכם ואמר לי מה שמן
 האמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה
 זיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני
 ישראל אהיה שלחני אליכם: ויאמר עוד
 להים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
 יה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי
 עלם וזה זכרי לדר דר: * לך ואספת את חמישי
 בני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי
 בתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
 ה א 8 ויעקב

ספר שמות

ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם
העשוי לכם במצרים: ואמר אעלה
מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והאמרי והפריזי והחוי והיבוסים אל
חלב ורביש: ושמעו לקלך ובאר
וזקני ישראל אל מלך מצרים וא
אליו יהוה אלהי העברים נקד
ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי
יתן אתכם מלך מצרים להלך
חזקה: ושלחתי את ידי ונהיית
בכל נפלאתי אשר אעשה בקרב
כן ישלח אתכם: ונתתי את חן
בעיני מצרים והיה כי תלכו
דיקם: ושאלה אשה משכנתה
ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמרה
על בניכם ועל בנותיכם ונצרת
מצרים: * ויען משה ויאמר והן לא
ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נ

ך

ויאמר אליו יהוה מזה בדרך ויאמר
 ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו
 ורצה ויהי לנחש וינס משה מפניו : ויאמר
 זה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
 ויחזק בו ויהי למטה בכפו : למען יאמינו
 ויראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
 ברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר
 ויהי לו עור הבאנא ירך בחיקך ויבא ידו
 ויזיקו ויוצאה והנה ידו כזרעת פשלג :
 אמר השב ירך אל חיקך וישב ידו אל-
 קו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו :
 זה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל
 את הראשון והאמינו לקל האת האחרון :
 זה אם לא יאמינו גם לשני האתות
 ולה ולא ישמעון לקלך ולקחרת מפני
 ארשפפת היבשה והיו המים אשר
 חמן היאר והיו לדם ביבשת : ויאמר
 ה אל יהוה בי ארני לא איש דברים אנכי
 כתמול גם משלשם גם מאז וברך אל-

ספר שמות

עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי
יהוה אליו מי שם פה לאדם או
אלם או חרש או פקח או עור ה
יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה
והוריתיך אשר תדבר: ויאמר
שלחנא ביד תשלח: ויחר
במשה ויאמר הלא אהרן אחי
ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנדב
לקראתך וראך ושמה כלבו: ודבר
ושמת את הדברים בפיו ואנכי
פוך ועם פיהו והוריתי אתכם
תעשון: ודבר הוא לך אל העם
יהיה לך לפה ואתה תהיה לולא
ואת המטה הזה תקח בידך אשר
בו את האתת: פ
שש וילך משה וישב אל יתר חתנו
אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
ואראה העורס חיים ויאמר יתרו
לשלום: ויאמר יהוה אל משה בכ

צרים כי מתו כל האנשים המבקשים
 תצפוך: ויקח משה את אשתו ואת
 ניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים
 קח משה את מטה האלהים בידו: ויאמר
 זוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה
 יאה כל המופתים אשר שמתי בידך
 שיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו
 אישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה
 מר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך
 לח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנרה
 כי הרג את בניך בכרך: ויהי בדרך כמלון
 גשהו יהוה ויבקש חמיתו: ותקח צפרה
 ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו
 אמר כי חתן דמים אתה לי וירף ממנו אז
 זרה חתן דמים למולת: פ

אמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
 מדבריה וילך ויפגשו בהר האלהים
 וקלו: ויגד משה לאהרן את כל דברי
 יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר

ספר שמות

צוהו: וילך משה ואהרן ויאכפו

זקני בני ישראל: וידבר אהרן

הדברים אשר דבר יהוה אל

האתת לעיני העם: ויאמן העם

כיפקד יהוה את בני ישראל וכי

הענים ויקדו וישתחוו: * ואחר

בא שביעי ואהרן ויאמרו אל פרעה כה

אלהי ישראל שלח את עמי

במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה

בקלו לשלח את ישראל לא

יהוה וגם את ישראל לא

אשלה: ויאמר פרעה נלכתי

שלושת ימים במדבר ונזכחה לירי

פני פגענו בדבר או בחרב: ויא

מלך מצרים למה משה ואהרן

העם ממעשיו לכו לסבל תיכב

פרעה הזרבים עתה עם הארץ

אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום

ההוא שים בעם ואת שטריו לא

תֹּאמְרוּן לְתֵרַת תָּבֵן לַעַם לְלֶבֶן הַלְבָנִים
 כְּתֹמֹל שֵׁלֶשׁ הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לְהֵם תָּבֵן :
 אֶת־מִתְכַנֶּת הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תֹמֹל
 שֵׁלֶשׁ תִּשְׁיִמוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ כִּמְנוּ כִּי־
 רָפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צְעָקִים לֵאמֹר נִלְכָה
 וּבַחֲרָה לֵאלֹהֵינוּ : תִּכְבַּד הָעֵבֶרָה עַל־
 הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בְהוֹאֲלֵי־שָׁעוֹ בְּרִבְרֵי־שֶׁקֶר :
 וַיָּבֹאוּ נְגִשֵׁי הָעַם וּשְׁטָרוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם
 אֲמַר כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תָּבֵן :
 אַתֶּם לִכְוֹקְחוֹ לָכֶם תָּבֵן כֹּאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי
 אֵין נִגְרַע מֵעֲבַדְתְּכֶם דְּבַר : וַיִּפֶן הָעַם בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ קֶשֶׁל לְתָבֵן : וְהַנְּגִשִׁים
 אֵלֵים לֵאמֹר כֹּלֹּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
 אֲשֶׁר בַּהֲיוֹת הַתָּבֵן : וַיְכּוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נְגִשֵׁי פְרַעֲהַ לֵאמֹר מַדּוּעַ
 אֵ כְלִיתֶם חֲקֶכֶם לְלֶבֶן כְּתֹמֹל שֵׁלֶשׁ גַּם־
 תֹּמֹל גַּם־הַיּוֹם : וַיָּבֹאוּ שְׁטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַצְעָקוּ אֶל־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה
 עֲבָדֶיךָ : תָּבֵן אֵין נֹתֵן לְעַבְדֶּיךָ וְלִבְנֵים

ספר שמות

אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכינים
עמך: ויאמר נרפס אתם נרפס
אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה
לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכני
תתנו: ויראו שטרי בני ישראל את
לאמר לא תגרעו מלבניכם דברו
ויפגעו את משה ואת אהרן
לקראתם בצאתם מאת פרעה:
אלהם ירא יהוה עליכם וישפט
הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה
עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: וישפט
אל יהוה ויאמר ארני למה הרעת
הזה למה זה שלחתני: ומאז
פרעה לדבר בשמך הרע לעם הוה
לא הצלת את עמך: * ויאמר
משה עתה תראה אשר אעשה לך
ביד חזקה ישלחם וביד חזקה
מארצו:

ס ס ס

P. 14.

ס וַדְּבַר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו אֲנִי יְהוָה : וְאָרָא אֶל־אֲבֹרָהֶם אֶל־
 יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֶלְשָׁדֵי וְשִׁמִּי יְהוָה לֹא
 גִּדַּעְתִּי לָהֶם : וְגַם הִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם
 לִתֵּת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מְגֵרֵיהֶם
 אֲשֶׁר־גָּדְרוּ בָהּ : וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמַּת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרִים מַעֲבָדִים אַתֶּם
 וְאֹכְזֵר אֶת־בְּרִיתִי : לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלַת
 מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתָם וְנֹאֲלַתִּי
 אֶתְכֶם בְּזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבְשַׁפְטִים גְּדֹלִים :
 לִקְחַתִּי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהָיִיתִי לָבָס לְאֱלֹהִים
 יִדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא
 אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלוֹת מִצְרַיִם : וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יְדֵי
 תַּת־אֲתָה לְאֲבֹרָהֶם לִיִּצְחָק וְלִיעֲקֹב וְנָתַתִּי
 אֶתָּה לָכֶם מִוְרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה : וַדְּבַר מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
 קִצְרֵי רוּחַ וּמַעֲבָדָה קָשָׁה :

פ

ח ה 5 8 ודבר

ספר שמות

וידבר יהוה אל משה לאמר: בארץ
פרעה מלך מצרים וישלח את בני
מאוצו: וידבר משה לפני יהוה ל
בני ישראל לא שמעו אלי ואין
פרעה ואני ערל שפתים:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
את בני ישראל מארץ מצרים:

שני

בכה ישראל חנוך ופלוא חצרן וכו'
משפחת ראובן: ובני שמעון יטו
ואהרן וכיין וזחר ושאל בן הכנעני
משפחת שמעון: ואלה שמות
לתלדתם גרשון וקהת ומררי ויש
עובד ושלשים ומאת שנה: ובני
לבני ושמעי למשפחתם: ובני
ויצחק וחברון ועזיאל ושני בני
ושלשים ומאת שנה: ובני
וכושי ואלה משפחת הלוי לתלדת

עמלם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו
 את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע
 ושלשים ומאת שנה : ובני צהר קרח ונפג
 וזכרי : ובני עזיאל מישראל ואלצפן וסתרי :
 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות
 נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת
 אביהוא את אלעזר ואת איתמר : ובני
 קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
 משפחת הקרחי : ואלעזר בן אהרן לקח
 לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את
 פנחס אלה ראשי אבות הלויים
 משפחתם : הוא אהרן ומשה אשר אמר
 יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
 מצרים על צבאתם : הם המדברים אל
 רעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
 מצרים הוא משה ואהרן : ויהי ביום דבר
 יהוה אל משה בארץ מצרים : שלישי וידבר
 יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 רעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר
 אליך

ספר שמות

אֵלֶיךָ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֲוֹיָא
שְׁפֹתַי וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעֲהַ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נָתַתִּיךָ
לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ
תְּדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְאַהֲרֹן
יְדַבֵּר אֶל־פְּרַעֲהַ וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־
מִצְרָיִם : וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לִבְךָ
וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֶתְּךָ וְאֶת־מִצְרַיִם
מִצְרַיִם : וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ וְגַם
יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאתִי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֵׁפְטַי
וְיָדַע מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה כִּנְטַתִּי אֶת־
מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־
עֵשֶׂת מִשָּׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה
עֲשֹׂה : וּמֹשֶׁה בֶן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן
וְשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פְּרַעֲהַ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
כִּי־יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ לֵאמֹר תִּנּוּ לַיְהוָה
וְאָמַרְתֶּם אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהַשֵּׁה

פִּרְעָה יְהִי לַתְּנִינִי : וַיֵּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־
 פִּרְעָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ
 אֶת־מִטְהוֹ לִפְנֵי פִּרְעָה וּלְפָנֵי עַבְדָּיו
 יְהִי לַתְּנִינִי : וַיִּקְרָא גַם־פִּרְעָה לַחֲכָמִים
 לַמְּכַשְׁפִּים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
 בְּלַהֲטֵיהֶם כֵּן : וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְהוֹ וַיְהִי
 לַתְּנִינִים וַיִּבְלַע מִטְהַ־אֶהְרֹן אֶת־מִטְתָּם :
 וַיַּחֲזֹק לֵב פִּרְעָה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כַּבֵּד
 לֵב פִּרְעָה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעַם : לָךְ אֶל־פִּרְעָה
 בְּבֹקֶר הַנֶּהֱרָה יֵצֵא הַמִּימָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרֹאתוֹ
 עַל־שַׁפְּתַי הַיָּאֵר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נָהַפְךָ לְנַחֲשׁ
 תִקַּח בְּיָדְךָ : וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
 הָעַבְרִיִּים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי
 עַבְדֵּנִי בְּמִדְבַר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲרֹכָה :
 הֵאֱמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֶּהֱרָה
 אֲנִי מִכָּה וּבַמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַיָּם
 אֲשֶׁר בִּיאֵר וְנִהַפְכוּ לָרֶם : וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בִּיאֵר
 מוֹת וּבִאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשָׁתוֹת
 מִיָּם

ספר שמות

מים מן היאר : ס ויאמר
משה אומר אל אהרן קח כטף ויניח
על מימי מצרים על נהרותם ו על
ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימי
דם והיה דם בכל ארץ מצרים
ובני בנים : ויעשו כן משה ואהרן
צוה יהוה וירם במטה ויך את המים
ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ודמו
המים אשר ביאר לדם : והדגה אשר
מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים
מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ
ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם
פרעה ולא שמע אליהם כאשר דני
ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא אשת
לזאת : ויחפרו כל מצרים סביב
מים לשתות כי לא יכלו לשתות
היאר : וימלא שבערת ימים אהרן
יהוה את היאר : פ
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה

אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעברני :
 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את
 כל גבולך בצפרדעים : ושרץ היאר
 צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך
 ועל מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנורך
 ובמשארותיך : ובכה ובעמך ובכל עבדך
 עלו הצפרדעים : * ויאמר יהוה אל משה
 ח אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על
 הנהרות על היארים ועל האגמים והעל
 את הצפרדעים על ארץ מצרים : ונט
 אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל
 הצפרדע ותכס את ארץ מצרים : ויעשו
 בן החרטמים בלטיהם ויעלו את
 הצפרדעים על ארץ מצרים : ויקרא פרעה
 למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה
 יסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את
 זעם ויזבחו ליהוה : ויאמר משה לפרעה
 ותפאר עלי למתיו אעתיר לך ולעבדך
 עמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך

ספר שמות

רַק בִּיאַר תִּשְׂאֲרֶנָּה : וַיֹּאמֶר לְמֹשֶׁה
כַּדְּבַרְךָ לְמַעַן תִּדַע כִּי אִין כִּי הוּא אֵל
וְסֵרוּ הַצְּפֹרְדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיבֹתֶיךָ
וּמֵעַמְּךָ רַק בִּיאַר תִּשְׂאֲרֶנָּה : וַיֹּצֵא
וַיִּתְּרֵן מֵעַם פְּרַעֲיָה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה
עַל־דְּבַר הַצְּפֹרְדַּעִים אֲשֶׁר־שָׁם לֵאמֹר
וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצְּפֹרְדַּעִים
מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֶה
אֶתֶם חֲמָרִים חֲמָרִים וּתְבֹאֲשׁוּ הָאָרֶץ
פְּרַעֲיָה כִּי הִיתְרָה הָרוּחָה וְהִכְבִּדּוּ
וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר
נָטָה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ אֶת־עַפְרָה הָאֶרֶץ
לְכֹנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעַשׂ
וַיִּתְּרֵן אֶת־יָדוֹ בְּמִשְׁחוֹ וַיִּךְ אֶת־עַפְרָה
וַתְּהִי הַכֹּנֶס בְּאֲדָם וּבְבַהֲמָה כָּל־עַפְרָה
הָיָה כֹנֵס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּתְּרֵן
הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הָאֶרֶץ
וְלֹא־יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּנֶס בְּאֲדָם וּבְבַהֲמָה

ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
 הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים
 אשר דבר יהוה: **ס** ויאמר יהוה אל
 משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
 הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר
 יהוה שלח עמי ויעבדני: **כ** אם אינך
 שלח את עמי הנני משליח בך ובעבדך
 בעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
 זכרים את הערב וגם הארמה אשר הם
 ליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
 אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב
 מען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: *
 שמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה ששי
 את הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
 תה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים
 שחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה
 אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו
 אלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון
 עשות לכן כי תועבת מצרים נאכה ליהוה
 אלהינו

ספר שמות

אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְכַּח אֶת־תּוֹעֵבֹת
לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ׃ דֶּרֶךְ שְׁלֹשׁ
נֶלֶךְ בַּמִּדְבָּר וּזְכַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֹאמֶר אֲלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי
אֲתֶכֶם וּזְכַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם נִכְסֵי
הָרֶהָק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלִבְתּוֹ הַעֲתִידוּ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא
וְהַעֲתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסַר הָעֶבֶד
מִעֲבָדָיו וּמַעֲמֹו מִחַר רַק אֶל־יְהוָה
הִתַּל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לִנְכַח
וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲתֵר אֶת־יְהוָה
וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעֶבֶד
מִעֲבָדָיו וּמַעֲמֹו לֹא נִשְׂאָר אֶחָד
פַּרְעֹה אֶת־לְבָבוֹ גַּם בַּכַּעַס הַזֶּה אֶת־הָעַם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
אֲלֵיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִי
אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי׃ כִּי אִם־מֵאן אֶת־פַּרְעֹה
וַיַּעֲזֹרָה כַּחֲזִיק בָּם׃ הִנֵּה יָד־יְהוָה

במקנה אשר בעדה בסוסים בחמורים
 בנמלים בבקר ובצאן דבר כבוד מאד :
 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה
 מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר :
 וישם יהוה מועד לאמר כחר יעשה יהוה
 הדבר הזה בארץ : ויעש יהוה את הדבר
 הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים
 וממקנה בני ישראל לאמת אחר : וישלח
 פרעה והנה לאמת ממקנה ישראל עד
 אחר וכבוד לב פרעה ולא שלח את העם :

פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם
 מלא חפניכם פִּיחַ כבשן וזרקו משה
 השמימה לעיני פרעה : והיה לאבק על כל
 ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה
 שחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים :
 וקחו את פִּיחַ הכבשן ועמדו לפני פרעה
 וזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין
 אבעבעת פרח באדם ובבהמה : ולא יכלו

החרטמים

ספר שמות

הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי
כִּי הָיָה הַשְּׁחִין בַּחַרְטֻמִּים וּבְכָל
וַיִּחַזַק יְהוָה אֶת לֵב פְּרַעֲהוֹל אֲשֶׁר
כָּאֵשׁ דָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ ס
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְּׂכֵם בְּבִקְרֹה וְהִתְעַבְרָה
פְּרַעֲהוֹ וְאָמְרָת אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
הָעֲבָרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי׃ כ
הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מִגְפַתֵּי אֶרֶץ
וּבְעַבְדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בְּעִבּוֹר תִּדַע כִּי אֲנִי
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־
אֹתְךָ וְאֶת־עַמֶּךָ בְּדָבָר וּתִכְחָד מִן־
וְאוֹלָם בְּעִבּוֹר זֹאת הָעֲמֹדֶיךָ׃ כ
הִרְאֵתְךָ אֶת־כְּחִי וּלְמַעַן סֵפֶר שְׁבִיעֵי
הָאָרֶץ׃ * עֹדֶךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעִבְרָתְךָ
שְׁלַח־ס׃ הַנְּנִי מִמִּטִּיר כַּעֲת מַחֹר בְּיָדִי
מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוֹ בְּמִצְרַיִם׃ כ
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹסְדָה וְעַד־עַתָּה׃ וְעַתָּה
אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בְּשֵׂרֵי
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצְאוּ בְּיַדְךָ

סף הביתרה וירד עליהם הברד ומתו :
 רא את דבר יהוה מעבדי פרעה הננים
 תעבדו ואת מקנהו אל הבתים : ואשר
 בשם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדו
 תמקנהו בשדה : פ

אמר יהוה אל משה גטה את ידך על
 מים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על
 דם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה
 רץ מצרים : ויט משה את מטהו על
 מים ויהוה נתן קלר וברד ותהלך אש
 צה ומטר יהוה ברד על ארץ מצרים :
 הי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבוד
 אד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים
 אז היתה לגוי : ויך הברד בכל ארץ
 רים ארת כל אשר בשדה מאדם ועד
 מה ואת כל עשב השדה הכה הברד
 ת כל עין השדה שבר : רק בארץ גשן
 שרשם בני ישראל לא היה ברד : וישלח
 עה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם

חטאתי

ספר שמות

הטאתי הפעם יהוה הצדיק וא
הרשעים: העתירו אל יהוה ורבו
קלת אלהים וכרד ואשלחה את
תספון לעמד: ויאמר אליו משה
את העיר אפרש את כפי אל יהוה
יחדלון והכרד לא יהיה עוד למען
ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעת
תיראון מפני יהוה אלהים: וה
והשערה נכתה כי השערה אביב
גבעל: והחטה והכסמת לא נפונ
הנה: ויצא משה מעם פרעה
ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלו
ומטר לא נתך ארצה: וירא פרע
המטר והכרד והקלרת ויסף לר
לבו הוה ועבדיו: ויחזק לב
שלח את בני ישראל כאשר
בירמשה:

פ פ פ

אמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען
 P. 15. עי אתי אלה בקרבן: ולמען תספר
 אזני בנך ובן בנך את אשר הרעלתי
 מצרים ואת אתי אשר שמתי בם
 עתה כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן
 פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה
 לה העבדים עד מתי מאנת לענת מפני
 העמי ויעברני: כי אם מאן אתה לשלח
 ת עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך:
 וסח את עין הארץ ולא יוכל לראת את
 ארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
 בם מן הברר ואכל את כל העין הצמח
 בם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
 דרך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
 ובתיך ואבות אבתיך מיום היותם על
 אדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
 אמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
 למוקש שלח את האנשים ויעברו את
 יהוה

ספר שמות

יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֵטְרַם תִּלְעַן בְּ
מִצְרַיִם: וַיֹּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אֶרְצָה
פְּרַעֲהוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְכוּ עִבְדוּ אֶת־
אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֹלְכִים: וַיֹּאמֶר
בְּנֵעֲרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נִלְךָ בְּבָנֵינוּ וְנִלְךָ
בְּצִאֲנֵנוּ וּבִבְקֵרֵנוּ נִלְךָ בְּיַחְזִיקֵנוּ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי כֵן יְהוָה עִבְדֵנוּ
אֲשֶׁלַח אֶת־כֶּסֶף וְאֶת־טַפְכֶם רְאוּ כִי
פְנִיכֶם: לֹא־כֵן לְכוּ נֹא הַגְּבֵרִים
יְהוָה בְּיָהוּ אֶתְּם מִבְּקָשִׁים וְיִשְׁמַע

שני מאת פני פרעה: ס

אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַרְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־
הָאֶרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר רַחֵם
מֹשֶׁה אֶת־כִּטְהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
רוּחַ־קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא
הַלִּילָה הִבְקֵר הַיּוֹם וְרוּחַ־הַקָּדִים
הָאֶרֶץ: וַיַּעַל הָאֶרֶץ עַל־כָּל־אֶרֶץ
וַיִּנַּח כָּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבָר מֵאֹד

בן ארבה כִּמְהוֹ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵּן :
 אֶת־עֵינַי כָּל־הָאָרֶץ וְתַחֲשֵׁךְ הָאָרֶץ
 כָּל־אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־פְּרִי
 עֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד וְלֹא־נֹתֵר כָּל־יֶרֶק
 וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 הִרְפָּעָה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
 אֲתִי לִיהוֹה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם : וְעַתָּה שֵׂא
 חַטָּאתִי אֵךְ הַפְּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה
 הַיִּכְסֹּוּיֶסר מֵעֲלֵי־רֶק אֶת־הַמּוֹת הַזֹּה :
 אֶמַּעַם פְּרַעְוֵה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה : וַיִּהְפֹּךְ
 הַרוּחַיִם חֹזֵק מְאֹד וַיֵּשֶׂא אֶת־הָאֲרֶבֶת
 וַיִּקְעֶהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׁאֵר אֲרֶבֶת אַחַד
 לְגִבּוֹל מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב
 עֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : פ
 מֵרִיחֵהוּ אֶל־מֹשֶׁה נִטְהָ יָדָךְ עַל־הַשָּׁמַיִם
 חֲשֵׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשֵׁךְ : וַיַּגֵּ
 זֶה אֶת־יְדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֵׁךְ אֶפְלָה
 לְאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשַׁת יָמִים : לֹא־דָלוּ
 יֵשׁ אֶת־אֲחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתָּיו
 ט א 9 1 שלשת

ספר שמות

שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלִישִׁי בְּמוֹשְׁבֹתָם * וַיִּקְרָא פְּרֹעֶה אֶל
וַיֹּאמֶר לָכוּ עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה רְקִיעַ
וּבְקִרְכֹס יִצַּג גַּם־טַפְכֶם יֵלֶךְ עִמָּכֶם
מֹשֶׁה גַם־אֶתְּרָה תִתֵּן בִּידָנוּ וְנַחֲסֵם
וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְגַם־עִמָּנוּ
עִמָּנוּ לֹא־תִשָּׂא רַכָּה כִּי מִמְנוֹנֵינוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶנְחֵנוּ לֹא־
נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־כֹּאֲנוּ שִׁמְחָה
אֶת־לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא אָבָה לִשְׁלַח
לוֹ פְּרֹעֶה לֶךְ מֵעָלַי הִשְׁמַר לְךָ
רְאוּת פָּנָי כִּי בָיֹס רִאֲתְךָ פָּנָי תִּמְנֶה
מֹשֶׁה כֵּן דִּבְרַת לֹא־אָכַף עוֹד רִאֲתְךָ

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַּע אֶת־עַמְּךָ
עַל־פְּרֹעֶה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרָיִךְ
אֶתְכֶם מִזֶּה כִּשְׁלַחוּ כָלֵה גֵרְשֵׁי
מִזֶּרֶה דְבַר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁמְעוּ
כִּי־אֵת רִעְהוּ וְאֵת מֵאֵת רִעְהוּ

לִי זָהָב׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֹן הָעַם בְּעֵינַי
 מִצָּרִים גַּם הָאִישׁ מִשֶּׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּעֵינַי עֲבָדֵי־פְרָעָה וּבְעֵינַי הָעַם׃ ס

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחצֹת רַבִּי
 לַיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם׃ וּמֵת כָּל־
 בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרֹעֹה הַיֹּשֵׁב
 בְּבֵיתֹו עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרָיִם
 וְכֹל־בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וְהִיְתָה צַעֲקָה
 לַיהוָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא
 יִתְּרָה וּכְמְהוּ לֹא תִסַּף׃ וּלְכֹל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כָּל־לֵב לְשֹׁנוֹ לְמַאִישׁ וְעַד־
 הֵמָּה לְמַעַן תִּדְרֹשׁ אֲשֶׁר יִפְלֹא יְהוָה בֵּין
 מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּרְדּוּ כָל־עֲבָדֶיךָ אֵלֶיךָ
 לֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר צַא אֶתְּךָ וְכָל־
 עַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיִּצַּא
 עַם־פְּרָעָה בַחֲרֵי־אֵף׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 לְמֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֵלֶיכֶם פְּרֹעֹה לְמַעַן
 בֹּת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 נָסּוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פְרֹעֹה
 ט ב 2 9 ויחזק

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא יא
 בני ישראל מארצו: **ס** ויא
 אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
 החדש הזה לכם ראש חדש ישראל
 לכם לחדשי השנה: דברו אל בני
 ישראל לאמר בעשר לחדש הזה
 להם איש ששה לבית אבת ששה לבית
 ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא
 הקרב אל ביתו במכסרת נפש
 אכלו תבסו על הששה: ששה תמננו
 שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן
 תקחו: והיה לכם למשמרת עד
 עשר יום לחדש הזה ושחטו את
 עדת ישראל בין הערבים: ולקחו
 ונתנו על שתי המזוזות ועל הכ
 הבתים אשר יאכלו אתו בהם: מ
 את הבשר בלילה הזה עלי אש
 מררים יאכלהו: אל תאכלו
 ובשל מבשר במים כי אם עלי

יב

פרשת החדש

על כרעיו ועל קרבנו : ולא תותירו ממנו
 עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש
 תשרפו : וככה תאכלו אתו מרגליכם
 חגרים ועליכם ברגליכם ומקלכם בידכם
 אכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה :
 עברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
 כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
 בכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
 יהוה : והיה הדם לכם לאת על הבתים
 אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
 עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית
 בהכתי בארץ מצרים : * והיה היום הזה
 לכם לזכרון וחגתם אותו חג ליהוה
 לדורותיכם חקת עולם תחגגו : שבעת ימים
 מצורת תאכלו אך ביום הראשון תשביתו
 שאר מבתיכם כיו כל אכל חמץ ונכרתה
 הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום
 השביעי : וביום הראשון מקרא קדש וביום
 השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל

פרשת יום
 א' של פסח
 שחל בשבת

ספר שמות

מלאכיה לא יעשה בהם אך אנשי
 לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם:
 את המצות כי בעצם היום הזה
 את צבאותיכם מארץ מצרים ועד
 את היום הזה לדרתיכם חקת
 בראשן בארבעה עשר יום לאחר
 תאכלו מצת עד יום האחר ועשרת
 בערב: שבעת ימים שאר לא
 בבתיכם כיו כל אכל מחמצת
 הנפש ההוא מערת ישראל בגר
 הארץ: כל מחמצת לא תאכל
 מושבתים כם תאכלו מצות:

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר
 משכו וקחו לכם צאן למשפחתכם
 הפסח: ולקחתם אגרת אוזב
 בדם אשר בסף והגעיתם אל
 ואל שתי המזוזות מן הדם אשר נכתב
 לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
 יהיה לנגף את מצרים וראה את

חמישי
 כרית יום
 א טל ספח
 טחל כחול

מִשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסַח יְהוּה עַל־
 פֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל־בֵּיתְכֶם
 לְנֹגֵף: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹק לְךָ
 לְכַנֹּד עַד־עוֹלָם: וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוּה לְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֵלֵיכֶם
 בְּנֵיכֶם מַה־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לְכֶם: וְאָמַרְתֶּם
 בְּחַפְּסָח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתֵי
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנֹגְפוֹ אֶת־כִּזְרִים וְאֶת־
 בְּתִינוֹ הַצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיִּלְכוּ
 יַעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־

מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן בְּן־עִשׂוֹ: ס וְהָיָה בַחֲצִי שְׁנֵי
 לַיְלָה וַיְהִי הַכֹּהֵן כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְבָכָר פָּרְעָה הִישֵׁב עַל־פְּסָאוֹ עַד בְּכוֹר
 הַשִּׁבְיָ אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
 וְקָם פָּרְעָה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־
 מִצְרַיִם וְתָהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין
 יֵרֵת אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם כֹּת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ כְּתוּדָה עִמִּי

ספר שמות

גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִתָּה
יְהוֹה כְּדַבְּרֵכֶם׃ גַּם־צִאֲנֶכֶם גַּם־תִּסְּרֹ
קָחוּ כֹּאֲשֶׁר־דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַכְתֶּם־נֶגֶד
וְתִחַזַּק מִצְרַיִם עַל־הָעַם לְמַהֲרָ לִשְׁלֹחַ
הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָל־נֹפְלֵי־מִתַּיִם׃ וַיִּשְׁלַח
אֶת־בְּצַקוֹן מֶרֶס יַחְמִין מִשְׁאֲרֹתֶיךָ
בְּשִׁמְלֹתֶם עַל־שִׁבְמֶם׃ וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כֹּה־נִכְרָתֵנוּ
וּכְלֵי־זָהָב וְשִׁמְלֹת׃ וַיְהוֹה נָתַן אֶת־הָאָרֶץ
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

פ

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּרְעֻמָּם סִבְחָה
מֵאוֹת אֶלֶף הַגְּלִי הַגְּבִיחִים לְבַד מִשְׁתָּה
עַרְב רֶב עָלָה אֶתֶם וּצְאֵן וּבְקָרְמֵי
מֵאֵד׃ וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבְּצֵק אֲשֶׁר־עָשׂוּ
מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹרֹת כִּי לֹא חֲמִין
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְּמָהֶמָה וְגַם־עָשׂוּ
עֲשׂוֹלָהֶם׃ וּמֹשֶׁה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֱלֹהִים
בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת

הי מקיץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
 הי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
 ארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
 הוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
 יהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם:

פ

אמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקרת
 פסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד
 יש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
 ושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד
 יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה
 עצם לא תשפרו בו: כל עדת ישראל
 עשו אתו: וכיגור אתגור ועשה פסח
 יהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
 יהיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
 וזרה אחת יהיה לאזרח ולגור הגר
 תוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:

ויהי בעצם היום הזה הוציא

ס

ט ה 9 5 יהוה

ספר שמות

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
צבאתם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש
בכור פטר כל רחם בבני ישראל
ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל
זכור את היום הזה אשר יצאתם
מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
מִיֵּרֵךְ וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ: הַיּוֹם אֲתֵּם
בְּחֹדֶשׁ הָאֵבִיב: וְהָיָה כִּי יִבְיֹארוּ
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
לְךָ לְךָ וְרַב־שׁ וְעַבְדָּת אֶת־הָעַבְדָּה
בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכְלוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: מִצּוֹת יֵאָמְרוּ
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא יֵרְאוּ לְךָ חֶמֶץ
יֵרְאוּ לְךָ שְׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ: וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשִׂיתָ
בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת
וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה הַתּוֹרָה

שביעי ונ
פדשת יום א
או ב של ח
של פסח

כפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים :
שמרת את החקה הזאת למוערה מימים

פ

מימה :

היה כריבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
שבע לך ולאבתיך ונתנה לך : והעברת
לפטר רחם ליהוה וכל פטר ושגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה : וכל פטר
חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
כל בכור ארם בבניך תפדה : והיה כי
שאלך בנגד מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עברים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו
יהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר
ארם וערב בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני
אפדה : והיה לאות על ידכה ולטוטפת
עיןך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים :

ס

ס

ס

ס ויהי בשלח פרעה אתה
 נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
 הוא כי אמר אלהים פן ינחם העמ
 מלחמה ושבנו מצרימה: ויסב אלה
 העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
 ישראל מארץ מצרים: ויקח כש
 עצמות יוסף עמו כי השבע השביע
 ישראל לאמר פקד פקד אלהים
 והעליתם את עצמתי מזה אתכם
 מסבת ויחנו באתם בקצה המדבר
 הדרך לפניהם יומם בעמוד ענן
 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר לה
 יומם ולילה: לא ימיש עמוד ה
 ועמוד האש לילה לפני העם:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
 ישראל וישבו ויחנו לפני פי ה
 מנדל ובין חים לפני בעל צפן נכר
 עליהם: ואמר פרעה לבני ישראל
 הם בארץ כנר עליהם המדבר:

פרשת יום
 ז' של מסח

יד

אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ וּדְרַף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ
 בַּפְּרַעֲהַ וּבְכַד־חִילוֹ וַיִּרְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֵין
 יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן׃ וַיִּגְדַּל מֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי־בָדַח
 הָעַם וַיְהַפֵּךְ לֵבָב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעַם
 וַיֹּאמְרוּ מִהֲזָאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחֵנוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדֵנוּ׃ וַיֹּאסֶר אֶת־דַּכְּבוֹ וְאֶת־
 עַמּוֹן לִקַּח עִמּוֹ׃ וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר
 וְכָל־רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֵשִׁים־עַל־כָּלוֹ׃ וַיַּחֲזִק
 יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֵּף
 אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בַּיּוֹם
 דְּמָה׃ וַיִּרְדְּבוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ שְׁנֵי
 אוֹתָם חֲנִים עַל־הֵים כָּל־כּוֹס רֶכֶב פְּרַעֲהַ
 וּפְרָשָׁיו וְחִילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי־בַעַל צַפְזִין׃
 וּפְרַעֲהַ הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם וְגִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ
 מֵאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
 אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִיךָ־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם
 לִקְחַתֵּנוּ לָמוֹת בְּמִדְבָּר מִהֲזָאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
 לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם׃ הֲלֹאֲזָה הִדְבַּר אֲשֶׁר
 דְּבַרְנוּ

ספר שמות

דְּבַרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדְשֵׁנוּ
וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עָשָׂה
מִצְרַיִם מִמֵּתָנוּ בְּמִדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
הָעַם אֶל־תִּירְאוּ הַתִּיִצְבוּ וְרֵאוּ אֶת־יְהוָה
יְהוּה אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשַׁרְתִּי
אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפְּרוּ לָרְאִיתִם
עוֹלָם׃ יְהוּה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּהְיוּ
פ

פלישי ויאמר יהוה אל־משה מה־תצַעק אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ׃ וְאַתָּה הָיִיתָ
מִטֹּף וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבָקְעָה
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה׃ וְאַתָּה
מִחֹזֶק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיִּבְאוּ אֶת־יְהוָה
וְאֶכְבְּדָה בְּפִרְעָה וּבְכָל־הַיָּם
וּבְפִרְשֵׁי׃ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֵין
בְּהַכְבִּדֵי בְּפִרְעָה בָּרַכְבוּ וּבְפִרְשֵׁי׃
מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים הֵהָלַךְ לִפְנֵי מַחֲנֵהוּ
וַיִּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן כִּסְאוֹ
וַיַּעֲמֵר מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיִּבֹא בֵּין מַחֲנֵהוּ

בֵּין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֵּאָדָּר
 אֶת הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
 הַלַּיְלָה׃ וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עַל־הַיָּם וַיֹּלֶךְ
 יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלַּיְלָה
 וַיִּשֶׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֵבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם׃ וַיָּבֹאוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה וְהַמַּיִם לַהֵם
 חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׁמָאלָם׃ וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוֹס פִּרְעֹה רֹכְבוֹ וּפְרָשָׁיו
 אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף
 יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעֵנָן
 יָהֵם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם׃ וַיִּסַּר אֶת אַפְּן
 מִרַכְבֵּיתוֹ וַיִּנְהַגְהוּ בַּכְּבֹּדֶת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
 מַגּוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יְהוָה נִלְחַם לָהֶם
 בַּמִּצְרַיִם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַר אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם כִּבְיָעִי
 יֵשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֹכְבוֹ וְעַל־
 פְּרָשָׁיו׃ וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּשַׁב
 הַיָּם לַפְּנֹתַי בֹּקֶר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים
 קָרְאתוּ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בַּתּוֹךְ הַיָּם׃
 וַיֵּשְׁבוּ

ספר שמות

וַיִּשְׁבוּ הַמִּים וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרֶכֶב וְאֶת-הַמָּוֶה

בראש עמוד
בי"ה שמ"ו

סימן

לְכָל חֵיל פְּרֹעֵה הַבְּאִים אַחֲרֵיהֶם

וַיִּשְׂאֵר בָּהֶם עַד-אֶחָד׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמִּים לָהֶם חֲמָה

וּמִשְׁמָאלִם׃ וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל

מִצְרַיִם מֵרַח עַל-שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיִּרְא

אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהּוָה

עֲבָדוּ׃

פ

מִן אֲזַיִשׁ מִשֵּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד

לי המקום

בתוכ צורה

טירה בל'

טנת כראוי

ופר תורה

כאה אריח

גבי לכינה

זֹאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאָמֹר

לַיהוָה פִּינָאָה

רַמָּה בַּיָּם׃ עַיִן חֲמַרְתָּ יְהוָה

לִי לִישׁוּעָה זֶה

אֲבִי וְאֶרְמַמְנָהוּ׃ יְהוָה

מִלְחָמָה יְהוָה

פְּרֹעֵה וַחֲלִילוּ יְרֵה בַיָּם וּמִבְּחַד

טָבְעוּ בַיָּם-סוּף׃

תַּחֲמָה

קה

שירת הים

ימינה	במצולת כמו-אבן:	רדו
ימינה יהוה		הוה נאדרי בכח
תהרם	אויב: וברב גאונה	תרעין
חרנק יאכלמו		קמיה תשלח
מים	וברוח אפיה גערמו	בקש:
נזלים קפאו		נצבו כמו-נר
ארדה	בלבים: אמר אויב	תהמת
שלל תמלאמו		אשיג אחלק
נשפת	אריק חרבי תורישמו ידי:	נפשי
צללו בעופרת		ברוחה כסמו ים
באלם	מי-כמכה	כמים
נאדר בקדש		יהוה מי כמכה
נמרת	תהלת עשה-פלא:	גורא
נחירת	ארץ: נחירת	ימינה תבלעמו
בענה	עסיו גאלת נהלת	בחסדה
שמעו עמים		אל-גוה קדשה:
אז	חיל אחו ישבי פלשת:	רגזו
אדום איל		בהלו אלופי
ישבי	יאחזמו רעד נמנו כל	בואב
כנען		

שירת הים

כַּנְעַן : תִּפְּל

עֲלֵיהֶם א
וּפָחַד בְּגִדְל זְרוּעָה יָדְמוּ כִּאֲבָן

עַד יֵעָנֶה יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה

קִנִּית : תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ

לְשִׁבְתְּךָ נִחַלְתָּךְ מִכּוֹן

יְהוָה מִקִּדְשׁ אֲדֹנָי כּוֹנֵנוּ

וְעַד יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם

סוֹס פָּרְעָה בִּרְכָבוּ וּבִפְרָשָׁיו

אֶתְמוּ וְיֹשֵׁב יְהוָה עֲלֵהֶם

יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָׁה בְּתוֹךְ

פ

וְתִקַּח מֵרִים הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אֶהְרָן אֵלֶיךָ

בִּידָה וְתִצְאֵן כָּל הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּיָדֶיךָ

וּבִמְהֵלֶת : וְתֵעַן לָהֶם מֵרִים שִׁירוֹ לֵאמֹר

גָּאֵה גָּאֵה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם : ס

מִשֶּׁרָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיִּצְאֵן

מִדְּבַר שׁוֹר וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר

מִצְאוּ מַיִם : וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכִילוּ

מַיִם מִמֶּרָה כִּי מֵרִים הֵם עַל בֶּן קְרָא

מרה: וילנו העם על משה לאמר מרה
 ששתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
 וישלך אל המים ומתקו המים שם שם לו
 חק ומשפט ושם נסוהו: ויאמר אם שמוע
 תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו
 כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
 אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ס

ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת חמישי
 מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: *
 ויסעו מאילם ויבאו כל עדרת בני ישראל ין
 אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני
 בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים: וילנו כל עדרת בני ישראל וילנו ס'
 על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם
 בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
 מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו
 לחם לשבע כיוצאתם אתנו אל המדבר
 הוה להמית את כל הקהל הוה ברעב:
 ויאמר

ספר שמות

ויאמר יהוה אל משה
 ס
 כמטיר לכם לחם מן השמים ויאמר
 זלקטו דבר יום ביומו למען אניח
 בתורת אסלא: והיה ביום השני
 את אשר יביאו והיה משנה עת
 ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן
 כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה
 אתכם מארץ מצרים: ובקר וראו
 כבוד יהוה בשמעו את תלנתים
 ונחנו כרה כי תלונו עלינו: ויאמר
 בתת יהוה לכם בערב בשר לא
 בבקר לשבע בשמע יהוה אתה
 אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה
 תלנתים כי עליהוה: ויאמר משה
 אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
 לפני יהוה כי שמע את תלנתים
 כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
 אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה

סלינו ק

ובריהוה אל משה לאמר : שמעתי את שש
 לונות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין
 ערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
 דעתם כי אני יהוה אלהיכם : ויהי בערב
 תעל השליו ותכס את המחנה ובבקר ^{השליו ק}
 יתה שכבת הטל סביב למחנה : ותעל
 שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
 מחספס דק ככפר על הארץ : ויראו בני
 ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא
 דעו מה הווי ויאמר משה אלהם הווי
 לחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה : זה
 הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
 אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש
 לאשר באהלו תקחו : ויעשרכן בני ישראל
 ילקטו המרבה והממעט : וימדו בעמר
 לא העדיף המרבה והממעט לא החסיר
 איש לפי אכלו לקטו : ויאמר משה אלהם
 איש אל יותר ממנו עד בקר : ולא שמעו
 אל משה ויותר אנשים ממנו עד בקר וירם
 תולעים

תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה
אתו בבקר בבקר איש כפי אכ
השמש תמס: ויהי ביום הששי לק
משנה שני העמר לאחד ויבאו כ
העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם
דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהו
את אשר תאפו אפו ואת אשר
בשלו ואת כל הערף הניחו לכם
עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר
צוה משה ולא הבאישורמה לאד
ויאמר מערה אכלהו היום כי ע
ליהוה היום לא תמצאהו בשדה
ימים תלקטהו וביום השביעי שבת
בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן הע
ולא מצאו: ס ויאמר יהוה א
עד אנה מאנרתם לשמור מצותי ו
ראו כי יהוה נתן לכם השבת ע
נתן לכם ביום הששי לחם יומים ש
תחתיו אל יצא איש כמקכו ביום

שבתו העם ביום השבעי: ויקראו בית
 ישראל את שמו מן והוא כזרע גר לבן
 עמו כצפיחת ברבש: ויאמר משה זה
 דבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
 משמרת לדרתיכם למען יראו את
 הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
 הוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר
 משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
 גר אהעמר מן והנח אתו לפני יהוה
 משמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה
 אל משה ויניחו אהרן לפני העדרת
 משמרת: וכני ישראל אכלו את המן
 ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את
 המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
 העמר עשרית האיפה הוא: פ

יסעו כל ערת בני ישראל ממדבר סיני וז
 מסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין שביעי
 ים לשתת העם: וירב העם עם משה
 אמרו תנודלנו מים ונשתה ויאמר להם
 משה

מִשֶׁה מַרְהִיבֹן עַמִּדִי מִהַתְנַחֲמוֹ
 יְהוָה: וַיִּצְמַא שֵׁם הָעַם לַפִּי־וּלְבָבִי
 מִשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם
 לְהַמִּיר אֶת־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּצְעַק מִשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר כִּי
 לַעַם הַזֶּה עֹד מֵעַט וּסְקַלְנִי: וַיֹּאמֶר
 אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹד לִפְנֵי הָעַם וּקְחָאֶת־אֶת־עֲבָדָיו
 יִשְׂרָאֵל וּמִטֶּבֶל אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הָאֲדָמָה
 בְּיַדְךָ וְהִלְכָתָּ: הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ
 הַצֹּדֵר בְּחָרֵב וְהִכִּיתָ בְּצֹדֵר וַיִּצְאוּ מִן־הַצֹּדֵר
 וְשִׁתְּרוּ הָעַם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִסְּתֵי
 עַל־רֵיב יִשְׂרָאֵל וְעַל־נִסְתָּם אֲדָמָתָם
 לֵאמֹר הִישִׁיחוּ בְקִרְבָּנוּ אִם־אֵין
 וַיָּבֹא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה שִׁעַ בְּחַרְלֹנִי
 וַיִּצָּא הַלָּחֶם בְּעַמְלֵק מִחַר אֲנָכִי
 רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיַד
 יְהוָה שִׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לּוֹ מֹשֶׁה

פרשת פורים

קט

יתרו

עמלק ומשה וְהָרִן וְחֹר עֲלוֹ רֹאשׁ
 בַּעֲבָה: וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יְדוּגְבַר
 שְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יְדוּגְבַר עַמְלֵק: וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֲבָנֵי שִׁמּוֹן תַּחְתֵּי וַיִּשְׁבּוּ
 לָהֶן וְאֶהָרִן וְחֹר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אַחַד
 מִזֶּה אַחַד וְהָיָה יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא־הַשֶּׁמֶשׁ:
 וַחֲלַשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־

פ

זרב:

אֲמַר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה כִּתְבָזְאֵר זְכוּרֹן
 סֵפֶר וְשִׁים בְּאֲזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶמְחָה
 תִּזְכֹּר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיְבִן מֹשֶׁה
 בַּח וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וְנָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יָד
 כִּסֵּי־הַמַּלְחָמָה לִיהוָה בְּעַבְלֵק מִדֶּרֶךְ דָּר:

פ פ פ

שִׁמּוֹן יְתָרוֹ כִּהְיוּ מִדִּין חֲתָן מֹשֶׁה אֶת־כָּל־יַח
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־
 P.17. זָיָא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח
 וְחֲתָן מֹשֶׁה אֶת־צִפְרָה אִשְׁת־מֹשֶׁה אַחֶר
 * * א I I שלוחיה

ספר שמות

שְׁלוּחֶיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנֵיהָ אֲשֶׁר שָׁמַר
בְּרֵיטָם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְהָאֵחָד אֶלְעָזָר כִּי אֱלֹהֵי אָבִי בָעֵינַי
מִחָרֵב פָּרְעָה: וַיְבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה
וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמְדַבֵּר אֵת
חֲנֹה שֵׁם הָרַח הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל־
חֲתָנָהּ יִתְרוֹ בֵּן־אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְ
עַמָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנָהּ
וַיִּשְׁקְלוּ וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשֵׁם
הָאֱלֹהִים: וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֲתָנָהּ אֵת
עֲשֵׂת יְהוָה לְפָרְעָה וְלַמִּצְרַיִם
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
בְּדַרְךָ וַיְצַלֵּם יְהוָה: וַיַּחַד יִתְרוֹ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְשֵׁם
הַצִּיל מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ
אֲשֶׁר הַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
אֲשֶׁר הַצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יְדֵי
עַתְרָה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מְכֹל
כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָרוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרָא

ושה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן
 לזקני ישראל לאכל לחם עסחתן
 ושה לפני האלהים: * ויהי ממחרת וישב שני
 ושה לשפט את העם ויעמר העם על
 ושה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה
 את כל אשר הנה עשה לעם ויאמר מה
 הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
 אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן
 בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא
 אלי העם לדרש אלהים: כיהיה להם
 בר בא אליו ושפטתי בין איש ובין דעהו
 וזרעתי את חקי האלהים ואת תורתיו:
 אמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
 תה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם
 וזה אשר עמך כידבר ממך הדבר לא
 עבר עשהו לבדך: עתה שמע בקולי
 יעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
 האלהים והבאת אתה את הדברים
 האלהים: והזרתה אתה את החקים

ספר שמות

ואת התורה והורעת להם את ההור
 בה ואת המעשה אשר יעשון: ואת
 מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
 אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי
 שרי מאורת שרי חמשים ושירי עשר
 ושפטו את העם בכל עת והיה כ
 הגדל ביאון אליך וכל הדבר הקט
 הם והקל מעליך ונשאו אתך: או
 הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ו
 וגם כל העם הזה על מקמו יבא
 שלישי וישמע משה לקול חתנו ויעש
 אמר: ויבחר משה אנשי ח
 ישראל ויתן אתם ראשים על
 גלפים שרי מאות שרי חמ
 עשרת: ושפטו את העם בכל
 הדבר הקשה ביאון אל משה ו
 הקטן ישפוטו הם: וישלח משה
 וילך לו אל ארצו:

שלישי

יט רביעי
 פרק יום א
 של שבועות

צדדים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו
צדפדים ובאו מדבר סיני ויחנו במדבר
החשם ישראל נגר ההר: ומשה עלה אל
האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר
כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
עתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם
את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים
ילי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת
קדושים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
לבני ישראל: * ויבא משה ויקרא לזקני
עם וישם לפניהם את כל הדברים האלה
שר צוהו יהוה: ויענו כל העם יחדו
אמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב
שה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה
אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן
עבור ישמע העם בדברי עמך וגם בכך
מינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל

חמישי

ספר שמות

יהוה : ויאמר יהוה אל משה לדבר
וקדשתם היום וכחר וכבסו שמלתכם
זכנים ליום השלישי ביום השני
יהוה לעיני כל העם על הר סיני :
ואת העם סביב לאמר השמרו לכם
בהר ונגיע בקצהו כל הנגע בהרמות
לא תגע בויד כי סקול יסקר או
אם בהמה אם איש לא יהיה נכחי
המר יעלו בהר : וירד משה מקדש
העם ויקדש את העם וכבסו שמי
ויאמר אל העם היו זכנים לשלש
אל תגשו אל אשה : ויהי ביום
בהירת הבקר והי קלת וברקים
על ההר וקל שפר חזק מאד וירד
העם אשר במחנה : ויצא משה
לקראת האלהים מן המחנה
בתחתית ההר : והר סיני עשן כ
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשן
הכבשן ויחרר כל ההר מאד : ויר

והשפר הולך וחזק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול: * וירד יהוה על הר סיני
 וראש ההר ויקרא יהוה למשה אל-
 ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל-
 משה רד הער בעם פן יחרסו אל יהוה
 לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים
 חגגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרין בהם
 יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
 לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה במ
 לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר
 אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
 והכהנים והעם אל יחרסו לעלת אל יהוה
 פן יפרין בהם: וירד משה אל העם ויאמר
 אלהים: ׀ וידבר אלהים את כל כ
 הדברים האלה לאמר: ׀ אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבריים: לא יהיה לך אלהים אחרים על-
 בני: לא תעשה לך פסלו וכל תמונה
 אשר בשמים ומעל ואשר בארץ מבתחת
 * י * 7 4 10 ואשר

ספר שמות

ואשר במים מתחת לארץ: לא תש
 להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהי
 קנא פקד עון אבת על בנים על
 ועל רבעים לשנאי: ועשרה חמרי
 לאהבי ולשמרי מצותי: ס
 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא י
 את אשר ישא את שמו לשוא:
 זכור את יום השבת לקדשו: עש
 תעבר ועשית כל מלאכתך: ויום
 שבת ליהוה אלהיך לא תע
 מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
 ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי
 ימים עשה יהוה את השמים ואת
 ארץ הים ואת כל אשר בם ויום
 השביעי על כן ברח יהוה את יום
 ויקדשהו: ס
 כבד את אבך
 אמר למען יארכון ימך על הארמה
 יהוה אלהיך נתן לך: ס
 לא תת
 ס לא תנאף: ס
 לא תנא

ס לא תענה ברעך עד שקר : ס
לא תחמד בית רעך : ס לא

תחמד אשר רעך ועבדו ואמרו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך : פ

ובל העם ראים את הקולת ואת הלפידים שביני
ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם
ונעו ויעמדו מרחק : ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו
אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם
אל תיראו כי לבעבור נפשות אתכם באת
האלהים ובעבור תהיה דאתו על פניכם
לבלתי תחטאו : ויעמד העם מרחק ומשה
נגש אל הערפל אשר שם האלהים :

ס ויאמרו יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם : לא תעשו אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה
תעשה ליוזבחת עליו את עולת תיר וארת
שלמך את זאנך ואת בקרך בכל המקום

ספר שמות

אֲשֶׁר אֶזְכֵּר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלָיְכֶם
וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹאֲתַעֲשֶׂה
אֶתְהַזְנִיחַ כִּי־חֲרַבְךָ הַנֶּפֶת עֲלֶיהָ וְהוֹדֵדְתָהּ
וְלֹא־תַעֲלֶה בְּמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר־
תִּגְלֶה עֲרוֹתָךְ עָלָיו :

פ פ פ

כא
P.18.

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵי
בְּנֵי־הַתְּקֵנָה עִבְר עַבְדֵי שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבְשִׁבְעַת יָצֵא לְחַפְשֵׁי־חֹנָם : אִם־כֹּנֵן
בְּגֹפוֹ יָצֵא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיִּצְאָהּ
עִמּוֹ : אִם־אֲדֹנָיו יִתְּקֶנּוּ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה
אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנָיָהּ
יָצֵא בְּגֹפוֹ : וְאִם־אָמְרָא אָמְרָא הָעִבְרָא
אֶת־אֲדֹנָי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנֵי לֹא
חֲפְשֵׁי : וְהָגִישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
אֶל־הַדֹּלֶת אוֹ אֶל־הַמִּזְוֵחַ וּרְצַע אֶת־
אֲזָנוֹ בְּכַרְצֵעַ וְעַבְדוֹ לְעַלְמִים : ס
יִכְבֵּר אִישׁ אֶת־בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא־תִצְאָה כְּ
הָעִבְרָא

העבדים : אסדעה בעיני אדניה אשר לא
 יערה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה
 בנגור רבה : ואם לבנו יעדנה כמשפט
 הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו
 שארה כסותה וענתה לא יגרע : ואם
 שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
 כסף : ׀ מכה איש ומת מות יומת :
 ואשר לא צדה והאלהים אנה לירו ושמת
 לך מקום אשר ינוס שמה : ׀ וכי יזק
 איש על דעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
 תקחנו למות : ׀ ומכה אביו ואמו
 מות יומת : ׀ וגנב איש ומכרו ונמצא
 בידו מות יומת : ׀ ומקלל אביו ואמו
 מות יומת : ׀ וכי יריבן אנשים והכה
 איש את דעהו באבן או באגרף ולא ימות
 נפל למשכב : אם יקום והתהלך בחוץ
 על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
 רפא ירפא : ׀ וכי יכה איש את שני
 גברו או את אמתו בשבט ומת תהרת ירו
 נקם

ספר שמות

נִקְם יִנְקָם: אִךְ אִסְרוֹם אוֹ יוֹמִים יִעֲמִי
יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא: ס וְכִי־נִצְוָה
וְנָפְו אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצֵאוּ לִדְוִיהָ וְלֹא יִהְיֶה
עָנֹשׁ יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה
וְנָתַן בְּפִלְלִים: וְאִם־אִסּוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָהּ
תַּחַת נֶפֶשׁ: עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת
תַּחַת יָד רֵגֶל תַּחַת רֵגֶל: כֹּוִיהָ תַּחַת
פָּצַע תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה
ס וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ
אֶת־עֵין אֶמְתּוֹ וְשַׁחַתְתָּהּ לַחֲפְשֵׁי־יִשְׁלַחְנוּ
עֵינוֹ: וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אֶמְתּוֹ
לַחֲפְשֵׁי־יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שָׁנוֹ: פ
וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה
סְקוֹר יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בְּרִיתוֹ
וּבְעַל הַשׁוֹר נָקִי: וְאִם־שׁוֹר נִגַּח הוּא
שָׁלֵטִים וְהוּעַד בְּבַעֲלָיו וְלֹא יִשְׁמְרוּנוֹ
אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם בְּעַלְיוֹ
אִם־בֶּפֶר יוֹשֶׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִיָן נַפְשׁוֹ כִּי
אֶפְרָיִם יוֹשֶׁת עָלָיו: אוֹ־בֶן־יִגַּח אוֹ־בַת

כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לּוֹ : אִם עָבַר יִגַּח הַשּׁוֹר
 אוֹ אִמָּה כֶּסֶף וְשֵׁלִים שְׁקָלִים יִתֵּן לְאֲרָנֵינוּ
 וְהַשּׁוֹר יִסְקַל : ס וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר
 אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בָּר וְלֹא יִכְסֶנוּ וְנַפְלֵ-שְׂמָה
 שׁוֹר אוֹ חֲמֹר : בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יֹשֵׁב
 לְבַעֲלוֹ וְהַמֵּת יִהְיֶה לּוֹ : ס וְכִי יִנָּף
 שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמֵת וּמָכְרוּ אֶת-
 הַשּׁוֹר הַחַי וְחִצּוּ אֶת-כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת-הַמֵּת
 יִחֲצוּן : אוֹ נֹדַע כִּי שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְמוֹל
 שְׁלֵשׁ וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעַלְיוֹ שְׁלֵשׁ יִשְׁלַם שׁוֹר
 תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לּוֹ : ס פִּי יִגְנֹב
 אִישׁ שׁוֹר אוֹ-שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מָכְרוֹ חֲמִשָּׁה
 בְּקֶר שְׁלֵשׁ תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֵאן תַּחַת
 הַשֶּׁה : * אִם בְּמַחְתָּרֵת יִמָּצֵא הַגִּנְבֹּהֶכָה
 וּמֵת אֵין לוֹ דָּמִים : אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
 דָּמִים לוֹ שְׁלֵשׁ יִשְׁלַם אִם-אֵין לוֹ וְנִמְכַר
 בַּגִּנְבָתוֹ : אִם הִמָּצֵא תִמָּצֵא בִידוֹ הַגִּנְבֹּהֶ
 כִּשְׁוֹר עַד-חֲמֹר עַד-שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלַם :
 ס כִּי יִבְעַר אִישׁ שְׂדֵה אוֹ כְּרֶם וְשָׂלַח שְׁלִישִׁי

את

ספר שמות

צ"ו ק'

את־בְּעִירָהּ וּבְעַר בְּשֵׁרָה אַחַר מִטֵּב
וּמִיֵּטֵב בְּרָמוֹ יִשְׁלַם: ס
כִּי־תִצְאֶה
וּמִצְאָהּ קִצִּים וְנֹאכָל גְּרִישׁ אוֹ הַקֶּמֶר
הַשָּׂרָה שֵׁלֶם יִשְׁלַם הַמִּבְעַר אֶת־הַבְּעִירָה
ס
כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶסֶף
כָּלִים לְשֹׁמֵר וְגֹנֵב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִטֵּן
הַגֹּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם: אִם־לֹא יִמְצָא
וְנִקְרַב בְּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־
שָׁלַח יְדוֹ בְּמַלְאֲכַת רֵעֵהוּ: עַל־כֵּן
כָּשַׁע עַל־שׂוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֵׁה עַל־שֵׁה
עַל־כָּל־אֲבֹהָ אֲשֶׁר יֹאמֶר כִּי־הוּא
הָאֱלֹהִים יבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר־
אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: ס
יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שֹׁר אוֹ
וְכָל־בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹתָהּ
אִין־רָאָה: שְׁבַע־תִּהְיֶה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם
אִם־לֹא שָׁלַח יְדוֹ בְּמַלְאֲכַת רֵעֵהוּ
בְּעַלְוֹ וְלֹא־יִשְׁלַם: וְאִם־גֹּנֵב יִגְנֹב כֶּסֶף
יִשְׁלַם לְבַעְלָיו: אִם־טָרַף יִטְרַף יִבְאֹהוּ
הַטָּרֵף

פ

הטרפה לא ישלם:

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר אוזמת
בעליו אין עמו שלם ישלם: אם בעליו
עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו:
ס וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
אם מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת: ס מכשפה לא

תחיה: כל שכב עם פהמה מות יומת:

ס זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לכרו: וגר לא תונח ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום
לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם
צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה
אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם
אלמנות ובניכם יתמים: פ

אם בכף תלוה את עמי את העני עמך
לא תהיה לו פנשה לא תשימון עליו נשך:
אם הבל תחבל שלמת רעהך עד בא השמש
תשיבנו

פרשת יום
אז נ' של ח
של פסח

ספר שמות

במחוק' תשיבנו לו: כי הוא בסותה לבד

שמר תו לערו במה ישלב והיה כד
רביעי אלו ושמעתי כיהנון אני: ס

לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: ס
ורמעך לא תאחר בכור בניה תתן לי

תעשה לשרך לצאנך שבעת ימיסיה
אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי

תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תא
כב לכלב תשלכון אתו: ס

שמע שוא אל תשת ירך עסד שעל
עד חמס: לא תהיה אחרי דביסל

ולא תענה על רב לנטרת אחרי
להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס

תפגע שור איבך או חמרו תענה
תשיבנו לו: ס

כי תראה
שנאך רבין תחת משאו וחדלת מענה
חמישי עזב תעזב עמו: ס

לא תטהב
אבינך בריבו: מדבר שקר תרחק
צדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע
ושע

וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד יַעֲוֹר פְּקֻדָּהּ
 וְיִסְלַף דְּבַר צְדִיקִים׃ וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם
 יָדַעְתֶּם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרֻצְךָ
 וְאִכַּפְתָּ אֹתָהּ וְתָבוֹאֲתָה׃ וְהַשְּׁבִיעַת תִּשְׁמַטְנָה
 וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמְּךָ וְיִתְרִם תֹּאכְלוּ
 חֵירוֹ הַשְּׂרָה כִּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְוִיתְךָ׃
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תִּשְׁבֹּת לַמַּעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ וַיִּנְפַשׁ בֶּן־
 אִמְתְּךָ וְהַגֵּר׃ וּבְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם
 תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם לֹא תִזְכְּרוּ לֹא
 יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ׃ שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחֲגֹ לִי בַשָּׁנָה׃
 אֶת־חֲגֵי הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַע־תַּיָּמִים תֹּאכְלֵם
 מִצּוֹת כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
 כִּי־בֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־רְאוּ פְנֵי רִיקָם׃
 וְחֲגֵי הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע
 בַּשָּׂדֶה וְחֲגֵי הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפְּךָ
 אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיְהִי׃

לא

ספר שמות

לֹא תִזְבַּח עַל-חֲמִץ דָּם זִבְחִי וְלֹא תִלֶּן חֲגִי עַד-בֶּקֶר : רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשֵׁל גִּדְּיָם אָמוֹ :

פ

שִׁי הִנֵּה אֲנִכִי שֶׁלַח מֵלֶאךֶ לִפְנֶיךָ לְשֶׁ בְּדֶרֶךְ וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֵנִי הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ אֶל-תִּמְרָתִי לֹא יֵשֶׂא לִפְשָׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ : שְׂמוּעַת שִׁבְעַת שָׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר וְאֵיבַתִּי אֶת-אֵיבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת-צַרְרֶיךָ : יֵלֶךְ מֵלֶאכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל-הָאֵל וְהִחַתִּי וְהִפְרִזִי וְהִכְנַעְנִי הַחַיִּי וְהַכְחַדְתִּיו : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵי תִעַבְדִם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיִם הַהֵם תִּהְרָסוּ וְיִשְׁבַר תִּשְׁבַר מִצַּבְתֵּיהֶם : וְאֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת-לַחְמֶיךָ מִיָּמֶיךָ וְהִסַּרְתִּי מִחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ :

שביעי

לֹא תִהְיֶה מִשְׁכְּלָה וְעִקְרָה מִצֵּי אֶת-מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא : אֶת-אִמְתֵּי

לפי

לפניך והמת' את כל העם אשר תבא בהם
 מתתי את כל איביך אליך עורף: ושלחתי
 את הצרעה לפניך ונרשה את החני ארתי
 הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו
 מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
 ודכה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו
 מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ:
 ושתי את גבלך מים סוף וערים פלשתים
 וממדבר עד הנהר פ' אתן בידכם את
 ישבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת
 להם ולא להים ברית: לא ישבו בארצך
 פן יחטיאו אתך לי פי תעבד את אלהים
 ב' יהיה לך למוקש: פ

ואל משה אמר עלה אליהוה אתה ואהרן כר
 דב ואביהווא ושבעים מזקני ישראל
 והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל
 הוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא
 משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת
 כל המשפטים ויען כל העם קול אחד
 ויאמרו

ספר שמות

וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר־יְהוָה
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־כָּל־דְּבַר־יְהוָה
בְּבִקְרוּיָבֶן־מִזְבַּח־תַּחַת־הָהָר וּשְׁתַּיִם
מִצֵּבָה לְשָׁנַיִם עָשָׂר שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־נֶעְרֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עַל־הַר
זָבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פְּרִים וְקָרָנִים
חֲצִי־הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֹנֶת וְחֲצִי־הַדָּם
הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא
הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר־יְהוָה
וַנִּשְׁמָע וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק
הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה־הַדָּם הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת
עִמָּכֶם עַל־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲשֶׂה
וַאֲהֲרֹן נָדַב וְאֵבִי הוּא וּשְׁבַע־עַם מִזְקְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּרְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל וַרַחַח
כַּמַּעֲשֶׂה לְבַנְתָּהּ הַסִּפִּיר וּכְעֵצִים
לְטָהָר וְאֶל־אֲצִילֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
יָדוּ וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲרֵץ
הַהָרָה וְהָיָה שֵׁם וְאָתְנָה לָךְ אֶת־לְחַת־הָהָר

והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם :
 ויקם משה ויהו ששע משרתו ויעל משה אל-
 הר האלהים : ואל הזקנים אמר שבו לנו
 בזה ער אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור
 עמכם מי בעל דברים יגש אליהם : ויעל
 משה אל ההר ויכס הענן את ההר : וישכן
 כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששפת
 ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך
 הענן : ומראה כבוד יהוה כאש אכלת
 בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה
 בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר
 ארבעים יום וארבעים לילה :

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כה
 בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש P.19.
 אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי : והאת
 התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
 נחשת : ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
 ועזים

ספר שמות

וְעֵינַיִם׃ וְעֹרֹת אֵילָם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תְּחִי
וְעֵצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאֵר בְּשִׁמִּים לְ
הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֹת הַסַּמִּים׃ אֲבִנֵי
וְאֲבֵנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶר וְלַחֲשֵׁן׃ וְעֵשֶׂה
מִקֹּדֶשׁ וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם׃ כָּכֹל אֲשֶׁר
מֵרָאָה אֹרְתֶךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן
תְּבִנִית כָּל־כְּלָיוּכָן תַּעֲשׂוּ׃ ס
אֲרוֹן עֵצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וַחֲצֵי אַרְכּוֹ
וַחֲצֵי רָחְבוֹ וְאִמָּה וַחֲצֵי קָמְתוֹ׃ וְצִפִּיתָ
זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעִשִׂיתָ
זָרְזָהָב סָבִיב׃ וַיִּצְקֹת לּוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי
וְנִרְתַּתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵי טַבַּעֲתֵי
צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵי טַבַּעֲתֵי עַל־צִלְעוֹתָהּ
וְעִשִׂיתָ בְּדֵי עֵצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
וְהִבֵּאתָ אֹתָם הַבָּדִים בְּטַבַּעֲתֵי עֹרֹת
הָאֲרוֹן לְשֹׂאת אֶת־הָאֲרוֹן בָּהֶם׃ בְּנֵי
הָאֲרוֹן יֵהיוּ הַבָּדִים לְאִיסָרוֹ מִמֶּנּוּ׃ וְנִתְּנָה
שְׁנֵי הָאֲרוֹן אֵת הָעֵדֹת אֲשֶׁר אֲתֵן אֵלֶיךָ׃
כַּפֶּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתַיִם וַחֲצֵי אַרְכּוֹ

עֲשֵׂה רַחֲמֶיךָ : וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֹבִים זֶה־בְּ
 קִשְׁיָה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קִצּוֹת הַכַּפֹּרֶת :
 שֶׁהַ כְּרוֹב אַחַד מִקִּצֵּה מִזְרֵה וּכְרוֹב אַחַד
 מִקִּצֵּה מִזְרֵה מִן הַכַּפֹּרֶת תַעֲשֶׂוּ אֶת הַכְּרֹבִים
 לְשְׁנֵי קִצּוֹתָיו : וְהָיוּ הַכְּרֹבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים
 מֵעֵלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת
 מִנְּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי
 כְּרֹבִים : וְנָתַתְּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרֶץ
 לְמַעַלָּה וְאֶל הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר
 תִּתֵּן אֵלֶיךָ : וְנִעַדְתִּי לְךָ שֶׁסּוֹדְכֵרְתִי אֹתְךָ
 עַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֹבִים אֲשֶׁר עַל־
 רֹדֵן הָעֵדוּת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ

עֲשֵׂה שִׁירֵי שְׁלֹחַן עֲצֵי שֹׁטִים אֲמַתִּים אֲרָכּוּ
 אֲמָה רַחְבּוֹ וְאֲמָה וְחֲצִי קָמְתוּ : וְצִפִּיתְּ אֹתוֹ
 בְּטָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרְזָהב סָבִיב : וְעָשִׂיתָ
 מִסְגָּרָתָה טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרְזָהב
 מִסְגָּרָתוֹ סָבִיב : וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעוֹת
 בְּנָתַתְּ אֶת הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת
 אֲשֶׁר

ספר שמות

אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו : לְעַמַּת הַמִּסְגָּרֹת הָאֵלֶּה
הַטְּבַעַת לְבַתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת הַשֵּׁלֶט
וְעָשִׂיתָ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
זָהָב וְנִשְׂאֵבְסָם אֶת הַשֵּׁלֶט : וְעָשִׂיתָ קַעֲרֹת
וּכְפָתָיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקֵיתָיו אֲשֶׁר יִסָּדְנָה
זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם : וְנָתַתְּ עַל הַשֵּׁלֶט
לֶחֶם פָּנִים לְפָנֶי תָמִיד : פ

וְעָשִׂיתָ מְנֹרֹת זָהָב טָהוֹר מִקֶּשֶׁה תַּעֲשֶׂה
הַמְּנֹרָה יִרְכָה וְקָנָה גְּבִיעֵיהָ בַּפְתָּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמְּנֵה יְהִיוּ : וְשֵׁשֶׁה קָנִים יֵצְאוּ
מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הַיְמָנִית
וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הַשְּׂמֹאלִית : שְׁלֹשֶׁת
גְּבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקָנָה הָאֶחָד בַּפְתָּרוֹתֶיהָ
וְשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקָנָה הָאֶחָד
בַּפְתָּר וּפְרָח בֶּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן
הַמְּנֹרָה : וּבַמְּנֹרָה אַרְבַּעַת גְּבָעִים מִשְׁקָדִים
בַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ : וּכְפָתָר תַּחַת
הַקָּנִים מִמְּנֵה וּכְפָתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמְּנֵה וּכְפָתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנֵה
לְשֵׁשֶׁת

שֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה :
 כַּתְרֵיהֶם וּקְנָתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֹּלֵהּ מִקְשָׁרָה
 וְחַת־זֶהֶב טָהוֹר : וְעָשִׂיתְּ אֶת־נֹרְתֶיהָ שְׁבִיעֵה
 הָעֵלָה אֶת־נֹרְתֶיהָ וְהָאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ :
 בְּלִקְחֶיהָ וּמַחְתֶּתֶיהָ זֶהֶב טָהוֹר : כִּכְרֵי זֶהֶב
 טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֶתְּךָ אֶת כָּל־הַכְּלִיסִים הָאֵלֶּה :
 וְרָאָה וְעָשָׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אָתָּה מֵרָאָה

בְּהָרֶ: ס וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֲשׂוֹר כֹּר
 יָרִיעֵת שֵׁשׁ־מִשׁוֹר וְתַכְלֶלֶת וְאַרְגָּמָן וְתַלְעָת
 שְׁנֵי כְּרִבִּים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֶתְּךָ :
 אַרְבֵּי הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֵמָה
 וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֵמָה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה
 אֶחָת לְכָל־הַיְרִיעֹת : חֲמִשׁ הַיְרִיעֹת תִּהְיוּ
 חִבְרֹת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ וְחֲמִשׁ יְרִיעֹת חִבְרֹת
 אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ : וְעָשִׂיתְּ לְלֹאֵת תַּכְלֶלֶת
 עַל־שַׁפְּת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵהּ בַּחִבְרֹת
 וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשַׁפְּרֵת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
 בַּחִבְרֹת הַשְּׁנִיֹּת : חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה
 הַיְרִיעָה הָאֶחָתָהּ וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה

בַּקֶּצֶה

א א II I

ספר שמות

בְּקִצְרוֹ הִירִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבְּרֵת הַשָּׁמַיִם
מִקְבֵּילֵת הַלְּלֹאת אֵשׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְעֵשֶׂת
חֲמִשִּׁים קֶרְסִים זָהָב וְחִבְרֵת אֶת־הִירִיעֹת אֵשׁה
אֶל־אֶחָתָהּ בְּקֶרְסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד
וְעֵשֶׂת יְרִיעֹת עֹיִם לְאֹהֶל־עֹלֹת־הַכֶּסֶף
עֵשֶׂת יְעִשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אַתָּם׃ אַרְבָּע
הִירִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֹמֶה וּרְחֹב אֶחָד
בָּאֹמֶה הִירִיעָה הָאֶחָת מִדֶּה אֶחָד לְעֵשֶׂת
עִשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וְחִבְרֵת אֶת־חֲמֵשׁ הִירִיעֹת
לְבָר וְאֶת־שֵׁשׁ הִירִיעֹת לְבָר וְכִפְלֵת אֶת־
הִירִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וְעֵשֶׂת
חֲמִשִּׁים לְלֹאת עַל־שַׁפְּת הִירִיעָה הָאֶחָת
הַקִּיצָנָה בְּחִבְרֵת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאת עַל־שַׁפְּת
הִירִיעָה הַחִבְרֵת הַשְּׁנִיָּת׃ וְעֵשֶׂת מִסַּחֲבֹת
גִּחְשֻׁת חֲמִשִּׁים וְהִבְאִית אֶת־הַקֶּרְסִים
בְּלֹאת וְחִבְרֵת אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד
וְסָרַח הָעֵרֹף בִּירִיעֹת הָאֹהֶל חֲצֵי הִירִיעֹת
הָעֵרֹפֹת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וְהָיָה
מִזֶּה וְהָאֹמֶה מִזֶּה בְּעֵרֹף בְּאֶרֶץ יְרִיעֹת
הָאֹהֶל

האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה
 וכזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת
 אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
 מלמעלה: פ

ועשית ארת הקרשים למשכן עצי עיטים רביעי
 עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה
 וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות
 לקרש האחד משלבת אשה אל אחרתה כן
 תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית אות
 הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה
 תימנה: וארבעים אדני כסף תעשה תחת
 עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש
 האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת
 הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן
 השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים
 אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש
 האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים:
 ושני קרשים תעשה למקצירת המשכן

שמות

בִּירְכֵתִים : וַיְהִי תֹאמֶם מִלְמַטָּה וַיַּחֲדוּ
 תַּמִּים עַל-רֹאשׁוֹ אֶל-הַטְּבַעַת הָאֶחָת
 יִהְיֶה לְשֵׁנֵיהֶם לְשֵׁנֵי הַמְּקַצֵּת יִהְיוּ : וְהָיָה
 שְׁמֹנֶה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כְּסָף שֵׁשֶׁה עֶשְׂרִים
 אַדְנִים שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי
 אַדְנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד : וַעֲשִׂיתָ בְרוֹתַי
 עֲצֵי שֵׁטִים חֲמֵשֶׁה לְקְרָשֵׁי זָלָע הַחֲמִישִׁי
 הָאֶחָד : וְחֲמִשֶׁה בְּרִיחִם לְקְרָשֵׁי זָלָע
 הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וְחֲמֵשֶׁה בְּרִיחִם לְקְרָשֵׁי זָלָע
 הַמִּשְׁכָּן לִירְכֵתִים יָמָה : וְהַבְּרִיחַ הַתֵּימָנִי
 בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן-הַקְּצֵה אֶל-הַקְּצֵה
 וְאֶת-הַקְּרָשִׁים תִּצְפֶּה זֶה־בְּזֶה וְאֶת-טְבַעְתֵּיהֶם
 תַּעֲשֶׂה זֶה־בְּתֵים לְבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֹתָם
 הַבְּרִיחִם זֶה־בְּזֶה : וְהִקְמַתָּ אֹתָם הַחֲמִישִׁי
 כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָר : ס וְעָשִׂיתָ
 פְּרָכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשֶׁת
 מִטְּזָר מֵעֵשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרִבִּים
 וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל-אַרְבַּעַה עֲמוּדֵי שֵׁטִים
 כְּצִפִּים זֶה־בְּוִיָּהֶם זֶה־בְּזֶה עַל-אַרְבַּעַה אֹתָם

חמישי

כֶּכֶף: וְנָתַתָּה אֶת־הַפְּרֻכָּת תַּחַת הַקְּרָסִים
וְהִבֵּאת שָׁמָּה מִבֵּית לַפְּרֻכָּת אֶת־אֲרוֹן
הָעֵדוּת וְהַבְדִּילָהּ הַפְּרֻכָּת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ
וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים: וְנָתַתָּה אֶת־הַכֹּפֶרֶת
עַל־אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים: וְשַׁמַּת
אֶת־הַשְּׁלֵחַן כַּחֲוִיז לַפְּרֻכָּת וְאֶת־הַמְּנֹרָה
נֹכַח הַשְּׁלֵחַן עַל־צִלְע הַמִּשְׁכָּן הַיְמָנָה
וְהַשְּׁלֵחַן תִּתֵּן עַל־צִלְע צְפוֹן: וְעָשִׂיתָ מִסְךְ
לַפֶּתַח הָאֹהֶל הַתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר מִעֲשֵׂה רֶקֶם: וְעָשִׂיתָ לַמִּסְךְ
חֲמֵשֶׁה עֲמוּדֵי שְׁטִים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וְוִיהֶם
זָהָב וַיִּצְקֵת לָהֶם חֲמֵשֶׁה אֲדָנִי־נְחֹשֶׁת:

ס וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שְׁטִים חֲמִשָּׁה כֹּחַ
אֲמוֹת אָרְבַּע וְחֲמִשָּׁה אֲמוֹת רָחֵב רְבֹועֵי יְהוָה שְׁשֵׁי
הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁלֹשׁ אֲמוֹת קָמָתוֹ: וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו
עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמְּנוֹת הַיִּיזָן קַרְנֹתָיו וְצִפִּית
אֹתָם נְחֹשֶׁת: וְעָשִׂיתָ סִירְתָיו לְרִשְׁוֹ וַיְעִין
וּמִזְרְקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּתָיו לְכָל־כֵּלָיו
תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת: וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר מִעֲשֵׂה

ספר שמות

וְיָשַׁרְתָּ נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אֹתָם
טַבַּעַת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ וְנָתַתָּה
אֵתָהּ תַּחַת בְּרֶכֶב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה וְהָיְתָה
הָרֶשֶׁת עַד הֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָשִׂיתָ בָּרֹם
לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת
וְהוּבֵא אֶת־בְּרִיו בְּטַבַּעַת וְהָיוּ הַבָּדִים עַד
שְׁתֵּי צְלָעוֹת הַמִּזְבֵּחַ בִּישְׂאֵרֵת אֹתוֹ׃ וְנָתַתָּה
לְתַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֲתָךְ נְבוֹ

שֶׁבִיעִי בְּיַעֲשׂוֹ׃

ס

וְעָשִׂיתָ אֶת־חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
לְפָאֵת נֹגֵב־תִּימָנָה קְלָעִים לַחֲצֵר שְׁשֵׁמֹנֶת
מֵאוֹת בָּאֵמָה אַרְבַּע לְפָאֵה הָאֶחָת׃ וְעָמְדוּ
עֲשָׂרִים וָאֲדָנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעֲמֻדֹת
וְהַשְּׂקִיָּהֶם כֶּסֶף׃ וְכֵן לְפָאֵת צְפוֹן בָּאֵרֶץ
קְלָעִים מֵאוֹת אַרְבַּע וְעָמְדוּ עֲשָׂרִים וָאֲדָנִיָּהֶם
עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעֲמֻדֹת וְהַשְּׂקִיָּהֶם כֶּסֶף׃
וְרַחֲב הַחֲצֵר לְפָאֵת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה
עָמְדֵיהֶם עֲשָׂרָה וָאֲדָנִיָּהֶם עֲשָׂרָה׃ וְהָיְתָה
הַחֲצֵר לְפָאֵת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה קְלָעִים לְכַתֵּף עָמְדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה

וְעָמְדוּ ק'

שְׁלֵשָׁה וְאַדְנִיָּהִם שְׁלֹשָׁה : וּלְכַהֵן הַשְּׂנִיִּת
 חֲמִשָּׁ עֶשְׂרֵה קִלְעִים עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
 וְאַדְנִיָּהִם שְׁלֹשָׁה : וְלִשְׁעַר הַחֲצֵר מִסְפָּה
 עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכַלֶּת וְאַדְנָמָן וְתוֹלַעַת
 שְׁנֵי וָשֵׁשׁ מִשׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עֲמֻדֵיהֶם
 אַרְבַּעַה וְאַדְנִיָּהִם אַרְבַּעַה : כָּל־
 עֲמֻדֵי הַחֲצֵר סָבִיב כַּחֲשָׁקִים כְּסָף זָוִיָּהִם
 כַּכֶּף וְאַדְנִיָּהִם נְחֹשֶׁת : אַרְךְ הַחֲצֵר מֵאָה
 בְּאַמָּה וְרָחֵב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמִשׁ
 אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְאַדְנִיָּהִם נְחֹשֶׁת : לְכֹל
 כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבַדְתּוֹ וְכֹל־יְתָדָתָיו וְכֹל־
 יְהִדָת הַחֲצֵר נְחֹשֶׁת :

ס ס ס

P. 20 וְאַתָּה תִּצְוֶה וְאַתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
 שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כֹּתִיב לְמַאֲוֵר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד :
 בְּאֵהָל מוֹעֵד מִחוּץ לַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת
 עֲרֹךְ אֹתוֹ אַחֲרָיו וּבְנֵיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי
 הוֹה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

ואת בניו אתו מתוך בני ישראל ל
 לי אהרן נדב ואביר הוא אלעזר וא
 בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן
 לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל
 חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה
 את בני אהרן לקדשו לכהנו לי: ו
 הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד וכ
 זכתנרת תשבין מצנפת ואכנט ועשו
 קדש לאהרן אחיק ולבניו לכהנו לי:
 יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הא
 ואת תולעת השני ואת השש:
 ועשו את האפוד זהב תכלת וא
 תולעת שני ושש משור מעטה חשב:
 בתפת חכרת יהיה לו אל שני קצ
 וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמע
 ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 ושש משור: ולקחת את שתי אבני
 ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ש
 משמת

מִשְׁמַתֶּם עַל הָאֲבֵן הָאֶחָד וְאֶת־שְׁמוֹת
הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתְרִים עַל־הָאֲבֵן הַשֵּׁנִית
כְּתוּלְתֵם: מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ אֲבֵן פְּתוּחֵי חֹתֶם
תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֵרַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
וְשַׁמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֵפֹד
אֲבֵנֵי זִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָה אֶת־הָרֶן אֶת־
שְׁמוֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְּתָפָיו לְזִכְרוֹן:

ס ועשית משבצת זהב: ושתי שני

שֵׁשֶׁרֶת זָהָב טָהוֹר מְגַבְלֶת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
כַּעֲשֵׂה עֵבֶת וְנִתְתָּה אֶת־שֵׁרֶת הָעֵבֶת
עַל־הַמְּשָׁבָצָה: ס ועשית חֶשֶׁן מִשְׁפָּט
כַּעֲשֵׂה חֶשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב
הַכֹּלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַר: שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: רִבּוּעִי הִיָּה כְּפֹל זֶרֶת אֲרָכּוֹ
וְזֶרֶת רַחְבּוֹ: וּמִלֵּאתָ בּוֹ מִלֵּאת אֲבֵן אַרְבַּעַת
טוֹרִים אֲבֵן טוֹר אֶדָם פְּטָרָה וּבִרְקַת הַטּוֹר
הָאֶחָד: וְהַטּוֹר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סַפִּיר וַיְהִלֶם:
וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שָׁבוּ וְאֶחָלְמָה: וְהַטּוֹר

ספר שמות

הַרְבִּיעִי תְּרִישִׁישׁ וְשֵׁהֶם וַיִּשְׁפֹּה מִשְׁבָּעִים וְזָרֵק
יְהִיוּ בְּמִלּוֹאֲתָם : וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמֵי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֵתָם פְּתוּ
חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לְשָׁנֵי עָשָׂר שָׁבָב
וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֵשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֵבֶר
זָהָב טָהוֹר : וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבָּעוֹת
זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת
הַחֹשֶׁן : וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי
שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן : וְאֵת שְׁתֵּי
קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַתָּחָן עַל־שְׁתֵּי
הַמִּטְּבָּעוֹת וְנָתַתָּה עַל־כַּתְּפוֹת הָאֹפֹד אֶת־שְׁתֵּי
מֹל פָּנָיו : וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב וְשָׂמִיתָ
אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֶת־שְׁתֵּי
אֶל־עֵבֶר הָאֹפֹד בֵּיתָה : וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת
זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאֹפֹד
מִלְּמַטָּה כַּמֹּל פָּנָיו לַעֲמַת מַחְבְּרָתוֹ מִכֹּחַ
לְחֹשֶׁב הָאֹפֹד : וַיִּרְכָּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבָּעוֹת
אֶל־טַבָּעֹת הָאֹפֹד בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת לְהוֹחֵק
עַל־חֹשֶׁב הָאֹפֹד וְלֹא יִזַּח כִּי־הֹחֵק מִעֵבֶר
הָאֹפֹד :

מטב

4

האפוד: ונשא אהרן את שמות בני ישראל
 בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
 לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן
 המשפט את האורים ואת התמים והיו על
 לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את
 משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה

תמיד: ם ועשית את מעיל האפוד שלישי

כליל תכלת: והיה פידאשו בתוכו שפה
 יהיה לפיו סביב מעשרה ארג כפי תחרא
 יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמני
 תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב
 ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון
 פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב:
 והיה על אהרן לשררה ונשמע קולו בבאו
 אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:

ם ועשית ציץ זהב טהור ופתחת
 עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת
 אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת
 אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח

אהרן

שמות

אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר
 יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשים
 והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה
 ושבעת הכתנת שש ועשית מצנפת שש
 ואבנט תעשה מעשה רקם : ולבני אהרן
 תעשה כתנת ועשית להם אבנטים
 ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת :
 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו
 אתו ומשחת אתם ומלאת את ידים וקדשת
 אתם וכהנור לי : ועשה להם מכנסים נור
 לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו
 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
 מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
 כט אחריו : ס וזה הדבר אשר תעשה
 להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד נקי
 בקר ואילם שנים תמימם : ולחם מצות
 וחלת מצת בלולת בשמן ודקיקי מצות
 משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם :
 ונתת

כט
 דביעי

ונתת אותם על־סל־אֶהָדֹ וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם
 בַּסֵּל וְאֶת־הַפֶּרֶ וְאֶת־שְׁנֵי־הָאֵילִים׃ וְאֶת־
 אֶהָרֹן וְאֶת־בְּנָיו תִּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֶהָל־
 מוֹעֵד וְרַחֲצֵת אֹתָם בַּמַּיִם׃ וּלְקַחְתָּ אֶת־
 הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֶהָרֹן אֶת־הַכֹּהֵנֶת
 וְאֶת־מַעֲלֵי־הָאֹפֶר וְאֶת־הָאֹפֶר וְאֶת־הַחֹשֶׁן
 וְאֶת־לוֹבַח־שֵׁבֶה־הָאֹפֶר׃ וְשָׁמַתְּ הַמִּצְנֵפֶת
 עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֹזֵר־הַקֹּדֶשׁ עַל־
 הַמִּצְנֵפֶת׃ וּלְקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּצְקֵת
 עַל־רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ׃ וְאֶת־בְּנָיו תִּקְרִיב
 וְהַלְבַּשְׁתָּם כֹּהֵנֶת׃ וְחִגַּרְתָּ אֹתָם אֲבִנֵי
 אֶהָרֹן וּבְנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מִגְבַּעַת וְהִיתָה
 לָהֶם כֹּהֵנָה לַחֲקֵת עוֹלָם וּמִלֵּאֵת יְרֵאֶהָרֹן
 וּבְנָיו׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפֶּרֶ לִפְנֵי אֶהָל־
 מוֹעֵד וּסְמַךְ אֶהָרֹן וּבְנָיו אֶת־יְרֵיָהֶם עַל־רֹאשׁ
 הַפֶּרֶ׃ וְשַׁחֲטָתָ אֶת־הַפֶּרֶ לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח
 אֶהָל מוֹעֵד׃ וּלְקַחְתָּ מִדַּם הַפֶּרֶ וְנָתַתָּה עַל־
 קַרְנֵי הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם
 תִּשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וּלְקַחְתָּ אֶת־כָּל־

החלב

ספר שמות

החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על
הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן והקטרת המזבחה : ואת בשר הפני
ואת ערו ואת פרשו תשרף באש כהון
למחנה הטאת הוא : ואת האיל האחר
תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל : ושחטת את האיל ולקחת
את דמו וזרקת על המזבח סביב : ואת
האיל תנתח לנתחיו ורהצת קרבנוכרעו
ונתת על נתחיו ועל ראשו : והקטרת את
כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה רח
חטישי יהוה אשה ליהוה הוא : ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל : ושחטת את האיל ולקחת מדמו
ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און
בניו הימנית ועל כהן ידס הימנית ועל כהן
דגלס הימנית וזרקת את הדם על המזבח
סביב : ולקחת מן הדם אשר על
המזבח ומעמן המשחה והזית על אהרן
ועל

ועל-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו
 וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו :
 ולקחת מזה איל החלב והאליה ואת-
 החלבי והמכסה את-הקרב ואת יתרת
 הכבד ואתו שתי הכלית ואת החלב אשר
 עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא :
 וכבר לחם אחר וחלת לחם שמן אחר
 ורקיק אחר מסל הפצות אשר לפני יהוה :
 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו
 והנפת אתם תנופה לפני יהוה : ולקחת
 אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה
 לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה :
 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר
 לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה
 לך למנה : וקדשת את חזה התנופה ואת
 שוק התרומה אשר הונף ואשר הודם מאיל
 המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו :
 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני
 ישראל כי תחומר הוא ותרומה יהיה מאת

שמות

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזְבַּחַי שְׁלֹמִיִּהֶם תְּרוֹמַתְכֶם
לַיהוָה : וּבְגֵרֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יְהוֹ
לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בְּהֵם וּלְמֵלֵאֲבָם אֵת
יָדָם : שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁ הַכֹּהֵן תַּחֲרֵוּ
מִבְּנֵי אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׁרֵת
בְּקֹדֶשׁ : וְאֵת אֵיל הַמֵּלֵאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת
אֶת־בֶּשֶׂרוֹ בְּמִקְוֵי קֹדֶשׁ : וְאָכַל אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־בֶּשֶׂר הָאֵיל וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד : וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כִּפֹּר בָּהֶם
לְמֵלֵאֲ אֶת־יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזָר לֹא־יֹאכַל
בִּי־קֹדֶשׁ הֵם : וְאִם יוֹתֵר מִבֶּשֶׂר הַמֵּלֵאִים
וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֶּקֶר וְשִׂרְפֵת אֶת־הַנּוֹתֵר
בָּאֵשׁ לֹא־יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא : וְעָשִׂיתָ
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כִּכָּה כָּכָה כָּכָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם
שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם : וּפֶרֶ חֲטָאת תַּעֲשֶׂה
לְיוֹם עַל־הַכֹּפָרִים וְחֲטָאת עַל־הַמִּזְבֵּחַ
בְּכַפֵּרְךָ עָלָיו וּמִשַּׁחַת אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ : שִׁבְעַת
יָמִים תִּכְפֹּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁת אֹתוֹ וְהוּא
הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ חֲדָשִׁים כָּל־הַיּוֹנֵעַ בְּמִזְבֵּחַ
יִקְרָשׁ

יקדש: ס וזה אשר תעשה על המזבח שש
 כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: ארת
 הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים: ועשרן סלת
 כלול בשמן כתיב רבע ההין ונסך רביעת
 ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה
 תעשה לה לרית ניהח אשה ליהוה: עלת
 תמיד לדרתיכם פרתח אהל מועד לפני
 יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אלק
 שם: ונערתי שמה לבני ישראל ונקדש
 בכברי: וקדשתי ארת אהל מועד ואת
 המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן
 לי: ושכנתי בתוך בני ישראל ורהייתי להם
 לאלהים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם
 אני יהוה אלהיהם: פ

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים ל
 תעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע שביעי
 יהיה

ספר שמות

יְהִי וְאִמְתִּים קָמְתוּ מִמֶּנּוּ קִרְנָתוֹ : וְצִפְרֵי
אָתוּ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּגּוֹ וְאֶת־ קִרְתֵּי כִבִּיב
וְאֶת־ קִרְנָתוֹ וְעִשִׂית לְזֹר זָהָב כִּבִּיב : וְעִשִׂית
טַבַּעַת זָהָב תַּעֲשֶׂה לּוֹ וּמִתַּחַת לְזֹרוֹ עַל שְׁמֵי
צַלְעֵתוֹ תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה לְבִרְתִּים
לְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֵמָה : וְעִשִׂית אֶת־
הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב : וְנָתַתָּ
אֹתָם לְפָנֵי הַפְּרָכֶת אֲשֶׁר עַל־ אֲרֹן הָעֵדוּת
לְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעוֹרֹת אֲשֶׁר אֹתָם
לֶךְ שֵׁמָּה : וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֹת כִּמְנֵי
בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֹּרֹת יִקְטִירוּנָהּ
וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֹּרֹת בֵּין הָעֲרָבִים
יִקְטִירוּנָהּ קִטְרֹת תָּמִיד לְפָנָי יְהוֹה לְדֹרֹתֵיכֶם
לְאֶתְעָלוּ עָלָיו קִטְרֹת זָרָה וְעַל־הוֹמֹנָהּ הֹנֵקָה
לְאֶת־סִכּוֹ עָלָיו : וּכְפָר אֶהְרֹן עַל־קִרְנָתוֹ
אַחֶרֶת בַּשָּׁנָה מִדָּם חַטָּאת הַכַּפֹּרִים אֲחֵהּ
בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ
הוּא לַיהוָה :

פ פ פ

P.21. ודבר יהוה אל משה לאמר: כִּי תִשָּׂא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש
כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה
בהם נגף בפקד אתם: זהו יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
ליהוה: כל העבר על הפקדים כבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר
לא ירבה והדרל לא ימעט ממחצית השקל
לתת את תרומת יהוה לכפר על
נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים
כאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני
יהוה לכפר על נפשתיכם: פ
ודבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיוז
נהשת וכנו נהשת לרחצה ונתת אתו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים:
ורחצו

וְרָחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
 רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מִיַּד
 וְלֹא יָמָתוּ אוֹ כְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת
 לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם׃
 וְזָרְעוּ לְדֹרֹתֵם׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאַתָּה קַדֵּר
 לָךְ בְּשָׂמִים רֵאשׁ מֵרִדְרוֹר חֲמִשׁ כִּאֲוֹת
 וְקִנְמָן בְּשֵׁם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמְאֹתִים וְקִנְדֹּר
 בְּשֵׁם חֲמִשִּׁים וּמְאֹתִים׃ וְקָדָה חֲמִשׁ כִּאֲוֹת
 בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ זֵית הֵינִי׃ וַעֲשִׂיתָ אוֹתוֹ
 שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רִקָּח כִּדְקָחַת מִעֲנֵה
 רִקָּח שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ וּמִשְׁחַתְּכֶם
 אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת׃ וְאֶת־
 הַשְּׁלֶחַן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה וְאֶת־
 כָּלֶיהָ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת־כִּזְבֵּיחַ
 הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹתָיו׃
 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנֶּגֶז
 בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו תְּמַשַּׁח
 וְקִדַּשְׁתָּ

וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני ישראל
 תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
 לדתיתכם: על בשר אדם לא יסך
 ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
 יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר
 יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ׀ ויאמר
 יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה:
 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח
 ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק
 ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה
 לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש
 אשר יעשה כמורה להריח בה ונכרת
 מעמיו: ׀ וידבר יהוה אל משה לא
 לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי
 בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח
 אלהים בחכמה ובתבונה וברעת ובכל

מלאכה

ספר שמות

מִלֵּאכָה׃ לְחַשֵּׁב מַחֲשַׁבֹּת לַעֲשׂוֹת בְּיָדָי
וּבְכַסֵּף וּבַנְּחָשֶׁת׃ וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמִלֵּאכָה
וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מִלֵּאכָה׃ וְאֵי
הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ אֶרֶץ־אֱהֲלִיָּאב בֶּן־אֲחִיסָפָה
לְמַטֵּה־דָן וּבִלְבַב כָּל־חֲכָם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה
וַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ׃ אֶת־וְאֵת
מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ לַעֲדוֹת וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עָלִיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֱהֶל׃ וְאֶת־הַשִּׁלְחָן
וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה וְאֵת כָּל־
כְּלֵיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת־מוֹנֵחַ
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת־הַכִּיֹּר וְאֵת־
כִּנּוֹ׃ וְאֵת בְּנֵי הַטָּרָד וְאֶת־בְּנֵי הַקָּרָשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֵת־בְּנֵי בְנָיו לְכַהֵן׃ וְאֵת
שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת־קְטֹרֶת הַפְּמִים לְקַדֵּשׁ
כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ יַעֲשׂוּ׃ פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאֵת־דַּבְּרֵי
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתְּ אַתְּ שִׁבְתָּהּ
תִּשְׁמְרוּ כִּי אֹתָהּ הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם׃ וְשִׁמְרַתְּם
אֵת

אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי־קֹדֶשׁ הוּא לָכֵן מִחֻלְלֶיהָ
 מוֹת יוֹמָת כִּי כָל־הָעֵשָׂה בָּהּ מִלֹּאכָה
 וּנְכֹרֶתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמָּיה׃ שֵׁשֶׁת
 יָמִים יַעֲשֶׂה מִלֹּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
 שַׁבְתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֵשָׂה מִלֹּאכָה בַּיּוֹם
 הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת׃ וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִירַת
 עֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ הוּא לְעֹלָם
 כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפֹּשׁ׃ ס וַיִּתֵּן שְׁנֵי
 אֲלֹהִים * וַיִּרְאֵהֶם כִּי־בָשָׂשׁ מִשֶּׁה לְדֹדֶת לֵב
 מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 קוֹם־עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־
 זָה מִשֶּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לֹא־יָדְעָנוּ מַה־הִיָּה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֹהֶרֶן
 פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם
 וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלַי׃ וַיִּתְּפְּרְקוּ כָּל־הָעָם

שמות

את־נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
 אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרטו ועשה
 עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
 אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן
 ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר ה
 ליהוה מחר: וישכימו ממחרת ויעלו עלת
 ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו
 לצחק:

פ

וידבר יהוה אל־משה לך־דר כי שחת עמך
 אשר העלית מארץ מצרים: כרו מזבח
 מן־הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה
 וישתחוו־לו ויזבחו־לו ויאמרו אלה אלהיך
 ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר
 יהוה אל־משה ראיתי את־העם הזה והנה
 עם־קשה ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר
 אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:

פרשת תענית*

ויחל משה ארץ־פנייהוה אלהיו ויאמר
 למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
 מארץ מצרים בכח גדול וכיך חזקה: למר
 יאמר

וְאָמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאָבְךָ לְהַרְגֵנוּ
 אַתָּם בַּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה
 שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנַּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמְּךָ :
 וְכִּי לֹא־בָרָהֶם לִי־צַחֵק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרַבְּהָ אֶת־
 יַדְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הוֹאֵאת
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֹרְעֵכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמִים :
 וְנַחֵם יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת

פ

וְיָנִין וַיֵּרֶד מִשְׁרָה מִן־הַהָר וּשְׁנֵי לַחַת הַיַּעֲרָת
 בְּתַעֲנִיּוֹת מִלִּלְנִין עַד כְּפִסּוֹל לֶךְ
 בָּדוּ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה
 הֵם כְּתָבִים : וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה
 הַמְּכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא אַחֲרוֹת עַל־
 הַלַּחַת : וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעַם בְּרַעַה בְּרַעַה ק'
 וַאֲמַר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְּחַמָּה בְּמַחֲנֶה :
 וַאֲמַר אֵין קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנֹת
 חַלּוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אַנְכֵי שְׁמַע : וַיְהִי כִּאֲשֶׁר
 קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֹל וּמַהֲלַת
 הַחֲרָאָף מִשְׁרָה וַיִּשְׁלַךְ כִּי־דָו אֶת־הַלַּחַת מִיָּדוֹ ק'

שמות

וַיִּשְׁבַּר אֶתֶם הַתַּחַת הַהָר : וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל
אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־הָיָה
וַיִּזְרַק עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂיתָ לָּךְ הַעַם
הַזֶּה כִּי־הִבֵּאתָ עֲלֵיו חֲטָאָה גְדֹלָה : וַיֹּאמֶר
אַהֲרֹן אֶל־יְהוָה אֵף אֲדֹנָי אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת־
הָעַם כִּי־בָרַעְתָּהוּא : וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לִּנוּ
אֱלֹהִים אֲשֶׁר־יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָחַי מֹשֶׁה הֵאֵשׁ
אֲשֶׁר הֵעִלָּנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר עֲנוּמָה
הִיָּה לָנוּ : וְאָמַר לָהֶם לְמִי־זָחַי הַתַּפְרוֹקוּ
וַיִּתְנוּ־לִי וְאֵשְׁלַכְהוּ בְּאֵשׁ וַיִּצָּא הָעֵגֶל הַזֶּה :
וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי־פָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה
אַהֲרֹן לִשְׂמֵרָה בְּקִמְיָהֶם : וַיַּעֲמַר מֹשֶׁה
בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִידוּה אֵלֵי וַיֹּאסְפוּ
אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֹוִי : וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמְרָהוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמוּ אֵישׁ־חֲרָבוֹ עַל־דָּמּוֹ
עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בְּמַחֲנֶה וְהִרְגוּ
אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ־אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ־אֶת־
קָרְבוֹ : וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֹוִי כַדְבָר מֹשֶׁה וַיִּפְלַמְּ
הָעַם

העם ביום ההוא כשִׁלַּשְׁתָּ אֶלְפֵי אִישׁ :
 וְאָמַר מֹשֶׁה מִלֹּא יָדַכֶּם הַיּוֹם לִיהוֹה כִּי אִישׁ
 בָּנִנוּ וּבֵאֵחָיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם כִּרְכָה :
 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם
 חֲטִאתֶם חֲטִאתֶם גְּדֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־
 יְהוָה אֹלֵי אֲכַפְרֶה בְּעַד חֲטֹאתֵיכֶם : וַיֵּשֶׁב
 יְשֻׁעָה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָא הָעָם הַזֶּה
 חֲטִאתֶם גְּדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב : וְעַתָּה
 אֲסַפְּרָה חֲטֹאתֶם וְאֲסַפְּרָה מִחֲנֵי נַפְשׁ
 מִסְפָּרָה אֲשֶׁר כְּתַבְתָּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא־לִי אֲמַחֲנוּ מִסְפָּרֵי :
 וְעַתָּה לֵךְ נַחֵה אֶת־הָעָם אֶל־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי
 לְךָ הִנֵּה מִלֹּא כִי־לֵךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פָּקְדֵי
 אֲפַקְדֶנּוּ עֲלֵהֶם חֲטֹאתֶם : וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־
 הָעָם עַל־אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 אַהֲרֹן : ס וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ לֵב

לב

עֲלֶה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם :
 לֵאמֹר וְלֵיעָקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעַךָ אֲתֵנָּה :

ספר שמות

ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
 האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי אל
 ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
 כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך
 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבדו
 ולא ישתו איש עדיו עליו ויאמר יהוה אל
 משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
 ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלייהו
 ועתה הורד עריך מעליך וארעה מה אעשה
 לך ויתנצלו בני ישראל את הערים מה
 חורב ומושה יקח את האהל ונטה לו
 מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקראו
 אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל
 אהל מועד אשר מחוץ למחנה והיה
 כצאת משה אל האהל יקומו כל
 העם וינצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
 משה עד באו האהלה והיה כבא משה
 האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
 ודבר עם משה וראה כל העם את עמוד
 הענן

תשא רכה

העֵן עֵמַר פֶּתַח הָאֵהָל וְקָם כָּל־הָעָם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֵהָלוֹ : וְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ וּשְׁבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשִׁיעַ
בְּדַבְּרוֹ נֶעַד לֹא יִמַּשׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל : פ

שלישי
פרשת שפח
וח"ה של
ספור ועל
פסח

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רֵאֵה אֶתְּהָ אָמַר אֱלֹהִים
הֲעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת־
אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יִדְעִיךָ
בִּשְׁם וְגַם־מִצָּאת חַן בְּעֵינַי : וְעַתָּה אֲסַנֵּא
מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דַּרְכְּךָ
וְאֶדַע לְמַעַן אֲמַצֵּא־חַן בְּעֵינֶיךָ וְרֵאֵה כִּי
עִמָּךְ הִגִּי הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנִי יֵלְכוּ וְהִנַּחְתִּי
לְךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲסֹאֵן פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־
תַּעֲלֹנוּ מִזֶּה : וּבְמָה יוֹדַע אֲפֹא כִּי־מִצָּאתִי
חַן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הַלּוֹא בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ
וּנְפַלְינוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פָּנֵי
הָאֲדָמָה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה רַב־עֵי
אֲשֶׁר דַּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מִצָּאת חַן בְּעֵינַי
יב ג 3 12 ואדעך

וְאָרַעַךְ בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ
 וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל־פְּנֵיךָ וְקִרְאתָ
 בְּשֵׁם יְהוָה לִפְנֵיךָ וְחָנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחַזְקֶה
 וּרְחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַח
 לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־רָאִיתִי הָאָדָם וְחָיָה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל
 הַצּוּר: וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְרֹת
 הַצּוּר וְשָׁכַתִּי כִּפִּי עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהִסְתֵּיתִי
 אֶת־כַּפֵּי וּרְאִיתָ אֶת־אֲחֵרַי וּפְנֵי לֹא־רָאוּ

פ

לך וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לְךָ שְׁנֵי לַחֹת
 אַבְנִים כְּרֵאשֵׁינִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלְּחָת אֶת־
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחָת הָרִאשֹׁנִים
 אֲשֶׁר שִׁבַרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֹלֵית בְּנִקְרֹת
 אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר:
 וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־רֵאשׁ כְּבוֹד
 הָהָר גַּם־הֵצֵאן וְהַבְּקָר אֶל־רֵעוֹ אֶל־מִן
 הָהָר רֵהוּם: וַיִּפְּסֵל שְׁנֵי לַחֹת אַבְנִים
 כְּרֵאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל־הָהָר

חמישי
 מרשת יובב ג'
 אא א של ח"ה
 של פסח

סיני

בני כאשר צורה יהוה אתו ויקח בידו שני
 לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה ועל
 פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר הסד לאלפים ^{נו רכתי}
 נשא עון ופשעוהטאה ונקה לא ינקה פקדו
 עון אבות על בנים ועל בני בנים על
 שלשים ועל רבעים: וימהר משה ויקר
 ארצה וישתחו: ויאמר אסנא מצאתי חן
 בעיניך אדני ילדנא אדני בקרבנו כי עם
 קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו: * ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד ^{ששי}
 כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו
 בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
 אשר אתה בקרבך ארת מעשה יהוה כי
 נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך
 את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך
 את האמרי והכנעני והחתי והפריזי והחוי
 והיבوسی: השמר לך פן תכרת ברית

ליושב

יב ד 4 12

ספר שמות

לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתְּהַבָּא עֲלֶיהָ פְּדוּתָהּ
לְמוֹקֵשׁ בְּקֶרֶבְךָ: כִּי אֶת־מִזְבַּחְתֶּם תִּהְיֶה
וְאֶת־מִצְבַּחְתֶּם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרֹת
תִּכְרֹתוּן: ^{ד"ש רבתי} כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי
יְהוָה קִנְיָ שְׁמוֹ אֵל קִנְיָ הוּא: פֶּן תִּכְרֹת
בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנּוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים
וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרְאוּ לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבַּחֹם
וְלִקְחֹת מִבְּנֵיךָ וְזָנּוּ בְּנֵיךָ וְזָנּוּ בְּנֵי אֲחֵרֶיךָ
אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן
אֵלֹהֵי מִסְכָּה לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ: אֶת־חַטְאת
הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּוֶה
אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בַחֹדֶשׁ
הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: כֹּל־פֶּטֶר רַחֵם לִי
וְכֹל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה: וּפֶטֶר
חֲמֹר תִּפְדֶּה בִשְׂהָ וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְתָּ
כֹּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פְנֵי־רִיקִים:
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹר וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
בַּחֹרֶשׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת: וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה
לָּךְ בַּכּוֹרֵי קְצִיר חֲטִיִּם וְחַג הָאֲסִיף תִּקְוֹת
הַשָּׁנָה.

השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל:
 כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך
 ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות
 את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה:
 לא תשחט על חמין דם זבחי ולא ילין
 לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
 גדי בחלב אמו:

פ

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים שביע
 האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
 ברית וארת ישראל: ויהי שם עם יהוה
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
 ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
 הברית עשרת הדברים: ויהי ברדת משה
 מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו
 מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
 ברברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל
 את משה והנה קרן עור פניו ויראו מנשת
 יב ה 5 12 אליו

שמות

אליו: ויקרא אלהם משה וישבו אליו אלה
 וכל הנשאים בערה וידבר משה אלהם
 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום אלה
 כל אשר דבר יהוה אתו בדבר סיני: ויב
 משה מדבר אתם ויתן יד על פניו מסוה
 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסר את
 המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
 את אשר יצוה: וראו בני ישראל את
 פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה
 את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

ס ס ס

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
 ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
 לעשת אתם: ששת ימים תעשה מלאכה
 וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתו
 ליהוה כל העשה בו מלאכה יומרת: לא
 תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת

לה
P.22.

פ

ויאמר

ויקהל

רכח

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יְהִי הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קָחוּ
מֵאֲתֵכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב לִבּוֹ יִבְיֵאֵה
אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶכֶף וְנַחֲשֵׁת:
וְתָכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֵיִם:
וְעֹרֹת אֵילָם מְאֹדִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֵצֵי
שִׁטִּים: וְשֶׁמֶן לְמָאֹר וּבָשְׂמִים לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: וְאַבְנֵי-שֹׁהַם
וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאִפֹּד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל-חֵבֶם
לִבְכֶם יִבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
אֵת-הַמִּשְׁכָּן אֵת-אֹהֶלוֹ וְאֵת-מִכְסֵהוּ אֵת-
קַרְסֵיו וְאֵת-קַרְשָׁיו אֵת-בְּרִיחוֹ אֵת-עַמֻּדָיו
וְאֵת-אֲדָנָיו: אֵת-הַיָּרְדֵן וְאֵת-בְּדִי אֶרֶץ-
הַכֹּפֶרֶת וְאֵת פְּרֻכַת הַמִּסְךָ: אֵת-הַשְּׁלַחַן
וְאֵת-בְּדִי וְאֵת כָּל-כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים:
וְאֵת-מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֵת כֵּלֶיהָ אֵת-נִרְתִיהָ
וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֵת-מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
וְאֵת-בְּדִי וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת
הַסַּמִּים וְאֵת מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן:
אֵת

ספר שמות

אֶת־מִזְבַּח־הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר־הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדִיּוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכֹּהֵן
וְאֶת־כֹּהֵן־אֶת־קַלְעֵי־הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־
אֲדָנֶיהָ וְאֶת־מִסְךְ־שַׁעַר־הַחֹצֵר׃ אֶת־יִתְדֵי
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵי־הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם׃
אֶת־בְּגָדֵי־הַשָּׂרָד לְשָׂרָת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי
הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי־בָנָיו לְכַהֵן׃
וַיֵּצְאוּ כָל־עַדְת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי־מֹשֶׁה׃
שְׁנֵי * וַיָּבֹאוּ כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נָשָׂא לְבוֹ וְכָל־אִישׁ
גִּרְבָּה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
לְמַלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבְנוֹת
הַקֹּדֶשׁ׃ וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנְּשִׂים כָּל־
גִּרְיָב לֵב הֵבִיאוּ חָחוּנִים וְטַבַּעֲתִים וְכוּמָזִים כָּל־
כֶּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב
לַיהוָה׃ וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם
מְאֹדִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים הֵבִיאוּ׃ כָּל־מֵרִים
תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנַחֲשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת
יְהוָה וְכָל־אִישׁ נִמְצָא אֹתוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־
מְלָאכַת

מלאכת העבודה הביאו: וכל אשה חכמת
 לבבירה טוו ויביאו מטוה את התכלת
 ואת הארנמן את תולעת השני ואת השש:
 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה
 טוו את העוים: והנשאים הביאו את אבני
 הזהם ואת אבני המלאים לאפוד ולהשן:
 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן
 המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה
 אשר נדב לבם אתם להביא לכל
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
 הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: פ

שלישי
 שני כשה
 מחוברין

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
 בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
 וברעת ובכל מלאכה: ולהשב מחשבת
 לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת
 אבן למלאות ובחרשת יען לעשות בכל
 מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא
 ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא
 אתם

שמות

לו

אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חושב
וחשב ורקם בתבלת ובירגמן בתולעת
הצני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשב
מחשבת: * ועשה בצלאל ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל
מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה
יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואהליאב
ואהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו
לקרבה אל המלאכה לעשות אתה
ויקחו לפני משה את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש
לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים
את כל מלאכת הקדש איש איש
ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל
משה לאמר מרבית העם להביא מדי
העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות
אתה

אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחיה
 לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויבלא העם מהביא:
 והמלאכה היתה רים לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר: ס ויעשו כל רביע
 חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
 יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת
 שני כרבים מעשה השבע עשה אתם:
 ארך היריעה האחת שמונה ועשרים באמה
 ורחב ארבע באמה היריעה האחרת מדה
 אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש
 היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר
 אחת אל אחת: ויעש ללאות תכלת על
 שפת היריעה האחת מקצה במחברת
 כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת
 השנית: חמשים ללאות עשה ביריעה
 האחרת וחמשים ללאות עשה בקצה
 היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
 הללאות אחת אל אחת: ויעש חמשים
 קרסי

ספר שמות

קָרַסִי זֶה־בַּ וַיַּחֲבֹר אֶת־הַיְרִיעוֹת אֶחָד
אֶל־אֶחָת בַּקְרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד

פ

וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עֹזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂה
עֲשֶׂה יְרִיעֹת עֲשֶׂה אֹתָם : אַרְבֵּי הַיְרִיעוֹת
הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאֹמֶה וְאַרְבַּע אֹמֶה
וְהֵב הַיְרִיעוֹת הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשֵׂה
עֲשֶׂה יְרִיעֹת : וַיַּחֲבֹר אֶת־חֲמֹשׁ הַיְרִיעוֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד : וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת
חֲמִשִּׁים עַל שֵׁפֶת הַיְרִיעוֹת הַקִּיצָנָה בַּמַּחֲבֹרֹת
וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עֲשֶׂה עַל־שֵׁפֶת הַיְרִיעוֹת
הַחֲבֵרֹת הַשְּׁנִיִּת : וַיַּעַשׂ קְרָסִים נְהַשֵּׁת חֲמִשִּׁים
לְחֹבֵר אֶת־הָאֹהֶל לְהִיֵּת אֶחָד : וַיַּעַשׂ מַכְסֵה
לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאֹדִים וּמַכְסֵה עֹרֹת

חמישי

תְּחָשִׁים מִלְּמַעְלָה : ס וַיַּעַשׂ אֶת־
הַקְרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֹדִים : עֲשֶׂה
אֹמֶת אַרְבֵּי הַקְרָשׁ וְאֹמֶה וְחֲצִי הָאֹמֶה וְהֵב
הַקְרָשׁ הָאֶחָד : שְׁתֵּי יֹדֹת לְקְרָשׁ הָאֶחָד
מִשְׁלֹבֵת אֶחָת אֶל־אֶחָת בֵּן עֲשֶׂה לְכָל קְרָשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן

ויקהל דלא

המשכן : ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרשים לפאת נגב תימנה :
וארבעים ארני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני ארנים תחת הקרש האחד
לשתי ידותיו ושני ארנים תחת הקרש האחד
לשתי ידותיו : ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים
ארניהם כסף שני ארנים תחת הקרש
האחד ושני ארנים תחת הקרש האחד :
ולירכת המשכן ימה עשה ששה קרשים :
ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים : והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו
תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן
עשה לשניהם לשני המקצעת : והיו שמנה
קרשים וארניהם כסף ששה עשר ארנים
שני ארנים שני ארנים תחת הקרש האחד :
ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת : וחמשה בריחים לקרשי
צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי
המשכן

שמות

הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתִּים יָמָה : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ
 הַתֵּיכָן לְבָרַח בְּרִיחַ הַקֶּרְשִׁים מִן־הַקֶּצֶה
 אֶל־הַקֶּצֶה : וְאֶת־הַקֶּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת־
 טְבַעְתָּם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לְבָרִיחַם וַיַּעַשׂ
 אֶת־הַבְּרִיחַם זָהָב : וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּרֹכֶה
 תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר
 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרָבִים : וַיַּעַשׂ
 לָהּ אַרְבַּעַר עֶמּוּדֵי שֹׁטִים וַיִּצְפֹּס זָהָב וַיִּהְיֶה
 זָהָב וַיִּצַק לָהֶם אַרְבַּעַה אֲדָנִי־כֶסֶף : וַיַּעַשׂ
 מִסָּךְ לַפֶּתַח הָאֵהָל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם : וְאֶת־עֶמּוּדֵי
 חֲמִשָּׁה וְאֶת־זוּיָהֶם וַיִּצְפֹּה רֹאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
 זָהָב וְאֲדָנִיָּהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת : פ
 לו וַיַּעַשׂ בְּצִלָּאֵל אֶת־הָאָרֶן עֲצֵי שֹׁטִים אֲמָתַיִם
 וְחֲצֵי אַרְכּוֹ וְאֵמָה וְחֲצֵי רָחְבוֹ וְאֵמָה וְחֲצֵי
 קָמָתוֹ : וַיִּצְפֹּהוּ זָהָב טְהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ
 וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב : וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲוֹת
 זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמָתָיו וְשִׁתֵּי טְבַעֲוֹת עַל
 צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשִׁתֵּי טְבַעֲוֹת עַל צִלְעוֹ הַשְּׁנִיָּה :
 וַיַּעַשׂ

רלב

ויקהל

ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב : ויבא
את הברדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת
את הארץ : ויעש כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה : ויעש שני
כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת : כרוב אחר מקצה מזה וכרוב
אחר מקצה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים משני קצותיו : ויהיו הכרבים ^{קצותיו ק}
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים :

פ

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצף אתו
זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב : ויעש לו
מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב : ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע
הגליו : לעמת המסגרת היו הטבעת בתים
לברדים לשאת ארן השלחן : ויעש את
הברדים

ספר שמות

הַבְּרִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב לְשֹׂאֵת
אֶת־הַשְּׁלֶחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים וְאִשֶּׁר עָשָׂה
הַשְּׁלֶחָן אֶת־קַעֲרָתוֹ וְאֶת־כַּפְתּוֹ וְאֶת־זָרָחוֹ
כַּנְקִירָתוֹ וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסָּךְ בָּהֶן וְזָרָחוֹ
טָהוֹר׃

פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְרָה זָהָב טָהוֹר מִקְּשֵׁה עֹשֶׂה
אֶת־הַמִּנְרָה יָרֵכָה וְקִנָּה גְבִיעִיה כַּפְתֹּרָה
וּפְרָחִיה מִמִּנָּה הֵיוּ׃ וְשֵׁשֶׁה קָנִים יֵצְאוּ
מִצְדָּהּ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּה אַחֶר
וְשֵׁשֶׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּה הַשְּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה
גְּבָעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה אַחֶר כַּפְתּוֹ וּפְרָח
וְשֵׁשֶׁה גְּבָעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה אַחֶר כַּפְתּוֹ
וּפְרָח בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן־
הַמִּנְרָה׃ וּבַמִּנְרָה אַרְבַּעַה גְּבָעִים מִשְׁקָרִים
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וּכְפָתוֹר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמִּנָּה וּכְפָתוֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמִּנָּה וּכְפָתוֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנָּה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִמִּנָּה׃ כַּפְתֹּרֶיהֶם
וּקְנָתָם מִמִּנְרָה הֵיוּ כֹּלָה מִקְּשֵׁה אַחַת זָהָב
טָהוֹר

עשי
שלישי כשהן
כהוכרין

ויקהל דלג

טהור: ויעש את נרותיה שבעה ומלקחיה
ימחתיה זהב טהור: ככר זהב טהור
עשה אתה ואת כל כליה: פ

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמר
ארכו ואמר רחבו רבוע ואמתים קמתו
ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירותיו כביב ואת קרנתיו
ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעות זהב
עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על
שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם:
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב:
ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטורת

הסמים טהור מעשה רקח: ס ויעש לח
את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
ארכו והמש אמות רחבו רבועו שלש אמות
קמתו: ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ויעש את כל
כלי המזבח את הסירות ואת היעים ואת
המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל
כליו

שביעי
רביעי כשהן
מחוברין

שמות

כליו עשה נחשת: ויעש למזבח מכבד
מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו: ויצק ארבע מבעות בארבע
הקצות למכבד הנחשת בתים לבדים
ויעש את הבדים עצי שמים ויצף אהם
נחשת: ויבא את הבדים בטבעת עד
צלעת המזבח לשאת אתו בדם נבוב לת
עשה אתו: ס ויעש את הכיור נחשת
וארז בנו נחשת במראת הצבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד: ס ויעש את
החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש
משור מאה באמה: עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה
עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף: ולפאתם
קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם
כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה
קלעים

קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף
 ומוריהם שלשה וארניהם שלשה: ולכתף
 השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
 חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה וארניהם
 שלשה: כל קלעי החצר כביב שש משור:
 וארנים לעמדים נחשת וזו העמודים
 חשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם
 מחשקים כסף כל עמדי החצר: ובכף שער
 החצר מעשה רקם תכלת וארנמן ותולעת
 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה
 ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר:
 ועמדיהם ארבעה וארניהם ארבעה נחשת
 ויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף:
 כל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת:

ס ס ס

P.23. אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
 פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר
 בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אוּרִי בן חור
 למטה

ספר שמות

למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה
את משה : ואתו אהליאב בן אחיסמך
למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן ובתולעת השני ובשש : ס כל
הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע
מאות ושלשים שקל בשקל הקדש : וכסף
פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש : כנף
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה
ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר
הכסף לצקת את ארני הקדש ואת ארני
הפרכת מאת ארנים למאת הככר ככר
לארון : ואת האלף ושבע המאות וחמשה
ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם
וחשק אתם : ונחשת התנופה שבעים ככר
ואלפים וארבע מאות שקל : ועשבה את
ארני

פקודי רלד א

אֲרָנִי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
וְאֵת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת־אֲרָנִי הַחֹצֵר כְּכִיב וְאֵת־אֲרָנִי
שֶׁעַר הַחֹצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־
כָּל־יִתְדֵת הַחֹצֵר כְּכִיב : וּמִן־הַתְּכֵלֶת לט
הָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָד־שֵׂרָד
לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

פ

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן שְׁנִי
וְחֹלְעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר : וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּתִי
הַזָּהָב וְקִצְיֵן פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת
בְּתוֹךְ הָאֲרָגְמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ
שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב : כִּתְּפַת עֲשׂוּלוֹ חִבְרַת
לְשֵׁנֵי קִצּוֹתָיו חֶבֶר : וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר
עָלָיו מִכְּנֹו הוּא כְּמַעֲשֵׂהוֹ זָהָב תְּכֵלֶת
אֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבָנֵי
שֵׁהָם מִסִּבַּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי

חמישי כשהן
מתקבצין

קצותיו

חותם *יג* א I 3

ספר שמות

חותם על שמות בני ישראל : וישם אתם
על כתפת האפור אבני זכרון לבני ישראל
באשר צוה יהוה את משה : פ
ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפוד
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושני
משזר : רבוע היה כפול עשו את החשן
זרת ארפו וזרת רחבו כפול : ומלארבו
ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובורקת
הטור האחד : והטור השני נפך ספוד
ויהלם : והטור השלישי ל שם עמי
ואחלמה : והטור הרביעי תרשיש שהם
וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם :
והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים
עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על
שמו לשנים עשר שבט : ויעשו על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור
ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו ארתי שתי הטבעת על שני קצות
החשן : ויתנו שתי העבתות הזהב על שתי
הטבעת

פקורי דלה

וטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות
 שתי העבתות נתנו על שתי המשבצות
 והתגם על כתפת האפר אל מול פניו:
 ועשו שתי טבעת זהב וישמו על שני קצות
 החשן על שפתו אשר אל עבר האפר
 בתה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתגם על
 שתי כתפת האפר מלמטה ממול פניו
 דעמת מחברתו ממעל לחשב האפר:
 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת
 האפר בפתיל תכלת להיות על חשב
 האפר ולא יזח החשן מעל האפר כאשר
 צוה יהוה את משה:

פ

שלישי
 ששי כשהג
 בחוברין

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל
 תכלת: ופיה המעיל בתוכו כפי תחרת
 שפה לפיו סביב לאיקרע: ויעשו על שולי
 המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
 משזור: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את
 הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל
 סביב בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן

*יג ב 2 13 ורמן

ספר שמות

וּרְמֵן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשֵׁרֶת כְּאֲשֶׁר

צִוְּהָ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֵת

הַכִּתְנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אַרְגָּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֶת־פְּאָרֵי הַמִּגְבָּעִת

שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנָסֵי הַבֶּדֶד שֵׁשׁ מִשׁוֹר׃ וְאֵת

הָאֲבִנֹט שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת

שָׁנִי מַעֲשֶׂה רֶקֶם כְּאֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה אֶת־

מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ

זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חֹתֶם

קָדֹשׁ לַיהוָה׃ וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תַּלְלִיחַ

לְתַרְתֵּי עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוְּהָ

יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וְתַכְלֵל כָּל־עֲבוֹדַת

מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּכֵן עָשׂוּ׃ פ

וּבְנֵי־יִבְיָאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל

וְאֶת־כָּל־כְּלֵי קֹדְשׁוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי קֹדְשׁוֹ בְּרִיחוֹ וְעִמּוֹ

וְאֶת־כָּל־כְּלֵי קֹדְשׁוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי קֹדְשׁוֹ

הַמֵּאֲדָמִים וְאֶת־מִכְסֵי עֲרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת־

בְּרֶכֶת הַמִּסְךָ׃ אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־כְּלֵי

וְאֶת־כְּלֵי קֹדְשׁוֹ וְאֶת־כְּלֵי קֹדְשׁוֹ

ואת הכפרת: את השלחן את כל כליו
 ואת לחם הפנים: את המנרה הנטהרת
 את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה
 ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת
 שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת
 מסך פתח האהל: את ימזבח הנחשת
 ואת מכבד הנחשת אשר לו את פדיו
 ואת כל כליו את הכיור ואת פנו: את
 קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת
 המסך לשער החצר את מיתריו ויתדותיה
 ואת כל כלי עבודת המשכן לאהל מועד:
 את בגדי השרר לשרת בקדש את בגדי
 הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
 ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני
 ישראל את כל העבודה: וירא משה ארד
 לל המלאכה והנה עשו אתה כפי אשר

מ

חמישי

שביעי כשרה

מחוברין

צוה יהוה בן עשו ויברך אתם משה: פ
 ודבר יהוה אל משה לאמר: ביום החרוש
 הראשון באחר לחרש תקים ארד משכן

אהל

13 3 ג *יג*

ספר שמות

אֶהְלֵמוּעֵד : וְשַׁמֵּת שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת
וּסְכַת עַל־הָאָרֶן אֶת־הַפְּרָכֶת : וְהִבֵּאת
אֶת־הַשְּׁלֹחַן וְעִרְכַת אֶת־עַרְכוֹ וְהִבֵּאת אֶת־
הַמִּנְרָה וְהָעֹלִית אֶת־נִרְתִּיהָ : וְנָתַתָּה אֶת־
מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקַטֹּרֶת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְשַׁמֵּת אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן : וְנָתַתָּה
אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֶהְלֵ־
מוּעֵד : וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֶהְלֵ־מוּעֵד
זֵבִין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שֵׁם מַיִם : וְשַׁמֵּת אֶת־
הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר :
וְלִקְהִלְךָ אֶת־שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחַת אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ : וּמִשַּׁחַת אֶת־
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וּקְדַשְׁתָּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים : וּמִשַּׁחַת
אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֵּנוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ : וְהַקְּרָבֶת
אֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֶהְלֵ־מוּעֵד
וְרַחֲצֵת אֶתְכֶם בַּמַּיִם : וְהִלַּבַשְׁתָּ אֶת־
אֶהְרֹן אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחַת אֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ
אֹתוֹ

אתו וכתן לי : ואת בניו תקריב והלבשת
אתם כתנת : ומשחת אתם כאשר
משחת את אביהם וכהנו לי והיתה לה' ה'ת
להם משחתם לכהנת עולם לדורתם :
ועש משה ככל אשר צוה יהוה אתו בן
עשה : ס

ששי

בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן :
ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו
וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את
עמודיו : ויפרש את האהל על המשכן
וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה : ס ויקח
ויתן את הערת אל הארץ וישם את
הכדים על הארץ ויתן את הכפרת על
הארץ מלמעלה : ויבא את הארץ אל
המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על
ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה :
ס ויתן את השלחן באהל מועד
על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת :
ג ד 4 13 ויערך

ספר שמות

ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה: ׀ וישם את המנחה
באהל מועד נכח השלחן על ירך המזבח
נגבה: ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה: ׀ וישם את מנחת
הזהב באהל מועד לפני הפרכת
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה
את משה: ׀ וישם את מסך הפרח
למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן
אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת
המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ׀
וישם את הכירבין אהל מועד ואת
המזבחה ויתן שמה מים לרחצה: ורחצו מנחת
משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם:
בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל
המזבח רחצו כאשר צוה יהוה את משה:
׀ ויקם ארת החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן ארת מסך שער החצר ויכה
משה את המלאכה: ׀

שביעי

פ

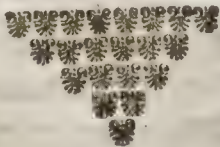
ויכס

פקורי רלח

ויכס העינן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי ישכן עליו העינן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות העינן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה העינן ולא יסעו עד יום העלתו: כי עינן יהוה על המשכן ומסוואש תהיה לילה בולעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

חזק

טוסי פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה • אר"ט
סימן: וחציו אלהים לא תקלל • ופרשיותו י"א • בוי"א
ברוך יי' סימן: וסודיו כ"ט • ולילה ללילה יחזה תעת
סימן: ופרקיו מ' • תורת אלהיו בל"בו סימן: מנין המתחזות
תשעו ששים • והסתומות חמש ותשעים חמ"ט
טאה וששים וארבע פרשיות • ישלח שדך מקור
וכציון יסע דרך סימן:

י"ג* ה ז צ ויקרא

ית ד' שיטון
 ניות ותחיל
 ותחלת שיטה
 חמישית
 א ועירא

P.24

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם אדם כי יקריב מבכם קרבן ליהוה
 מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
 את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר
 זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
 יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
 ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט
 את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן
 הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
 המזבח סביב אשר פתח אהל מועד
 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה
 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו
 עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים
 את הנתחים את הראש ואת הפדר על
 העצים אשר על האש אשר על המזבח
 וקרבו וכרעו רמין במים והקטיר הכהן

אֶת־הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ אֲשֶׁר־רִיחַ־נִיחֹחַ
 לַיהוָה: ס וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ
 מִן־הַכֹּשְׁבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לַעֲלֹה זִכַּר־תָּמִים
 יִקְרִיבוּ: וּשְׁחַט אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צַפֵּנָה
 לִפְנֵי־יְהוָה וּזְרָקוּבְנֵי־אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־
 רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּרְרוֹ וְעֶרְךָ הִכְהֵן אֹתָם עַל־
 הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
 וְהַקָּרֵב וְהַפְּרָעִים יִרְחֹץ בַּמַּיִם וְהַקָּרִיב הִכְהֵן
 אֶת־הַכֹּהֵן וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הוּא
 אֲשֶׁר־רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: פ

וְאִם־מִן־הָעֹף עֲלֶיהָ קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהַקָּרִיב שֶׁ
 מִן־הַתֵּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי־הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ:
 וְהַקָּרִיבוֹ הִכְהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ
 וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל־קִיר
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת־מְרֹאתוֹ בְּנִצְתָהּ
 וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קָרְמָה אֶל־
 מְקוֹם הַדָּשֵׁן: וְשָׂמַע אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא יִבְדִּיל
 וְהַקְטִיר אֹתוֹ הִכְהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעִצִּים
אש

ספר ויקרא

ב

אשר על ראש עלה הוא אשה ריח ניחח

ל יהוה: ס ונפש כית קריב קרבן

מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה

שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני

אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו

ססלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטור

הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח

ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה

לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה:

ס וכי תקרב קרבן מנחה מאפה

תגור סלת הלות מצת בלולת בשמן ורקיקי

פצות משחים בשמן: ס ואם מנחה

על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן

מצרה תהיה: פתורת אתה פתים ויצקת

עליה שמן מנחה הוא: ס ואם מנחת

שלישי

מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה:

והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה

ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל

המזבח: והריב הכהן מן המנחה את

אזכרתה:

אוֹכֹרֶתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוָה׃ וְהִנּוֹתֶרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ כָּל־
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה
 חֶמֶץ כִּי כָל־שָׂאֵר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תִקְטְרוּ
 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה׃ קֶרְבַּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ
 אֲתֶם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יָעִלוּ לְרִיחַ
 נִיחֹחַ׃ וְכָל־קֶרְבַּן מִנְחַתְךָ בַּמֶּלֶח הַזֶּמֶלֶחַ
 וְלֹא תִשְׁבִּירֶת מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל
 מִנְחַתְךָ עַל כָּל־קֶרְבַּנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח׃ ס
 וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחַת בְּכוֹרִים לַיהוָה
 אֲבִיב קִלּוֹי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כֶּרֶמֶל תִּקְרִיב אֹת
 מִנְחַת בְּכוֹרֶיךָ׃ וְנָתַתְּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְרֵת
 עֲלֶיהָ לִבְנֵה מִנְחָה הוּא׃ וְהִקְטִיר הַזֶּבֶחַ
 אֶת־אֹכֹרֶתָהּ מִגֵּרֶשָׁה וּמִשִּׁמְנָה עַל כָּל־
 לִבְנֵתָהּ אִשָּׁה לַיהוָה׃ פ

וְאִם־זִבַּח שְׁלָמִים קֶרְבָּנוּ אִם־מִן־הַבֶּקָר הוּא ג
 מִקְרִיב אִם־זָכַר אִם־נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ רִבִיעִי
 לִפְנֵי יְהוָה׃ וּסְמֵךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קֶרְבָּנוּ
 וּשְׁחָטוּ

ספר ויקרא

וַשַׁחֲמוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַזָּרְקוּ בְנֵי אֹהֶל
הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לִיהוָה אֵת
הַחֶלֶב בְּהַמִּכְסָה אֶת־הַקָּרֹב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֹב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֵת
הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסְרְנָה׃
וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי־אֹהֶל־הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֵלֶה
אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשָּׁה רִיחַ
נִיחָה לַיהוָה׃

וְאִם־סֶן־הִצִּיאַן קָרְבָּנוֹ לְזִבְחַ שְׁלָמִים לִיהוָה
זָכָר אוֹ נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנו׃ אִם־כֶּשֶׁב
הוּא־מִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ וּסְמַךְ אֶת־זָרוֹ עַל־רֵאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחֲטֵה
אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַזָּרְקוּ בְנֵי אֹהֶל־אֵת
דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ
הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה חֵלְבוֹ הָאֵלִיָּה תְּמִימָה
לְעַמַּת הָעֵצָה יִסְרְנָה וְאֵת־הַחֵלֶב הַמִּכְסָּה
אֶת־הַקָּרֹב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֹב׃
וְאֵת

וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
 אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶלִים וְאֵת הַיֵּתֶרֶת עַל הַכֶּבֶד
 עַל הַכְּלִיֹּת יִסְרְנָה׃ וְהַקִּטְרוֹ הַכֹּהֵן
 הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה׃ פ

וְאִם עֵץ קָרְבְּנוֹ וְהַקְּרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ
 אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל
 מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי־אֹהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב׃ וְהַקְּרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבְּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה
 אֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֵת כָּל־
 הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת
 וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן עַל־הַכֶּסֶלִים
 וְאֵת הַיֵּתֶרֶת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסְרְנָה׃
 וְהַקִּטְרוֹס הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה
 גֵּיחַח כָּל־חֶלֶב לַיהוָה׃ חֶקֶת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכֹל־
 דָּם לֹא תֹאכְלוּ׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־כָּל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תַחַטָּא בְּשׂוּגָה
 מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂנָהוּ עֲשֵׂה
 מֵאֲחַת

ספר ויקרא

מֵאַחַת מֵהֵנָּה: אִם־הִכְהֵן הַמִּשְׁיחַ יִחַט
לְאַשְׁמַת הָעַם וְהִקְרִיב עַל־הַטְּאֵתוֹ אֶת־
הַטְּאֵר פֶּר בֶּן־בֶּקֶר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת
וְהֵבִיא אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
יְהוָה וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט
אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמִּשְׁיחַ
מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיֵא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶזְבֵּעוֹ בְּדָם וְהוֹרָה מִן־
הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פָּנָיו פְּרִיֵת
הַקֹּדֶשׁ: וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם עַל־קְרוֹנוֹת
מִזְבַּח קִטְרֵת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת־כֹּל־דָּם הַפָּר יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח
הָעֹלֹת אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶת־כֹּל־
חֵלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב
הַמִּכְסָּה עַל־הַקָּרֹב וְאֶת־כֹּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל־הַקָּרֹב: וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הַיִּתְרוֹת
עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסְרְנָה: כַּאֲשֶׁר
יֹרֵם מִשּׁוֹר זִבְחֵי־הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִים הַכֹּהֵן
עַל־

על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת
 כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
 ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ
 לכחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן
 ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן
 ושרף: פ

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
 הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ואשמו: ונודעה החטאת
 אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן
 נקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
 וסמכו זקני העדה את יריהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה:
 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
 מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזהר
 שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
 ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
 אהל

ספר ויקרא

אֶהְיֶה מוֹעֵד : וְאֵת כָּל־חֲלָבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ
וְהַקֹּטֵר הַמִּזְבֵּחַהּ : וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לַפָּר הַחֲטָאתָת בֶּן יַעֲשֶׂה־לוֹ וּכְפָר עֲלֵהֶם
הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם : וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף
אֶת־הַפָּר הַרְאֵשׁוֹן חֲטָאת הַקָּהֵל הוּא :

פ

אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחֲטֵא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵי אִשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁנְנָהּ
וְאִשָּׁם : אִוְהוֹדֶעַ אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא
בָּהּ וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים
וְסַמֶּךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ
בַּמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה לִפְנֵי יְהוָה
חֲטָאת הוּא : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֵת
דָּמּוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֵלָה : וְאֵת־
כָּל־חֲלָבוֹ יִקְטֹר הַמִּזְבֵּחַהּ כַּחֲלָב זָבַח
הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ
וְנִסְלַח לּוֹ :

פ

ואם

ואסנפ'ש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ ששי
 בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא
 ועשינה ואשם : או הורע אליו חטאתו
 אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים
 תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא :
 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את
 החטאת במקום העלה : ולקח הכהן
 מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
 ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :
 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב
 מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
 לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח
 לו :

פ

ואסנפ'ש יביא קרבנו לחטאת נקבה
 תמימה ביאנה : וסמך את ידו על ראש
 החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
 ישחט את העלה : ולקח הכהן מדם
 החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח
 העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :
 ואת

ספר ויקרא

וְאֵת כָּל חֲלָבָה יִסֹּר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֲלָב
הַכֶּשֶׁב מִזִּבְחַת הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עֲלֵיהֶם
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ

פ

ה וּנְפֹשׁ כִּי תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עַד
אִם רָאָה אִם יָדַע אִם לֹא יֵגִיד וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ
אִם נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַב בְּכָל דְבַר טְמֵאָה
בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אִם בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אִם בְּנִבְלַת שָׂרֵץ טְמֵאָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא טְמֵא וְאִשָּׁם : אִם כִּי יִגְעַב טְמֵאָת אָדָם
לְכָל טְמֵאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם : אִם נֶפֶשׁ כִּי תִשְׁבֹּעַ
לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעוֹת אִם לְהִטִּיב לְכָל
אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים : וְהוּא כִּי
יִאֲשָׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא
עָלָיו : וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִקְבְּהָ מִן הַצֹּאֵן כְּשִׁבְרָה אִם
שְׂעִירֹת

שְׁעֵרַת עֵינַיִם לַחֲטָאת וּכְפַר עָלָיו הִכְהֵן
מִחֲטָאתוֹ : וְאִם לֹא תִגִּיעִידוּ דֵי שָׁרָה וְהִבִּיא
אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חֲטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי
בְנֵי יוֹנָה לִיהוּה אַחַד לַחֲטָאת וְאַחַד לַעֲלָה :
וְהִבִּיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֶשֶׁר
לַחֲטָאת רֹאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוֹל
עַרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל : וְהָיָה מִדַּם הַחֲטָאת עַל־
קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנֶּשֶׂאֵר בְּדָם יִמְצָה אֶל־יָסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא : וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה
עֲלֶיהָ כַּמִּשְׁפֵּט וּכְפַר עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חֲטָא וְנִסְלַח לוֹ : וְאִם לֹא
תִשְׁגִּיעִידוּ לַשְּׁתֵּי תָרִים אוֹ לַשְּׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
וְהִבִּיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חֲטָא עֲשִׂירַת
הָאֶפֶס סֵלֶת לַחֲטָאת לֹא־יִשִּׂים עֲלֶיהָ
שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵת עֲלֶיהָ לִבְנֵה כִּי חֲטָאת הוּא :
וְהִבִּיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה
מְלוּאָה קִמְצוּ אֶת־אֲזֻכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא :
וּכְפַר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא

שְׁנֵי

מֵאֶחַת

ספר ויקרא

מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לְפָנָיו
כַּמְנַחָה: ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל מֵעַל וְחִטָּאָה
בְּשִׁגְגָה מִקֹּדֶשׁ יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשֵׁנֹו
לִיהוָה אֵיל תְּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף
שְׁקָלִים בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְאִשִּׁם: וְאֵת אֲשֵׁר
חִטָּא מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֶת־חֲמִישִׁתּוֹ
יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יִכְפֹּר עָלָיו
בְּאֵיל הָאִשִּׁם וְנִסְלַח לוֹ: פ

וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי־תִחֲטָא וְעָשְׂתָה אֶת־מִכְלַם
מִצְוַת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וּלְאִתּוֹ
וְאִשִּׁם וְנִשְׂא עוֹנוֹ: וְהֵבִיא אֵיל תְּמִים מִן־
הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשִּׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לְאִדְוָה
וְנִכְלַח לוֹ: אִשִּׁם הוּא אִשִּׁם אִשִּׁם לִיהוָה: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי
תִחֲטָא וּמְעַלָּה מֵעַל בִּיהוָה וְכֹחַשׁ בְּעֵבְרֹתָיו
בְּפִקְדוֹן אֹרְבֹת שׁוֹמֵת יָד אִוּוֹ בְּגוֹל אִוּוֹ עֲשֵׂה
אֵת

אֶת־עֲמִיתוֹ : אֲרַמְזָא אַבְרָהָה וְכַחֵשׁ בַּהּ
 וְשִׁבְעַע עַל־שִׁקְרָה עַל־אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 הָאָדָם לַחֲטָא בְהֵנָה : וְהִי כִי־יִחַטָּא וְאִשָּׁם
 וְהָשִׁיב אֶת־הַגְּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת־הָעֵשֶׂק
 אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת־הַפְּקֻדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֹד אֹתוֹ
 אוֹ אֶת־הָאֲבֵרָה אֲשֶׁר מִצָּא : אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־
 יִשְׁבַּע עָלָיו לְשִׁקְרָה וְשָׁלֵם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ
 וְחִמְשֵׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו לְאִשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ
 בְּיוֹם אֲשַׁמְתוֹ : וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל
 תְּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֱלֹהֵי־כֹהֵן :
 וּבִפְרָ עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי־יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־
 אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בַּהּ :

פ פ פ

P.25. וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוֹ אֶת־אַהֲרֹן
 וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְרַת הָעֹלָה הוּא
 הָעֹלָה עַל־מִקְדָּה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה
 עַד־הַבֹּקֶר וְאִשֶׁר הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ : וּלְבֶשׂ
 הַכֹּהֵן מְדוּ בָר וּמְכַנְסֵי־בָר יִלְבַּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ
 וְהָרִים

ספר ויקרא

והרים את־הדֹשֵׁן אֲשֶׁר תֹאכַל הָאֵשׁ אֶת־
הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
וּפָשַׁטְתָּ אֶת־בְּגָדְיוֹ וּלְבַשׁ בְּגָדִים אֲהָרִים
וְהוֹצִיֵאתָ אֶת־הַדֹּשֵׁן אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה אֶת־
מָקוֹם טְהוֹר׃ וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָא
לֹא תִכְפֹּר וּבְעַר עֲלֶיהָ הִכֹּהֵן עֵצִים בְּנֹקֵי
בַבְּקָר וְעָרַךְ עֲלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עֲלֶיהָ
חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים׃ אֵשׁ תָּמִיד תִּקְרָא עַל־
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְפֹּה׃ ס וְזֹאת תּוֹרַת
הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֶתְּךָ בְּנֵי־אֶהֱרָן לִפְנֵי יְהוָה
אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָרִים מִמֶּנּוּ בַקֶּבֶץ
מִסֵּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֵנָהּ וְאֵת כָּל־הַלֶּבֶתָהּ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ
נִיחֹחַ אֲזָכָרְתָהּ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתַרְתָּ כִכְלָהּ
יֹאכְלוּ אֶהֱרָן וּבָנָיו מִצֹּת תֹאכַל בְּמִקְוֵה
קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֶהֱלֶ־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ וְלֹא
תִשָּׂפֶה הַמִּץ חֶלְקִים נָתַתִּי אֶתְּךָ מֵאֵת
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא כַחֲטָאת וּכְאֵשׁ׃
כָּל־זָכָר בְּבָנֵי אֶהֱרָן יֹאכְלֶנָה חֶק־עֹלָה
לְדֹרֹתֵיכֶם

לדורתכם מאשי יהוה כל אשר יגעבהם
יקרש:

פ

דבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן שני
אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשה
אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד
מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על
מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה
תפני מנחת פתים תקריב רח ניחח
ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל
מנחת בהן כליל תהיה לא תאכל:

פ

ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא: הכהן
המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל
בחצר אהל מועד: כל אשר יגעבבשרה
יקרש ואשר יזה מדמה על הפגר אשר יזה

עליה

ד א I 14

ספר ויקרא

עליה תכבס במקום קדש: וכלי־חרש אשר
תבשל־בו יִשְׁבֵר וְאִם־בְּכֹלִי נִחַשְׁתָּ בְשִׁלָּה
וּמִרְקָ וּשְׂטָף בַּמַּיִם: כָּל־זָכוֹר בְּכַהֲנִים יֵאָמֵר
אַתָּה קָדֵשׁ קָדֵשׁ קָדְשִׁים הוּא: וְכֹל־חֲטָאתָ
אֲשֶׁר יִבֵּא מִדָּמָה אֶל־אֵהָל מוֹעֵד לִכְפֹּר
בְּקָדְשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרַף: פ
וְזֹאת תֹּרַת הָאֵשֶׁם קָדֵשׁ קָדְשִׁים הוּא:
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֵלָה יִשְׁחַטּוּ אֶת־
הָאֵשֶׁם וְאֶת־דָּמֹו יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת־הָאֵלֶּה
וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֹּרֵב: וְאֵת
שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכְּפֹד עַל־
הַכְּלִית יִסִּירָנָה: וְהַקֵּטֹר אֶתֶּם הַכֹּהֲנִים
הַמִּזְבֵּחַה אִשָּׁה לִיהוֹה אֵשֶׁם הוּא: כָּל־זָכוֹר
בְּכַהֲנִים יֵאָכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכַל קָדֵשׁ
קָדְשִׁים הוּא: כַּחֲטָאתָ כַּאֲשֶׁם תֹּרַת אֲחֵיהֶם
לָהֶם הִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ לֹוִי־הִיָּה: וְהַכֹּהֲנִים
הַמְּקַרְבִּים אֶת־עֹלֹת אִישׁ עֹר הָעֵלָה אֲשֶׁר
הַקֹּרֵב

הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר
 תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל-
 מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה:
 וכל מנחה בלולה בשמן וחרכה לכל פני
 אהרן תהיה איש כאחיו: פ

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב שלישי
 ליהוה: אם על תורה יקריבנו והקריב
 על זבח התורה חלות מצות בלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
 חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמין
 יקריב קרבנו על זבח תורת שלמיו: והקריב
 ממנו אחר מכל קרבן תרומה ליהוה
 לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה:
 ובשר זבח תורת שלמיו ביום קרבנו יאכל
 לאיניח ממנו ערבקר: ואם נדר או
 נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבתו
 יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל:
 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
 ישרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח

ספר ויקרא

שֶׁלֹמוֹ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ
לֹא יִחְשֹב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלָה
מִמֶּנּוּ עֹנֶה תִשָּׂא׃ וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגַע בְּכָל
טָמֵא לֹא יֵאָכַל בְּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל
טָהוֹר יֵאָכַל בֶּשֶׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל
בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וּטְמֵאתוֹ
עָלָיו וְנִכְרַתְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיתָּ
וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַע בְּכָל טָמֵא בְטֵמֵאת אָדָם אוֹ
בְּבֵהֵמָה טָמֵאה אוֹ בְּכָל־שִׁקְץ טָמֵא וְאָכַל
מִבֶּשֶׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתְתָּהּ
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיתָּ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֹשֶׁב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ׃
וְחֵלֶב נְבִלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־
מְלֹאכֶה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּ׃ כִּי־כָל־
אֲכַל חֵלֶב מִן־הַבֵּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ
אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאכֶלֶת
מֵעַמִּיתָּ׃ וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־
מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף־וְלַבְּהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ־
אֲשֶׁר

אשר תאכל בלדם ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל-
בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו :
ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על-
החזה וביאנו את החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה : והקטיר הכהן את החלב
המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו :
ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיתם : המקריב את דם השלמים ואת-
החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין
למנה : כי את חזה התנופה ואת שוק
התרומה לקחת מאת בני ישראל מזבחי
שלמיתם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
לחק עולם מאת בני ישראל : זאת משחת
אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב
אתם לכהן ליהוה : אשר צוה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל

ד 1 3 14 חקת

ספר ויקרא

חקת עולם לדרתם: זאת התורה לעל
 למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזב
 השלמים: אשר צוה יהוה את משה ברו
 סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב א
 קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ
 חוידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
 רביעי אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת ש
 המשחה ואת פר החטאת ואת ש
 האילים ואת סל המצות: ואת כל העד
 הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה
 כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל
 פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה
 זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: וקרב
 משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם
 במים: ויתן עליו את הכתנת ויחנך אתו
 באבנט ולבש ארתו את המעיל ויתן ש
 את האפר ויחנך אתו כחשב האפר ואפר
 לו בו: וישם עליו את החשן ויתן אל
 החשן את האורים ואת התמים: וישם
 את

מצוי התורה
 בפסוקים

את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת
אל מול פניו את ציין הזהב נזר הקדש
באשר צורה יהוה את משה: ויקח משה
את שמן המשהה וימשח את המשכן ואת
כל אשר בו ויקדש אתם: ויזמנו על
המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח
ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו
לקדשם: ויצק משמן המשהה על ראש
אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה
את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם
אבנט ויחבש להם מגבעות באשר צוה
יהוה את משה: * ויגש את פר החטאת
ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר
החטאת: וישחט ויקח מעיה את הדם
וימן על קרנור המזבח ככב באצבעו
ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח ויקדשו לבפר עליו: ויקח את
כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר
י. ד. ר. 4 4 14 משה

חמישי

ספר ויקרא

מִשֶׁה הַמְּזַבְּחָה: וְאֶת הַפָּר וְאֶת עֵרוֹ וְאֶת
בָּשָׂרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ שֶׁרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּכְנָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיִּקְרַב אֵת
אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת יָדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: וַיִּשַׁחֲטוּ וַיִּזְרַק מִשֶׁה אֶת־
הַדָּם עַל־הַמְּזַבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָאֵיל נָתַח
לְנִתְהִיוֹ וַיִּקְטַר מִשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־
הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֶר: וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־
הַפְּרָעִים רָחֵץ בַּמַּיִם וַיִּקְטַר מִשֶׁה אֶת־כָּל־
הָאֵיל הַמְּזַבְּחָה עָלָה הוּא לְרִיחַ־נִיחֹחַ אֲשֶׁר
הוּא לַיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
שִׁשִׁי * וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמְּלֹאכִים
וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
הָאֵיל: וַיִּשַׁחֲטוּ וַיִּקַּח מִשֶׁה מִדְּמוּ וַיִּתֵּן עַל־
תְּנוּךְ אֹזֶן אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֶּהֶן דָּגְלוֹ הַיְמָנִית: וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן
וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּךְ אֹזְנָם הַיְמָנִית
וְעַל־בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית
וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמְּזַבֵּחַ סָבִיב:
וַיִּקַּח

וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיּה וְאֶת־כָּל־
הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יִתְרֵת הַכֹּהֵן
וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּלִיֹּת וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וְאֶת־שׁוֹק
הַיָּמִין׃ וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
לָקַח חֶלֶת מִצֵּה אַחַת וְחֶלֶת לַחֵם שֶׁמֶן אַחַת
וְרִיקֵק אַחַד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל־שׁוֹק
הַיָּמִין׃ וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל־כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל־
כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנַּף אַתֶּם תְּנוּפֵה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶתֶּם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ
עַל־הָעֹלָה מִלְּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה הוּא
לַיהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַחֹזֶה וַיִּנִּיפֵהוּ
תְנוּפֵה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלְּאִים לְמֹשֶׁה
הִיָּה לְמִנֶּה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

* וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִזֶּן הַדָּם אֲשֶׁר שִׁנִּיעַ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזַּק עַל־אֹהֶרֶן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־
בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בָנָיו אֶתֶּם וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן
אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו אֶתֶּם׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו בְּשִׁלוֹ אֶת־
הַבָּשָׂר פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ׃

ספר ויקרא

ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר
 צוית' לאמר אהרן ובניו יאכלהו : והנותן
 בבשר ובלחם באש השרפו : ומפתה
 אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום
 מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא
 ארת ידכם : כאשר עשה ביום הזה צוה
 יהוה לעשת לכפר עליכם : ופתח אהל
 מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
 ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו
 כן צוית' ויעש אהרן ובניו את כל הדברים
 אשר צוה יהוה ביד משה :

ס ס ס

ט
P. 76.

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
 ולבניו ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח
 לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה
 תמימם והקרב לפני יהוה : ואל בני ישראל
 תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל
 ובכש בני שנה תמימם לעלה : ושור ואיל
 לשלמים

לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
 בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ויקהו
 את אשר צוה משה אל פני אהל מועד
 ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא
 אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן
 קרב אל המזבח ועשה את הטאתך ואת
 עלתך וכפר בערך ובעד העם ועשה את
 קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה :
 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
 החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את
 הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
 קדנורת המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 המזבח : ואת החלב ואת הכלית ואת
 התירת מן הכבד מן החטאת הקטיר
 המזבחה כאשר צוה יהוה את משה : ואת
 הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
 למחנה : וישחט את העלה ומצאו בני
 אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח
 סביב

ספר ויקרא

סָבִיב: וְאֵת־הָעֵלָה הַמִּצִּיאֹוֹ אֵלָיו לְנִתְחָה
וְאֵת־הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹרַע עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ
אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת־הַכֹּרְעִים וַיִּקְטֹרַע עַל־הָעֵלָה
הַמִּזְבְּחָה: וַיִּקְרַב אֶת־קֶרְבֵּן הָעַם וַיִּקַּח
אֶת־שֵׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעַם וַיִּשְׁחֹטֵהוּ
וַיַּחַטְּאֵהוּ כְּרֹאשׁוֹן: וַיִּקְרַב אֶת־הָעֵלָה
וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפֵּט: * וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה
וַיִּמְלֵא כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹרַע עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶר
עַל־תֵּבַת הַבָּקָר: וַיִּשְׁחֹט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־
הָאֵיל זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעַם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי
אֶהֱרָן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וְאֵת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאֵיל
הָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסָּה וְהַכִּלִּית וַיִּתְּרֵת הַכֹּבֵד:
וַיִּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹרַע
הַחֲלָבִים הַמִּזְבְּחָה: וְאֵת־הַחֲזוֹת וְאֵת־שׁוֹק
הַיָּמִין הַנִּיף אֶהֱרָן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה: וַיִּשָּׂא אֶהֱרָן אֶת־יָדָיו אֶל־הָעַם
וַיְבָרֶכֶם וַיֵּרֶד מֵעֵשֶׂת הַחַטָּאת וְהָעֵלָה
וְהַשְּׁלָמִים: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהֱרָן אֶל־אֶהֱרָן
מוֹעֵד

מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד
 יהוה אל כל העם: * ותצא אש מלפני שליש
 יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת
 החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
 פניהם: * ויקחו בני אהרן נדב ויבי הוא
 איש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה
 קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
 צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ויאמר
 משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה
 לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם
 אבכד וידם אהרן: ויקרא משה אל
 מישאל ואל אלצפן בני עזאל דד אהרן
 ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מארת
 פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו
 וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר
 דבר משה: ויאמר משה אל אהרן
 זל אלעזר ולאיתמרו בניו ראשיכם אל
 תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא רתמתו
 ועל

הקורא יב
 הגויש קח
 רתומה

ספר ויקרא

ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית
ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה
ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כד
שמן מנחת יהוה עליכם ויעשו כדבר
משה:

פ

וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר
אל תשתו אתה ובניך אתך בבאכם אל
אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
לדתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החול
ובין הטמא ובין הטהור: ולהורות את בני
ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה:

פ

וביעי וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל
איתמר ובניו הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצורת אהל
המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם
אתה במקום קדוש כי הקדו וחק בניך הוא
מאשי יהוה כי כן צויתי: ואת הזה התנופה
ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה

אתה ובניך ובנותיך אתך כִּי־חִקַּךְ וְחִקְךָ
 בְּנִיךָ נָתַנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל : שׁוֹק
 הַתְּרוּמָה וְחִזָּה הַתְּנוּפָה עַל־אֲשֵׁי הַחֲלָבִים
 יָבִיאוּ לַהֲנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי־יְהוָה וְהִירָה לְךָ
 וּלְבְנֶיךָ אֶתְךָ לַחֲק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי הוּא :
 *וְאֵתִי שְׁעִיר הַחֲטָאֹת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מִשֶּׁה
 וְהִנֵּה שָׂרָף וַיִּקְצַף עַל־אֱלֹעֶזֶר וְעַל־אִיתָמָר
 בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר : מָדוּעַ לֹא
 אָכַלְתֶּם אֶת־הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 קָדֹשׁ קְדוּשִׁים הוּא וְאַתֶּהּוּ נָתַן לָכֶם לִשְׂאֹת
 אֶת־עֵינַי הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה :
 הֵן לֹא־הוּבֵא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
 אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי :
 וַיִּדְבַר אֶהֱרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבֹו אֶת־
 חֲטָאֹתֶם וְאֵת עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנִי
 אֶתִּי כַּאֲלֵהוּ וְאָכַלְתִּי חֲטָאֹת הַיּוֹם הַזֶּה וְיִטֵּב
 בְּעֵינַי יְהוָה : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו :

חמישי
 דרש כראש
 שיטה והיא
 חצי התורה
 כתיבת

פ

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר
 אֱלֹהִים

ספר ויקרא

אלהם : דברו אל בני ישראל לאמר זאת
החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר
על הארץ : כלי מפרסת פרסה ושסעת
שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפרסי הפרסה את הגמל כי
מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא
הוא לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם : ואת
האונברת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה
והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם : מבשרם
לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
לכם : את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובנחלים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל
שרץ המים ומכל גפש החיה אשר במים

שקן

שקין הם לכם: ושקין יהיו לכם מבשרם
 לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל
 אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקין
 הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף
 לא יאכלו שקין הם את הנשר ואת הפרס
 ואת העזניה: ואת הדאה ואת האיה
 למינה: את כל ערב למינו: ואת בת
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
 למינהו: ואת הכוס ואת השלך ואת
 היגשוף: ואת התנשמת ואת הקאת
 ואת הרקס: ואת החסידה האנפה למינה
 ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ
 העוף ההלך על ארבע שקין הוא לכם:
 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך
 על ארבע אשר ליה כרעים ממעל לרגליו ^{לו קיי}
 לנתר בהן על הארץ: את אלה מהסתאכלו
 את הארבה למינו ואת הפלעס למינהו ואת
 החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל
 שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקין הוא
 לכם

ספר ויקרא

לכם: ולאֱלֹהֵי תִטְמְאוּ כֹל־הַנִּגְעַנָּה בְּנִבְלַת־
יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְכֹל־הַנִּשְׂאֵה מִנִּבְלַת־
יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: לְכֹל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסַת פְּרִסָּה וְשִׁמְעוּ
אֵינָנָה שִׁסְעֶרָה וְגֵרָה אֵינָנָה מַעֲלֵה טִמְאִים
הֵם לָכֶם כֹּל־הַנִּגְעַנָּה בָּהֶם יִטְמֵא: וְכֹל־יְהוֹדֵךְ
עַל־כַּפְּיוֹ בְּכֹל־הַחַיָּה הַהֹלְכֶת עַל־אָרְצָה
טִמְאִים הֵם לָכֶם כֹּל־הַנִּגְעַנָּה בְּנִבְלַת־
יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְהַנִּשְׂאֵה אֶת־נִבְלַת־
יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב טִמְאִים הֵם לָכֶם:
ס וְזֶה לָכֶם הַטִּמְאָה בְּשֵׂרֵץ הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ הַחֲלֹר וְהַעֲכָבֵר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ:
וְהַזַּנְקָה וְהַכַּח וְהַלְטָאָה וְהַחֲמִשָּׁה
וְהַתְּנִשְׂמֶת: אֱלֹהֵי הַטִּמְאִים לָכֶם בְּכֹל־
הַשָּׁרִץ כֹּל־הַנִּגְעַנָּה בָּהֶם בְּמַתֵּם יִטְמֵא עַד־
הָעֶרֶב: וְכֹל־אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם בְּמַתֵּם
יִטְמֵא מִכֹּל־כֶּלִי עֵץ אֹר בָּגֵד אֹר עוֹר אֹר שֶׁקַּח
כֹּל־כֶּלִי אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בְּמַתֵּם
שְׁבִיעֵי יוֹבָא וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְטָהֵר: * וְכֹל־כֶּלִי־
חַרֵּשׁ

רלה

שמיני

חֲרַשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל-תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר
 בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֵתוֹ תִּשְׁבְּרוּ: מִכֹּל הָאֵכֶל
 אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עֲלָיו מִיִּם יִטְמָא וְכֹל-
 מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכֹל כְּלִי יִטְמָא: וְכֹל
 אֲשֶׁר יִפֹּל מִנְּבֵלֹתֶם וְעָלָיו יִטְמָא הַתְּנוּרָה
 וְכִירִים יִתֵּן טַמְאִים הֵם וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם:
 אֲךָ מֵעַיִן וְכוֹר מִקּוֹה מַיִם יִהְיֶה טְהוֹר וְנִגַּע
 בְּנֵבֵלֹתֶם יִטְמָא: וְכִי יִפֹּל מִנְּבֵלֹתֶם עַל-כָּל-
 זֶרַע זְרוּעַ אֲשֶׁר יִזְרַע טְהוֹר הוּא: וְכִי יִהְיֶה
 מַיִם עַל-זֶרַע וְנִפֹּל מִנְּבֵלֹתֶם עָלָיו טַמָּא הוּא
 לָכֶם: ס וְכִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-
 הִיא לָכֶם לֹא אֲכָלָה הַנֶּגַע בְּנֵבֵלֹתֶהּ יִטְמָא עַד-
 הָעֶרֶב: וְהָאֵכֶל מִנְּבֵלֹתֶהּ יִכַּפֵּס בְּגָדָיו וְטַמָּא
 עַד הָעֶרֶב וְהַנִּשְׂאָה אֶת-נֵבֵלֹתֶהּ יִכַּפֵּס בְּגָדָיו
 וְטַמָּא עַד הָעֶרֶב: וְכֹל הַשְּׂרִיץ הַשְּׂרִיץ עַל הָאָרֶץ
 שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל: כֹּל הַהוֹלֵךְ עַל-גַּחֲוִין
 וְכֹל הַהוֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע עַד כָּל-מִרְבַּה רַגְלִים
 לְכֹל הַשְּׂרִיץ הַשְּׂרִיץ עַל-הָאָרֶץ לֹא תֵאָכְלוּם
 כִּי-שֶׁקֶץ הֵם: אֶל-תִּשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם
 בְּכֹל

וְרִבְתִּי וְח
 חֲצִי הַחֵן
 בְּאֵתוֹת

ספר ויקרא

בְּכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ וְלֹא־תִטְמְאוּ בָהֶם
וְנִטְמַתְם בָּם׃ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי־קָדוֹשׁ אֲנִי
וְלֹא־תִטְמְאוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל־הַשָּׂרֵץ
הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ׃ כִּי־אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהִיֵּת לָכֶם לֵאלֹהִים
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי־קָדוֹשׁ אֲנִי׃ זֹאת תוֹרַת
הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת
בָּמִים וְלִבְלִי נֶפֶשׁ הַשְּׂרָצָה עַל־הָאָרֶץ׃
לְהַבְדִּיל בֵּין־הַטָּמֵא וּבֵין־הַטָּהוֹר וּבֵין־הַחַיָּה
הַנֹּאֲכֵלֶת וּבֵין־הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא־תֹאֲכַל׃

פ פ פ

וְיַדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבְרֵ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר כִּי תִזְדַּע וְיָלֵךְ דָּהוּבָר
P.27
וְטָמְאָה שְׁבַע־עֶת יָמִים כִּי־מִי נִדְרַת דוּחַת
תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֵׂר עוֹרֹתָו׃
וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵי טָהוֹרָה
בְּכָל־קָדֹשׁ לֹא־תִגְעוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא־תִבָּא
עַד

ערמלאת ימי טהרה : ואם נקבה תלד
 ושמאה שבועים כנדרתה וששים יום וששת
 מים תשב על דמי טהרה : ובמלאת ימי
 טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתינו
 לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח
 אהל מועד אל הכהן : והקריבו לפני יהוה
 וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה זאת תורת
 הילדת לזכר או לנקבה : ואם לא תמצא
 ודה די שרה ולקחה שתי תרים או שני בני
 יונה אחר לעלה ואחר לחטאת וכפר עליה
 הכהן וטהרה :

פ

ודבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : י
 אדם כיהיה בעור בשרו שאת או ספחת
 או כהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת
 והובא אל אהרן הכהן או אל אחר מבניו
 הכהנים : וראה הכהן את הנגע בעור
 הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע
 עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו
 הכהן ושמא אתו : ואם כהרת לבנה הוא

בעור

כפר ויקרא

בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים: וראה הכהן ביום
השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שני שנית: * וראה הכהן אתו ביום השביעי
אשר ית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע
בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וכהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא

פ

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל
הכהן: וראה הכהן והנה שארת לבנה
בעור והיא הפכה שער לבן ומהית בעור
בשאת: צרעת נושגת הוא בעור בעור
וטמאו הכהן לא יסגורנו כי טמא הוא:
ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה
הצרעת

הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד
 רגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן
 והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר
 את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: וכיום
 הראות בו בשר חי וטמא: וראה הכהן
 את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
 הוא צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי
 ונהפך ללבן ובא אל הכהן: וראה הכהן
 והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את
 הנגע טהור הוא: פ

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: והיה שלישי
 במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
 אדמדמת ונראה אל הכהן: וראה הכהן
 והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך
 לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין
 פרחו: ואם יראנה הכהן והנה אין בה
 שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא
 כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם
 פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע
 הוא

ספר ויקרא

הוא : ואם תחתייה תעמד הבהרת ל
פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן :
ס או בשר כיהיה בערומכות

רביעי

שני כשהן

מאכרין

אשוהיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן פבהרת ומראה עמק
מן העור צרעת הוא במכוה פרחו וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראה
הכהן והנה אין פבהרת שער לבן ושפלה
איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשהתפשה בעור וטמא הכהן
ארו נגע צרעת הוא : ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא
כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי
צרבת המכוה הוא : פ

הגויש ואיש או אשה כיהיה בו נגע בראשו
בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה מראהו
עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו
הכהן

הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא :
כיראה הכהן ארת נגע הנתק והנה אין
מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו
הסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים :
וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה
לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב
ומראה הנתק אין עמק מן העור : והתגלח ^{ב' רבתי}
ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את
הנתק שבעת ימים שנית : וראה הכהן
את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור
וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר : ואם
פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו :
וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא
נקרב הכהן לשער הצהוב טמא הוא : ואם
בעינו עמד הנתק ושער שחר צמח בו
רפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן :
ס ואיש או אשה כיהיה בעור
השרס בהרת בהרת לבנת : וראה הכהן
טו א I 15 והנה

ספר ויקרא

והנה בעור פשרם בהרת כהות לבנה
בהק הוא פרח בעור טהור הוא :

ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור
הוא : ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבת

ששי

שלושי כשהן
פחוברין

הוא טהור הוא : וכי יהיה בקרחת או
בגפחת נגע לבן אדמדם צרעת פרתת הוא

בקרחתו או בגפחתו : וראה אתו הכהן
והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו

או בגפחתו כמראה צרעת עור בעור
איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו

הכהן בראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע
בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל

שפם יעטה וטמא טמא יקרא : כל ימי
אשר הנגע בו יטמא טמא הוא כד יטמא

מחויין למחנה מושבו :
כי יהיה בו נגע צרעת בכגר צמר או בבגד

פשתים : או בשתי או בערב לפשתים
ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור

והיה הנגע ירקק או אדמדם בבגד או
בעור

תזריע רלט

בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
נגע צדעת הוא והראה את הכהן :
ראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
שבעת ימים : וראה את הנגע ביום השביעי
כי פשרה הנגע בכנר או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה
צרעת ממארת הנגע טמא הוא : ושרף
את הכנר או את השתי או את הערב
בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
באש תשרף : ואם ראה הכהן והנה לא
פשרה הנגע בכנר או בשתי או בערב או
בכל כלי עור : וצורה הכהן וכבסו את
אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
שנית : * וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו
והנגע לא פשרה טמא הוא באש
תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו :
ואם ראה הכהן והנה פחה הנגע אחרי

שביעי
רביעי כשהן
מהובדין

ספר ויקרא

הַבָּמֹס אֶת־וּקְרַע אֶת־וּמִן הַבְּגָד אוֹ מִן הָעוֹר
אוֹ מִן הַשֶּׁטִי אוֹ מִן הָעֵרֶב : וְאִם תִּרְאֶה עוֹר
בַּבְּגָד אוֹ בַשֶּׁטִי אוֹ בְעֵרֶב אוֹ בְכֹל כְּלֵי עוֹר
פְּרָחַת הוּא בְּאִשׁ תִּשְׂרַפְנּוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ
הַנֶּגַע : וְהַבְּגָד אוֹ הַשֶּׁטִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כֹּל
כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע וְכַבֵּס
שְׁנֵית וְטָהַר : זֹאת תּוֹרַת נְגַע צִרְעֵת בְּגָד
הַצֵּמֶר אוֹ הַבִּשְׁתִּים אוֹ הַשֶּׁטִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ
כָּל כְּלֵי עוֹר לְטָהָרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ :

פ פ פ

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֹאת תְּהִי
P.28. תּוֹרַת הַמִּצְוֶה בְּיוֹם טְהֻרָתוֹ וְהוּבֵא אֶל־
הַכֹּהֵן : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחֲוִין לְמַחֲנֶה
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נְגַע הַצִּרְעֵת מִן
הַצְּרוּעַ : וְצוּהַ הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמִטְהַר שְׁתֵּי
צִפְרִים חַיִּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת
וְאַזָּב : וְצוּהַ הַכֹּהֵן וְשַׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר
הַאֲחֵר אֶל־כְּלֵי חַרֵּשׁ עַל־מִים חַיִּים : אֵת
הַצִּפּוֹר

קבלת משה
ארי לייב פרידלאנד
Bibliothek L. Friedland

הַצֶּפֶר הַחִיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת עֵץ הָאֵרֶז וְאֶת־
שְׁנֵי הַתּוֹלְעֹת וְאֶת הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת־
הַצֶּפֶר הַחִיָּה בְרֵם הַצֶּפֶר הַשְּׁחִטָּה עַל הַמַּיִם
הַחַיִּים: וְהָזָה עַל הַמַּטְהָר מִן הַצְרַעַת שְׁבַע
פְּעָמִים וּמְהֵרָו וְשִׁלַּח אֶת הַצֶּפֶר הַחִיָּה עַל־
פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכַבֵּס הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו
וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וְרַחֵץ בְּמַיִם וְטָהַר
וְאַחֵר יָבֹוא אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מִחוּץ לְאֹהֶלוֹ
שְׁבַע־עַת יָמִים: וְהָיָה בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־
כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־דְּרָאָשׁוֹ וְאֶת־זִקְנוֹ וְאֶת־גִּבְתֹּת
עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו
וְרַחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם וְטָהַר: וּבְיוֹם
הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנַיִם כִּבְשִׁים תְּמִימִם וְכִבְשָׁה
אַחַת בֵּת־שְׁנֵתָה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מְנַחֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן:
וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהָר
וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח
הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ
לְאַשִׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִגִּיף אֹתָם תְּנוּפָה

ספר ויקרא

שני לפני יהוה: * ושחט את הכבש במקדש
אשר ישחט את החטאת ואת העולה
במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא
לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן
מדם האשם ונתן הכהן על תנוך
המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית
בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלגת
ויצק על כף הכהן השמאלית: וטבר
הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו
שבע פעמים לפני יהוה: ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוך
המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית על דם האשם: והנותר
בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ועשה הכהן את החטאת וכפר על
המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העולה
והעלה הכהן את העלה ואת המנחה
המזבחה

המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר : ס

שלישי
הנזישי כשהן
מחוברין

ואסדל הוא ואין ידו משגת ולקח
כבש אחד ואשם לתנופה לכפר עליו ועשרון
סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן :
וישתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו
והיה אחד חטאת והאחר עלה : והביא
אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל-
פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח הכהן
את כבש האשם וארת לג השמן והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה : ושחט את-
כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן
על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית : ומן השמן
יצק הכהן על כף הכהן השמאלית :
והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני
יהוה : ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו
על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם

ספר ויקרא

הָאִשִּׁם : וְהִנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכֶּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עַל־
לִפְנֵי יְהוָה : וְעָשָׂה אֶת־הָאֲחֵר מִן־הַתֹּרֵה
אוּ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנֵה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁגֶּי יָדוֹ :
אֲשֶׁר תִּשְׁגֶּי יָדוֹ אֶת־הָאֲחֵר חֲטָאת וְאֵת־
הָאֲחֵר עֲלֶה עַל־הַמִּנְחָה וּכְפָר הַכֶּהֵן
הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה : זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר
נָגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁגֶּי יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ

פ

רביעי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם
לאחזה ונרתתי נגע צרעת בבית אהרן
ואחותכם : ובא אשר לו הבית והגיד לכם
לאמר כנענע נראה לי בבית : וצוה הכהן
ופנו את הבית בטרס יבא הכהן לראות
את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את הבית : וראה
את הנגע והנה הנגע בקירת הבית
שקע רורת ירקרקת או ארמדמת ומראהו

שש כשהן מחוכרין

שפל

שפל מן הקיר : ויצא הכהן מן הבית אל-
 פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים :
 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה
 הנגע בקיר הבית : וצוה הכהן והלצו
 את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו
 אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא :
 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את-
 העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
 טמא : ולקחו אבנים אחרות והביאו אל-
 תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את-
 הבית : ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר
 חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית
 ואחרי הטוח : ובא הכהן וראה והנה פשה
 הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא
 הוא : ונתץ את הבית את אבניו ואת עצו
 ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
 אל מקום טמא : והבא אל הבית כל ימי
 הסגיר אתו יטמא עד הערב : והשכב
 בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס

ספר ויקרא

את כגדיו: ואם בא יבא הכהן וראה
לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא
הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפר
ועין ארז ושני תולעת ואזב: ושחט את
הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים
ולקח את עין הארז ואת האזב ואת
התולעת ואת הצפר החיה וטבל את
בדס הצפר השחוט וּבְמִים חַיִּים וְרוּחַ
אֵל הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים: וְחָטָא אֶת הַבַּיִת
בְּדָם הַצִּפּוֹר וּבְמִים חַיִּים וּבְצִפּוֹר חַיִּים
וּבְעֵין הָאֵרֶז וּבְאֵזֶב וּבְשֵׁנֵי הַתּוֹלַעַת: וְשִׂיָּה
אֶת הַצִּפּוֹר הַחַיִּה אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל־פְּנֵי
הַיַּרְדֵּי וּכְפָר עַל הַבַּיִת וְטָהַר: * זֹאת
הַתּוֹרָה לְכָל־נֶגַע הַצִּרְעָת וּלְנִתְק: וּלְצִרְעַת
הַבְּגָד וּלְבֵית: וּלְשֵׂאת וּלְסַפְּחַת וּלְכַהֲרֹת:
לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהָר זֹאת תּוֹרַת
הַצִּרְעָת:

מזו וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:

רבו

דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש
 איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא :
 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו
 או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא :
 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא
 וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא : ואיש
 אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב : והישב על הכלי אשר
 ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכי ירק הזב
 בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב : וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב
 יטמא : וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
 יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל אשר
 יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכלי חרש
 אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
 במים

ספר ויקרא

במים: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבע
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשורובם
חיים וטהר: וביום השמיני יקח לו שני
תרדים או שני בני יונה ובא לפני יהוה או
פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ועש
אתם הכהן אחר חטאתו והאחד על
זרעו וקפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו:

ואיש כיתצא ממנו שכבת זרע
ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד
הערב: וכל בגדו וכל עור אשר יהיה
עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד
הערב: ואשה אשר ישכב איש אחר
שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב:

ששי
שביעי כשהן
מחזרין

פ

ואשה כיתהיה זבה הם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בגדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו
בגדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
במים:

במים וטמא עד הערב : וכל הנגע בכל
כלי אשר תשב עליו יכבס בגריו ורחץ במים
וטמא עד הערב : ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו
בו טמא עד הערב : ואם שכב ישכב איש
אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים
וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא :
ס ואשה כייזוב זוב דמה ימים
רבים בלא עת נדתה או כייזוב על נדתה
כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
טמאה הוא : כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה
וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
כטמאת נדתה : וכל הנגע כס טמא
וכבס בגריו ורחץ במים וטמא עד הערב :
ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת
ימים ואחר תטהר : * וביום השמיני תקח שביעי
לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם
אל הכהן אל פתח אהל כוער : ועשה

הכהן

ספר ויקרא

הכהן את האחד חטאת ואת הא
עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה
טמאתה: והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאת
את משבני אשר בתוכם: זאת תורת
ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא
בה: והדוה בנדתה ותזב את זובו לזכ
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ויאמר
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל ערת אל הקדש מבית לפרכה
אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות
כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה: כתורת בר קדש ילביש
ומכנסים בר יהיו על בשרו ובאבנט בר יהגד
ובמצנפת

ו
P. 29.
פרשת יום
כפור בשחרי

ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ
 במים את בשרו ולבשם: ומאת ערת בני
 ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
 ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר
 החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
 לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן
 על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה
 וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את
 השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
 חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל
 לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו
 לשלח אתו לעזאזל המדבר: והקריב
 אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
 ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר
 לו: ולקח מלא הכחמה גחלי אש מעל
 המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
 סמים דקה והביא מבית הפרכת: ונתן
 את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה

בראש עמוד
 ביה שמן
 סימן

ענין

ספר ויקרא

עַנְנֵי הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֶדֶן
וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶזְבֵּי
עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קֹרְמָה וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת יָיִן
שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶזְבָּעוֹ׃ וְשָׂהָה
אֶת־שַׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהֵבִיא אֹרֶן
דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפְּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ
בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־
הַכֹּפֶרֶת וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת׃ וּכְפַר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשְׁעֵיהֶם לִכְרֹם
חַטָּאתָם וּכְיַעֲשֶׂה לֶאֱהֹל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֹתָם
בְּתוֹךְ טְמֵאתָם׃ וְכֹל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּבָאוֹ לִכְפֹּר בְּקֹדֶשׁ עֲרֹצָתוֹ וּכְפַר
בְּעֵרוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל׃
שֵׁנִי * וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנֵי־יְהוָה וּכְפַר
עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשֹּׁעִיר וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם
בְּאֶזְבָּעוֹ שֶׁבַע־פְּעָמִים וּטְהַרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּבִלָּה מִכֹּפֶר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקֹּרֵב אֶת־הַשֹּׁעִיר
הַחִי.

אחרי מות רמה

החי: וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש ידיו קרי
 השער החי והתורה עליו את כל עונות
 בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
 ונתן אתם על ראש השער ושלח ביד איש
 עתי המדברה: ונשא השער עליו את כל
 עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השער
 במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט
 את בגדי הכהן אשר לבש בבאו אל הקדש
 והניחם שם: ורחץ את בשרו במים
 במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
 את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו וכעד
 העם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
 והמשלח את השער לעזאזל יכבס בגדיו
 ורחץ את בשרו במים ואחר כן יבוא
 אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שער
 החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
 יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את
 ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
 ואחרי

שלישי
 שני כשהן
 מחוברין

ספר ויקרא

ואחרי כן יבוא אל המחנה : והיתה לכם
לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוכם : כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו : שבת שבתון היא
לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם
וכפר הכהן אשר ימשח ארזו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגד
הבד בגדי הקודש : וכפר את מקדש הקודש
ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל
הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר : והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ועש
כאשר צוה יהוה את משה :
פ
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמר להם : ואל בני וואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר :
איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או

רביע

בשב

יָשָׁב אוֹרְעוּ בַמַּחֲנֶה אוֹ אִשֶׁר יִשְׁהֶט מִחוּץ
 לַמַּחֲנֶה: וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ
 לְהִקְרִיב קִרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
 יִחֹשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפְךָ וְנִכְרַת הָאִישׁ
 הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל־
 פְּנֵי הַשְּׁדֵרֶה וְהִבִּיֵּאס לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה
 אוֹתָם: וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֶלֶב לְרִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה: וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
 אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה
 זֹאת לָהֶם לְדוֹרֹתָם: * וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר אִישׁ
 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגֹּר
 בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עִלָּה אֶרְזָבַח: וְאֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיֵּאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה
 וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ: וְאִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
 יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
 אֹתָּהּ.

חמישי
 שלישי כטו
 מחכרין

ספר ויקרא

את־הדם והכרתִי אתה מקרב עמה
 נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם
 המזבח לכפר על נפשותיכם כִּי־הדם הוא
 בנפש יכפר: על־כֵּן אמרתִי לבני ישראל
 כֹּל־נפש מבם לא־תאכל דם והגר ה
 בתוכם לא־יאכל דם: ואיש איש מב
 ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצו
 חיה ארעוף אשר יאכל ושפך את־ד
 וכסהו בעפר: כִּי־נפש כל־בשר דמו בנפש
 הוא ואמר לבני ישראל דם כל־בשר לא
 תאכלו כִּי־נפש כל־בשר דמו הוא כל
 אכלו יכרת: וכל־נפש אשר תאכל נבלה
 וטרפה באזרח ובגר וכבם בגריו ורחץ במים
 וטמא ער־הערב וטהר: ואם לא־יכבם
 ובשרו לא־ירחץ ונשא עונו: פ

יח וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני
 ישראל ואמרת־אלהם אני יהוה אלהיכם
 כמעשה ארץ־מצרים אשר ישבתם בה
 לא תעשו וכמעשה ארץ־כנען אשר אני

פרשה יום
 ספור במנחה

מביא

מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם
 לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי
 תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם:
 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר
 יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה:

ס איש איש אל כל שאר ששי

בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:

ס ערות אביך וערות אמך לא

תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: ס

ערות אשת אביך לא תגלה ערות

אביך הוא: ס ערות אחותך בת

אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת

חזין לא תגלה ערותן: ס ערות

בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי

ערוה הנה: ס ערות בת אשת

אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה

ערוה: ס ערות אחות אביך לא

תגלה שאר אביך הוא: ס ערות

אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא:

ערות

ספר ויקרא

ס ערות אחי אביך לא תגלה
 אשתו לא תקרב דדתך הוא :
 ס ערות כלתך לא תגלה אשת
 הוא לא תגלה ערותה :
 ס אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא
 ס ערות אשה ובתה לא תגלה
 בת בנה ואת בת בתה לא תקח לנ
 ערותה שארה הנה זמה הוא : ואשה
 אחתה לא תקח לעזר לגלות ערותה
 בחייה : ואל אשה בנדת טמאתה לא
 תקרב לגלות ערותה : ואל אשת עמיתך
 לא תתן שכבתך לזרע לטמאתה
 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ורא
 תחלל את שם אלהיך אני יהוה : * ואת
 זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא :
 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא
 בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבע
 תכל הוא : אל תטמאו בכל אלה כי
 בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלה
 מפניכם

שביעי
 רביעי כשהן
 מחוכרין

קדשים רמח

מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ ארתי שביה: ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו
מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר
בתוכם: כי את כל התועבת האל עשו
אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל
אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו
הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את
משמרתיו לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני
יהוה אלהיכם:

פ פ פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל יוש
עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים
P. 30 יהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו
ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם

ספר ויקרא

אלהיכם: אל תפנו אל האילים ואר
מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם
תזבחהו: ביום זבחכם יאכל ומכרת
והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ו
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא
ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קרשי
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמ
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תבי
פאת שרף לקצר ולקט קצירך לא תלקט
וכרמך לא תשולל ופרט כרמך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם
לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ולא תשבועו בשמי לשקר וחלה
את שם אלהיך אני יהוה: לא תעש
את רעהך ולא תגזל לא תליץ פעלת שבת
אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עי
לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני

שני

חמישי כשהן מחוברין

דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט
 עמיתך: לא תלך רכיל בעמך לא תעמד
 על דם רעה אני יהוה: לא תשנא את
 אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
 ולא תשא עליו חטא: לא תקס ולא תטר
 את בני עמך ואהבת לרעה כמוך אני יהוה:
 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
 בלאים שרך לא תזרע בלאים ובגד בלאים
 שעטנו לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב
 את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת
 לא ישוה פדה לא נפדתה או חפשה לא
 נתן לה בקורת תהיה לא יומתו כי לא
 חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל
 פתח אהל מועד ילאשם: וכפר עליו
 זבחן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
 אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא:

פ

נכרתו אל הארץ ונטעתם כל עץ שלישי
 מאכל וערלתם ערלתו את פרו עולש

ספר ויקרא

שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובי
 הרביעת יהיה כל פריו קדש הלו
 ליהוה: ובשנה החמישת תאכלו
 פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה
 אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנה
 ולא רעוננו: לא תקפו פאת ראשכם
 תשחית את פאת זקנד: ושרט לפש
 תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תו
 בכם אני יהוה: אל תחלל את בני
 להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה האר
 זמה: את שבתת תשמרו ומקדשי תיר
 אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואר
 הדענים אל תבקשו לטמאה בהם
 יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום ורח
 פני זקן וראת מאלהיך אני יהוה:

רביעי
 ששי כשהו
 בחוברין

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תו
 אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר והגר אתכם
 ואהבתו לו כמוך כי גרים הייתם באר
 מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עו
 במשפט

במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני
 צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
 לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי
 ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני כ
 ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן
 הגרי הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך
 מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ואני
 אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו
 מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא
 את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם
 העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
 האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי
 דמית אתו: ושמתי אני את פני באיש
 ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל
 הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
 עמם: והנפש אשר תפנה אל האברת

*ו' ב 2 16 ואל

ספר ויקרא

ואל־הידענים לזנת אחריהם ונתת־אֶת־
 פְּנֵי־בְנֵי־פֶשֶׁה הַהוּא וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ
 וְהִתְקַדְּשַׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: * וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקְתִּי וְעִשִּׂיתֶם
 אֹתָם אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: כִּי אִישׁ אֶת־
 אִשְׁרֵי־קָלִל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוֹמָת
 אָבִיו וְאִמּוֹ קָלִל דְּמִיּוֹ בּוֹ: וְאִישׁ אִשְׁרֵי־
 אֶת־אִשֶּׁת אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אִשֶּׁת־רֵעֵהוּ
 מוֹת יוֹמָת הַנֶּאֱפָף וְהַנֶּאֱפָרַת: וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב אֶת־אִשֶּׁת אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו גִּלְהַמּוֹת
 יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב אֶת־כָּל־תּוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם בָּם
 עֲשׂוֹ דְמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
 זָכָר מִשְׁכַּבֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת
 יוֹמָתוֹ דְמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־
 אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה הוּא בְּאִשׁ יִשְׁרָפוּ אָמָה
 וְאֶת־הֶזֶן וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם: וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָת וְאִישׁ
 הַבְּהֵמָה תִּהְרָגוּ: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶת־
 כַּל

ששי
 סביעי כשהן
 בחוברין

כל־בהמה לרבעה אתה והרגת את־האשה
 ואת־הבהמה מורת יומתו דמיהם כם :
 ואיש אשר יקח את־אחתו בת־אביו או
 בת־אמו וראה את־ערוהו והיא תראה
 את־ערוהו חסד הוא ונכרתו לעיני בני־עמם
 ערות אחתו גלה עונו ישא : ואיש אשר
 ישכב את־אשה דוה וגלה את־ערוהו את־
 מקרה הערה והוא גלתה את־מקור דמיה
 ונכרתו שניהם מקרב עמם : וערות אחות
 אמך ואחות אביך לא תגלה כי את־שאר
 הערה עונם ישאו : ואיש אשר ישכב את־
 דדתו ערות דרו גלה חטאם ישאו ערירם
 ימתו : ואיש אשר יקח את־אשת אחיו
 גנה הוא ערות אחיו גלה ערירם יהיו :
 ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־
 משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
 בה : * ולא תלכו בהקרת הגוי אשר אני שביע
 משלח מפניכם כי את־כל־אלה עשונ

ספר ויקרא

וְאָקוּז בָּכֶם: וְאָמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת
 אֲדֹמְתֵיכֶם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לָכֶם לְרִשְׁתָּהֶן
 אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדֹבֶשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים
 וְהִבְדַּלְתִּים בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה
 וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטְּהוֹר וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת
 גִּפְשֵׁיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּדְמֶה
 הַטְּמֵאָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לַטְּמֵאָה
 וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאֲבִיר
 אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: וְאִישׁ אֶת
 אִשְׁתּוֹ כִּי יִהְיֶה בָּהֶם אֹיֵב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת וּמִתָּוֶה
 בְּאֵבֶן יִדְגְּמוּ אֶתְּכֶם דְּמֵיהֶם בָּכֶם:

פ פ פ

כֹּא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֱלֹהֵיכֶם
 בְּנֵי אֶהְרֹן וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים לְגִפְשׁ לֹא־טָמֵא
 בְּעַמּוּי: כִּי אִם לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לֹא־טָמֵא
 וְלֹא־בִיּוֹ וְלִבְנֵוֹ וְלִבְתּוֹ וְלֹא־חִיו: וְלֹא־חִוּוֹ
 הַבְּתוּלָה הַקָּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיִּתְדָה
 לֹא־אִישׁ

P. 31

לאיש לה יטמא : לא יטמא בעל בעמיו
 להחלו : לא יקרחה קרחה בראשם ופאת קמיו ק
 זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרמית :
 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו עם
 אלהיהם כי את אשר יהוה לחם אלהיהם
 הם מקריבם והיו קדש : אשה זנה וחללה
 לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי
 קדש הוא לאלהיו : וקדשתו כי את לחם
 אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש
 אני יהוה מקדשכם : וברת איש כהן כי
 תחל לזנות את אביו היא מחללת באש
 תשרף : ׀ והכהן הגדול
 מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
 ומלא את ידו ללבש את הבגדים את
 ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס : ועל כל
 גפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא :
 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש
 אלהיו כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני
 יהוה : והוא אשה בבתוליה יקח : אלמנה

וגרושה

16 4

*י 7

ספר ויקרא

וגרושה וחללה ונה את אלה ל א יקח
אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא יקח
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר
אלהינו לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יר
בו מוס לא יקרב להקריב לחם אלהיו:
כל איש אשר בו מוס לא יקרב איש עור
פסח או חרס או שרוע: או איש אשר יר
בו שבר רגל או שבר יד: או גבן אודק
הבלל בעינו או גרב או ילפת או מוח
אשך: כל איש אשר בו מוס מזרע אלהינו
הכהן לא יגיש להקריב את אשי יהוה מוס
בו את לחם אלהיו לא יגיש להקריב: לחם
אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל
המזבח לא יגיש כי מוס בו ולא יהל את
מקדשי כי אני יהוה מקדשם: וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

שני

פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כב
 אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל
 ולא יחללו את שם קדשי אשר הם
 מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם
 לדתיכם כל איש אשר יקרב מכל
 זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
 ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
 ההוא מלפני אני יהוה : איש איש מזרע
 אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל
 עד אשר יטהר והנגיע ככל טמא נפש או
 איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או
 איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או
 באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו : נפש
 אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל
 מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים : ובא
 השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי
 לחמו הוא : נבלה וטרפה לא יאכל
 לטמאה בה אני יהוה : ושמרו את
 משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי

ספר ויקרא

יחללהו אני יהוה מקדשם: וכל־זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל
קדש: וכהן כִּי יקַהֵף־נֶפֶשׁ קִנְיָן בִּסְפוֹ הוּא
יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו: וכהן
כהן כִּי תהיה לאיש זר הוּא בתרומת
הקדשים לא תאכל: וכת־כהן כִּי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בני
אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל
לא יאכל בו: ואיש כִּי יאכל קדש בשגגה
ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש
ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את אשר
ירמו ליהוה: והשיאו אותם עין אשמה
באכלם את־קדשיהם כִּי אני יהוה מקדשם:

פ

שליש יודבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־
אֶהָרֹן ואל־בָּנָיו ואל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ואמרת
אלהם איש איש מבית ישראל ומן־הגֵּר
בִּישְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־נְדוּרֵיהֶם
וּלְכָל־נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹתָ:
לרצונם

לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים:
 כל אשר-בו מום לא תקריבו בילא
 לרצון יהיה לכם: ואיש כיקריב זרה
 שלמים ליהוה לפלאגדר או לגדבה בבקר
 או בצאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא
 יהיה: עורת או שבור או חרוץ או פלת
 או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה
 ואשה לא תתנו מהם על המזבח
 ליהוה: ושור ושה שרוע וקלוט גדבה
 תעשה אתו ולגדר לא ירצה: ומעוף
 וכתורת ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה
 ובארצכם לא תעשו: ומיד בקדבר לא
 תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה
 כי משחתם בהם מום בט לא ירצו לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
 שור אזכשב או עז כפי יולרוהיה שבעת
 ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשה ליהוה: ושור או שה
 אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחר: וכי
 תזכרו

פרשת יום
 וכל סל
 ויום כ' ש
 פס

ספר ויקרא

תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו
ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר
אני יהוה: ושמרתם מצותי ועשיתם את
אני יהוה: ולא תחללו את שם קדש
תקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה: פ
כג ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל
מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתים: פ

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדים: בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה:
ובהמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו

ביום

ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה
 ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-
 קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

פ

ודבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אלהם כי-תבאו
 אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
 את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית
 קצירכם אל-הכהן: והניף את-העמר
 לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
 ניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם
 את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה
 ליהוה: ומנחתו שני עשרונים סלת
 בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה ^{ונסכה}
 יין רביעת ההין: ולחם וקלי וכרמל
 לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד
 הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עלים
 לדורתיכם בכל משבתיכם:

ס

וספרתם

ספר ויקרא

ס וּכְפָרְרֶם לָכֶם כַּמְחַרְתְּ הַעֲבַת מִיָּד
הַבְּיָיִכָּךְ אֶת־עֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שִׁבְרֹת
תְּמִימֹת תִּדְיִיגֶר׃ עַד מְחַרְתְּ הַעֲבַת
הַעֲבִיעַת תִּסְפְּרוּ חֲמִישִׁים יוֹכֵה קִרְבַּתְּ
מִנְחַה חֲרֹשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבַתְכֶם רִבִּי
לַחֲסֵתְנוּפָה שְׁתִּים שְׁנַי עֶשְׂרִים לַתְּהִי
חֲמִין הַיָּפִינָה בְּכוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם
עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַע כַּבִּישִׁים תְּמִימִם בְּנֵי־עוֹלָם
וּפָר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַי יְהִיו עֲלֶיהָ
לַיהוָה וּמִנְחַתְּם וְנִסְכֵיכֶם אִשָּׁה רִיחַ תְּהִי
לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר עִזִּים׃ חֵד לַחֲמַת
וְשְׁנַי כַּבִּישִׁים בְּנֵי־שָׁנָה לְזֹבַח שְׁלָמִים׃ וְהִנֵּחַ
דְּבָרְךָ אֲתֶם עַל־לֶחֶם הַבְּכֹרִים תְּנוּפָה לַפָּנִים
יְהוֹה עַל־שְׁנַי כַּבִּישִׁים קֹדֶשׁ יְהִיו לַיהוָה לְכַהֲנָי
וְקִרְאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא אֶקְדָּשׁ
יְהִי לָכֶם כֹּל מִלֹּאכֶל עֲבֹדָה לֹא תֵעָשׂוּ
חֶקֶת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבַתְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
וּבְקִצְרֵכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֹד
פֶּאת שָׂדֶךְ בְּקִצְרֵךְ וְלִקַּט קִצִּירֵךְ לֹא תִלְקַח
לְעֵי

רנה

אמר

לעני ולגר תעזב אתם אני ידוה אלהיכם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר יל- חמישי

בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש : כל מלאכת עבודה לא
תעשו והקרבתם אשה ליהוה : ס

וידבר יהוה אל משה לאמר : אך
פעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה : וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
הזה והאבדת את הנפש ההוא מקרב
עמה : כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדורותיכם בכל משבתיכם : שבת שבתות

הוא

ספר ויקרא

הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב ער
תשבתו שבתכם: פ

ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבודה לא תעשו: אלה מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח
ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתות
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחנו את חג
יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום

וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו חג
ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו:
בסבת תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסבת: למען ידעו דרתיכם
כי בסבות הו' שבת' את בני ישראל בהוציא
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה את מערי יהוה אל בני
ישראל:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: זו את בני כר
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיבת שביעי
למאוד להעלות נר תמיד: מחוין לפרכת
העדות באהל מועד יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם
לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד:

פ

ולקחת

א

ספר ויקרא

וּלְקַחַת כֹּלֶרֶת וְאֶפֶיֶת אֶתֶּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֵים יִהְיֶה הַחֲלֵה הָאֶחָד
וְשָׂמַת אוֹתָם שְׁתֵּים מְעַרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְעַרְכֵי
עַל הַשְּׁלַחַן הַטֹּהֵר לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַתָּה
עַל הַמְעַרְכֹת לְבִנְהוּ זִכְרוֹ וְרִיחֵהוּ לְלֶחֶם
לְאוֹכְרֵהוּ אִשֶׁה לַיהוָה : בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כִּי־
הָעִבְרָת יַעֲרֹכְנָהּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : וְהִי־תֵהָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וְאִכְלֵהוּ בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ קָדְשֵׁי הוּא
לוֹ מֵאִשֵׁי יְהוָה חֶק־עוֹלָם : פ וַיֵּצֵא
כָּדָשׁ אִשֶׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן־אִישׁ מִצֵּי־
בְּהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן־
הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי : וַיִּקְבְּדוּ
הָאִשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלַל וַיְבִיא
אֶת־אֵל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ עַל־מִירַת בְּתַדְבָּר
לְמַטְהַדָּן : וַיִּנְיָחֻהוּ בַּמִּשְׁמֵר לִפְרֹשׁ לֶהֱם
עַל־פִּי יְהוָה :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הוֹצֵא אֶת־
הַמְקַלֵּל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־
הַשְּׂמַעִים

השמעים את יריהם על ראשו ורגמו אתו
 כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 איש איש כיקלל אלהיו ונשא חטאו:
 ונקב שם יהוה מורת יומת רגום ורגמו בו
 כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת:
 ואיש כייכה כל נפש אדם מורת יומת:
 ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת
 נפש: ואיש כיתן מום בעמיתו כאשר עשה
 כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת
 עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם
 כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמה
 ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם
 כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
 ודבר משה אל בני ישראל ויצאו את
 המקל אל מחוץ למחנה ורגמו אתו
 אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
 את משה:

פ

וידבר

פ פ פ

כה P.32.

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר :
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו
 הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
 שבת ליהוה : שש שנים תזרע שדך ושש
 שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה
 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ
 שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא
 תזמר : את ספיח קצירך לא תקצור ואת
 ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
 לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
 הגרים עמך : ולבהמתך ולחיה אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :

וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות
 השנים תשע וארבעים שנה : והעברה
 שופר תרועה בחרש השבעי בעשור לחודש
 ביום

ז' ז' הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:
 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם
 רור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה
 לכם ושבתם איש אל אחוזתו איש אל
 משפחתו תשבו: יובל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
 ספיחה ולא תכצרו ארת נזריה: כי יובל
 הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
 את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבו
 איש אל אחוזתו: * וכי תמכרו ממכר שני
 לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש
 את אחיו: במספר שנים אחר היובל
 תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת
 ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו
 וכל פמיעט השנים תמעט מקנתו כי מספר
 תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את
 עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
 אלהיכם: ועשיתם את הקתיואת משפטי
 תשכרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
 לבטח

ספר ויקרא

שלישי
שני כשהן
מחזקין

לְבַטַח * וּנְתַנְהָה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וְאָכַלְתָּ
לְשִׁבְעַת יָמִים וְיָשַׁבְתֶּם לְבַטַח עֲלֶיהָ וְכִי תֵאָמַר
מִה נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַעְנוּ
נִאֲכָף אֶת־תְּבוּאָתָנוּ וְצִוִּיתִי אֶת־כֹּהֵן
לְכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂיתָ אֶת־תְּבוּאָתְךָ
לְשָׁלֹשׁ שָׁנִים וְזָרַעְתָּ אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית
וְאָכַלְתָּ מִן־תְּבוּאָתָה יִשָּׁן עַד־יִשְׁעֵי הַשָּׁנָה
הַתְּשִׁיעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָה תֹאכְלוּ יִשָּׁן
וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְתָּת כִּי־לִי הָאָרֶץ וְכִי
גֵרִים וְרוֹשְׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי וּבְכָל אֲדָמַתְכֶם
אֶחָזְתֶּם גֵּאֱלֵה תִתְּנוּ לָאָרֶץ :

רביעי

כִּי־יִמְוָךְ אַחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָאֵנָה
הַקָּרֵב אֵלָיו וּגְאָל אֶת־מִמְכָר אָדָמוֹ וְאִשׁ
כִּי לֹא יִהְיֶה־לוֹ גֹּאֵל וְהִשְׁגָּה יָדוֹ וּמָצָא כֹהֵן
גֹּאֲלָתוֹ וְחָשַׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָרוֹ וְהִשִּׁיב אֵת־
הָעֶדֶף לְאִישׁ אֲשֶׁר מָכַרְלוֹ וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ
וְאִם לֹא־מָצָא יָדוֹ הִי הִשִּׁיב לוֹ וְהִדָּה
מִמְכָרוֹ בִּיד־הַקֹּנֵה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא
בִּיבֹל וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ :

חמישי
שלישי כשהן
מחזקין

ימכר

מכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עדתם שנת מפכרו ימים תהיה גאלתו :
אם לא יגאל עד מלאת לון שנה תמימה
וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לוקח
לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא בלב :
ונתי החצרים אשר אין להם חמה כביב
על שדה הארץ יחשב גילה תהיה לון
ובבליצא : וערי הלויים בתי ערי אחוזתם
גאלת עולם תהיה ללויים : ואשר יגאל מן
הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביב
כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני
ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
אחוזת עולם הוא להם : ס וכי ימוך
אחיק ומטה ידו עמך והחזקת בו גרותו ושב
וחי עמך : אל תקח מאתו נשך ותרכיב
ויראת מאלהיך וחי אחיק עמך : את כספך
לא רתתן לון פנשך ובמרבית לא רתתן
אכלך : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ
כנען

ספר ויקרא

שטי' בנען להיות לכם לאלהים: ס

כביעי כשהיה
הוא

ימוך אחיך עמך ונמכר לך לאתעבד

עבד עבד: כשכיר כתושב יהיה

עך שנת היבלי עבד עמך: ויצא

הוא ובניו עמו ושכ אל משפחתו

אחות בתי ישוב: כי עבדי הם אשר

הוצאתי אתם מארץ מצרים לא יכנסו

מכרת עבד: לא תרדה בוכפרך וירא

מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיה

מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תהיה

עבד ואמה: וגם מבני התושבים הנגזר

עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם

אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה

והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרש

אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם נגזר

ישראל איש באחיו לא תרדה בוכפרך

שניע

וכי תשיגיד גר ותושב עמך וכן

אחיק עמו ונמכר לגר תושב עמך אולע

משפחת גר: אהר נמכר גאלה תהיה

אחד

אחר מאחיו יגאלנו : אודדו או בן דודו
 גאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו
 אודה שיגרוהו ונגאל : וחשב עם קנהו
 משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף
 ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו :
 אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
 ככסף מקנתו : ואם מעט נשאר בשנים
 עד שנת היבל וחשב לו כפי שגיו ישיב את
 גאלתו : כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
 דדנו בפרך לעיניך : ואם לא יגאל בגאלה
 יצא בשנת היבל הוא ובניו עמו :
 כילי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
 הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
 אלהיכם : * לא תעשו לכם אילים ופסל כ
 ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא
 תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
 יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו
 ומקדשי תיראו אני יהוה : פ

פ פ פ

P. 33. ואם בחקתי תלכו ואת מצותי ה

ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם ב

ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פ

והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישנ

זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישב

שני לבטח בארצכם: * ונתתי שלום כ

ושכבתם ואין מחריר והשבת חיתרעה

הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ודר

את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ודר

מכם חמשה מאה ומאה מכם רבנה ודר

ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופנ

אליכם והפריתי אתכם והרביתי את

שלישי והקימתי את בריתי אתכם: * ואכלת

חמישי כשהן מחוברין

ישן נושן וישן מפני חדש תוציא: ודר

משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם

והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלה

ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם

אשר

אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיר
 להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולף
 אתכם קוממיות: פ

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
 המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם
 את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות
 את כל מצותי להפרכם את בריתי: אף
 אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
 בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
 עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
 ואלהו איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם
 לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
 ואין דרך אתכם: ואם עד אלה לא
 תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על
 חטאתיכם: ושברתי את גאון עיניכם
 ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
 כנחשה: ותם לריק כחכם ולא תתן
 ארצכם את בולה ועץ הארץ לא יתן פרו:
 ואסתלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי

ספר ויקרא

וַיִּסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שִׁבְעַת כַּחֲטָאתֵיכֶם
וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה וְשָׂרְפָה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְהַמְעֵשׂ
אֶתְכֶם וְנִשְׁמוֹ דְרָכֵיכֶם: וְאִם בְּאֵלֶּה
תּוֹסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קְרִי: וְהִלַּכְתִּי
אִנִּי עִמָּכֶם בְּקְרִי וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי
עַל־חַטָּאתֵיכֶם: וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם
נִקְמָה נִקְס־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עַרְוֹת
וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנָתַתֶּם בִּיד אֹרֶן
בְּשִׁבְרֵי לֶכֶם מִטָּה לְחֶסֶד וְאִפּוֹ עֶשֶׂר נֶסֶךְ
לְחַמְכֶם בַּתְּנוּרָה אֶחָד וְהִשִּׁיבוּ לְחַמְכֶם
בְּמִשְׁקָל וְאִכְלַתְּם סוּלָת שִׁבְעֵי: וְאִם
וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
עִמִּי בְּקְרִי: וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמְדֵיכֶם
וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף־אֲנִי שִׁבְעַת עַל חַטָּאתֵיכֶם
וְאִכְלַתְּם בֶּשֶׂר בְּגֵיפִים וּבִשָּׂר בְּנֹתֵיכֶם
תֹּאכְלוּ: וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמַתֵּיכֶם וְהִכְרִיתִי
אֶת־חַמְנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּנֵי
גְלוּלֵיכֶם וְגַעְלָה נַפְשֵׁי אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת־
עֵינֵיכֶם

וְרִיכֶם חֲרַבָּה וְהִשְׁמוּתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא
 אֶרְיֵחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם : וְהִשְׁמַתִי אֹנִי אֶת־
 אֶרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלַיָּה אִיבֵיכֶם הַיְשָׁבִים בָּהּ :
 וְאַתֶּם אֲזוּרָה בְּגוֹיִם וְהִרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חֲרֹב
 וְהִיְתָה אֲרֻצְכֶם שְׁמָמָה וְעֲרִיכֶם יְהִיוּ חֲרַבָּה :
 וְאֶת־רֹצְחֵי הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתֵּיהֶם כָּל־יְמֵי
 הַשְּׁמָמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אִיבֵיכֶם אִזּוֹ תִשְׁבַּת
 הָאָרֶץ וְהִרְצִיתִי אֶת־שִׁבְתֵּיהֶם : כָּל־יְמֵי
 הַשְּׁמָמָה תִשְׁבַּת אֶת־אֲשֶׁר לֹא־שִׁבְתָּהּ
 בְּשִׁבְתֵּיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלַיָּה : וְהַנְּשָׂאִים
 בְּכֶם וְהַבָּאִתִּי מֵרֶךְ בְּלִבְכֶם בְּאַרְצֵת אִיבֵיהֶם
 וְרָדַף אֶתֶם קוֹל עָלֶיהֶם וְנָסוּ מִנֶּסֶת חֲרֹב
 וְנָפְלוּ וְאִין רָדַף : וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאֶחָיו
 כַּמִּפְנֵי חֲרֹב וְרָדַף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לְכֶם
 הַתְּקוּמָה לִפְנֵי אִיבֵיכֶם : וְאַבְדַּתֶם בְּגוֹיִם
 וְאָכַלְתֶּם אֶתְכֶם אֶרֶץ אִיבֵיכֶם : וְהַנְּשָׂאִים
 בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם בְּאַרְצֵת אִיבֵיכֶם וְאֶף־
 בְּעוֹנֵת אֲבֹתֶם אֶתֶם יִמְקוּ : וְהַתּוֹדוֹ אֶת־
 עוֹנֵם וְאֶת־עוֹן אֲבֹתֶם בְּמַעַלֶם אֲשֶׁר מַעַלְו־

ספר ויקרא

בִּי וְאֵף אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמִּי בְקָרִי : אֵף
 אֵלֶיךָ עַמִּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֵר
 אֵיבֵיהֶם אוֹיְבֵי כַנְעַן לְבָבְסָהּ הָעֵדֶל וְאוֹיְבֵי
 אֶרֶץ עֹנָנִים : וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם
 אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר : וְהָאָרֶץ תִּעֲזֹב מִיָּד
 וְתָרַץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהַשְׁמָה מֵהֶם וְהִסִּיחַ
 אֶת עֹנָנִים יַעֲזֹב וְכִי עֵץ בְּמִשְׁפָּטֵי מֵאֲסוּ וְאֶת
 חֻקֹּתֶיהָ גַּעְלָה נַפְשָׁם : וְאֵף גַּם זֹאת בְּהוֹרֵת
 בְּאֶרֶץ אֵיבֵיהֶם לֹא מֵאֲסוּתִים וְלֹא גַעְלָה
 לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם : וּזְכַרְתִּי לֵהֶם בְּרִית רֵאשִׁית
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעַבְדֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לֵהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה : אֲלֵהֶם
 הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַתִּי יְהוָה
 בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה

פ

כֹּז וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא
 מִחוּבְרָיו

גדר

דר בערפך נפשת ליהוה : והיה ערפך
 זכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה
 והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל
 הקדש : ואם נקבה הוא והיה ערפך
 שלשים שקל : ואם מבן חמש שנים ועד
 בן עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים
 שקלים ולנקבה עשרת שקלים : ואם
 מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערפך
 הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך
 שלשת שקלים כסף : ואם מבן ששים שנה
 ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר
 שקל ולנקבה עשרה שקלים : ואם
 מקד הוא מערפך והעמידו לפני הכהן
 והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיגיד
 הנדר יעריכנו הכהן :

ס

ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה
 קדש : לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב פרע
 או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה בבהמה

**ז* ד 4 17 והיה

ספר ויקרא

וְהָיָה הוּא וְאֹת מִכֹּרְתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ׃ וְאִם
בַּחֲמָה טָמְאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן
לַיהוָה וְהָעֶמִיד אֶת־הַבַּהֲמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן
וְהַעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּעֲרִיךְ
הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה׃ וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹלְנָהּ וְיִסַּף
חֲמִשָּׁתוֹ עַל עֶרְכָּךְ׃ וְאִישׁ כִּי יִקְדֵּשׁ אֶת
בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יִקֹּם
וְאִם־הַמִּקְדָּשׁ יִגְאֹל אֶת־בֵּיתוֹ וְיִסַּף חֲמִשָּׁתוֹ

חֲמִשָּׁתוֹ עַל עֶרְכָּךְ עַל־וְהָיָה לוֹ׃ * וְאִם־מִשְׁרָתוֹ
אֶחָדוֹ יִקְדֵּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְרָחַץ עֶרְכָּךְ לִפְנֵי
זָרַע זֶרַע חֲמֵר שְׁעָרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף
אִם־מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדֵּשׁ שָׂדֵהוּ כַּעֲרִיכְךָ
יִקֹּם׃ וְאִם־אֶחָד הַיָּבֵל יִקְדֵּשׁ שָׂדֵהוּ וְחָשַׁב
לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרִים
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכָּךְ׃ וְאִם־גֹּאֵל
יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה הַמִּקְדָּשׁ אֲתוֹ וְיִקֹּם
חֲמִשָּׁתַּיִם עַל עֶרְכָּךְ עַל־וְיִקֹּם לוֹ׃ וְאִם־לֹא
יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה

חמישי
שבעי כשהן
מחזקין

לאיש

לאיש אחר לא יגאל עוד : ורַיָּה הַשָּׂדֶה
 בַּצֵּאתוֹ בִּיבֵל קִדְשׁ לַיהוָה כְּשֶׂדֶה הַחֹרֶם
 לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ : * וְאִם אֶת־שָׂדֶה שִׁשִּׁי
 מִקְנֵהוּ אֲשֶׁר לֹא מִשָּׂדֶה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ
 לַיהוָה : וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַת הָעֶרְכָּךְ
 עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת הָעֶרְכָּךְ בַּיּוֹם הַהוּא
 קִדְשׁ לַיהוָה : בַּשְּׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה
 לְאִשֶּׁר קָנָהּ מֵאֲתוֹ לְאִשֶּׁר לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ :
 וְכֹל עֶרְכָּךְ יִהְיֶה כְּשֶׁקֶל הַקִּדְשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
 יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל : אֲך־בְּכֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה
 בְּבַהֲמַת לֹא יִקְדִּישׁ אִישׁ אֶתוֹ אִם־שׂוֹר אִם־
 שֶׂה לַיהוָה הוּא : וְאִם בְּבַהֲמַת הַטְּמֵאָה
 וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא
 יִגָּאֵל וְנִמְכַר בְּעֶרְכָּךְ : אֲך־כָּל־חֹרֶם אֲשֶׁר
 יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מִיָּדָם
 וּבַהֲמַת וּמִשָּׂדֶה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא יִגָּאֵל
 כָּל־חֹרֶם קִדְשׁ־קִדְשִׁים הוּא לַיהוָה : * כָּל־
 חֹרֶם אֲשֶׁר יִחְרַם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת
 יוֹמָתוֹ : וְכֹל־מִעֵשֶׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ

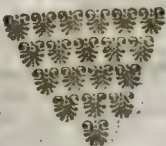
שביעי

ספר ויקרא

מִפְּרֵי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קָדֵשׁ לַיהוָה : וְאֵל
גֵּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשָׂו חֲמִשִּׁיתוֹ יִסָּפֵף עֵד
וְכֹל מַעֲשָׂו בְּקָרוֹצָאן כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹד תַּחַת
הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי הִיָּה קָדֵשׁ לַיהוָה :
יִבְקֹר בֵּין טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרֹנוּ וְאִם הִסֵּס
יִמְרֹנוּ וְהִיָּה הוּא וְתִמְוֹרְתוֹ יִהְיֶה קָדֵשׁ לַיהוָה
יִגָּאֵל : אֱלֹהֵי הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
מִשְׁחָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָר סִינַי

חזק

פְּכוּס פְּסוּקֵי דְסֵפֶר וִיקְרָא שְׁמֵנָה מֵאוֹת וַחֲנֻשִׁים חֲשֵׁמָה • נִמְשָׁף סִימָן
וַחֲצִיֹו הַנֶּנֶע כְּבֶשֶׁד הוֹב : וּפְרִשִׁיּוֹתָיו עֶשְׂרֵה • בִּיא גֵד סִימָן :
וּסְרָדָיו כ"ג • וּכְתוּרָתוֹ יְהִגֵּה יוֹסֵס וְלִילָה סִימָן : וּמִרְקָן
כ"ז וְאֵהִיָּה יַעֲקֹב וְאִבְרָכָךְ סִימָן : מִנִּיץ הַפְּתוּחוֹת שְׁתֵּים
וַחֲמִשִּׁים • וַחֲסִתְמוֹת שֵׁשׁ וְאַרְבַּעִים • הַכֹּל שְׁמֵנָה
וְתִשְׁעִים פְּרִשִׁוֹת : וְהִי צִ"ח אַרְבֹּס סִימָן :

יניח ד' שימ
פנויות ויתחי
מתחלת שימ
חמישית

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל א
מועד באחד להרש השני בשנה השנית
P. 34 לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את-
דאש כל ערת בני ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות כל זכר
לולדתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל-
יציא צבא ישראל תפקדו אתם לצבאתם
אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש
למטה איש ראש לבית אבתו הוא:
ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור: לישמעון
שלמיהאל בן צורי שדי: ליהודה נחשון בן
עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוטר: לזבולן
אליאב בן חלקי: לבני יוסף לאפרים
אלישמעון בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
פרהצור: לבנימין אבירן בן גרעני: להן
אחיעזר בן עמישדי: לאשר פגעאל בן
עכרן

ספר במדבר

עברן: לגר אליסף בן דעואל: לנפר
 קרואי ק' אהירע בין עיניך: אלה קב"א העדה נש
 מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם
 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה א
 נקבו בשמות: ואת כל העדה הקה
 באחד לאחד ש השני ויתילדו על משפחה
 לבית אבתם במספר שמות מכן עשרת
 שנה ומעלה לגלותם: כאשר צוה יי
 את משה ויפקדם במדבר סיני: ס
 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
 לגלותם כל זכר מכן עשרים שנה ומעלה
 כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן
 ששה וארבעים אלף וחמש מאות: פ
 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לב
 אבתם פקדיו במספר שמות לגלותם כל
 זכר מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף
 ושלש מאות: פ

שני

פ

ל בני

לְבִנְיָגֵר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתֵם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
 יָצָא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גֵר חֲמִשָּׁה
 וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ פ
 לְבִנְיַיְהוּדָה תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 אֲבֹתֵם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 יְהוּדָה אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת׃

פ

לְבִנְיִישָׁכָר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 אֲבֹתֵם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 יִשְׁשָׁכָר אַרְבַּעַה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּעַ
 מֵאוֹת׃ פ

לְבִנְיִזְבוּלֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
 אֲבֹתֵם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 זְבוּלֹן שֶׁבַעַה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּעַ מֵאוֹת׃

פ

לְבִנְיִ

ספר במדבר

לְבָנֵי יוֹכָף לְבָנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחַתְּכֶם
לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמֹת שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
אֶפְרַיִם אַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ פ
לְבָנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחַתְּכֶם לְבֵית
אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמֹת שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים׃ פ
לְבָנֵי בְנִימֵן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחַתְּכֶם לְבֵית
אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
בְּנִימֵן חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

פ

לְבָנֵי דָן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחַתְּכֶם לְבֵית אֲבֹתְכֶם
בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים
אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת׃ פ

לְבָנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחַתְּכֶם לְבֵית
אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה

ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה אשר
 אחד וארבעים אלף וחמש מאות : פ
 בני גפתלי תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
 גפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות :

פ

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
 ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד
 לבית אבתו היו : ויהיו כל פקודי בני
 ישראל לבית אבתם מכן עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא בישראל : ויהיו כל
 הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
 וחמש מאות וחמשים : והלויים למטה
 אבתם לא התפקדו בתוכם : פ

וירבר יהוה אל משה לאמר : אך את מטה
 לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך
 בני ישראל : ואתה הפקד את הלויים על
 משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו

המה

הָמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלֵי־וְיִוֹן
 יִשְׂרָתְרוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ: וּבְנֵי
 הַמִּשְׁכָּן יִרְדּוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן
 יִקְיִמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת: וְיִוֹן
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דָּוָן
 לְצַבֹּאתָם: וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת
 וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשֹׁמֵר
 הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: וְיִעֲשֶׂה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 בְּן עֵשׂו:

פ

ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר
 אִישׁ עַל־דָּגְלוֹ בֹּאתָת לְבֵית אֲבוֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאַהֲרֹן מוֹעֵד יַחֲנוּ
 וְהַחֲנִיִּם קָרְמָה מִזִּרְחֵהוּ דָגֵל מַחֲנֵה יְהוֹדָה
 לְצַבֹּאתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי יְהוֹדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־נֹחַ
 עַמִּינָדָב: וְצַבָּאוּ וּפְקַדִּיָּהם אַרְבַּעָה וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵם
 אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת: וְהַחֲנִיִּם עֲלֵיו מִשְׁמֶרֶת
 יִשְׁשַׁכָּר וְנָשִׂיא לְבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר נִתְנָאֵל בֶּן־נֹחַ
 צוּעַר: וְצַבָּאוּ וּפְקַדִּיָּו אַרְבַּעָה וְחַמְשֵׁים־וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵם
 אֶלֶף

אלף וארבע מאות : מטה זבולן ונשיא
 לבני זבולן אליאב בן חלן : וצבאו ופקדיו
 שבעה וחמשים אלף וארבע מאות : כל
 הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים
 אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם
 ראשנה יסעו : ס דגל מחנה
 ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן
 אליצור בן שדיאור : וצבאו ופקדיו ששה
 וארבעים אלף וחמש מאות : והחונם עליו
 מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמאל
 בן צורי שדי : וצבאו ופקדיהם תשעה
 וחמשים אלף ושלש מאות : ומנהגד
 ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל : וצבאו
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושיש מאות
 וחמשים : כל הפקדים למחנה ראובן מאת
 אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות
 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו : ס

ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך
 המחנה כאשר יחנו בן יסעו איש על ידו
 לרגליהם

לדגליהם:

ס

דגל מחנה אפרים

לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישבע

בן עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים ארבע

וחמש מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא

לבני מנשה גמליאל בן פרהצור: וצבאו

ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים

ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבירון בן

גדעני: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים

אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה

אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה

לצבאתם ושלשים יסעו:

ס

מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן

אחיעזר בן עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים

וששים אלף ושבע מאות: והחנים עליו

מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעאל בן

עכרון: וצבאו ופקדיהם אהר וארבעים

אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא

לבני נפתלי אחירע בן עינן: וצבאו

ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע

מאות

מאות: כל הפקדים למחנה דן מאת אלף
 ושבעה וחמשים אלף ושיש מאות לאחרנת
 סעו לדגליהם: פ

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל-
 פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף
 ושלשה אלפים וחמש מאות וחמשים:
 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו בני
 ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
 בן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו
 על בית אבתו: פ

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה
 את משה בהר סיני: ואלה שמות בני רביע
 אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
 ואלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
 אשר מלאידם לכהן: וימת נדב ואביהוא
 לפני יהוה בהקרבים אשר זרה לפני יהוה
 במדבר סיני ובנים לא יהיו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם:
 וידבר

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את
 מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן
 ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו וא
 משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעמ
 את עבדת המשכן: ושמרו את כל פר
 אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעב
 את עבדת המשכן: ונתתה את הלוי
 לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאר
 בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד
 ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומתו

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנח
 לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחה
 כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו ל
 הלויים: כי לי כל בכור ביום הכתיב
 בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
 בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה

פ

ודברי הוזה אל משה במדבר סיני לאמר : חמישה
 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם
 כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם : ויפקד
 אתם משה על פי הוזה כאשר צוה : ויהיו
 אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי :
 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני
 ושמעי : ובני קהת למשפחתם עמרם
 ויזהר חברון ועזיאל : ובני מררי למשפחתם
 מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית
 אבתם : לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
 השמעי אלה הם משפחת הגרשני :
 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות :
 משפחת הגרשני אחרי המשכן חנוימה :
 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל :
 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד :
 וקלעי החצרות ומסך פתח החצר אשר
 על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
 לכל

לְכֹל עֲבֹדָתוֹ:

ס

ול

מִשְׁפַּחַת הָעֵמֶרְמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּזְעִי
 וּמִשְׁפַּחַת הַחֲכִירָנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֹזִיאֵלִי
 הֵם מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי: בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר
 חָדָשׁ וּמַעְלָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: מִשְׁפַּחַת בְּנֵי קַהֲתָן
 יַחְנוּ עַל יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: וְנָשִׂיאֵיהֶם
 אֲבִי לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי אֱלִי־צַפַּן בֶּן עֹזִיאֵל
 וּמִשְׁמֶרֶתָם הֵאָרֹן וְהִשְׁלַחַן וְהַמִּזְבֵּחַ
 וְהַמִּזְבֵּחַת וְכָל יְהִי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בְּיָד
 וְהַמִּסְךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ: וְנָשִׂיאֵי נְשֵׂי אֲדֹנָי
 אֵל עֹזֵר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פִּקְדַת שְׁמֹרֵי
 מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: לְמִרְיָ מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלֵלִים
 וּמִשְׁפַּחַת הַמּוֹשֵׁי אֱלֹהֵם הֵם מִשְׁפַּחַת מִרְיָ
 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חָדָשׁ
 וּמַעְלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹת: וְנָשִׂיאֵיהֶם
 אֲבִי לְמִשְׁפַּחַת מִרְיָ צוּרִיאֵל בֶּן אֲבִיחִיל
 יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ צַפְנָה: וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת
 בְּנֵי מִרְיָ קָרְשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיו וְעִמְרֹן
 וְאֲדֹנָי

וארניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמרי החצר
 סביב וארניהם ויתרתם ומיתריהם: והחנים
 לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
 מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
 המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב
 ומת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה
 אהרן על פי הוה למשפחתם כל זכר מבין

נקוד על
 ואהרן

חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס

שש

ויאמר יהוה אל משה פקד כל
 בכר זכר לבני ישראל מבין חדש ומעלה
 שא את מספר שמתם: ולקחת את
 הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור
 בבהמת בני ישראל: ויפקד משה באשר
 צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל:
 והי כל בכור זכר במספר שמת מבין חדש
 מעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף
 שלשה ושבעים ומאתים: פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
 הלויים

ספר במדבר

הַלֹּוִים תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל
 בְּהֵמַת הַלֹּוִים תַּחַת בְּהֵמַתם וְהִירִדְלִי הַלֹּוִים
 אֲנִי יְהוָה׃ וְאֵת פְּרוּיֵי הַשְּׁלֵשָׁה וְהַשְּׁבִיעִי
 וְהַמְּאֹתִים הָעֶדְפִים עַל־הַלֹּוִים מִבְּכוֹרֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ וְלָקַחְתָּ חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שֶׁקֶל
 לְגֹלְגֹלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֹּוֹ
 הַשֶּׁקֶל׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו
 פְּרוּיֵי הָעֶדְפִים בָּהֶם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִן
 הַפְּרוּיֹם מֵאֵת הָעֶדְפִים עַל פְּרוּיֵי הַלֹּוִים
 מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף
 חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי בִשְׁמֵת
 הַקֹּדֶשׁ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּרוּיֹם לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה׃

תפחיים ק

פ

ך וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
 שְׁנֵיעִי אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחַת
 לְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמִעַל
 וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לְצִבָּא לַעֲשׂוֹת
 מְלָאכָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃ זֹאת עֲבַדְתָּ בְּנֵי־קָהָת
 בְּאֶהֱל

בְּאֵהָל מוֹעֵד קָדַשׁ הַקִּדְשִׁים׃ וּבֵא אֲהָרֹן
בָּנָיו בְּגִסֵּעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרְרוּ אֶת פְּרֻכַת
הַמִּסָּךְ וּכְסוּ בָהּ אֶת אֲרֹן הָעֵדוּת׃ וּנְתַנּוּ
עָלָיו כֶּסֶף עוֹר תַּחֲשׁוּ וּפְרָשׁוּ בְּגָד כָּלִיל
תְּכֵלֶת מַלְמַעְלָה וּשְׂמוֹ בְּדִיו׃ וְעַל שְׁלֹחַן
הַפָּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת־
הַקַּעֲרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־הַמִּנְקִיֹת וְאֶת־
קַשְׂוֹת הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃
וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגָד תוֹלַעַת שָׁנִי וּכְסוּ אֹרְזוֹ
בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁוּ וּשְׂמוֹ אֶת־בְּדִיו׃ וּלְקַחוּ
בְּגָד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אֶת־מִנְרֹת הַמָּאֹר וְאֶת־
גִּרְתֵיהֶם וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֵּיהָ וְאֶת־
כָּל־כְּלֵי שִׁמְנֵה אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ לָהֶם׃
וּנְתַנּוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהָ אֶל־מַכְסֵה עוֹר
תַּחֲשׁוּ וּנְתַנּוּ עַל־הַמוֹט׃ וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב
וּפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אֹרְזוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר
תַּחֲשׁוּ וּשְׂמוֹ אֶת־בְּדִיו׃ וּלְקַחוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי־
הַשֵּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ בָּכֶם בְּקֹדֶשׁ וּנְתַנּוּ אֶל־
בְּגָד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אוֹתָם בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁוּ

ספר במדבר

וַנִּתְּנוּ עַל־הַמּוֹט׃ וַדִּשְׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפָרַח
עָלָיו בַּגֶּד אֲרָגְמָן׃ וַנִּתְּנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלֵינוּ
אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ עָלָיו בְּהֵם אֶת־הַמַּחֲתָת אֲשֶׁר
הַמִּזְלָגִת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־הַמְזֻרְקֵת מִן־הַבַּיִת
כָּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו כִּכּוּי עוֹר חַמֶּטֶת
וּשְׂמוּ בָדָיו׃ וְכִלָּה אֶהְרֹן וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כָּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֹסַע הַמִּזְבֵּחַ
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קֹהֵל לִשְׂאֵת וְלֹא־יָבֹאוּ
אֶל־הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֱלֹהֵי מִשְׁכַּן עֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּאֵהָל מוֹעֵד׃ וּפְקַדְתָּ אֶל־עֹזֵר וּבֶן־אֶהֱרָן
הַזֹּכֵחַן שֶׁמֶן הַמָּאֹר וְקִטְרֵת הַסַּמִּים וּמִן־הַמִּזְבֵּחַ
הַתְּמִיד וּשְׂמֵן הַמִּשְׁחָה פְּקַדְתָּ כָּל־הַכֵּלִים
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכָלֵינוּ׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר
אֶל־תִּכְרְתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַכֹּהֲנִים
מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ וְנָתַתִּי עֲשׂוֹ לָהֶם וְחִוּוּ
יָמָתוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר
וּבָנָיו יָבֹאוּ וּשְׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
וְאֶל־מִשְׁאֵוֹ׃ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כִּבְלַעַת
הַקֹּדֶשׁ

פ פ פ

P. 35. ודבר יהוה אל משה לאמר: נשא את-
 ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם
 למשפחתם: מבין שלשים שנה ומעלה עד
 בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא
 לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:
 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד
 למשא: ונשאו את יריעת המשכן ואת
 אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר-
 עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער
 החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב
 ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת
 כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן
 ובניו תהיה פל עבדת בני הגרשני לכל
 משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם
 במשמרת ארת כל משאם: זאת עבדת

ספר במדבר

מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרִשִׁי בְּאֶהֱרֹן
וּמִשְׁמֵרֵתָם בְּיַד אֵיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן

בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם לְבָנֵי

אֲבֹתָם תִּפְקְדוּ אֹתָם: מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וּמֵעֵלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֶם בְּיַד

הַבָּא לְעִבְדָא לְעַבְדָא אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד

זֹאת מִשְׁמֵרֵת מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדַתֶּם בְּאֶהֱרֹן

מוֹעֵד קָרְשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיו וְעִמּוּדֵי

וְאֲדָנָיו: וְעִמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם

וְיִרְגְּדֶתֶם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלִבְנֵי

עֲבֹדַתֶּם וּבִשְׂמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּל־מִשְׁמֵרֵת

מִשְׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי

לְכָל־עֲבֹדַתֶּם בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּיַד אֵיתָמָר בִּן־

אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: * וַיִּפְקְדוּ מִשְׁהוּ וְאֶהֱרֹן וְנִשְׁיָהוּ

הָעֵרָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם וְלִבְנֵי

אֲבֹתָם: מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעֵלָה וְעַד בֶּן־

חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעִבְדָא לְעַבְדָא

בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתֶּם

אַלְפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְּקֻדֵי

מִשְׁפַּחַת

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי כֹל הָעֵבֶד בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר פָּקַד מִשֵּׁהוּאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיד
 מִשֵּׁה : ס וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרֶשׁוֹן
 לְמִשְׁפַּחוֹתֵם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמַעֲלָהוּ עַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כֹּל הַבָּא
 לַצֵּבֹא לַעֲבֹדָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד : וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם
 לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם אֲלֹפִים וּשְׁשֵׁ
 כֹּאֹת וּשְׁלֹשִׁים : אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי גֵרֶשׁוֹן כֹּל הָעֵבֶד בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד
 מִשֵּׁה וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה : וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם : מִבֶּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָהוּ עַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
 כֹּל הַבָּא לַצֵּבֹא לַעֲבֹדָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד : וַיְהִי
 פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם שְׁלֹשָׁת אֲלֹפִים
 וּמֵאָתַיִם : אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי
 אֲשֶׁר פָּקַד מִשֵּׁהוּאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיד
 מִשֵּׁה : כֹּל הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מִשֵּׁהוּאֶהֱרֹן
 וְנִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלוּיִם לְמִשְׁפַּחַתָּם
 וּלְבֵית אֲבוֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה

ספר במדבר

ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבד
עבדה ועבדת משא באהל מועד :
פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות
ושמנים : על פי יהוה פקד אותם ביד
איש איש על עבדתו ועל משאו ופ
אשר צוה יהוה את משה :

פ

ה וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את
ישראל וישלחו מן המחנה כל צרועות
זב וכל טמא לנפש : מזכר עד נקבה ת
אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יט
את מחניהם אשר אני שכן בתוכם : ויע
כן בני ישראל וישלחו אותם אל
למחנה כאשר דבר יהוה אל משה ב
בני ישראל :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
ישראל איש אוראשה כי יעשו מכל חטאי
האדם למעל מעל ביהודה ואשמה הנ
הקוא : והתודו את חטאתם אשר
והשיב את אשמו בראשו ותמישתו
עליו

עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם אין לאיש
 גאל להשיב האשם אליו האשם המושב
 ליהוה לכהן מלכד איל הכפרים אשר
 יכפר בו עליו: וכל תרומה לכל קדשי
 בני ישראל אשר יקריבו לכהן לוי יהיה:
 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן
 לכהן לוי יהיה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
 אשתו ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה
 שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
 והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה:
 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
 את אשתו והיא לא נטמאה: והביא
 האיש את אשתו אל הכהן והביא את
 קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים
 לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי
 מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון:

ח ד 4 18 והקריב

ספר במדבר

וְהִקְרִיב אֶתְּהָ הַכֹּהֵן וְהֵעֵמְדָה לִפְנֵי יְהוָה
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּם קֹדְשִׁים בְּכֵלֵי חָרֶשׁ וְכִסְוֵת
הָעֹפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקֹרְקֵעַ הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן
וְנָתַן אֶל הַמִּיִּם וְהֵעֵמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאֵשׁ וְנָתַן
בְּפִיהָ אֶת מִנְחַת הַזִּכְרוֹן מִנְחַת קִנְיָן
הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יְהִיוּ מִי הַמְּרִים הַמְּאֹרָסִים
וְהַשְּׂבִיעַ אֶתְּהָ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאֵשׁ אֵל
לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתְּךָ וְאִם לֹא שְׁטִית מִמֶּנִּי
תַּחַת אִישׁ הַנְּקִי מִמִּי הַמְּרִים הַמְּאֹרָסִים
הָאֵלֶּה וְאֵת כִּי שְׁטִית תַּחַת אִישׁ וְכִי נִסְכַּח
יִתֵּן אִישׁ בְּךָ אֶת שִׁכְבְּתוֹ מִבְּלַעַד אִישׁ
וְהַשְּׂבִיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאֵשׁ בְּשִׁבְעַת הָאֵרֶב
וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאֵשׁ יִתֵּן יְהוָה אוֹרְךָ לְאֵרֶב
וְלִשְׂבָעָה בְּתוֹךְ עַמְּךָ בְּתֵת יְהוָה אֶת־דְּרֹכֶיךָ
נִפְלְתוּ וְאֵת בְּטַנְךָ צָבָה וּבְאֵן הַמִּיִּם הַמְּאֹרָסִים
הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָךְ לְצְבוֹרֹת בְּטָן וּלְנֶפֶל יְהוָה
וְאָמְרָה הָאֵשׁ אָמֵן אָמֵן וְכָתַב אֶת־הַתּוֹרָה
הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בְּסֵפֶר וּמָחָה אֶל־הַתּוֹרָה
הַמְּרִים

המרים: והשקה את האשה את מי המרים
 המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים:
 לקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאה
 והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
 אל המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את
 אופרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את
 האשה את המים: והשקה את המים והיתה
 אסנטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
 המים המאדרים למרים וצבתה בטנה ונפלה
 ורכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ואם
 לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה
 גזרעה זרע: זאת תורת הקנאה אשר תשטה
 אשה תחת אישה ונטמאה: או איש אשר
 תעבר על יו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והעמיד את האשה לפני יהוה ועשרה לה
 הכהן את כל התורה הזאת: ונקח האיש
 מעו והאשה ההוא תשא את עונה: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש יודע

ספר במדבר

כִּי יִפְּלֹא לְגֵרֵךְ גֵּרֵךְ נֹזֵר לְהֹזִיר לַיהוָה :
וְשָׂכַר יֹזֵר חֲמִיז יִין וְחֲמִיז שֶׂכֶר לֹא יִשְׁתֶּה
וְכָל מִשְׁרַת עֹנִיִּים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֹנִיִּים לְהֹזִיר
וְיֹבְשִׁים לֹא יֹאכְלוּ : כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מְכַלֵּא
יַעֲשֶׂה מִגִּפְּן הַיַּיִן מִחֲרָצִיִּים וְעַד זֶן לֹא יֹאכְלוּ
כָּל יְמֵי גֵרֵךְ נִזְרוֹ תֵּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשִׁית
עַד כִּלְאֵת הַיָּמִם אֲשֶׁר יֹזֵר לַיהוָה קִדְשׁ
יִהְיֶה גֵרֵךְ פֶּרַע שֶׁעַר רֹאשׁוֹ : כָּל יְמֵי הַחַיִּים
לַיהוָה עַל נַפְשׁ מֵת לֹא יָבֹא : לֹא יִבְיֹאוּ וְלֹא יִבְיֹאוּ
לְאָחִיו וְלֹא אֶחָתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמֵתוֹם
גֵּרֵךְ אֱלֹהֵיוֹ עַל רֹאשׁוֹ : כָּל יְמֵי נִזְרוֹ קִדְשׁ
הוּא לַיהוָה : וְכִי יָמוּת מֵרַת עָלָיו בַּפֶּתַח
פֶּתַח וְטָמְא רֹאשׁ גֵּרֵךְ וְגֵלַח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
טָהַרְתּוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי גֵּלַחְנוּ : וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
יָבֹא שְׁתֵּי תָרִיס אֹךְ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֹהֶל
לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכֹפֵר עָלָיו כַּאֲשֶׁר
חָטָא עַל־הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא וְהֹזִיר לַיהוָה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהִבִּיא כִּבְשֵׁי

בֵּין שְׁנָתוֹ לְאִשָּׁם וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ בֵּי
טַמְא נִזְרוּ: וְזֹאת תּוֹרַת הַנִּזְוֹר בְּיוֹם מְלֹאת
יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
וְהַקָּרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֵּין שְׁנָתוֹ
תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׂה אֶחָד בֶּת־
שְׁנָתָה תְּמִימָה לַחֲטָאתָ וְאֵיל־אֶחָד תְּמִים
לְשִׁלְמִים: וְסֹל מִצּוֹת סֹלֶת חֲלֹלֶת בְּלוֹלֶת
בְּשֶׁמֶן וְרִקְיֵי מִצּוֹת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם: וְהַקָּרִיב הִכְהֵן לִפְנֵי הוָה
וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ: וְאֶת־הָאֵיל
יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל־סֹל הַמִּצּוֹת
וַעֲשֵׂה הִכְהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ: וְגִלָּה
הַנִּזְוֹר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ
וְלָקַח אֶת־שֵׁעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאִשׁ
אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: וְלָקַח הִכְהֵן
אֶת־הַזֶּרֶע בְּשִׁלָּה מִן־הָאֵיל וְהִלִּית מִצֵּה
אֶחָת מִן־הַסֹּל וְרִקְיֵי מִצֵּה אֶחָד וְנָתַן עַל־
כַּפֵּי הַנִּזְוֹר אַחַר הַתְּגַלְחוֹ אֶת־נִזְרוֹ: וְהִנִּיף
אוֹתָם הִכְהֵן תְּנוּפֵה לִפְנֵי הוָה קֹדֶשׁ הוּא
לְכֹהֵן

ספר במדבר

לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה
ואחר ישתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר
תשיג ירו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על
תורת נזרו:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר כה רתברכו אתם
ישראל אמור להם:

רשת יום א
של חנוכה

וישמרך: ׀ יאר יהוה פניו אר
ויחנה: ׀ ישא יהוה פניו אליך ויש
לך שלום: ׀ ושמו את שמי ער

ז בני ישראל ואני אברכם: ׀ ויהי כ

רביעי

בלות משה להקים את המשכן ומשחאת
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת
כל כליו ומשחם ויקדש אתם: ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי
המטת הם העמדים על הפקדים: ויביאו את
קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר
בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד
ויקריבו

ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה
 אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את
 עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים
 איש כפי עבדתו: וקח משה את העגלות
 זאת הבקר ויתן אותם אל הלויים: אתושתי
 העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון
 כפי עבדתם: ואתו ארבע העגלות ואת
 שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
 ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת
 לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכסף
 וישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח
 ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את
 קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה
 וישא אחר ליום נשיא אחר ליום יקריבו
 את קרבנם לחנכת המזבח:

ס

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו
 נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו
 קערת כסף אחת של שים ומאה משקלה
 מזרק אחר כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם

ספר במדבר

שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
אחר בין בקר איל אחד כבש אחד בין שניהם
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולו
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נחשון בין עמי נרב : פ

פרשת יום ב' של חנוכה

ביום השני הקריב נתנאל בין צוער נשי
יששכר : הקרב את קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אה
בסף שבעים שקל בשקל הקודש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : פ
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד
בין בקר איל אחד כבש אחד בין שניהם
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולו
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בין צוער : פ

פרשת יום ג' של חנוכה

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אלאב
הק

חלון: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
 כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אליאב בין חלון: פ

פרשת יום ד
 של הגובה

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בין
 שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
 כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליצור בין שדיאור: פ

ביום

כפר במדבר

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
 צור־שדי: קרבנו קֶעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת שֶׁל
 נמאה משקלה מזרק אחד כֶּסֶף שְׁבַעִים
 בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוֵהוּ
 בִשְׁמֵן לַמִּנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּא
 קִטְרֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ
 אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵימָר
 חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שְׁנָתוֹ
 חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן שְׁלָמִיאל בֶּן־צֹרִי־שָׁדִי: פֶּר
 בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי נְשִׂיא לְבִנְיָמִן אֶל־יִסָּכָר בֶּן־דְּעוּאֵל
 קֶרְבֵּנוֹ קֶעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָרֶב
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים
 בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוֵהוּ
 בִשְׁמֵן לַמִּנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּא
 קִטְרֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ
 אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵימָר
 חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שְׁנָתוֹ

פְּרִשְׁתָּה יוֹם ה'
 טָל הַגּוֹכָה

פְּרִשְׁתָּה יוֹם ו'
 טָל הַגּוֹכָה

חמשה

חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחרת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחר כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחר בן בקר איל
אחר כבש אחר בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחר לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אל ישמע בן
עמיהוד: פ

פרשת יום
של חנוכה

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פרה צור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחר כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחר בן בקר איל אחר כבש
אחר בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחר
לחטאת

פרשת יום
ח' של חנוכה
נס בהעלותך

ספר במדבר

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בין פרה

פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן
גרעני: קרבנו קערת כסף אחת שלש
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבע
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשורה
מלאה קמח: פר אחד בין בקר איל
כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים
שנים אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בין גרעני

פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלש
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבע
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
בלולה

בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
 כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחיעזר בין עמי שדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר שביעי
 פגע יאל בין עכרון: קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
 בין בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 פגע יאל בין עכרון: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אחירע בין עינן: קרבנו קערת כסף
 אחת

ספר במדבר

אחרת שלשים ומאה משקלה מזרק
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנת
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פרא
בן בקר איל אחד בבש אחד בן שנת
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ול
השלמים בקר שנים אילם חמשה ע
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
אחירע בין עינן:
פ

זאת חנכת המזבח ביום המושח אתו כ
נשיא ישראל קערת כסף שתים עשר
מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שת
עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כ
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכל
אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כ
זהב שתים עשרה מלאה קטרת עשר
עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכ
עשרים ומאה: כל הבקר לעלה ש
עשר פרים אילם שנים עשר כבשים ב
שנה

בהעלתך רטו

שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עינים שנים
עשר לחטאת: וכל בקר יזבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתרים
ששים בבשים בני שנה ששים זאת חנכת
המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה
אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול
מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן
העדת מבין שני הכרובים וידבר אליו:

פ פ פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל-ח
אהרן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות
אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:
יעש כן אהרן אל-מול פני המנורה העלה
דתייה כאשר צוה יהוה את משה: וזה
מעשה המנורה מקשה זהב עדי רכה עד
ברחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנורה:

פ

וידבר

ספר במדבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח
הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם
וכה תעשה להם לטהרם הוזה עליהם
חטאת והעבירו תער על כל בשרם ומ
בגדיהם והטהרו : ולקחו פר בן
ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני
בקר תקח לחטאת : והקרבת את ה
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
ישראל : והקרבת את הלויים לפני
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים
והניף אהרן את הלויים תנופה לפני
מאר בני ישראל והיו לעבד את עבד
יהוה : והלויים יסמכו את ידיהם על
הפרים ועשה את האחד חטאת וא
האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים
והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני
והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את
הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים
ואחרי כן באו הלויים לעבד את אהל מ

שני

וטהרה

וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי
 נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
 וחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
 לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני
 ישראל בארץ ובבהמה ביום הכתי כל
 בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:
 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני
 ישראל: ואתנה את הלויים נתנים ולאהרן
 לבניו מתוך בני ישראל ליצוד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
 בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן
 כל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה
 יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני
 ישראל: ויתחטאו הלויים וכבסו בגדיהם
 ונגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר
 עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו
 הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד
 לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את

ספר במדבר

משה על הלויים כן עשו להם :

ס

וידבר יהוה אל משה לאמר :
אשר ללויים מבין חמש ועשרים שנה וכ
יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד :
המשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא י
עוד : ושרת את אחיו באהל מועד לש
משמרת ועבדה לא יעבד ככה תע
ללויים במשמרתם :

פ

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני ב
השנית לצאתם מארץ מצרים בה
הראשון לאמר : ויעשו בני ישראל אהל
הפסח כמועדו : בארבעה עשר יום בה
הזה בין הערבים תעשו אתו כמעדו ככ
חקתיו וככל משפנתי תעשו אתו : ויע
משה אל בני ישראל לעשת הפסח : ויע
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום
לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל א
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל :
אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ורא

ט

שלישי
פרשת יוסף
של ח'ה טל
פסח

יב

בהעלתך

ר"ז

לְלוּ לַעֲשֶׂת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ
בְּיַד מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֲדַרְזוּ בַּיּוֹם הַהוּא : וַיֹּאמְרוּ
אֲנָשִׁים הֵהֱמָה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טַמְאִים לַנֶּפֶשׁ
דָּם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קִרְבָּן
יְהוָה בְּמַעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר
לָהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעָה מִהֲיִצוּה יְהוָה
דָּם :

פ

דָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־הָיָה טַמְאֵו
נֶפֶשׁ אוֹ בְּדַרְךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְרֵדְתִּיכֶם
עָשָׂה פֶסַח לַיהוָה : בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת
עָרֵי יוֹם בֵּין הָעַרְבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת
הָרִים יֹאכְלֵהוּ : לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עֵרֶב
קָרוֹעַ וְעֵצִים לֹא יִשְׁכְּרוּ בּוֹ כְּכֹל־חֻקַּת הַפֶּסַח
שֵׁנוֹ אֹתוֹ : וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדַרְךְ
אֵלֶּיךָ הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַזֹּאת מֵעַמִּיתָ כִּי־קִרְבָּן יְהוָה לֹא הַקְרִיב
מַעֲדוֹ חָטְאוּ יִשְׂאֵהוּ הָאִישׁ הַהוּא : וּכְיַגִּיד
תְּכַסֵּיךָ וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח

נקוד על ה'

ספר במדבר

וּבְמִשְׁפָּטוֹ בֶּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָּךְ
דַּבְּעִי וּלְגֵר וּלְאִזְרַח הָאָרֶץ: ס וּבִיּוֹכָד
אֶת הַמִּשְׁכָּן כַּפֶּה הָעֵנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן
הָעֵדוּת וּבְעָרְבֵי יְהוָה עַל הַמִּשְׁכָּן כַּמִּוֹד
אֲשֶׁר עָרַבְתָּ בְּקָר: כֵּן יִהְיֶה תְּמִיד הָעֵנָן
וּמֵרָאֵה אֱשׁ לִילָה: וּלְפִי הָעֲלוֹת הָעֵנָן
הָאֵהָל וְאֵהָרִי כֵּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמִוֹד
אֲשֶׁר יִשְׁכֵּן שֵׁם הָעֵנָן שֵׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי
יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֵּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן
יַחֲנוּ: וּבְהֵאָרִץ הָעֵנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יִמְסְרוּ
וּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
יַסְעוּ: וַיֵּשְׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן יָמִים מְסֻפָּרִים
הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ
וַיֵּשְׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן מְעַרְבֵי בְּקָר וּבְנֵי
הָעֵנָן בְּבִקְרָה וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמִם וּלְיָלֵל וְנִסְעוּ
הָעֵנָן וְנִסְעוּ: אוֹ יָמִים אוֹ חֳדָשׁ אוֹ יָמִים
בְּהֵאָרִץ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עַל־פִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבְהֵעֲלֵתוּ יַסְעוּ:

בהעלתך

ריח

יִהְיֶה יַחְנוּעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמַרְת
יְהוָה שְׁמְרוּ עַל־ פִּי יְהוָה בֵּי־רַמְשֵׁה:

פ

דְּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲשֵׂה לְךָ י
תִּי חֲצוּצֹת כָּסֶף מְקֻשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם
הָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הַעֲדָה וּלְמַסַּע אֶת־
מַחֲנֹת: וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל־
עֲדָה אֶל־ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאִם־בָּאֲחַת
תִּקְעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רֵאשִׁי אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת
הַנִּים קִדְמָה: וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִית
סְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִים תִּימְנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ
מִסְעֵיהֶם: וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקְעוּ
לֹא תִרְיעוּ: וּבְנִי אַהֲרֹן הַכֹּהֵנִים יִתְקְעוּ
חֲצוּצֹת וְהָיוּ לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
כִּי־תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאֶרֶצְכֶם עַל־הַצֹּר
הַצֹּר אֹתְכֶם וְהִרְעַתְּם בַּחֲצוּצֹת וְנִזְבַּרְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֹיְכֶם:
כִּי־יִשְׁמַחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשִׁי

ספר במדבר

חדשכם ותקעתם בחצרות על על
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
אלהיכם אני יהוה אלהיכם: פ
חמישי ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשר
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדה
ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר
וישכן הענן במדבר פארן:
בראשנה על פי יהוה ביד משה:
דגל מהנה בני יהודה בראשנה לצבא
ועל צבא ונחשון בן עמינדב: ועל
מטה בני יששכר נתנאל בן צוער:
צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון:
המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
המשכן: ונסע דגל מהנה ראובן לצבא
ועל צבאו אליצור בן שדיאור: ועל
מטה בני שמעון שלמיהל בן צורי
ועל צבא מטה בני גר אליסף בן דעוא
ונסעו הקהתים נשאי המקדש והק
את המשכן ערבאם: ונסע דגל
בני

בהעלתך ריט

בְּיַאֲפָרִים לְצַבָּאתָם וְעַל־צִבְאוֹ אֲלִישְׁמַע
בְּעַמִּיהוֹר: וְעַל־צִבְא מַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה
מִלְיֵאל בֶּן־פְּדָהצֹר: וְעַל־צִבְא מַטֵּה בְנֵי
גִּימְזֵן אֲבִידֶן בֶּן־גְּדֵעוֹנִי: וְנִסְעֵדוֹל מַחְנֵה
גִּימְזֵן מֵאֶסֶף לְכָל־הַמַּחְנֵה לְצַבָּאתָם
וְעַל־צִבְאוֹ אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדַּי: וְעַל־
צִבְא מַטֵּה בְנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן:
וְעַל־צִבְא מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־
גִּימְזֵן: אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצַבָּאתָם
שְׁעוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֶבֶב
בֶּן־רְעוּאֵל הַמְּדִינִי חֲתַן מִשֶּׁה נִסְעִים יֵאֲנַחְנוּ
עַל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֲתוּ אִתָּן לָכֶם
כֹּה אֲתַנּוּ וְהַטְּבַנּוּ לָךְ כִּי־יְהוֹה דְּבַר־טוֹב
עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלָיךְ כִּי־אִם־
אֵל־אֶרֶץ וְאֵל־מוֹלַדְתִּי אֵלָיךְ: וַיֹּאמֶר
אֵל־נָא תַעֲזֹב אֲתַנּוּ כִּי־עַל־כֵּן יִרְעַת חֲנֻתְנוּ
בְּמִדְבַר וְהֵייתָ לָנוּ לְעֵינַיִם: וְהִיָּה כִּי־תֵלֵךְ
עִמָּנוּ וְהִיָּה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִטִּיב יְהוָה
עִמָּנוּ וְהַטְּבַנּוּ לָךְ: וַיִּסְעוּ מִהַר יְהוָה דֶּרֶךְ
י"ט ג 3 19 שלשת

ספר במדבר

שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְבֵּי עָשָׂר יְהוָה נֹסַע לִפְנֵי

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לֵהֶם מְנוּחָה :

יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנֹסַע־מִן הַמַּחֲנֶה :

וַיְהִי בְנֹסַע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

נח הפוכה
ש שי

קוֹמְרוּ וַיְהוֹדוּ וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵךָ

ובנחוק

מִפְּנֵיךָ : וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְּבֵי

אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל :

מן הפוכה

וַיְהִי הָעַם כְּמַתְאַנְנִים רַעֲבֵאֲנֵי יְהוָה וַיִּשְׁׁ

יְהוָה וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאמֶר

בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּתַר

מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ : וַיִּקְרָא

הַמְּקוֹם הַהוּא תְּבַעֲרָה כִּי בְעַרְתָּם אֶת

יְהוָה : וְהָאֶסְפָּסֶף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הַתְּאוֹוֹתֶיךָ

וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ

יֵאֱכַלְנוּ בָּשָׂר : זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָתַתָּ

בְּמִצְרַיִם חֵמֶס אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבִתִּים

וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבְּצִלִּים וְאֶת הַטּוֹמִים

וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ בִּשְׂאֵה אֵין כָּל בְּלִתֵּי אֵלֶיךָ

עֵינֵינוּ : וְהִמֵּן כְּזֶרַע גֶּד הוּא וְעֵינֵינוּ כִּי

הַבּוֹלָה

בהעלתך רכ

הַבְּדִלָּה : שְׁטוֹ הָעַם וּלְקָטוֹ וּמַחֲנוּ בְּרַחֲמִים
 אֲדַרְכּוּ בַּמִּדְבָּרָה וּבִשְׁלוֹ בַּפְּרֹזֶר וְעָשׂוּ אֲרָזוֹ
 עֲגוֹת וְהִיָּה טַעֲמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁךְ הַשָּׁמֶן :
 וּבְרִדַת הַטֵּל עַל־הַמַּחֲנֶה לִילָה יִרְדּוּ הַמֶּן
 עֲלֵיו : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בִּכְהָ
 לַמִּשְׁפַּחַתָּיו אִישׁ לַפֶּתַח אֹהֶלוֹ וַיִּהְרֹ אַף יְהוָה
 מֵאֵד וּבְעֵינַי מֹשֶׁה רָעַ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לְמַדָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וּלְמַדָּה לֹא־מִצַּתִּי חֵן
 בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם אֶת־מִשְׁאַ כָּל־הָעַם הַזֶּה עָלַי :
 הַאֲנֹכִי הָרִיתִי אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה אִם־אֲנֹכִי
 יִלְדֶתְהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שֶׂאֱהוּ בַחֲיִקְךָ
 כְּאֲשֶׁר יִשְׂאֵה אֱמֵן אֶת־הַיִּנֹק עַל־הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיו : מֵאִיִן לִי בִשָׂר לִתֵּת
 לְכָל־הָעַם הַזֶּה כִּי־יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ
 בִּשָׂר וְנֹאכְלָהּ : לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי
 לְשָׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה כִּי־כִבֵּד מִמֶּנִּי :
 וְאִם־כִּכְהָ אֶת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגֵנִי נָא הֲרוֹג אִם־
 מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֵל־אַרְאֶה בְּרַעְתִּי :

פ

וַיֹּאמֶר

19 4

יט ד

ספר במדבר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲסַפְּחָ לְיִשְׂרָאֵל
אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־
זָקְנֵי הֵעֵס וְשִׁטְרִיו וּלְקַחְתָּ אֹתָם אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ וַיְרִדְתִּי וּבִנְיָמִן
עִמָּךְ שָׁם וְאַצֵּלְתִּי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלַי
וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמִשְׁכַּת הָעֵדוּת
וְלֹא־תִשָּׂא אֶתְהָ לְבֹדֶךָ׃ וְאֶל־הָעָם
תֹּאמֶר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאֲכַלְתֶּם בִּשְׂרֵי
בְּכִיתֶם בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאכְלֵנו בִּישְׂרָאֵל
כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִלְתָן יְהוָה לָנוּ
בִּשְׂרֵי וְאֲכַלְתֶּם׃ לֹא־יֹכֵחַ אֶחָד תֹּאכֵל
וְלֹא־יֹמִים וְלֹא־חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא־עֶשְׂרֵי
יָמִים וְלֹא־עֶשְׂרִים יוֹם׃ עַד־יְחַדְּשִׁימִים
אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לזֹרָא יְעֹבֵר
מֵאִסְתֶּם אֶת־יְרוּחַ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
וְתִבְכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצֵאנוּ מִמִּצְרַיִם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁש־מֵאוֹת אֶל־קָרְגֵלֵי הָהָר
אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ וְאֵתְהָ אֶמְרֵת בִּשְׂרֵי אֵתְהָ
לָהֶם וְאֲכַלוּ חֲדָשִׁימִים׃ הֵצֵאן וּבִנְיָמִן

רכא

בהעלתך

ישחט להם ומצא להם אם את כל דג
הים יאסף להם ומצא להם : פ

ויאמר יהוה אל משה הן יהוה תקצר
עתה תראה היקר דברי אם לא : ויצא
משה וידבר אל העם את דברי יהוה
ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם
כביבת האהל : וירד יהוה בענן וידבר
אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן
על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא יכפו : וישארו
שני אנשים במחנה שם האתר אלדד
ושם השני מידר ותנח עליהם הרוח והמה
בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה : וירין הנער ויגד למשה ויאמר
אלדד ומידר מתנבאים במחנה : ויען
יהושע בן נון משרת משה מבהריו ויאמר
ארני משה פלאם : ויאמר לו משה
המקום אתה לי ומי יתן כל העם יהוה
נביאים כדיתן יהוה את דרוחו עליהם * :

* ט' ה 5 19 ויאסף

ספר במדבר

שביעי ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל
 ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הח
 וישש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום
 כה סביבות המחנה וכאמתיים על
 הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל
 הלילה וכל יום המחרת ויאספו את הל
 הממעט אסף עשרה חמרים וישטחולדו
 שטוח סביבות המחנה: הבשר עודנו
 שניהם טרם יברת ואף יהוה חרה בעם
 יהוה בעם מכה רבה מאד: ויקרא את ש
 המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו
 את העם המתאווים: מקברות התאוה נסע
 העם הצרות ויהיו בהצרות: פ
 יב ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
 האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית
 לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה
 הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: והאיש
 משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני
 האדמה: ויאמר יהוה פתאום

חשלו' ק

יב

ענין ק

ס

אל

אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
של שתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם :
וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם : ויאמר
שמעו נא דברי אסיה היה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום ארברבו :
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא :
פה אל כה ארברבו ומראהו לא בחידות
ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה : ויחר אף יהוה בסוילך :
והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת :
ויאמר אהרן אל משה בני אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחק אמו
ויאכל חצי בשרו : ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה : פ

מחויץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר
מחויץ למחנה שבעת ימים והעם לא
יצא עד האסף מרים : * ואחר נסעו
מחצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ

P וידבר יהוה אל משה לאמר : שלח
אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר
נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבותי שלחו כל נשיא בהם
וישלח אתם משה ממדבר פארן על
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן חמור
למטה שמעון שפט בן חורי : למטה
יהודה כלב בן יפנה : למטה יששכר
יגאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן
נון : למטה בנימן פלטי בן רפוא
למטה זבולון גדיאל בן סודי : למטה
יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי :
למטה

למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר
סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן
פסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה
שמות האנשים אשר שלח משה לרזור
את הארץ ויקרא משה להושע בן נון
הושע: וישלח אתם משה לתור את
ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנעב
ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ
מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא אסרוב: ומה
הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא
אסרעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה
הבמחנים אם במבצרים: ומה הארץ
השמנה הוא אסרעה הישבה עין אם
אין והתחזקתם ולקחתם מפרת הארץ
הימים ימי בכורי ענבים: ויעלו וייתרו שני
את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
חמת: ויעלו בנעב ויבא עד חברון
ישם אחימן ששי ותלמי ליהי הענק
וחברון

וזכרון שבע שנים נבנתה לפני צען מצר
 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמור
 ואשכול ענבים אחר וישארו בשר
 בשנים ומן הרמנים ומן התאנים : למען
 ההוא קרא נחל אשכול על אדום
 האשכול אשר כרתו משם בני ישראל
 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום
 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן וא
 כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן
 קדשו וישבו אתם דבר ואת כל העם
 ויראום את פרי הארץ : ויספרו להם
 ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו
 וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה : אפס
 כבעו העם הישב בארץ והערים בצורות
 גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם
 עמלק ישב בארץ הנגב והחתי והיפוכי
 והאמורי יושב בהר והכנעני יושב על הים
 ועל יד הירדן : ויהס כלב את העם אל
 משה ויאמר עלה נעלה וירשנו את הארץ
 יבול

ל

יכול נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו
 אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק
 הוא ממנו: ויצאו דבת הארץ אשר תרו
 אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת
 וישביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
 אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים
 בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים
 וכן היינו בעיניהם: * ותשא כל העדה ויר
 ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
 ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל
 בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לה
 מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו
 מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ
 הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז
 הלא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו
 גיש אל אחיו נתנה ראש ונשובה
 מצרימה: ויפל משה ואהרן על פניהם
 לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע

ספר במדבר

בְּנוֹן וְכָלֵב בְּיָפְנֵה מִן־הַתְּרִים
הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגֵדֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ
כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֲתָה טוֹבָה הָאָרֶץ
שְׁלִישִׁי מְאֹד: * אִם־חָפִץ בְּנוֹ יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתַנָּה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר־
הוּא זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ: אֵךְ בִּיהוָה אֵלֵינוּ
תִּמְרָדוּ וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי לֹחֲמֵנוּ הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלֵיהֶם וְהוֹדוּ
אֶת־נֹו אֶל־תִּירְאֵם: וַיֹּאמְרוּ כָל־הַיִּשְׂרָאֵלִים
לִרְגוּם אַתֶּם בְּאִבְנֵים וּכְבוֹד יְהוָה נֹו
בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי יֹאמְרוּ
הָעָם הַזֶּה וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־
הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ: אֲכַנּוּ בְּדַבְרִי
וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אֶתְךָ לְגוֹי־גֵרוֹל וְעַצְמִי
מִמֶּנּוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמַע
מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִית בְּכַחַךְ אֶת־הָעַם הַזֶּה
מִקְרָבוֹ

שלח רכה

בְּקִרְבּוֹ: וַאֲמָרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת
שָׁמְעוּ כִּי־אֵתָהּ יְהוָה בְּקִרְבַּי הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵין בְּעֵין נִרְאָהוּ אֵתָהּ יְהוָה וְעַנְיָךְ
עָמַד עֲלֵהֶם וּבַעֲמַד עֵינַי אֵתָהּ הִלַּךְ
לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד אִשׁ לַיְלָה: וְהִמַּתָּה
אֶת־הָעַם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר: מִבְּלַתִּי
יִכָּלֵת יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָאֲבוֹתָם וַיִּשְׁחָטֵם
בְּמִדְבָּר: וְעַתָּה וַיִּגְדַּל־נָא כַּחַ אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אֲרָךְ אַפַּיִם וּרְבִי
חֶסֶד נִשְׂא עֵינַי וּפִשְׁעֵי וְנִקְרָה לֹא יִנְקָה
פִּקְדוֹן עֵינַי אֲבוֹתַי עַל־בְּנֵי עַל־שְׁלֹשִׁים
וְעַל רַבְעִים: סִלַּח־נָא לְעֵינַי הָעַם הַזֶּה
כִּגְדַל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לְעַם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֵּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי
כְּדִבַּרְךָ: וְאוֹלָם חֵי־אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד
יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ: כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים
הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אֵתָתִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּמִצְרַיִם

י"ד רכ"ז

ספר במדבר

במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים
ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי
יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחר
עמו וימלא אחריו והביאתי אל הארץ אשר
בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני
ישב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר
דרך סוף: פ

רביעי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
ערמתי לעדה הרעה הזאת אשר המדבר
מלינים עלי את תלנות בני ישראל
המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהים
חיי אני נאם יהוה אם לא באשר דברתם
באזני כן אעשה לכם: במדבר הזה
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם
עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי
אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשבעתי
את ידי לשבן אתכם בה כי אם כלב
יבנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר
אמרתי

אמרתם לבן יהירה והביאתי אתם וידעו
 את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם
 אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים
 במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם
 עדתם פגריכם במדבר: במספר הימים
 אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום
 לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם
 ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: אני
 יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל
 העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר
 הזה יתמו ושם ימתו: והאנשים אשר
 שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוננו ^{וילונק'}
 עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ:
 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה
 במנפה לפני יהוה: ויהושע בן נון וכלב
 בן יפנה חיו מן האנשים ההם הדלכים
 לתור את הארץ: וידבר משה את
 הדברים האלה אל כל בני ישראל
 ויתאבלו העם מאד: וישכמו בבקר
 ויעלו

ספר במדבר

ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועי
אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למה זה אתם עברים את
יהוה והוא לא תצלה: אל תעלו כי
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם
כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם
בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ו
יהיה יהוה עמכם: ויעלו לעלות אל רא
ההר וארון ברית יהוה ומשה לא
מקרב המתנה: וירד העמלקי והכנעני
הישוב בהר ההוא ויכוס ויפרתום עד
החרמה:

פ

טו וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אר
ארץ מושבותיכם אשר אני נותן לכם
ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא
נדר או בגדבה או במעריכם לעשות רח
ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן
והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה

סלת

לַת עֲשׂוֹן בְּלוֹל בְּרֵבֵיעֵת הַהֵיזָן שֶׁמֶן׃ וַיֵּן
 לַנֶּסֶךְ רֵבֵיעֵת הַהֵיזָן תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֵלָה אֹו
 זֹבַח לַכֹּבֵשׁ הַאֶחָד׃ אֹו לְאֵיל תַּעֲשֶׂה
 מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים בְּלוֹלָהּ בְּשֶׁמֶן
 שְׁלֹשִׁית הַהֵיזָן׃ וַיֵּן לַנֶּסֶךְ שְׁלֹשִׁית הַהֵיזָן
 תִּקְרִיב רִיחַ נִיחַח לַיהוָה׃ * וְכִי־תַעֲשֶׂה חמישי
 בֶּן־בְּקָר עֵלָה אֹו זֹבַח לְפִלֵּא־נֹדֶד אֹו־
 שְׁלָמִים לַיהוָה׃ וְהַקְרִיב עַל־בֶּן־הַבְּקָר
 מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן
 חֲצֵי הַהֵיזָן׃ וַיֵּן תִּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצֵי הַהֵיזָן
 אִשֶׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה׃ כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר
 הַאֶחָד אֹו לְאֵיל הַאֶחָד אֹו־לֶשֶׁה בְּכַבְשִׁים
 אֹו בְּעִזִּים׃ כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה
 תַּעֲשׂוּ לַאֶחָד כַּמִּסְפָּר׃ כֹּל־הַאֲזֹרָה
 יַעֲשֶׂה כִכָּה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֶׁה רִיחַ
 נִיחַח לַיהוָה׃ וְכִי־גֹוֹר אֶתְכֶם גֹּר אֹו אֲשֶׁר־
 בְּתוֹכְכֶם לִדְרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשֶׁה רִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֶּן־יַעֲשֶׂה׃ הַמְהִיל
 חֲקָה אֶתְּת לָכֶם וְלֹגֵר הַגֵּר חֲקָת
 עֲלֶם

עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כַּכֶּם בְּגֵר יִהְיֶה לְפָנַי יְהוָה
תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם
הִגֵּר אִתְּכֶם :

פ

ששי

וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דְּבַר אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבִאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה : וְהָיָה
בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה
לַיהוָה יְרֵאֵשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲלֵה תְרִימוּתְהוֹן
בְּתְרוּמַת גֶּרֶן כֶּן תְּרִימוּ אֹתָהּ : מֵרֵאשִׁית
עֲרֹסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם
וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כְּדֹרֵי
הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֵלֵיכֶם בִּידְוֹשׁ
מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלַּאתָ לְדֹרֹתֵיכֶם
וְהָיָה אִם מֵעִנִּי הָעֵדָה נַעֲשִׂיתָ לְשֹׁגְגָה וְהָיָה
כָּל־הָעֵדָה פָּר בְּךָ בְּקֹר אַחַד לְעַלְהֵר הָאֵלֶּה
נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנַּחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹ
עֵינִים אַחַד לְהַטָּת : וְכִפֵּר הַכֹּהֵן עַל־כִּפְרֵי
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שֹׁגְגָה הָיְתָה
וְהָיָה

מחור א'

שלח רכח

הם הביאו את קרבנם אשר ליהוה
חטאתם לפני יהוה על שגגתם: ונסלח
כל ערת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי
כל העם בשגגה: ם ואם נפש שביעי

אחת תחטא בשגגה והקריבה עזבת
שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש
שגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר
עליו ונסלח לו: האזרח בבני ישראל ולגר
גר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
שגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה
בן האזרח ומן הגר את יהוה הוא כגדף
נכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי
בר יהוה בזה ואת מצותו הפר הפרתו
תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ

והבני ישראל במדבר וימצאו איש מקיש
עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המזאים
אתו מקיש עצים אל משה ואל אהרן ואל
כל העדה: וניחו אתו במשמר כי לא
פרש מה יעשה לו: ם ויאמר
יהוה

ספר במדבר

יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה מוֹת יוֹמֵת הָאִישׁ רִגְוֹם
בְּאַבְנִים כָּל הָעֵדָה מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה:
אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֹתוֹ בְּאַבְנִים וַיִּמָּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
מֹשֶׁה:

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם עֲצָבוֹת
עַל כִּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צַדֵּיהֶם
הַכְּנָף כְּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיּוֹן
וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרַי לִבְנֵיכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרָיהֶם
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פ פ פ

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קָהָת בֶּן־לֵוִי
P.38.
וְאַבְרָם

בִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן-פִּלֶּה בְּנֵי
 אוֹבֵדֶן: וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נְשִׂאֵי עֵדֶה קְרָאִי
 עַד אֲנָשֵׁי-שֵׁם: וַיִּקְהִלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-
 הָרֹדֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה
 לִם קְדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוֹה וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְׂאוּ
 לְ-קָהֵל יְהוֹה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל
 לְפָנָיו: וַיְדַבֵּר אֶל-קְרָחוֹ וְאֶל-כָּל-עֵדָתוֹ
 אָמַר בְּקִרְוֵי דַע יְהוֹה אֵת אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת
 קְדוֹשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ
 דֹּבֵב אֵלָיו: זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מַחְתּוֹת
 דָּח וְכָל-עֵדָתוֹ: וּתְנוּ בָהֶן אֲשׁוּשִׁימוֹ
 לַיהוָה קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוֹה מִחַר וְהִירָה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוֹה הוּא הַקְדוֹשׁ רַב-לָכֶם
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קְרָח שִׁמְעוּ-נָא
 גִּילְיָדִי: הִמְעַט מִכֶּם כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדָת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
 אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֵּד אֶת-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן
 הָיְהוֹה וּלְעַמֵּד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשֵׁרְתָם:

ספר במדבר

ויקרב אתך ואת כל אחיך בני ישראל
 ובקשתם גם כהנה: לכן אתה
 ערתך הנערים על יהודה ואהרן
 הווא כי תלונו עליו: וישלח
 לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
 לא נעלה: המעט כי העליתנו מארץ
 חלב ודבש להמיתנו במדבר כי רתת
 עלינו גם השתרר: * אף לא אל
 זבת חלב ודבש הכיאתנו והתח
 נהלת שרה וכרם העיני האנשים
 תנקר לא נעלה: ויחר למשה
 ויאמר אל יהוה אל תפן אל משה
 לא חמור אחר מהם נשאתי ולא
 את אחר מהם: ויאמר משה אל
 אתה וכל ערתך היו לפני
 אתה והם ואהרן מחר: וקחו איש
 ונתחם עליהם קטרת והקרבתם
 יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים
 ואתה ואהרן איש מחתתו: ויקחו
 מחתת

חַתְּתוּ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אִישׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם
 שָׂרָת וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁרָה
 הָרֶגֶץ: וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרְחַת אֶת־כָּל־הָעֵדָה
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה

לְכָל־הָעֵדָה: ס וַיִּדְבֹר יְהוָה שְׁלִישִׁי-

לְמֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר: הִבְרַלְנוּ

מִנְחַת־שֵׁי
 ל

תְּנוּךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֹכְלָהּ אַתֶּם פְּרֻעֵ:

פְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי

דוֹחַת לְכָל־בָּשָׂר הַאִישׁ אֶחָד יַחֲטִאֲוֶעַל

לְהָעֵדָה תִּקְצֹף: ס וַיִּדְבֹר יְהוָה

לְמֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר

עֲלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן־קִרְחַת דָּתָן וְאַבִּירָם:

קָם מִשְׁרָה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאַבִּירָם וַיִּלְכוּ

אַחֲרָיו זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְבֹר אֶל־הָעֵדָה

אָמַר סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהְלֵי הָאֲנָשִׁים

רָשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל־תִּגְשׁוּ בְכָל־אִשֶּׁר

לָהֶם פֶּן־תִּסְפּוּ בְכָל־חַטָּאתָם: וַיַּעֲלוּ מֵעַל

מִשְׁכַּן־קִרְחַת דָּתָן וְאַבִּירָם מִסְבִּיב וּדְתָן

וְאַבִּירָם יָצְאוּ נֹצְצִים פָּתַח אֶהְלֵיהֶם

ספר במדבר

וַיִּשְׁיֶהֶם וּבְנֵיהֶם וְשֹׁטְפֵם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת
הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה בִּי לֹא מִלְּבִי׃ אִם
כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹהִים וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם
יִפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא־יְהוָה שְׁלַחְנִי׃ וְאִם
יִבְרָא יְהוָה וּפְצַתָּהּ הָאָדָמָה אֶת־
וּבִלְעָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
וַיִּדְדוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֶתֶם כִּי־
הָאֱנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה׃ וַיִּהְיֶינָה
לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְתַנְ
הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחֲתֵיהֶם׃ וַתִּפְתַּח
אֶת־פִּיהָ וַתְּבַלַּע אֶת־וַאֲתַבְתִּיהֶם וְאִם
כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לִקְרָח וְאֶת־כָּל־הַרְכֹּשׁ
וַיִּדְדוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לֵהֶם חַיִּים
וְהַבָּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מֵהָ
הַקֶּהֶל׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיב
נָסוּ לְקִלְבֹּם כִּי־אָמְרוּ כִּן־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ
וְאִישׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוָה וְתֹאכַל אֶת־הַחַיִּים
וּמֵאֵתֵים אִישׁ מִקְרֵבֵי הַקֶּטֶרֶת׃

רלא

קרח

ס וידבר יהוה אל משה לאמר :
 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
 תהמחתת מבין השרפה זאת האש
 וההלאה ביקדשו : את מחתורת
 חטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
 חים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
 קדשו ויהיו לאורת לבני ישראל : ויקח
 אלעזר הכהן את מחתורת הנחשת אשר
 קריבו השרפים ורקעום צפוי למזבח :
 בדון לבני ישראל למען אשר לא יקרב
 יש זר אשר לא מזרע אהרן הוא
 הקטיר קטורת לפני יהוה ולא יהיה
 בקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה

פ

לנו כל עדת בני ישראל ממחלת על-
 משה ועל אהרן לאמר אתם המתם
 את עם יהוה : ויהי בהקהל העדה על-
 משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
 בסהו הענן וירא כבוד יהוה : ויבא משה

ואהרן

כ א 3 20

ספר במדבר

וַאֲהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד:

ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

רביעי

הֲרִמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֶת־

כֶּרֶעַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־

אֲהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתֶּה וְתֹךְ עַל־

אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֹת וְהִסַּח

מִהָרָה אֶל־הָעֵדָה וְכִפַּר עֲלֵיהֶם כִּי־

הִקְצַף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֹל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אֲהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הָעֵדָה

וַהֲנִיחָהּ הַחֹל הַנֶּגֶף בְּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת

וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם: וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמַּחְתֶּה

וְהַיְהוּתָהּ: וַיְהִי וַתִּמָּוֶת הַמִּגֵּפָה:

בַּמִּגֵּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אָלֶף וְשִׁבְעֵים אִישׁ

מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל־דִּבְרֵי קִרְחָה: וַיֵּשֶׁב אֲהֲרֹן

אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִסַּח

פ

נֶעְצְרָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶת־

יז

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה מִטָּה לְבִית

חמישי

אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׂיהֶם לְבֵית אֲבוֹתָם

שְׁנַיִם

שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
 על מטתו: ואת שם אהרן תכתב על מטתו
 כי מטתו אחד לראש בית אבותם:
 הנחתם באהל מועד לפני הערות אשר
 מועד לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר
 מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
 בני ישראל אשר הם מלינם עליכם:
 דבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו
 לנשיאיהם מטת לנשיא אחד מטתו
 לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות
 מטת אהרן בתוך מטותם: וינח משה את
 המטות לפני יהוה באהל העדות: והי
 ממחרת ויבא משה אל הערות והנה
 פרח מטת אהרן לבית לוי ויצא פרח
 ציץ ציץ ויגמל שקדים: ויצא משה
 את כל המטות מלפני יהוה אל כל
 בני ישראל ויראו ויקחו איש מטתו:

פ

ויאמר יהוה אל משה השב את מטתו ששי

ב 7 4 20 אהרן

ספר במדבר

אָהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִמְנוּ
מִרֵי וּתְכַל תִּלְוַנְתֶּם מֵעַל וְלֹא יִמְנָע
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה

פ

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר
נָוְעֵנוּ אֲבִדְנוּ כָּלֵנוּ אֲבִדְנוּ: כָּל הַקָּרֵב
הַקָּרֵב אֶל-מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הַאִם הַיּוֹם
יָח לְגֹועַ: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן

אֵתָהּ וּבְנֵיךָ וּבֵית-אָבִיךָ אֵתָךְ תִּשְׂאוּ אֵת
עֵינַי הַמִּקְדָּשׁ וְאֵתָהּ וּבְנֵיךָ אֵתָךְ הַיּוֹם
אֶת-עֵינַי כִּהְנַתְכֶם: וְגַם אֶת-אֲחִיךָ מִנְּךָ
לֹא יִשְׁבֹּט אָבִיךָ הַקָּרֵב אֵתָךְ וְיִלְוֶיךָ
וַיִּשְׁרֹתוּךָ וְאֵתָהּ וּבְנֵיךָ אֵתָךְ לִפְנֵי אֲהֲרֹן
הָעֵדוּת: וּשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתְךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל
הָאֹהֶל אֵךְ אֶל-כָּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא יִמְתּוּ גַם-הֵם גַּם-אַתֶּם
נִגְלַחְתֶּם עֲלֵיכֶם וּשְׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת אֲהֲרֹן
מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזֶר לֹא
יִקְרַב אֲלֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת

הַקֹּדֶשׁ

קִדְשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יִהְיֶה עֹד
 זָרָף עַל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי
 אֶת־אֲחִיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָכֶם מִתְּנָה נְתַנִּים לִיהוּה לַעֲבֹד אֶת־
 עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד : וְאַתָּה וּבְנֵיךָ אִתְּךָ
 תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דָּבַר הַמִּזְבֵּחַ
 לְמִבֵּית לְפָרֶכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת
 מִתְּנָה אֲתָן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ
 אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמָתִי לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָךְ לְחֶקֶק
 עוֹלָם : זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן־
 הָאֵשׁ כָּל־קֹרְבָנִים לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־
 חֲטָאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יֵשִׁבוּ לִי קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים לְךָ הוּא וּלְבִנְיָךְ : בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
 תֹּאכְלֵנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לְךָ : וְזֶה לְךָ תְּרוּמָת מִתְּנֵם לְכָל־תְּנוּפֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ
 אִתְּךָ

ספר במדבר

אתה לחק עולם כל טהור בכל
אבל אתו: כל הלב יצהר וכל
תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליה
לך נתתים: בכורי כל אשר בא
אשר יבאו לירודה לך יהיה כל
בביתך יאכלנו: כל חרם בישראל
יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר
יקריבו לירודה באדם ובבהמה יהיה
אך פנה תפדה את בכור האדם ואת
בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופנה
מבן חדש תפדה בערכך בסוף חמשה
שקלים בשקל הקודש עשרים גרה
הוא: אך בכור שור או בכור כשב או
בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם
תזרק על המזבח ואת הלב גם תקטור
אשה לריח ניהח ליהוה: ובשרם יהיה
לך כחזה התנופה ובשוק הימין לך יהיה
כל תרומת הקדשים אשר ימוכר
ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך
אתך

רלד

קרח

אתה לחק עולם ברית מלח עולם
 הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: ויאמר
 יהוה אל אהרן בארצם לא תנהל
 חלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך
 ונחלתך בתוך בני ישראל: ס

ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר שביעי
 בישראל לנחלה חלק עבודתם אשר הם
 עבדים את עבודת אהל מועד: ולא
 יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
 לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא
 את עבודת אהל מועד והם ישאו עונם חקת
 עולם לדורותיכם ובתוך בני ישראל לא
 ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל
 אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים
 לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
 ישראל לא ינחלו נחלה: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל
 הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו
 מאת בני ישראל את המעשר אשר
 נתתי

ספר במדבר

צַהֲרֵי לַכֶּסֶם מֵאַתֶּם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמִיתֶם
 מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מֵעֵשֶׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר
 וְנֶחֱשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגָן מִן הַתֶּבֶת
 וְכַמְלֵאָה מִן הַיֶּקֶב: כֵּן תְּרִימוּ גַם אֶת
 תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֶת
 תְּקֵחוּ כֵּאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִרְתַּם מִכָּל
 אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: מִכָּל
 מִתְּנֵיכֶם תְּרִימוּ אֶת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה
 מִכָּל־חֶלְבוֹ אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: וְאִתֶּם
 אֵלֶיָּהֶם בְּהַרְיִמְכֶם אֶת־חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ
 וְנֶחֱשַׁב לְלוֹיִם כְּתִבּוּאֵת נֶגֶן וְכְתִבּוּאֵת
 יֶקֶב: וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֹהֶל
 וּבֵיתְכֶם כִּי־שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם
 בְּאֶהֱל מוֹשֶׁה: זֶלֶא־תִשְׂאוּ עֲלֵי־חֲטָא
 בְּהַרְיִמְכֶם אֶת־חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֶדֶשׁ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־תִחַלְלוּ לֹא־תָמוּתוּ:

פ פ פ

וְיִשְׂרָאֵל יִדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר
 P. 39

זאת

דלה

חקת

זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר ^{פרשת פרה}
דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא
עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציאת אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן
מדרמה באצבעו והזה את נכח פני אהל
מועד מדרמה שבע פעמים: ושרף את
הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת
דמה על פרשה שרף: ולקח הכהן עץ
ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך
שרפת הפרה: וכבס בגריו הכהן ורחץ
בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא
הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס
בגריו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב: ואסף איש טהור את אפר
הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיה זה לעדת בני ישראל למשמרת למי
נדה חטאת הוא: וכבס האסף את

אפר

ספר במדבר

אֶפְרַיִם הַפֶּרֶה אֶת־בְּגֵדוֹ וְטָמֵא עַד־הַיָּמִים
וְהִירָתָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵי הַגֵּר בְּתוֹכָם
לְחֻקֵּי עוֹלָם׃ הַנִּגְעַת בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא
יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי לֹא
יִטְהַר׃ כָּל־הַנִּגְעַת בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר
יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא
וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִיְּמֵי
לְאֶזְרָק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵא אֲחֻבוֹ
זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל כְּלָדָם
אֶל־הָאֵהָל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטָּמֵא שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְכָל־כֵּל יִפְתּוּחַ אֲשֶׁר אֵין־נֶכֶד
פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ וְכָל־אֲשֶׁר יִגְעַעַל
פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחָלֶל־חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ בְּעֵצ
אָדָם אוֹ בְּקִבְרֵי יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ וְלִקְחוּ
לְטָמֵא מֵעֵפֶר שַׂרְפַת הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו
שְׁנֵי מִיִּם חַיִּים אֶל־כֵּל׃ * וְלִקַּח אֲזֹב וְטָבַל
בְּמֵי־אֵשׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֵהָל וְעַל־כָּל־
הַבָּיִת׃

הַבָּלִים וְעַל הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ שָׁם וְעַל
 הַנֶּגַע בַּעֲצָם אוֹ בַחֲלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקֶּבֶר :
 וְהוּא הַטָּהוֹר עַל הַטְּמֵא בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחָטָא בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְכֶם
 בְּגֵרֵי וּרְחִץ בַּמִּים וְטָהַר בְּעֶרֶב : וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנְּפֹשׁ הַהוּא
 מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טְמֵא מִי
 גֵדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טְמֵא הוּא : וְהִיתָה
 לָהֶם לַחֲקֵת עוֹלָם וּמִזֶּדֶה מִי־הַגֵּדָה יִכָּבֵס
 בְּגֵרֵי וְהַנֶּגַע בְּמִי הַגֵּדָה יִטְמָא עַד הָעֶרֶב :
 וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַטְּמֵא יִטְמָא וְהַנְּפֹשׁ
 הַנֶּגַעַת טְמֵא עַד הָעֶרֶב : פ

וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מְדַבְּרֵי כ
 צֶן בַּחֲדָשׁ הַרְאֵשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בַּקֶּדֶשׁ
 וַתִּמַּת שָׁם מֵרִים וַתִּקְבַּר שָׁם : וְלֹא־הָיָה
 מִים לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן :
 וַיִּרְבּוּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלֹא
 גִּיעָנוּ בְּגֹעַ אַחֲצֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה : וְלִמָּחָה
 הִבֵּאתֶם אֶת־קֹהֵל יְהוָה אֶל־הַמְּדַבְּרֵי הַזֶּה
 לַמּוֹת

ספר במדבר

למות שם אנחנו ובעירנו : ולמה העלתם
ממצרים להביא אתנו אל המקום הרעה
לאי מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וס
אין לשתות : ויבא משה ואהרן כ
הקהל אל פתח אהל מועד ויש
על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח א
המטה והקהל את העדה אתה ואהרן
אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונ
מימיו והוצאת להם מים מן הסלע
והשקית את העדה ואת בעירם :
משה ארת חמטה מלפני יהוה כא
צוהו : ויקהל משה ואהרן את הקהל א
פני הסלע ויאמר להם שמעו נא הו
המן הסלע הזה נוציא לכם מים : ויש
משה את ידו ויך את הסלע במטה
פעמים ויצאו מים רבים ותשרת העדה
ובעירם : ויאמר יהוה אל משה

שלישי
סני כשהן
מתוכרין

ס

זאל

אל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
 לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
 הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הנה מי
 מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה
 ויקדש בם: ס וישלח משה רביעי

מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר
 אחיך ישראל אתה ידעת את כל
 התלאה אשר מצאתנו: וירדו אברתינו
 מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו
 לנו מצרים ולאבתינו: ונצעק אל יהוה
 ושמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים
 והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך:
 ועברה נא בארצך לא נעבר בשרה ובכרם
 ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא
 נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך:
 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
 אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל
 במסלה נעלה ואם מימך נשתה אני
 ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי
 אעברה

ספר במדבר

אָעֲכָרָהּ: וַיֹּאמֶר לֹא תֵעָבֶר וַיַּעַז אֶת
לְקַרְאֹתוֹ בְּעַם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה: וַיִּכְתֹּב
אֲדֹם נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגִבְלוֹ
יִשְׂרָאֵל מֵעִלּוֹ: פ

וַיִּסְעוּ מִקֵּדְשׁוֹ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעָם
הַר הַהָר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן בְּהַר הַהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ אֲדֹם
לֵאמֹר: יֹאסֶף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּי כִּי לֹא יִמָּנֵס
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־
אֲשֶׁר־מָרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִי מְרִיבָה: קַח אֶת־
אַהֲרֹן וְאֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְהֵעֵל אֹתָם
הַהָר: וְהִפֵּשֶׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדוֹ
וְהַלְבִּישְׁתֶּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְאֶהְרֹן יֹאמֵר
וּמַת שֵׁם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וַיַּעֲלוּ אֶל־הַר הַהָר לְעֵינֵי כָל־הָעָם
וַיִּפֹּשֶׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְיָלַבֵּשׁ
אֹתָם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וַיַּמַּת אֶהְרֹן שֵׁם בְּרֵאשִׁית
הַהָר וַיִּרַד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן־הַהָר: וַיִּרְאֶה
כָּל־הָעָדָה כִּי גֹעַ אֶהְרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת־אֶהְרֹן
שְׁלֹשִׁים

חמישי
שלישי כשהן
בחוברין

רלה

חקת

שלשים יום כל בית ישראל: ס

וישמע הכנעני מלך-ערד ישב כא
 ונגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם
 ישראל וישב וממנו שבי: וידר ישראל
 דר ליהוה ויאמר אסנתן תתן את העם
 הזה בירי והחרמתי את עריהם: וישמע
 הוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם
 אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום
 חרמה: פ

יסעו מהר ההר דרך ים-סוף לסבב את-
 ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך:
 ידבר העם באלה שוב משה למה העליתנו
 מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין
 מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח
 יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו
 את העם וימת עם רב מישראל: ויבא
 העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
 ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו
 את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר
 יהוה

ספר במדבר

יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה עָשָׂה לְךָ שָׂרָף וְשֵׁים אֲתוֹ
נִסֵּיהֶיהָ כֹּל הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֲתוֹ וְחִי׃
מֹשֶׁה נָחַשׁ נְחָשׁ נְהָשֶׁת וַיִּשְׁמְרוּ עַל הַנֶּסֶם
אֲסִינְשֶׁךְ הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁוֹהֵבִיט אֵלָיו
נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחִי׃ *וַיַּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּאֶבֶת׃ וַיַּסְעוּ מֵאֶבֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבֶר
בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
מִשְׁמַם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרַד׃ מִשְׁמַם
וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֲרֻנּוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַר הַיַּבֵּשׁ
מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִי אֲרֻנּוֹן גְּבֹול מוֹאָב
מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ עַל־כֵּן יֹאמֵר בְּכַף
מִלְחָמָת יְהוָה אֶת־זָהָב בְּסוּפָה וְאֶת־
הַנְּחָלִים אֲרֻנּוֹן׃ וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נִסְעוּ
לְשִׁבְתָּ עַד וְנִשְׁעַן לְגְבֹול מוֹאָב׃ וּמִשְׁמַם
בְּאֵרָה הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה
אֶסַף אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מִים׃ ס
אִז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
עַל־בְּאֵר עֵנֹר לָהּ׃ בְּאֵר חֲפְרֹנָה שְׂרִים בְּרוּחַ
גְּרִיבֵי רֵעִים בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעָנֹתָם וּמִמִּדְבַר
מִתְּנָה

ששי

רלט

חקת

תנה: וממתנה נחליאל ומנחליאל
מות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
אש הפסגה ונשקפה על פני הישימן:

פ

שלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך
האמרי לאמר: אעברה בארצך לאנשה
בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך
המלך נלך עד אשר נעבר גבלך: ולא
נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל:
ויבהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו
מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני
עמון: ויקח ישראל את כל הערים האלה
וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
ובכל בנתיה: כי חשבון עיר סיחן מלך
האמרי הוא והוא נלהם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן:
על כן יאמרו המשלים באו חשבון

תבנה

שביעי
רביעי כשה
מחוברין

ספר במדבר

תבנה ותכונן עיר סִיחון: כִּי־אֵשׁ
 מחשבון להבה מקרית סִיחון אכלה
 מואב בעלי במות ארנן: אוֹי־לְךָ מואב
 אבדת עס־כמושנתן בניו פליטם ובנו
 בשבית למלך אמרי סִיחון: וְנִירָם
 חשבון ערדיבן ונשים ער־נפח אשר
 מידבא: וישב ישראל בארץ האמורי
 וישלח משה לרגל את־עוזר וילכדו בניו
 ויִרְשׁ את־האמרי אשר־שם: ויפנו וי
 דרך הבשן ויצא עוג מלך־הבשן לקראתו
 הוא וכל־עמו למלחמה ארדעי: ויאמ
 יהוה אל־משה אל־תירא אתו כי כד
 נתתי אתו ואת־כל־עמו ואת־ארצו ועש
 לו כַּאֲשֶׁר עשית לסִיחון מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון: ויכו אתו ואת־בניו ואת
 כל־עמו ער־בלתי השאיר לו שריד ויירש
 כב את־ארצו: *ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות
 מואב מעבר לירדן ירחו:

פקוד על ר

דורש ק

ס

וירא

ס ס ס

P.40. וירא בלק בן צפור את כל אשר
 עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם
 מאר כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני
 ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
 לחכו הקהל את כל סביבתינו בלחך
 השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך
 למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל
 בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ
 בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא
 ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
 ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם
 הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו
 ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר
 תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני
 מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל
 בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר
 אליהם לינו פה הלילה והשבת אתכם
 דבר

ספר במדבר

דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו
מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל
ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויא
בלעם אל האלהים בלק בן צפור
מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצ
ויבס את עין הארץ עתה לכה לכה קבה
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויא
אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא
את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם
ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם
מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ויקומו
מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם
הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח ש
רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם
ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
תמנע מהלך אלי: כי כבוד אכבדך מא
וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא
קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויא
אל עברי בלק אסיתן לי בלק מלא ב

שני
המישי כשהן
פהוכרין

בלק רמא

וְהָיָה זֶה לְאֹכֶל לְעֵבֶר אֶת־פִּי יְהוָה
 הִי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוּלָה: וְעַתָּה
 בּוֹ נֹא בֹזֵה גַם־אֶתְּסֵם הַלֵּילָה וְאִדְעָה מֵה־
 יְהוָה דְּבַר עַמִּי: וַיֵּבֵא אֱלֹהִים אֶל־
 עַם לֵילָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְךָ בָּאוּ
 אֲנָשִׁים קוֹם לְךָ אֶתְּסֵם וְאֶךְ אֶת־הַדְּבַר
 שֶׁר־אָרְבֵּר אֵלֶיךָ אֲתוֹ תַעֲשֶׂה: * וַיִּקַּם שְׁלִישִׁי
 עַם בְּבִקְרֹוּי וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־אֲתָנוּ וַיִּלְךְ עִם־שְׂרִי
 אָבִי: וַיַּחֲרֵ אֶף אֱלֹהִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא
 וַיֵּצֵב מִלֵּאךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ וְהוּא
 בְּעַל־אֲתָנוּ וּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרָא
 אֲתוֹן אֶת־מִלֵּאךְ יְהוָה נֵצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ
 לִפְרָה בִּירוֹוֹתָט הָאֲתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךְ
 מִדָּה וַיִּךְ בַּלַּעַם אֶת־הָאֲתוֹן לְהַטְתָּה
 הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מִלֵּאךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל
 כְּרַמִּים גֵּדֵר מִזֶּה וְגֵדֵר מִזֶּה: וַתֵּרָא הָאֲתוֹן
 אֶת־מִלֵּאךְ יְהוָה וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ
 אֶת־רֵגְלָהּ בַּלַּעַם אֶל־הַקִּיר וַיִּסָּף לְהַפְתָּה:
 וַיִּסָּף מִלֵּאךְ יְהוָה עֵבֹר וַיַּעֲמֵד בְּמִקוֹם צָר

* כא א 21 I אשר

ספר במדבר

אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וְשִׁמְאֹל :
הָאֵתוֹן אֶת־מִלְאֲךָ יְהוָה וְתִרְבֵּן תַּחַת־כַּיִּי
וַיַּחֲרֹאֲף בְּלִעַם וַיַּךְ אֶת־הָאֵתוֹן בַּמִּקֶּל
וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר לֵבִי
מִה־עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתַנִּי זֶה שֵׁן
רַגְלִים : וַיֹּאמֶר בְּלִעַם לְאֵתוֹן כִּי הִתִּיתִי
בִּי לֹא יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִּי עָתָה הִרְגַתִּי
וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל־בְּלִעַם הֲלוֹא אֵל
אֶתְנֶךָ אֲשֶׁר־רַכַּבְתָּ עָלַי מִעֹדֶךָ עַד־כַּתֵּם
הַזֶּה הֵהֱסִכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כִּי הוֹדִיתָ
לֹא : וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בְּלִעַם וַיֹּאמֶר
אֶת־מִלְאֲךָ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שֵׁן
בְּיָדוֹ וַיִּקַּר וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו : וַיֹּאמֶר אֵל
מִלְאֲךָ יְהוָה עַל־מַה הִכִּיתָ אֶת־אֶתְנֶכָה
שְׁלוֹשׁ רַגְלִים הִנֵּה אֲנִכִי יֵצְאֵתִי לִשְׁשֵׁן
יִרְטֵה דֶּרֶךְ לְנִגְדִי : וַתִּרְאֵנִי הָאֵתוֹן
לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלִים אוֹלִי נִטְתָה כַּפִּי
עָתָה גַם־אֶתְכֶה הִרְגַתִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי
וַיֹּאמֶר בְּלִעַם אֶל־מִלְאֲךָ יְהוָה חֲטָאתִי

א ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך
 ואתה אסרע בעיניך אשובה לי : ויאמר
 לאך יהודה אל בלעם לך עם האנשים
 אפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו
 הדבר וילך בלעם עם שרי בלק : וישמע
 בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל
 ער מואב אשר על גבול ארנן אשר
 בקצה הגבול : ויאמר בלק אל בלעם
 הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למר
 לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבוד :
 ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך
 עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר
 ישים אלהים בפני אתו אדבר : * וילך בלעם
 עם בלק ויבאו קרית הצות : ויזבח בלק
 בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר
 אתו : ויהי בכקר ויקח בלק את בלעם
 ויעלהו במורת בעל וירא משם קצה העם :
 * ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה כג
 זבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה פרים

רביעי
 ששי כשרי
 מחוברי

וּשְׁבַעְהָ אֵילִים׃ וַיַּעַשׂ בָּלֶק כַּאֲשֶׁר
בָּלַעַם וַיַּעַל בָּלֶק וּבָלַעַם פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ
וַיֹּאמֶר בָּלַעַם לְבָלֶק הֲתִיצֵב עָלַי
וְאֵלֶכָה אוֹלֵי יִקְרָה יְהוָה לְקִרְאתִי וּדְבַר
יְרַאֲנִי וְהִגִּדְתִּי לְךָ וַיֹּלֶךְ שְׁפִי׃ וַיִּקְרָא
אֶל-בָּלַעַם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵת שְׁבַעַת הַמִּזְבֵּחַ
עָרַכְתִּי וְאֶעַל פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּשְׁמָע
דְּבַר בְּפִי בָלַעַם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲרָחָה
וְכֹה תִדְבָּר׃ וַיֵּשֶׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵבִים
עֲלֵתוֹ הוּא וְכָל-שְׂרֵי מוֹאָב׃ וַיֵּשֶׂא בָלַעַם
וַיֹּאמֶר מִן-אֲרָם יִנְחֲנִי בָלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב
כִּהְרִירִי-קָדָם לָכֵה אֲרָחָה לִי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל׃ מַה אֶקַּב לֹא קָבָה אֲרָחָה
אֲזַעֵם לֹא זַעֵם יְהוָה׃ כִּי-מֵרֵאשִׁית
אֲרָאֵנוּ וּמִגְבְּעוֹת אֲשׁוּרֵנוּ הִזְעִיב עֵינֵינוּ
יִשְׁכַּן וּבְגוּיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב׃ מִי מִנְהַל
יַעֲקֹב וּמִסַּפֵּר אֵת רַבְעֵי יִשְׂרָאֵל תַּמָּת נִמְנָם
מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתֵהִי אַחֲרֵיתִי בְמַהוּ׃ וַיֹּאמֶר
בָּלֶק אֶל-בָּלַעַם מַה עֲשִׂיתָ לִּי לְקַבֵּל אֶת-אֲרָחָה
לְקַחְתִּיךָ

לקחתיו והנה ברכת ברוך: ויען ויאמר
 הלא את אשר ישם יהוה בפני ארתו
 אשמור לדבר: * ויאמר אליו בלק לך נא חמישי
 אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם
 אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו
 לי משם: ויקחהו שרה צפית אל ראש
 הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פרואיל
 במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על
 עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר יהוה אל
 בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל
 בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנו נצב
 על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו
 בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר
 קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר:
 לא אישאל וכיזב ובן אדם ויתנחם ההוא
 אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה
 ברוך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא
 הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל

ספר במדבר

מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפֹּת רֹאֵם לֵוִי
 לֹא־נָחַשׁ בִּיעֶקֶב וּלְאֶ־קָסָם בִּישְׂרָאֵל
 כִּעֵת יֹאמֶר לִיעֶקֶב וּלְיִשְׂרָאֵל מִה־פָּנֶי
 אֱלֹהִים הִזְעַם כָּל־בֵּיא יְקוּם וְכֹאֲרֵי יִתְנֶה
 לֹא יִשְׁכַּב עַד־יֹאכַל טָרֵף וְדַם־חַלְלֵה
 יִשְׁתֶּה׃ וַיֹּאמֶר בִּלְק אֶל־בָּלְעָם גַּם־כֵּן
 לֹא הִתְקַבְּנוּ גַם־בִּרְךְ לֹא תִבְרַכְנוּ׃
 בָּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־בִּלְק הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵתוֹ אֶעֱשֶׂה
 * וַיֹּאמֶר בִּלְק אֶל־בָּלְעָם לֵכֵה־נָא אִתִּי
 אֶל־מְקוֹם אֲחֵר אוֹלֵי־יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
 וְקָבְתוּ לִי מַשָּׁם׃ וַיִּקַּח בִּלְק אֶת־בָּלְעָם
 וְאֶשְׁרֵה־פָעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי הַיִּשְׁכָּן
 וַיֹּאמֶר בָּלְעָם אֶל־בִּלְק בְּנֵה־לִי בַד
 שְׁבָעָה מִזְבַּחֹת וְהִכֵּן לִי בֹזֵה שְׁבָעָה פְּרִשִׁתִּים
 וְשְׁבָעָה אֵילִם׃ וַיַּעַשׂ בִּלְק כַּאֲשֶׁר אָמַר בָּלְעָם
 כִּד וַיַּעַר פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבַּח׃ * וַיִּרְאֵה בָלְעָם
 כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וּלְאֵה
 הִלֵךְ בְּפָעַם־בְּפָעַם לִקְרֹאת נְחֻשִׁים וַיִּשְׁתֶּה
 אֶל

ששי
 כביעי כשהן
 מחוברין

אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנּוּ׃ וַיֵּשֶׁא בַלְעָם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לַשְּׁבֵטָיו וַתְּהִי עָלָיו
 רוּחַ אֱלֹהִים׃ וַיֵּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאֵם
 בַלְעָם בְּנֵנו בְּעַר וְנֹאֵם הַגִּבֹּר שְׂתֵם הָעֵין׃
 נֹאֵם שָׁמַע אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יְחִזֶּה
 נִפְלְאוּ גִלּוֹי עֵינָיִם׃ מִה־טָבוּ אֱהַלֶיךָ יַעֲקֹב
 מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל׃ כְּנַחֲלִים נָטְוּ כְּגַגֹּת
 עָלֶיךָ נָהַר כְּאֵהֲלִים נָטְעָה הוֹרֵה כְּאַרְזִים עָלֶיךָ
 מַיִם׃ יִזְל־מַיִם מִדְּלִיּוֹ וּזְרָעוֹ בְּמַיִם רַבִּים
 וַיִּדְם כְּאֵיגַג מַלְכוֹ וַתִּנְשֵׂא מַלְכָתּוֹ׃ אֵל
 מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפֹּת רֹאֵם לוֹ יֵאמָר
 גּוֹיִם צָרְוּ וְעַצְמַתֵּיהֶם יִגְרֵם וְהִצִּיּוּ יִמְחִיץ׃
 כָּרַע שָׁכֵב כְּאֲרִי וְכִלְבִּיא מִיִּקְיָמְנוּ מִכְּרִכֶּיךָ
 בָּרוּךְ וְאֲרִיךְ אַרְוֹר׃ וַיַּחֲרֵאֲף בַלְק אֶל־
 בַלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בַּלְק אֶל־
 בַלְעָם לֵקֵב אִיבִי קִרְאתֶיךָ וְהִנֵּה בִרְכַת בָּרוּךְ
 זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ וְעַתָּה בִּרְחַלְךָ אֶל־
 מְקוֹמְךָ אִמְרָתִי כִּכְרֵךְ וְהִנֵּה מִנְעֶךָ
 יְהוֹרֵה מִכְבוֹד׃ וַיֹּאמֶר בַלְעָם אֶל־בַּלְק

כראש עמוד
 כ"יה שמי'ך
 סימן

ספר במדבר

הלא גם אל מלאכך אשר שלחת
דברתי לאמר: אם יתן לי בלק
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר ארצה
יהוה לעשות טובה או רעה מלבי
שניע ידבר יהוה אתו אדבר: * ועתה הנני
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם
לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם הונבר שר
העין: נאם שמע אמרי אל וידעו
עליון מחזרה שדי יהוה נפל וגלוי עינים
אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב וזה
כוכב מעקב וקם שבט מישראל ונר
בארי כואב וקרקר כל בני ישראל
והיה אדום ירשה והיה ירשה שיער ארץ
וישראל עשה חיל: וירד מעקב והאב
שריר מעיר: וירא את עמלק וישא מעיר
ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו ער
אבד: וירא את הקניזי וישא משלו ויאמר
אתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אבד
יהוה

רמה

בלק

יהיה לבער קין ערמה אעור תשכך :
 וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל :
 וצים מיד פתים וענו אשור וענו עבר
 וגם הוא ערי אבר : ויקס בלעם וילך
 וישב למקמו וגם בלק הלך לדרך :

פ

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות כה
 אל בנות מואב : ותקראן לעם לזבחי
 אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן :
 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה
 בישראל : ויאמר יהוה אל משה קח את
 כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגר
 השמשו וישב חרון אף יהוה מישראל :
 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש
 אשיו הנצמדים לבעל פעור : והנה איש
 מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את
 המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני
 ישראל והמה בכיס פתח אהל מועד : וירא
 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקס מתוך

* כא* ה 5 21 העדה

ספר במדבר

העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר
ישראל אל הקברה וידקר את
את איש ישראל ואת האשה אל
ותעצר המגפה מעל בני ישראל:
המתים במגפה ארבעה ועשרים אל

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: פנחסבן
אלעזר בן אהרן הכהן השני
מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתומם
ולא כלית את בני ישראל בקנאתי ול
אמר הנני נתן לו את בריתי שלום
והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני
ישראל: ושם איש ישראל המכה אשה
הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשא
בית אב לשמעני: ושם האשה המכה
המדינית בזבי בת צור ראש אמות בית
אב במדון הוא:

יור ועירא
P. 41.

או קטיעה

פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את
 המדינים והכיתם אותם: כי צררים הם
 לכם בנבליהם אשר נכלו לכם על דבר
 פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם
 המכה ביום המגפה על דבר פעור: ויהי

אחרי המגפה

פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן כן
 הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני
 ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם
 כל יצא צבא בישראל: וידבר משה ואלעזר
 הכהן אתם בערבית מואב על ידהן ירחו
 לאמר: מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
 יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ
 מצרים: ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך ^{שני}
 משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי:
 לחצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת
 הכרמי: אלה משפחת הראובני ויהיו
 פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
 ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב

נמואל

פסקא באא
פמוק

ספר במדבר

נְמוּאֵל וּדְתָן וְאִבִּירָם הוּא דִּתָּן וְאִבִּירָם
 קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן
 בְּעֶרְת-קָרַח בְּהִצַּתֶם עַל-יְהוָה: וְתַפְתֵּן
 הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וְתִבְלַע אֶתְכֶם וְאֶת-קָרַח בְּכַחַשׁ
 הָעֵדָה בְּאֹכַל הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמְאֹת
 אִישׁ וַיְהִיו לָגֶם: וּבְנֵי-קָרַח לֹא-מָתוּ: ס
 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחְתָם לְנְמוּאֵל
 מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵל לִימִן מִשְׁפַּחַת הַחֲכִינִי
 לִיכִין מִשְׁפַּחַת הַיְכִינִי: לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזּוּרִי
 לְשֹׁאֵל מִשְׁפַּחַת הַשִּׁאוּלִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף וּמְאֹתִים: ס
 בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחְתָם לְצִפּוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַצִּפּוֹנִי לְחֲגִי מִשְׁפַּחַת הַחֲגִי לְשׁוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי: לְאֲזִנִי מִשְׁפַּחַת הָאֲזִנִי לְעֵרִי
 מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי: לְאֶרְזֹד מִשְׁפַּחַת הָאֶרְזֹדִי
 לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי-גַד לְפִקְדֵיהֶם אַרְבַּעִים אֵלֶּף וּחֲמִשׁ
 מֵאוֹת: ס בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוּנָן וַיִּמָּת
 עֵר וְאוּנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיְהִיו בְּנֵי-יְהוּדָה
 לְמִשְׁפַּחְתָם

לְמִשְׁפַּחַת־לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֹנִי לְפָרִץ
 מִשְׁפַּחַת הַפְּרָצִי לְזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי :
 וַיְהִיוּ בְנֵי-פָרִץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי
 לְחִמּוֹל מִשְׁפַּחַת הַחִמּוּלִי : אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
 יְהוּדָה לְפִקְדֵיהֶם שֵׁשָׁה וְשִׁבְעִים אֱלֹף וַחֲמִשׁ
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר לְמִשְׁפַּחַת־
 תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפֹוֹה מִשְׁפַּחַת
 הַפּוֹנִי : לְיִשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן
 מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֶרֶנִי : אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת יִשְׁשַׁכָּר
 לְפִקְדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשָׁשִׁים אֱלֹף וְשִׁלְשׁ
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחַת־
 לְסֹרֵד מִשְׁפַּחַת הַסְּרָדִי לְאֶרְלוֹן מִשְׁפַּחַת
 הָאֶרְלוֹנִי לְיִחִיאֵל מִשְׁפַּחַת הַיִּחִיאֵלִי : אֱלֹהֵי
 מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לְפִקְדֵיהֶם שָׁשִׁים אֱלֹף
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת : ס בְּנֵי יוֹסֵף
 לְמִשְׁפַּחַת־מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם : בְּנֵי מְנַשֶּׁה
 לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת-
 גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי : אֱלֹהֵי בְנֵי
 גִלְעָד אֵיעָזֵר מִשְׁפַּחַת הָאֵיעָזֵרִי לְחֶלֶק
 מִשְׁפַּחַת

ספר במדבר

מִשְׁפַּחַת הַחֲלָקִי: וְאֵשֶׁר יֵאל מִשְׁפַּחַת
הָאֲשֵׁרֵא לְיוֹשֶׁבֵי מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי
וְשִׁמְדָּע מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְדָּעִי וְחֹפֶר מִשְׁפַּחַת
הַחֲפָרִי: וְצִלְפָּחַד בֶּן חֹפֶר לֹא הָיוּ לוֹ בָנִים
כִּי אִם בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפָּחַד מְהֵלֶה וְנָהָל
חֲגִלָּה מִלֶּכֶה וְתַרְצָה: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
מְנַשֶּׁה וּפְקַדֵיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁנִים
מְאוֹת: ס אֵלֶּה בְנֵי אֶפְרַיִם
לְמִשְׁפַּחַתֶם לְשׁוֹתֵלַח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתֵלָּה
לְבָכָר מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת
הַתַּחֲנִי: וְאֵלֶּה בְנֵי שׁוֹתֵלַח לְעֵרֹן מִשְׁפַּחַת
הָעֵרֹן: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי אֶפְרַיִם לְפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מְאוֹת אֵלֶּה בְנֵי
יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתֶם: ס בְּנֵי בְנֵימִן
לְמִשְׁפַּחַתֶם לְבָלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלָעִי לְאֶשְׁבֵּל
מִשְׁפַּחַת הָאֶשְׁבֵּלִי לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת
הָאַחִירָמִי: לְשׁוֹפָם מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹפָמִי
לְחֹפָם מִשְׁפַּחַת הַחֹפָמִי: וַיְהִיו בְּנֵימִן
אָרֶב וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאֶרְדִּי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת
הַנַּעֲמִי

פינחס

הנעמי: אלה בני-בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש
מאות: ם אלה בני-דן למשפחתם
לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת
דן למשפחתם: כל-משפחת השוחמי
לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע
מאות: ם בני אשר למשפחתם
לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת
הישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני
בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר שרה:
אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות: ם בני
נפתלי למשפחתם ליחציאל משפחת
היחציאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר
משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי:
אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה
פקודי בני ישראל שש-מאות אלף ואלף
שבע

ספר במדבר

שבע מאות ושלשים :

פ

שלישי

וידבר יהוה אל משה לאמר : לאלה תח
הארץ בנחלה במספר שמות : לרב תח
נחלתו ולמעט תמעוט נחלתו איש ר
פקדו יתן נחלתו : אך בגורל יחלק את
הארץ לשמות מטות אבותם ינחלו : על
הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט : ו
ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרש
משפחת הגרשני לקהת משפחת הקה
למררי משפחת המררי : אלהי משפחת
לוי משפחת הלבני משפחת החנני
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד ארת-עמרם : ושם
אשת עמרם יוכבר בת לוי אשר ילדה את
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
משה ואת מרים אחתם : וילד לאהרן את
נרב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר
וימת נרב ואביהוא כהקריבם אשזרה לפני
יהוה : ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף

כל

כל־זכר מִבְּן־חַדָּשׁ וּמֵעֵלָה כִּי לֹא־הִתְפַּקְדוּ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נָתַן לָהֶם נַחֲלָה
 בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ אֱלֹהֵי פְקוּדֵי מֹשֶׁה
 וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יִרְחוּ׃ וּבֵאלֹהֵי
 לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר סִינַי׃
 כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוּ בַּמִּדְבָּר וּלֹא־
 גוֹתֵר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּל־בֶּן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיְהוּשֹׁעַ בֶּן־נֹון׃ ס וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת כֹּז
 זֶלֶפְחָד בֶּן־חֹפְרִי בֶן־גִּלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־
 מִנְשֵׁה לַמִּשְׁפַּחַת מִנְשֵׁה בֶן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בָּנוֹתָיו מֵחֵלָה נִיעָה וְהִגְלָה וּמִלְכָּה וְתֹרָזָה׃
 וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל־הָעֵדָה פָּתַח אֶהְלֵמוּעַד
 לֵאמֹר׃ אֲבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה
 בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עַל־יְהוָה בְּעֶדְת־קָרַח
 כִּי־בַחֲטָאוּ מֵתוּ וּבְנֵים לֹא־הָיוּ לוֹ׃ לָמָּה יִגְרַע
 שֵׁם־אֲבִינוּ מִתוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן
 תְּנָה

ספר במדבר

תָּנָה לָנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ : וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה : פ

עון רבתי
דביעי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּן בָּנֹתֶיךָ
צָלַפְחָד דְּבַרְתָּ נָתַן תִּתֵּן לָהֶם אַחֲזֵת נַחֲלָתְךָ
בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהֵעֵבֵרְתָּ אֶת נַחֲלָתְךָ
אֲבִיהֶן לָהֶן : וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר
אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהֵעֵבֵרְתֶם אֹתוֹ
נַחֲלָתוֹ לְבָתוֹ : וְאִם אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתֶּם
אֹתָהּ נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו : וְאִם אֵין לוֹ אֶחָיו
וְנָתַתֶּם אֹתָהּ נַחֲלָתוֹ לְאֶחֵי אָבִיו : וְאִם אֵין
אֶחָיו לְאָבִיו וְנָתַתֶּם אֹתָהּ נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֵת
הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֶקֶת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל הַר
הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל
עַמִּיךָ גַּם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהְרֹן אַחִיךָ .
כַּאֲשֶׁר מָרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָר צֶן בְּמַרְיֵבֶת הָעֵדֶה
לְהַקְדִישָׁנָה

להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת
 קדש מדבר צן: ם וידבר משה
 אל יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת
 לכל בשר איש על העדה: אשר יצא
 לפניו ויבא אל אלהים ויאמר יוציאם
 ואשר יביאם אל אלהים עדת יהוה כצאן
 אשר אין להם רעה: ויאמר יהוה אל
 משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר
 רוח בו וסמכת את ירך עליו: והעמדת
 אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה
 וצויתו אתו לעיניהם: ונתתה מהודך עליו
 למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני
 אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט
 האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו
 הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה:
 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח
 את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן
 ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו
 עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:
 וידבר

ספר במדבר

פ

כח וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את
 ישראל ואמרת אלהם את-קרבני לה'
 לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לה'
 במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימים
 שנים ליום עלה תמיד: את-הכבש אחד
 תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה ב'
 הערבים: ועשירית האיפה סלת לכוהן
 בלולה בשמן בתית רביעת ההין: עלה
 תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
 ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד
 בקר שהסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
 וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:

חמישי
 פרשת ר"ח
 בחול

פ

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים
 ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן
 ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד
 ונסכה

ת מפתיר
 ובת ור"ח

בראשי חרשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים
 בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
 שבעה תמימים: ושלשה עשרנים סלת
 מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
 האחד: ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה
 בשמן לכבש האחד עליה ריח ניחח אשר
 ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר
 שלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
 זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת
 התמיד יעשה ונסכו:

ששי

ובחדש

ס

הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח

פרשת מט
 ליום א' זכ
 פפה

ליהוה: ובהמשה עשר יום לחדש היה חג
 שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון
 מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:

יום ג' ות

פרשת מט
 לשאר יין
 פסח

והקרבתם אשה עליה ליהוה פרים בני
 בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
 שנה

שנה תמימם יהיו לכם : ומנחתם
בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר
עשרנים לאיל תעשו : עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים : וש
חטאת אחד לכפר עליכם : מלבד
הבקר אשר לעלת התמיד תעשו א
אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים
אשה ריח ניחח ליהוה על עולת הת
יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תע
ס וביום הבכורים בהקריבכם
חדשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פ
בני בקר שנים איל אחד שבעה כבש
בני שנה : ומנחתם סלת בל ולה
שלשה עשרנים לפר האחד שני עש
לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש
לשבעת הכבשים : שער עזים אחד
עלכ

ח
פרשת
בה

שת מפשר
ל שכועת

ת מפשו
טבת ור"ו

לִיכֶם : מִלְכָּד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחֹתוֹ תַעֲשׂוּ
מִיָּמִם יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵיהֶם : פ

חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ כִּמְצִוָּה
יְהִי לָכֶם כָּל־מִלְאָכְתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

פרשת מסעי
של רא

שֶׁ תְרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם : וְעִשְׂתֶּם עִלָּה

השנה

יום ה
ות

לְרִיחַ נִחְחָה לַיהוָה פֶּרֶךְ בֶּן־בְּקָר אֶחָד אֵילָנִים
אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :

מִנְחַתֶּם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
כֶּפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל : וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד

יום ה
ות

כֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים : וְשַׁעִיר־זָדוֹן
אֶחָד הַטָּמֵא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלְכָּד

עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחַתָּהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּהּ
כִּסְפֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּט לְרִיחַ נִחְחָה אֲשֶׁר

פרשת מסעי
של יום כ

לַיהוָה : ס וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
יִזְוָה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־

יום ה
ות

פְּשִׁתֵיכֶם כָּל־מִלְאָכְתָּ לֹא תַעֲשׂוּ :
וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה לַיהוָה רִיחַ נִחְחָה פֶּרֶךְ־בֶּן־

בְּקָר אֶחָד אֵילָנִים אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת

בְּלוּלָה

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
עשרנים לאיל האחר: עשרון עשרון לכה
האחר לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד
חטאת מלכר חטאת הכפרים ועז
התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

ה
פרשת
כה

שביעי
טח מפטיר
ס א' וב'
אל סכות

ובחמשה עשר יום לחודש השני
מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה
לא תעשו וחתם חג ליהוה שבעת ימים
והקרבתם עלה אשה ריח ניחה ליהוה
פרים בני-בקר שלשה עשר אילים שנים
כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים והיו
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר האחר לשלשה עשר פרים
עשרנים לאיל האחר לשני האילים
ועשרון עשרון לכבש האחה לארבעה עשר
כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלכר
עלת התמיד מנחתה ונסכיה: ס

טו
ל

נקוד על ו'

ח מפט
ובת ור'

יח יום ג'
של סכות

וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר
אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
תמימים

קהלת מיטח

ארי לוי פרידלאנד

Bibliothek L. Friedland

PETERSBURG

הַמִּימָם : וּמִנַּחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
 לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט :
 וְשַׁעֲרֵי עֵינַיִם אַחַר חֲטָאת מַלְבָּד עֲלֵת
 הַתְּמִיד וּמִנַּחְתָּהּ וְנִסְכֵיהֶם : ס

פרשת יום ר'
של סבות

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִי עֶשֶׂר
 אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה
 עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנַּחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
 לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט :
 וְשַׁעֲרֵי חֲטָאת אַחַר מַלְבָּד עֲלֵת הַתְּמִיד

פרשת יום ה'
של סבות

וּמִנַּחְתָּהּ וְנִסְכָּהּ : ס
 וּבַיּוֹם הָרִבְעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם :
 מִנַּחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים
 בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעֲרֵי עֵינַיִם אַחַר
 חֲטָאת כֹּלֶבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנַּחְתָּהּ

פרשת יום ו'
של סבות

וְנִסְכָּהּ : ס
 וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים
 תְּשַׁעַה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנַּחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם
 לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בַּמִּסְפָּרִם

ספר במדבר

כמשפט: ושעיר חטאת אחד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס

וביום הששי פרים שמונה אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונספיהם לפר
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד

ברטת יום
של סוכות

מנחתה ונסכיה: ס וביום הששי
פרים שבעה אילים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד מנחתה

בה"ה ושנת
מפטידין
בענינו
של יום

ונסכה: ס ביום השמיני עזרת
תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו: והקרבתם עלה אישה רחוקה
ליהודה פר אחד איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימים: מנחתם ונספיהם לפר
לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת

ברטת מפטידין
לשמיני עזרת

ת
ובו

חטאת אחר מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועריכם
 לבר מנזריכם ונרבתיכם לעלתיכם
 ולמנחתיכם ולנספייכם ולשלמיכם: ויאמר ל
 משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 את משה:

פ פ פ

P. 42. וידבר משה אל ראשי המטות לבני
 ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע
 שבעה לאסור אסור על נפשו לא יחל
 דברו ככל דהיציא מפיו יעשה: ואשה
 כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה
 ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש
 לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
 אשר אסרה על נפשה יקום: ואם
 הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
 כב ב 22 2 ואסריה

ספר במדבר

ואכריה אשר אסרה על נפשה לא יקום
ויהודה יסלח לה כי הניא אביה אתה
ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה
מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה
וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על
נפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה
יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על
נפשה ויהודה יסלח לה: ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום
עליה: ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה: ושמע אישה
והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום: ואם הפר יפר אתם אישה
ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה
יסלח לה: כל נדר וכל שבעת אסר לענת
נפש

נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם
 החדש יחריש לה אישה מיום אל יום
 והקים את כל נדריה או את כל
 אסריה אשר עליה הקים אתם כיהחדש
 לה ביום שמעו: ואספר יפר אתם
 אחרי שמעו ונשא את עונה: אלה
 החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש
 לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת לא
 בני ישראל מאת המדינים אחר התאסף שני
 אל עמיק: וידבר משה אל העם לאמר
 החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על מדין לתת נקמת יהוה במדין: אלף
 למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
 תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל
 אלף למטה שנים עשה אלף חלוצי
 צבא: וישלח אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר

הכהן

22 3

כב 1

ספר במדבר

הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות
התרועה בידו: ויצבאו על מדין כאשר
צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר
ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את
אוי ואת רקס ואת צור ואת חור
ואת דבע חמשת מלכי מדין ואה
בלעם בן בעור הרגו בחרב: ויש
בני ישראל את נשי מדין ואת טפם
ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת
כל חילם בזו: ואת כל עריהם
במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש:
ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח
באדם ובבהמה: ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את
השבי ואת המלקוח ואת השלל את
המחנרה אל ערבת מואב אשר על יד
ירחו: ויצאו משה ואלעזר
הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
מחויז למחנרה: ויקצף משה על פקוד
החיל

שלישי

שני כשהן מחוברין

תב

החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה
החיותם כל נקבה: הן הנדה היו לבני
ישראל בדבר בלעם למסר מעל בידוה
על דבר פעור ותהי המנפה בעדת יהוה:
ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשר
ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף
בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו
לכם: ואתם חנו מחויץ למחנה שבעת
ימים כל הרג נפש וכל יגיע בחלל
תחטאו ביום השלישי וביום השביעי
אתם ושביכם: וכל בוגר וכל כלי-
עור וכל מעשה עזים וכל כלי-עץ
תחטאו: ויאמר אלעזר הכהן
אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה את משה:
אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת
את הברזל את העפרת:
כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש

ספר במדבר

וַיִּטְהַר אֶךְ בְּמִי נָדָה יִתְחַטֵּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא
יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּמַיִם: וּכְבַּסְתֶּם

בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם וְאַחֲרָיִךְ

רביעי תבאו אל המחנה: ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שֵׂא אֶת רֹאשֵׁי

מַלְקוֹת הַשְּׁבִי בְּאֶרֶס וּבִבְהֵמָה אֹתָהּ וְאַלְעוּ

הַכֹּהֵן וּרְאִישֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: וַחֲצִית אֶת־

הַמַּלְקוֹת בֵּין תַּפְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיְצְאִים

לְצַבָּא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: וְהִרְמַת סֹכֶס

לִיהוָה כֹּאֵת אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיְצְאִים לְצַבָּא

אַחַר נַפְשׁ מִחֲמַשׁ הַמְּאוֹת מִן־הָאָדָם

וּמִן־הַבֶּקֶר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן:

מִמַּחְצִיתָם תִּקְחוּ וּנְתַתָּה לְאַלְעוּ הַכֹּהֵן

תְּרוֹמַת יְהוָה: וּמִמַּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

תִּקְחוּ אֶתְדֹ אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם

מִן־הַבֶּקֶר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־

הַבְּהֵמָה וּנְתַתָּה אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֵרֵי

מִשְׁכַּת מִשְׁכַּן־יְהוָה: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַלְעוּ

הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּהְיֶה

הַמַּלְקוֹת

חמלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא
 צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
 אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף:
 וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם
 מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל
 נפש שנים ושלשים אלף: ותהי
 המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן
 שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת
 אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה
 מן הצאן שש מאות חמש ושבעים:
 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה
 שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף
 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים:
 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם
 ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן משה
 את מכס פרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר צוה יהוה את משה: * וממחצית

המישי

בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים
 הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן

ספר במדבר

שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שְׁבַע-
אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וּבִקְרַשׁ שָׁשָׁה
זְשָׁלְשִׁים אֶלֶף: וְחֲמֵרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ
מֵאוֹת: וּנְפֹשׁ אֲדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף
וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמִּחְצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הָאָדָם
אֲחֵר מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבְּהֵמָה
וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוּיִם שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן
יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וַיִּקְרָבוּ
אֶל-מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצֹּבָא
שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת: וַיֹּאבְדוּ
אֶל-מֹשֶׁה עֲבָדָיךָ נִשְׂאוּ אֶת-רֹאשֵׁי
אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידְנֵנוּ וְלֹא אֲנַפְקָה
מִמֶּנּוּ אִישׁ: וַנִּקְרַב אֶת-קֶרְבֵּן יְהוָה
אִישׁ אִשֶׁר מִצֵּבָא כָּל-זֶהָב אֲצַעְדָה וְצִנֹּת
נִבְעֵית עֵגִיל וְכוּמֹז לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵינוּ
לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶת-הַזָּהָב מֵאֹתָם כָּל כָּלִי מַעֲשֵׂה: וַיְהִי
כָּל-זֶהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה
שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף שְׁבַע-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
שֶׁקֶל

שָׁקַל מֵאֵת שְׂרֵי הָאֱלֹפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי
 הַמָּאוֹת : אֲנָשֵׁי הַצֵּבֵא בְּזֹוֹ אִישׁ לּוֹ : וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזֹּהָב מֵאֵת
 שְׂרֵי הָאֱלֹפִים וְהַמָּאוֹת וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־אֱהֵל
 מוֹעֵד וּזְכָרוֹן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה :

פ

וּמִקְנֵהוּ רֹב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי־גַד עֲצוּס לֵב
 מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ
 גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֵהוּ : וַיָּבִאוּ
 בְנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה לֵאמֹר :
 עֲטֹרוֹת וְדִיבָן וַיַּעֲזֹר וּנְמֹרָה וְחִשְׁבּוֹן וְאֶלְעֵלָה
 וּשְׁבִם וּנְבוֹ וּבְעֵן : הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה
 לִפְנֵי עֵדָת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֵה הַזֹּאת
 וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֵהוּ : וַיֹּאמְרוּ
 אִם־מִצְאֵנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָהּ אֶל־תַּעֲבֹרְנוּ אֶת־
 הַיַּרְדֵּן : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן
 הָאֲחִיכֶם יָבִאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁכּוּ כָּהֵן :
 וּלְמָה

ששי
 שלישי כסדר
 מחוברין

ספר במדבר

דניאל ק'

ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר
 אל הארץ אשר נתן להם יהוה
 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש
 ברנע לראות את הארץ: ויעלו עד נחל
 אשכול ויראו את הארץ ויביאו את לב
 בני ישראל לבלתי בא אל הארץ
 אשר נתן להם יהוה: ויחר אף יהוה
 ביום ההוא וישבע לאמור: אם ידאו
 האנשים העלים ממצרים מבן עשרים
 שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
 לאברהם ליצחק וליעקב כי לאמלאן
 אחרי: בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע
 בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ויהראף
 יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים
 שנה עד תם כל הדור העשה הרע
 בעיני יהוה: והנה קמתם תחרת אבותיכם
 תרבות אנשים חטאים לספות עוד על
 חרון אף יהוה אל ישראל: כי תשובו
 מאחרי ויוסף עוד ל הניחו במדבר ושחתם
 לכל

טו

לְכָל-הָעַם הַזֶּה : **ס** וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו
 וַיֹּאמְרוּ גִדְרֹת צֹאן נִבְנְיָה לְמִקְנֵנוּ כֹּה וְעָרִים
 לְטַפְּנוּ : וַאֲנַחְנוּ נַחֲלֵין הַשִּׁים לְפָנֶי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם-הִבִּיאֵם
 אֶל-מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמְּבֹצָר מִפְּנֵי
 יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : לֹא נָשׁוּב אֶל-בְּתִינוּ עַד
 הִתְנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ :
 כִּי לֹא נַחֲלֵ אַתֶּם מֵעַבְר לַיַּרְדֵּן וְהִלָּא כִּי
 בָּאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה :

פ

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם-תַּעֲשׂוּן אֶת-הַדָּבָר שְׂבִיעֵי
 הַזֶּה אִם-תִּחְלְצוּ לְפָנֶי יְהוָה לְמַלְחָמָה :
 וְעַבְר לַכֶּם כָּל-חֲלוּץ אֶת-הַיַּרְדֵּן לְפָנֶי
 יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת-אִבְיוֹ מִפְּנֵי :
 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֶי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ
 וְהִייתֶם נְקִיִּים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתְתֶּה
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לַכֶּם לְאַחֲזָה לְפָנֶי יְהוָה :
 וְאִם-לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטִאתֶם לַיהוָה
 וְדַע חֲטֵאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם : בְּנֵר
 לַכֶּם :

שביעי
 רביעי כ"ה
 מחוברין

ספר במדבר

לְכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְרַת לְצִנְאֲכֶם וְהֵיטֵא
מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבַדְיָךְ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר
אָדֹנָי מִצְוָה׃ טַפְּנוּ נָשִׁינוּ מִקְּנָנוּ וְכִרְ
בְּהִמַּתְנוּ יְהוֹשֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ וְעֲבַדְיָ
יַעֲבְרוּ כָּל־חֲלוּץ צֶבֶא לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה
כַּאֲשֶׁר אָדֹנָי דִּבֶּר׃ וַיִּצְוּ לָהֶם מֹשֶׁה
אֶת אֱלֶעָזֶר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
וְאֶת־רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הֵם אִם־יַעֲבְרוּ בְנֵי־גֵר
וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ
לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה אֶרֶץ
לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
לְאֶחָזָה׃ וְאִם־לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים אִתְּכֶם
וְנֶאֱחָזוּ בְּתִכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֵר
וּבְנֵי דְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־עֲבַדְיָךְ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ נֶחֱנוּ נַעֲבֹר
חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנַעַן וְאִתְּנוּ אֶחָזָה
נַחֲלָתָנוּ מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן׃ וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה
לְבָנֵי

לְבִנְיָגֵר וּלְבָנֵי רֵאוּבֵן וּלְחֻצֵי שִׁבְטֵי
 מִנְשֵׁה בֶן־זוֹסָף אֵת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאָמֹרִי וְאֵת־מַמְלַכַת עֹגֵן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 הָאָרֶץ לְעַרְיָה בְּנַבְלַת עֲרֵי הָאָרֶץ סָבִיב׃
 וַיְבָנוּ בְנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֶן וְאֶת־עֵטְרַת וְאֵת
 עֲרָעָר׃ וְאֶת־עֵטְרַת שׁוֹפָן וְאֶת־יַעֲזֹר
 וַיִּגְבְּהוּ׃ וְאֶת־בֵּית נַמְרֹת וְאֶת־בֵּית הָרֶן
 עֲרֵי מִבְצָר וַיְגִדְרֹת צֶאֱן׃ וּבְנֵי רֵאוּבֵן בָּנוּ
 אֶת־חֲשׁוֹן וְאֶת־אֶלְעָלָא וְאֵת קִרְיָתִים׃
 וְאֶת־נָבו וְאֶת־בְּעַל מֵעֵן מוֹסַכַת שֵׁם
 וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֵת־שְׁמוֹת
 הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ וַיִּלְכּוּ בְנֵי מִכִּיר בְּךְ
 מִנְשֵׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיֹּרְשׁוּ אֶת־הָאָמֹרִי
 אֲשֶׁר־בָּהּ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמִכִּיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ וַיֵּאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־חֹתֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ אֶתֶּן
 חֹת יֵאִיר׃ וַיִּנְבַּח הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְתָּה
 וְאֶת־בְּנֵיהָ וַיִּקְרְאוּ לָהּ נִבַּח בְּשֵׁמוֹ׃

פ

אלה

פ פ פ

לג
P. 43

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן ויברח משה את מוצאיהם למסעותיהם על פי יהוה ואלה מסעותיהם למוצאיהם ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפכת יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר חפזה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכרה: ויסעו מסכרה ויחנו בארתם אשר בקצה המדבר: ויסעו מארתם וישב על פי החירות אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו אל לבנה:

אילמה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מֵיִם
וְשִׁבְעִים תַּמְרִים וַיַּחְנוּ שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם
וַיַּחְנוּ עַל־יַם סוּף: * וַיִּסְעוּ מֵיַם סוּף וַיַּחְנוּ שְׁנֵי
בְמִדְבַר סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר סִין וַיַּחְנוּ
בְּרַפְקָה: וַיִּסְעוּ מִרַפְקָה וַיַּחְנוּ בְּאֵלוֹשׁ:
וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחְנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא הָיָה
שָׁם מַיִם לְעַם לְשִׁתּוֹת: וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם
וַיַּחְנוּ בְּמִדְבַר סִינִי: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר סִינִי
וַיַּחְנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוּה: וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת
הַתְּאוּה וַיַּחְנוּ בַּחֲצֵרֹת: וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרֹת
וַיַּחְנוּ בְּרַתְמָה: וַיִּסְעוּ מִרַתְמָה וַיַּחְנוּ בְּרַמֵּן
פְּרִיץ: וַיִּסְעוּ מִרַמֵּן פְּרִיץ וַיַּחְנוּ בְּלִבְנָה:
וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחְנוּ בְּרַסָּה: וַיִּסְעוּ מִרַסָּה
וַיַּחְנוּ בְּקַהֲלָתָה: וַיִּסְעוּ מִקַּהֲלָתָה
וַיַּחְנוּ בְּהַר שֹׁפֵר: וַיִּסְעוּ מִהַר שֹׁפֵר וַיַּחְנוּ
בְּחַרְדָּה: וַיִּסְעוּ מִחַרְדָּה וַיַּחְנוּ בְּמִקְהֵלֹת:
וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֹת וַיַּחְנוּ בְּרַתְחַרֹת: וַיִּסְעוּ
מִרַתְחַרֹת וַיַּחְנוּ בְּרַתְרַח: וַיִּסְעוּ מִתְרַח
וַיַּחְנוּ בְּמַתְקָה: וַיִּסְעוּ מִמַּתְקָה
וַיַּחְנוּ

ספר במדבר

וַיַּחֲנוּ בְּחֵשְׁמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִחֵשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ
בְּמִסְרֹת׃ וַיַּסְעוּ מִמִּסְרֹת וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי
יַעֲקֹב׃ וַיַּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגִּדְגָד׃
וַיַּסְעוּ מִחַר הַגִּדְגָד וַיַּחֲנוּ בִּישְׁבֹתָה׃ וַיַּסְעוּ
מִישְׁבֹתָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃ וַיַּסְעוּ מֵעֵבְרָנָה
וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גִּבֹר׃ וַיַּסְעוּ מֵעֵצִין גִּבֹר וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַר צֶן הוּא קָדֵשׁ׃ וַיַּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ
בְּרֹהַר הַחֵר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוּם׃ וַיַּעַל אֹהֶרֶן
הַכֹּהֵן אֶל הַר הַחֵר עַל־פִּי הוֹיָה וַיִּמַּת שָׁם
בְּשָׁנַת הָאָרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ׃
וְאֹהֶרֶן בֶּן־שֹׁלֵשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָוֶת׃
בְּרֹהַר הַחֵר׃ ס וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי
מֶלֶךְ עַרְדֹּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּסְעוּ מִהַר הַחֵר וַיַּחֲנוּ
בְּצִלְמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפֹנוֹן׃
וַיַּסְעוּ מִפֹּנוֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת׃ וַיַּסְעוּ מֵאֵבֶת
וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב׃ וַיַּסְעוּ
מֵעֵי הָעֵבְרִים בְּרִיבְזָן גֹּד׃ וַיַּסְעוּ מִרִיבְזָן גֹּד וַיַּחֲנוּ
בְּעַלְמָן

בעלמן דבלתימה: ויסעו מעלמן דבלתימה
 ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי
 העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו:
 ויחנו על הירדן מבית הישמרת עד אבל
 השטים בערבת מואב: **ס** וידבר שלישי

חמישי כשד
 מחוברין

יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו
 לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ
 כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ
 מפניכם ואברתם את כל משכיתם ואת
 כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל כמותם
 תשמדו: והורשתם את הארץ וישבתם
 בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה:
 והתנחלתם את הארץ בגורל
 למשפחתים לרב תרבו את נחלתו
 ולמעט תמעט את נחלתו אל אשר יצא
 לו שמה הגורל לו יהיה למטרת אבותים
 תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ
 מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים
 בעיניכם

ספר במדבר

בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינֵם בְּצַדִּיקֵם וּצְרִירוֹ אֶתְכֶם עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ: וְהָיָה כֹּאשֶׁר
דַּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָכֶם

פ

לך

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בְּאִסְאֹל
הָאָרֶץ כִּנְעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְלְלוּ לָכֶם
בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כִּנְעַן לְגַבְלִיתִיהָ: וְהָיָה לָכֶם
פֶּאת־נֹגֵב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יְדֵי אֲדוּם וְהָיָה
לָכֶם גְּבוּל נֹגֵב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קְרֹמָה
וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֹּגֵב לְמַעַלָּה עֶקְרֹבִים
וְעָבַר צִנָּה וְהָיָה תוֹצֵאתָיו מִנֹּגֵב לְקִדְשׁ

היו ק

בְּרַנְעוֹ וַיֵּצֵא חֶצְר־אֲדָר וְעָבַר עַצְמָנָה: וְגַבְלֵם
הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיוּ תוֹצֵאתָיו
הַיַּמָּה: וְגַבְלוֹ יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל
וְגַבְלוֹ זֶה־יְהִי לָכֶם גְּבוּל יָם: וְזֶה־יְהִי
לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם
חֵר הַחֵר: מֵהַר הַחֵר תִּתְּאוּ לְבֵא חֹמֶת
וְהָיוּ תוֹצֵאת הַגְּבוּל צִרְדָּה: וַיֵּצֵא הַגְּבוּל זִפְרָתָה

ת
ובו

נהו

והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם
 גבול צפון: והתאיתם לכם לגבול קדמה
 מחצר עינן שפמה: וירד הגבול משפם
 הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על
 כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול
 הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה
 לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה
 את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
 תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
 לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו
 מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני
 הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
 נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו
 נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות
 האנשים אשר ינחלו לכם ארץ הארץ
 אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחר
 נשיא אחר ממטה תקחו לנחל את הארץ:
 ואלה

רביעי
 ששי כשה
 מחוברין

ספר במדבר

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לַמִּטָּה יְהוּדָה בְּרֵן
בֶּן־יִפְנֶה: וְלַמִּטָּה בְּנֵי שֹׁמֵרֹן שְׁמוֹאֵל בֶּן־
עַמִּיהוּד: לַמִּטָּה בְּנֵימָן אֶלִידֹר בֶּן־כַּסְלוֹן:
וְלַמִּטָּה בְּנֵידָן נְשִׂיא בְקִי בֶן־יִגְלִי: לְבִנְיָמִן
יֹסֵף לַמִּטָּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נְשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן־
אֶפְרַיִם: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נְשִׂיא קִמּוֹאֵר
בֶּן־שַׁפְטָן: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־זְבוּלֹן נְשִׂיא אֶלְצָנָן
בֶּן־פְּרִנָּה: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־יִשְׁשַׁכָּר נְשִׂיא
פְּלִטְיָאֵל בֶּן־עֵזֶן: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־אֲשֵׁר נְשִׂיא
אֲחִיהוּד בֶּן־שֵׁלֶמִי: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי
נְשִׂיא פְּרָהָאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד: אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה לַנְּחֹל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

פ

לְהוֹדוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַד־
יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: צִו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתַנּוּ לַלְוִיִּם מִנְּחֹלֹת אֲחֹתָם עָרִים לִשְׁבֹּת
וּמְגֹרֹשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם:
וְהָיוּ הָעָרִים לְהֶם לִשְׁבֹּת וּמְגֹרֹשֵׁיהֶם יִרְחֹקוּ
לְבַהֲמָתָם וּלְרֹכֶשָׁם וּלְכָל חֵיתָם: וּמְגֹרֹשֵׁי
הָעָרִים

הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה
 אלף אמה סביב : ומדתם מחוץ לעיר את
 פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב
 אלפים באמה ואת פאת ים אלפים
 באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
 והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים :
 ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש
 ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
 ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל
 הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה
 עיר אתהן ואת מגרשיהן : והערים אשר
 תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו
 ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר
 ינחלו יתן מעריו ללויים :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים
 את הירדן ארצה כנען : והקריתם לכם
 ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה
 רצח מכה נפש בשגגה : והיו לכם הערים
 למקלט

ששי

 שכיעי כש
 מחוברין

ספר במדבר

למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמו
לפני העדה למשפט: והערים אשר
תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: את
שלוש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלוש
הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהיינה: לבני ישראל ולגר ולתושב
בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל מכה נפש בשוגגה: ואם
בכלי ברזל הפהו וימת רצח הוא מוח
יומת הרצח: ואם באבן יד אשר ימותנה
הפהו וימת רצח הוא מוח יומת הרצח: או
בכלי עץ יד אשר ימות בו הפהו וימת רצח
הוא מוח יומת הרצח: גאל הדם הוא יומת
את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו: ואם
בשנארו יהדפנו או השליך עליו בצדו
וימת: או באיבה הפהו בידו וימת מוח
יומת הפכה רצח הוא גאל הדם ימית את
הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא אבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדו

או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות
ויפול עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
מבקש רעתו : ושפטו העדה בין המכה
ובין גאל הדם על המשפטים האלה :
והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו
אשר נס שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אותו בשמן
הקדש : ואם יצא הרצח את גבול
עיר מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא
אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל
ישוב הרצח אל ארץ אחותו : והיו
אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
מושבותיכם : כל מכה נפש לפי עדים
רצח את הרצח ועד אחר לא יענה
בנפש למות : ולא תקחו כפר לנפש

ספר במדבר

רצח אשר הוא רשע למות כימות ומת
ולא תקחו כפר לגוס אל עיר מקלט
לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
ולא תחניפו את הארץ אשר אתם
כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא
יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם
שפכו: ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכם
כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל

פ

לו ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני
יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים
ראשי אבות לבני ישראל: ויאמרו את
אדני צוה יהוה לתת את הארץ בגורל
בגורל לבני ישראל ואדני צוה יהוה
לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו
והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותיהן

ונוסף

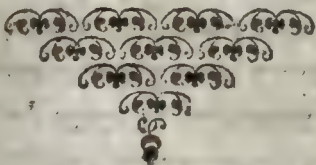
וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
 לָהֶם וּמִגֵּרָל נַחֲלַתְנוּ יִגְרַע: וְאִם יִהְיֶה
 הַיֵּבֶל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵף לְנַחֲלָתָן עַל
 נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת
 מִטָּה אֲבֹתֵינוּ יִגְרַע נַחֲלָתָן: וַיְצַו מֹשֶׁה
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן
 מַטֵּה בְנֵי יוֹסֵף דְּבָרִים: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַחֵד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם
 תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֶךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם
 תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים: וְלֹא תִסַּב נַחֲלָה
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֶל־מַטֵּה כִּי אִישׁ
 בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְכָל־בֵּת יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאַחַד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיה
 תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִרְשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ נַחֲלָת אֲבֹתָיו: וְלֹא־תִסַּב נַחֲלָה
 מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אַחַר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ
 יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפַחֵד:
 כג ב 2 23 ותהיינה

ספר במדבר

והיה ינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ועד
בנות צלפחד לבני רדיהן לנשים: ממשפחה
בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלה
על מטה משפחת אביהן: אלה המצות
והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו

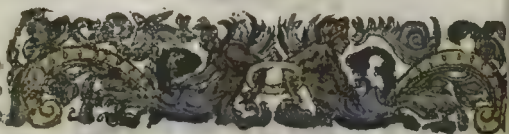
חוק

סבום פסוקי דספר במדבר אלא ומאתים ושמונים ושמונה * ארפח
סימן: וחציו חזרה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרסו
קטרה * י' ברד ינחנו סימן: וסריו ל"ב * לב טהור כראו
אלהים סימן: ופרקיו ל"ו * לן חכמו יטבילו זאת סימן: מניח המטה
שתים ותשעים * והסתומות * ששים ושש * הכל נא
וחמשים ושמונה פרשיות * אני חלקך ותחלקך כע

ת
ב

גוה ר' יוסף
פניוה ויתחיל
מתחלת שיבת
חמיסית

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ורי
זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שער
ערקדש ברנע: ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחר לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
אתו אלהם: אחרי הכתו את סיון
מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
מלך הבשן אשר יושב בעשתרת
באררעי: בעבר הירדן בארץ מואב
הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרם
לאמר רב לכם שבת פהר הזה: פנו וסעו
לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו
בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים

ארץ

23: 3

כג ג

ספר הדברים

אֲדִין הַכֹּנְעָנִי וְהַלְבֹּנוֹן עַד-הַנְּהַר הַגָּדֹל
נְהַר פְּרָת׃ רֹאה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת
הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשַׁבְתִּי
יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לְאֲבֹרָהּ לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב
לְתַת לֶחֶם וּלְזֵרַע אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָנֹכִי
אֵלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא-אוּכַל לִבִּי
שָׂאתִי אֲתֶכֶם׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה
אֲתֶכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב׃
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם בְּנֶגַם
אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֲתֶכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
עֲנִי לָכֵן׃ * אֵיכָה אֵשׁ לְבָדִי מִרַחֲמֵי
וּמִשְׁאַפֵּם וְרִיבֶכֶם׃ הִכּוּ לָכֵן אַנְשִׁים
חֲכָמִים וְגִבּוֹרִים וַיִּדְעוּם לְשִׁבְטֵיכֶם וְאִשׁוּכֵם
בְּרֵאשִׁיכֶם׃ וַתַּעֲנוּ אֹתִי וְהִתְאַמְרוּ מִכֹּחַ
הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת׃ וְאֶקְחָ אֹתִי
רֵאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וַיִּדְעוּם וְאָנֹכִי
אֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשֵׁרֵי
מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשִׁטְרִים
לְשִׁבְטֵיכֶם׃ וְאַצֹּוּהָ אֶת-שְׁפָטֵיכֶם בְּעֵת
הַהוּא׃

ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
 צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא
 תכירו פנים במשפט בקטן כגדל תשמעון
 לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
 הוא והדבר אשר יקשרה מכם תקרבון
 אלי ושמעתי: ואזה אתכם בעת ההוא
 את כל הדברים אשר תעשון: ונסע
 מחרב ונלק את כל המדבר הגדול
 והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר
 האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
 ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלכם
 באתם עד הר האמרי אשר הוה אלהינו
 נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך
 את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
 אלהי אבתיך לך אל תיראו אל תחת:
 * ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה שלישי
 אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
 וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
 בה ואת הערים אשר נבא אליהן:

ספר הדברים

וַיֵּטֵב בְּעֵינַי הַדְּבָר וְאָקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עֶשְׂרִים
אֲנָשִׁים אִישׁ אַחַד לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ
הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיַּרְגְּלוּ
אֹתָהּ׃ וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיֹּרֶדוּ
אֵלָינוּ וַיֵּשְׁבוּ אֵתֵנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבֵה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ׃ וְלֹא
אֲבִיתֶם לָעֹלֹת וּתְמָרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וּתְרַגְּנוּ בְּאֵהֲלֵיכֶם וּתֹאמְרוּ
בְּשֵׁנֹאת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִתֵּת אֵתֵנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ׃
אָנָּה אֲנַחְנוּ עָלִים אֲחֵינוּ הִמְסוּ אֶת־לִבְכֶם
לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם מִמֶּנּוּ עֲדִים גְּדוֹלִים
וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רֹאשֵׁי
שָׁם׃ וְאָמַר אֲלֵיכֶם לֹא־תַעֲרֹצוּן וְלֹא־תִירָאוּ
מֵהֶם׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם וְהָאֵשׁ
יֹלֵחַם לָכֶם כָּכֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֵיכֶם׃ וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רֹאִיתָ אֲשֶׁר
גִּישְׁאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא אִישׁ אֶת
בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד־בְּאֵמֶת

ע

ת
וב

עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה : וּבְדַבַּר הַזֶּה אֵינְכֶם
 מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : הַהֶלֶךְ לִפְנֵיכֶם
 בְּדֶרֶךְ לַתּוֹר לְכֶם מִקּוֹם לַחֲנֻתְכֶם בְּאִשׁוּ
 לַיְלָה לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכוּ בָּהּ
 וּבַעֲנַן יוֹמָם : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 וַיִּקְרָא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : אִם־יִרְאֶה אִישׁ
 בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים הַזֶּה הִרְעָה הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַתּוֹת לְאֲבֹתֵיכֶם :
 וְזוֹתִי כִּלְבֵּב בְּכִי יִפְנֶה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־אֶתָּן
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּרְבַּבְתֶּם וּלְבָנָיו יֵעַן אֲשֶׁר
 מֵלֹא אַחֲרַי יְהוּדָה : נִסְּבִי הַרְתֵּאנָף
 יְהוָה כִּנְגַל לְכֶם לֵאמֹר נִסְּאֶתְהָ לֹא־תִבְאֵ
 שֵׁם : יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעַמֵּד לִפְנֵיךְ הוּא יִבְאֵ
 שְׁמָרָה אִתּוֹ חֹזֵק כִּי־הוּא יִנְחֵלְנָה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל : * וּטְפַכֶּם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹזֵי הַיָּדֵי
 וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרַע
 הֵמָּה יִבְאֹו שְׁמָה וְזֵלֶהֶם אֶתְנֶנָּה וְהֵם יִרְשׁוּהָ :
 וְאַתֶּם פָּנּוּ לְכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ־יָם
 סוּף : וְהַעֲנוּ וְתֹאמְרוּ אֵלַי חֲטֵאנוּ לַיהוָה

ספר הדברים

אנחנו נעלה ונלהמנו ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו
ותהינו לעלת ההרה: ויאמר יהוה
אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו
כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:
ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את
פי יהוה ותזרו ותעלו ההרה: ויצא
האמר הישב בהר ההוא לקראתכם
וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו אתכם בשעיר ער-חרמה: ותשנו
ותבכו לפני יהוה ולא אשמע יהוה בקולכם
ולא האזין אליכם: ותשבו בקרשימים
ברבים כימים אשר ישבתם: ונפן ונמנ
המרברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
אלי ונסב את הר שעירימים רבים:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: תִּי
לְכֶם סַב אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנּוּ לְכֶם צַפְנָה
וְאֶרֶץ הָעַם צוֹ לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָדִים בְּגֹבֹר
אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֲשׂוֹ הַיְשָׁבִים בְּשַׁעֲרֵי וִירָא
מִכֶּם

חמישי

כ ט

מכם ונשמרתם מאד: אל תתגורו בכם כי
לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף דגל כי
ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: אבל
תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם בכסף ושתייתם: כי יהוה
אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידעלכתך
את המדבר הגדל הזה זהו ארבעים שנה
יהוה אלהיך עפך לא חסרת דבר:
ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים
בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר

מסקא
כאמצע
מסוק

ונפן ונעבר דרך מדבר
מואב: ולאמר יהוה אלי אל תצר את
מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן
לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את
עד ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם
גדול ורב ורם כענקים: רפאים יחשבו
אף הם כענקים והמאבים יקראו להם
אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני
עשו יירשום וישמרום מפניהם וישבן

תחתם

ספר הרברים

תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו
לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה
שנה עריתם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
וגם יר יהוה היתה כם לחמם מקרב המחנה
עד תמם: ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם: ס

וידבר יהוה אלי לאמר: אתה
עבר היום את גבול מואב את ער: וקרבת
מול בני עמון אל תצרו אל תתגר כם
לא יאתן מארץ בני עמון לך ירשה
לבני ל וטנת תיר ירשה: ארץ רפאים
תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים
והעמנים יקראו להם זמזמים: עם גדול
ודב ורם כענקים וישמירם יהוה מפניהם
וירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני
עשו:

עֲשׂוּ הַיְשָׁבִים בְּשַׁעֲרֵי אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־
 הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַעֲוִים הַיְשָׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד־עוֹה
 כַּפְתָּרִים הַיְצֵאִים מִכַּפְתָּר הַשְּׁמִידִם וַיֵּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם׃ קוֹמוּ סֵעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל אַרְנֹן
 וְאֵהָנֹתִי בִירֶךְ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֲשִׁבוֹן
 הָאָמְרִי וְאֶת־אֶרְצוֹ הַחֵל רֶשׁ וְהַתְּגַר בּוֹ
 מִלַּחְמָה׃ הַיּוֹם הַזֶּה אֶהַל תֵּת פַּחַדְךָ
 וַיִּרְאֶרְנֹךְ עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוֹן שָׁמְעֶךָ וְרָגְזוּ וַחֲלוּ
 מִפְּנֶיךָ׃ וְאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר קִדְמוֹת
 אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן דְּבַר־יְשׁוּעָה לֵאמֹר׃
 אֶעֱבְרָה בְּאֶרְצְךָ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֶלְךָ לֹא־אֲסוּר
 יַמִּין וְשְׂמֹאל׃ אֶכֶל בַּכֶּסֶף תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֶכְלֹתִי
 וְמִים בַּכֶּסֶף תִּתֶּן־לִי וְשִׁתִּיתִּי רֶק אֶעֱבְרָה
 בְּרַגְלִי׃ כֹּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְנֵי עֲשׂוֹ הַיְשָׁבִים
 בְּשַׁעֲרֵי וְהַמּוֹאֲבִים הַיְשָׁבִים כַּעַר עַד אֲשֶׁר־
 אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ׃ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן
 הָעֵבְרָה

ספר הרברים

דעברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את
רוחו ואמין ארת לבבו למען תתו בידך
ש' כיום הזה: ויאמר יהוה

אלי ראה החלתי לתת לפניך את סיחון וארץ
ארצו החל רש לרשת את ארצו: ויצא
סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
יהצרה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונפ
ארצו ואת בנו ואת כל עמו: ונלכד

בניוק

את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל
עיר מתסוהנשים והטף לא השארנו שרי:
רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר
לכדנו: מערער אשר על שפת נחל
אזנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכר
נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בור
עמוז לא קרבת כל יד נחל יבקועי ההר
וכל אשר צוה יהוה אלהינו: ונפ
ונעל דרך הבשן ויצא עג מלך הבשן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה ארדע:

ויאמר

ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך
 גרתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
 אשר ישב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו
 בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו
 ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד: ונלכד
 את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה
 אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל
 חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: כל אלה
 ערים בצורת חומה גבהה דלתים וכרית
 לבד מערי הפרו הרבה מאד: ונחרם
 אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון
 דהחרם כל עיר מתם הנשים והטף: וכל
 הבהמה ושלל הערים באנו לנו: ונקח
 בערת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הזרדן מנחל ארנן
 עד הוד חרמון: צידנים יקראו לחרמון
 שרין והאמדי יקראו לו שניד: כל ער
 המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה
 ואררעי

ספר הדברים

ואדדעי ערי ממלכת עוג בפשן: כי רק
עוג מלך הפשן נשאר מיתר הרפאים הנח
ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני
עמון תשע אמורת: ארפה וארבע אמורת
רחבה באמת איש: ואת הארץ הזאת
ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל
ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני
ולגדי: ויתר הגלעד וכל הפשן ממלכת עוג
נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארץ
לכל הפשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר
בן מנשה לקח את כל חבל ארנן ער
גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על
שמו את הפשן הנות יאיר עד היום הזה:
ושבעי ולסכיר נתתי ארץ הגלעד: ולראובני
ולגדי נתתי מקד הגלעד וער נחל ארנן תוך
הנחל וגבל וער יבק הנחל גבול בני עמון:
והעזבה והירדן וגבל מכפרת וער ים הערבה
ים הפלה תחת אשרת הפסגה מזרחה:
ואצו אתכם בערת ההוא לאמר יהיה
אלהיכם:

אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת
 לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני
 ישראל כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם
 ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
 בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח
 יהוה לאחיכם פכם וירשו גם הם את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
 הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי
 לכם: וארת יהושוע צויתי בעת ההוא
 לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה
 יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
 יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
 עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם
 הוא הנלחם לכם:

ס ס ס

P.45. ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר:
 אדני יהוה אתה החלית להראות את עבדך
 את גרלך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמים
 ובארץ

ספר הדברים

דבֹּאֲרֵץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשֵׂךְ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ
אֶעֱבֹרָה נֹא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר כָּעֵבֶר הִירְדֵן הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוּ
וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֶל־
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי
עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה׃ עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה וּשְׂא
עֵינֶיךָ יְמִינָה וּצְפֹנָה וּתִמְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה
בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הִירְדֵן הַזֶּה׃ וְצִוֵּ
אֶת־הוֹשֵׁעַ וְחִזְקֵהוּ וְאִמְצֵהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר
לִפְנֵי הָעַם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תֵּרְאֶה׃ וְנָשַׁב בְּנֵי אֱמֹל בֵּית פְּעוֹר׃

פ

ד וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבְאַרְתֶּם וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם׃ לֹא
תִסְכְּפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוַת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם
הִרְאוּ

הַרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר
 בִּי כֹל הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּעַל פְּעוֹר
 הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקְרָבְךָ : וְאַתֶּם
 הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלכֶם הַיּוֹם :
 רֵאיוּ לְמַדְתִּי אֲרֵיכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים שְׁנֵי
 כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקִרְבִּי
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
 וּשְׁמַרְתֶּם וְעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא הַכְּמַתְּכֶם
 וּבִנְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת
 כָּל הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חֲכָם וְנָכוֹן
 הָגוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה : כִּי מִי גִדּוֹל אֲשֶׁר לוֹ
 אֱלֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
 קְרָאנוּ אֵלָיו : וּמִי גִדּוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֲקִים
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם : רַק הַשְּׁמַר לָךְ
 וּשְׁמַר נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּתַח שִׁבְחָת אֶת הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר דָּאוּ עֵינֶיךָ וּפִן יִסּוּרוּ מִלְּבַבְךָ כֹּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ וְהוֹרַעְתֶּם לְבַנְיָךְ וְלִבְנֵי בְנֶיךָ : יוֹם
 אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב

באמר

ספר הדברים

בְּאִמֹר יְהוָה אֵלֵי הַקֶּהֱל־לִי אֶת־הָעַם
וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבַר־יְאֹשֵׁר לַמִּדּוֹן לִירֵאָהוּ אֶת־
בְּלִי הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה וְאֶת־
בְּנֵיהֶם לַמִּדּוֹן : וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת
הַהָר וְהַהָר בְּעַר בְּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם
חִשֵּׁךְ עֵינַי וְעַרְפָּל : וַיִּדְבֹר יְהוָה אֵלֵיכֶם
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים
וְתִמּוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים וְזֹלְתֵי קוֹל : וַיַּעַן
לְכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת
עֲשֵׂר־ת הַדְּבָרִים וַיִּכְתַּבֶם עַל־שְׁנֵי לְחוֹת
אֲבָנִים : וְאֵתִי צִוָּה יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵלַמַּד
אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֹתָם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
וַיִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאֵתֶם
כָּל־תִּמּוֹנָה בַּיּוֹם דְּבַר יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּחוּר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : פֶּן־תִּשְׁחַתּוּן וַעֲשִׂיתֶם לְכֶם
פֶּסֶל תִּמּוֹנֹת כָּל־סִמָּל תִּבְנִית זָכַר אוֹ
נִקְבָּה : תִּבְנִית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
תִּבְנִית כָּל־צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם :
תִּבְנִית

תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה
 אשר במים מהחרת לארץ: ופן תשא
 ענין השמימה וראית את השמש ואת
 הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
 ונדהת והשתחית להם ועבדתם אשר
 חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
 תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא
 אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו
 לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי
 על דבריכם וישבע לבלתי עבדי את
 הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי
 אנכי מת בארץ הזאת אינני עבד את
 הירדן ואתם עבדים וירשתם את הארץ
 הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו
 את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוק
 יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה
 הוא אל קנא:

פ

כ

נ
רעז

ספר הדברים

מדת חשעה
פאב בשחרית

כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וּנְוֹשְׁתֶם בְּאֶרֶץ
וְהוֹשַׁחְתֶּם וְעִשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוֹנֹת כָּל־וְעִשִׂיתֶם
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיפוֹ׃ הָעִוְתוּ
בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי
אֲבֹד תֵּאבְדוּן מֵהָר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּכֶם
עַבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־
תֵּאָרִיכוּן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשֶּׁמֶר תִּשְׁמְרוּן׃
וְהַפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשֹׂאֲרֹתֶם מֵרֵי
מִסְפַּר בָּנוּיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃
וְעַבַדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְרֵאָה עַן
וְאֵבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא־יִשְׁמְעוּן וְלֹא־
יֵאֱכְלוּן וְלֹא־יִרְחוּן׃ וּבִקְשַׁתְּם מִשֵּׁם אֱלֹהֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרֹשׁנוּ בְּכֹד
לְבַבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ׃ בְּצַד לְךָ וּמִצֵּאוֹךָ כֹּד
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וּשְׁבַת עַד
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַת בְּקִלּוֹ׃ כִּי אֵל רַחוּם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא־
יִשְׁבַח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
כִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רָאשֵׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ
לְמַן

לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדְם עַל־
 הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַרְקֵצֵה הַשָּׁמַיִם
 הַנְּהִיחַ כְּדַבֵּר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע כְּמָהוּ׃
 הַשִּׁמְעַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
 כְּאֲשֶׁר־שָׁמַעַת אַתָּה וַיְחִי׃ אוֹ הַנִּסְפָּה
 אֱלֹהִים לָבוֹא לִקְחַת לּוֹ גֹי מִקִּרְבִּי גֹי בְּמִסַּת
 בָּאֵתָת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה
 בְּזִרְעוֹ עֲנִשׁוּהוּ וּבְמִוֹרָאִים גְּדֹלִים כָּכָל אֲשֶׁר־
 עָשָׂה לְכִסֵּי הוֹה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃
 אַתָּה הִרְאֵת לִדְעַת כִּי הוֹה הוּא הָאֱלֹהִים
 הַיּוֹן עוֹד מִלְּבָדוֹ׃ מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעָךְ אֶת־
 קוֹל לִי סִרְךָ וְעַל הָאָרֶץ הִרְאֵךְ אֶת־אֲשׁוֹ
 הַגְּדוֹלָה וּדְבַרְיוֹ שָׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וְתַחַת
 בִּי אֶהֱבֶךָ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזִרְעוֹ אַחֲרָיו
 וַיִּצְאֵךְ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל מִמִּצְרַיִם׃
 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ
 לְהַבְיֵאֵךְ לְתַת־לְךָ אֶת־אֶרֶץ נַחֲלֵה בְּיוֹם
 הַזֶּה׃ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁכֵּתָ אֶל־לִבְּךָ כִּי
 הוֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַל־

הָאָרֶץ

ספר הדברים

הארץ מתחת אין עוד : ושמרת את חקו
ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
יטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים :

פ

שלישי

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש : לנס שמה רוצח אשר ירצח
את דרשו בבלי דעת והוא לא שנה לו
מתמל שלש ונס אל אחרת מן הערים
האלו חי : את בצר במדבר בארץ המישור
לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי : וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל : אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל
בני ישראל בצאתם ממצרים : בעבר הירדן
בגיא מול בית פער בארץ סיחון מלך
האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה
ובני ישראל בצאתם ממצרים : וירשו את
ארצו ואת ארץ יעוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי

האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש :
 מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הַר
 שאן הוא חרמון : וכל הערבה עבר הירדן
 מזרחה ועד ים הערבה תחת אשרת
 הפסגה :

פ

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם ה
 שמע ישראל את החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם
 אתם ושמרתם לעשתם : יהוה אלהינו כרת
 עמנו ברית בחרב : לא את אבותינו כרת
 יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה
 פה היום כלנו חיים : פנים בפנים דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש : אנכי עמד
 בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם
 את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
 עליתם בהר לאמר : ס אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על
 פני : לא תעשה לך פסל כל תמונה

ספר הרבדים

אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת

ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוו

להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך את

קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים

ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים

לאהבי ולשמרי מצותו: ס לא תשא

מצותי ק

את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקו יהוה

את אשר ישא את שמו לשוא: ס

שמור את יום השבת לקדשו כאשר

צוה יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית

כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה

אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה

ובנה ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך

וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך לבע

ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עשית

היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך

משם ביד חזקה ובזרע נטויה על ידך

צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

כבד את אביך ואת אמך

כאשר

ואתחנן רעה

באשר צוה יהוה אלהיך למען יאריכון
מִיָּד וּלְמַעַן יִיטַב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-
הוּא אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ס לֹא תִרְצַח :
ס וְלֹא תִנְאַף : ס וְלֹא תִגְנוֹב :
ס וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעַד עַד שׂוֹא : ס
וְלֹא תִחְמַד אִשֶׁת רֵעֶךָ ס וְלֹא
תִתְאוֹהַב בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹרוֹ
חֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ : ס

חמישי

את הדברים האלה דבר
הוּא אֶל-כָּל-קְהֵלְכֶם בַּהֲרַ מִתּוֹךְ הָאִשׁ
זַעֲנָן וְהִעַרְפֵּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתַּבְם
עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלָיו : וַיְהִי
בְשִׁמְעֶכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֶשֶׁךְ וַהֲרַ
בְּעַר בָּאִשׁ וַתִּקְרַבּוּן אֵלָיו כָּל-רָאִשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם
וַזְּקִנְיֹכֶם : וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ וְאֶת-קְלוֹ שָׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאִשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאֵנוּ כִּי-יְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחַי : וְעַתָּה לִמָּה נִכְמוֹת
כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאִשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יִסְפָּים

כד ב 2 24 אנחנו

ספר הרברים

אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שׁוֹרֵ
וּמְתַנּוּ: כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַעַתְּךָ קוֹל
אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּמִנְיַן
וַיְחִי: קִרְבַּתְּךָ וּשְׁמַעַתְּךָ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יֹאמְרוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת־תְּדַבְּרֵנוּ אֵלֵינוּ אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵלֵינוּ אֶלֶיךָ וּשְׁמַעַתְּךָ
וַעֲשִׂינוּ: וַיִּשְׁמַעַתְּךָ יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם
בְּדַבְּרֵיכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־
קוֹל דְּבַר־הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי
הֵיטִיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: מִיִּתֵן וְהִיא לִבְנֵי
זֶה לָהֶם לִירְאָה אֶת־י וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַלְמֵי־עַד:
לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֵהֲלֵיכֶם: וְאֵתֶּנְךָ
פֶּה עֹמֵד עִמָּדִי וְאֶדְבַרְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַד
וַעֲשֵׂנוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ:
וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶתְכֶם לֹא תִסְרוּ מִיָּמִין וּשְׁמַאל: בְּכָל־הַדָּוָר
אֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תִּלְכוּ לְעַשׂוֹת
הַחֻקִּים

תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
 אשר תירשון: * וזאת המצוה החקים ו
 והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
 אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
 שמה לרשתה: למען תירא את יהוה
 אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצורתיו
 אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי
 חייך ולמען יארכן ימך: ושמעת ישראל
 ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר הרבון
 מאד באשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
 ארץ זבת חלב ודבש: פ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ^{ששי}
 ע"ר רבתי ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
 אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם
 לבנך ודברתם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזרת
 על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך: ס והיה

ספר הרברים

כִּי־יִבְיֹאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב
לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בִנִּיתָ
וּבָתִּים מְלֵאִים כֶּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלָאָה
וּבְרֹת חֲצֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרֹמֵם
וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ
הַשֶּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצִיאָךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים אֵת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאַתָּה תֵּעָבֵד וּבְשֵׁמוֹ
תִּשְׁבַּע לֹא־תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם כִּי
אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־יַחֲוֶה
אֶפְסֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי
הָאָרֶץ הַזֶּה לֹא תִנְסֹו אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כִּי־אֲשֶׁר נִסִּיתֶם בְּמִסְפָּה שְׁמוֹ
הַתְּשַׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְעַד־תִּיו וְחִקֵּיו אֲשֶׁר צִוְּךָ וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב
בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יֵטֵב לְךָ וּבָאתָ וִירִשְׁתָּ אֶת־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לְהַרְבֵּה

לַהֲדַף אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה: ס כִּי־שָׂאֲלֶךָ בְּנֶךָ מִחֵר
 לֵאמֹר מַה הָעֵזֶר וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָכֶם: וְאָמַרְתָּ
 לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת
 וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה
 וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם
 לְמַעַן הִבִּיֵּא אֶתְנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחֵיתָנוּ
 בַּהַיּוֹם הַזֶּה: וְצַדִּיקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי־נִשְׁמַר
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ: ס כִּי־יִבְיֹאֵךְ ז

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־
 שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁלַח גּוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחֲתִי
 וְהַגְּרָגְשִׁי וְהָאִמְרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי
 וְהַיְבוּסִי שְׁבַעַה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ:

ספר הרברים

וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתֶם הַחַרְסִים
הַחַרְסִים אֹתָם לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא־
תִּחְנַם׃ וְלֹא־תִתְחַתֵּן בָּם בְּתוֹךְ לֹא־תִתֵּן
לְבָנֹךָ וּבְתוֹ לֹא־תִקַּח לְבָנֶךָ׃ כִּי־יִסְרֹאֲתָהּ
בְּנֶךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְרוּ אֱלֹהִים אַחֲרַי וְהָרַח
אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִירֶךָ מֵהָר׃ כִּי־אִם־
כִּהֵן תַּעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבַּחֹתֶם
תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירָהֶם הַגִּדְעוֹן וּפְסִילֵיהֶם
תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ׃ כִּי־עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהוֹרֹת לּוֹ
לְעַם סִגְלָה מְכַל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאָדָמָה׃ לֹא־מִרְבָּכֶם מְכַל־הָעַמִּים חֲשַׁק
יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמֵּעֵט מְכַל
הָעַמִּים׃ כִּי־מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשְׂמֹחַ
אֶת־הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיכֶם הוֹצִיא
יְהוָה אֶתְכֶם בִּירְחֻקָּהּ וַיַּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים
מִיַּד פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם׃ וַיִּרְעַת בֵּית־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שְׁמוֹ
הַבְּרִית וְהַחֲסֹד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוָתוֹ
לְאַלְף

מצותיו ק

לאלף דור: ומשלם לשנאי את כל פניו
 להאבדו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם
 לו: ושמרת את המצוה ואת ההקיים ואת
 המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם:

פ פ פ

P.46. והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
 ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אליהם
 לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
 לאבותיך: ואהבך וברכך והרבה וברך פרי
 בטנך ופרי אדמתך הגנה ותירשך ויצהרך
 שגר אלפיק ועשתרות צאנך על האדמה
 אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך
 תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
 ועקרה ובכהמתך: והסיר יהוה ממך כל
 חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
 לא ישלם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת
 את כל העמים אשר יהוה אליהם נתן לך
 לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
 כר ה 24 5 אלהים

ספר הרברים

אלהיהם כי מוקש הוא לך: ס

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא
מהם זכר תזכר ארת אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המפסח
הגדולת אשר ראו עיניך והאתת והמפתח
והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאת
יהוה אלהיך כן עשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם
את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס עד
אבר הנשארים והנסתרים מפניך: לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקונך
אל גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה:
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמס מהומה
גדלה עד השמרם: ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם מתחת השמים לא
יתיצב איש בפניך עד השמרך אתם: פסיל
אלהיהם

אלהיהם תשרפון באש לא תחמד פספ
 וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
 תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא
 תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ
 תשקצנו ותעב ותתעבנו כי חרם הוא:

פ

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון ח
 לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר
 הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
 במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את
 אשר בלבבך הרגש שמר מצותו אם לא
 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
 ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי
 לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
 מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא
 בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
 שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר

מצותיך
 ק

איש

ספר הרברים

אִישׁ אֶת־כְּנֹוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ׃ וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי
וּלְרֹאֵה אֶת־וֹ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־
אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהַמַּח
יֵצְאִים בְּבִקְעָה וּבְקָר׃ אֶרֶץ חֹטָה וְשֹׁעָה
וּגְפֵן וְתַאֲנָה וּרְמוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדֹבֶשׁ׃
אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְפַּנֵּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם
לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנְיָהּ כְּרוּל
וּמַהֲרִיָּה תַחֲצֹב נְחֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ
וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה
שֶׁנִּי אֲשֶׁר נָתַן לְךָ׃ * הַשְּׁמַר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתַי
וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם׃
פֶּן־תֹּאכַל וְשִׁבַּעְתָּ וּבָתִּים טַבִּים תִּבְנֶה
וְיִשְׁבַּת׃ וּבִקְרָךְ וּצְאֲנֶךָ יִרְבֶּן וּכְסָף וְזָהָב
יִרְבֶּה לְךָ וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְחָם
לְבָבְךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ הַמּוֹלִיכֶךָ
בְּמַדְבַּר הַגָּדֹל וְהַעֲזוֹרָא נְחֹשֶׁת שָׂרָף וְעַקְרָב
וּצְמָאוֹן

וַצִּמְאוּן אֲשֶׁר אֵין מִים הַמוֹצִיא לְךָ מִים
 מִצֹּר הַחֲלָמִישׁ׃ הַמְאֲכִילֶךָ מִן בְּמִדְבַר
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתְךָ וּלְמַעַן
 נִסִּיתְךָ לְהִטְבֵּךָ בְּאַחֲרֵיתְךָ׃ וַאֲמַרְתָּ
 בְּלִבְּךָ כִּחֵי וְעַצְם יְדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת־הַחִיל
 הַזֶּה׃ וּזְכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא
 הִנְתֵּן לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן הַקִּים
 אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם בְּיוֹם
 הַזֶּה׃

פ

וְהָיָה אִם־שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִבַדְתָּם
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעֲרַתִּי בְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹר
 תֶּאֱבְדוּן׃ כִּגּוּיִם אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיר מִפְּנֵיכֶם
 כִּן תֶּאֱבְדוּן עַקֵּב לֹא תִשְׁמַעֵן בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃

פ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֲבַר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן
 לְבֹא לְרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ עָרִים
 גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם׃ עַם־גְּדוֹל וָרֶם
 כִּנֵּי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ

ספר הדברים

מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי
יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה
הוא ישמירם והוא יכניעם לפניך והורשתם
והאברתם מהר כאשר דבר יהוה לך:
אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשת
הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים
את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נתיז לך את
הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם
קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את
אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
למך היום אשר יצאת מארץ מצרים
ערבאכם ער המקום הזה ממרים הייתם
עם

שלישי

עִם־יְהוָה : וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתָּם אֶת־יְהוָה
 וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם : בַּעֲלַתִּי
 הִרְרָה לִקְחַת לִוְחַת הָאֲבָנִים לִוְחַת
 הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וַאֲשֶׁב בְּהַר
 אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא
 אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי : וַיִּתֵּן יְהוָה אֵל
 אֶת־שְׁנֵי לִוְחַת הָאֲבָנִים כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע
 אֱלֹהִים וַעֲלִיָּהֶם כָּכֹל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מְתוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם
 הַקֹּהֵל : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים
 לַיְלָה הִנֵּתִן יְהוָה אֵלֵי אֶת־שְׁנֵי לִוְחַת
 הָאֲבָנִים לְחֹת הַבְּרִית : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי קוּם רֵד מִרֹּב מִזֶּה כִּי שָׁחַרְתָּ עִמָּךְ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם סָרוּ מִיָּד מִן־הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־
 קִשָּׁה עֵרֵף הוּא : הֲדַף מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמְדֵם
 וְאַמְחָה אֶת־שֵׁמֶם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה
 אֶתְךָ לְגוֹי־עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ : וְאַפֵּן וְאֵרֵד

ספר הדברים

מִן־הַהָרִים וְהַהַר בְּעַרְבַיִם בְּאֶשׁוּשַׁי לְוַחַת הַכְּפֹרִית
עַל־שְׁתֵּי־יָדָיִם וְאָרְצָהּ וְהֵנָּה חֲטָאתֶם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֹל כַּסֵּכָה סִרְתֶּם
מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם
וְאֶת־פֶּשַׁע בְּשֵׁנֵי הַלְּחָת וְאֶשְׁלַכְכֶם מֵעַל־שְׁתֵּי
יָדָיִם וְאֶשְׁבַּרְסֶם לְעֵינֵיכֶם וְאֶת־נֶפֶל לִפְנֵי־יְהוָה
כִּרְאֵי־שָׁנָה אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל־כָּל־
חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הַרְעֵבֵנִי
יְהוָה לְהַכְעִיֵּסוֹ כִּי יָגַרְתִּי מִפְּנֵי הָאֵף
וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא
וּבְאַהֲרֹן הַתַּאֲנֵף יְהוָה מָאֵד לְהַשְׁמִיד
וְאֶת־פֶּלֶל גַּם בְּעַד אֶהֱרֹן בְּעַת־הַהוּא וְאֶת־
חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֹל
לְקַחְתִּי וְאֶשְׂרַף אֹתוֹ בְּאֵשׁ וְאָכַת אֹתוֹ טָהוֹן
הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דָּק לְעֹפֶר וְאֶשְׁלַךְ אֶת־עֹפֶרוֹ
אֶל־הַנַּחַל הַיָּרֵד מִן־הָהָר וּבַתְּבַעֲרָה
וּבַמַּסָּה וּבַקְּבֻרָת הַתְּאוּה מִקְצָפִים הָיִיתָ
את

אֶת־יְהוָה׃ וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקֶּדֶשׁ
 בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עָלוּ וּרְשׁוּ אֶרֶץ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְלֹא הָאֵמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל מְמַרִים
 הֵייתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם׃
 וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבַּעַיִם הַיּוֹסֵפוֹת
 אַרְבַּעַיִם הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר
 יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ וְאַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה
 וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אֱלֹהֵי שַׁחַת עִמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ
 אֲשֶׁר פָּרִית בְּגִדְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה׃ זָכַר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלַעֲקֵב אֶל־תִּפֶּן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־
 רָשָׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִבְּלִי יְכָלֶת יְהוָה לְהַבִּיאֵם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם
 הוֹצֵיאֵם לְהַמְרוֹם בְּמִדְבָּר׃ וְהֵם עִמָּךְ
 וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאת בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְיָדְךָ
 הַנְּטוּיָה׃

פ

בָּעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי פֶּסֶל־לְךָ שֵׁנִי
 לוחת רביעי

ספר הדברים

לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה
ועשית לך ארון עץ : ואכתב על הלוחת
את הדברים אשר היו על הלוחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון : ואעש ארון
עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים
כראשנים ואעל ההרה ושני הלוחת בידי :
ויכתב על הלוחת כמכתב הראשון את
עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי : ואפן וארד מן ההר ואשם את הלוחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צונו
יהוה : ובני ישראל נסעו מבארת בניעמן
מוסרה שם מרת אהרן ויקבר שם ויכח
אלעזר בנו תחתיו : משם נסעו הגרגרה
ומן הגרגרה יטבתה ארין נחלימים : בעת
ההוא הבדיל יהוה ארת שבט הלוי לשאת
את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה : על
בן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה
הוא

הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו :
 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים ארבעים
 יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך :
 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ובאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי
 לאבתם לתת להם : פ

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך ^{חמישי}
 כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
 דרכיו ולאהבה ארצו ולעבד את יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך : לשמר
 את מצוות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי
 מצוה היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיך
 השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה :
 רק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם
 ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים
 כיום הזה : ומלתם את ערלת לבבכם
 וערפכם לא תקשו עוד : כי יהוה אלהיכם
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל
 הגדל

ספר הדברים

הַגִּדְלֵה הַגְּבוּרָה וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׂא פָנָיִם
וְלֹא יִקַּח שָׂחָד : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאַהֲבֵב גֵּר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה : וְאַהֲבַתְּם
אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ
תִדְבַק וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע : הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלָתוֹ וְאֶת־
הַנּוֹרְאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ : בְּשִׁבְעִים
נְפֹשֵׁי־יָדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה שִׂמְךָ יְהוָה
יֵא אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב : * וְאַהֲבַתְּ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמֵרָתוֹ וְחֻקֵּי
וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים : וִידַעְתֶּם
הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶת־גְּדֹלוֹ אֶת־יְדוֹ חֲחֻזְקָה וְזָרְעוֹ הַנְּטוּיָה :
וְאֶת־אֲתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וּלְכָל־אֶרֶצוֹ :
וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחַיִל מִצְרַיִם לְסוֹכָיו וּלְרַכְבּוֹ
אֲשֶׁר הִצִּיף אֶרֶץ־מִי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם
בְּרַדְפָּם

בַּרְדָּפִים אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדוּם יְהוָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמַדְבַּר עַד-בְּאֵמֶם
 עַד-הַמִּקּוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָרְתָן
 וּלְאֲבִירִים בְּנֵי אֵלֵיָב בֶּן-רֵאֲמוּנִים אֲשֶׁר
 פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַעֵם וְאֶת-בְּתִיָּהֶם
 וְאֶת-אֶהֱלִיָּהֶם וְאֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר
 בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל-יִשְׂרָאֵל׃ כִּי עֵינֵיכֶם
 הִרְאִיתֶם אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבְאֵרְתֶּם
 וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן תֹּאדְרִיכּוּ יָמִים עַל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לְהֵם
 וּלְדָרְעֵם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ׃

כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בֹא שָׂמָּה שְׁשִׁי
 לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
 מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ
 כְּרַגְלֶךָ כִּגְן הַיֶּרֶק׃ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעֹת
 לַמֶּטֶר

ספר הדברים

למטר השמים תשתהמים: ארץ אשר
יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה
אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
שנה: ויהי אם שמי
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת רגל
ורת' רשק ויצהרך: ונתתי עשב בשדה
לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים
אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואברתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
לכם: ושמעתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך

וְכִתְבֵהֶם בְּדֶרֶךְ וּבִשְׂכַבְךָ וּבִקְוֹמְךָ וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לֵאמֹתִיכֶם לֵאמֹר לֵהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ:

ס כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן שְׁבִיעֵי
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
 אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָהּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְלַכֵּת בְּכָל־דַּרְכֵי וּלְדַבְּקָהֶם: וְהוֹרִישׁ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיכֶם
 וַיִּרְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם: כָּל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלֵכֶם בּוֹ לָכֶם
 יִהְיֶה מִן־הַמְּדַבְּרִים וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנְּהַר נְהַר־
 פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם:
 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פֶּחַדְכֶם וּמִזְרָאֵכֶם
 יִתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּדְרֹכוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם:

ס ס ס

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
 וקללה

ספר הדברים

וקללה : את הברכה אשר תשמעו את
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו את
מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ירעתם :
והיה כי ביאך יהוה אלהיך אלהאין
אשר אתה באשמה לרשתה ונתתה את
הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר
עיבל : הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הפנעני הישב בעונה
מול הגלגל אצל אלוני מרה : כי אתם
עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה : ושמרתם לעשות את
כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי
יב נתן לפניכם היום : * אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה
כל

כֹּל הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה :
 אַבְרָם תֹּאבְרוּן אֶת־כָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
 עָבְרוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יְרֵשִׁים אַתֶּם
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הַרְּמִים וְעַל־
 הַגְּבְעוֹת וְרִתַּחַת כָּל־עֵץ רַעְנָן : וְנִתְּצֹתֶם
 אֶת־מוֹבַחְתֶּם וּשְׂבַרְתֶּם אֶת־מִצְבֹּתֶם
 וְאֲשֵׁרִיהֶם תִּשְׂרַפּוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
 תִּגְדַּעוּן וְאַבְרֹתֶם אֶת־שָׁמַם מִן־הַמְּקוֹם
 הַהוּא : לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 כִּי אִם־אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שְׂבַמֶּיכֶם לְשׂוֹם אֶת־שְׁמוֹ
 שֵׁם לִשְׁכֵנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבֵאתֶם שָׁמָּה :
 וּדְבַאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם וְאֶת־
 מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֶת־תְּרוּמַת יְדְכֶם וְגִרְיֵיכֶם
 וְגִרְבַּתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקִרְכֶם וּצְאֻנְכֶם :
 וְאִכַּלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם
 בְּכֹל־מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר
 בְּרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ : לֹא־תַעֲשׂוּן כְּכֹל־
 אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֹשִׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כֹּל־הַיִּשְׂרָאֵל

ספר הדברים

בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בָאתֶם עִדְעֵתָה אֶל־הַמְנוּחָה
וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
וְעָבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיָשַׁבְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהָיִיתִי לְכֶם
מִכָּל־אֲבֹיְכֶם מִסִּבִּיב וְיָשַׁבְתֶּם בְּטַח: *
שני וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ
לְשֵׁבֶן שְׁמוֹ שֵׁם שִׁמְעָה תִּבְיֹאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֹתֶיכֶם
מִעֲשֵׂי־רֵיכֶם וְתִרְמַת יֶדְכֶם וְכָל־מִנְחַת
גְּדֵרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה: וְשִׁמַּחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהֹתֵיכֶם וְהָלֹוֹ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם
כִּי אֵין לֹו חֶלֶק וְנַחֲלָה אֶתְכֶם:
הַשְּׁמַר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ בְּכָל־מָקוֹם
אֲשֶׁר תִּרְאֶה: כִּי אִם־בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שֵׁם תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ
וְשֵׁם תַּעֲשֶׂה כָּל־אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה: וְקָם
בְּכָל־אֹרֶת נַפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאִכַּלְתָּ בִשְׂדֶךָ
כְּבָרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ בְּכָל־
שַׁעֲרֶיךָ

שְׁעָרֶיךָ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלוּנוּ כַּצְּבִי
 וּכְאִיל : רַק הָדָם לֹא תֹאכְלוּ עַל הָאָרֶץ
 תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם : לֹא תֹכֵל לֹאכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ
 מֵעֶשֶׂר דָּגְנֶךָ וְרִירֶשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֶת
 בְּקֶרֶךָ וּצְאֹנֶךָ וְכֹל גְּרִינֶיךָ אֲשֶׁר הִתְדַר
 וְגִרְבְּתֶיךָ וְתֵרוֹמַת יָדֶךָ : כִּי אִם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּנוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְשִׂמְחַת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַשְׁלַח יָדֶךָ : הַשְּׁמַר לְךָ פֶּן
 תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי כָּל יָמֶיךָ עַל אֲדַמְתְּךָ :

ס כִּי יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
 גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְאָמַרְתָּ אֲכַלָּה בָּשָׂר
 כִּי־תֵאוּה נַפְשֶׁךָ לֹאכֹל בָּשָׂר בְּכֹל־אוֹת
 נַפְשֶׁךָ תֹאכֹל בָּשָׂר : כִּי יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם
 וּזְבַחַת מִבְּקָרֶךָ וּמִצְאֹנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכֹל אוֹרֶה
 נַפְשֶׁךָ : אַךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכֹל אֶת־הַצְּבִי

כה ב 2 25 ואת

ספר הדברים

וְאַתָּה הָאֵל כֵּן תֹּאכְלֵנוּ הַטֶּמְאָה וְהַטְהוֹר
 יִחַדּוּ יֹאכְלֵנוּ: רַק חֹזֵק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּם
 כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם
 הַבָּשָׂר: לֹא תֹאכְלֵנוּ עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁכַּנּוּ
 בְּמַיִם: לֹא תֹאכְלֵנוּ לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּלְבְנֶיךָ
 אַחֲרָיִךְ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:
 רַק קִדְשֵׁיךָ אֲשֶׁר-יְהוּ לְךָ וְגִדְרֵיךָ תִּשְׂאֵה
 וּבֵאת אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה:
 וַעֲשִׂיתָ עִלְתֶּיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם-זִבְחֶיךָ יִשְׁפַךְ עַל-מִזְבֵּחַ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכַל: שְׁמֹרוּשְׁמֵעַת
 אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
 לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּלְבְנֶיךָ אַחֲרָיִךְ עַד-עוֹלָם כִּי
 תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

שלישי

ס

כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֵתָּה בְּאֶ-שְׁמָה לְרִשְׁתָּ
 אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וִירִשְׁתָּ אֹתָם וַיִּשְׁבַּת בְּאַרְצָם:
 הַשְׁמַר לְךָ פֶּן-תִּנְקַשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחַר
 הַשְׁמַדָּם מִפְּנֵיךָ וּפֶן-תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם
 לֵאמֹר

לֹא־אָמַר אִיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם־אֲנִי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה
 כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־כָל־תּוֹעֵבֶת יְהוָה אֲשֶׁר
 שָׂנֵא עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם
 וְאֶת־בָּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם׃ *
 אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְה אֶתְכֶם אֲתוּ וְ
 תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסָּף עָלֶיכוֹלֹא תִגְרַע
 מִמֶּנּוּ׃

פ

כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אִו חָלֵם חֲלוֹם וְנָתַן
 אֵלֶיךָ אֹת אִו מוֹפֵת׃ וּבֵא הָאוֹת וְהַמוֹפֵת
 אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלֶיךָ לֹא־אָמַר נִלְכָּה אַחֲרֵי
 אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם וְנִעַבְדֶּם׃
 לֹא־תִשְׁמַע אֶל־דְּבַר הַנָּבִיא הַהוּא אִו אֶל־
 חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְּסָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֶתְכֶם לִדְעוֹת הִישַׁכֶּם אֱהָבִים אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם׃ אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֲתוּ
 תִירְאוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ
 וְאֲתוּ תַעֲבֹדוּ וּכּוּ תִדְבְּקוּן׃ וְהַנָּבִיא הַהוּא

ספר הדברים

אִנּוּ הַלֵּם הַחֲלוּם הַהוּא יוֹמֵת כִּי רַב־
סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפְדָּךְ מִבֵּית עֲבָדִים לְהִדְיָךְ
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּרַב
וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ : ס
יִסִּיתֶךָ אַחֲיָךְ בֶּן־אִמְךָ אִזְרַבְנֶךָ אִזְרַבְנֶךָ
אִנּוּ אֲשֶׁר־תִּיקַךְ אוֹ רַעַךְ אֲשֶׁר כִּנְפֵשְׁךָ
בַּסֶּתֶר לֵאמֹר נִלְכָה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאַבְתִּיךָ : מֵאֲדָמָה
הַיְעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיב־תִּיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ
אוֹ הַרְחֻקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה
הָאָרֶץ : לֹא־תֹאבָה לוֹלֵא תִשְׁמַע אֲדָמָה
וְלֹא־תִחוּס עֵינֶךָ עֲלָיו וְלֹא־תִהְמָלוּ וְלֹא־
תִכָּסֶה עֲלָיו : כִּי הִרְגָה תִהְרַגְנוּ יָדְךָ תִהְיֶה
בּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם
בְּאַחֲרָנָה : וּסְקַלְתוּ בְּאֲבָנִים וּמַת כִּי בִקִּישׁ
לְהִדְיָךְ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצֵיאֲךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : וְכָל־יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא־יֹסֵפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הָרַע
הַזֶּה

הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: ס כִּי תִשְׁמָע
 בְּאַחֲרַת עֲרִיךְ אֲשֶׁר יְהוֹרֶה אֱלֹהֶיךָ נִתַּן לְךָ
 לַשַּׁבָּת שֵׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אַנְשֵׁים בְּנֵי בְלִיעֵל
 מִקִּרְבְּךָ וַיִּדְיָחוּ אֶת־יְשִׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָּה
 וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אַחֲרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם:
 וּדְרַשְׁתָּ וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אִמַּת
 נִכְזָב הַדְּבָר נַעֲשִׂיתָהּ הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ:
 הִכְהַתֵּכָה אֶת־יְשִׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֶרֶב
 הַחֶרֶם אֶתְהוּאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ
 לְפִי־חֶרֶב: וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־
 תּוֹךְ רַחֲבֶהּ וּשְׂרַפְתָּ בְּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־
 כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָהּ
 חֵל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: וְלֹא־יִדְבַק בְּיָדְךָ
 מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֶרֶן
 אַפּוֹ וְנִתַּן־לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֵּךְ
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ: כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָהּ הִישָׁר בְּעֵינֵי יְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס

בְּנִים אִתְּם רְבִיעֵי
 לִיהוָה

בה ר 25 4

ספר הרברים

לִיהוֹה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַדְּרוּ וְלֹא תִשְׁמְרוּ
קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַתּ: כִּי עֵם קְרוֹשׁ אִתָּה
לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ וּבֶךְ בְּחַר יִהְיֶה לְהַיּוֹת לֹ
לְעַם סוֹלָה מִבֶּל הַעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאָרֶץ: ס לֹא תֹאכַל כָּל
תוֹעֵבָה: זֹאת הִבְהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר
שֶׁה כְּשִׁבִים וְשֶׁה עֵיזִים: אֵיל וְצִבִי וַיְחַמּוּ
וְאֶקוּ וְרִישׁוֹן וְתֹאוֹ וְזֹמֶר: וְכָל־בְּהֵמָה מִפְּרֹת
פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת שְׁתֵּי פְּרֹסוֹת מַעֲלָה
גֵּרָה בְּבֵהֵמָה אִתָּה תֹאכְלוּ: אֵךְ אִתָּה
לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְּפָרִים
הַפְּרֹסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַגִּמְלָה וְאֶת־
הָאֲרָנְבַת וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מַעֲלָה גֵּרָה הִמָּה
וּפְרֹסָה לֹא הַפְּרִיסוֹ טַמְאִים הֵם לָכֵס:
וְאֶת־הַחֲזוּר כִּי־מְפָרִים פְּרֹסָה הוּא וְלֹא
גֵּרָה טַמָּא הוּא לָכֵס מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ: ס
אִתָּה תֹאכְלוּ מִבֶּל אֲשֶׁר בְּמִים כָּל
אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת תֹּאכְלוּ: וְכָל־
אֲשֶׁר

אֲשֶׁר אֵין לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא תֹאכְלוּ
 טֶמֶא הוּא לֶכֶם : ס כֹּל צִפּוֹר
 טְהוֹרָה תֹאכְלוּ : וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם
 הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעוֹנִיָּה : וְהִרְאָה וְאֶת־הָאִיָּה
 וְהַדִּיהַ לְמִינָהּ : וְאֶת־כָּל־עֶרְבֵי לְמִינוֹ : וְאֶת־
 בַּת־הַיְעִנָּה וְאֶת־הַתַּחֲמָס וְאֶת־הַשַּׁחַף וְאֶת־
 הַזֵּינִן לְמִינֵהוּ : אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף
 וְהַתְּנַשְׁמַת : וְהַקֶּאֶת וְאֶת־הַרְחֵמָה וְאֶת־
 הַשִּׁלְךְ : וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפֶת
 וְהָעֵטְלָף : וְכֹל־שְׂרִץ־הָעוֹף טֶמֶא הוּא לֶכֶם
 לֹא־יֹאכְלוּ : כֹּל־עוֹף־טְהוֹר תֹאכְלוּ : לֹא
 תֹאכְלוּ כֹל־נְבֵלָה לִגְרַם אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֵיךָ
 תִּתְנַנֶּה וְאָכְלָהּ אוֹ מִכֹּר לִנְכְרֵי כִּי עִם
 קְדוֹשׁ אַתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְטֵל גְּרַם
 בַּחֲלֵב אִמּוֹ : פ

חמישי
 פרשה יוס
 שמיני עזרה
 ויופח' שר
 פסח' ויוס כ
 של שבועות
 דחל בשפר

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת־כָּל־תְּבוּאֹת זֵרַעֲךָ הַיִּצְאָה
 הַשְּׂדֵה שְׁנָה שְׁנָה : וְאָכְלָתָּ לִפְנֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשִׁבְּן־שְׁמוֹ שָׁם מַעֲשֶׂר
 דִּגְנֶךָ תִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ וּבִכְרֹת בַּקָּרָה וּצְאֹנְךָ
 לַמֶּעַן

ספר הרברים

למען תלמד לראה את יהוה אלהיך
בלהימים: וכירבה ממך הדרך פי לא
תוכל שאתו פירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכה
יהוה אלהיך: ונתתה בפספס וצרת הפספס
בדרך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: ונתתה הפספס בכל
אשר תאווה נפשך בבקר ובצאן ובבית ובשטן
ובכל אשר תשא אלהיך נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך: והיה
אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך: ס מקצה שלש שנים
תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין
לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמן
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשר ידך אשר
מו תעשה: ס מקץ שבע שנים
תעשה עמטה: וזה דבר השמטה שמו
בל

כַּל־בְּעַל מִשָּׁה יָדוּ אֲשֶׁר יִשָּׂה בְּרַעְיוֹ לֹא־
 יִגַּשׁ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה
 לַיהוָה׃ אֶת־הַנִּכְרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 אֶת־אָחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ׃ אָפֶס כִּי לֹא־
 יִהְיֶה־בְּךָ אֲבִיוֹן כִּי־בֵרֶךְ יְבָרְכְךָ יְהוָה
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹה
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִכִי מִצְוֶה הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְהָעֵבֶטֶת גּוֹיִם
 רַבִּים וְאֵתָהּ לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים
 וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ׃ כִּי־יִהְיֶה־בְּךָ
 אֲבִיוֹן מֵאַחַר אָחִיךָ בְּאַחַר שְׁעָרֶיךָ בְּאֶרֶץ־
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֹאמַץ אֶת־
 לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֲבִיוֹן׃
 כִּי־פָתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְוָה־עֵבֶטֶת תַּעֲבִיטֶנּוּ
 דֵּי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֹר לוֹ׃ הַשְׁמַר לְךָ פֶּן־
 יִהְיֶה דְבַר עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קִרְבָּה
 שְׁנֵת־הַשְּׁבַע שְׁנֵת־הַשְּׁמִטָּה וְרַעְיוֹ עֵינֶיךָ
 בְּאַחֶיךָ

ספר הרברים

בְּאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרְא עֲלֶיךָ אֵל
 יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חֶטְא׃ נִתּוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא-
 יִרַע לְבַבְךָ בְּתִתֵּךְ לוֹ כִּי בְגִלְלוֹ הַדְּבָר הַזֶּה
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל-
 מַשְׁלַח יָדְךָ׃ כִּי לֹא-יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקְרֹב
 הָאָרֶץ עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֹנֵךְ לֵאמֹר פֶּתַח תִּפְתַּח
 אֶת-יָדְךָ לְאַחֶיךָ לְעֵנֶיךָ וּלְאֲבִינֶךָ בְּאַרְצֶךָ׃
 ס כִּי-יִמְכַר לְךָ אֶחָיִךְ הָעֵבֶר יֹא
 הָעֵבֶר יְהִי וְעִבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִת
 יִתְּשַׁלְּחֶנּוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ׃ וְכִי-תִשְׁלַחֲנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחֲנוּ רִיקָם׃ הָעֵנִיק
 תִּעֲנִיק לוֹ מִצְּאֹנְךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר
 בָּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ׃ וּזְכַרְתָּ כִּי
 עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֹנֵךְ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
 וְהָיָה כִּי-יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶל מֵעִמְךָ כִּי
 אֶהְבֶּךָ וְאֶת-בֵּיתְךָ כִּי-טוֹב לוֹ עִמְךָ׃
 וּלְקַחַת אֶת-הַמְרָצָע וּנְתַתָּהּ בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת
 וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עֹלָם וְאָף לֹא-אִמְתָּךְ תַּעֲשֶׂה׃

כך: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה:

פ

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד
בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה
בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
ודטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו
לא תאכל על הארץ תשפכונו במים:

פ

שמור את חרש האביב ועשית פסח ליהוה ין
אלהיך כי בחרש האביב הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה
אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה
לשבן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ

שבעת

שביעי
מרת יום
סמיני עצרת
ויום ה' שר
פסח ויום ב
של שבעות
שחל כחול

ספר הדברים

שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור
את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך
ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה: ס שבעה שבעת הספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור
שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נדבת ירך אשר נתן כאשר
יברכה יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה
אלהיך

אֱלֹהֶיךָ אֶתֶר וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּסָו וְהַאֲלֹמְנָה
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְד
 הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה׃ פ

חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאֶסְפָּךָ
 מִגֵּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ׃ וְשָׁמַחְתָּ בַּחֲגֹךָ אֶתֶר וּבִנְךָ
 וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיתוּסָו
 וְהַאֲלֹמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲנֹן
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל
 מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה׃ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצְוֹת
 וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־
 פְּנֵי יְהוָה רִיקָם׃ אִישׁ כַּמֶּתֶנֶת יָדוֹ כַּבְּרִכַּת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ׃

ס ס ס

שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטך
ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה
משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחר כי
השחר יעור עיני חכמים ויסלף דבר
צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה
וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך: לא תטע לך אשורה
כל עין אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר
יו שגא יהוה אלהיך: לא
תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו
מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך
הוא: כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש אור
אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים
אחרים:

אחרים וישתחו להם ולשמשו או לירח או
 לכל צבא השמים אשר לא צויתי : והגד
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל :
 והוצאת את האיש ההוא או את האשה
 ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
 שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
 באבנים זמתו : על פיו שנים עדים או
 שלשה עדים זמת המת לא זמת על פי עד
 אחר : יד העדים תהיה רבו בראשנה
 להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת
 הרע מקרבך : פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם
 בין בין לדון ובין נגע לנגע דברי ריבת
 בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל הכהנים
 הלויים ואל השפוט אשר יהיה בימים ההם
 ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : ועשית
 על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
 ההוא

ספר הדברים

ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
בכל אשר יורוך: על פי התורה אשר
יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך יי
ושמאל: והאיש אשר יעשה בזרון לבלתי
שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא
ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמע
שני וידאו ולא יזרון עוד: ס
תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
ורשתה וישבתה בה ואמרת אישמה עלי
מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו
מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך
הוא: רק לא ירבה לך סוסים ולא ישיב
את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה
אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה
עוד: ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבו
וכסף

וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה לּוֹ מְאֹד׃ וְהָיְתָה
 כִּשְׂבֹתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לּוֹ אֶת־
 מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מְלִפְנֵי
 הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל־
 יְמֵי חַיָּו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאֵה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהָיו לְשָׁמֵר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם׃ לְבַלְתִּירוֹם־
 לְבָבוֹ מֵאֲחִיו וּלְבַלְתִּי סוֹר מִן־הַמִּצְוָה יְמִין
 וּשְׂמֹאל לְמַעַן יֵאָרֶךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ
 הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃

לא יח
 שלשי

יְהִי לְכֹהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֶׁבֶט לְוֵי חֶלֶק
 וּנְחֻלָּה עִם־יִשְׂרָאֵל אֲשֵׁי יְהוָה וּנְחֻלְתּוֹ
 יֵאָכְלוּ׃ וּנְחֻלָּה לֹא־יְהִי־לוֹ בְּקֶרֶב אֲחָיו
 יְהוָה הוּא נְחֻלְתּוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃

וְזֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים
 מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זִכְחֵי הַזֹּבַח אִם־שׂוֹר אִם־
 שֶׁה וְנָתַן לְכֹהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִיִּים וְהַקֶּבֶה׃
 רֵאשִׁית דְּגַנְךָ תִּירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ וְרֵאשִׁית גִּזְ
 צֶאֱנֶךָ תִּתֶן־לוֹ׃ כִּי בּוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מְכַל

ספר הרברים

מכל שבטיך לעמך לשרת בשם יהוה הוא
רביעי ובניו כל הימים : ס

הלוי מאחר שעריך מכל ישראל אשר הוא
גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום
אשר יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלויים העמרים שם
לפני יהוה : חלק בחלק יאכלו רבו
ממכריו על האבות : ס כי אתה

בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם :
לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם
קסמים מעונן ומנחש ומכשף : וחבר חבר
ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים : כי
תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת
האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך :
חמישי תמים תהיה עם יהוה אלהיך : * כיו הגוים
האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא בין נתן לך
יהוה אלהיך : נביא מקרבך מאחריך כמני

יקים

יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון :
 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
 ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את
 קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת
 לא אראה עוד ולא אמות : ויאמר יהוה
 אלי היטיבו אשר דברו : נביא אקים להם
 מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו
 ודבר אליהם את כל אשר אצונו : והיה
 האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו : אך הנביא
 אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא
 צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
 אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר
 בלבבך איכה נרע את הדבר אשר לא
 דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא ידברו יהוה בזדון דברו הנביא לא
 תגור ממנו :

כפי כרית יהוה וימ

אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן

לך

ספר הרברים

לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
ובבתיהם: שלוש ערים תבנה לך בתוך
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
תבין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה
כל רצח: וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה
וחי אשר יכה את רעהו בבלידעת והוא
לא שגא לו מתמל שלשם: ואשר יבא
את רעהו ביער לחטב עצים ונדההו
בגרון לכרת העין ונשל הברזל מן העין
ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת
הערים האלה וחי: פן ירדף גאל הרום
אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כידונה
הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי
לא שגא הוא לו מתמול שלשום: על
כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבנה
לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל
הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: כי

תשמר

תִּשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ
 אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לֵאמֹר לָאֱלֹהִים
 אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵי כָל־הַיָּמִים וְיִסְפַּת
 לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל־הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃ וְלֹא
 יִשְׁפַךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃

פ

וְכִי־הָיָה אִישׁ שָׁנָא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם
 עָלָיו וְהִכְהוּ נֶפֶשׁ וּמַת וְגַם אֶל־אֶחָת הָעָרִים
 הָאֵלֶּה׃ וּשְׁלַחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וּלְקַחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
 וּנְתַנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵי הַדָּם וּמַת׃ לֹא־תַחֲוֹס
 עֵינֶךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דַּם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
 לְךָ׃

ששי

לֹא תִסֵּיג גְּבוּל רֵעֶךָ
 אֲשֶׁר גְּבוּל רֵאשִׁימִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 לְרִשְׁתָּהּ׃ לֹא־יָקוּם עִד אֶחָד
 בְּאִישׁ לְכָל־עוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חַטָּאת
 אֲשֶׁר יַחטֵּא עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים אֵין עַל־פִּי
 שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ כִּי־יָקוּם עַד־חָמֵס

באיש

ספר הרברים

בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סֵרָה: וְעִמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר לֵהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכְּהֹנִים
וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם: וְדַבְּרוּ
הַשֹּׁפְטִים הַיָּטֵב וְהֵנָּה עַד שֶׁקָּרַע הָעֵד
עֵנָה בְּאָחִיו: וְעִשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר
לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ
וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת
עוֹד כְּדַבֵּר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: וְלֹא תִחַח
עֵינְךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד
כ רגל בְּרֵגֶל: כִּי תִצְאָ לְמִלְחָמָה
עַל אִיבְךָ וּרְאִיתָ סוֹס וּרְכַב עִם רֵב מִמֶּנִּי
לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְהָיָה כְּקִרְוֹנְךָ
אֶל הַמִּלְחָמָה וּנְגַשׁ הַכְּהֵן וּדְבַר אֱלֹהֶיךָ
וְאָמַר אֱלֹהִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתֶם קְרוֹבִים
הַיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל אִיבֵיכֶם אֶל יָרֵךְ לְבַנְתְּךָ
אֶל תִּירְאוּ וְאֶל תַּחֲפוּזוּ וְאֶל תַּעֲרֹבוּ
מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִחֲלֶךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
וּרְבוּ

ודברו השטרים אל העם לאמר מיהאיש
 אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך
 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
 יחנכנו: ומיהאיש אשר נטע כרם ולא
 חללו ילדו וישב לביתו פן ימות במלחמה
 ואיש אחר יחללנו: ומיהאיש אשר ארש
 אשה ולא לקחה ילדו וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו
 השטרים לדבר אל העם ואמרו מיהאיש
 הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא
 ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כבלת
 השטרים לדבר אל העם ופקדו ערי
 עבאות בראש העם:

כ"י שביעי

ס

תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת
 אליה לשלום: והיה אם שלום תענה
 ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
 לך למס ועבדוך: ואם לא רתשלים עמך
 ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
 ונתנה יהוה אלהיך בידך והפית את כל

זכורה

כו א 1 26

זכורה לפי חרב: רק הנשים והט
והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שר
תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר
יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל העיר
הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים
האלה הננה: רק מערי העמים הא
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחר
כל נשמה: כי החרם תחרים החר
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבנ
כאשר צוה יהוה אלהיך: למען אשר
לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשול אלהיהם וחטאתם ליהוה
אלהיכם: ס כי תצור אל עיר
ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנדח עליו גרון
ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם
השרה לבא מפניך במצור: רק עין אשר
תדע כי לא עין מאכל הוא אתו תשחית
זכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא
עשה

עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ
 כי ימצא חלל בארמה אשר יהוה אלהיך כא
 נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודעמי
 הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומרדו אל
 הערים אשר סביבת החלל: והיה העיר
 הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
 עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא
 משכה בעל: והורדו זקני העיר ההוא את
 העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבר בו
 ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל:
 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם פחר יהוה
 אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
 יהיה כל דרב וכל נגע: וכל זקני העיר
 ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
 על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו
 ירנו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא
 ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה
 ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר
 להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי

שפכו ס

מקרבך פיתעשה הישר בעיני יהוה:

ס ס ס

P.49.

פיתצא למלחמה על איבך ות
 יהוה אלהיך בירך ושבת שביו: ורא
 בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקח
 לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלח
 את ראשה ועשתה את צפרניה: והסיר
 את שמלת שביה מעליה וישברה בבית
 ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימי
 ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך
 לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה
 לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא
 תתעמר בה תחרת אשר עניתה:

ס פיתהיין לאיש שתתש
 האחרת אהובה והאחת שנואה וילדו
 בנים האהובה והשנואה והיה הב
 הבכור לשניאה: והיה ביום הנחילו אה
 בנז את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר אה
 בן

בן־האֱהוּבָה עַל־פְּנֵי בן־הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר :
 כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר לַתֵּת
 לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא
 רֵאשִׁית אָנוּ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה : ׀

כִּי־הָיָה לְאִישׁ בֶּן סוּרֵר וּמוֹדֵה
 אִינְנוּ שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
 וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם : וַתִּפְּשׂוּ בוֹ
 אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ מֵאֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
 וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ : וַאֲמָרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ
 זֶה סוּרֵר וּמוֹדֵה אִינְנוּ שָׁמַע בְּקִלְנוּ זוּלָּל
 וְסָבֵא : וּרְגָמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים
 וְאָמַרְתָּ וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ : ׀ וְכִי־הָיָה בְּאִישׁ שְׁנִי

חֲטָא מִשְׁפַּט־מִוְרָת וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ
 עַל־עֵץ : לֹא־תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־
 קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קָלִלַת
 אֱלֹהִים תִּלּוּי וְלֹא תִטְמֵא אֶת־אֲדָמַתְךָ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָתָה : ׀

לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אַחֶיךָ אוֹ אֶת־שִׁין כֶּבֶד

ספר הרברים

נרחים והתעלמה מהם השב תשוב
לאחיק: ואם לא קרוב אחיק אלקי ו
ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה ע
עד דרש אחיק ארתו והשבתו לו:

תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו
תעשה לכל אברת אחיק אשר תא
ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:

ס לא תראה את חמור אחיק
שורו נפלים בדרך והתעלמה מהם
הקם תקים עמו:

ס יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך
עשה אלה:

פ כי יקרא קו צפורי לפניך בדרך בכל ע
או על הארץ אפרחים או ביצים והא
רכצת על האפרחים או על הביצים לא

תקח האם על הבנים: שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקח לך למען יב
שלישי לך והארכת ימים:

ס כי תבנו
בית

בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
 דמים בביתך כפיפל הנפל ממנו: לא
 תזרע פרמך בלאים פן תקדש המלאכה
 הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם:

ס לא תחרש בשור ובחמר
 יהדו: לא תלבש שעטני צמר ופשתים
 יהדו: ס גדלים תעשה לך על-

ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה:
 ס כייקח איש אשה ובא אליה

ושנאה: ושם לה עלילות דברים והוצא
 עליה שם רע ואמר את האשה הזאת
 לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
 לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמה

והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר
 השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים

את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה:
 והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא
 מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
 ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני

הנערה ק'
 הנערה ק'
 הנערה ק'

העיר ההוא את האיש ויסרו אתו: ועני
ארתו מאד כסף ונתנו לאבי הנערה
הוציא שם רע על בתולת ישראל
תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו

ס

ואם אמת היה הדבר הזה
לא נמצאו בתולים לנער: והוציאו את
הנער אל פתח בית אביה וסקרוה

לנערה ק'

הנערה ק'

הנשי עירה באבנים ומתה כי עשה
גבלה בישראל לזנות בית אביה ובערה
הרע מקרבך:

ס

כיימצא איש
שכבו עם אשה בעלת כעל ומרתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל:

ס

יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה: והוצאה

נערה ק'

את שניהם אל שער העיר ההוא
וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער
על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת

הנערה ק'

האיש על דבר אשר ענה את אשה

רעו

רעהו ובערת הרע מקרבך: ס

ואם בשדה ימצא האיש את הנער ^{הנערה ק'}

המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה

זמת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער ^{הנערה ק'}

לא תעשה דבר אין לנער חטא מור ^{לנערה ק'}

כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו

נפש בן הדבר הזה: כי בשדה מצאה

צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: ^{הנערה ק'}

ס כי ימצא איש נער בתולה ^{נערה ק'}

אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה

ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי

הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת ^{הנערה ק'}

אשר ענה לא אכל שלחה כל ימיו:

ס לא יקה איש את אשת כנ

אביו ולא יגלה כנף אביו: ס

לא יבא פצוע דכה וכורות שפכה

בקהל יהוה: ס לא יבא ממזר בקהל

יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה:

ס לא יבא עמוני ומואבי בקהל

ספר הרברים

יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל
יהוה עד עולם: על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן
בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא
אברה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמנו
וטבתם כל ימך לעולם: ס

רביעי

לא רתעב אדמי כי אחיך הוא
לא תתעב מצרי כי גרה היית בארצו: בני
אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה: ס פיתצא
מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע
כי יהי הכך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב
ידחין במים וכבא השמש יבא אל תוך
המחנה: ויר תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת
שמה

שמה חוין: ויתר תהיה לך על-אזנך והיה
 בשבתך חוין וחרתה בה ושבת וכסית
 את-צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך
 בקרב מחנהך להצילך ולתור איביך לפניך
 והיה מחנהך קדוש ולא יראה בך ערות דבר
 ושב מאחריך: ׀ לא-תסגיר
 עבר אל-אדניו אשר-ינצל אליך מעם
 אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר
 באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: ׀
 לא-תהיה קרשה מבנות ישראל
 ולא-יהיה קדש מבני ישראל: לא-תביא
 ארתגן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך
 לכל-נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם-שניהם:
 ׀ לא-תשיך לאחיק נשך בסף
 נשך אכל נשך כל-דבר אשר ישך:
 לנכר תשיך ולאחיק לא תשיך למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל-משלח ידך על-
 הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה:
 ׀ בירתדר נדר ליהוה אלהיך
 לא

ספר הרברים

לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו ויהי
אלהיך מעמך והיה בך חטא : וכי תחד
לנדר לא יהיה בך חטא : מוצא שפרה
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיו : ס

חמישי

כי תבא בכרם רעד ואכלת ענבים
כנפשך שבעה ואל פליך לא תתן : ס
כי תבא בקמרת רעד וקטפת מליל
בירך והרמש לא תניף על קמת רעד
כי יקח איש אשה ובער

כר

והיה אם לא תמצא חן בעיניו כרמש
בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתה
ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר כריתה ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה : לא יוכל בער
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
להיות לו לאשה אחר אשר הטמאה כר
תועבה

תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא ארץ
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה :

ס כִּי יִקַּח אִישׁ אִשׁה חֵרֶשֶׁה לֹא שש

יֵצֵא בְּצַבָּא וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דְּבַר נְקִי
יְהִי לְבֵיתוֹ שְׁנֵה אַחֲרָיו וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר לָקַח : לֹא יִחַבֵּל רַחִים וְרֹכֵב כִּי נַפֶּשׁ
הוּא חֵבֵל : ס כִּי יִמְצֵא אִישׁ

גִּבּוֹר נַפֶּשׁ מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְדוּ
בּוֹ וּמָכְרוּ וּמֵרַת הַגִּבּוֹר הַהוּא וּבְעֵרַת הָרַע
מִקֶּרְבֶּךָ : ס הַשְׁמֵר בְּנִגְעֵה זֵרָעַת

לְשֹׁמֵר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר יִזְרוּ אֶתְכֶם
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת : זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְמַרְיָם בְּדַרְךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : ס

כִּי תֵשֶׁה בְּרַעַךְ מִשְׁאֵרַת מְאֹמֶחַ
לֹא תִבָּא אֶל בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עִבְטוֹ : בְּחוּץ
תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נֹשֶׂה בּוֹ יוֹצֵא
אֵלֶיךָ אֶת הָעִבּוֹט הַחוּצָה : וְאִם אִישׁ
עֲנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בְּעִבְטוֹ : הַשֵּׁב תִּשְׁב

לו

ספר הדברים

לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשל
וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך

עניי

לא תעשק שכיר עני ואביר

מאחיק או מגרך אשר בארצך בשעריך

ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש

כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו

ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא

לא יומתו אבות על בנים ובנים

לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו

לא תטה משפט גר יתום

ולא תחבל בגר אל מנה: וזכרת כי

עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך

משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר

הזה: כי תקצר קצירך בשדה

ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר

ליתום ולאלמנה יהיה למען ברכך יהוה

אלהיך בכל מעשה ידיך:

כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר

ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר פרמך לא

מעולל

תעולל אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה :
 וזכרת כי עבר היית בארץ מצרים על כן
 אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה :

ס כיהיה ריב בין אנשים כה

ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את
 הצדיק והרשיעו את הרשע : והיה אם
 בן הכורת הרשע והפילו השפט והכרו
 לפניו כדירשעתו במספר : ארבעים יבנו
 לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה
 רבה ונקלה אחיך לעיניך : לא תחסם שור
 ברישו : ס כד ישובו אחים יחדו

ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
 המרת החוזה לאיש זר יבמה יבא עליה
 ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה הבכור אשר
 תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה
 שמו מישראל : ואם לא יחפין האיש
 לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
 אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
 שם בישראל לא אברה יבמי : וקראו לו

זקני

ספר הרברים

זְקַנְיֵי עִירוֹ וְדַבְּרוּ אֵלָיו וְעַמְד וְאָמַר לְךָ
חֲפָצָתִי לְקַחְתָּהּ: וְנָגְשָׁה יְבַמְתּוּ אֵלָיו לְעַלְמָא
הַזְקֵנִים וְחִלְצָה נַעֲלוּ מֵעַל רַגְלוֹ וּוְרָדָה
בְּפָנָיו וְעָנְתָהּ וְאָמְרָה כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
לֹא יִבְנֶה אֶת־בֵּית אַחִיו: וְנִקְרָא שְׁמֵי
בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חִלּוֹץ הַנַּעֲלָא: ס

כִּי יִנְצֹר אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאֶחָיו וְקָבְדָה
אִשְׁתּוֹ הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתּוֹ מִיַּד מַכְתָּהּ
וְשִׁלְחָה יְדֵיהָ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַבְשֵׁיו: וְקִצְתָהּ אֶת־הָאִישׁ
כִּפְהָ לֹא תַחֲסֹם עֵינָהּ: ס

יְהִי לָךְ בְּכִיסָךְ אֶבֶן וְאֶבֶן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה
לֹא יְהִי לָךְ בְּבֵיתְךָ אִיפָּה וְאִיפָּה גְדוֹלָה
וְקִטְנָה: אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצַדִּיק יְהִי לָךְ אִיפָּה
שְׁלֵמָה וְצַדִּיק יְהִי לָךְ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
כִּי תֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֶיךָ
עֲשֵׂה עוֹל: פ

זָכֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂה לָּךְ עַמְלָק בְּדֶרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּנְגַח
בְּךָ

בְּךָ כָּל־הַנְּחֻשְׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עֵינֶיךָ וַיִּגַע
 וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּרַחֲמֶיךָ
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָר אֶת־זִכְרֵךְ עַמְּלֶיךָ מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

פ פ פ

וְהָיָה כִּי־תִבְוֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה כֹּן
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבֶּת בָּהּ:
 P. 50. וְלִקְחַת מִרְאשֵׁיתוֹ כָּל־פְּרֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 תִּבְיֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 וַיִּשְׁמַת בַּטֶּנֶא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאת
 אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵי הַהֵם וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 לְנֹו: וְלִקְחַת הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִדֶּרֶךְ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי
 הַכֹּהֵן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
 יְהוָה

יהוה אלהיך ארמזי אבר אבי וירר מצרימ
 ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עני
 ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויהו
 עלינו עברה קשה: ונצעק אל יהוה אלה
 אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את
 עינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה
 ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
 גדל ובאתות ובמפתים: ויבאנו אל המקום
 הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת
 חלב ודבש: ועתה הנרה הביאתי אלה
 ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה
 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני
 יהוה אלהיך: ושכחת בכל הפולחן אשר
 נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והרבו
 והגר אשר בקדבך: ׀
 תכלה לעשר את כל מעשר תבואתה
 בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לל
 לגר ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך
 ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערת
 הקדש

שני

הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלִגֵּר
 לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה כְּכֹל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
 לֹא־עִבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שִׁכַּחְתִּי : לֹא־
 אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ
 בְּטֵמְאָו וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לַמֵּת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי :
 הַשְּׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נָתַתָּה לָּנוּ כִּי־אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ
 זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ :

שלישי

ס הַיּוֹם
 הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אִתָּךְ
 הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת
 וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכֹל־לִבְּכָךְ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ :
 אֵת־יְהוָה הָאֹמֵרֶת הַיּוֹם לֵהִיֹּת לָךְ לֵאלֹהִים
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ : וַיְהוֶה הָאֹמֵרֶת
 הַיּוֹם לֵהִיֹּת לוֹ לְעַם סִגְלָה כִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ
 וּלְשַׁמֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו : וּלְתַתֵּךְ עֲלִיּוֹן עַל כָּל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָהּ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת
 וּלְהִיתֶךָ

זֶה הַיּוֹם קָרַשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
דָּבַר:

פ

כִּזְוִיצוּ מִשֶׁהוּ וּזְקַנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעַם לֵאמֹר
דְּבִיעַ שְׂמֹר אֶת כָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה

אֶתְכֶם הַיּוֹם: זֶה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּעָבְרוּ וְאֵת

הַיָּרְדֵן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ וְהִקַּמְתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשָׂדֶת אֶת

בְּשִׂיר: וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת

הַזֹּאת בְּעֵבֶרךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֶה אֶל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ אֶת זֶבֶת חֶלְבֹדֶבֶשׁ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ

וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת הַיּוֹם תִּקְיִמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה

אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבֵל וְשָׂדֶת אוֹתָם בְּשִׂיר וְבָנִיתָ

שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא תִגַּף עֲלֵיהֶם בְּרוֹזל: אֲבָנִים

שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ זֶה עֹלֵת עָלָיו

וְזֶה עֹלֵת לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ: וְזֶה שְׁלָמִים וְאֶכְלֵת שֵׁם וְשִׂמְחַת לִפְנֵי יְהוָה

אֱלֹהֵיךָ

אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכרת' ושמע ישראל היום הורה ה' יית לעם ליהודי אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית

את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך מצותיך היום: ויצו משה את העם חמישי-

ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על ה' גרו'ם בעברכם את ה' ה' שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון ונפתלי: וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:

ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן:

ארור

ספר הדברים

אָרוֹר מִסִּיג גְּבוּל רַעְהוּ וְאָמַר כָּל

אָמֵן : ס אָרוֹר מִשְׁגָּה עוֹר בְּ

וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן : ס אָ

מִטָּה מִשְׁפָּט גֵּר יְתוֹס וְאֶלְמָנָה וְאָמַר כָּל

הָעַם אָמֵן : אָרוֹר שֹׁכֵב עִם אִשְׁתּוֹ אֲבִיו

גֵּלָה כִּנְיָ אָבִיו וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן :

ס אָרוֹר שֹׁכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה וְאָמַר

כָּל הָעַם אָמֵן : ס אָרוֹר שֹׁכֵב עִם

אֶחָתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְאָמַר כָּל הָעַם

אָמֵן : ס אָרוֹר שֹׁכֵב עִם חֲתָנָתוֹ וְאָמַר

כָּל הָעַם אָמֵן : ס אָרוֹר מִסִּיג

רַעְהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן :

ס אָרוֹר לִקַּח שָׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁוֹ

דָּסֵק וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן : ס

אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא יִקַּח אֶת־דַּבְּרוֹ

הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל

הָעַם אָמֵן : פ

וְרַחֵם אֶם שְׁמוּעַת שְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָמַר

מִצְוָה

כח

מצוֹךְ הַיּוֹם וַתִּתְנֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלִיּוֹן עַל־
 כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת
 הָאֵלֶּה וְהַשִּׁגְרָה כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה
 בַּשָּׂדֶה׃ בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ וּפְרִי־
 בְּהֵמָתְךָ שֹׁגֵר אֶל־פִּיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנְךָ׃
 בָּרוּךְ טַנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ
 וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ׃ * יִתֵּן יְהוָה אֶרֶץ־שְׁשִׁי
 אֵיבֶיךָ חֲקָמִים עֲלֶיךָ נֹגְפִים לְפָנֶיךָ בְּדַרְךָ
 אַחַד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבַעֲהָ דַרְכִים יָנוּסוּ
 לְפָנֶיךָ׃ יְצוּ יְהוָה אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאִסְמֶיךָ
 וּבְכָל־מִשְׁלַח־יָדְךָ וּבִבְרָכְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ׃ יְקִימְךָ יְהוָה לּוֹ לְעַם־קְדוֹשׁ
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו׃ וּרְאוּ כָּל־עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וִירְאוּ מִמֶּךָ׃
 וְהוֹתֵרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בְּפְרִי־בִטְנְךָ וּבְפְרִי־
 בְּהֵמָתְךָ וּבְפְרִי־אֲדָמָתְךָ עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃ יִפְתַּח

יהוה

ספר הדברים

יהוה ילך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולברך את
מעשה ידך והלוית נויס רבים ואתה לא
תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיה
רק למעלה ולא תהיה למטה כי תש
אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצו
היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצו אתכם היום ימי
ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם:

פ

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהי
לשמר לעשות את כל מצותיו וחקותיו
אשר אנכי מצו היום ובאו עליך כל
הקללות האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר
וארור אתה בשדה: ארור שנתך
ומשאתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך
שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ארור אתה
בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה
פך את המארה את המהומה ואת
המגעת

המגֵּעֶרֶת בְּכֹל־מִשְׁלַח־יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד
 הַשְּׂמִיךְ וְעַד־אֲבֹךָ מֵהַר מִפְּנֵי־רַע מַעַלְלֶיךָ
 אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי׃ יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבָר
 עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֵתַתּ
 בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ׃ יִכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁהַפֵּת
 וּבִקְדָחֹת וּבִדְלָקֹת וּבַחֲרָחֹר וּבַחֲרָב
 וּבַשְּׂדֵפוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדִפוֹךָ עַד אֲבֹךָ׃ וְהָיָה
 שְׂמִיךְ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 תַּחֲתֶיךָ בְּרוּז׃ יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִטֵּר אֲרִצְךָ
 אֲבֹק וְעַפְרָן מִן־הַשָּׁמַיִם יִרַד עֲלֶיךָ עַד
 הַשְּׂמִיךְ׃ יִתְּנֶךָ יְהוָה וְנִגְפָה לְפָנַי אֵיבֶיךָ
 בְּדַרְךָ אַחֲרַי תֵּצֵא אֱלֹוֹי וּבִשְׁבַעֲהָ דְרָכִים
 תִּנּוּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲזוּחַ לְכֹל מַמְלַכּוֹת
 הָאָרֶץ׃ וְהָיִיתָ נִבְלָתְךָ לְמֵאֲכָל לְכֹל־
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחֲרִיד׃
 יִכְכֶּה יְהוָה בְּשַׁחֲן מִצְרַיִם וּבְעַפְלָיִם
 וּבַגִּבְרָה וּבַחֲרָס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהַרְפֹּא׃
 יִכְכֶּה יְהוָה בְּשַׁעֲוֹן וּבְעוֹרוֹן וּבַתְּמָהוֹן לִבְבִי׃
 וְהָיִיתָ מִמִּשֵּׁשׁ בַּצְּהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ

ספר הרברים

העור באפלה ולא תצליח את ה' ויהי'ת אך עשוק וגזול כל הימים ומושיע: אשה תארשו איש אחר ישגלו בית הבנה ולא תשב בו כרם תטע ותחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאמנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב רצונך נתגורת לאיביך ואין לך מושיע בניה ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאליהם פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם ארצך לא ידעת והי'ת רק עשוק ורצון כרם הימים: והי'ת משגע ממראה עיניך אשה תראה: יככה יהוה בשחין רע ער הברכים ועל השקים אשר לא חונת להרפא מכף רגלך ועד קמקרה: יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים ער אל גוי אשר לא ידעת אתה ואנתי ועבדת עם אלהים אחרים עין ואבן והי'ת לשמה למשל ולשנינה בכל הענין אשר

ישכנה
ק

אֲשֶׁר-יִנְהַגְךָ יְהוָה שָׁמָּה : זָרַע רֶב תּוֹצִיא
 הַשָּׂדֶה וּמַעֲט תֹאסֹף כִּי-יַחְסְלֶנּוּ הָאֲרָבָה :
 כְּרֵמִים תִּטַּע וְעֵבֶרְתָּ וַיִּין לֹא-תִשֶׂה וְלֹא
 רִמְיָנִים כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתְּלַעֲתִים : זֵיתִים יִהְיוּ
 לָךְ בְּכָל-גְּבוּלְךָ וְשֶׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי יִשְׂאֵל
 זִיתְךָ : בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא-יִהְיוּ לָךְ כִּי
 יֵלְכוּ בְשָׂבִי : כָּל-עֵצֶךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ
 יִירֶשׁ הַזָּלֵל : הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
 עִלֶּיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְאַתָּה הַרְדּוּ מִטָּה
 מִטָּה : הוּא יְלוֹךְ וְאַתָּה לֹא תִלוֹנוּ הוּא
 יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב : וּבָאוּ עִלֶּיךָ
 כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדֹפוֹךָ וְהַשִּׁגּוֹךְ
 עַד הַשְּׂמֹרֶךְ כִּי-לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ :
 וְהָיוּ בְּךָ רֵאוּת וְלִמּוּפֶת וּבִזְרָעָה עַד-
 עוֹלָם : תַּחֲרֹת אֲשֶׁר לֹא-עֵבֶרְתָּ אֶת-
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׁחְתָּהּ וּבִטּוֹב לִבְבִי מִרֶב
 כָּל : וְעֵבֶרְתָּ אֶת-אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה
 בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעֵרֹם וּבְהֶסֶר כָּל

ספר הדברים

נתן על ברזל על צוארך ער השמים
אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצת
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר
לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר
לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן
ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך ער
השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך ער
האבידו אתך: והצר לך בכל שער
עד רדת חמתך הגבהות והבצרות אשר
אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהי
לך: ואכלת פרי בטנך בשר בנו
ובנתך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבה: האיש ההו
בך והענג מאד תרע עינו באהיו ובאשה
חיקו וביתר בנו אשר יותיר: מתה
לאחר מהם מבשר בנו אשר יאכל מבשר
השאר לו כל במצור ובמצוק אשר
יציק

יציק לך איבה בכל שערך: הרבה בך
 והעננה אשר לא נסתה כפרגלה הזנג על
 הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש
 חיקה ובבנה ובכתה: ובשליטה היוצרת ^{חסר א}
 מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם
 בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר
 יציק לך איבה בשערך: אם לא תשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת
 הכתבים בספר הזה לראה את העים
 הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך:
 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך
 מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים
 ונאמנים: והשיב בך את כל מדוה
 מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך:
 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב
 בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד
 השמדך: ונשאתם במתי מעט תחרת
 אשר הייתם כבוכבי השמים לרב כי לא
 שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה באשר שש

ספר הרברים

יְהוָה עִלְיִכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת
אֶתְכֶם בֶּן יָשִׁישׁ יְהוָה עִלְיִכֶם לְהַאֲבִיב
אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיר אֶתְכֶם וּנְסַחֲתֶם מִיַּד
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֶתָּה בָּאֲשֶׁמָה לְרִשְׁתָּהּ
וְהַפִּיצְךָ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אֶתָּה וְאֶבְתָּךְ עֵינַי וְאֶבְיָךְ
וּבְגוֹיִם רַחֲמָם לֹא תִרְגֹּעַ וּלֹא־יִהְיֶה מִנְּךָ
לְכַפֵּר־גִּלְגָל וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב רַחֲמָם
וּכְלִיזוֹן עֵינַיִם וּרְאֲבוֹן נַפְשׁוֹ : וְהָיוּ חֲדָשִׁים
תְּלָאִים לְךָ מִנְּגִד וּפְחָדֶיךָ לִילָה וּיוֹמֶיךָ
וְלֹא תֵאֱמִין בְּחַיִּיךָ : בִּבְקָר תֹּאמַר מִי־יָרֶם
עָרֵב וּבְעָרֵב תֹּאמַר מִי־יִתֵּן בְּקָר מִפְּנֵי
לִבְבְּךָ אֲשֶׁר תִּפְחֹד וּמִמְרֹאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה : וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה מִצָּרִים בְּאֵימֹת
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא־תִסְתַּף עֵינֶיךָ
לְרֹאֲתָהּ וְהִתְמַכְרַתֶם שֵׁם לֹא־יִבְיָךְ לְעַבְדֵי
וּלְשִׁפְחוֹת וְאֵין קִנְיָה : ס אֶל־תִּדְבַר
הַבְּרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַתּוֹב
אֶת־

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִזְרַח מִלְּבַד הַבְּרִית
 אֲשֶׁר־כָּרַת אִתְּם בְּהָרֹב :

פ

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֲתֶם רֵאִיתֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וּלְכָל־עַבְדָּיו
 וּלְכָל־אֶרֶצוֹ : הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ
 עֵינֶיךָ הַאֲתַת וְהַמַּפְתִּים הַגְּדֹלִים הַהֵם :
 וְלֹא־נָתַן יְהוָה לְכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם
 לִרְאוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמָע עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 וְאוֹלָךְ אֲתַכֶּם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבַר לֹא־
 בָּלוּ שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וַנַּעֲלֶךְ לֹא־בִלְתֵּה
 מֵעַל רַגְלֶךָ : לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיִּזֶן וְשֹׂכֶר לֹא־
 שָׁתִיתֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וַתָּבֹאוּ אֶל־הַמַּקּוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא אֶסְחָן מֶלֶךְ־
 חִשְׁבוֹן וַעֲוֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לִקְרֹאתָנוּ לְמִלְחָמָה
 וַנִּכֶּם : וַנִּקַּח אֶת־אֶרֶצְכֶם וַנִּתְּנָה לְנַחֲלָה
 לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחִצֵּי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֵּׁי :
 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה וְעָשִׂיתֶם
 אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁבְּלוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

כז ד 4 27 אתם

פ פ פ

P. 51. אתם נצבים היום כלכם לפני הויה

אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניניכם
 ושטריכם כל איש ישראל: מפניכם נשיב
 וגרך אשר בקרב מחנה מחטב עציך
 שאב מימך: לעברך בברית יהוה אלהיך
 ובאלתו אשר יהוה אלהיך ברית עמך
 שני היום: * למען הקים אתך היום לו לעם
 והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר הויה
 וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליעקב
 וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כוח
 את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי
 את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
 יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
 שלישי היום: * כי אתם ידעתם את אשר ישבו
 בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב
 הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם
 ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
 עמהם

עֲמָהֶם׃ פֶּן־יִשְׁבְּכֶם אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ
אוֹ מִשְׁפַּחָה אוֹ־שֶׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פְּנֵה
הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת לַעֲבֹד אֶת־
אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הַהֵם פֶּן־יִשְׁבְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרֵה
רֹאשׁ וּלְעֵנָה׃ וְהָיָה בְשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבַר־י
הָאֱלֹהִים הַזֶּאת וְהִתְבָּרַךְ כָּל־כָּבוֹד לֵאמֹר שְׁלוֹם
יְהִי־לִי כִּי־בִשְׂרָרוֹת לְבִי אֵלַי לְמַעַן סְפוֹת
הַרְוֵה אֶת־הַצִּמָּאָה׃ לֹא־יֵאבֶדֶה יְהוָה
סָלַח־לוֹ כִּי־אֵז יַעֲשֶׂן אָף־יְהוָה וּקְנָאתוֹ בְּאִישׁ
הַהוּא וּרְבִצָּה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֵה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם׃ וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל־אֱלֹתֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ וַאֲמַר הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן
בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּירֵי אֲשֶׁר
יֵבֵא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ
הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ׃
גְּמֵרִית וּמִלַּח שֶׁרְפָה כָּל־אֶרֶץ־הָאָרֶץ לֹא תִזְרַע
וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יֵעָלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב

ספר הדברים

כמה פכת כרם ועמרה ארמה וצביים ^{ובכרים ק}

הפך יהוה באפו ובחמתו : ואמרו כל

הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת

מה חרי האף הגדול הזה : ואמרו עתה

אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותיהם

אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים :

וילכו ויעברו אלהים אחרים וישתחוו להם

אלהים אשר לא ידעו שויהי חלק להם :

ויחר אף יהוה בארץ החווא להביא עליה את כל הקללה הכתובה

בספר הזה : ויתשם יהוה מעל ארמון

באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ^{ל רכה}

ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת לרואי

אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם ^{א נקודות}

לעשות את כל דברי התורה הזאת

והיה כלי באו עליך כד

הדברים האלה הברכה והקללה אשר ^{רביעי}

נתתי לפניך והשבת אל לבבך ככל ^{שני כשהן}

הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה ^{מחוברין}

ושבת :

וּשְׁבַת עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַת בְּקִלּוֹ כְּכֹל
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנִיךָ בְּכֹל־
 לְבַבְךָ וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ׃ וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־שָׁבוֹתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ וּשְׁבִי וּקְבִצֵּךְ מִכָּל־
 הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
 אִם־יְהִי נִדְחֶךָ בְּקִצְרָה הַשָּׁמַיִם מִשֵּׁם
 יִקְבֹּצֶנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשֵּׁם יִקְחֶךָ׃ וְהִבִּיאֶךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְרָשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבֶנָּה וְהִרְבֶּנָּה מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמֵל־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבַבְךָ וְאֶת־לִבְבִי זָרַעַךָ
 לֵאחֲבֵרָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־לְבַבְךָ
 וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ * וְנָתַן יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאֱלוֹת הָאֵלֹהִים עַל־אִבְיֶךָ
 וְעַל־שְׁנֵאֵיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ׃ וְאֹתָהּ תָּשׁוּב
 וּשְׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפִרְיִי בְּטָנְךָ
 וּבְפִרְיִי בְּהַמְתֶּךָ וּבְפִרְיִי אֲדַמְתֶּךָ לְטֹבָה כִּי־
 יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוּשׁ עֵלְיֶיךָ לְטוֹב בְּאֲשֶׁר־

חמישי
 שלשי ביש
 מחוברין

ספר הדברים

שש על-אבותיך: כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:

ששי

ס כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא-נפלא את הוא ממך ולא
רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר כי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל-עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה: כי קרוב אלך
הדבר מאד בפיהך ובלבבך לעשורנו:

שביעי

ס ראה נתתי לפניך היום את
החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע:
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו וחיי תורבית וברכה יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע

בימי כשהן
מחוברין

ונרחת

וּנְדַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְעַבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי לָכֵס הַיּוֹם כִּי אֲבֹד
 תֵּאבְדוּן לֹא־תֵאָרִיכֵן יָמַי עַל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבוֹא שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ הִעַרְתִּי בְכֶס הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
 הַבְּרֻכָה וְהַקְּלִלָה וּבַחֲרַתְתָּ בַחַיִּים לְמַעַן
 תַּחֲיֶה אֶתָּה וּזְרַעְךָ׃ לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקֵהֶבּוּ כִּי הוּא
 חַיִּיךָ וְאָרְךָ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְתֵת לָהֶם׃

פ פ פ

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּךָ
 מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא־אוֹכֵל
 עוֹד לְצֵאת וּלְבוֹא וַיְהוֶה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
 לְפָנֶיךָ

ספר הדברים

לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
שני כאשר דבר יהוה: * ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמורי
ולארצם אשר השמיד אתם: ונתתם
יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
אשר צויתי אתכם: חזקו ואמנו אל
תיראו ואל תערצו מפניהם כיו יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
יעזבך: שלישי
זמשי כשהג
ויקרא משה ליהוה מחוברין
ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמנו
כי אתה תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם
ואתה תנחילנה אותם: ויהוה הוא
ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך
ולא יעזבך לא תירא ולא תהת
ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל: * ויצו משה
אותם.

אותם לאמר מקין שבע שנים במער שנת
 השמטה בחג הסכות : בכוא כל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
 יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם : הקהל את העם
 האנשים והנשים והטף ונרך אשר בשעריך
 למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
 התורה הזאת : וכניהם אשר לא
 ידעו ישמעו ולמדו לראת את יהוה
 אלהיכם כל הימים אשר אתם
 חיים על האדמה אשר אתם
 עברים את הירדן שמה לרשתה :

פ

חמישי
 ששי כג
 מתוכרין

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות
 קרא את הושע והתיצבו באהל מועד
 זאצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל
 מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן
 זיעמד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר
 יהוה

ספר הרברים

יהוה אל משה הנך שכב עם אבותי וקח
 העם הזה ונהי אחרי אלהי נכר האר
 אשר הוא בא שמה בקרבן ועזבני והפ
 את בריתי אשר כרתית אתו: וחרה א
 נו ביום ההוא ועזבתים והסתרתים
 מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
 וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כרא
 אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה
 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כר
 הרעה אשר עשה פי פנה אל אלהים
 אחרים: ועתה בתבו לכם את השירה
 הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
 בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת
 לשיר ביום אשר נשבעתי לאבותי וזבת חלב
 ודבש ואכל ושבע ורשן ופנה אל
 אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפ
 את בריתי: והיה כיתמצאן אתו רעות
 רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפני

ששי
 כי יעי כשהן
 מחוברין

לש

לַעֲדָךְ כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי יָדַעְתִּי אֶת־
 יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם אֲבִיאֲנֹו
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
 אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּלְמְדָהּ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּצֹו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוֹן
 וַיֹּאמֶר חֲזַק וְאִמֵן כִּי אִתָּה תָבִיא אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
 וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
 לְכַתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
 עַד תָּמַם׃ * וַיִּצֹו מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי
 אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר׃ לִקַּח אֵת סֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֹּה וְשִׁמַּתֶּם אֹתוֹ מִצֹּד אֲרוֹן בְּרִית־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שֵׁם בְּךָ לַעֲדָךְ׃ כִּי אֲנֹכִי
 יָדַעְתִּי אֶת־מַרְיָךְ וְאֶת־עַרְפָּךְ הַקְּשֶׁה הֵן
 בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמַּרִּים הֵיטֵם עִם־
 יְהוָה וְאִף כִּי־אַחֲרַי מוֹתִי׃ הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־
 כָּל־זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאִדְבַרְתֶּם
 בְּאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱדָה בָּם
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרַי

שביעי

בראש עמ
 ב"יה ש"ס
 סינע

מותי

ספר הדברים

מותי כִּי הִשְׁחַרְתָּ תִשְׁחַתּוּן וּמִרְתָּם מִן הַיָּם
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרֹאת אֶתְכֶם הָיָה
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת־הַרְעָבָעֵנִי וְיִדְבְּרוּ
לְהַכְעִיכוּ בְּמַעֲשֵׂה יַדְכֶם: וַיִּדְבֹר מִשֶׁה בְּאוֹנֵי
קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבַר־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עִדְתְּכֶם

פ פ פ

וּתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי
תֹזֵל בְּטַל אֲבִיר
וְכַרְבִּיבִים עֲלֵי־עֵינֶיךָ
הָבֹו גִדְל לֵאלֹהֵינוּ
כִּי כָל־דַּרְכֵינוּ מִשֶׁה
צָדִיק וַיִּשְׂרָהוּ
דֹר עֵקֶשׁ וּפְתֹלֵת
עֵם נָבֵל וְלֹא־הָיָה
הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַע
בֵּינוּ שָׁנוֹת דְּרוֹר
זְקֵנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לְךָ
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אֲבִיר

לֵב הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְבֶּרָה
P. 53 יַעֲרֹף בַּמָּטָר לִקְחֵי
כְּשַׁעִירִם עַל־דָּשָׁא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַצֹּר תָּמִים פְּעֻלוֹ
אֵל אֲמוֹנָה וְאֵין עֹול
שַׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמֵם
הֲלִיְהוֹה תִגְמְלוּ־זֹאת
הֲלוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיֶךָ
שְׁנֵי זְכָרִימוֹת עוֹלָם
שָׂאל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ
בְּהַנְחֵל עֲלֶיךָ גּוֹיִם

ה' רכתי
ז"א תיב'
גניעצמ'

יִצַב גְּבֻלַת עַמִּים

כִּי חֵלֶק יְהוֹה עִמּוֹ

יִמְצָאוּהוּ בָאָרֶץ מְדַבֵּר

יִסְבְּכֶנּוּהוּ בְּוִנְיָהוּ

כְּנִשְׂר יַעִיר קִנּוֹ

יִפְרֹשׁ כְּנַפְיוֹ יִקְחֵהוּ

יְהוֹה בְּרַד יִנְחֵנוּ

יִרְכְּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתֵי אָרֶץ

וַיִּנְקֵהוּ רֹב־שִׁמְסֵלַע

חֲמַאת בְּקָר וְחֵלֶב צֹאן

וְאֵילִים בְּנִיבִשָׁן וְעֵתוּדִים

וְדָם עֵנַב תִּשְׁתֶּה חֶמֶר :

שְׂמִנֹת עֵבֶית כִּשִׁית

וַיִּנְבֵּל צוֹר יִשְׁעָתוּ :

בַּתוֹעֵבֶת יִכְעִסְהוּ :

אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם

לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם :

וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֻלְלָךְ* :

מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו :

לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

יַעֲקֹב חֵבֶל נִחְלָתוּ :

וּבִתְהוֹ יֵלֶל יִשְׁמָן

יִצְרָנְהוּ כַּאֲשֶׁן עֵינָיו :

עַל־גּוֹזְלוֹ יִרְחֹף

יִשְׁאָהוּ עַל־אֲבֵרָתוֹ :

וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר* :

וַיֹּאכַל תְּנוּבוֹת שְׂדֵי

וְשִׁמְן מִחֲלָמִישׁ צוֹר :

עִם־חֵלֶב כְּרִים

עִם־חֵלֶב כְּלִיֹּת חֹטָה

וְיִשְׁמָן יִשְׂרוּן וַיִּבְעֹט

וַיִּפְשֵׁשׂ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ

יִקְנָאָהוּ בּוֹזִים

יִזְבְּחוּ לִשְׂדֵים לֹא־אֱלֹהִים

חֲדָשִׁים מִקְרֹב בָּאוּ

צוֹר יִלְדֵךְ תִּשְׂי יוֹדֵךְ

וַיִּרְא יְהוֹה וַיִּנְאֹץ רִבִּי

וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַהֶם

אֲרָאָה

אֲרָאָה

שליש
ר' יתיק

קדש

יוד

רבי

ספר הרברים

כי דור תהפכת
 הם קנאוני בלא
 ואני אקניאם בלא
 כי אש קדחה
 ותאכל ארץ
 אספה עליט
 מזי רעב ולהמי
 ושן בהמת אשלה
 מחוץ תשבלה
 גם בחור גם בחור
 אמרתי אפא
 לולי בעס אויב
 פן יאמרו ידנו
 כי גוי אבר עצות
 לו חכמו ישבילו
 איכה ירדף אחד
 אסלא כי צורם מנכ
 כי לא כצורנו צורם
 כי מגפן סרם גפ
 ומשרמת

אראה מה אחריתם
 בניס לא אמן כם
 בעסוני בהבליהם
 בגוי נבל אכעיסם
 ותיקר ער שאול תחתית
 ותלהט מוסרי הרים
 חצי אכלה כם
 וקטב מריר
 עם חמרת זחלי עפר
 ומחדרים אימה
 יונק עם איש שיבה
 אשביתה מאנוש זכרם
 פן ינכרו צרימו
 ולא יהוה פעל כל זאת
 ואין בהם תבונה *
 יבינו לאחריהם
 ושנים יניסו רבכה
 ויהוה הסגרים
 ואיבינו פלילים

חמישי

עֲנֵבְמוּ עֲנֵבֵי רֹשׁ

חַמַּת תַּנִּינִם יִנֵּם

הֲלֹא הוּא כַּמַּס עֲמָדֵי

לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם

כִּי קָרוֹב יוֹם אִירֹם

כִּי יִדְוֶן יְהוֹרֵה עֲמוֹ

כִּי יִרְאֶה פִּרְאֻזֹת יָד

וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ

אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ

יִקְוֵמוֹ וַיַּעֲזֹרְכֶם

רְאוּ יַעֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא

אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה

וְאִין מִיֵּדֵי מִצִּיל *
ששי

וְאָמַרְתִּי הִי אֲנִכִּי לְעַלְמֵם :

וְתֹאחֲזוּ בַּמִּשְׁפָּט יָדֵי

וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשֵׁלֵם :

וְחֲרָבֵי תֹאכְלֵ בֶשֶׂר

מִרְאֵשׁ פִּרְעוֹת אוֹיֵב :

כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוּם

וְנֶקֶם

וְמִשְׁדַּמַּת עֲמָרָה

אֲשֶׁכֶּלֶת מִרְדַּת לָמוֹ :

רְאֵשׁ פְּתִינִים אֲכֹזֵר :

חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי :

לַעֲתַת תִּמּוּט רִגְלֵם

וְחֹשׁ עֲתַדַּת לָמוֹ :

עַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם

וְאִפְסֵם עֲצוֹר וְעֲזוּב :

עֲזוֹר חֲסִיוֹ בּוֹ :

יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכֵם

יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :

וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי

מִחֲצֵתִי וְאֲנִי אֲרַפֵּא

בִּי אֲשֵׁא אֶל־שָׁמַיִם יָדֵי

אֶם־שָׁנוֹתֵי בִּרְקַח רַבִּי

אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרֵי

אֲשֶׁבִיר חֲצֵי מַדָּם

מַדָּם חֲלָלִי וְשִׁבִּיהַ

הַרְגִּינוּ גוֹיִם עֲמוֹ

וְנַקַם יִשׁוּב לְצַדִּיק

וּכְפַר אֲדַמְתוּ עֵינָיו

פ

שְׂבִיעַ וַיָּבֵא מִשֶּׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַשְּׂוֹרָה

הַזֹּאת בְּאָזְנוֹ הָעָם הוּא וְהוּא שֶׁעַבְדָּנוּן וַיִּבֶן

מִשֶּׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־

כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלֶּהֶם שִׁמּוּ לְבַבְכֶם

לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם

אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֹתָם

כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי לֹא־דְבוּרָה

הוּא אִמְכֶם כִּי־הוּא חַיִּיכֶם וּבְדַבַּר הַיּוֹם

תֵּאָרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אִתְּכֶם עֲבַדְתֶּם

אֶת־הַיִּרְדֵּן שְׂמֵה לְרִשְׁתָּהּ

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֵצֶם רֵיוֹם הָאָדָם

לֵאמֹר עֲלֵה אֶל־הָר הָעֵבְרִים הַזֶּה הָרֵגְבוּ

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וְרֵא

אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לְאֶחְזָה וּמַת בְּהַר אֲשֶׁר אִתָּה עֲלֵה שְׂמֵה

וְהָאֶסֶף אֶל־עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר־מַת אֶהְרֹן אֶחָדֶךָ

בְּהַר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמּוֹ עַל־אֲשֶׁר

מַעַלְתֶּם

הברכה שכר

מַעֲלֵתֶם בְּיַבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבֹת
קָדַשׁ מְדַבְּרֵי צֶן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדְשִׁתֶּם אוֹתִי
בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי מִנְגֵד תִּרְאֶה אֶת־
הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תִבּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
אֲנִי נָתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ פ פ

זאת הברכה אשר ברח משה איש לג
האלהים ארת בני ישראל לפני מותו :

P.54

פרשת שמחת

הורה

וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בַּיּוֹם וַיִּרְחַח מִשְׁעֵיר לָמוֹ
הוֹפִיעַ מִתַּר פֶּאֶרֶן וְאֶתְהָר מְרִבְּבֹת קָדַשׁ
מִיִּמֵּינוּ אֲשֶׁר־תִּלְמוֹ : אֵף חִבְּבַת עַמִּים כָּל־
קִדְשֵׁי בִידֶךָ וְהִסַּח תִּכְּוֹן לְרַגְלֶךָ יִשְׂרָאֵל
מְדַבְּרֵי־תִיב : תּוֹרָה צִוְּהֵנוּ מֹשֶׁה מֹרֶשֶׁה
קָהֳלֵת יַעֲקֹב : וַיְהִי בִישְׂרׁוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסֵּף
רֵאשֵׁי עַם יִחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל : יְחִי רֵאוּבֵן
וְאֶל־יִמֵּת וַיְהִי מִתִּינוּ מִסְפָּר : ס

מלה אחר
כתיב וק' ב'

וזאת ליהודה ויאמר שמע יהודה
קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו
ועזר

ספר הרברים

ועזר מצריו תהיה : פ

שני וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך
נסיתו במסרה תריבהו עלמי כריבה
האמר לאביו ולאמו לאראיתו ואת

בניו ק

לאהכיר ואת בנו לאירעבי שמרו אמרת
ובריתך ינצרו: יורו משפטך ריע
ותורתך לישראל ישימו קטורה בא
וכליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופי
ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנ
מן יקומו: ס לבנימן א

יריד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כר
שלישי היום ובין כתפיו שכן : ס וליזכ

אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים
מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואה
שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הרר
קדם וממגד גבעות עולם: וממגד אר
ומלאה ורצון שכני סגרה תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הוד
לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינח יהו

אפסי

הברכה

עכה

אֶפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רַב־בוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי

מִנְשָׁה: ׀ וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׂמַח רַב־יְעִי

זְבוּלָן בִּצְאֹתְךָ וַיִּשְׁשַׁכְר בְּאַהֲלֶיךָ: עַמִּים

הָרִי־יִקְרָאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צְדָקָה כִּי שִׁפְע

יָמִים יִנְקוּ וְשִׁפְנֵי טַמּוּנֵי הוֹל: ׀

וְלִגְד אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גַּד

כָּל־בֵּיא שֶׁכֶן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף־קִדְקִד: וַיֵּרָא

רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שֵׁם הַלֵּקֶת מַחֲקֵק כַּפּוֹן וַיִּתֵּא

רֵאשִׁי עִם צְדָקֶת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־

יִשְׂרָאֵל: ׀ וְלִדָן אָמַר דָן גִּיּוֹר הַכִּישׁ

אֲרִי־הַיִּזְנֵק מִן־הַבָּשָׂן: וְלִנְפֹתָלִי אָמַר נְפֹתָלִי

שִׁבְעַת רִצּוֹן וּמֵלֵא בְרַפְרַת יְהוָה יָם וּדְרוֹם

יִרְשָׁה: ׀ וְלֵאשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ

מִבְּנֵים אֲשֶׁר יִהְיֶה רִצּוֹן אֲחִיו וְטַבֵּל בְּשִׁמּוֹן

רָגְלוֹ: בְּרוּל וְנַחֲשֶׁת מִנְעַלְךָ וְכִימִיךָ דְבִאֲךָ:

אֵין כֹּאֵל יִשְׂרוּן רַכֵּב שָׁמַיִם בְּעֵזְרְךָ וּבְגֹאוֹתוֹ

שְׁחָקִים: * מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קָדְשׁ וּמִתַּחַת זֹרְעֵת שִׁשִׁי

עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד:

וַיִּשְׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַר עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ

דגן ותירוש אף עמיו יערפו טל :
ישראל מי כמך עם נושע ביהוה מני
ואשר הרב באותך ויכחשו איכילך לך וא
על כמותיכו תדרך :

לד
שביעי

ויעל משה מערבת מואב אל
נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו וירא
יהוה את כל הארץ את הגלעד עד
ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הנגב וארץ הכנען בקעת ירחו
התמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו
הארץ אשר נשבעתי ל אברהם ל יצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיה
בעיניך ושמה ל א תעבר : ויברך
משה עבד יהוה בארץ מואב על
יהוה : ויקבר אתו בני בארץ מואב
בית פעור ולא ידע איש את קברתו
היום הזה : ומשה בן מאה ויששים
במתו לא זכהתה עינו ולא נסלהה : ויב

לרוב

בני

הברכה שכה

בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים
יום ויתמו ימי בכי אבל משה : ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה : ולא קם נביא עוד
בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל
פנים : לכל האתת והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו : ולכל רוד החזקה
לכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעני כל ישראל :

יגמור באמונת
שיטה שכסוף
הדף

חזק

תמו ונשלמו חמשה חומשי תורה
שבה ותהלה לאל גדול ונורא :

הזו השלמת הספר הנכבד והנורא הזה ביום ו' ששה עשר יום
חייט שכט' בשנת וסדר עתה שמע בקלי איניצך ויהי אלהים
עמך יהיה אתה לעם מול האלהים לפ"ק : דוא ברחמינו יצילנו
סיגיאות ויטע יראתו וחורתו כלבנו לכלתי נחמא :

סכום פסוקי דספר דכדוקי תשע מאות וחמשים וחמשה • הנני
והציו ועשית על פי הדבר אשר יגיד לך : ופרשיותיו י"א • א
בעבותים סימן : וסדריו כ"ז • יפוח אמונה יגיד צדק סימן :
ל"ד • אורה ל' ככל לבב סימן : מגיין הפתוחות שלש
וארבעה • והסתומות מאה ועשרים וארבעה •
מאה וחמשים ושמונה פרשיות • וכסא
ינהילם סימן :

סכום פסוקי כל התורה חמשה אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה
ואר **החמה** יהיה שבעתים סימן : והציו וישם עליו את
ויתן אל החשן את האורים ואת החמים :

מניין פתוחות כל התורה מאתיים ותשעים • ככל
לו צ"ר סימן : והסתומות שלש מאות ושבע
ותשעה • אני י"ב בעתה אהייטנה סימן :

נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות שש מאות
וששים ותשעה • ואר"ה סימן הורה תורה

אני אליהו יהודה ליאון מגיה וכופר טוב
לא"ה הסופר המופלג החסיד ועניו כה"ר מ"ב י"ה יהודה ל"ה
זל"ה אשר עלה אל האלהים אור ליום שלישי כ"ח לחוד אדר א"ה

בשנת תח"י נפשי ותהללך • בעיר המהוללה

הזאת אמשטרדאם

ולשפירת חמאה סימן טוב תהא לך ל'מנין הפרשיות כן

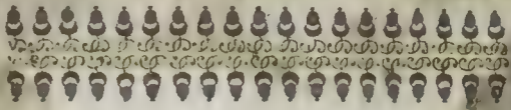
וְאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שֵׁם מִשֶׁה' וְאֶנְקוּשׁ הָאֵי סִמְנֵי
שלמה בן דוד די אוליוורה יבדך אחוז אלהים

אשר שקר על דלתות ספר התורה הוה לרצונו לפני

ה' ושבר מזוזה פתחיו ער תומו בשנה

תורה צוה לנו משה מורשה

קד"ה לת יעקב

קודם ההפטרות יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר בחר בנביאים טובים
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך
 אתה יי הבוחר בתורה במשה עבדו
 וב ישראל עמו ובנביאי האמת והצדק:

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
 כל העולמים צדיק בכל
 הדורות האל הנאמן האומר ועושה
 מדבר ומקיים כי כל דבריו אמת וצדק
 נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך
 ודבר אדע מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי
 אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יי האל
 הנאמן בכל דבריו:

בדכות ההפטרות

רחם על ציון כִּי הִיא בֵּית הַיְיָ וְעַל

נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָתָהּ

שְׂמַחֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַנְּבִיאִים

עֲבַדְךָ וּבַמַּלְכוּת בֵּית הַיְיָ

מִשִּׁיחְךָ בְּמַהֲרָה יִבְאוּ וְיַגִּיל לַבְּנוֹת עַל כַּסְפָּם

לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵים אַחֲרֵי

כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׂמַחֲנוּ

יְיָ נִרְוֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד בְּרוּךְ אַתָּה

מִגֵּן דָּוִד:

הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּרָה וְעַל הַנְּבִיאִים

וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַתָּת לַנוֹ

אֱלֹהֵינוּ לְקַדְוֶשָׁה וּלְמִנּוּחָהּ לְכַסְפָּם

וּלְתַפְאֲרָתָהּ עַל הַבַּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנוּ מוֹדֵים

לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְיָ תְּבָרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל

יְהוָה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד בְּרוּךְ אַתָּה

מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת:

על

לשלוש רגלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

(ועל יום המנוח הזה) (ועל יום חג המצות הזה)

ועל יום טוב מקרא קדש הזה * שנתת לנו " אלהינו לקדושה

ולמנוחה לכבוד ולתפארת * על הכל " אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך

יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד * ברוך אתה " מקדש השבת וישראל והזמנים :

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

(ועל יום המנוח הזה) ועל יום הזכרון הזה

ועל יום טוב מקרא קדש הזה * שנתת לנו " אלהינו לקדושה

ולמנוחה לכבוד ולתפארת * על הכל " אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך

יתברך שמך בפני כל חי תמיד

ברכות ההפטרות

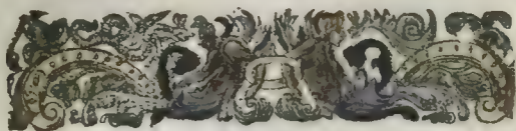
תמיד לעולם ועד ודברך מלכנו אמת וקדש
לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ
מקדש השבת וישראל ויום הזכרון

ליום הכפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
(ועל יום המנוח הזה) ועל יום הכפורים

הזה ועל יום סליחת העון הזה ועל יום
מקדש קדש הזה שנתת לנו יי אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארה
ולמהילה לסליחה ולכפרה ולמחול
את כל עונותינו על הכל יי אלהינו
מודים לך ומברכים אותך יתברך שמי
בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך מלכנו
אמת וקיים לעד ברוך אתה יי מלך מבורך
וכולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל
ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך
כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום

הכפורים:

הפטרות בראשית בישעיה סימן מב של
כה אִמַר הָאֱלֹהִים יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
וְנוֹטִיָּהֶם רַקַּע הָאָרֶץ וְצִאֲצִיָּאִיהָ נִתַּן
נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיָּה וְרוּחַ לְהִלְכִים בָּהּ :
אֲנִי יְהוָה קְרָאֲרֵיךְ בְּצַדֵּק וְאֶחְזֹק בְּיָדְךָ
וְאֶצְרֹךְ וְאֶתְנַן לְבְרִית עִם לְאוֹר גּוֹיִם :
לְפַקֵּחַ עֵינַיִם עֲוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֶסִּיר
מִבֵּית כְּלָא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ : אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
וְכַבֹּדִי לֹא אֶחְדָּל לְאַתָּן וְתִהְיֶה לְפִסְלִים :
הָרֵאשִׁנּוֹת הִנֵּה בָאוּ וְחִדְשׁוּרָת אֲנִי מִגִּיד
בְּטָרָם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמֶעַ אֶתְכֶם : שִׁירוֹ
לְיְהוָה שִׁיר חֲדָשׁ הִתְהַלְתֶּן מִקְצֵה הָאָרֶץ
יֹרְדֵי הַיָּם וּמִלְאוֹ אַיִם וַיִּשְׁבִּיהֶם : יִשְׂאוּ
מִדְּבַר וְעָרְוּ חֲצֵרִים תִּשָּׁב קָדַר יִלְנֹן יִשְׁבִּי
סָלַע מִרְאֵשׁ הָרִים יִצְוָחוּ : יִשְׂמוּ לְיְהוָה
כְּבוֹד וְתִהְיֶה לָּהֶם בְּאֵיִם יִגִּדוּ : יְהוָה כְּבוֹד
יֵצֵא כְּאֵשׁ מִלַּחְמֹת יִעַר קִנְאָה יִרְעֵ אֶת־
יִצְרִיחַ

הפטרות בראשית

יצליח על-אויביו יתגבר: החשיתי מעי
 אחריש את-אפק כיולדה אפעה א
 ואשאף יחד: אחריב הרים וגבעות ו
 עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואנ
 אוביש: והולכתי עורים בדרך לא
 בנתיבות לאידעו אדריכם אשים מה
 לפניהם לאור ומעקשים למישור א
 הדברים עשיתם ולא עזבתים: נסגו א
 יבשו בשרת הבטחים בפסל האמור
 למסכה אתם אלהינו: החרשים ש
 והעורים הביטו לראות: מי עור כי א
 עבדיוחרש כמלאכי אשלח מי עור כמ
 ועור כעבד יהוה: ראית רבות ולא ת
 פקה אזנים ולא ישמע: יהוה חפין ל
 צדקו יגדיל תורה ויאדיר: כאן מסיימן הספד
 והוא עם-בזו ושמוי הפח בחורים כ
 ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מ
 משפחה ואין אמר השב: מי בכס א
 זאת יקשיבו וישמע לאחור: מי נתן למש
 עקב

ראתק

למסיפת
ק

הפטרת בראשית שלא

יעקב וישראל לבזים הלא יהוה זו חטאנו
לא ולא אבנו בדרכיו הלוך ולא שמענו
בתורתו: וישפך עליו חמה אפו ועזו
מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער
בו ולא ישים על לב: זעתה כה אמר יהוה
בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי
גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: כי
תעבר במים אתך אני ובנהרות לא
ישטפוך כי תלך כמו אש לא תכוה ולהבה
לא תבער בך: כי אני יהוה אלהיך קרוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש
וכבא תחתיך: מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים
תחרת נפשך: אל תירא כי אתך אני
ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך:
אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי
בני מרחוק ובנותי מקצרה הארץ: כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף
עשיתיו: הוציא עם עור ועינים ישוחרשים
ואזנים

הפטרת תולדות נח

ואזנים למו: כל הגוים נקבצו ויחדו
לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות יש
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמר
אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחר
למען תרעו ותאמינו לי ותבינו כי אני
לפני לאנוצר אל ואחרי לא יהיה:

הפטרת תולדות נח בישעיה סימן נד

דני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצדי
לא חלה כירבים בני שמי
מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי נפש
אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשש
האריכי מתריך ויתרתיך חזקי: כי ירא
ושמאול תפרצי וזרעך גוים ירש ועיני
נשמות יושבו: אל תיראי כי לא תבזי
ואל תבלמי כי לא תחפירי כי נשתי
עלוכיך תשכחי וחרפתי אלמנותיך
תזכרי עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאו
שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי בלהאי
יקרא

הפטרת תולדות נח שלב

יְקַרְאֵנִי: כִּי־כֹאֲשֶׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ
קִרְאֵךְ יְהוָה וְאִשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאַס אִמְרֵי
אֱלֹהֶיךָ: בְּרַגַע קָטָן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים
גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ: בְּשִׁצְף קִצְף הִסְתַּרְתִּי פָנַי
רַגַע מִמֶּךָ וּבַחֲסֵד עוֹלָם רַחַמְתִּיךָ אִמְרֵי
גְּאֻלְךָ יְהוָה: כִּי־מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְר מִי־נָח עוֹד עַל־הָאָרֶץ כִּן
נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצְף עֲלֶיךָ וּמִגְּעַר־כֶּבֶד: כִּי
הֵהָרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבוּעוֹת תִּמְוִטֶנָּה וְחִסְדֵי
מֵאֲתָךְ לֹא־יִכּוֹשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא־תִמּוֹט
אִמְרֵי מִרְחַמְךָ יְהוָה:

כאן מסיימין הספרדים

עֵינָה סַעְרָה לֹא נַחֲמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מִרְבִּיץ
בַּפּוֹךְ אֲבִיךָ וַיִּסְדַּתִּיךָ בַּסְּפִירִים: וְשִׁמְתִי
בְּדַכּוֹר שְׁמִי־שִׁתִּיךָ וְשִׁעְרֶיךָ לְאֲבִי אֶקְרָח
וְכָל־גְּבוּלְךָ לְאֲבִי־חֶפְזִין: וְכָל־בְּנֶיךָ לְמוֹדֵי
יְהוָה וְרַב־שְׁלוֹם בְּנֶיךָ: בְּצַדִּיקָה תִּכּוֹנְנֵי
רַחֲמֵי מֵעֶשֶׂק כִּי־לֹא תִירָאִי וּמִמַּחְתָּה
כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלֶיךָ: הֵן גּוֹר יְגוֹר אֶפֶס
מֵאוֹתֵי מִי־גַר אֲתָךְ עֲלֶיךָ יִפּוֹל: הֵן אֲנֹכִי
בִּרְאֵתִי

הנה ק

הפטרת לך לך

בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כח
למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל
כל-כלי יוצר עליך לא יצלה וכל-
תקום אתך למשפט תרשיע זאת נחור
עברי יהודה וצדקתם מאתי נאם יהודה
הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לונם
לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כח
ובלוא מחיר יין וחלב: למרה תשקד
כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבע
שמעו שמוע אלי ואכלו טובותי
בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אר
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם בר
עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומ
נתתיו נגיד ומצודה לאמים: הן גוי לא
תרע תקרא וגוי לא ירעך אליך יו
למען יהיה אליהך ולקרוש ישראל
פארך:

הפטרת לך לך שלג

הפטרת לך לך בישעיה סימן מ

למה תאמר יעקב ורתדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהורה ומאלהי
משפטי יעבור: הלוא ידעת אם לא שמעת
אלהי עולם ויהוה בורא קצות הארץ לא
יעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: נתן ליעף
כח ולאין אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים
ויגעו ובחורים בשול יבשלו: וקוי יהוה
יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירוצו ולא
יגעו ילכו ולא יעפו: ההרישו אלי אלים
זלאמים יחליפו כח יגשו אגז ידברו יחדו
למשפט נקרבה: מי העיר ממזרח צדק
יקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים
ידד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו:
ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא
יבוא: מי פעל ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא:
ראו אלים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו
ויאיתיון: איש את דעהו יעזרו ולא אחיו
יאמר

הפטרת לך לך

יאמר חזק: ויחזק הרש את צלף מד
פטיש את הולם פעם אומר להבק טוב
ויחזקו במסמרים לא ימוט: ואתה יש
עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם
אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ
ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי את
בחרתיך ולא מאסתך: אל תירא פני
אני אל תשתע כפי אני אלהיך אפני
אף עזרתך אף תמכתך בימין צדקי
הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהונתן
ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצרתך יהיו כאין וכאפס אדם
מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך מה
ימנך האמר לך אל תירא אני עזרתך וא
תיראי תולעת יעקב מתי ישראל א
עזרתך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל
הנה שמתך למורג חרוץ הרש בעל פיני
תרוש הרים ותדק וגבעור במין תשים
תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אהב
ואהה

הפטרת וירא
שלך
ואתה תגיל ביהוה בקרושי ישראל תתהלל:

הפטרת וירא במלכים שני סימן ד

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי

מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את
יהוה והנשרה בא לקחת את שני ילדיו
לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה

לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לך
לשפחתך כל בבית כי אס-אסוך שמן:

ויאמר לך שאלו לך כלים מן החוץ מאת
כל שכניכי כלים רקים אל תמעיטי:

ובאת וסגרת הדלת בעודך ובעד-בניך
ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי:

ותלך מאתו ותסגר הדלת בערה ובעד
בניה הם מנשים אליה והיא מיצקת:

ויהי ובמלאת הכלים ותאמר אל-בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד

כלי ויעמד השמן: ותבא ותגר לאיש
האלהים

לד ק

שכניך ק

מוצקת ק

הפטרות וירא

האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלם
את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: ויהי
היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשר
גדולה ותחזקבו לאכל לחם ויהי מדי עב
יסר שמה לאכל לחם: ותאמר אל איש
הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קור
קטורה ונשים לו שם מטה ושלח ונכפא
זמנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: ויהי
היום ויבא שמה ויסר אל העלירה וישכב
שמה: ויאמר אל גיחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו:
ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרות
אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות
לך היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת
ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבר
בן איזלה ואישה זקן: ויאמר קרא לה
ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועז
הזה.

שיר ובגיד
ק' ק'

הפטרת וירא שלה

הַזֶּה כִּיעַת חַיָּה אֶתִי חֲבֵקֶת בֶּן וְתֹאמַר אֶל-^{את ק}
 אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-תִּכְזֹב בְּשִׁפְחָתְךָ :
 וְתַהַר הָאִשָּׁה וְתִלְדַּךְ בֶּן לְמוֹעֵד הַזֶּה כִּיעַת
 חַיָּה אֲשֶׁר-דָּבַר אֵלֶיהָ אֱלִישֶׁעַ: וַיְגַדֵּל הַיֶּלֶד
 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל-אָבִיו אֶל-הַקְּצָרִים :
 וַיֹּאמֶר אֶל-אָבִיו רֵאשִׁי רֵאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל-
 הַנְּעָר שְׂאֵהוּ אֶל-אִמּוֹ: וַיִּשְׂאֵהוּ וַיְבִאֵהוּ
 אֶל-אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל-בְּרִכְיָה עַד-הַצְּהָרִים
 וַיָּמָת: וְתַעַל וְתִשְׁכְּבֵהוּ עַל-מִטַּת אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וְתִסְגֹּר בְּעֵדוֹ וְתֵצֵא: וְתִקְרָא אֶל-
 אִשָּׁה וְתֹאמַר שְׁלַחַה נָּא לִי אֶחָד מִן
 הַנְּעָרִים וְאֶחַת הָאֶתְנּוֹת וְאֶרְוֶצָה עַד-אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וְאֶשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר מְרוּעַ אֶתִי ^{את ק}
 הַלַּכְתִּי יְלִיּוֹ הַיּוֹם לֹא-הָדַשׁ וְלֹא שִׁבַּת ^{הלכת ק}
 וְתֹאמַר שְׁלוֹם:

כאן מסיימן הספרדים

וְתַחֲבֹשׁ הָאֶתְנוֹן וְתֹאמַר אֶל-נְעֵרָה נְהַג וְלֶךְ
 אֶל-תַּעְזָר לִי לְרִכָּב כִּי אִם-אִמַּרְתִּי לֶךְ :
 וְתִלְךְ וְתִבֵּא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַר
 הַכְּרֵמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ

מנגד

הפטרת וירא

מִנְּגֹד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחֹזִי נַעֲרוֹ הֲנֵה הַשְּׁנוֹמִית
הַלֹּז׃ עֵתָה רוּיָדְנָא לְקִרְאָתָהּ וַאֲמַרְתִּי
הַשְּׁלוֹם לְךָ הַשְּׁלוֹם לְאִישׁךָ הַשְּׁלוֹם לְיָדְךָ
וְהָאִמְרַת שְׁלוֹם׃ וַתֵּבֵא אֶל־אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֶל־הַהָר וַתַּחֲזֹק בְּרַגְלָיו וַיִּגְשׁ גִּיחֹזִי לְהַרְפֹּת
וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים הֲרִפְרָה לָּהּ כִּי־נִפְשָׁתָהּ
מִרְהָלָה וַיְהִי הָעֵלִים כַּמְּנִי וְלֹא הִגִּיד לִי
וְהִנְאִמְרַת הַשְּׁאֵלֶתִי בֶן־מֵאֵת אֲדֹנָי הַהָר
אֲמַרְתִּי לֹא־תִשְׁלַח אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר לְגִיחֹזִי הֲנִי
מִתְנַיֵּךְ וְקַח מִשְׁעֵנְתִּי בַיָּדְךָ וְלֶךְ כִּי־תִכְנָע
אִישׁ לֹא־תִבְרַכְנוּ וְכִי־יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא־תִעָנֶנּוּ
וְשָׁמַת מִשְׁעֵנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנְּעָר׃ וְהָאִמְרַת
הַנְּעָר חִי־יְהוֹה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזָבְךָ וְקַח
וְלֶךְ אַחֲרָיָה׃ וְגִיחֹזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשָּׁב
אֶת־הַמִּשְׁעָנֹת עַל־פְּנֵי הַנְּעָר וַאֲיִן קוֹלוֹ
קָשָׁב וַיִּשָּׁב לְקִרְאָתוֹ וַיִּגְדְּלוּ לַאֲמֹר לֹא
הִקְיִן הַנְּעָר׃ וַיֵּבֵא אֱלִישֶׁע הַבַּיִתָּה וְהִנֵּה
הַנְּעָר מֵת מִשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ׃ וַיֵּבֵא וַיִּכְתֹּב
הַדְּרָת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְּפֹלֵל אֶל־יְהוָה׃ וַיִּשָּׁב
וַיִּשְׁכַּב

הפטרת חיי שרה שלו

וַיִּשְׁכַּב עַל-הַיְלֹד וַיִּשֶׁם פִּיּוֹ עַל-פִּיּוֹ וְעֵינָיו עַל-
עֵינָיו וּכְפִיּוֹ עַל-כַּפָּוֹ וַיִּגְהַר עָלָיו וַיַּחֵם בִּישָׁר ^{כפיו ק}
הַיְלֹד: וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית אַחַת הַנְּהָ וְאַחַת
הַנְּהָ וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְוֹר הַנְּעָר עַד-שֶׁבַע
פַּעַמִּים וַיִּפְקַח הַנְּעָר אֶת-עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל-
גִּיחֹזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל-הַטַּנְמִית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאָהּ וַתֵּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֶךָ: וַתֵּבֵא
וַתִּפֹּל עַל-רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה וַתִּשָּׂא
אֶת-בְּנֵהּ וַתִּצָּא:

הפטרת חיי שרה במלכים א סימן א

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו
בכנדים ולא יחס לו: ויאמרו
לו עבדיו ויבקשו לארני המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ורתהו לו סכנת
ושכבה בחיקך וחס לארני המלך: ויבקשו
נערה יפה בכל אבול ישראל וימצאו אר-
אביעג הטנמית ויבאו אותה למלך:
והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת
ותשרתהו

הפטרת חיי שרה

וַתֵּשֶׁרְתֶּהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ: וַאֲדֹנָיָהּ
חָנִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעֲשֶׂה
רַכְבּוֹ וּפָרָשִׁים וְחֻמְשִׁים אִישׁ רָצִים לִפְנֵיהֶן
וְלֹא אֵעֲצָבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מְדוּעַ כִּכֵּן
עָשִׂיתָ וְגַם הוּא טוֹב תֵּאֲדָר מֵאֲדָר וְאַתָּה לֹא
אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם: וַיְהִי רַבְרָיו עִם יוֹאֵב בֶּן
צְרוּרָה וְעִם אֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזֹרוּ אֹתָהּ
אֲדֹנָיָהּ: וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בְּךָ הָיוּ
וְנָתַן הַנְּבִיא וְשָׁמְעִי וְרַעִי וְהַגְּבוּרִים אִשְׁתֵּי
לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנָיָהּ: וַיִּזְבַּח אֲדֹנָיָהּ
צֹאן וּבִקְרָה וּמְרִיא עִם אֲבָן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר
אֵצֶל עֵין רִגְלָהּ וַיִּקְרָא אֶת כָּל אַחֵיו בְּנֵי הַמִּטָּה
וְלִכְלֹ אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ: וְאֵת
הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֵת הַגְּבוּרִים וְאֵת שְׁלֹמֹה
אֲחִיו לֹא קָרָא: וַיֹּאמֶר נָתַן אֶל־בֵּית שֵׁנִי
אִם־שָׁלְמָה לֵאמֹר הֲלֹא שָׁמַעַתְּ כִּי נָתַן
אֲדֹנָיָהּ בֶּן־חָנִּית וְאֲדֹנָיָהּ דָּוִד לֹא יָדָעָהּ
וְעַתָּה לִכְי אֵי־עֲצָךְ גַּא עֲצָה וּמַלְטֵי אֲדָר
נִפְשֶׁךָ וְאֶת־נַפְשׁ בְּנֶךָ שְׁלָמָה: לִכְי וּבֵא
אל

אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמְרָת אֵלָיו הֲלֹא־אֵתֶרֶת
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתְּךָ לֵאמֹר כִּי־
 שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי
 וּמִדּוּעַ מֶלֶךְ אֲדֹנָי הוּא׃ הִנֵּה עוֹרֵךְ מִדְּבַרְתָּ שֵׁם
 עִם־הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרָי וּמִלֹּאתִי אֶת־
 דְּבָרְךָ׃ וְתָבוֹא בֵּית־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ
 הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וְאֲבִישָׁנָה שְׁנֹנֵמִית
 מִשְׁרַת אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ וְתִקַּד בֵּית־שֶׁבַע
 וְתִשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־לֶּךָ׃
 וְתֹאמַר לוֹ אֲדֹנָי אֵתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בִּיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְאַמְתְּךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא
 יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנָי מֶלֶךְ
 וְעַתָּה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ׃ וַיִּזְבַּח שׁוֹר
 וּמְרִיא וְזָעֵן רֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 וּלְאֲבֵיתֵר הַכֹּהֵן וּלְיָאֵב שֶׁר הַצִּבְאוֹ וּלְשְׁלֹמֹה
 עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ וְאֵתָּה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לְהֵס מִי יֵשֵׁב עַל־
 כִּסֵּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וְהִיָּה כִּשְׁכֵב
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהִיָּתִי אֲנִי וּבְנֵי

הפטרת חיי שרה

שְׁלֹמֹה הַטָּאִים : וְהִנֵּה עֹדְנָה מְדַבֵּרָה
הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנְּבִיא בֹא : וַיְגִידוּ לַמֶּלֶךְ
הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא וַיֵּבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֶף
לַמֶּלֶךְ עַל־אִפְיוֹ אֲרֻצָּה : וַיֹּאמְרוּ
הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנָי הוּא יִמְלֹךְ אַחֲרָיו
יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאֵי : כִּי יֵרֵד הַיּוֹם וַיִּזְכֹּר
וּמְרִיאֵי־זִצְאָן לִרְבִּי וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי־הַ
וּלְשָׂרֵי־הַצִּבָּא וּלְאֲבֵיתָר הַכֹּהֵן וְהַנְּסִי
וְשֵׁתִים לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָי
וְלִי אֲנִי עֹבֵדְךָ וְלְצֹדֵק הַכֹּהֵן וּלְבִנְיָמִן
יְהוֹדֵעַ וּלְשֹׁלֹמֹה עֹבֵדְךָ לֹא קָרָא : אִם
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא־הָיָה
אֶת־עֹבֵדְךָ מִי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנָי
אַחֲרָיו : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ
לְבָתֵּי־שֶׁבַע וּתְבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהִנֵּה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
אִשְׁרֵי־פֶרֶה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה : כִּי־נָסַח
נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־אֶמַר
עַל־מֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאֵי
תְּהִי

עֵיד ק

הפטרת תולדות שלח

תחתי כי בן אעשה היום הזה: ותקד בת-
שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יהי
אדני המלך דוד לעלם:

הפטרת תולדות בתרי עשר במלאכי סימן א

משא דבר יהוה אל ישראל ביד
מלאכי: אהבתי אתכם אמר

יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו

לי עקב נאם יהוה ואהב את יעקב: ואת

עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת

גחלתו לתנות מדבר: כי תאמר אדום

דששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה

זבאות המרה יבנו ואני אהרום וקראו להם

גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה ער-

עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו

יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: בן יכבד

אב ועבד אדני ואם אב אני איה כבודי

ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה

זבאות לכם הכהנים בוז שמי ואמרתם

הפטרת תולדות

במה בזינו את שמך: מגישים על-כ
לחם מגאל ואמרתם במה נא
באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי
עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה
רע הקריבהו נא לפחתך הירצק או
פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלה
פניאל ויחננו מידכם היתה זאת הישא
פנים אמר יהוה צבאות: מי גס בכסו
דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין ל
בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא
מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבוא
שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגשי
ומנחה טהורה כי גרול שמי בגוים
יהוה צבאות: ואתם מחללים אתו באמ
שלחן יהוה מגאל הוא וניבו נבזה אכ
ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו
יהוה צבאות והבאתם גזול ואת
ואת החולה והבאתם את המנחה הא
אותה מידכם אמר יהוה: וארור נכל
בעד

הפטרת תולדות שלט

בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי
 מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי
 נורא בגוים: ועתה אליכם המצוה הזאת
 הכהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו
 על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
 ושלחתי בכם את המארה זרותי את
 ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים
 על לב: הנני גער לכם את הזרע וזריתי
 פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
 אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את
 המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר
 יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים
 והשלום ואתנם לו מורא ויראני ומפני
 שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו
 ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור
 הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כחן
 ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
 יהוה צבאות הוא:

הפטרת ויצא

הפטרת ויצא בהושע סימן יא

ועמי תלואים לשובתי ואל
יקראו יחד לא ירומם איך א
אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כא
אשימך בצבאים נהפך עלי לבי יחד נ
נחומי: לא אעשה חרון אפי לא א
לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בק
קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה
כאריה ישאג כיהוא ישאג ויחררו נ
מים: יחררו כצפור ממצרים וכיונה מ
אשור והושבתים על בתיהם נאסו י
סבבני בכחש אפרים וכמרמה בית י
ויהודה עדר עס אל ועם קדושים נא
אפרים רעה רוח ורדף קלים כל הו
וישר ירבה וברית עם אשור יכרתו ו
למצרים יובל: וריב ליהודה עם ח
ולפקד על יעקב כדרכיו כמעללו י
לו: כבטן עקב את אחיו וכאונן שרה א
אלהים

אלהים: וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן
 לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה
 באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקורה
 אל אלהיך תמיד: כנען בידו מאזני מרמה
 לעשק אהב: ויאמר אפרים אף עשרתי
 מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון
 אשר חטא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד:
 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרבתי
 וביד הנביאים אדמה: אם גלעד און אף
 שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם
 בגלים על תלמי שדי:

כאן מתחילים האשכנזים הפטרת וישלח

ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל
 באשה ובאשה שמר: ובנביא
 העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא
 גשמר: הכעים אפרים תמרורים ודמיו
 כט ר 4 29 עליו

הפטרת וישלח

עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: מן
אפרים רתת נשא הוא בישראל ויהי
בבעל וימת: ועתה יוספור חטאת
להם מסכה מבספם כתבונם עצבים מס
חרשים כלה להם הם אמרים זכחי את
עגלים ישקון: לכן יהיו בענן בקר וכני
משבים הדרך כמין יסער מגן וכני
מארבה: ואנכי יהוה אלהיך מארץ כנען
ואלהים זולתי לא תרעומושיע אין בלתי
אני ירעתך במדבר בארץ תלאונה
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבסעל
שבחוני: ואהי להם כמו שחל כנמרי
דרך אשור: אפגשם כרב שכול ואני
סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה
תבקעם: שחתך ישראל כיבי בעורך
אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עת
ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושופט
אתך לך מלך באפי ואקח בעברתי: צדק
עון אפרים צפונה חטאתו: חבלי ילדה
יבאו

הפטרת וישלח שמא

יבאו לו הוא בן לא הכם כי עת לא יעמו
במשבר בנים: מיד שאול אפדם ממורת
אגאלם אהי דבריק מות אהי קטבך שאול
נחם יסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא
יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש
מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל
כלי חמדה: תאשם שמרון כי מרתה
באלהיה בחרב יפלו עללירם ירמשו
זהריותיו יבקעו: שובה ישראל ער יהוה
אלהיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם
דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא
נאמר עזר אלהינו למעשה ידינו אשר בך
רחם יתום: ארפא משובתם אהבם נרבה
כי שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל
יפרח בשושנה ויך שרשיו כלבנון: ילכו
ינקותיו ויהי כזירת הודו זריח לו כלבנון:
ישבו ישבני בצלו יחיו דגן ויפרחו בגפן

הפטרת וישלח

זָכְרוּ בֵּין לְבָנוֹן : אִפְרַיִם מִהַר הַ
לְעֵצִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי מִנִּי
רַעַן מִמִּנִּי פָרִיךְ נִמְצָא : מִי חֲכָם
אֱלֹהֵי נֶבֶן וְיָדַעַם כִּי יִשְׂרָאֵל הָרַבִּי
וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם :

הפטרת וישלח בתרי עשר בעבריה סני

חזון עֲבַרְיָה כֹה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
לְאֵדוֹם שְׁמוּעָה שְׁמַעְנוּ מֵאֵדוֹם
וְצִיר בְּגוֹיִם שֶׁלַח קוֹמוּ וְנִקְוֵמָה עִיר
לְמַלְחָמָה : הִנֵּה קִטָּן נִתְתִּיךָ בְּגוֹיִם כְּבוֹדֵי
מֵאֵד : זְרוֹן לִבְךָ הַשֵּׂאֵךְ שְׂכַנִּי בַחֲגוּרֵי
מָרוֹם שִׁבְתוּ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אֶרֶץ
אִם-תִּגְבֶּיהָ כִּנְשֵׁר וְאִם-בֵּין כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם
קִנְךָ מִשָּׁם אֲוִירֶךָ נֹאסִי-הוּזָה : אִם-גִּנְנֵנִי
בְּאֵרֶץ אִם-שָׁדְדִי לַיְלָה אֵיךְ נִרְמַתִּי
הֲלוֹא יִגְבּוּדִים אִם-בְּצִרִים בְּאוֹרֵךְ נִרְמַתִּי
יִשְׁאִירוּ עַל-רֹתִי : אֵיךְ נִחַפְשׁוּ עֵשׂוּ וְעֵמֶן
מִצְפְּנָיו : עַד-הַגְּבוּל שֶׁלְּחוֹף-כָּל-אֶרֶץ
בְּרִיחֶךָ

הפטרת וישלח שמא

בְּרִיתְךָ הַשְּׂאֹף יִכְלוּ לָךְ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹךְ
לַחֲמֹךְ יִשְׂמוּ מִזֹּר תַּחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ :
הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נָאִם יְהוָה וְהֵאֱבֹרְתִי
חַכְמִים מְאֹד וְתְבוּנָה מֵהַר עֵשׂוֹ : וְחַתּוֹ
גְּבוּרֶיךָ תִּימָן לְמַעַן יִכְרַת אִישׁ מֵהַר עֵשׂוֹ
מִקָּטָל : מִחֲמַס אַחֶיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּךָ בּוֹשָׁה
וְנִכְרַת לְעוֹלָם : בַּיּוֹם עֲמֹךְ מִנְּגַר בַּיּוֹם
שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ וְעַל־
יְרוּשָׁלַם יְדוּ גּוֹרֵל גַּם אֶתְּךָ כְּאַחַר מֵהֶם :
וְאַל תֵּרָא בַּיּוֹם אַחֶיךָ בַּיּוֹם נִכְרוּ וְאַל־
תִּשְׂמַח לְבְנֵי יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדָם וְאַל תִּגְדֹּל
פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה : אַל תִּבּוֹא בְּשַׁעַר עַמִּי
בַּיּוֹם אִידָם אַל תֵּרָא גַם אֶתְּךָ בְּרַעַתּוֹ בַּיּוֹם
אִידוֹ וְאַל תִּשְׁלַחנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אִידוֹ :
וְאַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־
פְּלִיטָיו וְאַל תִּסְגֵּר שְׂרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה : כִּי
קָרוֹב יוֹם יְהוּדָה עַל כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָּךְ גְּמֹלָךְ יִשׁוּב בְּרֵאשֶׁךְ : כִּי
כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָם עַל הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם

תמיד

הפטרת וישב

תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר
ההיה פליטה והיה קדש וירשו בית
את מורשיהם: והיה בית יעקב אשר
יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו
ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו
בית דבר: וירשו הנגב את הר עשו והשפ
את פלשתים וירשו את שדה אפרים ו
שדה שמרון ובנימן את הגלעד: ויר
החל הזה לבני ישראל אשר פגעם
צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו
ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון
את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

הפטרת וישבבת עבמוס סימן ב
כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל
ועל ארבעה לא אשיבנו על
מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים
השאפים על עפר ארץ בראש דלים ו
ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למ
חלל את שם קדשי: ועל בגדים חבל

הפטרת וישב שמג

יִטוּ אֶצֶל כָּל־מִזְבַּח וַיִּין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית
 אֱלֹהֵיהֶם: וְאַנְכִי הוֹשַׁמְדֹתִי אֶת־הָאָמֹרִי
 מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כָּגְבָה אֲרָזִים גָּבְהוּ וְחֶסֶן הוּא
 כְּאֱלוֹנִים וְאֲשַׁמִּיד פְּרִי מִמֶּעַל וְשִׂרְשׁוֹ
 מִתַּחַת: וְאַנְכִי הֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם
 וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה לִרְשֹׁת
 אֶת־אֲרֶץ הָאֱמֹרִי: וְאָקִים מִכְּנִיכֶם לְנֶבִיאִים
 וּמִבְּחֹרֵיכֶם לְנֹזְרִים הֵאָף אֵין־זָאת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל נֹאֵם־יְהוָה: וְתִשְׁקֹוּ אֶת־הַנֹּזְרִים יִין
 וְעַל־הַנְּבִיאִים צוֹיֹתֶם לֵאמֹר לֹא תִנְבְּאוּ:
 הִנֵּחַ אֲנִכִי מֵעִיק תַּחֲתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲיֹק
 הָעֵגְלָה הַמִּלְאָה לָהּ עֲמִיד: וְאִבַּר מְנוּס
 מִקַּל וְחֹזֵק לֹא־יֵאֱמָן כַּחוּ וּגְבוּר לֹא־יִמְלֹט
 נִפְשׁוֹ: וְרֹזֵף הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל
 בְּרַגְלָיו לֹא יִמְלֹט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יִמְלֹט
 נִפְשׁוֹ: וְאֵמָן לְבוֹ בַּגְּבוּרִים עָרוֹם יָנוּס
 בְּיוֹם הַהוּא נֹאֵם־יְהוָה: שִׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר
 הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֵעֲלִיתִי מֵאֲרֶץ
 מִצְרַיִם.

הפטרת מקץ

מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מתי
משפחות הארמה על כן אפקד עליכם
את כל עונתיכם: הילכו שנים
בלתי אס נוערו: הישאג אריה בעירו
אין לו היתן כפיר קולו ממענתו
אס לכד: התפול צפור על פח הא
ומוקש אין לה היעלה פח מן האר
ולכוד לא ילכוד: אס יתקע שופר
ועם לא יחרדו אס תהיה רעה בעירו
לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה רב
אס גלה סודו אל עבדיו הנביאים
אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה רב
לא יבא:

הפטרת מקץ במלכים א סימן ג

ויקץ שלמה והנה הלום ויבא
ירושלם ויעמד לפני ארון ברית
יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משה
לכל עבדיו: אז תבאנה שתיים נשים ונורה
אל

הפטרת מקין שמד

אל המלך ותעמדה לפניו : ותאמר
האשה האחת בי ארני אני והאשה הזאת
ישבת בבית אחר ואלר עמה בבית : ויהי
ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה
הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית
זולתי שתיים אנחנו בבית : וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה עליו : ותקם בתוך
הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה
ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבת
בחיקי : ואקם בבקר להניק את בני והנה
מת ואת בונן אליו בבקר והנה לא היה בני
אשר ילדתי : ותאמר האשה האחרת לא
כי בני החי ובנך המרת וזאת אמרת לא כי
בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך :
ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך
המרת וזאת אמרת לא כי בנך המרת ובני
החי : ויאמר המלך קחו לי חרב וביאו
החרב לפני המלך : ויאמר המלך גזרו את
הילד החי לשנים ותנו ארתי החצי לאחרת

ואת

הפטרת ויגש

וְאֵת־הַחֲצִי לְאַחַת׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
בְּנֵה הַחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֵי
בְנֵה וַתֹּאמְרוּ בִי אֲדֹנָי תִּנְוֵלָה אֶת־דָּבָר
הַחִי וְהִמַּת אֶל־תְּמִיתָהוּ וְזֹאת אָמְרַת גַּם
גַּם־לָךְ לֹא־יְהִי גְזֵרוֹ׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
תִּנְוֵלָה אֶת־הַיְלֹד הַחִי וְהִמַּת לֹא־תִכְּמֵי
הִיא אָמוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַכְּמֵי
אֲשֶׁר שִׁפְטָה הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי
בִיחֻכְמַת אֱלֹהִים בִּקְרָבוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וַיְרִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת ויגש ביהזקאל סימן לו

וַיְדַבֵּר דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן־אָדָם קַח־לָךְ עֵץ אֶת־
וּכְתַב עָלָיו לַיהוָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיהוָה
אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ׃
אַתֶּם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לַעֲשׂוֹת
וְהָיוּ לְאַחֲרֵים בְּיָדְךָ׃ וְכֹאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֲנִי

חבריו ק

חבריו ק

ב

הפטרת זיגש שמה

בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה
 לך: דבר אלהם כה אמר אדני יהוה
 הנה אני לקח את עין יוכף אשר ביד אפרים
 ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את
 עין יהודה ועשיתם לעין אחר ויהיו אחר
 בירי: והיו העצים אשר תכתב עליהם
 בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר
 אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל
 מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם
 מסביב והבאתי אותם אל אדמתם:
 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
 ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה
 עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי
 ממלכות עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם
 ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם
 מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי
 אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם
 לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם ורועה
 אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי
 ישמרו

חבריו ק'

יהוה'

הפטרת ויחי

ישמרו ועשו אותם : וישבו על הארץ
נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם
בניהם עד עולם ורוד עבדי נשיא
לעולם : וכרתי להם ברית שלום
עולם יהיה אותם ונתתים והרבית אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם :
משכני עליהם והייתי להם לאלהים
יהי לי לעם : וידעו הגוים כי אני
מקדש את ישראל בהיות מקדשי
לעולם :

הפטרת ויחי במלכים א סימן ב
ויקרבו ימידוד למורת ויצו
שלמה בנו לאמר :
הלך בדרך כל הארץ וחזקת ויהי
לאיש : ושמרת את משמרת יהוה אלך
ללכת בדרךיו לשמר חקתיו ומצותו
ומשפטיו ועדותיו בכתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת

בל אשר תפנה עינים למען יקיים יהוה את
 דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך
 את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם
 ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל
 כסא ישראל וגם אתה ידעת את אשר
 עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני
 שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא
 בן יתור ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם
 ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במרתניו
 ובעלו אשר ברגליו ועשית כחכמתך
 ולא תורד שיברנו בשלם שאל ולבני
 ברזילי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי
 של חנק כי כן קרבו אלי בברחי מפני
 אבשלום אחיך והנה עמך שמעי בן גרא
 בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה
 נמרצת ביום לכת מחנים והוא ארר
 לקראתי הירדן ואשבע לו ביהורה לאמר
 אם אמתך בחרב ועתה אל תנקהו כי
 איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה

הפטרות שמות

לו והורדת את שיבתו בדם שאול: ויש
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: והיה
אשר מלך דוד על ישראל ארבעים
בחרון מלך שבע שנים ובירושלם
שלושים ושלוש שנים: ושלמה יבן
בסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:

הפטרות שמות כמנהג הספרדים ביום
סימן א

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכתוב

אשר בענתורת בארץ בני
אשר היה דבר יהודה אליו בימי יאשי
בן אמון מלך יהודה בשלש עשר
שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים
אשר היה מלך יהודה ער תם עשתי עשר
שנה לצדקיהו בן אשר היה מלך יהודה
גלות ירושלם בחדש החמישי: ויהי תד
יהודה אלי לאמר: בטרים אצורך בבני
ידעתך ובטרים תצא מרחם הקדשות
גביא לגוים נתתך: ואמר אהה אדני יהוה
הנה

הפטרת שמות שמו

הנה לא־דעתִי דבר כִּי־נַעַר אֲנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אֶל־תֹּאמַר נַעַר אֲנֹכִי כִּי עַל־
כָּל־אִשֶּׁר אֲשַׁלְּחֶךָ תֵּלֵךְ וְאַתָּה כָּל־אִשֶּׁר
אֲצוּר תִּדְבַר׃ אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אֵתְךָ
אֲנִי לְהַצִּילָךְ נֹאס־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־
יְדוּוּיָנָע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי
דְבָרִי בְּפִיךָ׃ רֵאשֶׁה הַפְּקֻדֹתֶיךָ הַיּוֹם
הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לְנִרְתּוֹשׁ
וּלְנִתּוּץ וּלְהֶאבִיד וּלְהַרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מַה־אֵתְּךָ
רֵאשֶׁה יְרֵמִיָּהוּ וְאָמַר מִקַּל שֶׁקֶד אֲנִי רֵאשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת כִּי־שֶׁקֶד
אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
שֵׁנִית לֵאמֹר מַה־אֵתְּךָ רֵאשֶׁה וְאָמַר סִיר
נְפוּחַ אֲנִי רֵאשֶׁה וּפְנֵי מִפְּנֵי צְפוּנָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הַרְעֵה עַל כָּל־
יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי הִנְנִי קוֹרֵא לְכָל־מְשַׁפְּחוֹת
מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה נֹאס־יְהוָה וּבָאוּ וּנְתַנּוּ אִישׁ
כַּסְאוֹ פֶתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־חֹמֹתֶיהָ

סביב

הפטרת שמות

סָבִיב וְעַל כָּל־עַרְי יְהוּדָה׃ וּדְבַרְתִּי
אוֹתָם עַל כָּל־רַעְתָּם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וְיָסְרוּ
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּעֲשֵׂי יָדֵי
וְאֵתֶרָה תֵּאָזֹר מִתְּנִיךְ וְקָמַת וּדְבַרְתִּי אֵת
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי אֶצְוֶה אֶל־תַּחַת כַּפְּי
פָּן־אֲחַתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃ וְאֲנִי הִנֵּה נֹרָא
הַיּוֹם לְעֵיר מִבְּצֹר וּלְעַמּוּד בְּרוּל וְלִדְרֹם
נַחֲשֵׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשׂוֹנְאֵי
לְכַהֲנֵיהוּ וְלַעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחַמוּ אִלְיָהוּ
יִכְלֹו לָךְ כִּי אֵתֶרָה אֲנִי נֹאֵם יְהוָה לְהַצִּיל
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הֲלוֹךְ וְנֹאֵם
בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵת כְּלוּלֶתֶיךָ לִי
אַחֲרַי בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ וְתִּתֵּן
יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָה כָּל־אֲשֶׁר
יֵאֱשְׁמוּ רַעְיָה תְּבֹא אֵלֵיהֶם נֹאֵם־יְהוָה׃

הפטרת ואלה שמות כמנהג האשכנזי
בישעיה סימן כז
הבאים יְעַרְשֵׁי עֵקֶב יֵצִיץ וּפְרַח יִשְׂרָאֵל
ומלא

הפטרת שמות שמח

וּמֵלֹאן פְּנֵי־תַבַּל תִּנּוּכָה׃ הַכִּמְכַת מִכֶּהוּ
 הִכְהוּ אִם־כִּהְרֵג הֲרוּגֵי הָרֵג׃ בְּסֹאסְאָה
 בְּשִׁלְחָה תִּרְיַבְנָה הִגָּה בְרוּחוֹ הַקֶּשֶׁה בְּיוֹם
 קָדִים׃ לִכֵּן בּוֹאֵרֵי יִכְפֹּר עֵוֹן־יַעֲקֹב וְזֶה
 כָּל־פְּרֵי הַסֵּר חֲטָאתוֹ בְּשׂוֹמוֹ כָּל־אֲבֵנֵי
 מִזְבֵּחַ בְּאֲבֵנֵי־גֶר מִנְּפִצוֹת לֹא־יִקְמוּ
 אֲשֶׁר־יִסְּרוּ וְחֲמָנִים׃ כִּי עֵר בְּצוֹרָה בְּרֹד
 גוֹרָה מִשְׁלַח וְנִעֹז בְּמִדְבַּר שֵׁם יִרְעָה עֵגֶל
 וְשֵׁם יִרְבִּין וְכֹלָה סַעֲפִיָּה׃ בִּיבֵשׁ קִצְרֵהָ
 תִּשְׁבְּרָנָה נְשִׁים בְּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא
 עִם־בִּינוֹת הוּא עִי כֵּן לֹא־יִרְחַמְנוּ עֲשֵׂרוּ
 וְיִצְרוּ לֹא יִחַנְנוּ׃ וְהִירָה בְּיוֹם הַהוּא יִחַבֵּט
 יִהְיֶה מִשְׁבֵּלֶת הַנְּהַר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם
 תִּלְקְטוּ לְאַחַר אַחַר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִירָה
 בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׂוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ
 הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם׃ הוּא עֲטַרֶת גְּאוֹת שְׂכָדֵי אֶפְרַיִם
 וְצִיץ נָבֶל צְבֵי תִפְאֶרְתוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גִּיאֵי
 שְׂמָנִים

הפטרות שמות

שְׁמַנִּים הַלּוּמִי יִין: הִנֵּה חֹזֵק וְאִמּוֹן
כֹּזֵרם בְּרַד שֶׁעַר קָטַב כֹּזֵרם מִים כִּסֵּי
שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בִּיד: בְּרַגְלֵים תִּרְדֶּה
עֵטְרַת גֵּאוֹת שְׂכוּרֵי אֶפְרַיִם: וְהִתְחַדְּתָה
נָבֵל זָבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ
שְׁמַנִּים כְּבִכּוּרָה בְּטָרִם קִיץ אֲשֶׁר יִין
הִרְאָה אוֹתָהּ בַּעֲוֹדָה בְּכַפּוֹ יִבְלַעְנָה:
הֵהוּא יִהְיֶה יְהוּרָה זְבֹאוֹת לַעֲטֹרָתָהּ
וְלַצִּפּוּרֹת תִּפְאַרְתָּה לְשֹׁמְרֵי עֲמוֹ:
מִשְׁפָּט לִיזְשֹׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה
מִלְחָמָה שְׁעָרָה: וְגַם־אֵלֶּה בֵּינָם שְׁגוּמוֹת
תַּעֲוִי כִּהֵן וְנִבְיָא שְׁגוֹ בִשְׂכָר נִבְלַעוּ
תַּעֲוִי מִן־הַשְּׂכָר שְׁגוֹ בְּרֵאָה פָקוּ פְּלִילִי
כָּל־שְׁלַחְנוֹת מְלָאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מִקּוֹם
אֶת־מִי יוֹרֵה דַעָה וְאֶת־מִי יִבִּין שְׁמוּעָה
מִחֶלֶב עֵתִיקֵי מִשְׁדֵּים: כִּי צוֹ לְצוֹ
קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זַעַר שֵׁם זַעַר שֵׁם: כִּי בִּיד
שִׁפָּה וּבְלִשׁוֹן אַחֲרֵת יִדְבֵר אֶל־הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הַזֶּה
לְעַמִּי

לעיניך וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: והיה
 להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו
 קו זער שם זער שם למען ילכו וכלו אחר
 נשברו ונוקשו ונלכדו: לכן כה אמר
 יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם
 לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
 יחורו: כי בראותו ילדיו מעשה ידי
 בקרב יקדישו שמי והקדישו את קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו:

הפטרת וארא ביחזקאל סימן כח

כה אמר אדני יהוה בקבצני את בית
 ישראל מן העמים אשר נפצו
 במ ונקדשתי במ לעיני הגוים וישבו על
 אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב:
 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים
 וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים
 אתם מסביבתם וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם: בשנה העשרית בעשרי בשנים

הפטרת וארא

עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הִיָּה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
בְּן־אָדָם שֵׁים פְּנֶיךָ עַל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ
וְהַנְּבִיא עָלָיו וְעַל־מְצָרִים כְּלֵהוּ
וְאָמַרְתָּ כֹה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי
פְּרֻעָה מֶלֶךְ־מְצָרִים הַתְּנִים הַגְּדוֹל
בְּתוֹךְ יֵאָרֶוּ אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי
חַיִּים ק' עֲשִׂיתָנִי וְנָתַתִּי חַיִּים בְּלִחְיֶיךָ וְהָיָה
דָגְתֵי־אֲרֶיךָ בְּקִשְׁקֻשְׁתֶּיךָ וְהָעֲלִיתֶיךָ מִן־הַיָּם
יֵאָרֶיךָ וְאֵת כָּל־דָגְתֵי־אֲרֶיךָ בְּקִשְׁקֻשְׁתֶּיךָ
תִּדְבֹק וְנִטְשִׁתֶּיךָ הַמְדַבְּרָה אֹתִי
כָּל־דָגְתֵי־אֲרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׁדֵה תִפְּסֶנּוּ
תִאֲסָף וְלֹא תִקְבֹּץ לַחֵיַת הָאָרֶץ וְהָיָה
הַשָּׁמַיִם נִתְתִּיךָ לְאֲכֹלָהּ וַיִּדְעוּ כָּל־מֶלֶךְ
מְצָרִים כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הָיוּתֶם מִשְׁתַּחֲוִּיִּים
קָנָה לְבַיִת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְשָׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
תִּרְוִין וּבִקְעַת לֵהֶם כָּל־כֶּתֶף וּבִהַמֶּלֶךְ
עָלֶיךָ תִשָּׁבֵר וְהָעֲמַרְתָּ לֵהֶם כָּל־מִתְנֵי
לְכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא לְיִשְׂרָאֵל
רָב וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ אֲדָם וּבִהֶמָּה וְהָיָה
אֲדָם

חיים ק'

קנה

ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני
 יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי לכן
 הנני אליך ואל אריך ונתתי את ארץ
 מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה
 ועד גבול כוש: לא תעבר בה רגל
 אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב
 ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים
 שממה בתוך ארצות נשכורת ועריה
 בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים
 שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים
 בארצות: כי כה אמר אדני יהוה מקיץ
 ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים
 אשר נפצו שמה: ושבת את שבות מצרים
 והשבת אתם ארץ פתרוס על ארץ
 מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: מן
 הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד
 על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים:
 ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר
 עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני

הפטרת בא

יהוה: ויהי בעשרים ושבע שנה בא
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לא
בן אדם נבוכדראצר מלך בבל
את חילו עבדה גדלה אל צר
מקרח וכל כרתף מרוטה ושכר לא
לו ולחילו מצר על העבדה אשר
עליה: לכן כה אמר אדני יהוה הנני
לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ
ונשא המנה ושלה שללה וכו'
והיתה שכר לחילו: פעלתו אשר עבדתי
נתתי לו את ארץ מצרים אשר
נאם אדני יהוה: ביום ההוא אנמיה
לבית ישראל ולך אתן פתחון פה
נדע כי אני יהוה:

הפטרת בא בירמיה סימן מו

הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיה
הנביא לבוא נבוכדראצר
מלך בבל להכרת את ארץ מצרים
הנני

הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו
בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי
אכלה חרב סביבך: מדוע נסחף אבירך
לא עמר כי יהוה הרפו: הרבה כושל
גם גפר איש אל דעהו ויאמרו קומה ו
ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו
מפני חרב היונה: קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון העביר המועד: חי אני נאם
המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וככרמל בים יבוא: כלי גולה עשילך
ושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה
נצתה מאין יושב: עגלה יפה פיה מצרים
קרון מצפון בא בא: גם שכריה בקרבה
בעגלי כרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו
לא עמדו כי יום אירם בא עליהם עת
פקדתם: קולה כנחש ילך כי בחיל
לכו ובקרדמור באו לה כחטבי עצים:
ברתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כירפו
אזרבה ואין להם מספר: הבישה ברת

הפטרת בשלח

מצדים נתנה ביד עם צפון: אנכי
צבאות אלהי ישראל הנני פוקד
אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה
הבטחים בו: ונתתים ביד
נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל
עבריו ואחריו כן תשכן כימי קדם
יהוה: ואתה אל תירא עבדי יעקב
תחת ישראל כי הנני מושעה כרחוק
זרעה במצרים שבים ושבע יעקב
ושאנן ואין מחריד: אתה אל תירא
יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי א
כלה בכל הגוים אשר הדהתו
ואתך לא אעשה כלה ויפרתך
וניקה לא אנקה:

מלאו

ש
ק

הפטרת בשלח בשופטים סימן

ורבורה אשה נביאה אשת לוי
היא שפטה את ישראל

ב

הפטרת בשלח שנוב

בַּעֲרַת הַהֵימָּה׃ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת-תְּמָר
 דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית-אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם
 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט׃ וַתִּשְׁלַח
 וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא-צֹוָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וּלְקַהֵת עִמָּךְ עֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלֹן׃
 וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל-נַחַל קִישׁוֹן אֶת-סִיסְרָא
 שַׁר-צָבָא יָבִין וְאֶת-רַכְבּוֹ וְאֶת-הַמּוֹנֵוּ
 וְנִתְּתִיחֻוּ בְיָדְךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם-
 תֵּלְכֵי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם-לֹא תֵּלְכֵי עִמִּי לֹא
 אֵלֶיךָ׃ וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אֶפְסֵי לֹא
 תִהְיֶה תַפְאֲרֹתְךָ עַל-הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר-אַתָּה הוֹלֵךְ׃
 כִּי בֵּיד אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת-סִיסְרָא
 וְתִקַּם דְּבוּרָה וְתֵלֶךְ עִם-בָּרַק קְדָשָׁה׃
 וַיַּעַק בָּרַק אֶת-זְבוּלֹן וְאֶת-נִפְתָּלִי קְדָשָׁה
 וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֶשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ
 דְּבוּרָה׃ וַחֲבֵר הַקִּינִי נִפְרַד מִקֵּץ מִבְּנֵי חֶבֶב
 חֲתָן מִשֵּׁה וַיֵּט אֹהֶלוֹ עַד-אֵלּוֹן בְּצַעֲנִים אֲשֶׁר

ל ד 4 30 את

בצעננים
ק'

הפטרת בשלח

אֶת־קֹדֶשׁ׃ וַיִּגְדּוּ לְסִסְרָא כִּי־עַל־הַבְּרִית
אֲבִינֵעָם הִרְתָּבוֹר׃ וַיִּזְעַק סִסְרָא
רָכְבוֹ תִשַׁע־מֵאוֹת רָכָב בְּרִזְלוֹ וְאֵת־כִּי
אֲשֶׁר־אֵתוֹ מִחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחֲלֵי־קִי
וְתֹאמַר דְּבָרָה אֶל־בְּרַק קוֹם כִּי־יְהוָה
אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה אֶת־סִסְרָא בְּיַד־הָאֱלֹהִים
יֵצֵא לִפְנֵיךָ וַיִּרַד בְּרַק מִהַר תְּבוֹר וַיִּשֶׁב
אֶל־פִּים אִישׁ אַחֲרָיו׃ וַיְהִי־יְהוָה אֶת־סִסְרָא
וְאֶת־כָּל־הַרְכָּב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לִפְנֵי
לִפְנֵי בְרַק וַיִּרַד סִסְרָא מֵעַל הַמִּרְכָּבוֹ
בְּרִגְלָיו׃ וּבְרַק רָדַף אַחֲרֵי הַרְכָּב וְאֶת־
הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־סִסְרָא
סִסְרָא לְפִי־חֲרָב לֹא נִשְׁאָר עֲדָא
וְסִסְרָא נָס בְּרִגְלָיו אֶל־אֶהֱל יֵעֵל אֶת־
חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שְׁלוֹם בֵּין יֶבֶן מִלְרָח
וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקִּינִי׃ וַתֵּצֵא יְעֹר לִכְתוּב
סִסְרָא וְתֹאמַר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה
אֶל־תִּירָא וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הָאֱהֱלָה וְהִנֵּה
בְּשִׂמְכָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִינָא כִּי־

הפטרת בשלח

שנג

מִים כִּי צִמְתִּי וּתְפַתַּח אֶת־נְאוֹר הַחֹלֶב
 וּתִשְׁקֶהוּ וּתְכַסֶּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה עֲמֵד פֶּתַח
 הָאֵהָל וְהִיָּה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׂאֵלְךָ וְאָמַר
 הִישַׁפֵּה אִישׁ וְאָמַרְתָּ אֵין׃ וּתְקַח יַעַל אֶשֶׁת־
 חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָאֵהָל וּתְשֵׂם אֶת־הַמִּקְבֵּרֶת
 בִּידֶהּ וּתְבֹא אֵלָיו בְּלֹא טוֹת וּתְתַקַּע אֶת־הַיְתֵד
 בְּרִקְעָתוֹ וּתְצַנַּח בְּאֶרֶץ וְהוּא־נִרְדָּם וַיַּעַף
 וַיָּמַת׃ וְהָיָה בְּרִק רִדְף אֶת־סִכְרָא וּתְצַא
 יַעַל לְקִרְאָרְתּוֹ וּתֹאמַר לוֹ לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקִשׁ וַיָּבֹא אֵלָיָה וְהָיָה
 סִכְרָא נִפְלַ מֵת וְהַיְתֵד בְּרִקְתּוֹ׃ וַיִּכְנַע
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יַבִּין מֶלֶךְ־כְּנַעַן
 לְפָנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִלָּךְ יַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 הַלּוֹךְ וּקְשָׁה עַל יַבִּין מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד
 אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יַבִּין מֶלֶךְ־כְּנַעַן׃

כאן מתחילים הספרדים

וְתִשְׂרֵד־דְּבוּרָה וּבִרְק בֶּן־אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר׃ בְּפִדְעַ פְּרַעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּהַתְנַדֵּב
 עִם בְּרַכּוֹ יְהוָה׃ שָׁמְעוּ מַלְכֵי הָאָזְנוֹ

* ל * ה 5 30 רזנים

הפטרת בשלה

רוֹנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה

לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁרָה אָרוֹם

רַעְשָׁה גַם שָׁמַיִם נִטְפוּ

מַיִם : הַרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה

מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : בְּיַמֵּי שְׁמוֹנֶה

בְּיַמֵּי יַעֲלֵה חֲדָלוּ אַרְחוֹת וְהִלְכִי

יִרְכּוּ אַרְחוֹת עַקְלָקְלוֹת :

בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ עַד שְׁקִמְתִי

שְׁקִמְתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל

אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֵין לַחַם שְׁעִירִים

אִם יִרְאֶה וְרָמַח בְּאַרְבַּעֵינִי

בְּיִשְׂרָאֵל : לְבִי לַחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמְתִּיר

בְּעַם בְּרַכּוֹ יְהוָה : רַכְבֵּי אֵין

צַחְרוֹת יִשְׁבִּי עַל־מִדְיָן

עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ : מִקּוֹל מַחְצֵצֵי

מִשָּׂאֵבִים שֶׁסִּיתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה

פְּרוֹזְנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אֲזִירְדוּ לַשְּׁעִירֵי

יְהוָה : עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוֹרָה

הפטרת בשלח שנה

עוֹרֵי דְבָרֵי-שִׁיר קוֹם בָּרַק וְשִׁבְהָ שְׂבִיבָה בֶן-
אֲבִינָעַם: אֲזִירָר שְׁרִיר לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
יִרְדְּלִי בַגְּבוּרִים: מְנֵי אֶפְרַיִם שְׂרָשָׁם
בְּעַמְלֵק אַחֲרֶיהָ בְּנִימִין בְּעַמְמִידָה מְנֵי
מְכִיר יִרְדוּ מְחַקְקִים וּמַזְבֹּלָן מְשָׁכִים בְּשֶׁבֶט
סֵפֶר: וְשָׂרִי בִישָׁשְׁכָר עִם-דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכָר
בֶּן בָּרַק בְּעַמֶּק שְׁלַח בְּרוּגְלִיו
בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדִלִים חֲקֵקֵי לֵב:
לְמַה יִּשְׁבֶּת בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים לִשְׁמֵעַ
שְׂרָקוֹת עֲרָרִים לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן
גְּדִלִים חֲקֵרֵי-לֵב: גֹּלְעָד כְּעֶבֶד הַיַּרְדֵּן
שָׁכֵן וְרֵן לְמַה יִּגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר
יִשָּׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל-מִפְרָצָיו
יִשְׁכֵּן: זְבוּלָן עִם חֲרָף נִפְשׁוֹ לְמוֹת וְנִפְתְּלֵי
עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בְּאוֹ מַלְכִים
נִלְחָמוּ אוֹ נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְנָעַן בַּת עֲנָךְ
עַל-מֵי מִגְדוֹ בָּצַע כֶּסֶף לֹא
לְקָחוּ: מִן-שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים
מִמְּסֻלוֹתֵם נִלְחָמוּ עִם סִיסְרָא: נַחַל קִישׁוֹן
גִּרְפָּם

הפטרת בשלח

גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן
נִפְשֵׁי עֵז : אִזְ הַלְמוּ עֵינַי
כּוֹס מִדְּהַרֹת דְּהַרֹת אֲבִירֹי :
מִרוּחַ אָמַר מִלֶּאךְ יְהוָה
יִשְׁבִּיהַּ כִּי לֹא בָאוּ לְעֹזֶרֶת יְהוָה
יְהוָה בְּגִבּוֹרִים : תְּבַרַךְ מִנֵּי
יַעַל אִשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי
בְּאֶהֱל תְּבַרַךְ : מִיִּם שֶׁאֵל
נִתְּנָה בְּסִפְל אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה
לִיתֵד תִּשְׁלַחנָה וְיִמִּינָה לְהַרְוֶה
עֲמָלִים וְהַלְמָה סִסְרָא מַחְקָה רֹאשׁ וּמִן
וְחִלְפָה רִקְתּוֹ : בֵּין רִגְלֵיהָ כְּרֵעַ
שָׁכַב בֵּין רִגְלֵיהָ כְּרֵעַ נֶפֶל
כְּרֵעַ שֵׁם נֶפֶל שְׂדוּד : בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁמַע
וְתִיבֵב אִם סִסְרָא בְּעַד הָאֵשֶׁנֶב
בִּשֵׁשׁ רִכְבוּ לְבוֹא מְדוּעַ אֲחֹרֹנִי
מִרְכָּבוֹתָיו : חֲכָמוֹת שְׂרוּתִיהָ תַעֲנֶנָּה
הִיא תִשִּׁיב אֲמַרִיהָ לָהּ : הֲלֹא יִמְצְאוּ דְרֹתַי
שָׁלַל רַחֵם רַחֲמֵתִים לְרֹאשׁ גִּבּוֹר
בְּעֵס

הפטרת יתרו שנה

צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע רקמתים לצוארי שלל: כן יאברו
כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש
בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

הפטרת יתרו בישעיה סימן ו

בשנת - מות המלך עזיהו וראה את
אדני ישב על כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד
בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו
ובשתיים יעופף: וקרא זה אלי זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו: ויגעו אמות הספים מקול
הקורא והבית ימלא עשן: ואמר אוילי
כי נרמית כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך
עם טמא שפתים אנכי ישב כי את המלך
יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן
השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח
מעל

הפטרת יתרו

מעל המזבח: ויגע על פי ויאמר ה'
 זה על שפתיך וסר עונך וחסאתך חס
 ואשמע את קול אדני ואמר אתמי א
 ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני:
 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו
 תבינו וראו ראו ואל תרעו: השמ
 העם הזה ואזניו הכבד ועיניו הש
 יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו י
 ורפא לו: ואמר עד מתי אדני
 עד אשר אם שאו ערים מאין יושב
 מאין אדם והאדמה תשאה שממה:
 יהוה ארת האדם ורבה העוזבת
 הארץ: ועוד בה עשירה ושבה
 לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת
 במ זרע קרש מצבתה:
 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך
 עלה רצין מלך ארם ופקח בן ד
 מלך ישראל ירושלם למלחמה עלה
 יכל להלחם עליה: ויגד לבית דוד

סא מסיימין הספחה

הפטרות יתרו שנו

נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב
עמו כנוע עזייער מפני רוח: ויאמר יהוה
אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה
העליונה אל מסלת שדה כובס: ואמרת
אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
ידך משני זנבות האורים העשנים האלה
בחרתי אף רצין וארם ובן דמליהו: יען כי
יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן דמליהו
לאמר: נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקיענה
אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל:
כי ילך ילך לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
על שכנו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור
אבי עד שר שלום: לם רבה המשרה למרבה ק'
אל שלום אין קץ על כסא דוד ועל
ממלכתו להבין אתה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה
זבאות תעשה זאת:

הפטרות

הפטרת משפטים   שנו

אבותיכם אלי ולא הטו את-אזנם: ותשבנו
אתם היום ותעשו את-הישר בעיני לקרא
דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית
אשר-נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו
את-שמי ותשבנו איש את-עבדו ואיש את-
שפחתו אשר-שלחתם חפשים לנפשים
ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות: לכן כה-אמר יהוה אתם לא-
שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש
לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם-יהוה
אל-החרב אל-הדבר ואל-הרעב ונתתי
אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ: ונתתי ^{לזעה ק'}
את-האנשים העבדים את-בריתי אשר
לא-הקימו את-דברי הברית אשר כרתו
לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין
בתריו: שרי יהודה ושרי ירושלים הסרסים
והכהנים וכל עם הארץ העבדים בין בתרי
העגל: ונתתי אותם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף
השמים

הפטרת תרומה

השמים ולבהמת הארץ: וארתע
 מלך יהודה ואת שריו אתן ביד אבי
 וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך
 העלים מעליכם: הנני מצוה נא
 והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו
 ולכרוה ושרפה באש ואת ערי יהודה
 שממה מאין ישב: כה אמר יהוה
 בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
 שמת: גם זרע יעקוב ורוד עבדי
 מקחת מזרעו משלים אל זרע אבי
 ישחק ויעקב כי ישוב את שמי
 ורחמתי:

בלא ו'

אשיב ק'

הפטרת תרומה במלכים אסתר
 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר
 לו ויהי שלם בין חירם ובין
 ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך
 מס מכל ישראל ויהי המס שלשים
 איש: וישלחם לבנונה עשרת אלפים
 בחדש הליפורת חדש יהיו בלבנון

חדש

הפטרת תרומה שנה

חדשים בביתו ואדנירם על-המס : ויהי
לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים
אלף חצב בהר : לבר משרי הנצבים
לשלמה אשר על-המלאכה שלשת אלפים
ושלש מאות הורדים בעם העשים
במלאכה : ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות
אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית :
ויפסלו בני שלמה ובני הירוס והגבלים
ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית : ויהי
בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת
בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית
בהדשו הוא החדש השני למלך שלמה על-
ישראל ויבן הבית ליהוה : והבית אשר בנה
המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו
ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו : והאולם
על-פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-
פני רחב הבית עשר באמה רחבו על-פני
הבית : ויעש לבית חלוני שקפים אטמים :
ויבן על-קיר הבית יצוע סביב את-קירות ^ק יציע ק'

הבית

הפטרת תרומה

הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צל
הוציע ק' סביב : היצוע התחתנה חמש באמהות
והתיכנה שש באמה רחבה והשל
שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן
סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית
והבית בהפנתו אבן שלמה מסע נג
ומקבורת והגרזן כל כלי ברזל לא
בבית בהפנתו : פתח הצלע התיכנה
כהף הבית הימנית ובלולים יעלו
התיכנה ומן התיכנה אל השלשים
את הבית ויכלהו ויספן את הבית נ
ושררת בארזים : ויבן את היציע על
הבית חמש אמות קומתו ויאחז את
בעצי ארזים : ויהי דבר יהוה אל
לאמר : הבית הזה אשר אתה בנה
תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמו
את כל מצותי ללכת בהם והקמתי
דברי אתך אשר דברתי אל דוד אבי
ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את
עמי

עמי ישראל!

הפטרת תצוה ביחזקאל סימן מג

אתה בן אדם הגד את בית ישראל

את הבית וכלמו מעונותיהם

מדדו את תכנית: ואסכלמו מכל אשר

עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו

כל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו

כל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם

ישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו

עשו אותם: זאת תורת הבית על ראש

ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים

הנה זאת תורת הבית: ואלה מדות

המזבח באמרת אמה וטפח וחיק

אמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב

דלת האחר וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד

העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה

אחת ומה עזרה הקטנה עד העזרה הגדולה

ארבע אמות ורחב האמה: וההר

ארבע אמות ומה ארזיל ולמעלה הקרנות

ארבע

צורתיו ק'
צורתיו ק'
מורתיו ק'וכהרמל
ק'

הפטרת תצוה

והארזאל
ק

אַרְבַּע: וְהָאֲרָאִיל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 בְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה רַחֵב רְבֹועַ אֶל אַרְבַּע
 רְבִיעוֹ: וְהָעֹזֶרֶת אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
 בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רַחֵב אֶל אַרְבַּעַת
 וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצֵי הָאֵמָה וְהַחֲזֵק
 אֵמָה סָבִיב וּמַעֲלֵתָהּ פְּנֹת קָדִים: וְאֵל
 אֵילֵי בֶן־אָדָם כִּי אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי
 הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הָעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו
 וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם: וּנְתַתָּה אֶל־הַכֹּהֵן
 הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צְרוּק הַקֹּרְבָּן
 נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה לְשֵׁרְתָנִי פֶּרֶךְ
 לְחַטָּאת: וּלְקַחְתָּ מִדְּמֹו וּנְתַתָּה עַל־
 קַרְנוֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פְּנֹת הָעֹזֶרֶת
 הַגְּבוּל סָבִיב וְחַטָּאת אוֹתוֹ וּכְפָרָתָהּ
 וּלְקַחְתָּ אֶת־הַפֶּר הַחַטָּאת וְשִׂרְפוּ בְּכַף
 הַבַּיִת מַחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי הַשְּׂמֵרָה
 שְׂעִיר־עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחַטָּאוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חָטְאוּ בְּפֶרֶךְ: בְּכַל־
 מַחַטֵּא תִקְרִיב פֶּרֶךְ בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְאֵילֵי

הצוה

שם הפטרת תשא

הצאן תמים: והקרבתם לפני יהוה
השליכו הכהנים עליהם מלה והעלו אותם
לה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר
חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן
תמימים יעשו: שבעת ימים וכפרו את
המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: ויכלו
את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו
הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת
שליכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

יכפרו ק'

ידיו ק'

הפטרת תשא כמנהג האשכנזים
במלכים א סימן יח

יחזקאל ימים רבים ודבר יהוה היה אל
אליהו בשנה השלישית לאמר לך
וראה אל אחאב ואתנה מטר על פני
ארמה: וילך אליהו להראות אל אחאב
הרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב אל
נבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא
את יהוה מאד: ויהי בהכרית איזבל

את

הפטרת תשא

את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבי
ויהביאם חמשים איש במערה וכל
לחם ומים: ויאמר אחאב אל עבדו
בארץ אל כל מעיני המים ואל כל
אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרו
נכרית מן בהמה: ויחלקו להם את
לעבר בה אחאב הלך בדרך אחר
ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו:
ועבדיהו בדרך והנה אליהו לקחו
ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתר
ארני אליהו: ויאמר לו אני לך
לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה
כר אתה נתן את עבדך ביד אחר
להמיתני: חיי יהוה אלהיך אם
וממלכה אשר לא שלח ארני שם לבד
ואמרו אין והשביע את הממלכה
הגוי כי לא ימצאבה: ועתה אתה
לך אמר לאדניך הנה אליהו: ויהוה
אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על

הבהמה

פ

לא אדע עובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך
 והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי :
 הלא הגר לארני את אשר עשיתי בהרג
 איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי
 יהוה מאה איש חמשים חמשים איש
 במערה ואכל כלם לחם ומים : ועתה
 אתה אמר לך אמר לארניך הנה אליהו
 הרגני : ויאמר אליהו חי יהוה צבאות
 אשר עמדת לפניו כי היום אראה אליו :
 וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך
 אחאב לקראת אליהו : ויהי כראות אחאב
 את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה
 עבד ישראל : ויאמר לא עבדת את
 ישראל כי אסאתה ובית אביך בעזבכם
 את מצות יהוה ונתלך אחרי הבעלים :
 עתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל
 הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע
 מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
 אכלי שלחן איזבל :

כאן מתחילים הספרדים

וישלח

I 31

לא א

הפטרת תשא

וישלח

אחאב בכל בני ישראל
ויקבץ את הנביאים
הפרמל: ויגש אליו אל כל העם
עדרמתי אתם פסחים על שתי הכתובים
אם יהודה האלהים לכו אחריו ואם
לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר
אלהו אל העם אני נותרתי נביא
לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות
איש: ויתנו לנו שנים פרים ויבהר
הפר האחר וינתהו וישמו על
ואש לא ישמו ואני אעשה את הפר
ונתתי על העצים ואש לא אש
וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא
יהוה והיה האלהים אשר יענה באש
האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב
הפר האחר וינתהו לנביאי הבעל בחור
הפר האחר ועשו ראשנה כי אתם
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תש
ויקחו את הפר אשר נתן להם

ויקחו

הפטרות שא שסב

ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד
הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין
ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ויהי
בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו
בקול גדול כי אלהים הוא כי שיחו וכי שיג
לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקין:
ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטים
בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם:
יהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות
המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב:
יאמר אליהו לכל העם גשו אלי וישו כל
העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס:
יקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר
שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את
אבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית
סאתים זרע סביב למזבח: ויערך את
העצים וינתח את הפר וישם על העצים:
יאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על

הפטרת ויקהל

העלה ועלה העצים ויאמר שנו ושנו
שלשו וישלשו: וילכו המים סביב
וגם את התעלה מלאמים: ויהי
המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר
אלהי אברהם יצחק וישראל
כי אתה אלהים בישראל ואני
ובדברך עשית את כל הדברים הא
ענני יהוה ענני וידעו העם הוה כ
יהוה האלהים ואתה הסבר את
אחרנית: ותפל אש יהוה ותאכל
העלה ואת העצים ואת האבנים
העפר ואת המים אשר בתעלה
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמר
הוא האלהים יהוה הוא האלהים:

והיר

הפטרת ויקהל כמנהג הספרד
במלכים א סימן ז

וישלח המלך שלמה ויקח
חירם מצר: בן אשה

הפטרת ויקהל שסג

הוּא מִמָּטָה נִפְתְּלִי וְאָבִיו אִישׁ צָרִי
 חֲדָשׁ נַחֲשֵׁת וַיְמַלֵּא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־
 הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַר לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה
 בַּנַּחֲשֵׁת וַיְבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־
 כָּל־מְלָאכָתּוֹ: וַיֵּצֵר אֶת־שְׁנֵי הָעֵמּוּדִים
 נַחֲשֵׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעֵמּוּד
 הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת־
 הָעֵמּוּד הַשֵּׁנִי: וְשֵׁתִי כְּתָרוֹת עָשָׂה לְהֵרֵת
 עַל־רֹאשֵׁי הָעֵמּוּדִים מִצֶּקֶן נַחֲשֵׁת חֲמִשׁ אַמּוֹת
 קוֹמַת הַכְּתָרֹת הָאֶחָת וְחֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
 הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה
 גְּדִילִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשְׁרוֹת לְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־
 רֹאשׁ הָעֵמּוּדִים שִׁבְעָה לְכְתָרֹת הָאֶחָת
 וְשִׁבְעָה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ אֶת־
 הָעֵמּוּדִים וְשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה
 הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
 הָרִמָּנִים וְכֵן עָשָׂה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית:
 וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעֵמּוּדִים מַעֲשֵׂה
 שׁוֹשַׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכְתָרֹת עַל־

הפטרת ויקהל

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים גַּם מִמֶּעַל מִלְעֲמֹתַי
אֲשֶׁר לְעֵבֶר ^{הַשְּׂבִיבָה ק} שְׂבִיבָה וְהַרְמוּנִים כְּמִנְיַן
טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֶת הַשְּׂנִיתִי וְקִמַּתְּ
הָעֲמוּדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל וַיִּקַּם אֶת־הָעֲמוּדִים
הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְכִיָּן וַיִּקַּם אֶת־הָעֲמוּדִים
הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְעֻזִּי וְעַל־הָעֲמוּדִים
הָעֲמוּדִים מִעֵשֶׂה שׁוֹשָׁן וְתַתֵּם מִלְּאֲנֵי הָעֲמוּדִים
וַיַּעַשׂ אֶת־הֵים מִזָּקֶיךָ בְּאֵמָה מִשְׁפַּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עֵגֶל סָבִיב
בְּאֵמָה קוֹמְתוֹ וְקוֹה שְׁלֵשִׁים בְּאֵמָה יָבֵיט ^{וַיִּקַּם}
סָבִיב וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשִׁפְתוֹ סָבִיב אֶתוֹ עֵשֶׂר בְּאֵמָה מְקַפִּים אֶת־הָעֲמוּדִים
סָבִיב שְׁנֵי טוֹרִים הַפְּקָעִים יִצְקוּ בִּצְדֵי עֵמֶד עַל־שְׁנֵי עֵשֶׂר בְּקֶר שְׁלֹשָׁה פְּנֵי
צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פְּנֵים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פְּנֵים צָרְפָּתָה וְשְׁלֹשָׁה פְּנֵים
נֹגְבָה וְשְׁלֹשָׁה פְּנֵים מִזְרְחָה וְהֵים עַל־הָעֲמוּדִים מִלְּמַעְלָה
וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בֵּיתָה וְעֵבֵי הָעֲמוּדִים וְשִׁפְתוֹ כַּמֵּעֵשֶׂה שְׁפָרֶת־כּוֹס פְּרָח
אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל

הפטרת

במנהג האשכנזים במלכים א סימן זו היא
הפטרת פקודי כפי הספרדים

ויעש ה'רום את הכירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בית יהודה: עמדים שנים וגלת
הכתרת אשר על ראש העמודים שתיים
והשבכות שתיים לכסות את שתי גלת
הכתרת אשר על ראש העמודים: ואת
הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני
שורים רמנים לשבכה האחת לכסות את
שתי גלת הכתרת אשר על פני העמדים:
ואת המכנורת עשר ואת הכירת עשרה
על המכנורת: ואת הים האחר ואת
הבקר שנים עשר תחת הים: ואת
הסירת ואת היעים ואת המזרקות ואת
כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך
שלמה בית יהודה נחשת מרמט: בכפר
חירון יצקם המלך במעברה האדמה בין

לא ד 4 31 סכות

הפטרת פקודי

סִכּוֹת וּבֵין צִרְתָּן: וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת
הַכֵּלִים מֵרֵב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר
הַנְּחֻשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים
בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת
אֲשֵׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת
חֲמֵשׁ מִיָּמִין וְחֲמֵשׁ מִשְׂמָאל לִפְנֵי הַדְּבִיר
סָגוֹר וְהַפְּרָח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלַקְחִים
וְהַסְּפוֹרֹת וְהַמְּזֻמְרוֹרֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת
וְהַמַּחֲתוֹרֹת זָהָב סָגוֹר וְהַפְּרָחוֹת לְדִבְרֵי
הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים לְדִבְרֵי
הַבַּיִת לְהֵיכָל זָהָב:

הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים
במלכים א סימן ז

וְתִשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
שְׁלֹמֹה אֶת קֹדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת הַכֵּלִים
וְאֶת הַזֹּהֵב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן בְּאֶזְרוֹת
יְהוָה: אִזְיָקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

הפטרת פקודי שסה

ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם
העלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
שיראל בירח האתנים בחג הוא החדש
השביעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו
הכהנים את הארון: ויעלו את ארון יהוה
את אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים: והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו
אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר
לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל הביר
בבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי
כרוזים: כי הכרבים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויסכו הכרבים על הארון
על בדיו מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו
אשי הבדים מן הקדש על פני הדביר
לא יראו החוזה ויהיו שם עד היום הזה:

הפטרת ופקודי

אין בארון רק שני לחות האבנים
הנח שם משה בחרב אשר כרת
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והעניו
את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה
לשכן בערפלה: בנה בניתי בית
מכון לשבתך עלמים: ויסב המלך
פניו ויברך את כל קהל ישראל
קהל ישראל עמד: ויאמר ברוך
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את הור
ובידו מלא לאמר: מן היום אשר
את עמי את ישראל ממצרים לא
בער מכל שבטי ישראל לבנות בית
שמי שם ואבהר ברוד להזות ער
ישראל: ויהי עם לבב דוד אביר
בית לשם יהוה אלהי ישראל:
יהוה אל דוד אבי יען אשר היה

לכך

לְבַבְךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁמִי הַשֵּׁיבֹת כִּי הִיָּה
 עִם־לְבַבְךָ: רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי
 אִם־בְּנֶךָ הֵיטָא מַחְלֻצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
 לְשֵׁמִי: וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר
 וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲשָׁבוּ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל
 כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲשֵׁם שֵׁם מְקוֹם לְאָרוֹן
 אֲשֶׁר־שֵׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אַבְתָּיִם
 בְּהוֹצִיאוֹ אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

הפטרת ויקרא בישעיה סימן מג

עִם־זו יִצְרַתִּי לִי תַהֲלֹתַי יִסְפְּרוּ: וְלֹא
 אֶתִי קִרְאתִי יַעֲקֹב כִּי־יַגְעֶהָ כִּי
 יִשְׂרָאֵל: לֹא הֵבִיאתִי לִי שָׂה עֲלֵיךָ וּזְבַחֲךָ
 לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בַּמִּנְחָה וְלֹא
 הוֹגַעְתִּיךָ בַּלְבוֹנָה: לֹא־קִנִּיתִי לִי בַכֶּסֶף
 קָנָה וְחָלַב זְבַחֲךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אֶךְ הֶעֱבַדְתָּנִי
 בַחֲטָאוֹתֶיךָ הוֹגַעְתָּנִי בַעֲוֹנוֹתֶיךָ: אֲנֹכִי אֲנֹכִי
 הוּא מַחָה פִשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחֲטָאתֶיךָ לֹא

אזכר

הפטרת ויקרא

אזכר: הזכירני נשפטה יחר ספר
למען תצדק: אביך הראשון חטאונ
פשעו בי: ואחלל שרי קדש ואתנהח
יעקב וישראל לגדופים: ועתה שמי
עבדי וישראל בחרתי בו: כה אמר
עשך ויצרך מבטן יעורך אל תדא
יעקב וישרון בחרתי בו: כי אצק
על צמא ונוזלים על יבשה אצק חיה
זרעך וברכתי על צאצאך: וצמח
חציר כערבים על יבלי-מים: זה
ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכ
כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו
צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלע
אלהים: ומי כמוני יקרא ויגידה ויע
לי משומי עם עולם ואותיות ואשד תב
יגידו למו: אל תפחדו ואל ת
הלא מאז השמעתיד והגדתי ואתם
היש אלוה מבלעדי ואין צור בל-דעתי

ורצו

הפטרות ויקרא שסז

וצרי-פסל כלם תהו וחמוריהם כל-
 ועילו ועדיהם רומה כל-יראו וכל-ירעו
 מעזיבשו: מיצר אל ופסל נסך לבלתי
 הועיל: הן כל-חבריו יבשו וחרשים
 המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו
 בשו יחד: חרש ברזל מעצד ופעל
 בפחם ובמקבורת יצרהו ויפעל הו בזרוע
 כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים ויעף:
 חרש עצים נטה קו יתאדהו בשרד יעשהו
 במקצועות ובמחוגה יתאדהו ויעשהו
 בתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית:
 לכת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ
 לו בעצי יער נטע ארזים וגדל: והיה
 לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק
 ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו
 פסל ויסגד למו: חציו שרף במו אש על-
 חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם
 ויאמר האח חמותי ראיתי אור: ושאריתו
 לאל עשה לפסלו ויסגד לו וישתחו
 ויתפלל

נקרות

ו' ועירא

יתיר

הפטרת צו

ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלו
 לא ירעו ולא יבינו כי טח מראות
 מהשכיל לבתם: ולא ישיב אל לבו
 דעת ולא תבונה לאמר הציו שרפתי
 יאשואף אפיתי על גחליו לחם א
 בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה ל
 אסגור: רעה אפר לב הותל המור
 יציל ארת נפשו ולא יאמר הלו
 כי מיני: זכר אלה יעקב וישראל כי
 אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל
 תנשני: מחיתי כעב פשעך וכענן חט
 שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמע
 עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
 רנה יער וכל עין בו כי גאל יהוה
 ובישראל יתפאר:

הפטרת צו בירמיה סימן ז

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלותיכם ספו על זבחיכם ואת
 בשר

בִּשְׂרָא: כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא
 צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־
 דְּבַר עוֹלָה וּזְבַח: כִּי אִם אֶת־הַדָּבָר
 הַזֶּה צִוִּיתִי אֶתְכֶם לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי
 לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם
 וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם
 לַמַּעַן יֵטֵב לָכֶם: וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא־הִטּוּ
 אֶת־אָזְנוֹם וַיֵּלְכוּ בַּמַּעֲצוֹת בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם
 הִרְעוּ וַיִּהְיוּ לֹא־חֹזֵר וְלֹא לִפְנִים: לְמַךְ
 הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶשְׁלַח אֵלֵיכֶם אֶת־כָּל־
 עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשִׁלַּח: וְלֹא־
 שְׁמַעוּ אֵלַי וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּקְשׁוּ אֶת־
 עַרְפֹּם הִרְעוּ מֵאֲבוֹתָם: וּדְבַרְתִּי אֵלֵיהֶם
 אֶת־כָּל־הַרְבָּרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמַעוּ אֵלַי
 וְקִרְאתִי אֵלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה: וְאִמַּרְתִּי
 אֵלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי
 יְהוֹה אֱלֹהֵיו וְלֹא לִי קָחוּ מוֹסֵר אֲכַדְרָה
 הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתְתָּה מִפִּיהֶם: גַּי גִּירָךְ
 וְהַשְּׁלִיבִי

הפטרת צו

והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס
 ויטש את דור עברתו : כי עשו
 יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקד
 בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא
 ובנו במות התפרת אשר בניא
 לשרף את בני הסואת בנתיהם באש
 לא צויתי ולא עלתה על לבי : לפי
 ימים באים נאם יהוה ולא יאמר
 התפת וניא בן הנם כי אם נניא
 וקברו בתפת מאין מקום : והיתה
 העם הזה למאכל לעוף השמים ולב
 הארץ ואין מחריר : והשבת מערי
 ומחוצות ירושלים קול ששון וקול
 קול חתן וקול פלה כי לחרבה
 הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויוציאו
 עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו
 עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים
 עצמות ישיבי ירושלים מקבריהם : וש
 לשמש ולירח ולכלי צבא השמים

יוציאו פ

ש
ק

אהבי

אֱהָבוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם
 וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא
 אִסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְרֵמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
 יִהְיוּ׃ וּנְבַחַר מוֹת מַחִיִּים לְכָל הַשְּׂאֲרִית
 הַנְּשֹׂאִים מִן־הַמְּשַׁחָה הַרְעָה הַזֹּאת בְּכָל־
 הַמְּקֻמֹּת הַנְּשֹׂאִים אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם
 נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־
 יִתְהַלֵּל חֵכֶם בַּחֲכַמְתּוֹ וְאֵל־יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר
 בַּגְּבוּרָתוֹ אֵל־יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ׃ כִּי אִם־
 בּוֹאֵת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי
 בִּי אֲנִי יְהוָה עֲשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה
 בָּאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חֲפָצְתִּי נֹאֵם יְהוָה׃

הפטרת שמיני בשמואל ב סימן ו

וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל
 שְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃ וַיִּקְסוּ וַיִּלְךְ דָּוִד
 וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת
 מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם
 שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו׃
 וַיִּדְכְּבוּ

הפטר שמיני

וירכבו את ארון האלהים
חדשה וישאהו מבית אבינרב אשר
ועז ואחיו בני אבינרב נהגים
העגלה חדשה: וישאהו מבית אבי
אשר בנבעה עם ארון האלהים
הלך לפני הארון: ודוד וכל בית
משחקים לפני יהוה בכל עצי
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנו
ובצלצלים: ויבאו עד גרן גבון ויש
עזה אל ארון האלהים ויאחו
שמטו הבקר: ויחרף יהוה
ויכהו שם האלהים על השל וימה
עם ארון האלהים: ויחר לדוד על
פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום
פרץ עזה עד היום הזה: וירא דוד
יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אל
יהוה: ולא אבה דוד להסיר אלו
ארון יהוה על ער דוד ויטהו דוד
עבר אדם הגתי: וישב ארון יהוה

בית עֶבֶד אֲדָם הַגִּתִּי שֶׁלֹּשָׁה חֳרָשִׁים וַיְבָרֶךְ
 יְהוָה אֶת־עֶבֶד אֲדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ וַיֵּגֵד
 לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּנְךָ יְהוֹה אֶת־בֵּית
 עֶבֶד אֲדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעֶבֶד אַרְוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אַרְוֹן
 הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אֲדָם עֵיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃
 וַיְהִי כִי צִעְדוּ נְשָׂאֵי אַרְוֹן יְהוֹה שֵׁשֶׁה צִעְדִּים
 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃ וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֵז
 לִפְנֵי יְהוֹה וְדָוִד חָגֹר אֶפֶוד בָּר׃ וְדָוִד וְכָל־
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּים אֶת־אַרְוֹן יְהוֹה בְּתַרְוֵעָה
 וּבִקְוֹל שׁוֹפָר׃ וְהָיָה אַרְוֹן יְהוֹה בְּאֵיֶר דָּוִד
 וּמִיכַל בַּת־שָׂאוֹל נִשְׁקָפְרָה׃ בְּעַד הַחֲלוֹן
 וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפֶּזֶז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי
 יְהוֹה וַתִּבְזֹ לוֹ בִּלְבָבָהּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶת־אַרְוֹן יְהוֹה
 וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוֹמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נִמְהַר
 לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוֹה וּשְׁלָמִים׃
 וַיְכַל דָּוִד מֵהָעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ
 אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיַּחֲלַק
 לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמַאֲשֵׁ

הפטרות שמיני

ויער אשה לאיש חלת לחם אחת ו
אחר ואשישה אחרת וילך כל
איש לביתו:

כאן מסיימן הספרים

וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכאל
שאל לקראת דוד ותאמר מה נזכר
מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני
עבדיו כהגלות נגלות אחר הרקים
דוד אל מיכל לפני יהוה אשר
מאבין ומכל ביתו לצורת אתי
עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני
ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני
האמהות אשר אמרת עמם אכזר
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד
מותה: ויהי כירושב המלך בביתו
הניח לו מסביב מכל איביו:
המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי
בבית ארזים וארון האלהים ישב
היריעה: ויאמר נתן אל המלך כל
בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:

והק' ^{לדק}

ש
ק

בלוי

בלילה ההוא ° ויהי דבר יהוה אל-נתן
 לאמר : לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה
 אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי : כי
 לא ישבתי בבית למיזם העלתי את-בני
 ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה
 מתהלך באהל ובמשכן : בכל אשר-
 התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי
 את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי
 לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה
 לא-בניתם לי בית ארזים : ועתה כה-
 תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות
 אני לקחתך מן-הנזוה מאחר הצאן להיות
 נגיד על-עמי על-ישראל : ואהיה עמך
 בכל אשר הלכת ואכרתה את-כל-
 איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם
 הגדלים אשר בארץ : ושמתי מקום לעמי
 ישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירנז עוד
 ולא יסיפו בני-עולה לענותו כאשר
 בראשונה : ולמן היום אשר צויתי שפטים
 על

הפטרת תזריע

על עמי ישראל והניחתי לך
 איבך והגיד לך יהוה כי בית יעקב
 יהוה: כיו ימלאו ימך ושכבת את
 והקימתי את זרעך אחרך אשר
 ממערה והקינתי את ממלכתו: הוא
 בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו
 עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה
 לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבת
 ובנגעי בני אדם: וחסדי לא יסור
 כאשר הסרתני מעם שאול אשר
 מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד
 לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם:
 הדברים האלה וככל החזון הזה
 נתן אל דוד:

הפטרת תזריע במלכים ב סימן

ואיש בן מבעל שלשה ויבא
 האלהים לחם בכורים עשר
 לחם שערים וכרמל בצקלנו ואמר
 ליה

לעם ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתן זה
 לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי
 כה אמר יהוה אכול והותר: ויתן לפניהם
 ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: ונעמן שר
 שבא מלך ארם היה איש גדול לפני
 אדניו ונשא פנים כרבו נתן יהוה תשועה
 לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: וארם
 יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה
 קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר אל
 גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר
 בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ויבא ויגד
 לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה
 אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך ארם
 לך בוא ואשלחה ספר אל מלך ישראל
 וילך ויקה בירו עשר ככרי כסף וששת
 אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ויבא
 הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא
 הספר הזה אליך רונה שלחתי אליך את
 נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא

מלך

הפטרת תזריע

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו
הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת כִּי
אֵלֵי לְאַסֵּף אִישׁ מִצֵּרְעָתוֹ כִּי אֲדַבֵּר
וּרְאוּ כִּי־מֵת אָנֹכִי הוּא לִי וְיֵהֱיֶה
אֵלֵי שֶׁעַי אִישׁ הָאֱלֹהִים כִּי־קִרַע מִלִּבּוֹ
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
קִרַעַת בְּגָדֶיךָ יְבֹאֲנָא אֵלַי וְיִדְעֵכֶם
כִּי־יִשְׂרָאֵל : וַיְבֹא נְעֻמָּן בְּסוּכּוֹ וּבְרַכְּסוֹ
פָּתַח־הַבַּיִת לְאֵלֵי־שַׁע : וַיִּשְׁלַח אֵלָיו
מֶלֶךְ אֶת־לֵאמֹר הַלּוֹךְ וּרְחֹצֵת שְׁבִיעֵי
בִּירְדֵן וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ לָךְ וּטְהַר : וַיִּקְנֶן
וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמְרַתִּי אֵלַי יֵצֵא
וְעַמֵּד וּקְרֵא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהָיָה
אֶל־הַמָּקוֹם וַאֲסַף הַמִּצֹּרֶעִי : הַמֶּלֶךְ
אָבְנָה וּפְרָפֵר נְהַרְוֵרַת דְּמִשְׁקֵי מִכֵּי
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֶרְחֹץ בָּהֶם וְטָהַר
וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה : וַיִּגְשׂוּ עֲבָדָיו וַיִּדְבְּרוּ
וַיֹּאמְרוּ אֲבִי דְבַר גְּדוֹל הַנְּבִיא דְבַר
הַלּוֹא תַעֲשֶׂה וְאֵף כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ

בסוסיו ק

אבנה ק

הפטרת מצורע שעג

ויִרַד וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן שִׁבְעַת פְּעָמִים
 דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כְּבֶשֶׂר נֶעַר
 מִן וַיִּטְהַר וַיֵּשֶׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא
 אֶל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵיו וַיֹּאמֶר הֲנִה
 אֲיָדְעָתִי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־
 יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדְּךָ׃
 אָמַר חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־עֲמַדְתִּי לִפְנֵיו אִם־
 קָח וַיִּפְצַר־בּוֹ לִקְחַת וַיִּמְאֵן׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמֵן
 לֹא יִתֶּן־נָא לְעַבְדְּךָ מִשְׁאֵל צָמֵד־פְּרֻדִּים
 דָּמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלֶיהָ וּזְבַח
 אֱלֹהִים אַחֲרָיִם כִּי אִם־לִיהוָה׃ לִדְבַר הַזֶּה
 סָלַח יְהוָה לְעַבְדְּךָ בְּבוֹא אֲדָנִי בֵּית־רַמְזֵן
 הַשְּׁתַּחֲוֹת שְׁמֵהּ וְהוּא וְנִשְׁעַן עַל־יָדָי
 הַשְּׁתַּחֲוִיתִי בֵּית־רַמְזֵן בְּהַשְּׁתַּחֲוִיתִי בֵּית־רַמְזֵן
 לַחֲנָנִי הוּוֹה לְעַבְדְּךָ בְּדַבַּר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
 לְךָ לְשָׁלוֹם וַיִּלֶךְ מֵאֵתוֹ כְּבָרַת אֲרֶץ׃

הפטרת מצורע במלכים שני סימן ז

ארבעה אַנְשֵׁים הָיוּ מִצֻּרְעִים פָּתַח
 * לב * א I 32 השער

כתוב ולא ק

הפטרת מצורע

השַׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִתּוֹ
יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ׃ אִם־אָמַתְנוּ
הָעִיר וְהָרֶעִב בְּעִיר וּמָתְנוּ שֵׁם וְאִם־
פֹּה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וּנְפֹלֶה אֶל־מַחֲנֵה
אִם־יַחֲיֵנוּ נַחִיָּה וְאִם־יָמִיתְנוּ וּמָתְנוּ׃
בְּנִשְׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ
מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִין־שֵׁם אִישׁ
הַשְּׁמִיעוּ אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רִכְבוֹ
קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחֵיהֶם
שִׁכְר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי
וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃
וַיָּנוּסוּ בְּנִשְׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֱהֱלֵיהֶם
סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר
וַיָּנוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם׃ וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים
עַד־קִצֵּה הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֵהָרָא
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם בְּסֶף וְהִבְדִּיל
וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֵהָרָא
וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
רֵעֵהוּ לֹא־בָקִי אֲנַחְנוּ עֲשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה

הפטרות מצורע שער

בשעה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור
הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה
בית המלך: ויבאו ויקראו אל שער העיר
גידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם
הנה אין שם איש וקול אדם כי אס-הסוס
אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה:
קרא השערים ויגדו בית המלך פנימה:
קם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנגידה
אלכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי-
עבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחברה
השדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם
יום ואל העיר נבא: ויען אחד מעבדיו
אמר זיקחו נא חמשה מן הסוסים
הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל-
המון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל-
מון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה:
קחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי
הנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו
אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה
לב ב 2 32 בגרים

בשדה ק'

המון ק'

הפטרת אחרי מות

בגדים וכלים אשר השליכו ארם בנה
כחפז ק וישבו המלאכים ויגדו למלך : ויצא
ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סאה
בשקל וסאתים שערים בשקל כרבר
והמלך הפקיד את השליש אשר נש
ידו על השער וירמסוהו העם בשער
כאשר דבר איש האלהים אשר דבר
המלך אליו : ויהי כרבר איש האלהים
המלך לאמר סאתים שערים בשקל וס
טלת בשקל יהיה כעת מחר בשער
ויען השליש את איש האלהים ויאמר
יהוה עשה ארבות בשמים היהיה
הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשכ
תאכל : ויהי לו בן וירמסו אותו
בשער וימת :

הפטרת אחרי מות ביחזקאל סימן
ויש מפטירין אותה בסדר קדוש
ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ואת
ארם התשפט התשפט את
הרבי

הפטרת אחרי מות שעה

חַרְמִים וְהוֹרַעְתָּה אֶת כָּל־הַתּוֹעֵבֹתֶיהָ :
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עֵיר שֹׁפֵכַת דָּם
בְּתוֹכָהּ לְבֹא עִתָּה וְעָשִׂיתָ גְלוּלִים עָלֶיהָ
טַמְאָה : בְּדַמְךָ אֲשֶׁר־שֹׁפַכְתָּ אֲשַׁמְתָּ
וּבְגִלּוּלֶיךָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ טַמְאָת וּתְקַרְבֵי
מִיָּךְ וּתְבוֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִתְתִּיךָ
חֲרָפָה לַגּוֹיִם וְקַלְסָה לְכָל־הָאָרְצוֹת :
הַקְּרִבוֹת וְהִרְחַקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ בְּךָ טַמְאָת
הַיָּם רַבַּת הַמְּהוּמָה : הִנֵּה נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ לְזֹרְעוֹ הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שֹׁפַךְ־דָּם : אִב
אִם הִקְלוּ בְּךָ לַגֵּר עָשׂוּ בְּעֶשְׂקֶךָ בְּתוֹכְךָ יְתוֹם
אֲלֹמְנָה הוֹנוּ בְּךָ : קָדְשֵׁי בְּזִית וְאֵת־שִׁבְתֵּי
חִלְלָת : אֲנָשֵׁי רְכִיל הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שֹׁפַךְ־
דָּם וְאֵל־הַהָרִים אָכְלוּ בְּךָ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ :
יְרוֹת־אִב גְּלַה־בְּךָ טַמְאָת הִנְדָּה עָנוּ בְּךָ :
אִישׁ אֶת־אִשְׁת־רֵעֵהוּ עָשָׂה תּוֹעֵבָה וְאִישׁ
תְּכַלְתּוּ טַמְאָ בְּזִמָּה וְאִישׁ אֶת־אָחִתּוֹ בְּת־
חֲבִיּוֹ עָנְדָה־בְּךָ : שָׁחַד לְקַחוּ־בְּךָ לְמַעַן
שֹׁפַךְ־דָּם נִשְׁבַּח וְתִרְבִּירַת לְקַחַת וְתִבְצָעֵי

* לב * ג 3 32 רעך

הפטרת קרושים

רַעַךְ בְּעֶשֶׂק וְאֵתִי שָׁכַחַת נָאִם אֲדֹנָי
וְהִנֵּה הַבַּיִתִּי כְּפִי אֶל־בְּצֻעַךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
וְעַל־דַּמְךָ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ : הִיעַמְדָה
אִם־תִּחְזַקְנָה יָדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי
אוֹתְךָ אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי : וְהִפַּחְתָּ
אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וּגְרִיתֶךָ בְּאַרְצוֹת וְהִתְמַסְּתָּ
טַמְאַתְךָ מִמֶּךָ : וְנִחַלְתָּ כֶּף לְעַיִן
וְיָדַעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה :

הפטרת קרושים כמנהג הספרדים
סימן כ * ויש מפטירין אותה כס
אחרי מות :

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : כִּדְבַר
דְּבַר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַלְלוּ
אֲתֶם בָּאִים חִי־אֲנִי אִם־אֲדַרְשׁ לְכַסּוֹת
אֲדֹנָי יְהוָה : הַתְּשׁוּטָאֲתֶם הַתְּשׁוּטָא
אֲדָם אֶת־תּוֹעֵבַת אֲבוֹתֶם הוֹדִיעַם : וְאָמְרוּ
אֱלֹהִים כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם
בִּישְׂרָאֵל

שש הפטרת קדושים

ישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ויאודע
 להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר
 אני יהוה אלהיכם: כיום ההוא נשאתי ידי
 להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ
 אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא
 כל הארצות: ואמר אלהם איש שקוצי
 עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו
 אני יהוה אלהיכם: וימרובי ולא אבו
 ששמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא
 השליכו וארתגלולי מצרים לא עזבו
 אמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי
 להם בתוך ארץ מצרים: ואעש למען שמי
 בלתי החל לעיני הגוים אשר המה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
 הוציאם מארץ מצרים: ואוציאם מארץ
 מצרים ואבאם אל המדבר: ואתן להם
 ארז חקתי ואת משפטי הודעתי אותם
 אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: וגם את
 שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני

* לב * 7 4 32 וביניהם

הפטרת קדושים

וּבְנֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁם
וַיִּמְדוּבִי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בַּחֲקוֹתַי
הָלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֱלֹהֵי
הָאָדָם וְחֵי בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ
וְאָמַר לִשְׂפָף חֲמַרְתִּי עֲלֵיהֶם בְּמַתְּ
לְכַלּוֹתָם׃ וַאֲעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמִי לְכַלּוֹתָם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִים לְעֵינֵי
וְגַם־אֲנִי נִשְׂאתִי יָדַי לָהֶם בְּמִדְבָּר לְכַלּוֹתָם
הַבִּי אֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם
חֶלֶב וְדִבְשׁ צָבִי הִיא לְכָל־הָאָרְצוֹת׃
בְּמִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ וְאֶת־חֲקוֹתַי לֹא־הִלְכוּ
וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ כִּי אַחֲרַי גִּלּוּלֵיהֶם
הָלְקוּ׃ וְתַחַס עֵינֵי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם
עֲשִׂיתִי אֹתָם כָּל־הַ בְּמִדְבָּר׃ וְאָמַר אֱלֹהֵי
בְנֵיהֶם בְּמִדְבָּר בַּחֲוֹקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
וְאֶת־מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל־תִּשְׁמְרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
אֶל־תִּטְמְאוּ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּחֲוֹקֵי
לָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֹתָם
וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדַעַת

לִדְרֹתַי כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הפטרת קרושים כמנהג האשכנזים בת"ע
בעמוס סימן ט' ויש מפטירין אותה
בסדר אחרי מות

עיין כלבוש החוד סימן חצ"ג

הַלּוֹא כִבְיֹו כְשֵׁיִם אַתֶּם לִי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל נֹאס־הוּהוּ הַלּוֹא אֶת־
יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים
מִכַּפְתּוֹר וְאֶרֶם מִקִּיר: הִנֵּה עֵינַי אֲדַנֵּי
וְהוּוה בְּמַמְלַכָּה הַחֲטָאָה וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְּהָ
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲפֹס כִּי לֹא הַשְׁמִיד
אֶשְׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נֹאס־הוּוה: כִּי הִנֵּה
אֲנִי מַצִּוֶּה וְהִנְעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בַּכְּבָרָה וְלֹא־יִפּוֹל
דָּוָר אֶרֶץ: בַּחֲרַב־יָמוֹתוֹ כָּל־חֲטָאֵי עַמִּי
אֲמַרִים לֹא־תִגִּישׁ וְרַתְקָדִים בְּעַד־נֹו
רַעְיָה: בְּיוֹם הַהוּוה אֶקִּים אֶת־סֶכֶת דָּוִד
וְנִפְלַת וְגִדְרֹתִי אֶת־פְּרִצִיָּהוּן וְהִרְסֹתִיו
* לֵב * ה 5 32 אֶקִּים

הפטרת אמור

אֲקִים וּבְנֵי תִיהָ כִּי מִי עוֹלָם: לְמַעַן יִירָאוּ
את שארית אֲדוֹם וְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-נִקְרָאוּ
שְׁמִי עֲלֵיהֶם נֶאֱסִי הוֹרָה עֲשֵׂה זֹאת: הַיּוֹם
יָמִים בָּאִים נֶאֱסִי הוֹרָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקִרְבִּי
וְדַרְךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הוֹרָע וְהִטִּיפוּ הַחֲרָדִים
עִסִּים וְכָל-הַגְּבֻעוֹת תִּתְמוּגְגְנָה: וְשִׁבְרָה
את שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נִשְׁמָדוּ
וַיִּשְׁבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת-יַיִן וְעָשׂוּ
גִּזְוֹת וַאֲכָלוּ אֶת-פְּרִיהֶם: וְנִטְעַתִּים עַל
אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתְּנוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

הפטרת אמור ביחזקאל סימן מד

והבהנים • הלוים בני צדוק
שמרו את משמרת מקדש
בתעוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעַלִי הֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי
לְשֵׁרְתִנִּי וְעָמְדוּ לִפְנֵי לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְשֵׁן
נֶאֱסִי אֲדַנִּי יְהוָה: הֵמָּה יִבְאוּ אֶל-מִקְדָּשִׁי
וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל-שַׁלְחִנִּי לְשֵׁרְתִנִּי וְשֵׁן

מקדש
באמצע
קודש

הפטרת אמור שעת

את־מִשְׁמַרְתִּי וְהִיא כְּבוֹאֵם אֶל־שַׁעֲרֵי הַחֲצֵר
הַפְּנִימִית בְּגָרֵי פִשְׁתִּים יִלְבְּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה
עֲלֵיהֶם צִמְרֵי בְשֻׂרְתָם בְּשַׁעֲרֵי הַחֲצֵר הַפְּנִימִית
וּבֵיתָהּ: פֹּאֲרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם
זִמְכֻנִסִּי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מִתְנֵיהֶם לֹא־יִחַגְרוּ
בִּזְעֵי: וּבִצְאָתְכֶם אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה
אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעַם פִּשְׁטוּ אֶת־
בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מִשְׂרָתָם בָּם וְהִנִּיחוּ
אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ שׁוֹלְבֵי בְּגָדִים אַחֲרָיִם
וְלֹא־יִקְדְּשׁוּ אֶת־הָעַם בְּבְגָדֵיהֶם: וְרֹאשָׁם
לֹא־יִגְלְחוּ וּפְרַע לֹא־יִשְׁלַחוּ כִּסּוּפִי כִּסְמוּ אֶת־
רֹאשֵׁיהֶם: וַיֵּן לֹא־יִשְׁתּוּ כָּל־כֶּהֱן כְּבוֹאֵם
אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית: וְאַל־מָנָה וּגְרוּשָׁה לֹא־
יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלוֹת מִזְרַע
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר־תְּהִיָּה אֱלֻמָּנָה
מִכֶּהֱן יִקְחוּ: וְאֶת־עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל
בֵּין טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִים: וְעַל־דִּבְהֵם
עֲמְדוּ לֹשְׁפֹט בְּמִשְׁפָּטִי וְשִׁפְטוּהוּ וְאֶת־
תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל מוֹעֲדֵי יִשְׁמְרוּ וְאֶת־
שַׁבְּתוֹתַי

למשפט ק'
"שפטה ק"

הפטרת בהר

שבתותי יקדשו: ואלמת אדם לא יט
לטמאה כי אס לאב ולאם ולבן ולבת
לאח ולאחות אשר לא היתה לא
יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים יטמא
לו: וביום באו אל הקדש אל החרון
הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו
אדני יהודה: והיתה להם לנחלה
נהלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל
אני אחזתם: המנחה והחטאת והאש
המה יאכלום וכל חרם בישראל ליה
יהיה: וראשית כל בכורי בל וכל תרומת
כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית
עיסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה
ביתך: כל נבלה ומרפה מן העוף
הבהמה לא יאכלו הכהנים:

הפטרת בהר בירמיה סימן לב

ויאמר ירמיהו ה' רב רב יהוה
אלי לאמר: הנה חנמא

הפטרות בהר שעט

בין שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את
שרי אשר בענתות כי לך משפט הגאולה
לקנות: ויבא אלי חנמאל בין דודי כדבר
הזה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שרי אשר בענתות אשר בארץ
בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאולה
קנה לך ואדע כי דבר הזה הוא: ואקנה
את השדה מאת חנמאל בין דודי אשר
בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה
שקלים ועשרה חספים: ואכתב בספר
אחתם ואעד עדים ואשקל הכסף
במאזנים: ואקח את ספר המקנה את
החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: ואתן
את הספר המקנה אל ברוך בין נריה בין
מחטיה לעיני חנמאל דודי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
שבים בחצר המטרה: ואצוה את
ברוך לעיניהם לאמר: כה אמר יהוה
בבאת אלהי ישראל לקוח את הספרים
האלה

הפטרת בהר

האלה את ספר המקנה הזה ואת
זאת ספר הגלוי הזה וגרתם בכל
למען יעמדו ימי סרכים: כי כה אמר
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתי
ישראל וקרמים בארץ הזאת: ואת
אל יחזה אחרי תתי את ספר המקנה
ברוך בן נריה לאמר: אלהי ארני
הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכתף הגדל ובזרעך הנטויה לארץ
סמך כל דבר: עשה חסד לאלפינו
עון אבות אל חיק בניהם אחריהם
הגדול הנפור יהוה צבאות שמו:
העצה ורב העלילה אשר עניך פתח
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כד
זכפרי מעליו: אשר שמת אתות ומצות
בארץ מצרים עד היום הזה וכישור
זבארם ותעשה להם שם כיום הזה: ואת
ארץ עמך ארץ ישראל מארץ מצרים
באתות ובמופתים וביר חזקה ובאתות
במורה

הפטרות כחקתי שפ

וטמיה ובמורא גדול: ותתן להם את הארץ
 הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם
 ארץ זבת חלב ודבש: ויבאו וירשו אתה
 ולא שמעו בקולך ובתורותי לא הלכו את
 כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו
 ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: הנה
 הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
 ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב
 והרעב והדבר ואשר דברת ה' והנה
 ראיה: ואתה אמרת אלי ארני יהוה
 קנה לך השדה בכסף והע' עדים והעיר
 נתנה ביד הכשדים: ויהי דבר יהוה אל
 ירמיהו לאמר: הנה אני יהוה אלהי כל
 בשר הממני יפלא כל דבר:

ומסורתך
 פ

הפטרות בחקותי בירמיה סימן י

דוה עי ומעני ומנוסי ביום צרה
 אליך גוים יבאו מאפסי
 ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל
 ואין

הפטרת בחקותי

ואיך בם מועיל: היעשה לו אדם
והמה לא אלהים: לכן הנני מוריעם
הזאת אוריעם את ידי ואת גבורתי
כי שמי יהוה: חטאת יהודה כתובה
ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח
ולקרננות מזבחתיכם: כזכר בני
מזבחתם ואשריהם על עץ רענן על גבי
הגבהות: הררי בשרה חילך כל אצור
לבן אתן במתיך פחטאת בכל גבורתי
ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתת
והעבדתך את איביך בארץ אשר
ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם
כהו אמר יהוה ארור הגבר אשר ימר
באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור
והיה כערער בערבה ולא יראה כיום
טוב ושכן הררים במדבר ארץ מלחה
תשב: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה
יהוה מבטחו: והיה כעין שתול על
ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא

הוא ק'

הפטרות במדבר שפא

חֲסוּהִיָּה עֲלֵהוּ רַעֲנַן וּבִשְׁנַת בְּצֻרַת לֹא יִדְאָג
וְלֹא יִמֵּשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי׃ עֵקֶב הֲלֵיב מִכָּל
אִנְשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ׃ אֲנִי יְהוָה חִקְרֵ לֵב בְּחֵן
בְּלִיּוֹת וּלְתַת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּפִרִי מֵעַלְלִיו׃ כדרכיו ק'
קִרְא רָגַר וְלֹא יִלְד עֲשֵׂה עֵשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפַּט
בְּחֲצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיהֶם יִהְיֶה נֶבֶל׃ ימיו ק'
כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מֵרֵאשִׁיזֵן מִקּוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ׃
מִקּוֹרֵת יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה כָּל עֲזֹבֵיךָ יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי וסורי ק'
בְּאַרְצָן יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִי־סְחִיִּים אֶת־
יְהוָה׃ רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי
אֲוִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה׃

הפטרות במדבר בתרי עשר בהושע סימן א

יְהוָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲסוּל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר
יְהוָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמֵר לָהֶם לֹא עָמִי
תָּם יֹאמֵר לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהִים׃ וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־
זוֹרֵה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִחַדּוּ וְשִׁמּוּ לָהֶם רֹאשׁ
יְחַדּוּ וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעֲאֵל׃
אמרו

הפטרת במדבר

אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רח
ריבו באמכם ריבו כיהיא לא אשת
לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונא
מבין שדיה: פן אפשיטנה ערמה וה
כיום הולרה ושמתיה במדבר ו
בארץ ציה והמתיה בצמא: ואתפני
ארחס כירבני זנונים המה: כי זנתה
הובישה הורתם כי אמרה אלכה
מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשת
ושקוי: לכן הנני שך את דרכי
וגדרתי את גדרה ונתני בוריה
תמצא: ורדפה את מאהביה ולא
אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה
ואשובה אל אישי הראשון כי טוב
מעתה: והיא לא ידעה כי אנכי נתתי
הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרוב
להוזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולק
דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי
ופשתי לבסות את ערותה: ועתה

שפב

הפטרת במדבר

אֶת־נִבְלָתָהּ לְעֵינַי מֵאֲהַבְיָהּ וְאִישׁ לֹא־
צִילָנָהּ מִיָּדַי׃ וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־מְשׁוֹשֵׁה חַגָּה
חֲדָשָׁה וְשַׁבְּתָהּ וְכָל־מוֹעֵדָה׃ וְהִשְׁמַתִּי גִפְנֵה
תְּאֲנִתָּהּ אֲשֶׁר אָמַרְהָ אֶתְנֶהּ הִמָּה לִּי אֲשֶׁר
גִּרְתָּנוּ לִי מֵאֲהַבִּי וְשִׁמְתִים לִיעֵר וְאֶכְלֹתֶם
חַיִּית הַשָּׂדֶה׃ וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים
אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַר נֹזְמָה וְחִלִּיתָהּ וְתִלְךְ׃
אֲחֵרַי מֵאֲהַבְיָהּ וְאֵתִי שִׁכְחָה נֶאֱס־יְהוָה׃
לִכֵּן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיָּהּ וְהִלְכְתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר
דְּבַרְתִּי עַל־לִבָּהּ׃ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרָמֶיהָ
בְּשֵׁם וְאֶת־עֵמֶק עֵכוֹר לִפְתַּח תְּקוּהָ וְעִנְתָּהּ
שִׁמְרָה כִּי־מִי נִעֲוִיָּהּ וְכִי־וֹס עֲלוֹתָהּ מֵאֲרִץ
בְּעָרִים׃ וְהִיָּה בְיוֹם־הַהוּא נֶאֱס־יְהוָה תִּקְרָאִי
אִישִׁי וְלֹא־תִקְרָאִי לִי עוֹד בְּעָלַי׃ וְהִסְרֹתִי
אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא־יִזְכְּרוּ עוֹד
בְּשֵׁם׃ וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִם־
יְהוָה הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרִמְשׁ הָאָרֶץ
קִשְׁת וְחָרֶב וּמִלְחָמָה אֲשַׁבֵּר מִן־הָאָרֶץ
הַשֹּׁכְבֹתִים לְבַטָּח׃ וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם
וְאֶרְשָׁתִּיךָ

הפטרת נשוא

וַאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחַסְדֵי
וּבְרַחֲמִים: וַאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְאֱמוּנָה וּבְיִרְאָה
אֶת־יְהוָה:

הפטרת נשוא בשופטים סימן נ

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעְרָה מִמִּשְׁפַּחַת
הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲרָה
וְלֹא יֵלְדָה: וַיֵּרָא מִלֶּאךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָא אֶת־עַקְרָהּ וְלֹא־יִי
וְהָרִית וְיֵלְדֶת בֶּן: וְעַתָּה הִשְׁמְרִינָא
תְּשֵׁתִי יַיִן וּשְׂכָר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָל־טַמֵּא
כִּי הֵנֶךָ הָרָה וְיֵלְדֶת בֶּן וּמִוְרָה לֹא־יֵי
עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נִזְוַר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנְּעִי
הַבֶּטֶן וְהוּא יִהְיֶה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
פְּלִשְׁתִּים: וְתָבֹא הָאִשָּׁרָה וְתֹאמַר לְאִישׁ
לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּנָא יָלְדָה וּמִוְרָה
כַּמְרָאָה מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים נִוְרָה מֵאִתְּךָ
שָׂאֵלֶתִי הוּא אֵי־מִנָּה הוּא וְאֶת־שְׁמוֹ
הַגִּיד לִי: וַיֹּאמֶר לִי הֵנֶךָ הָרָה וְיֵלְדֶת
וְעַתָּה

ועתה אל תשתיי יין ושכר ואל תאכלי
 כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן
 הבטן עד יום מותו : ויעתר מנוח אליהו
 ואמר כי אדוני איש האלהים אשר שלחת
 בו אנא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער
 דוולד : וישמע האלהים בקול מנוח ויבא
 מלאך האלהים עוד אליה אשר והיא
 שבת בשדה ומנוח אישה אין עמה :
 תמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר
 אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום
 אלי : ויקסוילך מנוח אחרי אשתו ויבא
 אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר
 בדת אל האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח
 אתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער
 מעשהו : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
 כל אשר אמרת אל האשה תשמר :
 כל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין
 שכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
 כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל

הפטרת נשוא

מִלֶּאךָ יְהוָה נַעֲצָרָה נָא אוֹתְךָ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
גְּדֵי עֵינַיִם׃ וַיֹּאמֶר מִלֶּאךָ יְהוָה אֵל מִנּוּחַ
אִסְתַּעֲצָרְנִי לֹא אֶכַּל בְּלַחֲמְךָ וְאִסְתַּעֲצָרְנִי
עֲלֵה לִי יְהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא יָדַע מִנּוּחַ
מִלֶּאךָ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מִנּוּחַ אֵל מִנּוּחַ
יְהוָה מִי שִׁמְךָ כִּי יָבֹא דְבַרְיָךְ וּכְבֹדְיָךְ
וַיֹּאמֶר לוֹ מִלֶּאךָ יְהוָה לְמָה זֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה
לְשָׁמַי וְהוּא פְּלִאִי׃ וַיִּקַּח מִנּוּחַ אֶת־
הָעֵינַיִם וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־הַצֹּדֵק לְהַגִּיד
וּמִפְּלֵא לַעֲשׂוֹת וּמִנּוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רֵאשִׁית
בְּעֹלוֹת הַלֶּהֶב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁמִימָה
מִלֶּאךָ יְהוָה בְּלֶהֱב הַמִּזְבֵּחַ וּמִנּוּחַ וְאִשְׁתּוֹ
רֵאשִׁית וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֶרְצָה׃ וְלֹא
עוֹד מִלֶּאךָ יְהוָה לְהִרְאֹה אֶל־מִנּוּחַ וְאִשְׁתּוֹ
אִשְׁתּוֹ אִזְ יָדַע מִנּוּחַ כִּי־מִלֶּאךָ יְהוָה הוּא
וַיֹּאמֶר מִנּוּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹרֵת נִמְוֵרֵת
אֱלֹהִים רֵאשִׁית׃ וְתֹאמַר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ
יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא־לִקַּח מִיָּדֵנוּ עֲלֵה וּמִנּוּחַ
וְלֹא הִרְאֵנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹהִים וְכִעֲתֵיךָ
הַשְּׁמִיעֵנוּ

הפטרת בהעלותך שפר

שְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת: וְתִלַּךְ הָאִשָּׁה בֵּין וּתְקַרְא
אֶת־שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן וַיְגַדֵּל הַנַּעַר וַיְבַרְכֵהוּ
יְהוָה: וְתַחַל רוּחַ יְהוָה לַפְעָמוֹ בְּמַחְנֵה־רֶדֶן
בֵּין צַרְעָה וּבֵין אִשְׁתָּאֵל:

הפטרת בהעלותך בתרי עשר בזכריה
סימן ב

נִרְוֶה וְשִׂמְחֵי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־בָא וְשִׁכְנֵתִי
בְּתוֹכְךָ נְאֻם־יְהוָה: וְנִלוּ גוֹיִם
בָּיִם אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם
שִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ וַיֵּדַעַת כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת
לְחַנֵּי אֵלֶיךָ: וְנַחֵל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ
עַל אֲרָמֵת הַקָּדֶשׁ וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: הִם
לְבַשׁ מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעַז מִמֶּעוֹן קָדְשׁוֹ:
וְרֵאנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי
לְאֹךְ יְהוָה וְהִשְׁטֵן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ:
אָמַר יְהוָה אֶל־הַשְׁטֵן יַגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשְׁטֵן
יַעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא זֶה
אֵד מִצַּל מַאֲשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים
צוּאִים

הפטרת בהעלותך

צואים ועמד לפני המלאך: ויש
אל העמרים לפניו לאמר הסירו המ
הצאים מעליו ויאמר אליו ראה הע
מעליך עונך והלבש אתך מחלצות:
ישמו צניף טהור על ראשו וישמו
הטהור על ראשו וילבשו בגדים ו
יהיה עמד: ויער מלאך יהוה ב
לאמר: כה אמר יהוה צבאות א
תלך ואם את משמרת תשמר וג
תדין את ביתי וגם תשמר את חצ
לך מהלכים בין העמרים האלה:
יהושע הכהן הגדול אתה ורעך ה
לפניך כי אנשי מופת הם כי הנני
את עבדי צמח: כי הנני הא
נתתי לפני יהושע ער-אבן אחת
עינים הנני מפתח פתחה נאם
צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא
אחד: ביום ההוא נאם יהוה צבאות
איש אל רעהו אל תחרת גפן ואל

הפטרת שלח שפח

אנה: וישב המלאך הדבר בי ויעירני
 איש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה
 ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב ^{ואמר ק'}
 והוגלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה
 ושבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על-
 שיה: ושנים זיתים עליה אחד מימין
 והוא אחד על שמאלה: ואען ואמר אל-
 לאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני:
 המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא
 עתמה המה אלה ואמר לא אדני: ויען
 מר אלי לאמר זה דבר הוזה אל-
 בכל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם-
 וחי אמר יהוה צבאות: מיאתה הר-
 דול לפני זרבבל למישור והוציא את-
 אבן הראשה תשאות חן חן לה:

הפטרת שלח ביהושע סימן ב

שלח יהושע בן נון מן השטים שנים
 אנשים מרגלים חרש לאמר
 * לג * א 33 לכו

הפטרת שלח

לְכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ
וּבְאוּ בֵּית־אִשָּׁה זֹנֶה וְשָׂמָּה רַחֲבֵי שֵׁבֶט
שָׂמָּה׃ וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הֲיִשְׂרָאֵל
אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחַפֵּר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ
רַחֲבֵי לֵאמֹר הֲזֵי־אֵי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים
אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לְחַפֵּר אֶת־כַּחַת
הָאָרֶץ בָּאוּ׃ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
וַתִּצְפְּנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים
יָדַעְתִּי מֵאֵין הָמָּה׃ וַיְהִי הַשָּׁעַר לִפְתוּחָם
בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אֲנִי
הָאֲנָשִׁים רָדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁמְעוּ
וְהִיא הָעֵלְתָם הַגְּנָה וְתִטְמַנֶּם בְּפִי
הָעֵיץ הָעֵרְכוֹת לֹהֵעַל־הַגֹּגֹל׃ וְהָאֲנָשִׁים
אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהָיָה
סָגְרוּ אַחֲרַי כֹּאֲשֶׁר יָצְאוּ הַרְדִּפִּים אַחֲרַי
וְהָמָּה טָרִם יִשְׁכַּבּוּן וְהִיא עֵלְתָה עֲלֵיהֶם
הַגֹּגֹל׃ וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי
יְהוֹה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלְאָה אֵיכָתֶּר
עֲלֵי

הפטרת שלח שפור

לֵנוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם :
שִׁמְעֵנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי
סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר
שִׁיתֶם לְשֹׁנֵי מַלְכֵי הָאָרֶץ בְּעֵבֶר
יִרְדּוּן לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם :
שִׁמְעֵ וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ
אִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוּרָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת :
עֲתָה הִשְׁבַּע־נָא לִי בַיהוָה כִּי־עֲשִׂיתִי
מִכֶּם חֶסֶד וְעֲשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם עִם־בֵּית
בִּי חֶסֶד וְנָתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת : וְהַחִיתֶם
אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אֲחֵי וְאֶת־אֲחֹתַי
אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ
מִמוֹת : וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
חָתִיתֶכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגִּדוּ אֶת־דְּבַרְנוּ
וְהָיָה בֵּית יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעֲשִׂינוּ
מִךְ חֶסֶד וְאֱמֶת : וַתּוֹרְדֵם בַּחֶבֶל בְּעַר
חֲלוֹן כִּי בֵּיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחֲמָה הִיא
שִׁבְרָתָה : וַתֹּאמֶר לָהֶם הִרְרָה לָכֵן פֶּן־

לג ב 2 33 יפגעו

הפטרת שלח

יִפְגְּעוּ בְכֶם הַרְדִּיפִים וַיַּחֲבֹתֶם שְׁמֵרָה שְׁמֵרָה
יָמִים עַד שׁוֹב הַרְדִּיפִים וְאַחֵר תֵּלַח
לְדַרְכְּכֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נִקְּמוּ
אֶנְחֵנו מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: וְהָיָה
אֶנְחֵנו בָּאִים בְּאֶרֶץ אֶת־תְּקוּתָה
הַשְּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרֵי בְחִלּוֹן אֲשֶׁר הוֹרֵד
בוֹ וְאֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וְאֶת־אֲחִיךָ וְאֶת־
כָּל־בֵּית אֲבִיךָ תֹאסֹפִי אֵלֶיךָ הַבַּיִת
וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדְּלַתִּי בֵּיתְךָ הַחַיִּים
דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאֶנְחֵנו נִקְּמִים וְכָל־אֲשֶׁר־יֵרָד
אֶתְךָ בְּבַיִת דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם־יָד תְּהִיָּה־לָּנוּ
וְאִם־תִּגְדִּי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִינֵנו נִקְּמִים
מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: וְהָיָה
כְּדַבְרֵיכֶם כִּן־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וְיִלְכוּ וְתִמְצֵאוּ
אֶת־תְּקוּתַת הַשְּׁנִי בְחִלּוֹן: וְיִלְכוּ וְיִבְאוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים
וְיִשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שׁוֹבו הַרְדִּיפִים
וְיִבְקְשׁוּ הַרְדִּיפִים בְּכָל־הַהֲרָד וְלֹא מִצְאוּ
וְיִשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְיִרְדּוּ מֵהָהָר וְיִבְאוּ
וְיִבְאוּ אֶל־הוֹשַׁעֲבֵן־עֹן וְיִסְפְּרוּ־לוֹ אֶת־כָּל־
הַמַּצְאוֹת

וַיִּצְאוּ אוֹתוֹת אֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוָה שֶׁעָבִירְתָּן
 הַזֶּה בִּידְנוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נִמְגְוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 הָאָרֶץ כַּפְּנֵינוּ׃

הפטרת קרח בשמואל א סימן יא

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם לֵכוּ
 וְנִלְכֶה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֵשׁ שָׁם
 הַמְּלוּכָה׃ וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ
 שָׁם אֶת־שָׂאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם
 בַּחַיִּים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׂאוּל
 כָּל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאד׃ וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם
 כָּל־אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃
 עַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ׃ מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי
 בָּנֹתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנָּשִׁים אֶתְכֶם וְאֲנִי
 חֲתָנְכֶם לִפְנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
 וְהָיָה עַנּוּבֵי נָגֵד יְהוָה וְנָגֵד מִשִּׁחוּ אֶת־שׂוֹרֵי
 מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹד מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי עֲשִׂקְתִּי
 אֶת־מִי רִצּוֹתִי וּמִי־מִי לְקַחְתִּי כִּפְרוּ וְאֲעֲלִים

הפטרת קרח

עֵינֵי בְּוֹאֵשִׁיב לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂיתָ
וְלֹא רְצוֹתֵנוּ וְלֹא לִקְחַת מִיֶּדְאִישׁ מֵאֹכְלֵי
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוֹה בְּכֶם וְעַד מִשְׁ
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצַּאתֶם בְּיַד מֵאֹכְלֵי
וַיֹּאמֶר עַד׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּ אֶל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־
הָעָלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
זַעֲתָה הַתִּצְבוּ וְאִשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוֹה
אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת יְהוֹה אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְכֶם
וְאֶת־אֲבֹתֵיכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם
וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְהוֹה וַיִּשְׁלַח יְהוֹה אֶת־
מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיִּצְיֵאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם
מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּם בְּמִקְוֵם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכַּח אֶת־
יְהוֹה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְכֶם בְּיַד סִיסְרַאִי
צָבָא חֲצוּר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיִּלְחֲמוּ בָם׃ וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוֹה וַיִּצְיֵאוּ
חֲטָאֵנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוֹה וְנִעַבְדָּה אֱלֹהֵי
הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעִשְׂתָרוֹת וְעַתָּה הֲצִלֵנוּ מִיַּד
אֲבֹתֵינוּ וְנִעַבְדְּךָ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוֹה אֶת־יְרֵמְיָהוּ
וְאֶת־

וַיִּלְחֲמוּ בָם

הפטרות קרח שפח

וְאֶת־בְּרֹן וְאֶת־יַפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצַּל
 אֶתְכֶם מִיַּד אֱיִבֵיכֶם מִסְבִּיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטַח :
 וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם
 וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהוֶה
 אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכֶם : וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שָׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה
 עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם
 אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
 וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מֶלֶךְ
 עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם : וְאִם־לֹא
 תִשְׁמַעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה
 וְהִיתָה יַד יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵּיכֶם : גַּם־
 עַתָּה הִתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַרְבֵּב הַגָּדוֹל הַזֶּה
 אֲשֶׁר יְהוֶה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם : הַלּוֹא קִצְד־
 חֲטִיִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת
 וּמָטָר וַדַּעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאֹל לְכֶם מֶלֶךְ :
 וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלָּת
 וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־

הפטרת חקת

יְהוָה וְאֵת שְׁמוֹאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם
שְׁמוֹאֵל הַתְּפִלָּל בְּעַד עִבְרִיק אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ וְאֶל־נַמּוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ עַל־מַעַלְמֵינוּ
חַטָּאתֵינוּ רָעָה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמְרוּ
שְׁמוֹאֵל אֶל־הָעָם אֲלֹתֵי רְאוּ אֵתֶם עֲשִׂיתֶם
אֵת כָּל־הַדָּעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל־תְּסוּרוּ מֵאֵתֵינוּ
יְהוָה וְעִבְדֶתֶם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם
וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרַי תִּהְיוּ אֲשֶׁר לֹא
יִוְעִילוּ וְלֹא יִצְּלוּ כִּי־תִהְיוּ הֶמָּה׃ כִּי־יִשָּׁאֵל
יִשָּׁשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹו לְעַם׃

הפטרת חקת בשופטים סימן יא

וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִבּוֹר חֵיל זְהוּרָה
בֶּן־אִשָּׁה זֹנָה וַיִּוֹלַד גִּלְעָד אֶת־
יִפְתָּח׃ וַתֵּלֶד אִשָּׁת־גִּלְעָד לוֹ פְּנִים וְגוֹהַר
בְּנֵי־הָאִשָּׁה וַיִּגְרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא
תִנְחַל בְּבֵית אֲבֵינוּ כִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרָיִךְ
אַתָּה׃ וַיְבָרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֲחֵיו וַיֵּשֶׁב
בְּאֶרֶץ

בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל־יַפְתָּח אֲנָשִׁים
דַּיְקִים וַיִּצְאֻהוּ עִמּוֹ׃ וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלְחַמוּ
בְּיַעֲמֹן עִם־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִלְחַמוּ
בְּיַעֲמֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד
לִקְחַת אֶת־יַפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב׃ וַיֹּאמְרוּ
לַיַּפְתָּח לָכֵה וְהָיִיתָ לָנוּ לְקַצֵּין וּנְלַחֲמֶה
בְּבְנֵי עִמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר יַפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד
הֲלֹא אַתֶּם שִׁנְאַתֶּם אוֹתִי וְהִגַּרְשׁוּנִי מִבֵּית
אֲבִי וּמְדוּעַ בְּאַתֶּם אֵלַי עֲתָרוּ כַּאֲשֶׁר צַדִּיק
לָכֵס׃ וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יַפְתָּח לְכֹן
עִתָּה שְׁבֵנו אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ
בְּבְנֵי עִמּוֹן וְהָיִיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יְשִׁבְי
גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר יַפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־
שִׁשִּׁים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עִמּוֹן וְנִתַּן
הוּא אוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי אֲהִיָּה לָכֵס
לְרֹאשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יַפְתָּח יְהוִה
יְהִי שְׁמֵעַ בִּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ כֹּן
עֲשֵׂה׃ וַיֵּלֶךְ יַפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁיֶמוּ
עִם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצֵּין וַיְדַבֵּר

הפטרת חקת

יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה
וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון
לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם
בארצי: ואמר מלך בני עמון אל מלאכיו
יפתח בילקח ישראל את ארצי בער
ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן
ועתה השיבה אתה בשלום: ויוסף עוד
יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון
ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי
בעלותם ממצרים ולך ישראל במדבר
ערים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר
אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום
וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישלח
ישראל בקדש: ולך במדבר ויכב ארץ
ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממדבר
שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא
באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב
וישלח:

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך
 האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 נעברה נא בארצך עד מקומי: ולא
 האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו
 ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
 וילחם עם ישראל: ויתן יהוה אלהי
 ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד
 ישראל ויכוס וירש ישראל את כל
 ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: וירשו
 את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק
 ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה
 אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני
 עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את
 אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש
 ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
 מפנינו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה
 כמלך בן צפור מלך מואב הרב רב עם
 ישראל אם נלחם נלחם בם: בשבת
 ישראל בחשבון ובכנותיה ובערעור
 ובבנותיה

הפטרת חקת

ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארצו
שלש מאות שנה ומדוע לא הוצילם בעש
ההוא : ואנכי לא חטאתי לך ואתה עלת
אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השופט
היום בין בני ישראל ובין בני עמון : ו
שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח א
שלח אליו : ותהי על יפתח רוח יהוה
דיעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את
מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עש
וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם ית
נתן את בני עמון בידי : והיה הויצא
יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשל
מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו שלא
דיעבר יפתח אל בני עמון להלחם ב
ותגם יהוה בידו : ויכס מערער וערבת
בנידת עשרים עור וער אבל כרס
מכה גדולה מאד וכנעו בני עמון מ
בני ישראל :

הפטרת בלק שעה

הפטרת בלק בתרי עשר במיכה סימן ה
והיה שאלות יעקב בקרב עמים
רבים פטל מאת יהוה ברנבים
עלי עשב אשר לא יקנה לאיש ולא יחל
לכני אדם: והיה שאלות יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כארירה בבהמות יער
סכפיר בעהרי צאן אשר אם עבר ורמס
וטרף ואין מציל: תרם דרך על צדיק וכל
אביך ברתו: והיה ביום החוא נאם
יהוה והזכרתי סוסך מקרבך והזכרתי
מרכבתך: והברתי עמי ארצך והרסתי
גל מבצריך: והזכרתי כשפים מירך
ושעוננים לא יהיו לך: וחכרתי פסילך
ומצבורתך מקרבך ולא תשתחוו עוד
למעשה ירך: ונתתי אשירך מקרבך
והשמדתי עריך: ועשיתי באף ובתמה נקם
את הגוים אשר לא שמעו: שמעו נא את
אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות קולך: שמעו הרים

את

הפטרת פינחס

את־ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ
ריב ליהוה עם־עמו ועם־ישראל יתוכח
עמי־מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה כי
בי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים
בריתיך ואשלח לפניך את־משה אהרן
ומרים: עמי זכר־נא־מה־יעץ בלך מלך
בואב ומה־ענה אתו בלעם בן־בעור מן־
השטים עד־הגלגל למען דעת צדקות
יהוה: במה אקדש יהוה אכף לאלה
מרום האקדמנו בעולות בעלים בני
שעה: הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי־שמן האתן בכורי פשעי פרי בטן
חטאת נפשי: הגיד לך אדם מה־טוב ומה
יהוה דורש ממך כי אם־עשות משפט
ואהבת חקר והצנע לבת עם־אלהיך:

הפטרת פינחס במלכים א סימן ט

ויר יהוה היתה אל־אליהו וישמע
מתניו וירץ לפני אחאב עד
באכה

חפזרת פינתם שצב

באכה יורעאלה : ויגר אחאב לאיזבל
את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר
הרג את כל הנביאים בחרב : ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשו
אלהים וכה יוספון כי בעת מחר אשים
את נפשך כנפש אחר מהם : וידא
ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה וינה את נערו שם :
והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב
תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות
ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא
טוב אנכי מאכתי : וישכב וישן תחת
רתם אחר והנה זה מלאך נגע בו ויאמר
לו קום אכול : ויבט והנה מראשתו
ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב
וישכב : וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך :
ויקם ויאכל וישתה וילך בכחי האכילה
היא ארבעים יום וארבעים לילה עתה
האלהים

אחר ק

הפטרת פינחס

האלהים חרב: ויבא שם אל המעון
וילין שם והנה רבר יהוה אליז ויאמר ל
מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנא
ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני
ישראל את מזבחתיך הרסו ואת
נביאיך הרגו בחרב ואורתו אני לב
ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא
ועמדת בחר לפני יהוה והגדו יהוה עמי
ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר
סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר
חרוץ רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש
אש לא באש יהוה ואחר האש קול המטה
דקה: ויחזו כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה
אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו:
ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואורתו
אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
ויאמר

הפטרת פינחס שצג

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְרֶכֶךְ מִדְּבָרָה
דַּמְשֶׁק וּבֵאת וּמְשַׁחַת אֶת חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־
אָרֶם׃ וְזֹאת יְהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְט מֵאֲבֵל
מִחוּלָה תִמְשַׁח לְנָבִיא תַחְתֶּיךָ׃ וְהָיָה
הַנְּמַלֵּט מִחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט
מִחֶרֶב יְהוּא יָמִית אֱלִישֶׁע׃ וְהִשְׁאֲרֵתִי
בְיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל־הַבְּרָכִים אֲשֶׁר
לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפָּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק
לוֹ׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁם וַיִּמָּצֵא אֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְט
וְהוּא חָרַשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר צַמְרִים לִפְנֵיו וְהוּא
בְּשָׁנִים הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיו וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁלַךְ
אֲדָרְתוֹ אֵלָיו׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבֶּקֶר וַיֵּרֶץ אַחֲרַי
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה נֶאֱלָא בִּי וְלֹא־אֲמִי וְאֲלֹכָה
אַחֲרַי־וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי־מִה עָשִׂיתִי לָךְ׃
וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבֶּקֶר וַיִּזְבַּחַהוּ
וּבְכָל־יְמֵי הַבֶּקֶר בְּשֵׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ
וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו וַיִּשְׂרַתְהוּ׃

הפטרת

הפטרת מטות

הפטרת ראשי המטות דברי רמיהו' הלא
היא כתובה בהפטרת ואלה שמות כמנהג
הספרדים ברף שמו עמוד ב

וכשיהיו מחוכרין ראשי הנשות עם אלה מסעי או קורין דברי יומטין
כפרשת פינחס וקורין שמעו דבר יי' במטות ומסעי :

הפטרת מסעי בירמיה סימן ב

שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל :
אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי
דחקו מעלי וילכו אחרי ההבל וירחלו
ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא יעבר
בה איש ולא ישב אדם שם : ואביא אתכם
אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה
ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שבתם
לתועבה : הכהנים לא אמרו איה יהוה
ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו
כי והנביאים נבאו בפעל ואחרי לא יועיל
הלכו

הפטרת מסעי שצד

הֲלֹכֹוּ לִכְן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נֹאס־יְהוָה וְאֶת־
 בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב : כִּי עֲבָרוּ אֵי כִתְיִים וְרָאוּ
 קֶדֶר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מֵאֵד וְרָאוּ הֵן הִיְתָה
 בְּזֹאת : הֵהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים
 וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל : שְׁמוֹ
 שְׁמַיִם עַל־זֹאת וְשָׁעֲרוּ חֲרָבוֹ מֵאֵד נֹאס־יְהוָה :
 כִּי־שָׁתִים רַעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֶתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר וּ
 מִיָּם חַיִּים לַחֲצֹב לָהֶם בְּאֲרוֹת בְּאֲרוֹת
 גִּשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יִכְלוּ הַמַּיִם : הָעֶבֶד
 יִשְׂרָאֵל אִסְלִיד בֵּית הוּא מְדוּעַ הִיָּה לְבֹו :
 עָלוּ יִשְׂרָאֵל כְּפִירִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁרִתוּ
 אֲרָצוֹ לִשְׁמָה עָרֵיוֹ נִצְתָה מִבְּלִי יֹשֵׁב : גַּם־
 בְּיַרְנָף וְתַחֲפָנִס יִרְעוּךָ קֶדֶד : הֲלוֹא־זֹאת
 תַּעֲשֶׂה לָךְ עֲזֹבךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַת
 מוֹלַכְךָ בַּדֶּרֶךְ : וְעַתָּה מֵה־לָךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם
 לְשָׁתוֹת מִי שְׁחֹר וּמֵה־לָךְ לְדֶרֶךְ אֲשׁוּר
 לְשָׁתוֹת מִי נָהָר : תִּיֶסַרְךָ רַעֲתֶךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ
 תּוֹכַחְךָ וְרַעִי וְרֵאִי כִי־רַע וּמֵר עֲזֹבךָ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נֹאס־אֲרָנִי יְהוָה
 צְבָאוֹת

נצחו ק'

ותחפנח

ק

הפטרת מסעי

צְבָאוֹת: כִּי מְעוֹלִים שִׁבַּרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַח
 מוֹסְרוֹתַיךָ וְתֹאמְרִי לֹא אֶעֱבֹד כִּי עַל־כֵּן ^{אעבור ק}
 גִּבְעָה גִבְהַהוּתַחַת כָּל עֵץ רֵעֵנִי אֶת צִדְקָתְךָ
 זָנָה: וְאַנְכִי נִשְׁעַתִּיךָ שׁוֹדֵק כָּל־הָזֶרַע אֲכִל
 וְאִיךָ נִהְפַּכְתָּ לִּי סוּרֵי הַגִּפְזִים נִכְרַה: כִּי אִם
 תִּכְבַּסִּי בְנֹתַר וְתִרְכְּבִילֵךְ בְּרִית נִכְתַּם עֲוֹנוֹ
 לִפְנֵי נַאֲם אֲרֵנִי יְהוָה: אִיךָ תֹאמְרִי לֹא
 נִשְׁמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּי רַחֵם
 דְּרֹכְךָ בְּגִיא דְעֵי מָה עֲשִׂית בְּכָרְהָ קָלָה
 מִשְׂרַכַת דְּרֹכֶיהָ: פְּרַהֵי לְמוֹד מְדַבֵּר בְּאוֹת
 נַפְשׁוֹ שֶׁאִפְהֵרוּחַ תֵּאֲנַתְהָ מִי שִׁיבְנָה כָּל־
 מִבְּקִשֶׁיהָ לֹא יִעֲפוּ בְּחֹדֶשָׁה יִמְצְאוּנָה ^{גמשה ק}
 מִנְעֵי רִגְלֶךָ מִיַּחַף וְגוֹרְנֶךָ מִצְמָאָה וְתֹאמְרִי ^{וגיד ק}
 בְּזֹאֵשׁ לֹא כִי אֶהְבַּתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אִיךָ:
 כְּבִשְׂת גִּבְבִּי כִי יִמְצְאוּ בֵּן הוֹבִישׁוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרִיָּהִם וְכַהֲנֵיהֶם
 וְנְבִיאֵיהֶם: אֲמָרִים לְעֵץ אֲבִי אֲתָה וְלֹאֲבָן אֲתָה
 יִלְדֵתִנִּי כִּי פָּנּוּ אֵלַי עֲרָפוּלֹא פָּנִים וּבִשְׂת
 רַעַתְסָם יֹאמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו: וְאִיהָ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁר

הפטרת דברים שצה

אשר עשית לך יקומו אם יושיעך בעת
דעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה :

מן מסימון הקטנה קצת קהלות : אבל הספרים מרלגים ואמרים
אלו הפסוקים :

אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד :
ונשבעת הי יהוה באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו גוים ובו יתהללו :

והאשכנזים מרלגים ואמרים זה הפסוק :

הלא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי קראת ק'
אתה :

הפטרת דברים בישעיה סימן א

חזק ישעיהו בן אמוץ אשר חזה
על יהודה וירושלם בימי
עזיהו יותם אחו חזקיהו מלכי יהודה :
שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי ורם פשעו כי :
ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן : הוי גוי חטא עם
כבר

הפטרת דברים

כָּבֵד עֵינֶיךָ זָרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים
אֶת־יְהוָה נֶאֱצַו אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
אַחֲרָיִךְ: עַל־מָה תִּכְּנוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סוּד
כָּל־רֹאשׁ לַחֲלִי וְכָל־לֵבֶךָ דָּוִי: מִכָּה
דָּגַל וְעַד־רֹאשׁ אֵיךְ־בּוֹ מֵתִם פָּצְעוּ וְחִבּוּרָה
וּמִכָּה טָרִיחַ לֹא־זָרוּ וְלֹא חִפְּשׂוּ וְלֹא רִכְכּוּ
בְּשִׁמְן: אֶרְצְכֶם שִׁמְמָה עֲרִיכֶם שְׂרָפוֹת אֵשׁ
אֶדְמַתְכֶם לְגַדְכֶם זָרִים אֲכָלִים אֶתֶּם
וְשִׁמְמָה כְּמַה־פִּכְרַת זָרִים: וְגוֹתְרָה בְּתֶךָ
צִיּוֹן כְּסִפָּה בְּכָרֶם כְּמִלּוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעֵד
צְעוּרָה: לֹוֹלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיר
כְּמַעֲט כְּסוּדֶם הֵינּוּ לְעִמְרָה דְמִינוּ:
שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה קִצִּינִי סוּדֶם הָאֵשׁ
תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם־עִמְרָה: לְמָה לִירֹכֵךְ
זְבַחֲכֶם יֹאמְרֵי יְהוָה שְׁבַע־תִּי עֲלוֹת אֵלֶיךָ
וְחִלַּב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׂים
וְעֲתוּדִים לֹא חִפְּצָתִי: כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת
פָּנַי מִי־בִקֶּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רִמַּס חֲצָרִי: לֹא
תּוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת־שׂוֹא קִטְרַת תּוֹעֵבָה

היא

הפטרת דברים שצו

יא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל
אן ועצרה : חדשיכם ומועדיכם שנאה
שי היו עלי לטרח גלאיתי נשא :
בפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם
ידתרכו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו : רחצו הזכו הסירו רע מעליכם
מגד עיני חדלו הרע : למדו היטב
דשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום
דכו אלמנה : לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אסיהו חטאיכם בשנים בשלג ילפינו
אם יאדימו כתולע כצמר יהיו : אם
חאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו : ואם
תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה
דבר : איכה היתה לזונה קריה נאמנה
מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
רצחים : כספך היה לסיגים סבאך מהול
במים : שריך סוררים וחברי גנבים
כלו אהב שחר ורדף שלמנים יתום
לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם :

לכן

הפטרות ואתחנן

לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל
הווי אנהם מצרי ואנקמה מאויבי ואשיבה
ידי עליך ואצרף בבר סיגיד ואסירה כל
בריליך: ואשיבה שפטך כברי שנה
ועצרך כבתחלה אחרי כן יקרא אלך עיר
הצדק קריה נאמרת: ציון במשפט תפודה
ושביה בצדקה:

הפטרות ואתחנן בי שעה סימן פ

נחמו נחמו עמי יאמר אלהים
דברו על לב ירושלים וקראו
אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי
לקחה מיד יהוה כפלים בכל הטאות
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישראל
בערבה מסלה לאלהינו: כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יהוה וראו
כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: קול אביר
קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכח
חסרו

חסדו כציון השדה: יבש חציר נבל ציון כי
 יבש יהוה נשבה בו אכן חציר העם: יבש
 חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם:
 על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון הרימי
 כנח קולך מבשרת ירושלים הרימי אל
 מראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם:
 הנה ארני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו
 הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה
 שדו ירעה בזרעו יקבץ טלאים וביקו ישא
 עלות ינהל: מי מדד בשעלו מים ושמים
 מדת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל
 נפלים הרים וגבעות במאזנים: מי תכן
 את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: את מי
 יעין ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו
 עת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר
 דלי וכשחק מאזנים נחשבוהן איים כדק
 בור: ולבנון אין די בער וחיתו אין די
 שלה: כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו
 חשבו לו: ואל מי תרמיון אלומה דמות

הפטרת עקב

תַּעֲרֹכוּלוּ: הַפֶּסֶל נֶסֶף חֲרָשׁ וְצֹרֵף בְּיָמֵי
 יִרְקַעְנֹו וּרְתַקוֹת בְּסֶף צֹרֵף: הַכֶּסֶף
 הַתְרוּמָה עֵץ לֹא יִרְקַב יִבְחַר חֲרָשׁ חֲמֵן
 יִבְקֹשׁ-לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט: הַלֹּא
 הִתְדַעַו הַלֹּא תִשְׁמְעוּ הַלֹּא הִגִּד מִרְאֵי
 לָכֵם הַלֹּא הַבִּינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ
 הַיֵּשֶׁב עַל-חֹג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ כַּחֲנוּכִים
 הַנוֹטֶה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֹהֶל לִשְׁבֹת
 הַנּוֹתֵן רוּזִים לְאֵין שִׁפְטֵי אֶרֶץ כִּתְהוֹעֵשֶׂה
 אֶף בַּל-נִטְעוּ אֶף בַּל-זָרְעוּ אֶף בַּל-שָׂרוּ
 בְּאֶרֶץ גּוֹעֵס וְגַם נִשֵּׁף בָּהֶם וַיִּבְשׂוּ וְסִעְרָה
 בְּקֶשֶׁת תַּשָּׂאִם: וְאַל-מִי תִדְמִיּוּנִי וְאַשׁוּהָ יִאֲמָרוּ
 קְדוֹשׁ: שְׂאוּ-מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִיבְרָא
 אֱלֹהֵי הַמּוֹצִיא בַמִּסְפָּר צְבָאִם לְכֹלֵם בְּשֵׁן
 יִקְרָא מֶרֶב אֲוִנִים וְאִמִּין כַּח אִישׁ לֹא נִעְדָה

הפטרת עקב בישעיה סימן מט

וְהֵאמֵר צִיּוֹן עֲוֹנֵי יְהוָה וְאֵת
 שְׂכָחְנִי הֵתִשְׁבַּח אֱשֵׁה עוֹלָם
 מִרְחֹם

הפטרות עקב - שצח

מרחם בן בטנה גם אלה תשפחנה ואנכי
 לא אשכחך: הן על כפים חקתיך חומתיך
 וגרי תמיד: מהרו בניך מהרסיך ומחריביך
 ממך יצאו: שאי סביב עיניך וראי כלם
 וקבצו באולך חי אני נאס יהוה כי כלם
 בעדי תלכשי ותקשרים בכלה: כי חרבתך
 ושממתך וארץ הרסתך כי עתה תצרי
 כושב ורחקו מבלעך: עוד יאמרו באזניך
 בני שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה:
 ואמרת בלבבך מילד לי את אלה ואני
 טבולה וגלמודה גלה וסודה ואלה מי גדל
 הן אנני נשארתי לבדי אלה איפה הם:
 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים יד
 אל עמים ארים נסי והביאו בניך בוזין
 בנתך על כהן תנשאנה: והיו מלכים
 אמניך ושרותיהם מיניקותך אפים ארץ
 ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי
 אני יהוה אשר לא יבשו קווי: היקח מגבור
 יקוח ואם שבי צדיק ימלט: כי כה יאמר

הפטרת עקב

יְהוָה גַּם־שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמִלְקוֹחַ עֲרִי
יִמְלֹט וְאֶת־יְרִיבְךָ אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֶת־בְּנוֹתֶיךָ
אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ: וְהֶאֱכַלְתִּי אֶת־מוֹנֶיךָ אֶת־
בְּשָׂרָם וּכְעַסִּים דָּמָם יִשְׁכְּרוּן וַיִּדְעוּ כָּל־בְּשָׂר
כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלְךָ אֲבִיר יַעֲקֹב
כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר בְּרִיתוֹת אֲמַנְתָּ
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מְנוּשֵׁי אֲשֶׁר־מִכְּתוּב
אֶתְכֶם לֹא הֵן בְּעוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַרְתֶּם
וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּח אֲמַכֶּם: מְדוּעַ בָּאתִי וְאִי
אִישׁ קִרְאתִי וְאִין עוֹנֶה הַקְצוֹר קִצְוֶה יִרְ
מְפֹדוֹת וְאִם אִין כִּי כַח לְהַצִּיל הֵן בְּנֵעוֹתֶיךָ
אֲחֵרִיב יִם אֲשִׁים נְהַרּוֹת מְדַבֵּר תְּנַאֲפִי
דַּגְתָּם מֵאִין מִים וְתַמַּת בְּצִמָּא: אֲלֵכִישׁ שְׂמִי
קִדְרוֹת וּשְׂקֵי אֲשִׁים כְּסוּתָם: אֲדַנִּי יְהוָה נִחַם
לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת אֶת־יַעֲקֹב וְנִחַם
יַעֲרִי בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה יַעֲרִי לִי אִין לְשׁוֹן
כְּלִמּוֹדִים: אֲדַנִּי יְהוָה פִּתַּח־לִי אִין וְאֲנִי
לֹא מְרִיתִי אַחֲוֹר לֹא נִסּוּגְתִי: גּוֹי נִחַם
לְכַבֵּים וּלְחַיִּי לְמַרְטִים פְּנֵי לֹא הִסְתַּרְתִּי
מִכְּלִימוֹת

הפטרת עקב שצט

מבלימות ורק : וארני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש : קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי :
הן ארני יהוה יעזר לי מיהוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עשי אכלם : מי בכם ירא
יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך השכים
ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו :
הן כלכם קרחי אש מאזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת
לכם למעצבה תשכבון : שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם
ואל מקבת בור נקרתם : הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי
אחד קראתיו ואברכהו וארבהו : כי
נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם
מדברה כערן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה :

הפטרת שופטים

הפטרת ראה עניה סוערה הלוא היא כתוב
בהפטרת תולדות נח: ברף שלב עמוד א
הפטרת שופטים בישעיה סימן נא

אנכי

אנכי הוא מנחמכם מיראתי
ותיראי מיינוש ימות ומבן ארתי
חציר ינתן: ותשבת יהוה עשך נוטה שמות
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמתי
המזיק כאשר כונן לה שהירת ואיה חמתי
המזיק: כהר צעה להפתח ולא ימות
לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך
רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו
ואשם דברי בפיה ובצל ידי בפיתך לנתי
שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה
התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר
שתית מיר יהוה את כוס חמתו את קבלי
כוס התרעלה שתית מצית: אין מנהלה
מכל בני ילדה ואין מחזיק בידה מכל
בנים גדלה: שתים הנה קראתיך מי ינו
לך

לך ה' אשר והשבר והרעב והחרב מי
 אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל
 חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה
 גערת אלהיך: לכן שמעני נא זאת עניה
 ושכרת ולא מיין: כה אמר אדניך יהוה
 ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את
 כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא
 חוספי לשתותה עוד: ושמתי ביד מוגיך
 אשר אמרו לגפשך שחי ונעברה ותשימי
 בארץ גוף וכחון לעברים: עורי עורי לבי
 עך ציון לבי בנגי תפארתך ירושלם עיר
 הקדש כי לא יוסיף באבך עוד ערלוטמא:
 ותנעדי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו
 מוסרי צוארך שביה ברת ציון: כי כה
 אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי
 בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו:
 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי
 חנם משלו יהלילו נאם יהוה ותמיד כל

התפתחו

משליו

הפטרת תצא

היום שמי מנאין : לכן ירע עמי שמי לכן ביום
ההוא כי אני הוא המדבר הנני : מה נא
על ההרים וגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון כמר
אלהך : קול צפיר נשאו קול יחדו ירשו
כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון : פצחורגו
יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נא
ירושלם : חשף יהוה את זרוע קדשו לעי
כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישוע
אלהינו : סודו סודו צאו משם טמא אל תגשו
צאו מתוכה הברו נשאי בלי יהוה : בלא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו ביה
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל :

הפטרת תצא רני עקרה הלוא היא כתובה
בהפטרת תולדות נח עד אמר מרחמך
ברך שלא עמוד ב :

הפטרת תבוא בישעיה סימן ס

קומי

אורי כי בא אורך וכבוד ית
עליך זרח : כי הנהר החש
יבסה

הפטרת תכוא תא

וְכַסֵּה אֶרֶץ וְעַרְפֵּל לְאֻמִּים וְעַלֶיךָ יִזְרַח
 הַיּוֹה וּזְכוּרוּ עֲלֶיךָ יִרְאֶה׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם
 לְאוֹרְךָ וּמַלְכִים לְנִגְהַ זְרַחֲךָ׃ שְׂאֵי סָבִיב
 עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָל־ס נִקְבְּצוּ בְּאוֹרְךָ בְּנֵי־
 מְרַחֵק יבֹאוּ וּבְנֵיתֶיךָ עַל־צַד תֵּאֱמָנָה׃
 אִזְ תֵּרְאֵי וּנְהַרְתָּ וּפְחַד וּרְחֹב לִבְבְּךָ כִּי־
 הִפַּךְ עֲלֶיךָ הַמּוֹן יִם חֵיל גּוֹיִם יבֹאוּ לָךְ׃
 שִׁפְעַת גַּמְלִים תִּכְסֹף בְּכַר מִדֵּין וְעִפְרָה
 כָּל־ס מִשְׁבֵּא יבֹאוּ זֶהָב וּלְבוֹנָה יִשְׂאוּ
 וְהִלְתָּ יְהוָה יְבֹשֶׁרוּ׃ כָּל־צֶאֱן קָדַר
 יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נְבוֹת יִשְׂרָתוֹןֶךָ יַעֲלוּ עַל־
 רִמּוֹן מִזְבְּחִי וּבֵירַת תִּפְאָרְתִּי אֶפְאֵר׃ מִי
 אֵלֶּה כְּעַב תַּעֲוִיפִינָה וּכְיוֹנִים אֶל־אַרְבְּתֵיהֶם׃
 יִלִּי אֵיִם יָקוּוּ וְאֲנִיֹּת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה
 הִבִּיא בְנֵיךָ מְרַחֵק כְּסָפָם וְזֶהָבִם אֲתָם
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקִרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־פִאֲרֶךָ׃
 וּבְנוּ בְנֵי־נֹבֵר חֲמַתֶּיךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂרָתוֹןֶךָ
 כִּי בִקְצָפִי הִכִּיתֶיךָ וּבִרְצוֹנִי רַחַמְתֶּיךָ׃
 וּפְתַחוּ שַׁעְרֶיךָ תָמִיד יוֹמָס וּלִילָה לֹא יִסְגְּרוּ

לר ה 5 34 להביא

הפטרות תבוא

לְהֵבִיא אֵלֶיךָ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם וְנִהְיוּ
כִּי־הֲגוּ וְהִמְלִיכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּךָ יֵאָבֵד
וְהַגּוֹיִם חָרַב יַחֲרֹבוּ כְבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלֶיךָ
יָבֹא בְרוֹשׁ תְּדַהֵר וּתְאֲשׁוּר יַחֲדוּ לִפְנֵי
מְקוֹם מִקְדָּשֵׁי וּמְקוֹם רְגְלֵי אֲכַבֵּד וְהִלַּמְתִּי
אֵלֶיךָ שְׁחוּחַ בְּנֵי מַעֲנִיךָ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל־כַּפּוֹת
רְגְלֶיךָ כֹּל־מִנְאֲצִיךָ וּקְרָאוּ לְךָ עֵיר יְהוּה צִיּוֹן
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תַּחַת הַיּוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׁנוּאָה
וְאֵין עוֹבֵר וּשְׁמַתִּיךָ לְגֵאוֹן עוֹלָם מִשׁוֹשׁ רוּחַ
וְדוֹר וְיִנְקַת חֶלֶב גּוֹיִם וְשֵׁר מַלְכִים תִּעֲקֹב
וְיָדַעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר
יַעֲקֹב תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת אֲבִיא זֶהָב וְתַחַת
הַבְּרֹזֶל אֲבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֻשֶׁת
וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרֹזֶל וּשְׁמַתִּי פִקְדֹתֶיךָ שְׁלוֹם
וְנִגְשִׁיךָ צְדָקָה לֹא־יִשְׁמַע עוֹד חֶמְסַם בְּאַרְצֶיךָ
שֶׁר וְשֶׁבֶר בְּגִבּוֹלֶיךָ וּקְרָאתִי יְשׁוּעָה חֹמְתֵי
וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה לְךָ לֹא־יְהִי לְךָ עוֹד הַשְׁכֵּם
לְאֹר יוֹמָם וּלְנֶגַה הַיָּרֵחַ לֹא־יֵאִיר לְךָ וְהָיָה
לְךָ יְהוָה לְאֹר עוֹלָם וְאֵלֶיךָ לְתַפְאֲרֶתֶךָ

הפטרת נצבים תב

לא יבוא עוד שמשך וירחק לא יאסף כי
יהיה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי
אבלך : ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו
ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר : מטעי ק'
הקטן יהיה לאלה והצעיר לגוי עצום אני
יהיה בעתה אחישנה :

הפטרת נצבים בישעיה סימן סא

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בֵּאלֹהֵי
כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יֵשַׁע מֵעִיל
צִדְקָה יַעֲטֵנִי כַּחֲתָן יִכְהֶן פֶּאֶר וּכְבֹלָה
תַּעֲדָה כְּלִיָּה : כִּי כְּאַרְצֵן תּוֹצִיא צְמִחָה
וּמִנְהָ זְרוּעֵיהָ תִצְמִיחַ בֶּן : אֲדַנִּי יְהוָה יִצְמִיחַ
צִדְקָה וּרְתֵהֶלֶה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם : לְמַעַן צִיּוֹן
לֹא אֲחַשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקּוּט
עַד־יֵצֵא כְּנִגְהָ צִדְקָה וּישׁוּעָתָה כְּלַפִּיד
בְּעַר : וּרְאוּ גוֹיִם צִדְקָךְ וְכָל־מַלְכִים כְּבוֹדְךָ
וְקִרְא לְךָ שֵׁם תִּרְשׁ אֲשֶׁר פִּי־הוּא יִקְבְּנוּ :

והיית עמרת תפארת ביד יהוה וצנוף וצניף ק'

מלוכה

הפטרת נצבים

מלוכה בכף-אלהיך: לא-יאמר לך
עוד עזובה ולא-רצף לא-יאמר עוד שממר
כי לך יקרא חפצי-בה ולא-רצף בעולה כר
חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי-בעל
בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חרן
על-פלה ישיש עליך אלהיך: על-חומתך
ירושלם הפקדתי שמרים כל-היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את-יהוה
אל-דמי לבם: ואל-תתנו דמי לו עד
יכונן וער-ישים את-ירושלם תהלה
בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם
אתן את-הגנך עוד מאכל לאיביך ואם
ישתו בני-נכר תירושך אשר יגעת בו
כי מאספיו יאכלהו והללו את-יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: עברו
עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו מאבן הרימו נס עד
העמים: הנה יהוה השמיע אל-קצה
הארץ אמרו לבת-ציון הנה ישעך בא הנה
שברו

הפטרת נצבים

תג

שִׁכְרוּ אֶתֹו וּפְעַלְתֹו לְפָנָיו : וּקְרָאוּ לַהֵם
 עִם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלֵךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה
 עִיר לֹא נְעֻזָּה : מִיִּזְהָ בֵּא מֵאֲרוֹם חֲמוּץ
 בְּגָדִים מִבְּצֻרָה זֶה הַדּוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ צַעֲרָה
 בְּרַב כַּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
 מְדוּעַ אֲדָם לֵל בּוֹשֵׁךְ וּבְגָדֶיךָ כְּרוֹךְ
 בָּגָת : פּוֹרְתָה דְרַכְתִּי לְבָדִי וּמַעֲמִים
 אֵין־אִישׁ אֶתִי וְאֲדַרְכֶם בְּאִפִּי וְאֲרַמְסֶם
 בַּחֲמַתִּי וַיִּזַּן נִצְחָם עַל־בְּגָדִי וְכֹל־מִלְּבוּשֵׁי
 אֲנֵאלְתִּי : כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי
 נָאֵדָה : וְאֲבִיט וְאֵין עִיר וְאֲשִׁתּוֹמָם וְאֵין
 סוֹמֵךְ וְתוֹשֵׁעַ לִי זֹרְעֵי וְחַמְתִּי הִיא סִמְכַתִּנִּי :
 וְאֲבוֹס עַמִּים בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְרֶם בַּחֲמַתִּי וְאֲוֹרִיד
 לְאֶרֶץ נִצְחָם : חֲסֵדִי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת
 יְהוָה כִּעֵל כֹּל אֲשֶׁר־גִּמְלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוֹב
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גִּמְלָם פְּרַחְמוֹ וּפְרַב
 חֲסֵדָיו : וַיֹּאמֶר אֶךְ־עַמִּי הִמָּה בְּנִים לֹא
 יִשְׁקָרוּ וַיְהִי לַהֵם לְמוֹשִׁיעַ : בְּכֹל־צַרְתֶּם
 רֹא צָר וּמִלֵּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם בְּאַהֲבָתוֹ
 וּבַחֲמַלְתּוֹ

הפטרת וילך

וּבַחֲמִלְתּוֹ הוּא גֹאֲלֵם וַיִּנְטֵלֵם וַיִּנְשָׂאֵם מִלְּיַמֵּי עוֹלָם:

הפטרת וילך כמנהג הספרדים בהושע
סימן יד

שׁוֹבָה

יִשְׂרָאֵל עַד יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
כִשְׁלַת בַּעֲוֹנֶךָ: קָחוּ עִמָּכֶם
דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֵל־יְהוָה אָמְרוּ אֱלֹהֵי כָרַח
תִּשָּׂא עֵינַי וְקַח־טוֹב וַיִּשְׁלַמְהָ פְרִים
שִׁפְתֵינוּ: אֲשׁוּרֵי לֹא־יִשְׁעֵנוּ עַל־סוֹס לֹא
נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יְדֵינוּ
אֲשֶׁר־כִּךְ יִרְחַם יְתוֹם: אֲרַפֵּא מִשׁוּבָתְךָ
אֲהַבֵם נִרְבֵּה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: אֲהוּה
כִּטְרֵל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשׁוֹשְׁנָה וַיִּךְ שִׁרְשׁוֹ
בְּלִבָּנוֹן: יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי בְזִית הַחוּץ
וַיִּרְיַח לֹו בְּלִבָּנוֹן: יִשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצֵלוֹ יַחַד
דָּגָן וַיִּפְרְחוּ כַגִּפֶן זָכְרוּ כִּי־ן לִבָּנוֹן: אֲפִרִים
מֵה־לֵּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוּ אֲנִי
בְּבְרוּשׁ רַעֲנַן מִמֶּנִּי פְרִיֶךָ נִמְצָא: מִי חֲכָם
וַיִּבֶן

הפטרת וילך תר

ויבן אלה נבון וידעם כדִּישְׂרִים דְּרַכֵּי יְהוָה
וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם׃ מִי
אֵל כְּמוֹד־נִשְׂא עֵינָיו וְעֵבֵר עַל־פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחְזִיק לַעַד אֲפֹו כִּי־חִפֵּץ חֶסֶד
הוּא׃ יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל־חַטָּאתָם׃ תִּתֵּן
אֲמַת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתָּינוּ מִיַּמֵּי קָדָם׃

הפטרת וילך כמנהג האשכנזים בישיעה

סימן נה

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו
קרוב׃ יעזב רשע דרכו ואיש
אזן מחשבתיו וישב אל יהודה וירחמרו
ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׃ כי לא
מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם
דרכי נאם יהודה׃ כי גברו שמים
מארץ כן גברו דרכי מדרכיכם ומחשבותי
ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד הגשם
והשלג

הצטרת וילך

והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוח את הארץ והולידה והצמיחה ונתן
זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דבר
אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם
עשה את אשר חפצתי והצליח אשר
שלחתי: כי בשמחה תצאו ובשלום
תזבלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: תחת
הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפר יעלה
הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא
יכרת: כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחלת
זמור ירו מעשות כל דע: ואל אכר
בן הנכר הנלווה אל ידוהו לאמר
הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל אמר
הפרים הזאני עין יבש: כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את שבתה
ובחרו.

ותחת ק

הפטרת האזינו תה

ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי :
 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב
 מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
 יפרת : ובני הנכר הנלויים על יהוה לשרתו
 ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים
 כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי :
 והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית
 תפילתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי
 פיביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :
 ואם אזני יהוה מקבץ גרתי ישראל עוד
 אקבץ עליו לנקבציו :

הפטרת האזינו כמנהג האשכנזים שובה
 ישראל עד ופשעים יכשלו בם • ואחר כך
 אומרים אלו הפסוקים מיואל סימן ב

תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
 עצרה : אספו עם קדשו קהל
 קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים
 צא חרנן מחרו וכלה מחפתה :
 בין

הפטרת האזינו

בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי
יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תקח
נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם: ויקנא יהוה לארצו
ויחמל על עמו: ויען יהוה ויאמר לעמו הנני
שלח לכם את הדגן ורה תירוש וויצהר
ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה
בגוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם
והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פני
אלהים הקדמני וסופו אל הים האחרון
ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל
לעשות: אל תיראי אדמה גילי ושמחיקי
הגדיל יהוה לעשות: אל תיראו בהמות
שדי כי רשאת נאורת מדבר כי עין נשא פרו
תאיה וגפן נרתנו חילם: ובני ציון גילו
ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את
המורה לצדנה ויורד לכם גשם מורה
זמלקוש בראשית: ומלאו הגרנות
והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ושלמה
לכם

הפמרת האזינו תו

לכם את השנים אשר אכל הארצה הילק
והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בם: ואכלתם אכול ושבועו והללתם
את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם
להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי
מקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם:

הפמרת האזינו כמנהג הכפרדים בשמואל

שני סימן כב

דבר דור ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הזויל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול:
אמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: אלהי
ידי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
מנוסי מישעי מחמסתי שעני: מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפני
משברי מות נחלי בליעל יבעתני:
חבלי שאול סבני קדמני מקשי
מות: בצר לי אקרא יהוה ואל
אלהי אקרא וישמע מהיכלו
קולי

הפטרת האזינו

ויהנעש ק' קולי

ושועתי באזניו :

והנעש

והדעש הארץ

מוסרות השמים

ירגזו

ויתנעשו כי חרה לו :

עלה

עשן באפו

ואיש

תאכל

גחלים בערו ממנו :

וש

שמים וירר

וערפל תחת

רגליו :

וירכב על כרוב ויעף

וירא

על כנפי רוח :

וישת חשך סביבה

סבות

השרת מים עבי שחקים :

כננה

נגדו בערו גחלי אש :

ירעם מן שמים

יהוה

ועליון יתן קולו :

וישלה

ויהם קר'

חצים ופיצם ברק ויהם :

ויראו אפיק

ים

יגלו מוסדות תבל

בגעת

יהוה

מנשמת רוח אפו :

ישלח ממרום

יקחני

ימשני ממים רבים :

יצילני

מאיבי עו

משנאי כי אמנו

ממני :

יקדמני בזים אירי

וה

יהוה משען לי :

ויצילני

אתי

יחלצני כי חפץ בי :

יגמלי

יהוה

הפטרת האזינו

תו

כְּכֹר יְדֵי יוֹשֵׁב

הַדָּוָה בְּצַדִּיקְתִּי

כִּי שָׁמַרְתִּי דְרֹכַי יְהוָה וְלֹא

כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו

שָׁעַתִּי מֵאֱלֹהֵי :

וַחֲקֵתִיו לֹא־אֶסֹד מִמֶּנָּה : וְאֵהִיה

וְיֹשֵׁב יְהוָה לִי :

כְּכֹרִי לְנֹגֵד עֵינָיו :

עֵסֶבְבוֹר תָּמִים

חֲסִיד תִּתְחַסֵּר

עֵסֶבְבוֹר תִּתְבַר

וְעֵסֶב

עֵקֶשׁ תִּתְפַּל :

וְעֵינֶיךָ עַל־דְּמִים תִּשְׁפִּיל :

וְיְהוָה יִגִּיה

אֶתְהָ נִירֵי יְהוָה

כִּי בִכָּה אֲרוּיָן גְּרוֹד

הָאֵל תָּמִים

אֲדַלַּג־שׁוֹר :

אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה

כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי

וּמִי־צוֹר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ :

תָּמִים דְּרֹכָיו :

מֵעֵז חֵיל וַיִּתֵּר

רַגְלָיו כֵּאֵילוֹת וְעַל־

יְדֵי לְמַלְחָמָה

עֲמִידָנִי : מְלַמֵּר

וְנַחַת

משפטיו ק

ורכי ק

במתי רגלי ק

הפטרת האזינו

ונחת קשת נחושה זרעתי : ותתק
לי מגן ישעך וענתך תרבני : תרחיב צעדי
תחתני ולא מערו קרסלי : ארדפה
איבי ואשמידם ולא אשוב עד
כלתם : ואכלסזא מחצם ולא יקומון ויפלו
תחת רגלי : ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתני : ואני
תתה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעווא
משיע אליהוה ולא ענם : ואשהקם
בעפר ארץ כמיט חוצות ארקם
ארקעם : ותפלטיני מריבי עמי תשמרני
לראש גוים עם לא אידיעני
יעבדני : בני נכר יתכחשו לי לשמו
אין ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחננו
ממסגרותם : חיהוה וברוך צורי ויור
אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת
ומריר עמים תחתני : ומוציא מא
ומקמי תרוממיני מאיש חמסים תצילני
עלפן אורקהוה בגוים ולשמה אומר
מגדיל

הפטרת האזינו

תח

מגדיל ישועות מלכו
למשיחו לדור ולזרעו עד
ועשה חסד כגדול ק'
עולם:

ויש מפטירין אותה ביהוקאל סימן יז

בְּהָאֵמֶר אֲרֹנִי יְהוָה וּלְקַחְתִּי אֲנִי מִצְמַרְת
הָאָרֶז הַרְמָה וְנִתְתִי מֵרֹאשׁ יַנְקוּתִי
דָּאֵקֻטְבּ וּשְׁתַּלְתִּי אֲנִי עַל הַר־גְּבִי
מִלּוּל: בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּלֵנוּ וְנִשְׂא
וְעֵשָׂה פְרִי וְהִיא לְאֶרֶז אֲדִיר וּשְׁכָנוּ
חֲתִיזוּ כָּל צִפּוֹר כָּל־כַּנָּף בְּצֵל דְּלִיּוֹרְתִי
לְשִׁכְנָה: וִידְעוּ כָּל־עַצֵּי הַשָּׁרָה כִּי אֲנִי
יְהוָה הַשֹּׁפֵלִתִי עֵין גְּבִי הַגְּבִהֲתִי עֵין שֹׁפֵל
וְנִבְשֵׁתִי עֵין לַח וְהִפְרַחְתִּי עֵין יְבֵשׁ אֲנִי יְהוָה
דְּבַרְתִּי וְעִשִׂיתִי: וְיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵל
אֲמַר: מַה לָּכֶם אַתֶּם מְשַׁלִּים אֶת־הַמַּשֵּׁל
יְהוָה עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲבוֹת יֹאכְלוּ
כֶסֶד וּשְׁנֵי הַבָּנִים תִּקְהִינָה: חִי־אֲנִי נֶאֱמַר
אֲנִי יְהוָה אִם־יְהִי לָכֶם עוֹד מִשַּׁל הַמַּשֵּׁל
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: הֵן כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת לִי הִנְרָה

כנפש

הפטרת האזינו

כַּנְפֵּשׁ הָאֵב וּכְנַפֵּשׁ הַבֵּן לִי־הֵנָּה חֲנַפֵּשׁ
הַחַטָּאת הִיא תָמוּת : וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צָדִיק
וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה : אֶל־הַהָרִים לֹא אֵכֵל
וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גְּלוּלֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל וְאֵת
אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טָמָא וְאֶל־אִשָּׁה נְדָה לֹא
יִקְרַב : וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חֵבְלָתוֹ חֹב יֹשֵׁב
גְּזֻלָּה לֹא יִגְזֹל לַחֲמוֹ לָרֶעִב יִתֵּן וְעָרִם יִכְסֶה
כְּנֹד : בְּנִשְׁךְ לֹא יִתֵּן וּתְרֻבֵי־תֵל לֹא יִקַּח מִעֵל
יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַיִם מִשְׁפָּט אָמַר יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ
בַּחֲקוֹתֵי יְהוָה וּמִי־כִנְיֵי שֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֲמַת
צְדִיק הוּא חַיִּית יְהוָה נֶאֱמַר אֲרָנֵי יְהוָה :
וְהוֹלִיר בְּדַפְרֵי־יָן עִבְדְּךָ דָם וַעֲשֵׂה אֶח מֵאֲחֵי
מֵאֵלֶּה : וְהוּא אֶת־כָּל־אֵלֹהִים לֹא עֲשֵׂה כְּבוֹד
אֶל־הַהָרִים אֵכֵל וְאֵת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ טָמָא
עֵינָיו וְאֵבִיוֹן הוֹנֵה גְּזֻלוֹת גְּזֹל חֵבֵל לֹא יִשֵּׁם
וְאֶל־הַגְּלוּלִים נִשְׂא עֵינָיו תוֹעֵבָה עֲשֵׂה
בְּנִשְׁךְ נִתֵּן וּתְרֻבֵי־תֵל לִקַּח וְחֵי לֹא יִהְיֶה אֶת־
כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עֲשֵׂה מוֹת יוֹמֵת דָּם
כּוֹ יְהוָה : וְהֵנָּה הוֹלִיר בֵּן וַיֵּרָא אֶת־כָּל־
חַטָּאת

הפטרות האזינו רפט

ויראה ק

וְשָׂאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וִירָאֵם וְלֹא יַעֲשֶׂה
 עַל הַהָרִים לֹא אָכַל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂאָה
 לְגִלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא
 וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חֶבֶל לֹא חָבַל וְגִזְלָה
 לַחֲמוֹ לָרַעֵב נָתַן וְעָרִם בְּסֹרֶת
 מֵעַנֵי הַשֵּׁיב יָדוֹ נִשְׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקַח
 בְּחֻקֵי הַלֵּךְ הוּא לֹא יָמַר
 אָבִיו חֵיהִ יְחִיהִי: אָבִיו כִּי־עֲשֶׂה עֲשֶׂה
 אֵחָ וְאֲשֶׁר לֹא־טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ
 מִוֹהַנָּה־מֵת בְּעוֹנוֹ: וְאִמְרַתֶּם מִדַּע לֹא־
 הָבֵן בְּעוֹן הָאָבִי וְהָבֵן מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה
 אֶת־כָּל־חֻקֵי שֹׁמֵר וְעָשָׂה אֶת־חֵיה
 הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת בֶּן לֹא־
 בְּעוֹן הָאָבִי וְאֵב לֹא יִשָּׂא בְּעוֹן הָבֵן
 וְהָרָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה וְרָשָׁע כִּרְשָׁע
 וְהָרָשָׁע כִּי־יָשׁוּב מִכָּל־חַטָּאתוֹ
 וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֻקֵי וְעָשָׂה
 וְצַדִּיקָה חֵיהִ יְחִיהִי לֹא יָמַר: כָּל־
 אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקָתוֹ

הרשע ק
חטאתיו ק

הפטרת האזינו

אשר עשה יחיה: החפין אחפין מות רשע
נאם אדני יהוה הלא בשוּבוּ מִדְרָכֹו וְחִיָּה ^{מִדְרָכֹו ק}
וּבְשׁוּבֹו צְדִיק מִצְדָקְתוֹ וְעִשָּׂה עוֹל כְּכֹל
הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַרְשָׁעִי עִשָּׂה וְחִיָּה כְּכֹל
צְדָקְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא תִזְכְּרֶנָּה בְּמַעַר ^{עֲקָתוֹ ק}
אֲשֶׁר מַעַל וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בְּסִימֹת
וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שְׁמַעוּנָא בְּיַד
יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכִי לֹא יִתְּכֵן הֲלֹא דְרָכֵיכֶם לֹא
יִתְּכֵנוּ: בְּשׁוּבֹו צְדִיק מִצְדָקְתוֹ וְעִשָּׂה עוֹל
וּמַת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יְמוֹת
וּבְשׁוּבֹו רָשָׁע מִרְשָׁעֵרְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְעִשָּׂה
מִשְׁפָּט וְצִדְקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יַחֲיֶה
וַיִּרְאֶה וַיִּשׁוּבֹו מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה ^{וַיִּשְׁבֹּק}
הִיָּו יַחֲיֶה לֹא יְמוֹת: וַאֲמָרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי הַדְּרָכִי לֹא יִתְּכֵנוּ בְּיַד
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּכֵן: לֹא
אִישׁ בְּדְרָכֵי אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ וְהִשְׁיבוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵיכֶם
וְלֹא־יִהְיֶה לְכֶם לְמִכְשׁוֹל עוֹן: הַשְׁלִיכוּ
מֵעַלֵיכֶם

הפטרת מחר חרש תי

ועליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם
ועשו לכם לב חרש ורוח חרשה ולמה
במותו בית ישראל: כי לא אחפץ במות
מת נאם ארני יהוה והשיבו וחיו:

הפטרה כשחל ראש חרש באחד בשבת

בשמואל א סימן כ

יאמר לו יהונתן מחר חרש ונפקרת
כי יפקד מושבך: ושלשת תרד
אר ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
ום הפעשה וישבת אצל האבן האור:
שלשת החצים צדה אורה לשלחלי
מטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא
ת החצים אם אמר אמו לנער הנה
חצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך
מן דבר חי יהוה: ואם כה אמר לעלם
נה החצים ממך והלאה לך כי שלחך
יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה
היה ביני ובינך עד עולם: ויסתר דוד

לה ב 2 35 בשדה

הפטרת מהר חרש

בשרה ויהי החרש וישב המלך על הלחם
לאכול : וישב המלך על מושבו בפנים
בפעם אל מושב הקיר ויקם והונתן וישב
אבנר מצר שאול ויפקד מקום דוד : ולא
דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור
ויהי ממחרת החרש השני ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל הונתן בנו מדוע לא בא
בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם : ויען
יהונתן את שאול גשאל גשאל דוד מעמד
ערבית לחם : ויאמר שלחני נא כי זכה
משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה
אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
את אחי על בן לאבא אל שלחן המלך
ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעו
המרדות הלא ידעתי כדבחר אתה לבן
ישי לבשתך ולבשת ערות אמר : כיכה
הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תס
אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אל

הפטרת מחר חדש תיא

וימות הוא : ויען יהונתן את שאול אביו
 ואמר אליו למה יומת מה עשה : ויטל
 שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן
 ויכלה היא מעם אביו להמית את דוד :
 וקם יהונתן מעם השלחן בחריו אף ולא
 אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב
 אל דוד כי הכלמו אביו : ויהי בבקר
 ויא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן
 נסו : ויאמר לנערו דין מצאת נתי ארתי
 חצים אשר אנכי מודה הנער רץ והוא
 רח החצי להעברו : ויבא הנער ער
 קום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן
 אחרי הנער ויאמר הלוא רחצי ממך
 הלאה : ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה
 וישה אל תעמד וילקט נער יהונתן את
 החצי ויבא אל אדניו : והנער לא ידע
 מאומה אף יהונתן ודוד ידעו את הדבר :
 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא

* לה * ג 3 35 ורוד

החצים

הפטרת שבת וראש חרש

וְדוֹרֵקֶם מֵאֶצֶל הַנָּגֹב וַיִּפֹּל לְאִפּוֹ אֶרְצָה
וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דְּרוֹד הַגָּדִיל
וַיֹּאמְרוּ יְהוֹנָתָן לְדוֹד לֵךְ לְשֵׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יְהוּ
בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ וּבֵין זְרַעֵנוּ וּבֵין זְרַעֲךָ עַד־עֹלָם:

הפטרת שבת וראש חרש בישעיה סמן ט

כה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כַּסְּאֵי וְהָאָרֶץ
הַדָּם תִּגְלֵי אֵיזֶה בֵּית אֱלֹהִים
תִּבְנוּ לִי וְאֵיזֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי: וְאֵת־כָּל
אֱלֹהֵי יָדֵי עֲשָׂתָה וַיְהִיו כָּל־אֱלֹהֵי גֹאֲסֵי־יְהוָה
וְאֵל־זֶה אֲבִיט אֶל־עֵינַי וְנִכְבְּרוּ רוּחַ וְחַדְוֵנוּ
דְּבַר: שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכְּרֵ־אִישׁ זֹבַח
הַשֶּׁה עֶרְפָּה כָּל־ב מַעֲלָה מִנְחָה דִּם־חֹרֶן
מִזְבִּיחַ לְבִנְיָה מִכְּרֵךְ אֹן גִּם־הֶמָּה בְּרוּךְ
בְּרֹכִיָּהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חִפְצָה: וְגַם
אֲנִי אֲבַחַר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמְגוֹרָתָם אֲבִיא
לָהֶם יַעַן קִרְאתִי וְאִין עֲנָה דְּבַרְתִּי וְאִין
שָׁמַע

הפטרת שבת וראש חדש תיב

שמעו ועשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו : שמעו דברי הוה החרדים אל
ברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם
בשו : קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה
בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר : מי
שמע כזאת מיראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחר אם יולד גוי פעם אחת כי חלה
גם ילדה ציון את בניה : האני אשכיר ולא
אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרת
יאמר אלהיך : שמחו את ירושלם וגילו בה
אל ארהביה שישו אתה משוש כל
ומת אבליים עליה : למען תינקו ושבעתם
בשר תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזון
בבורה : כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה
בנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם
על צד הנשאו ועל ברכים תשעשעו : כאיש
אשר אמו תנחמנו בן אנכי אנחמכם
לה ב 2 35 ובירושלם

הפטרת שבת וראש חדש

זְבִירוֹ שְׁלֵם תִּנְחָמוּ: וּרְאִיתֶם וְשֵׁשׁ לַבָּכִים
וְעֲצָמוֹתֵיכֶם כְּדֹשָׁא תִפְרַחְנָה וְגוֹדְעָה יָד
יְהוָה אֶת־עַבְדּוֹ וְזַעַם אֶת־אֵיכּוֹ: כִּי־הִנֵּה
יְהוָה בָּאֲשֵׁיבוֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתּוֹ לְהִשָּׁב
בַּחֲמָה אֲפֹ וְגַעַרְתּוֹ בְּלִהְבֵי־אֵשׁ: כִּי בָאֵשׁ
יְהוָה נִשְׁפָּט וּבִחְרָבוֹ אֶת־כָּל־בֶּשֶׂר
וְרַבּוֹ חֲלָלֵי יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים זֶה־הַמְטַהְרִים
אֶל־הַגְּנוֹת אַחַר אַחַר בַּתּוֹךְ אֲכָלֵי־בֶשֶׂר פסח ק
הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבְרֵי יַחְדוֹ יִסְפוּ נֹאֵם
יְהוָה: וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם נֹאֵה
לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנוֹת וּבְאוֹרוֹאֵי
אֶת־כְּבוֹדִי: וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹרֵת וְשִׁלַּחְתִּי
מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תְּרִשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד
מִשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוֹבֵל וְיוֹן הָאֵיִם הַרְחֻקִים
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעוֹ וְלֹא־רָאוּ אֶת־
כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: וְהִבִּיאֵנִי
אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה
לְיְהוָה בַּכּוֹסִים וּבִרְכָב וּבִצְבִים וּבַפָּרָס
וּבִבְרָכוֹת עַל הַיָּם קָדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אֲמִן
יְהוָה

הפטרת שבת וחנוכה תיג

יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה
בכלי טהור בית יהוה: וגם מהם אקח
כהנים ללויים אמר יהוה: כי כאשר
השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה עמרים לפני נאם יהוה כן יעמד
דעכם ושמכם: והיה מדי חדרש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם
לא תמות ואשם לא תכפה וריו דראון
כל בשר:

זה מדי חדרש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני
אמר יהוה:

הפטרת שבת וחנוכה רני ושמחי הלוא
היא בתובה בהפטרת בהעלותך
ברך שפר עכור א:

אסחל בחנוכה שתי שבתות מפטירין בשבת שניה ויעש חירום והיא
בחנוכה בהפגדת פקודי כפי הספרים כרף שפר עמר א:

לה ה 5 32 הפטרת

הפטרת פרשת שקלים

הפטרת פרשת שקלים כמנהג הספרדים
במלכים ב סימן יא

זיכרת יהודע את הברית בין יהוה
ובין המלך ובין העם להיות

לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ויבאו
כל-עם הארץ בית-הבעל ויתצו את

מזבחתו ואת-צלמו שברו היטב ואת

מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות

וישם הכהן פקדת על-בית יהוה: ויקח

את-שרי הסאות ואת-הכרי ואת-הרצים

ואת כל-עם הארץ וירדו את-המלך

מבית יהוה ויבואו דרך-שער הרצים בית

המלך וישב על-פסא המלכים: וישמח

כל-עם הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו

המלך ק' המיתו בחרב בית-מלך:

בן-שבע שנים הואש

כאן מתחילים האשכנזים

במלכו: בשנת-שבע ליהוא מלך יהואש

וארבעים שנה מלך בירושלם ושם-אמו

צביה מבאר שבע: ויעש יהואש היש

בעני

הפטרת פרשת שקלים תיר

בַּעֲנֵי יְהוָה כָּל־יָמָיו אֲשֶׁר הוֹדָהוּ יְהוֹדֵעַ
הַכֹּהֵן: רַק הַבְּמֹזֵת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם
מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים בְּבִמֹזֵת: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־הַכֹּהֲנִים כֹּל־כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים
אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף
נַפְשׁוֹת עֲרָכוֹ כֹּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב־
אִישׁ לְהֵבִיא בֵּית־יְהוָה: יִקְחוּ לְהֵם הַכֹּהֲנִים
אִישׁ מֵאֵת מִכְרוֹ וְהֵם יַחֲזִקוּ אֶת־בְּרֶק הַבַּיִת
לְכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא שֵׁם בְּרֶק: וַיְהִי בִשְׁנַת
עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוָה לֹא־חֲזָקוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־בְּרֶק הַבַּיִת: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ
יְהוָה לַיהוֹדֵעַ הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנִים וַיֹּאמֶר
אֵלֵהֶם מְדוּעַ אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת־בְּרֶק
הַבַּיִת וְעַתָּה אֶל־תִּקְחוּ כֶּסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם
כִּי־לְבָרֶק הַבַּיִת תִּתְּנֶהוּ: וַיֵּאתוּ הַכֹּהֲנִים
לְבַלְתִּי קָחַת־כֶּסֶף מֵאֵת הָעַם וּלְבַלְתִּי חֲזַק
אֶת־בְּרֶק הַבַּיִת: וַיִּקַּח יְהוֹדֵעַ הַכֹּהֵן אֲרוֹן
אֶחָד וַיִּקַּב הָר בְּרַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצְלֵ
הַמִּזְבֵּחַ בְּיָמֵינוּ בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית־יְהוָה

מימין ק'

ונתנו

הפטרות פרשת שקלים

וַנִּתְּנוּ שֵׁמָה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסֵּף אֶת־כָּל
הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית־יְהוָה׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָם
כִּי־רַב הַכֶּסֶף בְּאֵדוֹן וַיַּעַל סֵפֶר הַמֶּלֶךְ
זֶה־כֶּהֱן הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה׃ וַנִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַמֵּתָכָן עַל־יָדַי עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקָדִים ^{ידי ק' המפקדים ק'}
בֵּית־יְהוָה וַיּוֹצִיָאֵהוּ לַחֲרָשֵׁי הָעֵינַן וּלְבָנִים
הָעֹשִׂים בֵּית־יְהוָה׃ וּלְגֹדְרִים וּלְחִצְבֵי הָאֶבֶן
וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֲבִימַחֲצַב לְחֹזֵק אֶת־כֹּרֶן
בֵּית־יְהוָה וּלְכָל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחֹקָה׃
אֲךְ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית־יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזֻמָּרוֹת
מְזֻרְקוֹת חֲצֻצְרוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכְלֵי־כֶסֶף
מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית־יְהוָה׃ כִּי־לַעֲשֵׂי
הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ וְחֹזְקוֹ בּוֹ אֶת־בֵּית־יְהוָה׃
וְלֹא יַחֲשֹׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִתְּנוּ אֶת־
הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לְתֵת לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי
בְּאִמְנָה הֵם עֹשִׂים׃ כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת
לֹא יוּבָא בֵּית־יְהוָה לְכֹהֲנִים יְהִיו׃

הפטרות

הפטרת פרשת זכור תטו

הפטרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל אֲתִי שְׁלַח
יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שָׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה:

באן מתחילים האשכנזים

בְּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקְדֵתִי אֶת
אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּךְ לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־שָׂם לּוֹ בְּדֶרֶךְ בְּעֵלְתוֹ מִמְּצָרִים:
עַתָּה לֶךְ וְהַכִּיתָה אֶת־עַמְלֵק וְהַחְרַמְתִּים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא־תִהְיֶה עֲלֵיוֹ וְהִמַּתָּה
מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זָקֵן מִשּׁוֹר
עַד־שֶׂה מִגֹּמֵל וְעַד־חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע
שְׂאוּל אֶת־הָעַם וַיִּפְקְדֵם בְּכָל־אִים מְאֹתִים
אֶלֶף־רִגְלֵי וְעָשְׂרַת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה:
וַיָּבֵא שְׂאוּל עַד־עִיר עַמְלֵק וַיַּרְבֵּב בַּנַּחַל:
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־הַקִּינִי לְכוּ סְרוּ רֹדְנֵי
מִתּוֹךְ עַמְלֵקִי פֶן־אֲסַפֵּךְ עִמּוֹ וְאַתָּה
עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלּוֹתֶם
הַמְּצָרִים וַיִּסַּר־קִינֵי מִתּוֹךְ עַמְלֵק: וַיֵּךְ שְׂאוּל
אֶת

הפטרות פרשת זכור

אֶת־עַמְלֵק מִחַוִּילָה בְּוַאֲךְ שׁוּר אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי מִצְרַיִם׃ וַיִּתְּפֹשׂ אֶת־אַגַּג מֶלֶךְ־
עַמְלֵק חַי וְאֵת־כָּל־הָעַם הַחֲרִים לְפִי־חֶרֶב׃
וַיַּחְמַל שְׂאוּל וְהָעַם עַל־אַגַּג וְעַל־מִיטָב
הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכֹּרִים
וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־
הַמְּלָאכָה נִמְבֹזָה וְנִמְסָ אֶתְּהַ חֲרִימוֹ׃ וַיְהִי
דְבַר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל לֵאמֹר׃ נַחֲמֵנִי
כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שְׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב
מֵאַחֲרַי וְאֵת־דְּבָרִי לֹא הִקִּים וַיַּחֲרֵ
לְשְׂמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלַּיְלָה׃
וַיִּשְׁכַּם שְׂמוּאֵל לְקִרְאֵת שְׂאוּל בַּבֶּקֶר
וַיִּגַּד לְשְׂמוּאֵל לֵאמֹר בֶּאֱ־שְׂאוּל הַכֹּרְמֵלָה
וְהִנֵּה מְצִיב לֹו יָרֹוּסָב וַיַּעֲבֹר וַיִּרְדַּ הַגִּלְגָּל׃
וַיָּבֹא שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לֹו שְׂאוּל
בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימְתִי אֶת־דְּבַר יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וּמָה קוֹל הַצֵּאֵן הַזֶּה בְּאוֹרִי
זְקוֹל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אֲנִכִי שָׁמַע׃ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
מֵעַמְלֵקִי הַבִּיאֹוֹס אֲשֶׁר חָמַל הָעַם עַל־מִיטָב
הַצֵּאֵן

הַצֵּאן וְהַבָּקָר לְמַעַן זְבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־
 הַזֹּתֵר הַחֲרָמָנוּ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל
 הָרֶף וְאִגִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
 אֵלַי הַלַּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 הַלּוֹא אִם־קָטַן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ רֹאשׁ שְׂבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּדַרְךְ וַיֹּאמֶר לְךָ
 וְהַחֲרַמְתָּהוּ אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־עַמְלֵק
 וְלַחֲמַת בּוֹ עַד־כְּלוֹתָם אַתֶּם : וְלִמָּחָר
 שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעֲטֵ אֶל־הַשְּׁלֵל וַתַּעֲשׂ
 דָרַע בְּעֵינַי יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־
 שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלְךָ
 בְּדַרְךָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִיא אֶת־אֹנֶג
 מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֶת־עַמְלֵק הַחֲרָמְתִּי : וַיָּקַח
 הָעַם מִהַשְּׁלֵל צֹאן וּבָקָר רַאשֵׁי הַחֲרָם
 לְזִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָל : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 הַחֲפִיץ לַיהוָה בַּעֲלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב
 אֵילִים : כִּי חֲשֵׂאת־קַסֶּם מְרִיאָן וְתַרְפִּים
 הַפְּצֵר

הפטרת פרשת זכור

הַפְּצֵר יַעַן מֵאִסַּת אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ
מִמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל שְׂמוּאֵל חֲטֵאתִי
כִּי־עֲבַרְתִּי אֶת־פִּי יְהוָה וְאֶת־דְּבַרְךָ כִּי
יָדַאתִי אֶת־הָעַם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ וְעַתָּה
שָׂא נָא אֶת־חֲטֵאתִי וּשׁוּב עִמִּי וְאִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוֹל לֹא
אֵשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסַּתְהוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה
דִּי־מֵאִסְךָ יְהוָה מֵהָיִוֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסַּב
שְׂמוּאֵל לֵלֶכֶת וַיִּהְיֶה בְּכַנָּף־מַעֲרָלָו
וַיִּקְרַע׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע יְהוָה
אֶת־מַמְלַכְוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶךָ הַיּוֹם וּנְתַנָּה
לְרַעְךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ׃ וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא
יִשְׁקַר וְלֹא יִנַּחַס כִּי לֹא אָרַס הוּא לְהִנַּחֵס׃
וַיֹּאמֶר חֲטֵאתִי עִתָּה כַּבְּדֵנִי נְאֻם־נְגַד־זַקְנֵי
עַמִּי וְנָגַד יִשְׂרָאֵל וּשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרֵי
שְׂאוֹל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוֹל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר
שְׂמוּאֵל הֲגִישׁוּ אֵלַי אֶת־אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק
וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אַגַּג מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר אַגַּג אֵלָיו

הפטרת פרשת פרה תז

סר מרהמות : ויאמר שמואל כאשר
שבילה נשים חרפך כן תשביל מנשים אמך
שסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל :
ורך שמואל הרמתה ושאוול עלה אל-
ביתו גבעת שאול :

הפטרת פרשת פרה ביחזקאל סימן לו

זיהו דברי יהוה אלי לאמר : בן אדם
בית ישראל יושבים על אדמתם
וטמאו אותה כדרבם ובעלילותם כטמאת
הנדה היתה דרבם לפני : ואשפך חמתי
עליהם על הדם אשר שפכו על-
הארץ ובעלוליהם טמאוה : ואפיין אותם
בגוים ויזרו בארצות כדרבם ובעלילותם
שפטתים : ויבוא אל הגוים אשר באו
עם ויחללו את שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומארצו יצאו : ואחמל על-
שם קדשי אשר חלל להו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה : לכן אמר לבית
ישראל

הפטרת פרשת פרה

ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני
עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חללתם בגוים אשר באתם שם: וקדשתי
את שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה
נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניכם:
זלקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי אתכם אל
אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל גלוליכם
אטהר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרת את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת דוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי
תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: וישבתם
בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
והושעת אתכם מכל טמאותיכם וקראתי
אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם

הפטרת פרשת פרה ת"ח

רעב: והרבית את פרי העץ ותנובת
השדה למען אשר לא תקחו עוד הרפת
רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים
ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם: לא
למענכם אני עשה נאס אדני יהוה יודע
לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל:
כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל
עונותיכם והושבתי את הערים ונגבו
החרבות: והארץ הנשמה תעבר תחת
אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו
הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן
והערים החרבות והנשמות והנהרסות
בצורות ישבו: וידעו הגוים אשר ישארו
מביבותיכם כי אני יהוה בנתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם
אדבה אתם כצאן אדם: כצאן קדשים
כצאן

הפטרת פרשת החדש

בְּצֵאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים
הַחֲרִבּוֹת מִלְּאוֹת צֵאן אָדָם וַיֵּדְעוּ כִּי
אֲנִי יְהוָה :

הפטרת פרשת החדש ביחזקאל סימן מה

כל הַעַם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֵל-הַתְּרוּמָה
הַזֹּאת לְנִשְׂיָא בְּיִשְׂרָאֵל : וְעַל-
הַנְּשִׂיָא יִהְיֶה הָעוֹלֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ
בַּחֲגִים וּבַחֲרָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל-מוֹעֲדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲשֶׂה אֶת-הַחֲטָאֹת וְאֶת-
הַמִּנְחָה וְאֶת-הָעוֹלָה וְאֶת-הַשְּׁלָמִים לְבֵנֶיךָ
בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל :

כאן מתחילים הספרדים

כה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֵאשׁוֹן בְּאָחֳרֵי
לְהָדֵשׁ תִּקַּח פֶּרֶךְ בֶּן-בֶּקֶר תָּמִים
וְחֲטָאֹת אֶת-הַמִּקְדָּשׁ : וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּם הַחֲטָאֹת וְנָתַן אֶל-מִזְבֹּחַ הַבַּיִת וְאֶל-
אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה לְמִזְבֵּחַ וְעַל-מִזְבֹּחַ
שֶׁעַר

הפטרות פרשת החרש תיט

שער החצר הפנימית: וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם
את הבית: בראשון בארבעה עשר יום
לחדש יהיה לכם הפסח חג שבועות ימים
מזות יאכל: ועשה הנשיא ביום ההוא
בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת:
ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת
פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר עזים ליום: ומנחה
איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הזן
ואיפה: בשביעי בחמשה עשר יום לחדש
חג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת
בעלה וכמנחה וכשמן: כה אמר אדני
יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה
כגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח: ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד על מזות השער
ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו
והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער

הפטרת פרשת החדש

לְאִי־סֹגֵר עַד־הָעֶרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם־הָאָרֶץ
פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַשַּׁבָּתוֹת וּבְחַדְשֵׁים
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵעֵלָה אִשְׁרֵי־קָרִיב הַנְּשִׂאִ
לִיהוֹה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֵׁשֶׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִים
וְאֵיל־תְּמִים׃ וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים
מִנְחָה מֵתַת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה׃ וּבְיוֹם
הַחֹדֶשׁ פֶּר בֶּן־בֶּקֶר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים
וְאֵיל־תְּמִימִם יְהִיוּ׃ וְאֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל
יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה יָדוֹ
וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה׃ וּבְבֹאֵת הַנְּשִׂאִ דֶּרֶךְ
אוֹרֵם הַשַּׁעַר יָבֹאוּ וּבִדְרֹכֹי יֵצֵאוּ׃ וּבְבֹאֵת
עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ
שַׁעַר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֹגֵב
וְהָבֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֹגֵב יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר צָפוֹנָה
לֹא יֵשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בּוֹ כִּי נִכְחַ
יֵצֵאוּ׃ וְהַנְּשִׂאִ בְּתוֹכְכֶם בְּבֹאֵם יָבֹאוּ
וּבְיֵצֵאתֶם יֵצֵאוּ׃ וּבְחַגִּים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה
הַמִּנְחָה אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים
מֵתַת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה׃ וְכִי־יַעֲשֶׂה
הַנְּשִׂאִ

הפטרות פרשת החדש תכ

הנשיא נרבה עולה או שלמים נרבה ליהוה
ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את
עולתו ואת שלמיו כגאשר יעשה ביום
השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו :
וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום
ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה
תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה
שמן שלישית ההין לרם את הפלת מנחה
ליהוה חקות שלם תמיד : ועשו את הכבש
את המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת
תמיד : כאן מסוימין הספרדים כה אמר אדני יהוה
יבן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו
ויא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה :
וכייתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו
והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא
אך נחלתו בניו להם תהיה : ולא יקח
הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם
מאחוזתו נחל את בניו למען אשר לא יפצו
עמי איש מאחוזתו :

יעשוקרי

הפטרת שבת הגדול

הפטרת שבת הגדול בתרי עשר

במלאכי סימן ג

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם

כימי עולם וכשנים קדמניות

וקרבת אלכם למשפט והייתי יעד ממחר

במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר

ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי

גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות כי אני

יהוה לא שניתני ואתם בני יעקב לא

כליתם למימי אבותיכם סרתם מחקי

ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אלכם

אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב

היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי

ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה

במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים

הגוי כלו הביאו את כל המעשר אל

בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא

בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח

לכם את ארבור השמים והריקתני לכם

ברכה

הפטרות שבת הגדול תכא

רְבִיחָה עַד בְּלִידֵי: וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאֹכְלֵי
אֲשַׁחַת לָכֶם אֶת פְּרֵי הָאֲדָמָה וְלֹא־
יִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בְּשֹׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:
אֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אִתָּם
רֵץ הַפֶּיַץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: חֲזִקוּ עָלַי
בְּרִיכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם מִה־נִּדְבַרְנוּ
לְדָ: אִמַּרְתֶּם שׁוֹאֵעֵבֶד אֱלֹהִים וּמִה־
זַע כִּי שִׁמְרָנוּ מִשְׁמֵרָתוֹ וְכִי הִלְכָנוּ
דְּרָגִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: וְעַתָּה אֲנַחְנוּ
אֲשֶׁר־יִסְּרוּ זָרִים גַּם־נִבְנוּ עֲשֵׂי רָשָׁעִים גַּם־
חָנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ: אֲזַנְדַּבְרוּ יְרֵאֵי יְהוָה
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע
רַב־סֵפֶר זְכוֹרוֹן לִפְנֵי לִירְאֵי יְהוָה
חֲשַׁבֵי שְׁמוֹ: וְהָיוּ לִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וּסְאֶשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגִלָּה וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם
אֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֵבֶד אֹתוֹ:
שַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֵבֶד
לְאֱלֹהִים לֹא־אֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ: כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא
עַד בְּתַנּוֹר וְהָיוּ כָּל־זָרִים וְכָל־עֹשֵׂי רָשָׁעִים

* לו * א I 36 קש

הפטרת שבת הגדול

קָשׁ וּלְהֵט אֶתֶם הַיּוֹם הַבֵּינָה אִמְרֵי יְהוָה
 צְבֹאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יֵעֹזֵב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף
 וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שְׁמֵי שָׁמַיִם צְדָקָה וּמִרְפֵּא
 בְּכֹנֶפֶיהָ וַיֵּצְאֶתֶם וּפְשַׁתֶּם כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק
 וַעֲסוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי־הִינִי אֹפֵר תַּחַת כַּפּוֹת
 רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה אִמְרֵי יְהוָה
 צְבֹאוֹת : זְכְרוּ תוֹרַת מִעֲדָה עַבְדֵי אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֵרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים
 וּמִשְׁפָּטִים : הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת
 אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוּדָה הַגָּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא : וְהִשִּׁיב לְבַב־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וּלְבַב
 בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבּוּא וְהִכִּיתִי אֶת־
 הָאָרֶץ חָרָם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
 לפני בוא יום " הגדול והנורא :

הפטרה

הפטרת יום ראשון של פסח תכב
הפטרת יום ראשון של פסח כמנהג
האשכנזים ביהושע סימן ג

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי
מחר יעשה יהוה בקרבכם
על האות : ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר
שאו את ארון הברית ועברו לפני העם
שאו את ארון הברית וילכו לפני העם :
יאמר יהוה אל יהושע היום הזה אהל גדלך
ועיני כל ישראל אשר ידעון כי באשר הייתי
עם משה אהיה עמך :

נאן מתחילים הספרדים ביהושע סימן ה

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע
עשה לך חרבות צרים ושוב מל
ותבני ישראל שנית : ויעשלו יהושע
חרבות צרים ומל את בני ישראל אל
בעת הערלות : וזה הדבר אשר מל יהושע
ל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
לו ב 2 36 ממזדים

הפטרת יום ראשון של פסח

ממצרים: כי מלים היו כל העם היצאים
וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם
ממצרים לאמלו: כי ארבעים שנה הלכנו
בני ישראל במדבר עדתם פלהגוי אנשי
המלחמה היצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם
לבלתי הראותם ארץ הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב
ודבש: ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל
הושע כי ערלים היו כי לאמלו אותם
בדרך: ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול
וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ויאמר
יהוה אלי הושע היום גלותי ארץ חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא
גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל
בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום
לחדש בערב בערב בירחו: ויאכלו
מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקול
בעצם היום הזה: וישבת המן ממחרת
באכלם

הפטרת יום שני של פסח תכג

אֲכַלְתֶּם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן
שְׁנֵה הָהֵיאָה : וַיְהִי בַהֲעוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירְיָחוֹ
יָשָׁא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לִגְדוֹ
חֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בִידוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר
מִי הָלָנוּ אֶתְּךָ אִם־לְצַרְיָנוּ : וַיֹּאמֶר לֹא
בְנֵי אֲנִי שֶׁר־צְבָא־הוּא עֵתָה בְּאַרְצִי וַיִּפֹּל
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵי אֶרְצָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מַה
אֲדֹנָי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ : וַיֹּאמֶר שֶׁר־צְבָא־הוּא
לִי יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נֶעְלַךְ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אֶתְּךָ עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
: וַיִּרְיָחוֹ סִגְרֵת וּמִסְגֵּרֵת מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִן וַיֹּצֵא וַאֲיִן בָּא : וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי
נִמְשָׁע בְּכָל־הָאָרֶץ :

הפטרת יום שני של פסח במלכים ב סימן כג

ישלח המלך ויאספו אליו כל־זקני
יהודה וירושלם : ויעל המלך
בית־יהוה וכל־איש יהודה וכל־ישבי
לו 1 3 36 ירושלם

הפטרת יום שני של פסח

יְרוּשָׁלַם אַתּוּ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם
לְמַקְטָן וְעַד־גְּדוּל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־
דְּבַר סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃
וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיְכַרְתוּ אֶת־
הַבְּרִית וּלְפָנָי יְהוָה לֵלְכֵת אַחֲרֵי יְהוָה וּלְשָׁמֵר
מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב
וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהִקִּים אֶת־דְּבַר יְהוָה הַבְּרִית הַזֹּאת
הַכְּתוּבָה עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם
בְּבְרִית׃ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֻלְקֵיהוּ רַחֲבֵן
הַגְּדוּל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׁמַרְיָה הַסֵּפֶר
לְהוֹצִיא מֵהִיכָל יְהוָה אֶת־כָּל־הַפְּלִים
הַעֲשׂוּיִים לַבַּעַל וּלְאַשְׁרָה וּלְכָל־צְבֵאת־הַשָּׁמַיִם
וַיִּשְׂרַפֵם מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם בְּשַׂדְּמוֹת קָדְרוֹן
וַנְּשֵׂא אֶת־עַפְרָם בֵּית־אֵל׃ וְהַשְּׁבִית אֶת־
הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתַנּוּ מֶלְכֵי יְהוּדָה וַיִּקְטֹר
בְּבָמוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְכֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־
הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל לְשַׂמְשׁוֹלֵי רֵחַ וּלְמִזְלוֹת
וּלְכָל־צְבֵאת־הַשָּׁמַיִם׃ וַיֵּצֵא אֶת־הָאַשְׁרָה
מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם אֶל־נַחַל קָדְרוֹן
וַיִּשְׂרַף

הפטרות יום שני של פסח תכר
שָׂרָף אֶתְּךָ אֶתְּךָ בְּנַחַל קָדְרוֹן וַיִּדְק לְעֶפְרַיִם וַיִּשְׁלַךְ
אֶת־עֶפְרָה עַל־קִבְרֵי בְנֵי הָעָם׃ וַיִּתֵּן
אֶת־בְּתֵי הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר
בְּיָמֵינוּ אֲרֻגוֹת שֵׁם בָּתִּים לְאִשְׁרָה׃ וַיִּבֵּא אֶת־
לְהַכְהִינִים מֵעַרְיֵי הַיְהוּדָה וַיִּטְמֵא אֶת־
בְּמֹת אֲשֶׁר קָטְרוּ שָׁמָּה הַכְהִינִים מִגִּבְעַת
דָּבָר בְּאֵר שֶׁבַע וְנָתַן אֶת־בְּמֹת הַשְּׁעָרִים
אֲשֶׁר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שֶׁר־הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־
מֵאוֹל אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר׃ אַךְ לֹא יַעֲלוּ
הַיְהוּדִים הַבְּמֹת אֶל־מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי
אִם אֲכָלוּ מִצֹּת בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם׃ וַיִּצוּ הַמֶּלֶךְ
אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה
לְהִיבֵם כַּכְּתוּב עַל־סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה׃ כִּי
לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר
שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל־יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
מִלְכֵי יְהוּדָה׃ כִּי אִם בְּשִׁמְנֵה עֲשֶׂה שָׁנָה
לְמַלְכֵךְ יֵאָשֶׁהוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלַם׃ וְגַם אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיְדֻעָנִים
וְאֶת־הַתְּרַפִּים וְאֶת־הַגִּלְלִים וְאֶת־כָּל־
לו ד 4 36 השקצים

הפטרת שבת וחול המועד של פסח

השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו
הכהן בירת יהוה: זכמהו לאהיה לפני
מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל
גפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואהרן
לאקם כמהו:

הפטרת שבת וחול המועד של פסח
ביחזקאל סימן לו

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש
לבית ישראל לעשות להם ארבה
אתם כצאן ארם: כצאן קדשים כצאן
ירושלם כמועריה בן תהינה הערים
החרבות מלאות צאן ארם וידעו כי אני
יהוה:

כאן מתחילים הספרדים

היתה עלי יד יהוה ויציאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא
מלאה

הפטרות שבת וחול המועד של פסח תכר
מלאה עצמות : והעבירני עליהם סביב
סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה
הנה בשות מאד : ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר אנני יהוה
אתה ידעת : ויאמר אלי הנבא על העצמות
האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה : כה אמר אנני יהוה
עצמות האלה הנה אנני מביא בכס רוח
חיותם : ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכס רוח
חיותם וידעתם כי אנני יהוה : ונבאתי
אשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש
תקרבו עצמות עצם אל עצמו : וראיתי
הנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם
ליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם :
ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן
אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אנני
יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי
הרוגים האלה ויחיו : והנבאתי כאשר

הפטרות שבת וחול המועד של פסח

צוּנִי וּתְבוֹא בְהֵם הַרוּחַ וַיְחִיּוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל־
רַגְלֵיהֶם חֵיל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
בֶּן־אָדָם הַעֲצֹמֹת הָאֵלֹהִים כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
הִמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יִבְשׁוּ עֲצֻמוֹתֵינוּ וְאִבְדָּה
תְּקוּתָנוּ נִגְזְרֵנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנְבִּיאָה וְאָמַרְתִּי
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי
פָתַח אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהִעֲלִיתִי אֶתְכֶם
מִקְבֻרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמַּת
יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּפְתֹחַ אֶת־
קְבֻרוֹתֵיכֶם וּבְהִעְלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרוֹתֵיכֶם
עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי
אֶתְכֶם עַל־אֲדַמַּתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה
דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה:

כאן מסיימין הספרים ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אַחַד וּכְתֹב
עָלָיו לַיהוָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וּלְקַח עֵץ
אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ: וְקָרַב אֲתֶם אַחַר אֱלֹהִים
אֶחָד לְךָ לְעֵץ אַחַד וְהָיוּ לְאַחֲרִים בִּירְךָ:

הפטרות

הפטרת יום שביעי של פסח תכו
הלוא היא כתובה בהפטרת האזינו כמנהג
הספרדים ברף תו עמוד א

הפטרת יום שמיני של פסח בישעיה סימני

עוד היום בנב לעמד ינפף ירו הרו
בית ציון גבעת ירושלים: הנה ^{בהק}
הארון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה
ירמי הקומה גרעים והגבהים ישפלו: ונקף
סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:
יצא חטר מגועישי ונצר משרשיו יפרה:
נחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח
צנה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו
יראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט
לא למשמע אזניו יוכיח: ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכריד
ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע:
היה צדק אזור מתניו והאמונה אזור
חלציו: וגרזאב עס כבש ונמר עס גרי
רבין ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן

הפטרת יום שמיני של פסח

זָהָג בָּם: וּפְרָה וּרְבַ תְּרַעֲנָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ
יִלְרִיחוּ וְאָרִיָּה כְּבִקְרֵי אֲבֵל־חֶבֶן: וְשַׁעֲשַׁע
יִוַּק עַל־חַר פֶּתֶן וְעַל מְאוֹרֵת צַפְעוֹנֵי גְמוּל
יְדוּ הָרָה: לֹא־יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל־הָר
קִרְשֵׁי כִּי־מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶרֶץ־יְהוּדָה
כַּמִּים לִים מִכֶּסֶּים: וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא שְׂרֵשׁ
יִשִּׁי אֲשֶׁר עִמָּר לָנֶס עַמִּים אֱלֹו גּוֹיִם יִרְשׁוּ
וְהִיָּתָה מְנַחְתּוֹ כְּבוֹד: וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא
יֹוֹסֵף אֲדֹנָיו שְׁנֵית יְדוּ לְקִנּוֹת אֶת־שָׂאֵר עַמּוֹ
אֲשֶׁר־יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתּוֹס
וּמִכּוֹשׁ וּמֵעִילֹס וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָּם:
וְנִשְׂאֵנֶס לְגוֹיִם וְאֶסְפָּר נְרַחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפִצוֹת
יְהוּדָה יִקְבִּץ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ: וְכֹרָה
קִנְאֵת אֶפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרֹתוּ אֶפְרַיִם
לֹא־יִקְנֵא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצַּר אֶת־
אֶפְרַיִם: זַעֲפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יִמְרָה יַחְדָּו
יִבּוּ אֶת־בְּנֵי־קָדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלוּחַ יָדָם
וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם: וְהַחֲרִים יְהוּדָה אֶת
לְשׁוֹן־מִצְרַיִם וְהִנִּיף יְדוּ עַל־הַנְּהָר בַּעִים
רְוָחוֹ

הפטרת יום ראשון של שבועות תכו
ווחו והכרו לשבעה גחלים והדריף
בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
שאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא
אורך יהוה כי אנפת בי ישב אפק ותנחמני:
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי
ומרת יה יהוה ויהי לי ישועה: ושאתם
מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום
ההוא הורו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותי הזכירו כי נשגב שמו:
אמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל
הארץ: צהלי ורני ושבת ציון כי גדול
בקרבך קרוש ישראל:

מורעת ב'

הפטרת יום ראשון של שבועות ביחזקאל
סימן א

ויקרו בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחד שואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים:
בחמשה לחד שהיא השנה החמשית לגלות
המלך

הפטרת יום ראשון של שבועת

המֶלֶךְ יוֹכֵן : הִיָּה הִיָּה דְבַר יְהוָה אֶל־
יְחִזְקֵאל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כְּשָׁדִים עַל־
נְהַר כְּבַר וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְרֵי הוֹה : וַאֲרָא
וַהֲנֵה רוּחַ סַעֲרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עֲנַן וַגְּדוֹל
וַאֲשׁ מִתְּלַקְחָת וַנִּגַּה לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ
כַּעֲיַן הַחֲשֵׁמֶל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : וּמִתּוֹכָהּ דַּמּוֹת
אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מֵרְאִיָּהֶן דַּמּוֹת אָדָם לַהֲנֵה :
וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כַּנְּפִים לְאַחַת
לְהֵם : וּרְגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם
כַּכַּף רַגְלֵי עֵגֶל וְנִצְצִים כַּעֲיַן נְחֹשֶׁת קָלִל :
וַיְדוּ ^{דודי קרי} אָדָם מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וּכְנַפֵּיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם :
חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ כַּנְּפֵיהֶם לֹא־יִסְבּוּ
בְּלִכְתָּן אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ : וּדְמּוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל־הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן
וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן : וּפְנֵיהֶם וּכְנַפֵּיהֶם
פְּרָדוֹת מִלְּמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים הַחֹבְרוֹת אִישׁ
וְשְׁתֵּים מִכְּסוֹת אֵת גּוֹתֵיהֶנָּה : וְאִישׁ אֶל־

הפטרות יוסראשון של שבועות תכה
עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו כל כתף: ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה
הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה
לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות רצוא
ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו: מראה האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם
מעשיהם באשר יהיה האופן בתוך האופן:
על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו
כלכתן: ונביהן ונגבה להם ויראה להם
גבתם מלאת עינים סביב לארבעתן:
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
האופנים: על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים
ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים:
בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל

הפטרת יום ראשון של שבועות

מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם כִּי
רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים: וְדַמּוֹת עַל־רֹאשׁ
הַחַיָּה רִקִּיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־
רֹאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה: וְתַחַת הַרְקִיעַ
כַּנְפֵיהֶם יִשְׂרוֹת אִשָּׁה אֶל־אָחוֹתָהּ לְאִישׁ
שְׂתִים מִכִּסּוֹת לֵהֲנָה וּלְאִישׁ שְׂתִים מִכִּסּוֹת
לִרְהֹנָה אֶת גּוֹיֹתֵיהֶם: וְאִשְׁמַע אֶת־קוֹל
כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שִׁדִּי
כְּלַכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶךְ כְּקוֹל מַחֲנֵה בַעֲמָדָם
תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן: וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לַרְקִיעַ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁם בַּעֲמָדָם תִּרְפִּינָה כַּנְפֵיהֶן:
וּמִמֵּעַל לַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם כְּמֵרָאה
אֲבִן־סַפִּיר דְּמּוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמּוֹת הַכֶּסֶף
דְּמּוֹת כְּמֵרָאה אֲדָם עֲלִיו מִלְמַעְלָה: וְאֵרָא
כְּעֵין חֲשֵׁמֶל כְּמֵרָאה אִשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב
כְּמֵרָאה מִתְנִיּוּ וּלְמַעְלָה וּמִמֵּרָאה מִתְנִיּוּ
וְלִמְטָה רֹאשִׁי כְּמֵרָאה אִשׁ וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב:
כְּמֵרָאה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יֵהִי בַעֲנַן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם
כִּן מֵרָאה הַנִּגְהָ סָבִיב הוּא מֵרָאה דְּמּוֹת
כְּבוֹד.

הפטרת יום שני של שבועות תכה
כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע
קול מדבר: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
עש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו:

הפטרת יום שני של שבועות בתרי עשר
בחבקוק סימן ב

יהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל
הארץ:

כאן מתחילים האשכנזים

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:
יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכור: אלוה מתימן בוא וקדוש
טהר פארן כלה כסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ: ונגה כאור תהיה קרנים מידו
לו רשם חביון עזה: לפניו ילך דבר ויצא
רשף לרגליו: עמרו וימדד ארץ ראה
יתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות
עולם

הפטרת יום שני של שבועות

עוֹלָם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לּוֹ: תַּחַת אֲנִי רֵאִיתִי
אֶהְיֶה כּוֹשֵׁן יִרְגָזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּיָן:
הַבְּנֵה־רִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵה־רִים אֶפֶךָ אִם־
בַּיִם עָבַרְתָּ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ
יִשׁוּעָה: עָרִיחַ תִּעוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבָעוֹת מַטּוֹת
אָמַר סֵלָה נְהַרְוֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ: רֵאוּךָ
יְהִילוּ הַרִים זֶרֶם מַיִם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ
רוֹם יִדְהוּ נְשֵׂא: שֶׁמֶשׁ יִרַח עַמְד זְבֻלָּה
לְאֹר חֲצִיךָ יִהְיֶה לְנֶגַה בְּרַק חֲנִיתְךָ:
בּוֹעֵם תִּצְעַר־אֶרֶץ בְּאֶף תִּרוֹשׁ גּוֹיִם: יֵצֵאת
לִישַׁע עַמְּךָ לִישַׁע אֶת־מִשִּׁיחְךָ מַחְצֵת רֵאשׁ
מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יִסוֹר עַד־צוּאֵד סֵלָה:
נִקְבַּרְתָּ בְּמַטְוֵי רֵאשׁ פְּרוֹזוֹ יִסְעֲרוּ לְהַפְיִצְנִי
עַל־יְצִתָּם כְּמוֹ־לֹאכֵל עֲנִי בְּמִסְתָּר: דְּרַכְתָּ
בַּיִם סוּסֶיךָ חֲמַר מַיִם רַבִּים: שִׁמְעֵתִי וְתִרְגַּם
בְּטִנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוּאָה רִקַּב בְּעַצְמִי
וְתַחְתִּי אֲרָגוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לַיּוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
לְעַם יְגוֹדְדָנוּ: כִּי־תֵאָנֶה לֹא־תִפְרָח וְאִין יְבוּאָה
בְּגַפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׂדְמוֹת לֹא־עֲשֵׂה
אֲכַל

מדיון ק

הפטרת תשעה באב בשחרית תכט
אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים:
אני ביהודה אעלוזה אגלה באלהי ישעי:
הוזה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל
ממותי ידריכני למנצח בנגינותי:

הפטרת תשעה באב בשחרית
בירמיה סימן ח

אסוף אסיפם נאם יהוה אין ענבים
בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה
בל ואמן להם יעברום: על מה אנחנו
שבים האספנו ונבוא אל ערי המבצר
ודמת שם כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו
דראש כי חטאנו ליהוה: קוה לשלום
אין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מהן
נשמע נחרת סוסיו מקור מצהלות אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה: כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש
ונשכו אתכם נאם יהוה: מבליגיתי עלי

עין

הפטרת תשעה באב בשחדיית

יגון עלי לבי דין : הנה קול שוערת ברת
עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם
מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם
בהבלי נכר : עבר קציר כלה קיץ ואנחנו
לא נושענו : על שבר ברת עמי השברתי
קדרתי שמה החזקתני : הצרי אין בגלש
אסרפא אין שם כי מדוע לא עלתח
ארכת ברת עמי : מייתן ראשי מים
ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את
חללי ברת עמי : מייתנני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים : וידרכו
את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל דעה יצאו
ואותי לא ידעו נאסיהוה : איש מרעהו
השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל
אח עקוב יעקב וכל דע רכיל יהלך
ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו לפח
לשונם דבר שקר הערה נלאו : שבתך

בתוך

הפטרת תשעה באב בשחרית תל

בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אאתי
אם יהוה: לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים כי אין אעשה
פני בת עמי: חץ שוחט לשונם מרמה ^{שחוט ק}
דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו: העל-אלה לא-אפקד-
בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי: על ההרם אשר בכי ונהי
יעל-נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי
איש עבר ולא שמע קול מקנה מעוף
השמים וער-בהמה נדרו הלכו:
נתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת-
דרי יהודה אתן שממה מבלי יושב: מי
האיש החכם ויבן את-זאת ואשר דבר
פי יהוה אליו ויגדה על-מה אברה הארץ
נעתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה
על עובם את תורתי אשר נתתי לפניהם
ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: וילכו
אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר
למרום

הפטרת תשעה באב בשחרית

לְמֵרוֹם אֲבוֹתֵם: לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאֲכִילִם אֶת־הָעַם הַזֶּה
לְעֵנָה וְהִשְׁקִיתִם מִי־רֹאשׁ: וְהִפִּיצוּתִים
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הִמָּה וְאִבּוֹרֵם
וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד פְּלוּתִי
אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנִי
וְקִרְאוּ לְמִקְוֵנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת
שִׁלְחוּ וּתְבוֹאִינָה: וּתְמַהֲרְנָה וּתְשַׁנֵּה עֲלֵינוּ
נְהִי וּתְרַדְנָה עֵינֵינוּ דְמַעְרָה וְעַפְעַפִּינוּ יְלוֹ-
מִים: כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ
בְּשָׁנוֹ מְאֹד כִּי־עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ
מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: כִּי־שָׁמַעְנָה נְשִׁים דְּבַר־יְהוָה
וְתַקַּח אֲזַנְכֶם דְּבַר־פִּי וּלְמַדְנָה בְּנֵת־יְכֶם נְהִי
וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִיְנָה: כִּי־עָלָה מוֹת בַּחֲלוֹנֵינוּ
בָּא בְּאֶרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מַחוּץ
בַּחוּרִים מִרְחֻבוֹת: דִּבֶּר כֹּה נֹאֵם יְהוָה
וְנִפְלְאָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמָן עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם
וּכְעֵמֶר מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאִין מֵאֶסֶף: כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל חֲכֵם בַּחֲכָמוֹת
וְאֵל

הפטרות תשעה באב במנחה תלא
אל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יִתְהַלֵּל
עֲשִׂיר בַעֲשָׂרוֹ: כִּי אִם־בֹּאֵת יִתְהַלֵּל
הַמֵּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי הוֹה
עֲשֵׂה הַסֵּד מִשְׁפָּט וַיִּצְדַּקָה בָאָרֶץ כִּי־בִאֵלָה
חִפְצָתִי נֹאם־יְהוָה:

הפטרות תשעה באב במנחה שובה
ישראל • הלוא היא כתובה בהפטרות וילך
במנהג הספרדים עד סופה ברף תג עמוד ב

הפטרות תענית צבור דרשו יי • הלוא
היא כתובה בהפטרות וילך כמנהג
האשכנזים ברף תר עמוד א

הפטרות יום ראשון של ראש השנה
בשמואל א סימן א

וַיִּקְרָא אִישׁ אַחֵד מִן־הַרְמְתִים צוֹפִים מֵהַר
אֶפְרַיִם וַשְּׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶן־יִרְחָם בֶּן־
אֵלִיהוּא בֶן־תַּחֲוִי בֶן־צוֹף אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי
נָשִׁים שֵׁם אַחַרְתַּי חַנָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִיַת פְּגַנָּה
וַיְהִי

הפטרת יום ראשון של ראשה שנה

ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים: ועלה
האשה הוא מעירו מימים מימה לה שתחות
ולזכח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני
עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה: ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל
בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה
אחרת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר
רחמה: וכעסתה צרתה גם פעם בעבור
הרעמה כי סגר יהוה בער רחמה: וכן
יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה
בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה
אלקנה אישה חנה למה תבכי ולא מה לא
תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב
לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
הכסא על מזוזת היכל יהוה: והיא מרת
נפש ותרתפלל על יהוה ובכה תבכה
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אסדראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח

את

בפטרת יוס ראשון של ראשהשנה תלג
את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים
נתתיו ליהודה כל ימי חייו ומורה לא
לה על ראשו: והיה כיהרבתה להתפלל
לפני יהוה ועלי שמר את פיה: וחנה
דיא מדברת על לבה רק שפתיה
עוהת וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
שכרה: ויאמר אליה עלי עד מתי
ושפת פדין הסירי את יעקב מעליך:
מען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת
וח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את
בשי לפני יהוה: אל תתן את אמתך
לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעקי
ברתי עד הנה: ויען עלי ויאמר
כי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך
וער שאלת מעמו: ותאמר המצא
בפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרבה
תאכל ופניה לא היו לה עוד:
ושכימו בבקר וישהחו לפני יהוה
שבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע
לז א 1 37 אלקנה

הפטרת יום ראשון של ראש השנה

אֶלְקָנָה אֶת־חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה
זִרְהוּ לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתִּהְרַח חַנָּה וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה
שְׁאֵלְתִיו׃ וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ
לִזְבַּח לַיהוָה אֶת־זִבְחַיִּים וְאֶת־נִדְרוֹ
וְחַנָּה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָה לְאִשָּׁה עַד יִגְמַל
הַנַּעַר וְהִבִּיאֲתִיו וְנִרְאָה אֶת־פָּנָי יְהוָה וַיִּשָּׂם
שֵׁם עַד־עוֹלָם׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה
עָשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׂבִי עַד־גְּמֻלְךָ אֲרֹזוּ אֶת־
יָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרֹךְ וְתִשָּׂב הָאִשָּׁה וְתִנְעַם
אֶת־בְּנָהּ עַד־גְּמֻלָּהּ אֲתוֹ׃ וַתַּעֲלֶהּ עִמָּהּ
כַּאֲשֶׁר גְּמַלְתוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וַאֲיִפָּה אַחֶר
קָמָה וְנִבְלָל יָיִן וַתִּבְאֶהוּ בֵּית־יְהוָה שְׁלֹשָׁה
וַהֲנַעַר נָעַר׃ וַיִּשְׁחַטוּ אֶת־הַפֶּר וַיִּבְאוּ אֶת־
הַנַּעַר אֶל־עָלָי׃ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי חַי נַפְשִׁי
אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְבֶּרֶת עִמְכֶּה בֵּית
לְהַרְפֹּלֵל אֶל־יְהוָה׃ אֶל־הַנַּעַר הוֹדָה
הַתְּפִלָּתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלְתִי אִשָּׁה
שְׁאֵלְתִי מֵעַמוֹ׃ וְגַם אֲנִכִּי הִשְׁאֵלְתִי
לִיהוָה

הפטרות יוסראשון של ראשהשנה תלך
הוה כל הימים אשר יהוה הוא שאל
הוה וישתחו שם ליהוה: ותתפלל
בה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני
יהוה רחב פי על אויבי פי שמחתי
ישועתך: אין קרוש ביהוה פי אין
לתך ואין צור כאלהינו: אל הרבו
דברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם
אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: ^{ולו ק}
שת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל:
בעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו ער
רה ילרה שבעה ורבת בנים אמללה:
יה ממית ומחיה מוריד שאל ויעל:
הוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום:
ים מעפר דל מאשפות ירים אביון
הושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם
ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
לי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידפו ^{חסידו ק}

לא בכח וגבר איש: יהוה יחתו

ידו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו ^{סדיכיו ק}
^{עליו ק}

הפטרת יום שני של ראש השנה

אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֶּן עֵץ לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קֶרֶן
מִשִּׁיחֹר:

הפטרת יום שני של ראש השנה בידמיה
סימן לא

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלוח ליהרגיעו
ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
עוד אבניך ונבנית בתולת ישראל עוד
תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים:
עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים
וחללו: כי יש יום קראו נצרים בהר
אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו:
כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמהר
וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את עמך את שארית ישראל:
הנני מביא אתם מארץ צפון וקבצתם
מירכתי

הפטרת יום שני של ראשה שנה תלה
דבתי ארץ בם עור ופסח הרה ויולדת
ידו קהל גדול ישבו הנה: בכני
או ובתחנונים אובלים אוליכם אל
הלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כיה
יתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא:
מעו רבר יהוה גוים והגידו באיים
מרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו
שמרו פרעה עדרו: כי פרה יהוה את
קב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו
גנו כמרוס ציון ונהרו אל טוב יהוה
ל דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני
אן ובקר והיתה נפשם בגן רוח ולא
טיפו לדאבה עור: אז תשמח בתולה
מחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
בלם לששון ונחמתיים ושמחתיים מיגונם:
רויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי
טבעו נאם יהוה: כה אמר יהוה קול
דמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
בכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי

הפטרת יום כפור בשחרית

כִּי אֵינָנוּ: כִּהִי אָמַר יְהוָה מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּנֵי
וְעֵינֶיךָ מִדְּמֵעָה כִּי יֵשׁ שֹׂכֵר לִפְעֻלַּתְךָ נֶאֱמַר
יְהוָה וּשְׁבוּ מִיַּרְדֵּן אוֹיֵב: וַיִּשְׁתַּקּוּחַ
לְאַחֲרֵי־תֶךָ נֶאֱמַר יְהוָה וּשְׁבוּ בְּנֵים לְגִבּוֹלִים:
שְׁמוּעַ שָׁמַעְתִּי אִפְרַיִם מִתְנוּדָר יִסְרַתֵּנִי
וְאוֹסֵר כְּעַל לֹא לֵאמֹר הִשְׁכַּנִּי וְאֲשׁוּבָה כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי אַחֲרַי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
וְאַחֲרַי הוֹדַעִי סִפְקֹתַי עַל־יַרְךָ בְּשֵׁתִי וְגַם
נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרַי: הֲכֵן יִקָּרֶה
לִי אִפְרַיִם אִם יֶלֶד שֶׁעָשׂוּ עֵינַי כִּי מְדַי דְּבָרֵינוּ
זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַל לֹו רַחֵם
אַרְחַמֶּנּוּ נֶאֱמַר יְהוָה:

הפטרת יום כפור בשחרית בישיעה

סימן נו

וְאָמַר סְלוּ סְלוּ פְּנֵי דַרְךָ הַרְחִימוּ
מִכְשׁוֹל מִדְּרָךְ עַמִּי: כִּי כֹה
אָמַר רַם וְנִשְׂאָה שֶׁכֵּן עַד וְקָרוֹשׁ שְׁמוֹ
מְרוֹם וְקָרוֹשׁ אֲשַׁכֵּן וְאֶת־דְּבָרָא וְשִׁפְלֵי
רוּחַ

הפטרת יום כפור בשחרית תלו
רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
דבאים: כי לא לעולם ארוב ולא לנצח
אקצוף כי רוח מלפני יעצוף ונשמות אני
עשיתי: בעון בעו קצפת ואכהו הסתר
אקצף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו
יאתי וארפאהו ואנהו ואשלם נחמים
ולאבליו: בורא נוב שפתים שלום ^{יב}
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
הרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל
גרשו מימו רפש וטיט: אין שלום אמר
אלהי לרשעים: קרא בגרון אלת חשך
שופר הרם קולך והגד לעמי פשעים
לבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום
דרשון ורעת דרכי חפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא עוב ישאלוני
משפט צדק קרבת אלהים חפצון: למה
צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תרע הן
ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם
תנגשו: הן לרוב ומצה תצמו ולהכרות

הפטרות יום כפור בשחרית

באגרוף רשע לא תצומו כיום להשמיע
במרום קולכם: הַכֹּזֵה יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ
יִזַּם עֲנֹת אֲדָם נִפְשׁוֹ הַלֶּכֶף כְּאֲגָמוֹן רֹאשׁוֹ
וַיִּשָׁק וַאֲפֹר יִצְיַע הַלְזָה תִקְרָא צוֹם וַיּוֹם
רְצוֹן לַיהוָה: הַלּוֹא זֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ פִתַּח
חֲרָצְבוֹת רִשְׁעֵי הַתֵּר אַנְדוֹת מוֹטֵרָה וְשִׁלַּח
רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכָל מוֹטֵה תִנְתְּקוּ: הַלּוֹא
פָּרַם לָרֵעַב לַחֲסֵךְ וְעֵנִיִּים מְרוֹדִים תִּבְיֵא בֵּית
כִּי תִרְאֶה עֵרֶם וְכִסְיָתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא
תִתְעַלֵּם: אִזּוּ יִבְקַע כְּשֹׁחַר אֹרֶךְ וְאַרְכַּתְךָ
מִהֲרָה תִצְמַח וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְבוֹד
יְהוָה יִאֲסַפֶּךָ: אִזּוּ תִקְרָא וַיְהִי יַעֲנֶה תִשׁוּעַ
וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי אִם תִּסֵּר מִתּוֹכְךָ מוֹטֵה שִׁלַּח
אֲצַבֵּעַ וּדְבַר אֹן: וְרַתְּפֵךְ לָרֵעַב נִפְשֶׁךָ
זִנְפֶּשׁ נִעְנֶה תִשְׁבִּיעַ וּזְרַח בְּחֶשֶׁךְ אֹרֶךְ
וְאַפְלַתְךָ כְּצִהְרִים וּנְחַךְ יְהוָה תִּמְדֵּךְ וְהַשְׁבִּיעַ
בְּצִהְזֹהֶרֶת נִפְשֶׁךָ וְעִצְמַתְךָ יְהַלִּיץ וְהִיִּית
כְּגִן רוֹה וּכְמוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכָּזְבוּ מִיָּמוֹ
וְכִינוּ כְּמֶךְ חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹכְרֵי דוֹר וָדוֹר
תְּקוּמָם

הפמרת יום כפור במנחה תלו

תקומם וקרא לך גדר פריץ משוכב נתיבות
לשבת: אם תשיב משבת רגלך עשות
ופצה ביום קדשי וקראת לשבת עונג
לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצה ודבר דבר: אז תתענג
עליהוה והרפכתך על במותי ארץ ^{יחיהו}
האכלתיך נחלת יעקב אביך פי פי יהוה
דבר:

הפמרת יום כפור במנחה בתרי עשר

ביונה סימן א

ויקח דברי יהוה אל יונה בן אמתי
לאמר: קום לך אל גינה העיר
הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם
לפני: ויקם יונה לברח תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו וימצא אניהו באה תרשיש
ותן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה
מלפני יהוה: ויהוה הטיל רוח גדולה אל
לז ה 5 37 הים

הפטרות יום כפור במנחה

הַיִּם וַיְהִי סַעַר גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֱנִיָּה חֹשְׁבָה
לְהִשָּׁבֵר׃ וַיִּרְאוּ הַמַּלְחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־
אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת־הַפְּלִים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל־
הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל־רַכְבֹּתֵי
הַסַּפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְרָם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב
דְּהַחֲבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לָּךְ גִּרְדָּם קוֹם קְרֹא
אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יַתְעַשֶּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא
נִאֲבֹד׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֵבֹנוּ
וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וּנְרַעָה בְּשִׁלְמֵי הַרְעָה הַזֹּאת
לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹדֵל עַל־יוֹנָה׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי
הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִהַמַּלְאָכִים וּמֵאֵין תְּבוּא
מִהַ אֲרִצְךָ וְאֵי־מִזֶּה עָסִאתָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עֲבַרְיָ אֲנֹכִי וְאַת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי
יָדָא אֲשֶׁר עָשִׂה אֶת־חַיִּים וְאֶת־חַיִּבֹּשָׁה׃
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מִהַ זֹאת עָשִׂיתָ כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי
יְהוָה הוּא בֵּרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַל־נוֹכְחֵי

הפטרת יום כפור במנחה תלח

הים הולך וסער: ויאמר אליהם שאוני
 והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי
 ירע אני כי בשלי הפער הגדול הזה
 עליכם: ויחתרו האנשים להשיב אל-
 היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער
 עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה
 יהוה אל-נא נאבדה בנפש האיש הזה
 ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה
 כאשר הפצת עשית: וישאו את-יונה
 ויטלהו אל הים ויעמד הים סועפו: ויראו
 האנשים יראה גדולה את יהוה ויזכרו
 בכת ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג
 גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי
 הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ויתפלל
 יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ויאמר
 קראתי מצרה לי אל-יהוה ויענני מבטן
 שאול שועתי שמעת קולי: ותשליכני
 מצולה בלבב ימים ונהר סכבני כל-
 משבריה וגליך עלי עברו: ואני אמרתי
 נגרשתי

א יחג

הפטרות יום כפור במנחה

יְגַדְשֵׁתִי מִנְגַד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהִכִּיט אֶל
הַיֵּכַל קֹדֶשְׁךָ: אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד נֶפֶשׁ תְּהוּם
יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי: לְקַצְבֵי הָרִים
יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ בְּעַדִּי לְעוֹלָם וַתַּעַל
מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי: בְּהַרְזַעֲטָךְ עָלַי
נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה זְכַרְתִּי וַתִּבּוֹא אֵלַיךְ תִּפְלַתִּי
אֶל־הַיֵּכַל קֹדֶשְׁךָ: מִשְׁמָרִים הַכְּלִי־שׂוֹא
חֶסֶדֶם יַעֲזֹבוּ: וְאֲנִי בְקוֹל תּוֹדָה אֲזַבְּחֶךָ
לֵךְ אֲשֶׁר נִרְרַתִּי אֲשֶׁלְמָה יִשׁוּעַתָּה לִיהוָה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־
הַיַּבֵּשָׁה: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית
לְאָמְרוֹ: קוּם לֵךְ אֶל־נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
וּקְרֵא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי־דֹבֵר
אֵלַיךְ: וַיִּקַּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינּוּה כְּדַבֵּר
יְהוָה וַנִּינּוּה הִיתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים
מֵהַלֵּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיַּחַל יוֹנָה לִבּוֹא בְּעִיר
מֵהַלֵּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעִים
יוֹם וַנִּינּוּה נִהְפְּכַת: וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה
בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ־צוּם וַיִּלְבְּשׁוּ שִׁקִּים
מִגְּדוֹלָם

הפטרת יום כפור במנחה תלט

מגדולם ועד קטנם: וינע הדבר אל מלך
בנינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר: ויזעק ויאמר
בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם
והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו: ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס
אשר בכפיהם: מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון אפולאנאבר: וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא עשה: וירע אל
ענה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה
דברי ער היותי על אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל
חנן ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה: ועתה יהוה קח נא את-

נפשי

הפטרת יום כפור במנחה

כִּפְּשֵׁי מַמְנֵי כִּי טוֹב מוֹתוֹ מַחֲיֵי : וַיֹּאמֶר יְהוָה
הֵחִיטֵב חָרָה לָךְ : וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעֵיר
וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֹכָה וַיֵּשֶׁב
תַּחְתֶּיהָ בְּצֶל עֵד אֲשֶׁר יִרְאֶה מִה־יְהוָה
בְּעִיר : וַיִּמַן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל
לְיוֹנָה לְהוֹיֹת צֶלַע לְרֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרַעְתּוֹ
וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל הַקִּיקִיּוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה :
וַיִּמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשֶּׁחַר
לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקִיּוֹן וַיִּבֶשׁ : וַיְהִי
כְּזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים
חַבִּישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה
וַיַּתְעַלֵּף וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹתוֹ וַיֹּאמֶר טוֹב
מוֹתִי מַחֲיֵי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה
הֵחִיטֵב חָרָה לָךְ עַל־הַקִּיקִיּוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב
חָרָה לִּי עַד־מוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֹסֵת
עַל־הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא
גִדַּלְתָּ שְׂכָן לִילָה הִיא וּבֶן־לִילָת אֶבֶד :
וְאֲנִי לֹא אֲחֹס עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר יֵשְׁבָה הָרַבָּה מִשְׁתִּים עֶשְׂרֵה רַבִּי

הפטרת יום ראשון של סכות תמ
זרם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
בהמה רבה: מי אל כבוד נשא עון
עבר על פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
שוב ירחמנו יבוש עונותינו זרת שלך
במצולות ים פל חטאתם: תתן אמת
לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבתנו מימי קדם:

הפטרת יום ראשון של סכות בתרי עשר
בזכריה סימן יד

הנה יום בא ליהודה וחלק שללך
בקרבך: ואספתי את כל הגוים
אל ירושלים למלחמה ונלכרה העיר
ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי
העיר בגולה וירד העם לא יפרת מן
העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום
הלחמו ביזם קרב: ועמדו הגליו כיום
ההוא על הר הזיתים אשר על פני
ירושלם

חשכמק
ק

הפטרת יום ראשון של סכות

ירושלם מקדש ונבקע הר הזיתים מחציו
מזרחה וימרה גיא גדולה מאד ומש חצי
ההר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא הדי
פי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך
יהודה ובא יהונה אלהי כל קדשים עמך:
והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות
יקפאון: והיה יום אחר הוא יודע ליהוה
לא יום ולא לילה והיה לערת ערב יהיה
אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים
מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל
הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה: והיה
יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחר ושמו אחר: יסוב כל
הארץ בערבה מגבע רמון נגב ירושלם
וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הבנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח:

וקפאון קרי

וזאת

הפטרת יום ראשון של סכות תמא
וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את
כל העמים אשר צבאו על ירושלם המקו
בשרו והוא עמר על דגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום
ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם
והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלם ואפף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד : וכן תהיה מגפת הסוס הפרד
הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה כמגפה הזאת : והיה כל
הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך
יהוה צבאות ולחג את חג הסכות : והיה
אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות
ולא עליהם יהיה הגשם : ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים
אשר

חפירת יום שני של סכות

אשר לא יעלו להג ארת חג הסכות : זאת
תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים
אשר לא יעלו לחג ארת חג הסכות : ביום
ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה
והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני
הכזבח : והיה כל סיר בידו שלם וביהודה
קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני
עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

חפירת יום שני של סכות במלכים א

סימן ח

ויקראו אל המלך שלמה כל בני
ישראל בירח האתנים בחג הוא
החדש השביעי : ובאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון : ויעלו את ארון
יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
אשר באהלו ויעלו אתם הכהנים והלויים :
והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו

הפטרת יום שני של סכות תמב

עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
דביר הבית אל קרש הקרשים אל תחת
ננפי הכרובים: כי הכרבים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויספו הכרבים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: ויארכו הכהנים ויראו
ראשי הכהנים מן הקרש על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
הנח שם משה בחרב אשר פרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים:
יהי בצאת הכהנים מן הקרש והענן מלא
את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל: בנה בניתי בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל
קהל

הפטרת יום שני של סכות

קהל ישראל עמד : ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
ובידו מלא לאמר : מן היום אשר הוצאתי
את עמי את ישראל ממצרים לא בהרתי
בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ואבחר ברוד להיות על עמי
ישראל : ויהי עס לבב דוד אבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר
יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עס
לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה
עס לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי
אסבנך היצא מחלצוך הוא יבנה הבית
לשמי : ויקם יהוה את דבר אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל
באשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל : ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו
בהוציאו אתם מארץ מצרים :

הפטרת שבת וחול המועד של סכות תמו

הפטרת שבת וחול המועד של סכות
ביחזקאל סימן לח

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גּוֹג עַל-
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נָא אֲדַנִּי
יְהוָה תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאִפִּי וּבְקִנְיַתִּי
כַּאֲשֶׁר עֲבַרְתִּי דְבַרְתִּי אִם-לֹא בְּיוֹם הַהוּא
יְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְרַעְשׂוּ
מִפְּנֵי דָגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחִירַת הַיַּבֵּשֶׁת
וְכָל-הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל-הָאָדָמָה וְכָל-הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וְנִדְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְלוּ
הַמְּדַרְגּוֹת וְכָל-חֹמֶה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃
וְקִרְאתִי עֲלֵיו לְכָל-הָרִי חָרֵב נָא אֲדַנִּי יְהוָה
חָרֵב אִישׁ כְּאָחִיו תִּהְיֶה וְנִשְׁפַּטְתִּי אֹתוֹ
בְּדָבָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֲבִי אֶל-גֹּבֵי-שָׁמַיִם
אֵשׁ וּגְפֵרִית אֲמַטִּד עֲלָיו וְעַל-אֲפִיּוֹ וְעַל-
עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ וְהָרַגְתִּי אֹתוֹ
וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנִזְדַּעַתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים
וְיָדַעַתְּ כִּי-אֲנִי יְהוָה וְאַתָּה בֶן-אָדָם
הַנְּבִיא

הפטרת שבת והול המועד של סכות

הִנְבֵּא עַל גֹּג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הִנְנִי אֵלֶיךָ גֹּג נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁךְ וְתַבֵּל׃
וְשִׁבְבַתִּיךְ וְשִׁשְׂאֲתִיךְ וְהִעֲלִיתִיךָ מִדְּרָכַי
צָפוֹן וְהִבֵּאתִיךָ עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִבֵּיתִי
קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאלְךָ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אֶפֶל׃
עַל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֶתְּהוּ וְכָל-אֲנָפֶיךָ
וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתְּךָ לְעִיט צִפּוֹר כָּל-כַּנְף וְחַיִּית
הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ לֶאֱכֹלָה׃ עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה
תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דְבַרְתִּי נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּמִגּוֹן וּבִישְׁבֵי הָאִיִּים לִבְטַח
וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוִה׃ וְאֶת-שֵׁם קִדְשִׁי אֹדִיעַ
בְּתוֹךְ עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא-אֶחַל אֶת-שֵׁם קִדְשִׁי
עוֹד וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוִה קְדוֹשׁ
בְּיִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה בָאָה וְנִהְיִיתָ נֶאֱמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי׃ וַיִּצְאוּ יִשְׁבֵי
עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעָרוֹ וְהִשִּׁקוּ בְנִשְׁקוֹ וּמִגֵּן וְצָנָה
בְּקִשְׁרָהּ וּבְחִצִּים וּבְמִקְלֵי יָד וּבְרַמַּח וּבְעָרוּ
בָהֶם אִשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃ וְלֹא-יִשְׂאוּ עֵצִים מִן
הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחֲטִבוּ מִן-הַיַּעְרִים כִּי בְנִשְׁקוֹ
יִבְעֵרוּ

הפטרת שמיני עזרת תמד

יִבְעֲרוּ אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שְׁלֵלֵיהֶם וּבְזוּזוּ אֶת־
בְּזוּזֵיהֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה
אֵתָן לְגוֹג מְקוֹם־שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
הָעֵבְרִים קְדָמַת הַיָּם וְחִסְמַת הִיא אֶת־
הָעֵבְרִים וּקְבָרוּ שֵׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־הַמּוֹנֵה
וּקְרָאוּ גֵיא הַמּוֹן גּוֹג׃ וּקְבָרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן טַהַר אֶרֶץ הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃
וּקְבָרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם
הַכְּבָדִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְאִנְשֵׁי תַמְדֵי כְּדִילוּ
עֵבְרִים בְּאֶרֶץ מְקַבְּרִים אֶת־הָעֵבְרִים אֶת־
הַנּוֹתְרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְקִרוּ׃ וְעֵבְרוּ הָעֵבְרִים
בְּאֶרֶץ וּרְאָה עֵצֶם אָדָם וּבִנָּה אֶצְלוּ צִיּוֹן עַד
קְבָרוּ אֶתוֹ הַמְּקַבְּרִים אֶל־גֵּיא הַמּוֹן גּוֹג׃ וְגַם
שֵׁם עִיר הַמּוֹנֵה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ׃

הפטרת שמיני עזרת במלכים א סימן ח

וַיְהִי כִּבְלוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִיל לְאֵל יְהוָה
אֶת כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת

קס

הפטרת שמיני עזרת

קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה מִכְרַע עַל-בְּרַכְיוֹ
וּכְפִיו פִּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם : וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֶת
כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר :
בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
כִּכְלֵ אֲשֶׁר דָּבַר לֹא-נִפְּלָ דָבַר אֶחָד מִכָּל
דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ :
יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם
אֲבוֹתֵינוּ אֶל-עֲזוֹבָנוּ וְאֶל-יִשְׁשָׁנוּ : לְהַטּוֹת
לִבָּנוּ אֵילֵינוּ לְלַכֵּת בְּכָל-דַּרְכֵינוּ וּלְשַׁמֵּךְ
מִצּוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-
אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי
לִפְנֵי יְהוָה קִרְבִּים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : וְהָיָה
לִבְבָכֶם שָׁלוֹם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּחֻקָּיו
וּלְשַׁמֵּךְ מִצּוֹתָיו בְּיוֹם הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל-
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זְבָחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּזְבַּח
שְׁלֹמֹה אֶת זְבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה

הפטרת שמחת תורה תמה

יִקְרַע עֶשְׂרִים וְשָׁנִים אֶלְפֵי וְצֵאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 אֶלְפֵי וַיַּחֲנוּ אֶת־בֵּית־יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תּוֹךְ
 הַחֲצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי־בֵית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה
 שָׁם אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמְּנַחָה וְאֶת־חֶלְבֵי
 הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה
 קָטַן מֵהַכִּיל אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמְּנַחָה וְאֶת־
 חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֵמָה בַּעַת־הַהוּא
 אֶת־הַחֹג וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל
 לָבוֹא חֲמַת־עַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת־יָמִים וְשִׁבְעַת־יָמִים אַרְבַּעַת
 עָשָׂר יוֹם׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעַם
 בָּרִכּוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכוּ לֵאמֹר לַיהוָה שְׂמֵחִים
 טוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃

הפטרת שמחת תורה ביהושע סימן א

וַיִּרְדּוּ אַחֲרֵי מִזְרַת מִשְׁהָ עֶבֶד יְהוָה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּךָ־נִוֵן
 לח א 38 משרת

הפטרת שמחת תורה

מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ מֹשֶׁה עֲבָדִי מֵת וְעַתָּה
קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֲתָה וְכָל הָעָם
הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּךָ
וְגַלְכֶם בּוֹ לְכֶם נִתְּנוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־
מֹשֶׁה׃ מִהַמִּדְבָּר וְהַלְבַּנוֹן הַזֶּה וְעַד הַנְּהַר
הַגְּדוֹל נְהַר־פָּרַת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד הַיָּם
הַגְּדוֹל מְבֹאֵה הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם׃ לֹא
יִתְּצֵב אִישׁ לִפְנֵיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ כְּאֲשֶׁר הִיִּיתִי
עִם מֹשֶׁה אֲהִיָּה עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא־
אֶעֱזֹבְךָ׃ חֹזֵק וְאַמֵּץ כִּי אֲתָה תִּנְחַל
אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם׃ דַּק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
מֹשֶׁה עֲבָדִי אֶל־תִּסּוּר מִמִּנּוּיָמִין וּשְׂמֵאל
לְמַעַן תִּשְׁכַּל בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ׃ לֹא־יִמוּשׁ
סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם
וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַפְּתוּחַ
בּוֹ כִּי אֲנִי תִצְלִיחַ אֶת־דְּרֹכְךָ וְאֲנִי תִשְׁכַּל׃
הַלּוֹא

הלוא צויתך חזק ואמין אל-תערץ ואל-
 תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך :
 כאן מסיימן הספרים ויצו יהושע את-שטרי
 העם לאמר : עברו בקרב המחנה וצוו
 את-העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד
 שלשת ימים אתם עברים את-הירדן הזה
 לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם
 נתן לכם לרשתה : ולראובני ולגדי ולחצי
 שבט המנשה אמר יהושע לאמר :
 וכוזר ארת-הדבר אשר צוה אתכם משה
 עבד-יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם
 ונתן לכם את-הארץ הזאת : נשיכם טפכם
 ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה
 בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני
 אחיכם כל-גבורי החיל ועזרתם אתם :
 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירעו
 גם-המה את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אתה
 אשר ונתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן

הפטרת שמחת תורה

מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ: וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל
אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְיֵאלֶּךְ־כָּל־אֲשֶׁר
תִּשְׁלַחְנוּ־נָלֶּךְ: כִּכֹּל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה
כִּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ־רַק יְהִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּנוּ
כִּי אֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה: כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר
יִמְרָה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכֹל
אֲשֶׁר־תִּצְוֶנוּ יוֹמַת־רַק חֶזֶק וְאַמֵּץ:

חזק ונתחזק

תמו הפטרות כל השנה כפי כל המנהגים
תהלה לארון הכל אשר לשמו אנחנו מודים

לוח קריאת פרשיות המועדים

נסיוני הפטמותיהן הלוא הן כתובים בסדרי הפטרות כל השנה:

בראש השנה

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן הה' פקד את

שרה ער ויגר אברהם: כרף כח עמורא'

ואם הוא שבת קורין בו שבעה: והמפטיר קורא בפרשת פינחס וכתש

השביעי אחר לחרש: כרף רנב עמורא'

ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן ויהי אחר הוכרס

האלה ער סוף הפרשה: כרף כט ע':

והמפטיר קורא בפרשת פינחס וכתש השביעי אחר לחרש: כרף רנב ע א

בצום גדליה

בשחרית ובמנחה קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן ויחל משה

ער וינחם ה' וגומר: כרף רנב ע':

לוח קריאת פרשיות המועדים

ומרגין עד פסל לך : כדף רנה ע"ב
וקורין עד אשר אני עוסה עמך * וכן נצום העשירי * ונצום אסתר *
ובשבעה עשר בחמוז * ובתשעה באב במנחה :

בצום כפור

בשחרית קורין ששה בני אדם בפרשת אחרי מות מתחלת הסדר עד וירבך
ה' אל משה לאמר רבך אל אהרן ונומר : כדף רנז ע"ב
ואם חל בשבת קורין בו שבעה : והמפטיר קורא בפרשת פינחס
ובעשור לחדש השבועי הזה : כדף רנב ע"א
ובמנחה קורין שלשה בני אדם באחרי מות בפרשת עריות מן כמעשה ארץ
מצרים עד סוף הסדר : כדף רנז ע"ב

בסכות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור אל הכהנים מן שור או
כשב או עז עד וירבך משה את מועדי ה' אל בני ישראל : כדף רנז ע"א
ואם הוא שבת קורין בו שבעה * והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה
עשר יום לחדש השביעי : כדף רנב ע"ב
ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור כאתמול : כדף רנז ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה עשר יום כאתמול : כדף רנב ע"ב

בשבת וחול המועד של סכות

שבת שחל להיות בחול המועד של סכות בשחרית קורין שבעה בני אדם
בפרשת כי תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא תכשל
ידי בחלב אמו : כדף רנה ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס בקרכנות בעניינו של יום : כדף רנז
(ובמנחה קורין בסדר השבוע :

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין ארבעה בני אדם בפרשת פינחס ראשון קורא וביום השני *
השני קורא וביום השלישי * והשלישי חנור וקורא וביום השלישי לבד *
הרביעי קורא ספקא רומא וביום השני וביום השלישי * וכל הימים עד
הסדר : כדף רנב ע"ב

בשמיני עצרת

קורין בני אדם בפרשת ראה מן כל הכבוד עד סוף הסדר : כדף רנה ע"א
אם חל בשבת קורין בו ז' * ובתחילים מן עשר תעשר : כדף רנז ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת : כדף רנז ע"ב

לוח קריאת פרשיות המועדים

בשמחת תורה

קורין חמשה בני אדם בפרשת וזאת הכרכה : כרף שבו ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת : כרף רננ ק"ב

בראש חרש

בשחל ר"ח כחול קורין ד' בני אדם בפרשת פינחס מן את קרבני לחמי ער
יעשה ונסכו : בהן קורא שלשה פסוקים : לוי חוזר ואמרת עד רביעית ההין :
שלישי עד ונסכה : רביעי עד ונסכו ובשבת המפטיר קורא מן וביום השבת :
ער יעשה ונסכו : כרף רננ ע"ב

בחנוכה

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת נשוא בקרבנות הנשיאים מן
כה תכרכו את בני ישראל ער זה קרבן נחשון : כרף די ע"ב

ובשאר הימים קורין נשיא אחד לכל יום ויום : בהן קור' ער פר אחד לוי ער
ביום השלישי וישראל חוזר וקורא ביום השני כלוי וכיום שמיני מתחילים
מן ביום השמיני ער סוף פסקא ראשונה מפרשת בהעלותך : כרף רינ ע"א
וביום ר"ח טבת שחל כחול קורין ג' בני אדם בפרשת ר"ח והרביעי קורא
בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום : ובשחל בשבת קורין טשה בני אדם
בסדר השבועי ובספר שני קורא השביעי בפרשת ראש חדש וביום השבת :
ער יעשה ונסכו והמפטיר קורא בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום :

בשבת שקלים

קורא המפטיר מתחלת סדר כי תשא עד לכפר על נפשותיכם : כרף רננ ע"א

בשבת זכור

קורא המפטיר בסוף פרשת כי תשא למלחמה מן זכור את אשר עשה לך
עמלק ער סוף הפרשה : כרף שח ע"ב

בפורים

קורין שלשה בני אדם בפרשת בשלח פרעה מן ויבוא עמלק ער
סוף ר'סדר וכופלין פסוק האחרון : כרף קה ע"ב

בשבת פרה

קורא המפטיר מתחלת סדר חקת ער תטמא ער הערב : כרף רלד ע"ב

בשבת החדש

קורא המפטיר בפרשת בא אל מדעת מן החדש הזה לכם ער נמל
אז שבותיכם תאכלו מצות : כרף צח ע"ב

בפסח

לוח קריאת פרשיות המועדים

כפסח

בעם ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן ויקרא מסרה
 לכל זקני ישראל עד מארץ מצרים על צבאותם : כרף צט ע"ב
 ואם חל כשבת קורין ב' ז' ומתחילים מן והיה היום הזה : כרף צט ע"א
 והמפסיר קורא בפרשת פינחס ובחרש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא
 תעשו : כרף רנא ע"א
 ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור מן שור או כשב או עז כי יולד
 עד וירכר משה את מועדי ה' אל בני ישראל : כרף רנג ע"א
 והמפסיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : כרף רנא ע"א

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן קדש לי כל
 נכור עד הוציאנו ה' ממצרים : כרף קא ע"ב
 והרביעי קורא בפרשת פינחס מן והקרכתם אשה עלה לה' עד כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : כרף רנא ע"א
 ביום שני קורין שלשה בני אדם בפרשת משפטים מן אם נסוף תלוה ארץ
 עמי עד לא תכשל גדי בחלב אמו : כרף קיו ע"א
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : כרף רנא ע"א
 ביום שלישי קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן פסול לך ער לא
 תבשל גדי בחלב אמו : כרף רכה ע"ב
 ואם הוא שבת קורין ב' ז' ומתחילים מן ראה אתה : כרף רכה ע"א
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : כרף רנא ע"א
 ביום רביעי קורין שלשה בני אדם בפרשת מהלחך מן וירכר ה' אל מסרה
 במדבר סיני עד ולגר ולאודת הארץ : כרף רזו ע"ב
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : כרף רנא ע"א
 ביום חמישי (הוא יום טוב שביעי קורין חמשה בני אדם בפרשת והי בשלת
 שתחלת הסדר עד כי אני ה' רופאך : כרף קב ע"ב
 והמפסיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : כרף רנא ע"א
 ביום שמיני קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הנכור עד אשר
 יבין לך : כרף רצה ע"א
 ואם הוא שבת קורין ב' ז' ומתחילים מן עוף תעשר : כרף רצה ע"א
 והמפסיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : כרף רנא ע"א
 ואת הסימן הזה תקח בעדך לדעת סדר קריאת הפרשיות והאגרות :

משך

לוח קריאת פרשיות המועדים
משך תורא קדש בכספא פסל במדברא
שלה בוכרא

זה הסדר הוא כסחל פסח באחד בשבת או בשלישי בשבת או בשבת • ואם
יבא פסח בחמישי בשבת מהפכין סוד הקריאות על דרך זה :

משך תורא פסל בקדשא בכספא במדברא
שלה בוכרא

ולעולם בשבת וחול המועד של פסח קורין בפרשת כי תשא מן דאה אתה
אומר אלי ער בחלב אמו :
ברך רבה ע"א
והמפטר קורא בפרשת פינחס והקרבחם :
ברך רנא ע"א

בשבוות

ביום ראשון קורין חמשה בני ארם בפרשת וישמע יתרו מן כחדש השלישי
ער סוף הסדר :
ברך קי ע"ב
והמפטר קורא בפרשת פינחס וביום הנכורים ער ונסכיהם : בדרך רנא ע"ב
ביום שני קורין חמשה בני ארם בפרשת ראה מן כל הכבוד ער סוף
הפרשה :
ברך רצה ע"א
ואם הל בשבת קורין בו ז' ומתחילים מן עשר העשר :
ברך רצנא ע"א
והמפטר קורא בפרשת פינחס וביום הנכורים כאחמול :
ברך רנא ע"ב

בתשעה באב

בשחרית קורין שלשה בני ארם בפרשת ואתחנן מן כי תוליד בנים ער אחר
ה' אלהיך נוחן לך כל הימים :
ברך רעה ע"א
ובמנחה קורין וחל משה כשאר תעניות :
ברך רכב ע"א

תם

ע"י הפועל במלאכת הקדש משה בר אהרן
זל זעזר מקק ווירמס ממדינת פפאליץ :

אלו הם שמות הטעמים אשר יבנו במקום הזה אחר ההפטרות למען יוכלו
הטלמדים יצ"ו ללמוד אל תלמידיהם יי"א לרעת ולהבין הגיגון השייך
בקריאת הפרשיות וההפטרות :

שמות הטעמים לפי סדר הספרדים :

זַרְקָא מִקַּף שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא פִּוּר גְּדוּל
יֶרַח בֶּן יוֹמוֹ קֶרְנֵי פָּרָה גְּעִיָּא תְּלִישָׁא אֲזֵלָא
גְּרִישׁ פֶּסֶק רַבִּיעַ שׁוֹפֵר מֵהוּפֵךְ קִדְמָא תְּרִי
קִדְמִין זַקָּף קִטּוֹן זַקָּף גְּדוּל שְׁלִשְׁלֹת שְׁנֵי
גְּרִישֵׁין תְּרִי טַעְמֵי דְרִגָּא תְּבִיר מֵאֲרִיךְ טַרְחָא
אֲתַנְחַרְפָּא דְגֵשׁ יִתִּיב תְּרַצָּא שְׁבוּלָת שְׁבוּלָת
מִפִּיק בְּרֵיא שְׁבִיא גְּעִיָּא גְּעִיָּא שְׁבִיא
סוּף פֶּסוּק :

ואלה לפי סדר האשכנזים :

זַרְקָא סְגוּלָּ מִנַּח רַבִּיעַ פִּוּר תְּלִישָׁא גְּדוּלָּה
הַתְּלִישָׁא קִטְנָה מֵהוּפֵךְ פֶּשֶׁטָּא זַקָּף קִטּוֹן
זַקָּף גְּדוּל דְרִגָּא תְּבִיר מֵרְכָּא טַפְחָא
אֲתַנְחַתָּא אֲזֵלָא גְּרֵשׁ גְּרֵשִׁים יִתִּיב פֶּסֶק
שְׁלִשְׁלֹת יֶרַח בֶּן יוֹמוֹ קֶרְנֵי פָּרָה טַפְחָא
מִסִּיק מִקַּף סוּף פֶּסוּק :

ואלה לפי סדר האיטליאני:

זִרְקָא שִׁירֵי פִּזֵּר גְּדוּל קִרְנֵי פִּרְה תְּלִשָּׁא
תְּרַסָּא לְגֵרְמִיה' רְבִיעַ עֲפָסִיק שְׁלֵשֶׁת קִדְמָא
אֲזֵלָא זְקָף גְּדוּל זְקָף קִטְזֵן שְׁנֵי גְרִישֵׁן תְּרִין
חֻטְרִין דְּרֵגָא תְּבִיר טְרַחָא מְאֲרִיק שׁוֹפֵר
עֲלוֹי שׁוֹפֵר הַפּוֹךְ שׁוֹפֵר יִרְיֵב שְׁנֵי פִּשְׁטֵין
סְמִידָא תְּנַחֲיָרַח בֵּין יוֹמוֹ גֵּרֵשׁ סוֹף פְּסוּק:

ותשלם כל המלאכה

ברה כחמה ואיומה • תורת"י תמימה •

פסח צרוף מוקק שבעתים אשר ער ויגה מכל אחי מכל בשר נעלם מן העין:
חיונם כיום ראשון לחדש זיו והוא יום שלשים לחדש האביב •
בשנת וסדר והיתה ללחם לאזכרה אשה ליי •
אקרא בקול גדול לאל עליון שהחייני והביאני ער הלום •
להגיה את ספר התורה הורה גורת יהלום •
הוא יהיה עמנו כצרותינו לקרב זמן פירותנו •
ונוכה לחוות בנועם פני משיחנו •
ולכנין ביר תפארתנו •
עם כל ישראל אחינו •

חזק ונתחזק בעד עמנו

מפתחות מפותחות

פתוחי חותם מן הארבעה עשר סדרים

לדעת ולהכין ענין הפרשיות מחוכרות ונפרדות * כשנים הפשוטות
והמעובדות איש על דגלו כאותות :

התעו זשג	התסו זשג	התנו זחג	התמו זשג	התלו זחא	התכו השג
התעו הכז	התסו החא	התנו הכז	התמו הכז	התלו גכז	התכו הכז
התעח בשז	התסח גכה	התנח בשה	התמוח בחה	התלח בשה	התכח בחג
התעט בחג	התסט זשג	התנט זחג	התמט זשג	התלט זשג	התכט השג
התפ השג	התע השג	התס השא	התנ הכז	התמ החא	התל הכז
התפא הכז	התעא הכז	התסא גכז	התנא בשז	התמא גכה	התלא בשה
התפכ בשה	התעכ בחה	התסכ בשה	התנכ בחג	התמכ זשא	התלכ זחג
התפג זחג	התעג זשג	התסג זחא	התנג השג	התמג זחא	התלג הכז
התפד הכז	התעד הכז	התסד גכז	התנד הכז	התמד גכה	התלד בשז
התפח בשה	התעח בחה	התסח בשה	התנח בשה	התמח זשה	התלח בשה

סדר הפרשיות חיבוריהן והפרדתן

אחד ידעלעט סימן השנה : ונרשמו בו ג' כ סימני הפסקת ארבע פרשיות :

השנים הפשוטות

כל הפרשיות הנהוגות להתחבר הם מחוברות חוץ מחוקת ובלק :	בחה
(בו)	
כולן מחוברות :	בשה
(דר)	
כולן מחוברות :	גכה
(דר)	
כולן מחוברות חוץ מחוקת ובלק נצבים וילך :	הכז
(וביו)	
כולן מחוברות חוץ מויקרהל ופקודי חוקת ונרשמו נצבים וילך :	השא
(זכיו)	
כולן מחוברות חוץ מחוקת ובלק נצבים וילך :	זחא
(זמיו)	
כולן מחוברות חוץ מחוקת ובלק :	זשג
(בו)	

השנים המעוברות

כולן נפרדו חוץ מחוקת ובלק מטות ומסעי נצבי וילך :	בחה
(בו)	
כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי :	בשז
(וביו)	
כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי :	גכז
(וביו)	
כולן נפרדות :	החא
(זמיו)	
כולן נפרדות חוץ מנצבים וילך :	השג
(בו)	
כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי נצבים וילך :	זחג
(בו)	
כולן נפרדו חוץ מחוקת ובלק מטות ומסעי נצבי וילך :	זשה
(דר)	

כל הפרשיות הנהוגות להתחבר

ארבעה עשר * וסימניך היתה עלי יד יי' : ואשא את שמוחם על שנתך בעבור תכרכני נפשך :

בהר סיני ובחוקות

חוקת ובלק

מטות ומסעי

נצבים וילך

זיקהל ופקודי

תזריע ומצורע

אחרי מות וקדושים

TABLA DE GUIA

Con vna letra por amostrador en cada año.

5426 M	5436 F	5446 G	5456 O	5466 G	5476 G
5427 E	5437 L	5447 E	5457 E	5467 N	5477 E
5428 A	5438 B	5448 H	5458 B	5468 C	5478 Y
5429 M	5439 G	5449 G	5459 O	5469 G	5479 A
5430 E	5440 N	5450 E	5460 D	5470 M	5480 M
5431 B	5441 C	5451 Y	5461 L	5471 E	5481 E
5432 O	5442 P	5452 A	5462 B	5472 H	5482 B
5433 E	5443 F	5453 M	5463 F	5473 G	5483 O
5434 Y	5444 C	5454 E	5464 L	5474 E	5484 E
5435 B	5445 P	5455 B	5465 B	5475 H	5485 B

TABLA DE LAS PARASIoT.

Que se usan leer juntas en un Sabbath.

Años Comunes se juntan.

A. 22. y 23: 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 42. y 43: 51. y 52:

B. 22. y 23: 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 39. y 40: 42. y 43: 51. y 52:

C. juntan se todas como en la letra B

D. 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 42. y 43.

E. 22. y 23: 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 42. y 43:

F. como en la letra E.

G. como en la letra A.

Años Embolismicos se juntan.

H. 39. y 40: 42. y 43: 51. y 52:

Y. 42. y 43:

L. como en la letra Y.

M. 51. y 52:

N. todas se dividen; y ninguna se junta.

O. 42. y 43: 51. y 52:

P. como en la letra H. -- Fin

difirir de vn à 3. dias por causa de la alteracion de la calidad de los Años y diferencia de los mezes, que no aber essas diferencias uiera à lo cierto vn circulo dezemnoenal para la cuenta de las distancias. Con lo que se ha advertido todo lo necessario, para inteligencia destas Tablas inventadas, muy provechosas para los que se ocupan en hazer calendarios para algunos Años limitados. Y assi como se puede seguir adelante con estas reglas hasta fin del mundo, assi tambien cervirá al curioso, para el tiempo passado, hasta llegar à su principio, por al opozito, adelantando los dias atrazados del Tifri, y atrazando los adelantados, en el presedente Año.

Orden de la cuenta de los dias de los mezes

0	7	14	21	28	Febrero simples 3. Años
1	8	15	22	29	Febrero bisextos Año 4. ^o
2	9	16	23	30	Abril Junio Setiem. Nouiẽ.
3	10	17	24	31	Março Mayo Iulio Agosto
4	11	18	25		Octubre Deziẽ. Henero.
5	12	19	16		
6	13	20	27		

F I N I S

se diminuyen los que tienen menos el Año Lunar: y avn en el Embolístico que son más los dias del Lunar, se deven siempre contar atrazados, desandolos del Lunar, por que ya en el dia fixado se haze cuenta al mez que tiene demás esse Año, por quanto es hordenado por la computaciõ del tiempo del Año Solar, y por esse càculo se há fixado en estas Tablas.

Nota que quando el tal dia de la *Shehà* viene à caer en vij. que es Sabbath, como en el no se dize essa Bendicion, se passa à j. en los Calendarios. Y assi más debes notar lo q̄ yá se há advertido en los dias de Ayunos, q̄ se mudan por causa del Sabbath, q̄ como en el no se ayuna, se passa à otro dia, y assi en la Tabla Lunar estan en los dias que se observan, màs en la Tabla Solar todos van fixados en los dias que suceden: por lo que se hàn señalado los que se alteran, con vna Estrella, y en esos se contará vn dia más adelante, y en el de Ester, que tiene dos Estrellas, se contaràn 2. dias menos, para que todo venga computado à lo justo; Y se deve tener grande sentido en esos dias que se alterã, al contar la distancia, y juntamẽte quando se pasa de vn mez à otro, en los dias que tiene, si son 28. hasta 31. dias, para que se cuente con toda certeza.

Por conclusion digo que la Tabla de Guia torna à girar cada 19. Años en circa (de que el primer Año de 5423. es 8. de Ciclò pequeño, y 19. de Circulo grande vigesimo octaval) pero no ajustadamente, por q̄ puede difirir

sobre esto tengo escrito, con otras nuevas Tablas y sus razones muy dilatadamente: como tambien todas las Tablas que siguen à esta aqui fixada, de todos los terminos, hasta el vltimo à que pueden llegar las Solemnidades, que son en todas 46. Tablas, à saber 26. para los Años Comunes, que contienen la pascha fixada à 22. de Março, hasta 16. de Abril, à que puede llegar, y 20. para los Embolismales, que comprehende la Pascua de 8. Abril hasta 27. dicho, por vltimo termino, (que avn saldrán à luz, si esta agradare, como espero.) Y advierte q̄ todo lo dicho es para seguir conforme el estilo nuevo, q̄ pasaron la cuenta 10. dias adelante.

Advierte mas q̄ en el fin de la Tabla Solar, vienen fixados los Dias de la *Sebelà* en q̄ se pide las lluvias, en la Hamidà fuera de Tierra Santa, y ya hordené nuevamente vna Tabla Circular de 28. Años (q̄ ya anda en algunos libros de reza) que siempre muestra el dia Ferial, y el dia del mez Solar; y por que por ella no se saben los dias del mez Lunar, lo fixè en esta nueva Tabla, para los hallar como las mas Solemnidades, y vâ fixado en el Embolifimal à 6. de Tebet, y en el Comun à 23. de Kisleu, salvo en los Defectuosos que es à 22. por que dicho mez tiene vn dia menos: y se deve entender à qui, que el numero distante que se cuenta cada Año para la *Sebelà*, se há de contar atrazado del dia fixado, y al contrario de los dias festivos, donde se vá contâdo à delante, por que alli se acrescenta à los Años de la Luna, los dias que tienen más el Año Solar, y à qui se

zente, en el R. Asanà que sigue (y en las mas primeras festividades) y en el Embolismico se deven adelantar y acrefentar los dias que sobran mas del lunar à los del Año solar, y ansí en el cabo de la Tabla declara los dias que se atrazan ò adelentan cada Año, por lo que sabido el tiempo de R. Asanà pasado veſe luego quando cae neste Año, y sabida ſu coluna se halla luego el dia del ſiguiente Ros-Asanà, y notado es facil alcançar los que se han de contar el tal Año en cada dia ſolemne, que ſon los que van desde el dia fixado en ſu coluna hasta el dia en que se halla que cae R. Asanà aquel Año, como es miſmo exemplo, del Año 5423. fixa Ros-Asaná à 31. de Agosto q̄ es en la coluna i. y se cuentan 14. que fenesc̄e eſſe Año en 14. de Setiembre, y dize que el Tifri ò Ros-Asaná del Año ſiguiente ſe adelantan 18. dias, que contados desde 14. de Setiembre acaban en 2. de Octubre, y para ſaber la distancia eſte Año de 5424. ſe ſigue la regla dicha arriba y por que eſte prezente Año tiene la letra e. por las reglas atras y dize que atraza R. Asaná ò Tifri 12. dias digo que ſacados de 2. Octubre que es el dia del prezente Ros-Asaná viene à finir en 20. de Setiembre, y à tantos digo que es R. Asaná el Año adelante de 5425. y como à eſſe Año ſirve la a. que fixa Ros-Asaná en 11. de Setiembre que hasta los 20. van de distancia 9. ſerá eſſe el numero que se deve contar para ſaberſe el dia de cada festividad.

Esto es vn breve reſumo de la demostacion que
sobre

en 2. Oçtubre que van los 19. dias de vn numero à otro, y Pesah que està fixado à 22. de Março será à 10. de Abril que son 19. dias adelante.

Y para saber que distante y quan afastado queda cada Año de su coluna, y los dias que se deven contar por ella, se puede facilmente saber por dos maneras. Primera es que los dias que se acrescentaron à cada festividad el Año pasado, al numero fixado en su coluna, tantos se pueden tambien contar en R. Añá del presente Año, (y así mismo en las primeras solemnidades hasta variaren por la calidad del Año) para lo que viene en el fin de la Tabla Tisri siguiente, y así sabido el dia de Tisri, en que dia cae del mez solar, vese luego lo que queda afastado de su coluna, que son los que van desde el dia fixado, hasta el que hallo que llega à el Tisri, y tantos se hiran contando, y afastando este Año, (exemplo que da más clareza) el Año pasado de 5423. sirvid la i. y se contaron 14. y tantos contaràs tambien para el prezente Tisri, que fenese en 2. de Oçtubre, desde el dia fixado en el, que es 18. de Setiembre, y como en este Año sirve la e. que tiene fixado el Tisri en 13. de Setiembre digo que desde esse numero hasta 2. de Oçtubre que hallo ser en el este Tisri van 19. y tantos devo guardar por regla para distancia deste Año, para ir contando, en todas las mas fiestas.

Segunda es que los dias que difieren el Año solar que tiene mas que el lunar en el Año comun tantos se deven atrazar al Año siguiente, de los del pre-

9
Para cumplimiento desta obra, dirè como se puede servir destas Tablas Solares perpetuamente, y la inteligècia del vzo dellas, y demonstracion para hazer la Tabla de guia, y renovar otra (acabada esta) para eternidad de Años.

Considerase en cada Año tres advertencias, Primera, si es el Año Comun de 12. lunas, o Embolismico de 13. lunas (lo que se puede ver por la Tabla lunar, y sus señales) Segunda, si es Simple con 28. dias Febrero, o Bisexto con 29. dias (lo que se alcanza con esta regla, todo el Año que es pares su numero, y que la mitad dél tambien lo sea, y no impar, es Bisextil, y sucede cada 4. años prescizamente) Tercera, si es de los Perfectos, Ordenados o Defectos, que son los modos que pueden variar cada Año (lo que se halla en la letra del medio de las señales) y conforme es varian los dias de los 2. Ros-Hodes de Kisleu y Tebet, por que si èpre al mez cumplido de 30. dias, le sigue el otro con 2. dias de R-H. de q el primero es 30. del pasado y à los faltos de 29. dias, sigue con vn dia de R-H.

Sabida la calidad de qual quier Año, vese luego la columna de la Tabla Solar, q en el sirve, y por ella se iràn contando á delàte con vna misma igualdad cada dia Festivo, desde el dia q està fixado en la columna, hasta donde soneciere los q se deven acrecentar y afatar aquel Año, como por exemplo, el presente Año 5424. sirve la columna de la e, y es distante 19. dias, dirás q Ros-Afaná q està fixado en esta columna en 13. de Setiembre, en este Año es

AÑOS LUNARES EMBOL

Dias de año Simpl. 365 Bifex. 366	Años Solares Simples			Años Sol
	Perfectos	Hordena.	Defectos	Perfectos
Columnas	g	h	i	l
R. Afana	ag. 29.30	ag. 30.31	Ag. 31.1	ag. 30.31
A. Gedal.	Agost. 31	Setiemb. 1	Setiemb. 2	Setiemb. 1
A. Kipur	Setiemb. 7	Setiemb. 8	Setiemb. 9	Setiemb. 8
F. Sucoth	se. 12.13	se. 13.14	se. 14.15	se. 13.14
F. Deteni.	se. 19.20	se. 20.21	se. 21.22	se. 20.21
R. Hefvan	se. 27.28	se. 28.29	se. 29.30	se. 28.29
R. Kisleu	oc. 27.28	Octub. 28	Octu. 29	oc. 28.29
Hanucab	Noviē. 21	Noviē. 21	Noviē. 22	Noviē. 22
R. Tebet	no. 26.27	no. 26.27	Noviē. 27	no. 27.28
A. Tebet	Deziem. 6	Deziē. 6	Deziē. 6	Deziē. 7
R. Sebat	Deziē. 26	Deziē. 26	Deziē. 26	Dezei. 27
R. Adar	Ia. 24.25	Ia. 24.25	Ia. 24.25	Ia. 25.26
R. Veadar	fe. 23.24	fe. 23.24	fe. 23.24	fe. 24.25
A. Ester	Março. 8	Março 8	Março 8	Março 8
H. Purim	Ma. 9.10	Ma. 9.10	Ma. 9.10	Ma. 9.10
R. Nisan	Março 25	Março 25	Març. 25	Març. 25
F. Pesab	Abril 8.9	Abril 8.9	Abril 8.9	Abril 8.9
R. Yyar	ab. 23.24	ab. 23.24	ab. 23.24	ab. 23.24
R. Sivan	Mayo 23	Mayo 23	Mayo 23	Mayo 23
F. Sebuot	m. 28.29	m. 28.29	m. 28.29	M. 28.29
R. Tamuz	Iū. 21.22	Iū. 21.22	Iū. 21.22	Iū. 21.22
A. Tamuz	Iulio 8	Iulio 8	Iulio 8	Iulio 8
R. Ab	Iulio 21	Iulio 21	Iulio 21	Iulio 21
A. Ab	Iulio 29	Iulio 29	Iulio 29	Iulio 29

Las Tablas Lunares de los Dias Solemnes

AÑOS LUNARES EMBOLISMICOS.

Solemnidades	”	וה	כה	רק	יא	וק	ער
Las Señales	BdE	BpG	ChG	EdA	EpC	GdC	GpE
Amostradores	H	I	L	M	N	O	P
R. Afaná 1 ^{ta}	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
A. Gedalia. 3 ^{da}	iiij	iiij	v	j*	j*	ij	ij
A. Kipur 10 ^{da}	iiij	iiij	v	vij	vij	ij	ij
F. Sucot 15 ^{da}	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
F. Deten. 22 ^{da}	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
R. Hefvan	iiij. iij	iiij. iij	iiij. v	vj. vij	v. vj	j. ij	j. ij
R. Kiflev	v	v. vj	vj	j	j. ij	ij	ij. iij
Hanucah 25 ^{da}	j	ij	ij	iiij	v	vj	vij
R. Tebet	vj	vij. j	vij. j	ij	ij. iij	iiij	v. vj
A. Tebet 10 ^{da}	j	ij	ij	iiij	vj	vj	j
R. Sebat	vij	ij	ij	ij	v	v	vij
R. Adar	j. ij	ij. iij	ij. iij	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij
R. Veadar	iiij. iij	v. vj	v. vj	vi. vij	j. ij	j. ij	ij. iij
A. Ester 13 ^{da}	ij	iiij	iiij	v	*v*	*v*	ij
H. Purim 14 ^{da}	ij. iij	v. vj	v. vj	vj. vij	j. ij	j. ij	ij. iij
R. H. Nifan	v	vij	vij	j	ij	ij	v
F. Pefah 15 ^{da}	v. vj	vij. j	vij. j	j. ij	ij. iij	ij. iij	v. vj
R. Yyar	vj. vij	j. ij	j. ij	ij. iij	iiij. v	iiij. v	vj. vij
R. Sivan	j	ij	ij	iiij	vj	vj	j
F. Sebuot 6 ^{da}	vj. vij	j. ij	j. ij	ij. iij	iiij. v	iiij. v	vj. vij
R. Tamuz	ij. iij	iiij. v	iiij. v	v. vj	vij. j	vij. j	ij. iij
A. Tamuz 17 ^{da}	v	j*	j*	j	ij	ij	v
R. Ab Menabé	iiij	vj	vj	vij	ij	ij	iiij
A. Ab 9 ^{da} día	v	j*	j*	j	ij	ij	v
R. Elul	v. vj	vij. j	vij. j	j. ij	ij. iij	ij. iij	v. vj

Calculadas con las Tablas Solares

AÑOS LVNARES COMVNES

Dias de año Simple. 365 Bisexti. 366	Años Solares Simples			Años Solares Bisextos		
	Perfectos	Hordena.	Defectos	Perfectos	Hordena.	Defectos
	a	b	c	d	e	f
R. Afana	Set. 11.12	Set. 12.13	Set. 13.14	Set. 12.13	Set. 13.14	Set. 14.15
A. Gedal.	Setiem. 13	Setiem. 14	Setiem. 15	Setiem. 14	Setiem. 15	Setiem. 16
A. Kipur	Setiem. 20	Setiem. 21	Setiem. 22	Setiem. 21	Setiem. 22	Setiem. 23
F. Sucoth	se. 25.26	se. 26.27	se. 27.28	se. 26.27	se. 27.28	se. 28.29
F. Deteni.	Octu. 2.3	Octu. 3.4	Octu. 4.5	Octu. 3.4	Octu. 4.5	Octu. 5.6
R. Hefvā	oc. 10.11	oc. 11.12	oc. 12.13	oc. 11.12	oc. 12.13	oc. 13.14
R. Kisleu	No. 9.10	Noviē. 10	Noviē. 11	no. 10.11	Noviē. 11	Noviē. 12
Hanucab	Deziem. 4	Deziem. 4	Deziem. 5	Deziem. 5	Deziem. 5	Deziem. 6
R. Tebet	De. 9.10	De. 9.10	Deziē. 10	de. 10.11	de. 10.11	Deziē. 11
A. Tebet	Deziē. 19	Deziē. 19	Deziē. 19	Deziē. 20	Deziē. 20	Deziē. 20
R. Sebat	Ianero 8	Ianero 8	Ianero 8	Ianero 9	Ianero 9	Ianero 9
R. Adar	Febr. 6.7	Febr. 6.7	Febr. 6.7	Febr. 7.8	Febr. 7.8	Febr. 7.8
A. Ester	Febre. 19	Febre. 19	Febre. 19	Febre. 20	Febre. 20	Febre. 20
Purim	Fe. 20.21	fe. 20.21	fe. 20.21	fe. 21.22	fe. 21.22	fe. 21.22
R. Nisan	Março 8	Março 8	Março 8	Março 8	Março 8	Março 8
F. Pefah	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23
R. Tyar	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7
R. Sivan	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6
F. Schuat	11	11	11	11	11	11

385 383 385 383 384 385 383 385 383 385 383 384 385 383 385 383

Dias de los Meses Embolados

Las Tablas Lunares de los Dias Solemnes

AÑOS COMVNES LVNARES

Solemnidades	⋈	♋	♌	♍	♎	♏	♐
Las Señales	BdC	BpE	ChE	EhG	EpA	GdA	GpC
Amostradores	A	B	C	D	E	F	G
R. Afaná rTi.	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
A. Gedalia 3d	iiij	iiij	v	j*	j*	ij	ij
A. Kipur 10d	iiij	iiij	v	vij	vij	ij	ij
F. Sucot 15d	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
F. Deten. 22d	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
R. Hesvan	iiij. iij	iiij. iij	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij	j. ij
R. Kislev	v	v. vj	vj	j	j. ij	ij	ij. iij
Hanucali 25d	j	ij	ij	iiij	v	vj	vij
R. Tebet	vj	vij. j	vij. j	ij. iij	ij. iij	iiij	v. vj
A. Tebet 10d	j	ij	ij	v	vj	vj	j
R. Sebat	vij	ij	ij	iiij	v	v	vij
R. Adar	j. ij	ij. iij	ij. iij	v. vj	vj. vij	vj. vij	j. ij
A. Ester 13d	v*	ij	ij	iiij	v	v	*v*
H. Purim 14d	j. ij	ij. iij	ij. iij	v. vj	vj. vij	vj. vij	j. ij
R. H. Nisan	iiij	v	v	vij	j	j	ij
F. Pefah 15d	iiij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	j. ij	j. ij	ij. iij
R. Yyar	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij	ij. iij	ij. iij	iiij. v
R. Sivan	vj	j	j	ij	iiij	iiij.	vj
F. Sebuot 6d	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij	ij. iij	ij. iij	iiij. v
R. Tamuz	vij. j	ij. iij	ij. iij	iiij. v	v. vj	v. vj	vij. j
A. Tamuz 17d	iiij	v	v	j*	j	j	ij
R. Ab Menabē	ij	iiij	iiij	vj.	vij	vij	ij
A. Ab 9 dito	ij	v	v	j*	j	j	ij
R. Elul	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	j. ij	j. ij	ij. iij

*Tabla de Guia primera para la Tabla Lunar,
Con vna Letra por Amostrador en cada Año.*

Año 5423.	M	424. C	425. G	426. N	427. D	428. A
429. N	430. D	431. B	432. O	433. D	434. I	435. B
437. L	438. B	439. G	440. M	441. C	442. P	443. F
445. P	446. G	447. D	448. H	449. G	450. D	451. I
453. N	454. D	455. B	456. O	457. D	458. B	459. O
461. L	462. B	463. F	464. L	465. B	466. G	467. M
469. G	470. N	471. D	472. H	473. G	474. D	475. H
477. D	478. I	479. A	480. N	481. D	482. B	483. O
485. B	486. O	487. E	488. C	489. P	490. F	491. L
493. G	494. M	495. C	496. G	497. N	498. D	499. H
						500. G

*Tabla de Guia segunda para la Tabla Solar,
Con la Letra del Amostrador y el Numero
distante de cada Año.*

Año 5423.	i 14	24.e. 19	25.a. 9	26.g. 12	27.b. 18	28.f. 5
29.g. 8	30.b. 14	31.a. 4	32.n. 4	33.b. 10	34.g. 13	35.a. 20
						36.f. 7

525

553

555

557

554

555

553

Dias de los
Meses Comunes

EN este Calendario ay dos Tablas de guia, la primera es para enseñar la letra del Amostrador de la Coluna que sirve cada Año en la Tabla Lunar lo q̄ es muy facil saberse, como Año 5423. enseña la Coluna M. los dias feriales de todas Festividades dese año. Las señales de las 3 letras, denotan las grandes de los extremos, los dias de la semana seguidamente desde la A. hasta la G. q̄ son 7 letras, y denota la primera el dia en q̄ viene Ros Afaná: y la vltima el primer dia de Pesah; la letra de en medio pequeña q̄ ay 3. p. h. d. denota la calidad del tal año, si es perfecto, hordenado, o defecto, q̄ se muestra en la primera letra del vocabulo. Los P. tienen los 2. mezes Hefvã Kisleu complidos de 30. dias, los D. tienen ambos faltos de 29. dias, y los H. siguen la orden y estilo de los mezes.

La segunda Tabla de guia es para mostrar la letra de la coluna de cada año, y el numero dize la distancia q̄ tiene en la tabla solar q̄ confronta con la otra, como Año 5423. nota la letra i, por amostrador, y se cuentan en su coluna 14. dias adelante desde cada dia solemne alli señalado, con q̄ sabes en q̄ dia del mez solar vienen las fiestas. Y advierte q̄ los dias de la *sebelà* de las lluvias q̄ viene en el cabo de la Tabla, se desãdan atras siempre al contar su numero distante, por q̄ el Año solar es mayor q̄ el lunar. Nota q̄ dias de Ajunos van fixados en la Tabla solar en los dias q̄ suceden, mas en la Tabla lunar estan en los dias que se observan, y se pasan por ser Sabbath, los quales se han señalado con vna estrella.

אלה מועדי יהוד מקראי קודש

CALENDARIO

FACIL Y CURIOSO.

De las Tablas Lunares Calculadas con
las Tablas Solares.

*Industria Nueva de Selomoh de Olivera,
Para computar los tiempos de los Mezes de la Luna, con
los dias de los Mezes del Sol, Perpetuamente.*

En cuyo Calendario se señalan los dias Solemnes y
Fiestas de todo el Año: y juntamente la *Sebeli* de
las lluvias que es pasados 60. dias de la
Tecupha de Tisri.

*Y asi mas vna Tabla de las Parasioth que se vzan jun-
tar en vn Sabbath; siendo que en general se dize vna cada
semana: Y otra Tabla de las Parasioth que se leen en
el segundo Sepher por el tiempo de Purim; Y para todo
sirve la Tabla de guia que està en el principio deste
Calendario.*

*Dispuesto para facil inteligencia de todos y comun
curiosidad del estudiozo.*

A M S T E R D A M

En casa de David de Castro Tartaz

A N N O 5 4 2 7.

קהלת מינה
אר ליה פריינד
BIBLIOTHEK L. Friedland
PETERSBURG N

9098
460

